Nghịch Thiên

Tịnh Vô Ngấn

Table of Contents

Mục lục
Chương 1: Phong Thành Hàn Gia
Chương 2: Thiên Ân Đại Lục
Chương 3: Biến Cố
Chương 4: Cái Chết Của Hàn Kiếm Phong
Chương 5: Sự Thừa Hưởng Di Truyền
Chương 6: Toàn Hệ Giáo Kỹ
Chương 7: Người Đầu Tiên Tiến Hóa Kỹ Năng Thiên Phú
Chương 8: Như Vậy, Tôi Đã Đủ Tư Cách Chưa?
Chương 9: Hỏa Vụ (Khói Lửa)*
Chương 10: Hôn Ước
Chương 11: Hội Võ
Chương 12: Thực Lực Của Lưu Thành Phi
Chương 13: Hỏa Thổ Song Hệ
Chương 14: Nguy Cơ Của Hàn Gia
Chương 15: Đường Sầm
Chương 16: Thất Lạc
Chương 17: Ba Năm Sau
Chương 18: Tứ Đại Học Viện
Chương 19: Thật Ra Thì Ngươi Chẳng Là Cái Thá Gì!!!
Chương 20: Nguyệt Huyền Giới (Nhẫn Huyền Nguyệt)
Chương 21: Tranh Chấp Ở Nhà Trọ
Chương 22: Lần Đầu Giết Người
Chương 23: Rừng Rậm Mênh Mông
Chương 24: Khế Ước Ma Thú
Chương 25: Xác Ướp Cổ Thần Bí
Chương 26: Âm Mưu Thay Đổi Chính Trị Của Hai Nghìn Năm Trước
Chương 27: Đến Đế Đô

https://thuviensach.vn

Chương 28: Học Viện Diệu Huy
Chương 29: Vượt Qua Kỳ Thi Kiểm Tra Đánh Giá (Khảo Hạch)
Chương 30: Hà Thủ Ô Năm Mươi Nghìn Năm
Chương 31: Giá Trên Trời
Chương 32: Năng Lực Của Kẻ Mạnh
Chương 33: Nếu Như, Lại Tăng Lên Song Hệ Nữa
Chương 34: Hỏa Phu (Người Nhóm Lò)
Chương 35: Học Đàn
Chương 36: Cuộc Chiến Loại Bỏ Học Sinh Mới* (Cuộc Chiến Chọn Ra Những Học Sinh Xuất Chúng)
Chương 37: Vì Huynh Đệ Của Ta, Dù Ngươi Là Vương Tử Cũng Vậy Thôi
Chương 38: Chuyện Cũ Của Lãnh Vô Nhai
Chương 39: Chúc Thọ
Chương 40: Kỹ Thần Sơn
Chương 41: Tâm Nguyện Của Sài Lão
Chương 42: Song Châu Tranh Diễm*
Chương 43: Thiên Tài Chịu Nhục
Chương 44: Chiến Đấu Với Lãnh Thu Diễm
Chương 45: Bản Lĩnh Của Ngao Trương
Chương 46: Nguy Cơ
Chương 47: Nhạc Linh Máu Lạnh
Chương 48: Ta Sẽ Giết Kẻ Nào Dám Sỉ Nhục Ta
Chương 49: Trở Về Quê Hương
Chương 50: Mở Võ Đài Khiêu Chiến
Chương 51: Độc Chiến Tam Đại Thế Gia
Chương 52: Chiến Đấu Với Lưu Thành Phi
Chương 53: Chớp Mắt Đã Ba Năm
Chương 54: Viên Mộng Dao
Chương 55: Giông Tố Bắt Đầu
Chương 56: Uy Phong Của Hàn Phong Tuyết
Chương 57: Mưa Giông Trước Bão

https://thuviensach.vn

Chương 58: Âu Đại Công Tước
Chương 59: Kỹ Vương Cường Giả
Chương 60: Ngàn Cân Treo Sợi Tóc
Chương 61: Sài Lão Ra Tay!
Chương 62: Đột Phá Võ Tông Cảnh Giới
Chương 63: Oan Gia Ngõ Hẹp
Chương 64: Xin Trở Thành Trưởng Lão Của Học Viện
Chương 65: Muốn Làm Sư Phụ Của Ta?
Chương 66: Vị Sư Phụ Thứ Hai
Chương 67: Tin Tức Quan Trọng
Chương 68: Thánh Quang Thương
Chương 69: Tàn Nguyệt Mất Tích
Chương 70: Giết-Giết-Giết
Chương 71: Quyết Định
Chương 72: Đau Khổ Khi Ám Sát
Chương 73: Sự Thật
Chương 74: Lại Đột Phá
Chương 75: Đến Được Ma Thành
Chương 76: Tiểu Đội Bạo Tuyết Lạp Ma
Chương 77: Ma Thú Tấn Miêu
Chương 78: Sắc Lang Của Lạc Nhật Sơn Mạch
Chương 79: Cầm Chấn Ma Lang
Chương 80: Báo Ứng Tới Cũng Nhanh Lắm!
Chương 81: Lần Thứ Hai Khế Ước Với Băng Phách Hổ
Chương 82: Trở Về Ma Thành
Chương 83: Nhạc Tần
Chương 84: Đại Chiến
Chương 85: Nữ Nhân
Chương 86: Quay Về Đế Đô
Chương 87: Sinh Thần Của Nguyệt Công Chúa
Chương 88: Cao Thủ Của Tam Đại Học Viện
Chương 89: Yến Hội Ở Hoàng Thành

https://thuviensach.vn

Chương 90: Cạnh Tranh
Chương 91: Nhất Chưởng Ra Uy
Chương 92: Thái Lão
Chương 93: Băng Hân Vân
Chương 94: So Tài
Chương 95: Sát Thủ
Chương 96: Mộng Ảo Lầu
Chương 97: Đánh Tới Hoành Thành
Chương 98: Mời
Chương 99: Cuộc Thi Đấu Cầm Nghệ Của Tứ Đại Đế Quốc
Chương 100: Đấu Trường Nổi Gió

https://thuviensach.vn

Mục lục

Chương 1: Phong Thành Hàn Gia
Chương 2: Thiên Ân Đại Lục
Chương 3: Biến Cố
Chương 4: Cái Chết Của Hàn Kiếm Phong
Chương 5: Sự Thừa Hưởng Di Truyền
Chương 6: Toàn Hệ Giáo Kỹ
Chương 7: Người Đầu Tiên Tiến Hóa Kỹ Năng Thiên Phú
Chương 8: Như Vậy, Tôi Đã Đủ Tư Cách Chưa?
Chương 9: Hỏa Vụ (Khói Lửa)*
Chương 10: Hôn Ước
Chương 11: Hội Võ
Chương 12: Thực Lực Của Lưu Thành Phi
Chương 13: Hỏa Thổ Song Hệ
Chương 14: Nguy Cơ Của Hàn Gia
Chương 15: Đường Sầm
Chương 16: Thất Lạc
Chương 17: Ba Năm Sau
Chương 18: Tứ Đại Học Viện
Chương 19: Thật Ra Thì Ngươi Chẳng Là Cái Thá Gì!!!
Chương 20: Nguyệt Huyền Giới (Nhẫn Huyền Nguyệt)
Chương 21: Tranh Chấp Ở Nhà Trọ
Chương 22: Lần Đầu Giết Người
Chương 23: Rừng Rậm Mênh Mông
Chương 24: Khế Ước Ma Thú
Chương 25: Xác Ướp Cổ Thần Bí
Chương 26: Âm Mưu Thay Đổi Chính Trị Của Hai Nghìn Năm Trước
Chương 27: Đến Đế Đô
Chương 28: Học Viện Diệu Huy
Chương 29: Vượt Qua Kỳ Thi Kiểm Tra Đánh Giá (Khảo Hạch)
Chương 30: Hà Thủ Ô Năm Mươi Nghìn Năm
Chương 31: Giá Trên Trời
Chương 32: Năng Lực Của Kẻ Mạnh
Chương 33: Nếu Như, Lại Tăng Lên Song Hệ Nữa
Chương 34: Hỏa Phu (Người Nhóm Lò)
Chương 35: Học Đàn
Chương 36: Cuộc Chiến Loại Bỏ Học Sinh Mới* (Cuộc Chiến Chọn Ra Những Học Sinh Xuất Chúng)
Chương 37: Vì Huynh Đệ Của Ta, Dù Ngươi Là Vương Tử Cũng Vậy Thôi

https://thuviensach.vn

Chương 38: Chuyện Cũ Của Lãnh Vô Nhai
Chương 39: Chúc Thọ
Chương 40: Kỹ Thần Sơn
Chương 41: Tâm Nguyện Của Sài Lão
Chương 42: Song Châu Tranh Diễm*
Chương 43: Thiên Tài Chịu Nhục
Chương 44: Chiến Đấu Với Lãnh Thu Diễm
Chương 45: Bản Lĩnh Của Ngao Trương
Chương 46: Nguy Cơ
Chương 47: Nhạc Linh Máu Lạnh
Chương 48: Ta Sẽ Giết Kẻ Nào Dám Sỉ Nhục Ta
Chương 49: Trở Về Quê Hương
Chương 50: Mở Võ Đài Khiêu Chiến
Chương 51: Độc Chiến Tam Đại Thế Gia
Chương 52: Chiến Đấu Với Lưu Thành Phi
Chương 53: Chớp Mắt Đã Ba Năm
Chương 54: Viên Mộng Dao
Chương 55: Giông Tố Bắt Đầu
Chương 56: Uy Phong Của Hàn Phong Tuyết
Chương 57: Mưa Giông Trước Bão
Chương 58: Âu Đại Công Tước
Chương 59: Kỹ Vương Cường Giả
Chương 60: Ngàn Cân Treo Sợi Tóc
Chương 61: Sài Lão Ra Tay!
Chương 62: Đột Phá Võ Tông Cảnh Giới
Chương 63: Oan Gia Ngõ Hẹp
Chương 64: Xin Trở Thành Trưởng Lão Của Học Viện
Chương 65: Muốn Làm Sư Phụ Của Ta?
Chương 66: Vị Sư Phụ Thứ Hai
Chương 67: Tin Tức Quan Trọng
Chương 68: Thánh Quang Thương
Chương 69: Tàn Nguyệt Mất Tích
Chương 70: Giết-Giết-Giết
Chương 71: Quyết Định
Chương 72: Đau Khổ Khi Ám Sát
Chương 73: Sự Thật
Chương 74: Lại Đột Phá
Chương 75: Đến Được Ma Thành
Chương 76: Tiểu Đội Bạo Tuyết Lạp Ma
Chương 77: Ma Thú Tấn Miêu
Chương 78: Sắc Lang Của Lạc Nhật Sơn Mạch
Chương 79: Cầm Chấn Ma Lang

https://thuviensach.vn

Chương 80: Báo Ứng Tới Cũng Nhanh Lắm!
Chương 81: Lần Thứ Hai Khế Ước Với Băng Phách Hổ
Chương 82: Trở Về Ma Thành
Chương 83: Nhạc Tần
Chương 84: Đại Chiến
Chương 85: Nữ Nhân
Chương 86: Quay Về Đế Đô
Chương 87: Sinh Thần Của Nguyệt Công Chúa
Chương 88: Cao Thủ Của Tam Đại Học Viện
Chương 89: Yến Hội Ở Hoàng Thành
Chương 90: Cạnh Tranh
Chương 91: Nhất Chưởng Ra Uy
Chương 92: Thái Lão
Chương 93: Băng Hân Vân
Chương 94: So Tài
Chương 95: Sát Thủ
Chương 96: Mộng Ảo Lầu
Chương 97: Đánh Tới Hoành Thành
Chương 98: Mời
Chương 99: Cuộc Thi Đấu Cầm Nghệ Của Tứ Đại Đế Quốc
Chương 100: Đấu Trường Nổi Gió

https://thuviensach.vn

NGHỊCH THIÊN KỸ

Tịnh Vô Ngân
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Phong Thành Hàn Gia

Phong thành Hàn gia - Sí nhiệt đế quốc phía tây bắc.

Một cậu bé chưa đầy mười tuổi đang nhấc một tảng đá lớn, khuôn mặt và trán đều lấm tấm mồ hôi. Mặc dù tuổi vẫn còn nhỏ nhưng khuôn mặt lại toát ra nét cứng rắn lạ thường. Cậu bé đó tên Hàn Phong Tuyết, là một trong Phong thành tứ đại thế gia, một trong những đệ tử của Hàn gia. Vì năng lực bẩm sinh không đủ, bất kể là luyện tập loại công pháp nào cũng không thể cảm thụ được yếu tố ngũ hành, ngưng tụ yếu tố thủy tinh để trở thành một giáo kỹ.

- Phong Tuyết, ăn cơm thôi - Kèm theo chất giọng thanh thanh đó, một người phụ nữ khá đẹp bây giờ mới bước vào đến trong sân, người phụ nữ đó có mái tóc đen búi cao, gương mặt thanh tú. Mặc dù là không tới mức đẹp mê hồn nhưng nom khí chất rất đoan trang làm cho người khác vừa gặp đã cảm thấy thân thiết, yêu quý.Sự chuyển động của thời gian cũng không lưu lại quá rõ trên gương mặt bà ấy. Người phụ nữ đó chính là mẹ ruột của Hàn Phong Tuyết, tên Mộ Dung Tình. Nhìn con trai gầy gò ốm yếu nhưng lại rất quyết tâm, trong mắt Mộ Dung Tình lóe lên một chút thương cảm. Con trai bà không có cách nào trở thành một giáo kỹ, thì thôi đành phải gắng sức mà luyện tập để trở thành một võ sĩ bình thường vậy.

- Phong Tuyết, ăn cơm thôi con - Mộ Dung Tình gọi con lần thứ hai

Nghe tiếng mẹ gọi, Hàn Phong liền bỏ tảng đá trên tay xuống hào hứng chạy lại bên cạnh Mộ Dung Tình, rồi vui vẻ nói với mẹ

- Mẹ, giờ con có thể nâng được tảng đá một trăm năm mươi cân rồi, rút gần thêm một bậc khoảng cách tới danh hiệu võ giả.

https://thuviensach.vn

Mộ Dung Tình xoa đầu Hàn Phong Tuyết rồi nhẹ nhàng nói:

- Giỏi lắm, mẹ con ta cùng đi nói cho cha con biết. Vừa đúng lúc, hôm nay cha con cũng có chuyện muốn nói

Nói rồi hai người đi qua hành lang tới phòng khách. Một người đàn ông đang ngồi đợi sẵn bên mâm cơm, thấy hai mẹ con Mộ Dung Tình đi lại liền cười nói :

- Cơm canh đều nguội hết cả rồi, mau ăn cơm thôi. - Người đàn ông tên Hàn Kiếm Phong mới nhìn qua cho người ta có cảm giác sắc lạnh vô cùng.

Hàn Kiếm Phong là Hàn gia là đệ nhất thiên tài, hai mươi tám tuổi đã bước vào cảnh giới kỹ vương. Năm nay ba mươi hai tuổi cũng đã trở thành kỹ vương năm sao rồi. Cả Phong thành này cũng khó tìm ra ai khác có thể so sánh với ông ta. Hàn Phong Tuyết nghe được câu nói của cha, trong ánh mắt trong trẻo của cậu nhìn cha mình ánh nên sự tôn sùng, yêu quý. Cha của cậu là đệ nhất thiên tài trong tộc và cậu là con trai của đệ nhất thiên tài đó nhưng cậu lại là một kẻ vô dụng, là một phế nhân không thể nào ngưng tụ được nguyên tố thủy tinh. Nghĩ vậy Hàn Phong Tuyết cảm thấy buồn bã vô cùng. Nhìn thấy sự thay đổi trong ánh mắt con trai, Hàn Kiếm Phong thở dài, mỗi lần thấy con như vậy ông lại thấy thương con hết mức:

- Phong Tuyết, mau lại ăn cơm con, cha có chuyện muốn nói với mẹ con con - Hàn Kiếm Phong mở lời. Hai mẹ con bước lại gần mâm cơm, Hàn Kiếm Phong xới hai bát cơm cho hai mẹ con. Trong lòng Mộ Dung Tình và Hàn Phong Tuyết tràn đầy sự ấm áp. Mặc dù Hàn Kiếm Phong là thiên tài trong thiên tài nhưng trước mẹ con Mộ Dung Tình thì lại rất tình cảm, dịu dàng. Ông ấy nhất định là một người chồng, một người cha tốt.

Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ trong lòng:" Là một kẻ vô dụng thì có sao chứ? Cha mẹ vẫn yêu thương mình như thế, chỉ cần gia đình mình hạnh phúc thì chả có cái gì là quan trọng hơn nữa cả."

https://thuviensach.vn

Cơm nước xong, Mộ Dung Tình thu dọn mâm bát. Trong nhà này không cần phải có người giúp việc, chỉ cần có ba người như vậy để mỗi người đều có thể cảm thấy sự ấm áp của gia đình, sự quan trọng của người thân. Dọn xong mâm bát, quay trở lại phòng thì thấy Hàn Kiếm Phong nói với giọng nghiêm nghị:

- Ta định ngày mai sẽ nói chuyện với cha, nhà chúng ta ba người sẽ chuyển sang thôn bên cạnh ở, ở bên đó ta đã sắp xếp ổn định cả rồi. Mộ Dung Tình nghe hàn Kiếm Phong nói, bà nhìn thẳng vào chồng, trong ánh mắt có gì đó khác thường:

- Kiếm Phong, chàng quyết định rồi à? - Mộ Dung Tình nói

Hàn Kiếm Phong không hề trốn tránh ánh mắt của vợ, ông kiên định gật đầu. Gương mặt của Hàn Phong Tuyết lúc này không tỏ ra có một chút lo lắng sợ hãi nào, chỉ là nhìn cha mình với ánh mắt khó hiểu, cậu không biết tại sao mà cha mình lại ra quyết định như vậy. Thấy sự thắc mắc trong ánh mắt con trai, Kiếm Phong hỏi con trai của mình:

- Con có muốn trở thành một giáo kỹ không?

Nghe cha nói, Hàn Phong Tuyết ngẩn ra một lúc rồi nắm chặt tay nói:

- Tất nhiên rồi cha, thế nhưng cha à, con không thể cảm thụ được sự tồn tại của nguyên tố ngũ hành thì làm sao mà trở thành giáo kỹ được?

Nhìn sự kích động của Hàn Phong Tuyết, Hàn Kiếm Phong kiên định nói

- Phong Tuyết, cha nhất định sẽ làm con trở thành giáo kỹ, tương lai sẽ là một giáo kỹ mạnh nhất

Hàn Phong Tuyết đã hơi nhoèn khóe mắt, cố lắm cậu mới ngăn không cho nước mắt rớt ra ngoài, nhưng hai giọt nước mắt vẫn rơi xuống gò má

https://thuviensach.vn

mà không thể nào ngăn được. Đúng vậy, cậu rất muốn trở thành giáo kỹ, những huynh đệ, tỷ muội trong tộc đều khắc khổ luyện tập để nâng cao cấp bậc tiến gần tới giáo kỹ vậy mà bản thân cậu lại chỉ có thể luyện tập để trở thành một võ sĩ bình thường. Trong lòng cậu cảm thấy rất tự ti, mặc dù không ai nói gì nhưng trong lòng cậu tự hiểu, là bởi vì cậu có một người cha thiên tài. Từ những ánh mắt mà người khác nhìn cậu thì có thể nhìn ra đó là những ánh mắt khinh thường.

Đêm, một mình Hàn Phong Tuyết tản bộ ở gần luyện võ đường của gia tộc, ánh trăng chiếu xuống có vẻ yên lặng và cô độc lắm. Ban ngày thì mọi người trong tộc đều ở đây luyện võ, chỉ có buổi tối mới có thể len lén mà ra đây tản bộ. Mấy ngày nữa sẽ phải rời xa cái nơi mà cậu đã sống mười năm nay này, dĩ vãng ở đâu chợt ùa về trong trí não. Bỗng nhiên tiếng chân ở đâu truyền đến, "lẽ nào họ cũng như mình, nhàm chán mà tới đây tản bộ?" - Hàn Phong nghĩ thầm trong lòng. Tiếng bước chân ngày càng gần, "Phong ca, là huynh hả?" một tiếng gọi như phá nát sự yên tĩnh của màn đêm. Một cô bé hai bím tóc đi lại

- Yên Vân, sao trễ như vậy rồi mà vẫn còn chưa ngủ? Đêm mà chạy đi lung tung này nhị bá sẽ lo lắng lắm đấy - Hàn Phong Tuyết nói

Tiểu cô nương tên Yên Vân là tiểu nữ của nhị bá của Hàn Phong Tuyết. Nhà có năm huynh đệ, Hàn Kiếm Phong cha của Hàn Phong Tuyết trong tộc đứng thứ ba:

- Ngươi cũng đâu đã ngủ, còn nói ta nữa - Hàn Yên Vân nghịch ngợm nói

- Tùy ng ươi, để nhị bá tìm thì cũng đừng nói ta không nhắc nhé

Thực ra thì Yên Vân là tiểu thiên tài trong tộc, sáu tuổi đã bắt đầu luyện tinh thần công pháp, không cần đến hai năm thì đã ngưng tụ được yếu tố thủy tinh, chưa đến tám tuổi đã thành danh kỹ năm sao rồi. Lại có tiếng

https://thuviensach.vn

chân chạy lại, hai người cũng nhìn về phía có tiếng chân, là một thiếu niên hình dáng không khác Hàn Phong Tuyết là mấy.

- Yên Vân, theo ta về - Tiếng nói nhẹ nhàng từ thiếu niên kia vang lên, mắt liếc nhìn Hàn Phong Tuyết rồi kéo tay Yên Vân đi. Người đến đó là nhị ca của Hàn Yên Vân tên là Hàn Liệt, lớn hơn Hàn Phong Tuyết một chút.

- Phong Tuyết, ngày mai ta tìm ngươi cùng chơi. - Lúc đi, Yên Vân còn quay đầu lại nói với Phong Tuyết.

Nhìn bóng dáng của hai người khuất dạng, Hàn Phong Tuyết thở dài. Cậu đã quen với sự lạnh lùng của người trong tộc. Nếu như cậu không có một người cha thiên tài thì người trong tộc này đã không tha cho cậu rồi. Chỉ có mấy huynh muội còn thật lòng coi cậu là người trong nhà. Điều này làm cho cậu tuy còn bé tuổi nhưng càng ngày càng trưởng thành hơn, kiên cường hơn. Nghĩ tới lời hứa với cha, cậu cười rồi xoay người đi về phòng của mình. Một ngày nào đó ta sẽ trở lên mạnh mẽ, sẽ cho những người khinh thường ta thấy ta không phải là một phế nhân.

Sáng sớm ngày hôm sau tất cả mọi người trong Hàn gia đều tập trung ở luyện võ đường, hôm nay là ngày tụ họp mỗi tháng một lần của gia tộc, đồng thời cũng là thời điểm mà các tiền bối kiểm tra tình hình luyện tập sau một tháng trời của các hậu bối. Tộc trưởng sẽ đích thân đến đây, trong tháng này nếu ai tiến bộ nhanh sẽ được trọng thưởng. Trong luyện võ đường tiếng người nhốn nháo, tất cả mọi người đang hỏi han nhau tháng vừa rồi đã luyện tập như thế nào rồi thử đoán xem ai sẽ là người tiến bộ nhanh nhất và sẽ được trọng thưởng? Không gian trong luyện võ đường đột nhiên yên ắng lại, một người đàn ông trung tuổi đi từ đằng kia lại, người đàn ông trung niên phong thái hiên ngang, nét mặt uy nghiêm kia chính là Tộc trưởng đương nhiệm của Hàn gia tên gọi Hàn Thiên Quân, cũng chính là ông nội của Hàn Phong Tuyết. Tuy đã hơn sáu mươi tuổi nhưng do tu vi đạt cảnh giới khá cao nên ngoại hình bên ngoài nhìn chỉ giống như một người trung

https://thuviensach.vn

niên. Người đàn ông Trung niên đi đến cao đài của luyện võ đường, nhìn mọi người rồi cất giọng :

- Ngày hôm nay lại đến thời điểm tụ hội một tháng một lần của gia tộc, không biết tình hình các ngươi luyện tập ra sao, bây giờ bắt đầu thể hiện đi. Hàn Ngấn, bắt đầu từ ngươi. Hàn Ngấn đi về phía trước hai bước, ngẩng cao đầu nói:

- Hàn Ngấn, danh kỹ trung cấp bảy sao hệ hỏa

Hí....., Trong luyện võ đường mọi người đều nín thở, anh ta cũng là danh kỹ trung cấp bảy sao rồi, giờ lại muốn tiến cấp. "Tháng trước hắn vẫn còn là sáu sao mà giờ đã lên 7 sao rồi thế mới phải nói rằng hắn ta giờ tiến bộ khá nhiều, mười bảy tuổi đã thành danh kỹ trung cấp 7 sao, xem ra Hàn gia chúng ta lại có thêm một thiên tài mới rồi" - mọi người trong luyện võ đường bàn luận to nhỏ với nhau. Cũng có người không tin nói:

- Không chừng hắn chỉ giỏi khoác lác, làm sao lại có thể tiến cấp nữa chứ, ta nhớ là ba tháng trước hắn mới lên 6 sao mà

Hàn Thiên Quân cũng lấy làm ngạc nhiên gật đầu nói:

- Ừm....., lên đây cho trưởng lão kiểm nghiệm

Để đề phòng có người báo cáo sai sự thật nên cứ sau nỗi lần có một đệ tử thể hiện sự rèn luyện suốt tháng qua của mình là lại có một trưởng lão kiểm nghiệm lại. Hàn Ngấn đi lên đài đi đến bên trưởng lão già nhất tộc rồi đưa tay phải ra. Trưởng lão cầm cổ tay của hắn, đôi mắt thoáng hiện lên sự kinh ngạc, trưởng lão buông tay hắn ra rồi báo lại:

- Chính xác là danh kỹ trung cấp bảy sao, không có sai.

Mọi người đều hết sức kinh ngạc nói không lên lời, chỉ nghe thấy tiếng nói của Hàn Thiên Quân

https://thuviensach.vn

- Quả là không tồi, Hàn Ngấn, ngươi có thể vào tàng kinh các bất cứ lúc nào chọn lấy một quyển kỹ năng hệ hỏa mà tiếp tục tu luyện tăng cấp.

Phía dưới vang lên những tràng khen ngợi không ngớt. Hàn Mộc - giả kỹ 7 sao, Hàn Nguyệt - giả kỹ 9 sao, Hàn Phong - danh kỹ trung cấp 3 sao... cùng những hậu bối khác của Hàn gia cũng lần lượt từng người một lên hồi báo tình hình luyện tập của mình với các trưởng lão tiền bối. Đến lượt Hàn Liệt, một giả kỹ hệ hỏa bước ra thể hiện kỹ năng của mình. Hắn ta cũng vượt qua kỹ năng giả kỹ, trở thành danh kỹ trung cấp một sao hệ hỏa. Mọi người lại một lần nữa kinh ngạc. Cho dù giả kỹ và danh kỹ cách nhau có một sao nhưng bản chất kỹ năng của hai cấp đã hoàn toàn chênh lệch. Vì đơn giản là tu luyện tinh thần công pháp, sau khi ngưng tụ thành công yếu tố thủy tinh thì có thể được gọi là giả kỹ, nhưng thật ra mà nói những giả kỹ vẫn chưa được xếp vào hàng giáo kỹ vì vẫn không thể nào sử dụng được kỹ năng của yếu tố thủy tinh để tăng cảnh giới của bản thân, chỉ khi tự đột phá cảnh giới của giả kỹ, trở thành danh kỹ trung cấp mới có thể sử dụng được các kỹ năng sẵn có của yếu tố thủy tinh, mới có thể gọi là được xếp vào hàng giáo kỹ. Trở thành danh kỹ trung cấp cũng có nghĩa là có thể đồng thời tu luyện các loại kỹ năng vệ binh, bản thân cũng sẽ có thêm một kỹ năng thuộc tính thiên phú nữa. Kỹ năng thuộc tính thiên phú của danh kỹ sau khi đột phá cấp trước sẽ tự động sản sinh, thường thì các kỹ năng thiên phú của danh kỹ hạ cấp mạnh hơn so với các kỹ năng sẽ học thêm sau này.

https://thuviensach.vn

Chương 2: Thiên Ân Đại Lục

Sí nhiệt đế quốc nằm ở phía đông của Thiên Ân đại lục, không một ai biết đại lục to lớn chừng nào, mọi người chỉ biết Thiên Ân đại lục rất rộng lớn chưa ai đến được nơi tận cùng của nó. Thiên Ân đại lục gồm Sí nhiệt đế quốc, Kiếm thân đế quốc, Kỹ sĩ đế quốc, Thương nguyệt đế quốc. Tứ đại đế quốc cùng với thiên ân đại lục kết thành một kết cấu đại thể. Các đế quốc xung quanh có vô số tiểu vương và ma thú rừng rậm.

2000 năm trước, Đại Lục chưa có Thương nguyệt đế quốc chỉ có tứ đại đế quốc là Sí nhiệt đế quốc, Kiếm thần đế quốc, Kị sĩ đế quốc và Võ thần đế quốc. Thương nguyệt đế quốc được sinh ra từ một cuộc hỗn chiến, trong cuộc hỗn chiến Võ thần đế quốc đã bị Vân Nguyệt đế quốc đánh bại. Trong quá trình chiến tranh võ thần đế quốc dưới sự dẫn dắt của Long chiến võ thần bành trướng khắp nơi. Tuy gọi là võ thần nhưng Long chiến trên thực tế đạo giới thiên địch võ thánh, không thể đạt đến ngưỡng địa giới võ thần, võ thần chỉ là cách tôn xưng của người mạnh nhất đối với võ thần đế quốc.’ Sự mở rộng chiến tranh lên đến Vân nguyệt đế quốc. Vân nguyệt đế quốc đã nhìn thấy trước bố cục sẽ bị Võ thần đế quốc chiếm đoạt, một người có tên là Đích cường đại triệu thoái sư của Thương nguyệt đã nghĩ cách xoay chuyển tình thế. Triệu Hoán ra lệnh phong tỏa ma thú đại địa hoàn kim viên để bắt Long Chiến phản công tiêu diệt. Dưới sự lãnh đạo của Thương Nguyệt đám quân Triệu Hoàn đã dụ cánh quân ma thú và quân đội Vân Nguyệt bắt đầu phản công. Xác chết đầy rãy máu chảy thành sông. Cuộc chiến kéo dài nửa năm Vân nguyệt đế quốc cuối cùng cũng dánh bại được Võ thần đế quốc dưới sự kinh ngạc của cả đại lục. Sau cuộc chiến này Vân Nguyệt đế quốc bắt đầu xây dựng lực lượng hùng mạnh. Còn Võ thần đế quốc vì yếu thế mà bị các vương quốc lân cận nổi dậy tiêu diệt. Từ đó Võ thần đế quốc đã bị xóa tên khỏi bản đồ đại lục. Vân nguyệt đế quốc trải qua

https://thuviensach.vn

mười mấy năm xây dựng đất nước đã lật đổ được Thương nguyệt đế quốc ,trở thành một trong bốn nước đế quốc đại lục. Vì để ghi nhớ chiến thắng của Thương Nguyệt trong chiến tranh Vân Nguyệt đế quốc đã đổi tên thành Thương Nguyệt.

Cũng trong lần chiến tranh đó Trần Hoán Sư vốn là một kẻ yếu đuối trong mắt mọi người cuối cùng lại thay đổi được tình thế cuộc chiến, từ đó vô số người đã nỗ lực tu luyện giống như Trần Hoàn Sư. Ông đã trở thành một trong những nhân vật quan trọng của đại lục. Còn địa vị của các võ sĩ lại rớt xuống ngàn trượng. Sau khi Võ Thần đế quôc bị các nước khác chiếm, sự ảnh hưởng lớn mạnh của việc tu luyện công pháp và võ thuật cũng dần bị đánh mất. Đến ngày hôm nay của 2000 năm sau võ sĩ lại bị đẩy ra xa khỏi lịch sử võ đài.

Sí Nhiệt đế quốc, giáo kỹ là xu hướng chủ yếu của các đế quốc. Chỉ có thể trở thành giáo kỹ nổi tiếng mới nhận được sự tôn trọng của mọi người. Còn muốn trở thành giáo kỹ nổi tiếng, đầu tiên phải xem tinh lực có phù hợp không. Nếu tinh lực thiên phú mà mạnh thì sẽ chọn công pháp tinh lực để tu luyện, cảm thụ với nguyên tố ngũ hành, nguyên tố ngưng tụ thủy tinh. Người bình thường sau khi tu luyện tinh thần công pháp chỉ có thể cảm thụ được với một loại nguyên tố ngũ hành. Chẳng hạn một người cảm thụ với nguyên tố hỏa, có thể từ nguyên tố hỏa và thủy tinh, bắt đầu hấp thu nguyên tố hỏa trong đất trời và trở thành giáo kỹ hệ hỏa. Chỉ có tài năng bẩm sinh mới có thể cảm thụ được với hai loại nguyên tố. Còn về nhiều hơn thì tới giờ vẫn chưa thấy ai có thể đạt tới tu vi đó

Tinh thần công pháp , tác dụng chủ yếu là nâng cao sức mạnh tinh thần của người tu luyện, tăng cường sức lực dung hòa của người tu luyện với nguyên tố. Sức mạnh tinh thần của một người quyết định anh ta có thể tu luyện đến cấp độ nào. Cấp độ tương ứng của kỹ sư và cấp độ của công pháp tinh lực phân thành sĩ cấp, tương cấp, tông cấp, vương cấp, tôn cấp, hoàng cấp, đệ cấp, thánh cấp và thần cấp. Nếu như công pháp của một người tu

https://thuviensach.vn

luyện là công pháp hoàng cấp, chỉ cần không chết, sớm muộn cũng trở thành cao thủ kì hoàng cấp. Đương nhiên đừng cho rằng tu luyện được công phu tinh thần hoàng cấp thì nhất định có thể đạt đến hoàng cấp. Nếu khả năng thiên phú của bạn không tốt hoặc bạn không nỗ lực tu luyện vậy thời gian tu luyện như thế đến cấp hoàng hoặc cần 500 năm hoặc có thể cần đến một nghìn năm. Lúc đó bạn sớm đã hóa thành bộ xương trắng rồi. Cho nên tất cả các giáo kỹ trên đại lục đều hi vọng có thể đạt đến tu luyện công pháp tinh thần cao cấp. Nhưng công phu cao cấp vốn ít, mà thế lực các bên rất lớn cho nên người bình thường muốn đạt đến công pháp tinh thần cao cấp vô cùng gian khổ. Do đó trước tiên phải chọn công pháp tinh luyện, sau khi chờ sức mạnh được tăng cường, thì cố gắng tu luyện thêm để đạt được công pháp cao cấp hơn.

Một người sau khi đột phá được tinh thần công pháp thì sẽ trở thành danh kỹ. Theo quy tắc sẽ tự nhiên xuất hiện kỹ năng thiên bẩm về thuộc tính vốn có trong thế giới tinh thần. Và sau đó mỗi lần đột phá một bậc đều sẽ như vậy. Đương nhiên chỉ dựa vào kĩ năng thiên bẩm không hẳn đã trở thành một giáo kỹ. Suy cho cùng tất cả mọi người đều phải biết tận dụng khả năng thiên bẩm của mình. Cho nên sau khi tu luyện kĩ năng thiên bẩm, các cấp độ kĩ năng và cấp độ công pháp tinh thần cơ bản là như nhau chỉ khác là mỗi cấp độ lại có cấp thấp, cấp trung, cấp cao, cấp cao nhất.

Trong luyện võ đường cua Han, trưởng lão kiểm tra kỹ năng của Hàn Liệt, đích thực là một giáo kỹ . Trong luyện võ đường nhốn nháo ầm ĩ, Hàn Thiên Quân nở một nụ cười vui mừng . Hàn gia giờ đã tìm ra người kế tục, có người kế tục phát triển Hàn gia hơn, tất nhiên Hàn Thiên Quân rất vui mừng:

- Hàn Liệt cháu cũng có thể vào nội các tàng thư, chọn lấy ba quyển tu luyện kỹ hỏa hệ sĩ cấp - Hàn Thiên Quân mỉm cười nói.

Ở Hàn gia, trong các hậu bối chỉ cần ai đột phá đến danh kỹ trung cấp , trưởng tộc sẽ cho phép người đó chọn hai quyển sách kỹ năng tu luyện còn

https://thuviensach.vn

một quyển làm phần thưởng cho Hàn Liệt. Cho nên Hàn Liệt được phép chọn ba quyển.

- Vâng - Hàn Liệt ngẩng cao đầu lùi về phía sau.

- Hàn Phong Tuyết, vô tu vị .

Đến phiên Hàn Phong Tuyết, cậu hạ thấp giọng nói. Tuy cậu không có công pháp để trở thành một giáo kỹ nhưng theo quy định cậu vẫn cần báo cáo tình hình tu luyện của bản thân. Hàn Phong Tuyết nói xong liền lặng lẽ ngồi xuống. Quay đầu về phía sau đám người đằng sau, bao nhiêu cặp mắt khinh thường đổ dồn về cậu khiến Hàn Phong Tuyết rất căng thẳng. Không khí trầm xuống, những người còn lại cũng lần lượt báo cáo tình hình tu luyện của mình xong cũng không xuất hiện thêm nhân tài nào khác nữa. Sau khi Hàn Thiên Quân dời đi người của Hàn gia vẫn còn ở lại luyện võ đường . Người luyện tập kĩ năng người tập võ kỹ. Tuy võ kỹ đã lạc hậu nhưng đối với một số thân pháp võ kỹ cấp độ thấp đối với giáo kỹ mà nói vẫn có tác dụng nhất định. Vẫn theo thường lệ, Hàn Phong Tuyết vẫn tập chạy tại luyện võ đường. Không có công phu tu luyện võ sĩ chính thống hắn chỉ có thể dựa vào bài tập đơn giản rèn luyện thân thể. Tám, chín , vẫn thiếu một vòng là hoàn thành mục tiêu. Cho dù đã vã mồ hôi nhưng Hàn Phong Tuyết vẫn kiên trì.

- Ngươi bị bệnh à? Cứ chạy như vậy có tác dụng sao? Lẽ nào ngươi không muốn trở thành giáo kỹ mà muốn làm võ sĩ sao? Ngươi không biết võ sĩ đã lỗi thời rồi sao.

Thấy Hàn Phong Tuyết vẫn tiếp tục chạy bọn người trong luyện võ đường lại lời ra tiếng vào. Nhưng Hàn Phong Tuyết lúc đó chỉ có một suy nghĩ nhất đinh phải chạy hết vòng. Tuy lúc đó tốc độ của hắn rất chậm nhưng cuối cùng cũng chạy hết vòng. Hàn Phong Tuyết đứng lại thở dốc.

https://thuviensach.vn

- Phong Tuyết, cha chẳng phải đã đồng ý cho con trở thành giáo kỹ rồi sao? Sao con vẫn chạy ở đây? - Một giọng nói ấm áp vang lên.

Quay đầu lại nhìn thấy Hàn Kiếm Phong đã ở bên cạnh.

- Cha ,cha đã về? - Hàn Phong Tuyết hỏi

- Ông con bên đó không có việc gì, ta về đây xem con sao rồi.

- Cha chẳng phải đã từng nói chỉ cần nỗ lực bất luận thế nào cũng sẽ trở nên mạnh mẽ hay sao. Cho dù con có thật sự trở thành giáo kỹ con càng phải tiếp tục rèn luyện, con mới mạnh hơn kẻ khác. Hơn nữa nếu như trở thành một danh kỹ, nếu như phải bỏ ra cái giá cao như vậy con sẽ bằng lòng không nhận cơ hội này. - Hàn Phong Tuyết kiên định đáp.

Hàn Kiếm Phong kinh ngạc nhìn con trai mình lại có suy nghĩ đứng đắn như vậy, bất luận là tâm trí hay bẩm sinh cũng xuất sắc hơn người cùng tuổi. Ông ta đương nhiên biết rằng Hàn Phong Tuyết thực sự không phải là kẻ vô dụng mà là thiên tài thực sự. Ngay cả bản thân ông năm đó cũng bị coi là đồ bỏ đi.

https://thuviensach.vn

Chương 3: Biến Cố

Giữa trưa, các đệ tử Hàn gia đều tụ tập tại đại sảnh của Hàn Phủ. Ngày tụ hội mỗi tháng một lần của Hàn gia thực ra là để gắn kết tình cảm của mọi người trong tộc. Ngày thường thì mệnh ai người ấy cứ tập trung luyện tập thân pháp, Hàn phủ thì lại quá rộng, nếu như không có ngày họp mặt này thì rất nhiều người có khi mấy tháng mới nhìn thấy mặt nhau một lần. Ngoài ra trong lúc họp mặt, mọi người trong tộc còn muốn thông báo với tộc trưởng tình hình làm ăn buôn bán, tình hình tu luyện trong tháng này của bản thân mình. Hàn phủ có mấy trăm người, sinh hoạt hằng ngày cũng cần tới số tiền khá lớn, hơn nữa lại còn phải chi tiêu vào những công việc khác vì thế nên Hàn phủ phải cần có những người có khả năng kinh doanh để kiếm tiền về chi tiêu cho nội phủ. Ở trong Phong thành, Hàn gia có tới mấy cửa hàng lớn, Hàn Thiên Quân là tộc trưởng chỉ có thể quản lý những chuyện lớn, chuyện đại sự của tộc chứ không thể nào biết rõ tất cả tình hình nhỏ nhặt trong phủ này được thế nên chuyện làm ăn của những cửa hàng lớn ấy đều do năm anh em Hàn Kiếm Phong phụ trách hoạt động buôn bán. Năm anh em Hàn Kiếm Phong bao gồm Lão đại là Hàn Kiếm Vũ, Lão nhị là Hàn Kiếm Đào, Lão tam là Hàn Kiếm Phong, Lão tứ là Hàn Kiếm Viễn, Lão ngũ là Hàn Kiếm Long. Sau khi nghe từng người một sau khi báo cáo lại tình hình làm ăn trong tháng, Hàn Thiên Quân gật đầu tỏ ý hài lòng nói:

- Các con ai cũng cực khổ, mọi người chắc đều đói cả rồi, nếu như không còn chuyện gì để báo cáo nữa thì ăn cơm thôi

- Cha, con có chuyện muốn bàn bạc với mọi người một chút - Hàn Kiếm Phong ấp a ấp úng mở lời

https://thuviensach.vn

- Kiếm Phong, có gì con cứ nói đi, cứ ấp úng như vậy đâu phải tác phong hằng ngày của con - Hàn Thiên Quân nói

- Cha, con và Tình nhi đã quyết định đưa Phong Tuyết chuyển ra ngoài ở

Hàn Kiếm Phong nói mà cả đại sảnh chọt trở nên im lặng, tất cả mọi người nhìn về phí Kiếm Phong với ánh mắt khó hiểu

- Ở đây không tốt hay sao mà muốn chuyển ra ngoài? Nếu có vấn đề gì thì có thể nói với ta tìm hướng giải quyết không được sao? - Hàn Thiên Quân khó hiểu hỏi con trai mình dù biết rằng khi con trai mình quyết định làm việc gì đó thì ắt hẳn cũng phải có nguyên nhân của nó

- Không phải đâu cha. Chỉ là do dạo này con tu luyện gặp quá nhiều trở ngại, có gì đó làm con không đả thông mạch lên tầng cao hơn được, con nghĩ nên thay đổi hoàn cảnh một chút xem như thế nào, biết đâu có thể tu luyện thành công - Hàn Kiếm Phong cảm thấy hơi hổ thẹn khi phải viện cái lý do đó cho cái chuyện muốn chuyển ra ngoài của mình

Hàn Thiên Quân tất nhiên là không tin lời này của con trai mình, gặp trở ngại trong tu luyện thì sao phải cần đưa cả gia đình chuyển hẳn ra ở ngoài? Chắc chắn Hàn Kiếm Phong nói không có thật. Suy nghĩ một chút, Hàn Thiên Quân đồng ý nói:

- Được rồi, nhưng sau khi luyện tập thành công thì phải sớm quay trở về.

Đương nhiên là Hàn Thiên Quân không dám trông mong là người con trai này của mình sẽ quay trở lại bên mình, nhưng xuất phát từ sự tín nhiệm đối với Kiếm Phong, ông cũng không muốn truy cứu đến cùng. "Có lẽ, Kiếm Phong có chuyện gì đó khó nói" - Hàn Thiên Quân nghĩ thầm

- Cảm ơn cha, con sẽ sớm quay trở về

https://thuviensach.vn

Tuy bề ngoài thì như vậy nhưng trong lòng Kiếm Phong cảm thấy rất buồn, cũng đâu còn nhiều thời gian, cần bao nhiêu thời gian thì mới coa thể trở về gia tộc đây? Nghĩ rằng sau này không thể ở bên cạnh cha, không thể chăm sóc cha, trong lòng Hàn Kiếm Phong chợt quặn thắt

- Các con đinh bao giờ chuyển đi? - Hàn Thiên Quân hỏi

- Sáng mai thưa cha - hàn Kiếm Phong trả lời

- Vậy được rồi, tối nay năm huynh đệ các con đến chỗ ta, thăm mẹ các con rồi tiện thể Kiếm Phong nói với mẹ con một câu

- Vâng, cha - Năm người đáp

Ăn cơm trưa xong, Yên Vân và con trai của lão Ngũ tên Hàn Mộng rủ hàn Phong Tuyết đi chơi, ở gia tộc, trong tất cả các huynh muội chỉ có hai người này mới coi Phong Tuyết là người trong nhà. Hàn Mộng nhỏ hơn Yên Vân một tuổi, ba người cứ mãi nói chuyện, lưu luyến không muốn rời xa nhau.

Sáng sớm hôm sau, mặt trời vừa ló lên, tỏa những tia nắng đầu tiên xuống Phong thành. trên những cành cây và đám cỏ vẫn còn ướt những giọt sương. Gia đình Hàn Phong Tuyết đã thu thập xong toàn bộ hành lý để chuẩn bị lên đường. Toàn bộ người của Hàn gia đều đến để đưa tiễn

- Cha, các vị thúc bá, các huynh đệ tỷ muội, các vị hãy bảo trọng, còn cả những đệ tử hậu bối này, phải cố gắng tu luyện thật tốt. - trong giọng nói của Hàn Kiếm Phong chứa đầy tình cảm. Cùng nhau sống bao năm nay, giờ phải xa nhau trong lòng ông quả thực không đành. Nhưng vì con trai, hắn bắt buộc phải làm như vậy.

Mọi người nói lời từ biệt với Hàn Kiếm Phong. Sự tồn tại của Hàn Kiếm Phong trong lịch sử của Hàn gia, bất luận là thế lực hay sự ảnh hưởng trong lúc công thành thì đều nổi bật nhất trong hàng Phong thành Tam đại thế gia.

https://thuviensach.vn

Trong Hàn gia, sự ảnh hưởng của Hàn Kiếm Phong là không thể nghi ngờ. Hậu bối của Hàn gia cho dù là khinh thường Hàn Phong Tuyết nhưng đối với Hàn Kiếm Phong thì họ tôn kính ông từ tận đáy lòng. Hàn Thiên Quân nhìn Hàn Kiếm Phong khẽ gật đầu, thân hình cao lớn của ông vào giờ khắc này như yếu đuối bé nhỏ hơn, sự uy nghiêm của ông giờ như tan biến đâu mất, khuôn mặt lộ rõ vẻ buồn bã. Từ tối qua khi nói chuyện cùng với con trai, ông đã phần nào hiểu được chuyến đi lần này của Hàn Kiếm Phong ắt sẽ rất lâu. Hôm qua nhìn cha tinh thần vẫn bình thường nhưng hôm nay thì lại thấy có phần mệt mỏi và buồn bã hơn, Hàn Kiếm Phong thật sự không yên tâm

- Cha à, con se về sớm mà - Hàn Kiếm Phong an ủi

Vỗ vỗ vào vai Hàn Kiếm Phong, Hàn Thiên Quân xoay người đi ra ngoài

- Lên đường đi - Giọng nói mang đậm sự cô đơn

Mọi người cứ như thế mà yên lặng theo, không khí trở nên nặng nề hơn. hàn phủ vào giờ này tràn ngập không khí ly biệt. Đi qua hành lang này rồi đến hành lang khác, đi đến đại viện Hàn Gia, chiếc cửa được sơn màu son đỏ hiện ra trước mắt. Hàn Kiếm Phong quay lại nói

- Mọi người quay về đi, chúng ta tới đây từ biệt

Nói xong cả ba người nhà Hàn Kiếm Phong quay người đi về phía cửa lớn nhưng rồi chợt dừng lại khi thấy mấy cái bóng nhanh như chớp lao nhanh về phía cửa chính, nhìn cái tốc độ của cái bóng vừa lướt đến con mắt đã được rèn luyện bao lâu của Hàn Kiếm Phong nhìn ra ngay người này đang sử dụng Lục điều thần ảnh, tốc độ nhanh khủng khiếp. Người dẫn đầu, hai tay vẫn còn chắp sau lưng chứng tỏ hắn vẫn chưa sử dụng hết phần công lực của mình. Sáu cái bóng này ít nhất phải là cao thủ cấp kỹ vương. Nìn những cái bóng đi như chạy tới Hàn phủ, trong lòng ai cũng nhận ra những

https://thuviensach.vn

kẻ này là thù chứ không thể là bạn. Trong nháy mắt, sáu cái bóng đã hiện diện trước mắt của toàn thể Hàn gia. Đối với những kẻ trực tiếp lao thẳng vào trong phủ mà không xin phép như thế này thì đúng là một hành vi thất lễ, nếu như không phải bởi vì mọi người còn mải ngắm nhìn cái tốc độ kinh hồn kia thì e rằng đã có cao nhân ra tay rồi.Tuy rằng hơi e ngại về thực lực của đối phương nhưng Hàn Thiên Quân vẫn điềm nhiên bước ra phía trước, sắc giọng nói.

- Các vị hạ cố tới đây mà cứ tự ý công vào như vậy thì e có phần thất lễ.

Người cầm đầu của sáu cái bóng dường như chả để ý tới lời của Hàn Thiên Quân mà lạnh giọng hỏi:

- Ai là Hàn Kiếm Phong?

Khẽ cau đôi mày, Hàn Kiếm Phong bước lên phía trước đứng sóng hàng với cha mình rồi cát chất giọng có vẻ hơi bực mình

- Các hạ vẫn còn chưa trả lời câu hỏi của cha ta, rốt cục các ngươi là ai? tìm Hàn mỗ ta có chuyện gì? Xưa nay Hàn mỗ ta không có giao hảo với lũ chuột nhắt

Nghe xong câu nói của Kiếm Phong cũng không thấy người mặc áo hoa nổi cáu mà chỉ thấy năm người còn lại đồng loạt tiến lên phía trước ất cao giọng nói:

- To gan, dám nói với tiền bối như thế sao?

Trong lúc nhất thời, khí thế của mọi người trong Hàn gia hơi bị chùn xuống một chút, tất thảy đều lùi lại phía sau. Ngay cả Hàn Thiên Quân cũng phải lùi về sau năm sáu bước mới đứng vững được. Mặc dù là Hàn Thiên Quân là cao thủ cấp bậc kỹ tông 9 sao nhưng cũng phải nhượng bộ vài phần. Như thế mới biết sự ảnh hưởng của mấy cái bóng kia lớn cỡ nào. Giờ giữa sân chỉ còn mình Hàn Kiếm Phong hiên ngang đúng vững. Trên khuôn

https://thuviensach.vn

mặt của mọi người trong Hàn phủ ai đấy đều nhăn nhó, đồng thời trong lòng cũng dâng tràn nỗi khiếp sợ. Phải biết rằng cao thủ cấp kỹ vương đều là những cao thủ hiếm có, ngày thường không thể nào gặp mặt, vậy mà hôm nay một lúc gặp được 6 người đều cấp tu vi Kỹ vương. Hơn nữa năm người kia lại gọi người mặc áo hoa là tiền bối thì chứng tỏ thực lực của hắn khủng khiếp thế nào. Từ trước tới giờ hắn vẫn cứ im lặng đứng đó làm cho người ta có cảm giác bí hiểm

https://thuviensach.vn

Chương 4: Cái Chết Của Hàn Kiếm Phong

Người trung niên mặc áo hoa giơ tay lên 1 cái, toàn thể gia nhân Hàn gia cđều cảm thấy cơ thể như không còn chút sức lực, cái khí thế hùng hổ mọi khi cũng tiêu tan đâu mất hết.

- Xứng danh thiên tài, có thể đứng yên, không lui về phía sau một bước nào dưới sự áp chế của năm người chúng ta. Ít nhất thì ngươi cũng đã phải tu luyện đến Kỹ vương bốn sao nhỉ? Mới trẻ tuổi như vậy mà tu vị đã đạt được tới bậc cao như thế thì tương lai ắt hẳn có tiền đồ. Hôm nay ta tới đây là bơi vì muốn đòi ngươi một thứ y như vậy. Ta rất có hứng với thứ công pháp mà ngươi đang tu luyện, giao ra đây đi. "Quả nhiên là như thế, sợ điều gì thì ắt gặp điều đó" - Hàn Kiếm Phong thầm nghĩ. Tuy rằng người trung niên mặc áo hoa rất là thản nhiên nhưng Hàn Kiếm Phong cảm thấy ánh mắt mà hắn ta nhìn mình thì lại sắc nhọn hơn dao, cứ như muốn đâm thủng cả quần áo của mình. Hàn Kiếm Phong vốn biết rõ thực lực của đối phương hơn hẳn mình nhưng ông vẫn không lộ ra nửa phần sợ hãi. Hàn Kiếm Phong nói không hề tự kiêu cũng chả hề tự ti:

- Tu vi của tiền bối mạnh hơn Hàn mỗ nhiều, công pháp tu luyện chắc cũng là loại công pháp cao thâm, thế thì vì sao cong muốn công pháp của Hàn Mỗ? Lẽ nào tiền bối không sợ người khác cười nhạo sao?

- Ngươi không cần vòng vo nữa, hay là ngươi cho rằng ta không biết bí mật của ngươi? Ngươi không thể chỉ là Hỏa hệ giáo kỹ chứ?

Người trung niên mặc áo hoa một lời khiến trời long đất lở. Gia nhân Hàn gia nghe người trung niên mặc áo hoa đó nói đều tỏ ra vẻ nghi hoặc, tất nhiên là mọi người đều không biết chuyện. Ba mươi hai tuổi mà đạt được

https://thuviensach.vn

Kỹ vương năm sao là đã đủ kinh hồn rồi, nếu mà còn tu luyện song hệ nữa thì quả là.....thiên tài trong thiên tài của toàn bộ đế quốc này mất. Hàn Kiếm Phong nghĩ thầm trong bụng, biết mọi chuyện không thể giấu giếm thêm được nữa:

- Còn về phàn hạ nhân chế nhạo thì thật là chuyện nực cười, ngươi dù gì cũng là Kỹ cương cao cấp. Lẽ nào không rõ được thế giới này ai mạnh thì người ấy làm vua sao? Chỉ có kẻ mạnh mới có quyền lên tiếng. Mau đem công pháp của ngươi thể hiện ra đây đi, nếu không thì cho dù ngươi có là thiên tài đi chăng nữa thì cũng chả có cơ hội mà trưởng thành - Người trung niên mặc áo hoa trùng giọng xuống

- Nếu ta nói công pháp của ta không phù hợp với tiền bối thì chắc tiền bối cũng sẽ không tin. - Hàn Kiếm Phong đáp lời

- Nếu như không tận mắt thấy nó thì ta quyết không tin - Người trung niên mặc áo hoa trả lời dứt khoát.

- Ta hiểu rồi, ta biết ta cũng không phải là đói thủ của tiền bối. Ta chỉ mong là tiền bối tha cho những người khác, đừng làm khó họ, họ không biết chuyện gì cả đâu - Hàn Kiếm Phong đối với người trung niên khách khí như vậy cũng không phải là do sợ hãi, cho dù nhất định phải chết thì có sao chứ, nhưng để bảo vệ những người khác trong tộc nên Hàn Kiếm Phong nhất định phải làm như thế, nhất định không cúi đầu

- Sao mà ngươi phải cực khổ vậy chứ? chỉ cần người giao công pháp của ngươi ra đây thì ta chả làm hại ai cả, ta thật không muốn một thiên tài như ngươi phải biến mất - Người trung niên áo hoa ra giọng khuyên nhủ.

- Kiếm Phong, con giao cho hắn đi. - Hàn Thiên Quân cũng xuống giọng, ông cũng đoán ra được hậu quả của việc không giao ra công pháp cho hắn. Những người khác trong tộc cũng ra sức khuyên nhủ.

Hàn Kiếm Phong lắc đầu trả lời:

https://thuviensach.vn

- Không được, cha à, con có nỗi khổ của con, hài nhi bất hiếu, không thể nào phụng dưỡng cha lúc tuổi già

Nghe khẩu khí của Hàn Kiến Phong, Hàn Thiên Quân đau khổ ra mặt, chả lẽ hôm nay, một thiên tài trong tộc lại phải bỏ mạng trước mặt mình hay sao? Hai tay ông nắm thật chặt vai của Hàn Kiếm Phong

- Thật là hết cách rồi hay sao hả con? - Hàn Thiên Quan như vẫn còn ôm lấy một tia hi vọng, nhưng Kiếm Phong nhìn cha mình lắc đầu, ánh mắt rất kiên quyết. Hàn Thiên Quân buông đôi tay đang đặt trên vai Hàn Kiếm Phong xuống, có khi vì dùng sức quá mạnh khi nắm vai con trai mình mà tay ông cứng đờ, ông thở dài một cái. Nếu như có thể lựa chọn thì Hàn Thiên Quân nguyện thay thế cho con trai mình. Ai cũng không muốn nếm trải nỗi đau của người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh. Trong lòng gia nhân Hàn Gia rất phẫn nộ nhưng ai cũng bất lực, họ chỉ có thể đứng đó và cầu nguyện mong cho ký tích sớm xuất hiện. Hàn Kiếm Phong đi lại bên cạnh mẹ con Mộ Dung Tình, ánh mắt chứa đầy tình cảm của tình cảm phu thê mấy chục năm. Trên khuôn mặt của người phụ nữ có sắc đẹp tuyệt trần này bây giờ ướt đẫm nước mắt, Mộ Dung Tình cũng dùng cái ánh mắt chứa đầy tình cảm tương tự nhìn chồng mình, nàng không mở miệng khuyên chồng mình điều gì vì nằng biết trong lòng đấng trượng phu của mình đang nghĩ gì, cả hai người đều không nói gì. Hai người chỉ là gặp nhau, hiểu nhau rồi yêu nhau, chớp mắt đã hơn chục năm. Thời gian ngày ấy đã trôi qua cũng đã lâu rồi. Hai người cùng nở nụ cười, cái nụ cười vẫn hiền hòa và dịu dàng như vậy nhưng nó lại mang theo một sự tuyệt vọng hòa lẫn bên trong.

Đưa mắt sang nhìn Hàn Phong Tuyết, Hàn Kiếm Phong dùng âm thanh chỉ của riêng hai cha con để nói chuyện với con trai mình

- Phong Tuyết, cha có chuyện vẫn gạt con, con không phải là phế nhân, con là thiên tài, là một thiên tài thực thụ của Hàn gia, tương lai con sẽ tỏa sáng. Sau này cha sẽ không thể còn ở bên cạnh con, con nhất định phải kiên cường, chăm sóc tốt cho mẹ con.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết nghe lời di ngôn của cha trong lòng tràn đầy tuyệt vọng. Từ bé cha đã nâng niu, cưng chiều mình, bảo vệ mình như thế mà giờ cha muốn bỏ mình đi hay sao? Bàn tay năm chặt, trong lòng cậu đang rất đau. Bây giờ cậu khát khao có được cái sức mạnh kia đến mấy, chưa bao giờ cậu lại thèm có cái sức mạnh ấy đến thế. Cậu mong có thể cùng gánh vác với cha mình chứ không phải bất lực đúng đây giương mắt ra mà nhìn như thế này. Phải mạnh mẽ, phải trở nên mạnh mẽ, mình nhất định sẽ không để chuyện này xảy ra lần thứ hai.

- Dài dòng quá, ngươi đã nói xong chưa vậy? - Một giọng nói lạnh lùng từ một người nam nhân mặc áo đen nóng lòng ,không thể đợi thêm được nữa.

Hàn Kiếm Phong quay người, ông không thèm nhìn người nam nhân kia mà nhìn thẳng vào người mặc áo hoa.

- Tiền bối, không phải là ta không muốn giao công pháp cho ngài, chỉ là ta không thể giao, mong tiền bối lượng thứ, sau khi ta chết, mong tiền bối đừng làm khó gia tộc ta

- Yên tâm, điều đó ta sẽ đáp ứng cho ngươi - người mặc áo hoa khẳng định, hắn cũng không có ý định lấy người trong gia tộc ra uy hiếp Hàn Kiếm Phong. Bởi vì thân phận như hắn mà lại tra hỏi một hậu bối như thế kia thì cũng quá đủ để mất hết thể diện rồi, nếu như mà còn lấy người nhà ra uy hiếp nữa thì vô sỉ quá. Mặc dù trên thế giới này kẻ mạnh làm vua và cũng chả ai dám nói hắn câu gì. Nhưng kẻ mạnh cũng phải có tôn nghiêm của kẻ mạnh. Mặt khác, cái cách ứng xử của Hàn Kiếm Phong thà chết chứ không giao ra công pháp, cũng làm cho hắn tin rằng Hàn Kiếm Phong nhất định có nỗi khổ của hắn. Nhận được lời cam đoan của người mặc áo hoa, Hàn Kiếm Phong cũng thở phào nhẹ nhõm, sự tình xấu nhất cũng sẽ không phát sinh

https://thuviensach.vn

- Chúng ta đi ra ngoài đấu đi - Hàn Kiếm Phong nói xong chạy rất nhanh ra bên ngoài.

- Đi theo - Người mặc áo hoa thản nhiên nói, tốc độ của sáu người cũng chả kém gì Hàn Kiếm Phong. Nhìn Hàn Kiếm Phong biến mất ngay trước mắt, Mộ Dung Tình cũng theo ra ngoài, mặc dù nàng chỉ mới là danh kỹ trung cấp 2 sao. Tốc độ tất nhiên cũng không thể nhanh bằng 7 người kia.

- Mẹ, con cũng muốn đi - Hàn Phong Tuyết nói

Nhìn con trai hai mắt đỏ rực như màu máu, Mộ Dung Tình mềm lòng cúi xuống ôm lấy Hàn Phong Tuyết rồi chạy theo ra ngoài.Lúc đấy Hàn Gia lại trở lại yên tĩnh. "Ọc..." Máu tươi từ trong miệng Hàn Thiên Quân chợt phun ra như đã không còn có thể kìm nén được sự uất ức trong lòng, nhưng đôi mắt ông vẫn chằm chằm nhìn theo hình bóng đã mất dạng ngoài cửa. Theo mùi hương quen thuộc trên người Hàn Kiếm Phong, mẹ con Mộ Dung Tình cuối cùng cũng chạy đến địa điểm giao đấu.

Ở ngoại ô phía tây Phong thành, chỉ thấy sáu người đang đánh nhau, cách đó không xa, người trung niên mặc áo hoa điềm nhiên đúng nhìn lại. Đúng là chỉ có mình Hàn Kiếm Phong đấu với 5 người, 5 người vây xung quanh Hàn Kiếm Phong rồi xoay tròn, các loại thân pháp liên tiếp nhằm vào Hàn Kiếm Phong mà đánh tới. Mẹ con Hàn Phong Tuyết đứng ngoài mà không cách nào thấy rõ thân ảnh của cả sáu người. Bỗng cả sau người đều dừng lại, cả năm người vây Hàn Kiếm Phong đang dùng toàn lực ngưng tụ các loại nguyên tố. Hàn Kiếm Phong bị vây ở giữa nhếch mép cười nhẹ "Có cần phải quyết chiến không? Tới đây" . Hàn Kiếm Phong cùng lúc giơ hai tay lên, Hỏa nguyên tố cùng Kim nguyên tố cùng một lúc ngưng tụ ở hai tay.

Một tiêng thét lớn, cả năm người cùng một lúc lao tới Hàn Kiếm Phong, những nguyên tố hình thành trong bàn tay đều hướng hết về phía Hàn Kiếm Phong. Một tiếng hô to vang lên, 5 người chỉ thấy đất xung quanh dựng lên

https://thuviensach.vn

xoay tròn, lấy Hàn Kiếm Phong làm trung tâm mà xoắn tròn tới hướng của mình, tạo thành một bức tường khép kín làm cho người bên ngoài không thể nào mà nhìn thấy chuyện gì xảy ra bên trong.

- Giáo kỹ tam hệ? - người mặc áo hoa sững sờ nói . Lần này thì thật sự là kinh thiên động địa rồi, trước hắn chỉ có thông tin là hàn Kiếm Phong chỉ có song hệ, ngay lúc đầu Kiếm Phong cũng chỉ sử dụng hệ hỏa cùng với hệ kim và giờ thì xuất hiện thêm hệ thổ.

- Lưu tinh hỏa vũ, khiên kim cương - Một giọng nói vang lên. Bỗng thấy bức tường đất vỡ tan, năm thanh ảnh từ đó bay ra ngã uỵch xuống đất. Hàn Kiếm Phong thở dốc từng hơi. Tuy là dùng khiên kin cương để chắn công kích nhưng 5 người đều là kỹ vương thì như vậy là khá ổn rồi, ông bây giờ đã hết sức để mà chiến đấu tiếp. Mộ Dung Tình cùng con trai chạy đến đỡ cái thân hình sắp ngã của Hàn Kiếm Phong

- Ta vẫn quá coi thường ngươi, cho dù là thiên tài tu luyện song hệ với tốc độ nhanh chóng ta cũng dã từng gặp qua mấy người nhưng tam hệ mà mới có 30 tuổi như ngươi thì ta gặp lần đầu. Ngươi quả là nhân vật thiên tài nhất mà ta đã may mắn được gặp - Người mặc áo hoa nói có vẻ kích động - Nếu cho ngươi thêm thời gian thì kiểu gì ngươi cũng sẽ mau chóng vượt qua ta nên nhất định hôm nay ngươi phải chết

Một tiếng gió xé rít lên, mẹ con Mộ Dung Tình không kịp nhìn ra đó là gì thì đã thấy Hàn Kiếm Phong phun ra máu tươi, thân thể mềm nhũn rồi ngã xuống. Người mặc áo hoa đưa mắt nhìn mẹ con Mộ Dung Tình, môi hơi nhếch mép lộ một nụ cười nhạt.

https://thuviensach.vn

NGHỊCH THIÊN KỸ

Tịnh Vô Ngân
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Sự Thừa Hưởng Di Truyền

- Kiếm Phong!!!!!!!

- Cha !!!!!!

Hai tiếng tuyệt vọng vang lên, âm thanh cứ vang vọng trong hoang dã như là âm thanh của sự tuyệt vọng và thê lương.

Mộ Dung Tình như chết lặng cơ thể như không còn sức ngồi sụp xuống đất, ôm thật chặt cơ thể Hàn Kiếm Phong đã không còn sự sống, đôi mắt như dại đi, nước mắt cứ chảy mà khóc không thành lời. Nàng rất muốn đi cùng chồng ,nhưng trước cái khoảnh khắc Hàn Kiếm Phong chết, một giọng nói đã truyền vào tai nàng

- Tạm biệt, Tình muội, hứa với ta sẽ không làm chuyện dại dột. Thật ra ta sẽ không hoàn toàn tan biến,ta sẽ tồn tại ở một hình thức khác,chăm sóc tốt cho Phong Tuyết, hãy nuôi dưỡng con thành người, tương lai nó nhất định phải mạnh hơn cha nó - Nhưng Mộ Dung Tình cho rằng đây là Hàn Kiếm Phong sợ nàng tự tử mà trăn trối như vậy

Hàn Phong Tuyết cảm giác hình như có cái gì đó thâm nhập vào não mình, nhưng cậu hoàn toàn không có tâm trí mà quan tâm tới nó.Ánh mắt lạnh lùng nhìn 6 người đối diện, cậu phải ghi nhớ tướng mạo của 6 người này vào trong trí não. Đối với 1 đứa trẻ 10 tuổi mà nói ,cái chết của cha là đả kích quá lớn đối với cậu, cuối cùng cậu cũng không chịu được mà ngất đi. Bảy ngày sau,Hàn Tuyết Phong từ từ tỉnh dậy, mở 2 mắt ra, cậu chỉ cảm thấy toàn thân mệt mỏi. Cái chết của cha như vẫn rõ ràng ngay trước mắt, trong lòng cậu trào dâng một nỗi đau không tả nổi, cậu đau khổ nhắm 2 mắt lại. Đột nhiên ,âm thanh quen thuộc vang lên "Phong Tuyết"

https://thuviensach.vn

- Cha, là cha phải không? Cha ở đâu? Cha còn sống đúng không? Hàn Phong Tuyết ngồi dậy nhìn 4 phía xung quanh, nhưng không nhìn thấy hình bóng của Hàn Kiếm Phong. "Là ảo giác" - Hàn Phong Tuyết nghĩ thầm

- Con ,đây không phải là ảo giác, ta ở trong cơ thể con,con bây giờ còn quá yếu, không có cách nào nhìn thấy ta, chỉ cần dùng trí não của con nói chuyện với ta là được rồi - Tiếng của Hàn Kiếm Phong lại lần nữa vang lên. -Nói như vậy thì cha còn sống đúng không? - Câu hỏi mang đầy kì vọng của Hàn Phong Tuyết.

- Có thể nói như vậy, nhưng ta chỉ là 1 tàn hồn tồn tại trong cơ thể con. Sau khi con đạt tới Kỹ Vương thì sẽ có năng lực nắm giữ tàn hồn - Tiếng của Hàn Kiếm Phong trong Hàn Phong Tuyết vang lên.

Nhận được câu trả lời của cha Hàn Phong Tuyết nở nụ cười vui mừng, ít nhất cha còn chưa hoàn toàn biến mất . "Thế nhưng tại sao lại chỉ là tàn hồn?" - Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ

Hàn Kiếm Phong giải thích

- Tuy Kỹ Vương có thể nắm giữ tàn hồn, nhưng sau khi chết linh hồn không thể nào tồn tại,nếu không con nghĩ rằng hắn sẽ dễ dàng buông tha cho ta chắc? .Cha có thể giữ lại một ít tàn hồn chẳng qua là vì trong cơ thể cha có tồn tại một tàn hồn mạnh để tránh bị hắn phát hiện nên ta chỉ dám giữ lại 1 tia tàn hồn nhỏ rồi nhập làm một với thân thể con

-Nói như vậy trong cơ thể con chẳng phải là có hồn của 2 người, cha làm thế nào nhập vào cơ thể của con? - Hàn Phong Tuyết miệng há hốc kinh ngạc.Sự việc xảy ra hôm nay đối với cậu mà nói quá ly kỳ, cậu nhất thời không có cách nào hiểu hết được.

- Con trai, cha không phải đã nói với con con không phải là đồ vô dụng mà là thiên tài rồi sao? Con và cha giống nhau, có thể đồng tu ngũ hành kim mộc thủy hỏa thổ - Hàn Kiếm Phong trực tiếp ném ra quả bom nặng ký

https://thuviensach.vn

khiến Hàn Phong Tuyết sợ hãi đến nỗi cứng cả hàm. Hàn Kiếm Phong tiếp tục nói

- Kì thực trước khi chiến đấu ta đã nghĩ kỹ đến kết cục của ngày hôm nay bởi vậy ta đã giấu đi 2 nguồn năng lực khác, nếu không hắn mà biết ngũ hệ đồng tu của cha, cha sợ rằng hắn sẽ không từ thủ đoạn bắt cha giao nộp công pháp cho hắn.

Đầu óc Phong Tuyết cứ quay mòng mòng, mãi mới hiểu được ý trong câu nói của cha, cậu lại dùng ý nghĩ nói chuyện với cha

- Nhưng mà.....tại sao năng lực bẩm sinh của con lại yếu như vậy?

Tiếng cười của Hàn Kiếm Phong lại vang lên trong cơ thế của Hàn Phong Tuyết

- Haha, ai nói năng lực bẩm sinh của con yếu? Đó chẳng qua là để che giấu người khác mà thôi. Thật ra năng lực bẩm sinh của con rất mạnh, so với bạn cùng trang lứa mạnh hơn rất nhiều

Thế nhưng bất luận làcon tu luyện bất kì tinh thần công pháp nào đều không cách nào cảm thụ nổi nguyên tố ngũ hành để kết tinh thành thủy tinh thạch anh, thế là tại sao?- Hàn Phong Tuyết vẫn không giải thích được.

- Bởi vì còn là thiên tài, bởi vì còn có thể chất ngũ hệ, khi một người bình thường cảm thụ với nguyên tố ngũ hành,có một loại nguyên tố mạnh hơn so với nguyên tố khác, nên có thể cảm thụ nhẹ nhàng. Thế nhưng, khi con cảm thụ, nguyên tố ngũ hành mọi nguyên tố đều mạnh ngang nhau, cân bằng lẫn nhau vì thế mà nguyên tố ngũ hệ cũng phản ứng tương quan một cách nhịp nhàng với nhau ,chỉ là con không thể lấy 1 nguyên tố tách rời độc lập cảm thụ mà thôi. Lúc đó,ta và con sẽ bắt gặp tình trạng giống nhau. Một lần ngẫu nhiên, cái tàn hồn mạnh nhập vào cơ thể cha, sau khi cho cha cảm nhận thấy một vài thứ thì cha không chịu nổi nữa mà chìm vào giấc ngủ. Thế nhưng ,trong cơ thể cha xuất hiện 1 bộ công pháp sinh lực. Cũng là sau

https://thuviensach.vn

khi tu luyện bộ công pháp này ,ta mới có thể từ người vô dụng trở thành thiên tài. Ngay bây giờ, con có thể tu luyện bộ công pháp này, con cũng sẽ trở thành thiên tài chân chính, chính nghĩa. - Đang nghe cha nói , Hàn Phong Tuyết cảm thấy trước mắt mình như hiện một ít văn tự. Sau khi hiểu rõ mọi chuyện, Hàn Phong Tuyết thoáng nhìn văn tự xuất hiện mở ảo trước mắt mình, văn tự không nhiều, so với công pháp cậu tu luyện lúc trước ít hơn hẳn. Trong lòng tự hỏi cha, thì nghe Hàn Kiếm Phong nói

- Bộ công pháp này rất kì quái, chỉ sau khi con vượt qua thêm 1 bậc thì mới có thể tu luyện bậc tiếp theo.

Hàn Phong Tuyết giờ như mới hiểu cái quyết định ra đi của cha ,khó trách cha chuyển nhà, đồng thời trả lời rằng bản thân mình có thể trở thành 1 giáo kỹ 2 sao, hóa ra cha đã tính toán kĩ càng. Hàn Phong Tuyết hỏi

- Cha, cha nói có thể giúp con trở thành giáo kỹ 2 sao hóa ra là cha định đem công pháp của mình truyền cho con, như vậy cha sẽ ra sao?

Hàn Kiếm Phong ngạc nhiên, không thể ngờ đứa con trai chưa tròn 10 tuổi có thể nghĩ được nhiều như vậy. Hàn Kiếm Phong trả lời:

- Con đoán không sai , nếu như cha làm như thế thì linh hồn của cha sẽ chịu tổn thương quá nặng như vậy tu vi của cha cũng không cách nào tiến thêm được nữa. Cha muốn chuyển ra ngoài ở cũng vì biết rằng ông nội con và những người khác nhất quyết sẽ không đồng ý với cách làm của cha.

Kì thực Kiếm Phong vẫn còn che giấu sự thật , ông muốn đem phần tàn hồn của mình đưa vào cơ thể Hàn Phong Tuyết ,mang kỹ năng của mình truyền vào cơ thể con trai, đủ để có thể chế ngự được. Nếu như tìm không thấy công pháp tu luyện vương cấp thì vi của ông không những không tiến bộ mà còn giảm đi. Không có công pháp sinh lực, sinh lực sẽ không được nâng lên, nguyên tố thủy tinh tự nhiên không có cách nào hấp thụ nguyên tố ngũ hành, mà sử dụng kĩ năng thì phải tiêu hao nguyên tố thủy tinh, không

https://thuviensach.vn

tu luyện công pháp sinh lực, nguyên tố không có cách nào được bổ sung, tu vi tự nhiên sẽ tụt bậc.

Nghe cha nói xong, Hàn Phong Tuyết cảm động đến nỗi không biết nói gì với cha mình nữa, cha tất nhiên sẽ vì cậu mà hi sinh lớn như vậy, tất cả chỉ vì để cậu trở thành giáo kỹ hai sao. Trong khi đó chính mắt cậu nhìn thấy cái chết của cha mình nhưng lại bất lực. Hàn Phong Tuyết thở dài

- Như vậy cũng tốt rồi, cha còn sống, ngày ngày ta vẫn có thể ở bên canh người - Điều mà Hàn Kiếm Phong đang thầm nghĩ tất nhiên không thể giấu được Hàn Kiếm Phong:

- Phong Tuyết, ta hoàn toàn không thể ở cạnh con mãi được, lực tàn hồn của ta rất yếu, không lâu sau sẽ chìm sâu vào giấc ngủ, trước khi chìm sâu vào giấc ngủ ,ta sẽ lấy kĩ năng ta đã học qua truyền cho con, con đường sau này phải dựa vào bản thân con,con nhất định phải kiên cường bước đi.

Nghe Hàn Kiếm Phong nói, trong lòng Hàn Phong Tuyết như lặng đi

-Cha, vậy khi nào cha mới tỉnh dậy?

Đợi thực lực của con lớn mạnh hoặc cũng có thể đánh thức ta tỉnh dậy. Còn nữa, những gì ta nói với con hôm nay, ngoài mẹ con ra thì không được nói với ai nữa, ông nội cũng đừng nói, không phải cha không tin tưởng ông nội con, chỉ là sợ ông ấy vui mừng nói cho mọi người biết. Càng nhiều người biết chuyện này thì con sẽ càng dễ gặp nguy hiểm. Qua 1 thời gian nữa, con cũng chỉ khai triển 1 hệ năng lực. Nói xong , Hàn Phong Tuyết cảm thấy trong linh hồn mình hiện ra thêm nhiều thứ nữa nhưng tiếng của Hàn Kiếm Phong thì lại không còn thấy vang lên nữa.

https://thuviensach.vn

Chương 6: Toàn Hệ Giáo Kỹ

Sự chìm vào giấc ngủ của cha cũng làm cho nỗi lòng của Hàn Phong Tuyết dịu đi và cũng làm cho quyết định nỗ lực tu luyện thành giáo kỹ của Hàn Phong Tuyết thêm kiên định hơn.

- Cũng không biết phải bao lâu mới có thể khiến cha tỉnh lại - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ

- Phong Tuyết, con đã tỉnh rồi - Mộ Dung Tình từ ngoài cửa đi vào

Nhìn thấy mẫu thân hai mắt đỏ bừng, trên tay còn bưng một ít điểm tâm, trong lòng Hàn Phong Tuyết như nhói lên. Vốn dĩ cái chết của cha đã đủ làm cho mẹ thương tâm rồi, mà bản thân lại hôn mê bất tỉnh, để mẹ một mình chịu bao đau khổ. Hàn Phong Tuyết âm thầm thề nhất định phải chăm sóc cho mẹ thật tốt

- Mẹ, người đến rồi, nói cho mẹ một tin tốt, cha con chưa hoàn toàn biến mất, người vẫn còn ở bên cạnh chúng ta.

Không muốn mẹ mình phải đau lòng như vậy nữa, Hàn Phong Tuyết lập tức mang tin tốt này nói cho Mộ Dung Tình.

Mộ Dung Tình ngẩn ra, lập tức bước nhanh đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết nói:

- Phong Tuyết, mau nói cho mẹ nghe rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Hàn Phong Tuyết mang sự việc vừa rồi nói cho mẹ. Biết được tin tức của Hàn Kiếm Phong, nước mắt theo hai gò má của Mộ Dung Tình lăn xuống, có điều lần này là bởi vì vui mừng mà rơi lệ.

https://thuviensach.vn

- Thì ra Kiếm Phong không gạt ta, chàng thật sự chỉ là tồn tại dưới một hình thức khác mà thôi - Mộ Dung Tình trong lòng thần nghĩ.

Thực ra, đối với bí mật của Hàn Kiếm Phong, Mộ Dung Tình cũng biết, Hàn Kiếm Phong sớm đã mang hết thảy đều nói cho nàng rồi, nàng chỉ biết Hàn Kiếm Phong có thể đem công pháp truyền lại cho Hàn Phong Tuyết, nhưng không ngờ được bản thân chàng cũng có thể bảo tồn một tia tàn hồn. Mặc dù chỉ là một tia tàn hồn, nhưng tối thiểu cũng vẫn tồn tại, hơn nữa, Mộ Dung Tình trong đáy lòng vẫn còn có chút chờ mong, có thể một ngày nào đó Hàn Kiếm Phong có thể thật sự sống lại.

- Phong Tuyết, nào, ăn chút gì đi - Nghĩ đến Hàn Phong Tuyết đã bảy ngày chưa ăn cơm, Mộ Dung Tình vội mang điểm tâm đưa cho Hàn Phong Tuyết.

Ngấu nga ngấu nghiến ăn xong điểm tâm, Hàn Phong Tuyết mở miệng nói:

- Mẹ, cha đã mang công pháp truyền cho con rồi, con muốn lập tức bắt đầu tu luyện, như vậy con có thể làm cho cha sơm ngày tỉnh lại.

Mộ Dung Tình vui mừng cười cười:

- Con có tâm ý này ta đương nhiên rất vui, nhưng cũng không cần phải quá vất vả, chú ý thân thể của chính mình.

- Mẹ cứ yên tâm, con đã không còn là cậu bé nữa rồi - Hàn Phong Tuyết nói.

Nghe thấy lời của con trai, Mộ Dung Tình có cảm giác lạ lạ, nhưng lúc Hàn Phong Tuyết nói những lời này lại rất tự nhiên.

"Hay là Phong Tuyết đã thực sự trưởng thành rồi" - Mộ Dung Tình trong lòng thầm nghĩ. Sau khi Mộ Dung Tình đi, Hàn Phong Tuyết đọc thầm lại

https://thuviensach.vn

công pháp mà phụ thân truyền cho. Quả nhiên chỉ có một đoạn, chỉ là đến phương pháp có thể làm ngưng tụ được nguyên tố thủy tinh và phương pháp làm thế nào hấp thu nguyên tố ngũ hành tố đạt đến cảnh giới danh kỹ. Hóa ra bộ công pháp này với những gì mà Hàn Phong Tuyết đã được học trước đây có rất nhiều điểm không tương đồng , nó yêu cầu người tu luyện trước phải tĩnh tâm, rồi sau đó ý thức hoàn toàn chìm sâu vào hệ tinh thần để cảm thụ duy nhất với một nguyên tố, cho đến khi có thể cảm thụ được nó mới thôi. Sau đó hấp thụ nguyên tố đã cảm thụ được để ngưng tụ nguyên tố thủy tinh, sau khi thành công lại cảm thụ một nguyên tố khác.

- Cha nói không sai, xem ra công pháp này cũng không thích hợp cho người đó tu luyện, bộ công pháp này hoàn toàn là dựa vào thể chất ngũ hệ của người luyện mà tồn tại. Cũng không biết sau khi tu luyện thành sẽ mạnh hơn, trước hết là giờ mình chỉ cảm thụ hỏa nguyên tố thôi - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ

Tiếp đến, Hàn Phong Tuyết lập tức tĩnh tâm, ý thức chìm vào hệ tinh thần cảm thụ với hỏa nguyên tố. Một lúc lâu, nhưng không làm sao mà cảm thụ nổi

- Lẽ nào phương pháp tu luyện của ta không đúng - Hàn Phong Tuyết trong lòng hoài nghi - không đúng, phải tĩnh tâm, không thể nghĩ đến bất cứ việc gì.

Hai ngày sau, trong ý thức của Hàn Phong Tuyết , chỉ thấy vô số chấm sáng màu hồng lượn lờ trong không khí, cuối cùng cũng cảm thụ được rồi, dựa theo phương pháp giảng thuật tinh thần công pháp, hấp thụ chấm sáng hồng , càng lúc càng nhiều chấm sáng xâm nhập vào trong ý thức của Hàn Phong Tuyết, chấm sáng sáng trong tinh thần Hàn Phong Tuyết xoay tròn rất nhanh, tốc độ càng lúc càng nhanh, cũng không ngừng tăng áp lực. Một lúc lâu, một viên tiểu thủy tinh xích hồng trôi nổi trong tinh thần của Hàn Phong Tuyết. Nhìn thủy tinh xích hồng, trong lòng Hàn Phong Tuyết hưng phấn dị thường

https://thuviensach.vn

- Cuối cùng cũng thành công rồi - Hàn Phong Tuyết lẩm bẩm nói.

Tiếp đến, Hàn Phong Tuyết lại dùng phương pháp đó tiếp tục cảm thụ nguyên tố khác, đã một lần thành công, tiếp theo dễ dàng hơn nhiều. Lại qua một ngày nữa, trong tinh thần của Hàn Phong Tuyết những viên tiểu thủy tinh năm màu đỏ, vàng, trắng, đen, xanh đều lần lượt xuất hiện và cũng xoay tròn với tốc độ kinh hồn.

- Lại có thêm 5 nguyên tố thủy tinh - Hàn Phong Tuyết có chút kinh ngạc.

Mở hai mắt ra, nhãn thần của Hàn Phong Tuyết sáng đẹp lạ thường. Tuy ba ngày chưa ăn cơm, nhưng Hàn Phong Tuyết không cảm thấy đói bụng, ngược lại, toàn thân đều tràn đầy năng lượng.

- Đây chính là cảm giác thành giáo kỹ, quả nhiên tuyệt. - Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ.

Cảm thấy nguyên tố thủy tinh có thể hấp thu nguyên tố trời đất, Hàn Phong Tuyết lại tiếp tục tu luyện tinh thần công pháp, chỉ thấy nguyên tố thủy tinh xoay tròn rất nhanh , ngũ hành nguyên tố từ mọi nơi tiến vào trong cơ thể, dọc theo các kinh mạch trên thân thể cuối cùng hội tụ được nguyên tố thủy tinh. Đây là phản ứng đầu tiên tu luyện tinh thần công pháp, bởi vì Hàn Phong Tuyết tiên thiên tinh thần lực khá cao, tu luyện tinh thần công pháp tự nhiên có thể sử dụng nguyên tố thủy tinh có thể hấp thụ ngũ hành nguyên tố rất nhanh , ngũ hành nguyên tố đã hấp thụ đạt đến tinh thần lực cực hạn mà có thể chống đỡ. Lúc sau, sự hấp thụ của nguyên tố thủy tinh đối với ngũ hành nguyên tố sẽ giảm bớt, nhưng tuyệt đối không được dừng lại, bởi vì ngươi đang tu luyện tinh thần công pháp đồng thời tinh thần lực cũng tăng lên, cho dù tăng lên rất chậm cũng là tăng, vì thế nguyên tố thủy tinh cũng sẽ tiếp tục hấp thu nguyên tố ngũ hành , nhưng thông thường chỉ là hấp thu chậm rãi, không biết lần đầu tu luyện nhanh như vậy, trừ phi ngươi có kỳ tích gì đó thì mới có thể làm cho tinh thần lực trong nháy mắt

https://thuviensach.vn

tăng lên cao như thế. Hàn Phong Tuyết không biết gì nên vô tình tập luyện thêm ba ngày nữa lập tức cảm thấy sự hấp thu nguyên tố ngũ hành chậm hẳn lại. Hàn Phong Tuyết dừng tu luyện.

- Giả kỹ 8 sao - Bây giờ có thể cảm thấy rõ thực lực và đẳng cấp của mình, Hàn Phong Tuyết cảm thấy có một chút khó mà tin được. Những người khác trong tộc tu luyện đã mấy năm đều chỉ tăng lên được mấy sao, mà cậu, lần đầu tiên tu luyện liền trực tiếp đạt đến cảnh giới tám sao. Mặc dù mình có là thiên tài cũng không cần khoa trương như vậy chứ. Tuy cảm thấy khó có thể tin, nhưng trong lòng Hàn Phong Tuyết vẫn thấy rất vui mừng, thực lực tăng lên càng nhanh, cha cũng có thể sớm tỉnh lại, mình cũng có thể sớm báo thù cho cha, thù giết cha, Hàn Phong Tuyết một khắc cũng không dám quên. Trong đầu Hàn Phong Tuyết hiện lên tướng mạo của sáu người

- Các ngươi cứ chờ đấy - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ.

Đứng lên hoạt động thân thể một lát, sáu ngày tu luyện khiến thân thể cậu có chút cứng nhắc. Cậu mở cửa phòng, đang định bước chân ra ngoài:

- Mẹ, người cứ ở đây đợi con suốt sao? - Nhìn thấy Mộ Dung Tình hai mắt sưng đỏ, trong tay còn bưng điểm tâm mà hắn thích. Hàn Phong Tuyết trong lòng quá cảm động.

Nhìn thấy con trai cuối cùng cũng ra ngoài, Mộ Dung Tình cười tươi trả lời con mình

- Không có, ta vừa mới đến, sợ quấy rầy con tu luyện, nên đứng ngoài cửa đợi con. Thành công rồi sao? - Mộ Dung Tình đưa ánh mắt trông đợi nhìn Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết hiển nhiên không tin lời Mộ Dung Tình nói, nhưng cũng không nói gì thêm, chỉ là giữ chặt nỗi thương mẹ ở trong lòng. Gật gật đầu:

https://thuviensach.vn

-Thành công rồi - Hàn Phong Tuyết trả lời

Nàng lập tức vui mừng hỏi tiếp:

- Mấy sao rồi, cha con nói hồi đó lần đầu tiên cha con tu luyện liền đạt đến cấp năm sao, cho dù không như cha con, chí ít cũng được ba sao

- Tám sao rồi - Hàn Phong Tuyết nói một câu yếu ớt.

- É - Mộ Dung Tình ngạc nhiên nhìn Hàn Phong Tuyết, ánh mắt giống như nhìn thấy quái vật. Tuy nhiên con trai cùng giống như cha là thiên tài, nhưng cha cậu cũng không ngờ được con trai còn có khả năng thiên phú hơn cả mình, hơn nữa còn hơn rất nhiều. Bởi vì đẳng cấp giáo kỹ vừa cao, vừa yêu cầu nhiều nguyên tố lực mới có tăng cao lên một cấp, tám sao giả kỹ, hiển nhiên với năm sao giả kỹ không cùng một cấp bậc. Thông thường sau lần đầu tu luyện có thể đạt đến hai sao hoặc ba sao thì đều coi là thiên tài rồi, năm đó Hàn Kiếm Phong trực tiếp đạt đến năm sao khiến cả phong thành đều khiếp sợ và được khen là phong thành đệ nhất thiên tài, lúc đó, cả gia tộc đều vui mừng khôn xiết.

https://thuviensach.vn

Chương 7: Người Đầu Tiên Tiến Hóa Kỹ Năng Thiên Phú

Tốt, tốt, tốt, Mộ Dung Tình tâm tình kích động khác thường, hai mắt có chút vui mừng. Sau khi Hàn Kiếm Phong qua đời, Mộ Dung Tình chỉ thấy mất hết can đảm, chỉ muốn đi theo chồng. Nhưng nhớ đến di ngôn của Hàn Kiếm Phong, nghĩ đến Hàn Phong Tuyết còn nhỏ, bảo nàng làm sao có thể đành lòng được. Mấy ngày trước, mặc dù Hàn Phong Tuyết nói cho nàng biết Hàn Kiếm Phong vẫn chưa thật sự biến mất khỏi dương thế, nhưng Hàn Kiếm Phong chỉ còn lại một tia tàn hồn thật sự vẫn có thể tỉnh lại sao? Lại ví dụ như đợi được Hàn Phong Tuyết đủ lớn mạnh có thể làm cho Hàn Kiếm Phong mau chóng tỉnh lại, nhưng đủ mạnh là như thế nào? phải đợi bao lâu Hàn Phong Tuyết mới có thể đạt đến bước đó? Nàng trong lòng tràn đầy lo lắng, như hôm nay nhìn thấy khả năng thiên phú của Hàn Phong Tuyết tốt như vậy nàng không chỉ vì Hàn Phong Tuyết vui vẻ, đồng thời hi vọng đối với Hàn Kiếm Phong cũng càng lớn. Thì sao nàng lại không thể không cảm thấy kích động, không vui cho được cơ chứ, trong lòng nàng vẫn cồn một nguyện vọng khác.

Phục thù, nàng hận không thể mang sáu người hại chết Hàn Kiếm Phong băm vằm nghìn mảnh. Thế nhưng ngay cả cấp bậc kỹ vương như Hàn Kiếm Phong vẫn không thể là đối thủ của họ, mà tu vi chỉ mới là danh kỹ hai sao muốn báo thù không phải là chuyện dễ. Nhưng bây giờ nàng đã thấy được tia hy vọng ở Hàn Phong Tuyết. Khả năng thiên phú của Hàn Phong Tuyết khiến nàng tin tưởng chắc chắn một ngày nào đó Hàn Phong Tuyết có đủ thực lực để báo thù cho cha. Dường như nghĩ điều gì đó, Mộ Dung Tình đột nhiên nghiêm túc, nói:

- Phong Tuyết, con chớ có mang chuyện con có thể tu được toàn bộ ngũ hành nói cho người khác biết còn chuyện con làm sao có thể trở thành giáo

https://thuviensach.vn

kỹ có thể tìm một lý do khác thích hợp để giải thích với mọi người, nhưng nhất định chỉ được dùng kỹ năng của một hệ khi báo cáo với gia tộc. Hàn gia chúng ta đa phần đều là hỏa hệ thiên phú, con cũng chỉ biểu hiện năng lực của hỏa hệ thôi.

- Con hiểu rồi, cha cũng nói với con như vậy - Hàn Phong Tuyết trịnh trọng gật đầu.

Hàn Phong Tuyết nói chuyện với mẹ một hồi lâu rồi lại bắt đầu một mình tu luyện. Cậu một khắc cũng không dám buông lơi, cũng không thể nào mà buông lơi. Ba tháng sau, Hàn Phong Tuyết ngồi trong phòng tu luyện, trong tinh thần không ngừng có ngũ hành nguyên tố, 5 viên nguyên tố thủy tinh hội tụ. Nguyên tố thủy tinh chậm rãi xoay tròn. Bỗng nhiên, nguyên tố thủy tinh xoay tròn với tốc độ nhanh hơn, không gian xung quanh trời đất của ngũ hành nguyên tố nhanh chóng đi vào trong người Hàn Phong Tuyết. Năm viên nguyên tố thủy tinh đó sáng lên trong không gian, có điều chỉ thoáng qua rồi lại trở về trạng thái bình thường, tốc độ xoay tròn cũng biến thành chậm dần. "Danh kỹ một sao" - Hàn Phong Tuyết mở hai mắt, một tia sáng chợt lóe lên.

- Cuối cùng đã đột phá rồi - Hàn Phong Tuyết thở phào nhẹ nhõm

- Tất cả những giáo kỹ sau khi đột phá đều tự mình hòa hợp với kỹ năng thiên phú, mà mình ngũ hành kiêm tu, kỹ năng thiên phú đó của mình là loại thuộc tính nào? - Hàn Phong Tuyết lẩm bẩm.

Hàn phong Tuyết ý thức chìm vào trong hệ tinh thần, dùng ý thức để cảm thụ. Kỹ năng thiên phú lóe ra từng cái một, có thể tiến hành chuyển dời trong nháy mắt, cự ly một thước, một ngày chỉ có thể dùng một lần. Tùy tu vi mà trở nên mạnh mẽ, trong nháy mắt cự li chuyển dời tăng lên, thời gian khoảng cách cũng ngắn lại.

https://thuviensach.vn

"Biến đổi trạng thái rồi" - Hàn Phong Tuyết nhịn không được trong lòng thầm nhủ một tiếng, đồng thời sắc mặt đầy hưng phấn, muốn có loại hiệu ứng này. Sự chuyển động trong nháy mắt, trong lúc đang chiến đấu nếu nói về phòng thủ thì có kỹ năng này chẳng khác nào thêm một cái mạng nữa rồi. Nói về tiến công, cũng có thể hành động bất ngờ, đánh bại địch mà giành chiến thắng. Càng đáng sợ hơn, kỹ năng này vẫn có thể tiến hóa. Trên đại lục người có thể làm cho kỹ năng biến hóa tiếp một bậc đã ít nay càng ít hơn, mỗi một loại đều có thể làm cho vô số cường giả tranh đoạt, không ngờ mình lại là người đầu tiên tiến hóa kỹ năng thiên phú. Không biết tương lai còn có đột phá thêm hình thái nào mới của loại kỹ năng này không. Đương nhiên, càng biến đổi trạng thái càng tốt, Hàn phong Tuyết nhịn không được tự ảo tưởng trong lòng. Nhìn ra ngoài cửa sổ, đêm đã khuya.

- Ba tháng này, tự mình nỗ lực tu luyện, thời gian ngủ rất ít, cuối cùng hôm nay cũng đã đột phá, nên ngủ bù một giấc thật ngon mới được - Nghĩ đến đây, Hàn Phong Tuyết chui vào chăn, mắt nhắm lại mà môi vẫn nở nụ cười mãn nguyện.

Đang mơ ngủ, loáng thoáng nghe được một âm thanh quen thuộc trong tâm mình vang lên:

- Con trai, mau lớn mạnh đi, khả năng thiên phú của con làm ta cảm thấy kinh ngạc. Nhưng mà vẫn con xa mới đủ, chỉ có không ngừng nỗ lực, không ngừng trở nên mạnh mẽ, con mới có thể đạt được yêu cầu của ta.

Sáng sớm hôm sau, Hàn Phong Tuyết từ trong mơ tỉnh lại, hôm qua trong lúc mơ ngủ nghe thấy âm thanh trong tâm mình vang lên vẫn còn quanh quẩn.

- Là ai nói chuyện với ta - Hàn Phong Tuyết lòng đầy ngờ vực - Lẽ nào là mình suy nghĩ nhiều rồi, nào có ai nói chuyện với mình.

https://thuviensach.vn

- Đã lâu không hít thở không khí mới mẻ rồi - Nghĩ đến đây Hàn Phong Tuyết đi ra ngoài. Hàn Kiếm Phong mất đã hơn ba tháng, bầu không khí tang thương trong Hàn gia đã diu đi rất nhiều.

Đi đến gia tộc luyện võ đường, Hàn Phong Tuyết phát hiện hậu bối đệ tử trong tộc đều ở đây.

- Hôm nay cũng không phải ngày gia tộc tụ hội, lẽ nào có chuyện gì xảy ra chăng? - Hàn Phong Tuyết trong lòng có chút nghi ngờ.

Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đến, trong mắt chúng đệ tử trong tộc có một chút khó chịu. Phế nhân trong tộc nhưng lại có một người cha thiên tài, nhưng bây giờ cha của hắn lại rời hắn mà đi, cũng không biết tương lai hắn sẽ làm thế nào. Rất nhiều người trong lòng nghĩ như vậy.

- Phong Tuyết ca - Hàn Yên Vân và Hàn Mộng thấy Hàn Phong Tuyết vội chạy đến.

- Gia tộc có chuyện đại sự gì xảy ra sao, các muội sao đều ở đây? - Hàn Phong Tuyết hỏi

- Đối với hậu bối đệ tử bọn muội là chuyện đại sự. Bởi bì tam thúc, Hàn Yên Vân nói rồi dừng lại, len lén nhìn ánh mắt của Hàn Phong Tuyết, phát hiện ánh mắt Hàn Phong Tuyết cũng không có gì thay đổi mới tiếp tục nói:

- Bởi vì việc của tam thúc, ngoài tam đại thế gia thừa cơ hội này liên hợp tiến hành đánh áp đối với Hàn gia chúng ta. Gia gia vì chuyện này mà tăng cường thực lực cho chúng ta, quyết định chọn hai mươi hậu bối, có thể vào tàng thư các học tập kỹ năng.

- Thì ra là vậy - Hàn Phong Tuyết trong nháy mắt đã hiểu rõ.

- Gia gia đến rồi - Hàn Mộng lúc này chỉ luyện võ trường phía đông mở miệng nói

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết nhìn theo phương hướng Hàn Mộng chỉ, Hàn Thiên Quân cũng nhìn thấy Hàn Phong Tuyết, Hàn Thiên Quân hình hài già nua tiều tụy đi tới gần. Thấy Hàn Thiên Quân như vậy, trong lòng Hàn Phong Tuyết đột nhiên cảm thấy chua xót, Hàn Thiên Quân cũng không vì Hàn Phong Tuyết không có cách nào trở thành giáo kỹ mà quên hẳn, ngược lại, Hàn Thiên Quân đối với Hàn Phong Tuyết thương yêu còn nhiều hơn các tử tôn khác.

-Phong Tuyết, con không sao rồi - Đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết, Hàn Thiên Quân mở miệng nói

- Gia gia, con rất tốt. Ngược lại gia gia phải chăm sóc bản thân thật tốt. - Hàn Phong Tuyết cười nhẹ tiếp lời.

Hàn Thiên Quân cười nói:

- Mấy người các con đều đến đây, ta có chuyện cần tuyên bố - Nói rồi ông đi thẳng vào trong luyện võ đường.

Vốn không thích náo nhiệt, Hàn Phong Tuyết nghe được Hàn Thiên Quân nói, cười khổ một cái, ba người cùng Hàn Thiên Quân vòa trong luyện võ đường .

Hàn Thiên Quân đi đến trước mặt mọi người, vốn đang nghị luận ầm ỹ liền lập tức yên tĩnh lại. Chỉ nghe Hàn Thiên Quân nói:

- Hôm nay ta muốn chọn trong số các ngươi ra 20 người, những người này có thể theo ta vào tàng thư các học tập kỹ năng.

Tiếp theo, Hàn Thiên Quân bắt đầu lựa chọn, thường là người được chọn trúng, ở Hàn gia hậu bối đều là thiên phú tương đối khá tốt. Mọi người bắt đầu cũng không có gì dị nghị, nhưng sau khi tên cuối cùng từ trong miệng Hàn Thiên Quân nói ra, luyện võ đường bắt đầu ồn ào. Bởi vì, người cuối cùng chính là Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

Chương 8: Như Vậy, Tôi Đã Đủ Tư Cách Chưa?

- Sao lại có hắn, hắn ngay cả nguyên tố thủy tinh cũng không ngưng tụ nổi, cũng không thể nào có đủ khả năng học được kỹ năng giáo kỹ. Thế chẳng phải là lãng phí một tên trong danh sách hay sao! - Các đệ tử hậu bối của Hàn gia thi nhau bàn luận.

- Đúng thế.

Hàn Liệt ở trong đám đông đứng lên nói:

- Ông nội, con không phục, hắn chẳng qua cũng chỉ là một tên vô dụng mà thôi, dựa vào cái gì mà có tên trong danh sách, hắn không đủ tư cách.

Hàn Liệt- một người chưa đủ mười một tuổi, ba tháng trước từ một danh kỹ một sao đã đột phá đến danh kỹ 2 sao. Hàn Liệt luôn hài lòng với năng lực bẩm sinh của mình, luôn cho rằng mình là một trong những hậu bối xuất sắc nhất trong gia tộc, nhưng Hàn Thiên Quân luôn lạnh nhạt với hắn. Như thế đã đành, điều làm hắn khó chịu nhất đó là, Hàn Phong Tuyết - tên phế nhân mà hắn luôn khinh thường, luôn núp dưới bóng cha mình lại luôn có được sự quan tâm của ông nội.

Hàn Liệt không hiểu nổi, cái tên vô dụng kia hắn dựa vào cái gì mà lại khiến cho ông nội có cái nhìn khác với hắn hắn như thế. Trước đây, lúc Hàn Kiếm Phong còn sống thì hắn còn nhịn, nhưng bây giờ Hàn Kiến Phong đã không còn nữa, Hàn Thiên Quân vẫn thiên vị tên vô dụng đó, vì hắn mà lãng phí một tên trong danh sách. Mặc dù hàn Liệt không cần cái tên trong danh sách này nhưng vẫn nuốt không trôi cục tức đang ứ nghẹn trong họng.

https://thuviensach.vn

- Câm miệng, sau này ta không muốn nghe thấy những lời nói như vậy nữa. - Hàn Thiên Quân tức giận nói. Đối với Hàn Liệt, ông luôn lo lắng, mặc dù tài năng thiên bẩm rất tốt, nhưng từ nhỏ đã luôn kiêu căng cao ngạo, không coi người khác ra gì. Tính cách như vậy, rất dễ đi lệch hướng. Hàn Thiên Quân cũng đã từng nói chuyện này với hắn, nhưng hắn vẫn không chịu nghe.

Mặt Hàn Liệt có chút ngượng ngùng, nhưng hắn lại không dám cãi lại Hàn Thiên Quân, vì vậy hắn đã tìm đến Hàn Phong Tuyết. Đi đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết, Hàn Liệt nói:

- Hàn Phong Tuyết, ta muốn thách đấu với ngươi, ngươi có dám nhận lời không? - Ở Hàn gia, chỉ cần không tàn sát lẫn nhau thì đều không phản đối thách đấu.Thanh niên luôn thích tranh mạnh hiếu thắng, hơn nữa người của Hàn gia hầu như đều có bản tính nóng vội, nên tính tình rất nóng nảy.

Sau khi nghe xong lời của Hàn Liệt nói, tất cả mọi người đều lộ ra ánh mắt khinh bỉ, tất nhiên là khinh thường Hàn Liệt rồi, lại đi tìm một kẻ vô dụng, yếu thế mà thách đấu, đúng là da mặt cũng dày thật. Cơn giận dữ trong mắt Hàn Thiên Quân nhìn như muốn nổ tung ra, nhưng đột nhiên nghĩ đến điều gì lại im lặng không nói câu nào chỉ lặng lẽ xem diễn biến tiếp theo.

- Xin lỗi, tôi không có thời gian. - Hàn Phong Tuyết lạnh lùng đáp.

- Ngươi đúng là kẻ hèn nhát, ngươi có xứng làm con của Tam thúc không vậy? Ta còn nghi ngờ không biết ngươi có phải là con trai của tam thúc không nữa. Hàn Liệt nói nhỏ chỉ đủ cho Hàn Phong Tuyết nghe thấy.

Cái gì có thể nhẫn nhịn được nhưng cái này thì không thể, mặc dù Hàn Phong Tuyết cảm thấy không cần thiết phải tranh giành với trẻ con (mặc dù chính cậu còn nhỏ tuổi hơn), huống hồ còn có các kỹ năng của phụ thân để lại cho, hắn không hứng thú lắm với tàng thư các. Nhưng Hàn Liệt không

https://thuviensach.vn

nên xúc phạm đến người nhà Hàn Phong Tuyết,đụng vào nhím, nhím cũng phải xù lông.

- Ta đồng ý.Tiếng Hàn Phong Tuyết vang lên.

- Hắn đã nhận lời rồi.Trong luyện võ đường xì xào bàn tán,mọi người đều dùng ánh mắt kì dị nhìn hắn.

Hàn Thiên Quân vừa định lên tiếng, nhưng nghe thấy giọng của Hàn Phong Tuyết và ánh mắt của cậu lóe lên 1 tia sáng. Ông không hề ngăn cản, mà ở bên cạnh xem một cách hứng thú. Hàn Liệt cười một cách gian tà, trong lòng nghĩ: "Là tự ngươi tìm đến cái chết,không thể trách ta được."

- Lên đi. Nói xong Hàn Liệt đi về phía chỗ trống của luyện võ đường.

Hàn Phong Tuyết và Hàn Liệt tạo thế đối kháng. "Bắt đầu!" - Âm thanh lạnh lùng vang lên.Mặc dù trong lòng rất uất hận, nhưng hắn vẫn cố gắng kiềm chế cảm xúc của mình.

- Hừm lên 1 tiếng lạnh lùng, Hàn Liệt đưa hai tay lên,điều khiển nguyên tố tập trung trong lòng bàn tay, một lát sau, một quả cầu lửa được hình thành trong lòng hai bàn tay.

- Hỏa cầu thuật. - Cầu lửa nhanh chóng công kích về phía Hàn Phong Tuyết.

Trong chớp mắt, quả cầu lửa đã đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết, Hàn Liệt đã lộ ra nụ cười tàn nhẫn. "Một quả cầu lửa cũng không tránh nổi, bị đả thương rồi thì ông nội cũng không thể trách ta." - Hàn Liệt nghĩ thầm trong lòng.Hàn Phong Tuyết lúc này vô cùng điềm tĩnh, khi quả cầu lửa cách hắn chỉ còn nửa mét, cơ thể hàn Phong Tuyết ngửa lại phía sau, quả cầu lửa vút qua mặt hắn, một tay chống lại phía sau, mượn lực đàn hồi Hàn Phong Tuyết lại đứng dậy như cũ, trên mặt vẫn mang theo nụ cười lãnh đạm, dường như chưa có việc gì xảy ra vậy.

https://thuviensach.vn

- Nên mang công phu thật sự ra đi, chứ trình độ như vậy đừng nên ra ngoài để mất mặt. - Hàn Phong Tuyết lạnh lùng nói, nói xong Hàn Phong Tuyết chạy thần tốc về phía Hàn Liệt. Bị tên phế nhân trong mắt mình chửi mắng, Hàn Liệt lúc này vô cùng tức giận, “Ngươi muốn chết”. Lúc Hàn Phong Tuyết gần tiếp cận đến người Hàn Liệt, hai tay Hàn Liệt cùng lúc phát ra “Hỏa nham....”.

Khi Hàn Phong Tuyết đang dốc toàn lực để xông lên phía trước thì chỉ thấy cơ thể vừa căng 1 cái đã bị một dây lửa vô hình trói chặt lại, mặc hắn ra sức giẫy cũng không thoát được, thời gian trói là một giây. Tuy thời gian một giây chỉ chớp mắt là qua ngay nhưng đối với Hàn Liệt thì như thế cũng đã đủ rồi. Lại là một quả cầu lửa trong tay Hàn Liệt phát ra, trong luyện võ đường có người đã nhắm mắt lại vì không lỡ nhìn thấy sự thảm hại của Hàn Phong Tuyết nữa. Hàn Phong Tuyết cách Hàn Liệt rất gần, quả cầu lửa cũng sắp tới nơi, hơn nữa Hàn Phong Tuyết vẫn đang trong tình trạng bị trói, không thể tránh được.Trong lòng tất cả mọi người đều nghĩ như vậy, sắc mặt Hàn Thiên Quân cũng hốt hoảng. "Có thật là không có cách nào tránh được hay sao?" - Hàn Phong Tuyết nghĩ như vậy. Khi quả cầu lửa sắp đánh trúng người thì kỹ năng biến hóa lập tức phát huy, Hàn Phong Tuyết đã biến mất. Một quả đấm ở đâu giáng tới trúng mắt Hàn Liệt. "Bùng" chỉ thấy Hàn Phong Tuyết đứng điềm nhiên, còn Hàn Liệt lại nằm trên mặt đất. Trong mắt của Hàn Liệt vẫn hiện ra vẻ khó tin, tất cả xảy ra quá bất ngờ, Hàn Liệt chỉ cảm thấy mắt hoa lên và Hàn Phong Tuyết đã xuất hiện ngay trước mặt mình, nhìn thấy nắm đấm lao về phía mình muốn tránh nhưng đã không thể được nữa rồi.

- Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì?Sao hắn lại làm được? - Trong lòng tất cả mọi người bao gồm cả Hàn Liệt cũng đều muốn biết câu trả lời. Nhưng từ đầu đến cuối trên người Hàn Phong Tuyết không hề xuất hiện một chút biến động nguyên tố nào. Nhưng chắc chắn tất cả mọi người phải thất vọng rồi, vì chẳng có ai giải đáp cho họ cả.

https://thuviensach.vn

- Như vậy,tôi đã có đủ tư cách hay chưa? - Hàn Phong Tuyết nhìn Hàn Liệt mà nói.

Hàn Thiên Quân lúc này đang suy nghĩ điều gì,nghe thấy lời của Hàn Phong Tuyết liền bước tới nói:

- Còn ai có thắc mắc gì nữa không? - Tất cả mọi người đều lắc đầu - Vậy được, mọi người giải tán thôi, những người được chọn ngày mai tập hợp ở ngoài tàng thư các. Nói xong Hàn Thiên Quân quay người nói với Hàn Phong Tuyết:

- Phong Tuyết,tối nay con qua chỗ ta một lát - Nói xong ông quay người bước đi.

Hàn Liệt cố gắng đứng lên, ánh mắt có chút khó hiểu nhìn về phía Hàn Phong Tuyết.

- Lần sau người nằm xuống chắc chắn là ngươi. - Hàn Liệt nói một cách lạnh lùng.

- Ta sẽ chờ, còn nữa, sau này ta không muốn nghe thấy hai từ phế nhân nữa, càng không muốn để ta nghe được ngươi xúc phạm người nhà của ta - Nói xong Hàn Phong Tuyết cũng quay người bước đi.

https://thuviensach.vn

Chương 9: Hỏa Vụ (Khói Lửa)*

*Hỏa Vụ: Tên một loại kỹ năng cấp thấp trong các loại kỹ năng cấp binh sĩ của Hàn gia

Buổi tối Hàn Phong Tuyết đi tới nơi ở của Hàn Thiên Quân, vừa vào phòng khách thì đã thấy ông nội và bà nội mình đã ngồi sẵn trong đại sảnh chờ từ bao giờ. Thấy Hàn Phong Tuyết đi đến, bà nội của cậu vội vàng tiến lên trước

- Phong Tuyết, sao lâu thế mà không chịu đến thăm bà? - Bà lão mang trên nôi một nụ cười hiền hòa. Thấy bà nội tóc bạc trên đàu đã nhiều hơn, Phong Tuyết cảm thấy thương bà vô cùng:

- Bà ạ, sau này cháu sẽ đến thăm bà nhiều hơn

- Được rồi, hai bà cháu đợi chút nữa rồi hãy nói chuyện tiếp. Hạnh Hương, bà vào phòng trước đi, ta có chuyện muốn nói riêng với Phong Tuyết. - Hàn Thiên Quân nói với vợ mình

- Lão già chết tiệt, chắc chỉ có ông là nhiều chuyện cần nói ấy, Phong Tuyết lâu lắm mới tới đây, ông mà nói lâu là coi chừng lão nương xử ông luôn đấy - Mặc dù là bạo miệng vậy nhưng lão bà vẫn đi vào trong phòng trong để lại không gian cho hai ông cháu.

- Gia gia, ông tìm cháu có chuyện gì ạ? - Hàn Phong Tuyết lê tiếng hỏi trước

- Phong Tuyết, lại đây ngồi bên cạnh ta - Hàn Thiên Quân cười nói

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết đi lại cái ghế bên cạnh ông mình và ngồi xuống, không cần hỏi thì cậu cũng đã mơ hồ đoán ra ông mình gọi mình tới đây là vì việc gì

- Phong Tuyết, bây giờ cháu đã là giáo kỹ rồi nhỉ? - Hàn Thiên Quân vào thẳng vấn đề chính

Hàn Phong Tuyết gật đầu rồi định nói " Dạ, sau khi cha cháu qua đời....." thì Hàn Thiên Quân khoát tay áo cắt ngang lời Phong Tuyết

- Trước hết hãy nghe ta nói, hôm nay ở luyện võ đường, lúc đầu nhìn thấy cháu ta cũng đã biết, khí chất của giáo kỹ với người bình thường là hoang toàn khác nhau vì thế ta mới dành một tên trong bảng danh sách cho cháu. Năm ấy, cha cháu cũng giống cháu, bất ký là tu luyện tinh thần công pháp nào cũng không ngưng tụ nổi yếu tố thủy tinh. Bởi vì tự ti mà bố cháu một thân một mình quyết định bỏ nhà trốn đi, thế nhưng bảy ngày sau đó bố cháu trở về. Lúc ấy bố cháu đã trở thành một giáo kỹ, từ đó về sau khả năng thiên phú của bố cháu càng ngày càng phát huy dữ dội. Ta nghĩ con và cha con có khi lại giống hệt nhau. Nhưng điều làm ta kinh ngạc là trong có mấy ngày ngắn ngủi như thế mà cháu đã đạt được đến tu vi danh kỹ, khả năng thiên phú của cháu lại còn vượt qua cả cha cháu. Mà tất nhiên khả năng thiên phú là do di truyền, hai chữ "Thiên tài" không đủ để nói hết được về hai cha con cháu.

Thời gian mà Hàn Phong Tuyết và Hàn Liệt tỷ thí, hậu bối của Hàn gia cũng chả ai có thể hiểu được làm sao mà Hàn Phong Tuyết có thể đánh bại được Hàn Liệt, nhưng với Hàn Thiên Quân người có tới 60 năm đạo hạnh thì lại có thể dễ dàng nhìn ra.

Cả hai đều im lặng một hồi rồi Hàn Thiên Quân bắt đầu nói:

- Cháu và cha cháu đều như nhau, đều là thiên tài trong thiên tài, đều bắt chước nhau gạt lão già này, ta nghĩ cháu cũng không đơn giản chỉ là kỹ sư

https://thuviensach.vn

đơn hệ chứ?

Thấy nét buồn rầu trong mắt ông mình Hàn Phong Tuyết có chút mủi lòng, không nỡ giấu ông mình

- Gia gia, những điều ông nói đều không có sai, nhưng cha cháu cũng không cố ý muốn giấu ông. Chuyện của cha cháu ông cũng thấy rồi đấy, chỉ vì lộ chuyện đó với một người thân cận nào ấy mà tin tức đó đã được truyền tới tai người mặc áo hoa kia. Nếu như mà nói không ai báo tin mà người trung niên mặc áo hoa kia lại biết được cha cháu có công pháp tu luyện xong hệ thì chả ai tin được.

Nghe Hàn Phong Tuyết nói, đôi mắt Hàn Thiên Quân như lóe lên một sự tán thưởng "Thằng nhóc này đã trưởng thành rồi". Ông điềm tĩnh nói:

- Cháu nghĩ được sâu xa như thế đúng là đã trưởng thành hơn trước nhiều rồi, cháu và cha cháu đều là do sợ lộ tin tức ra ngoài mà giấu ta phải không? Chuyện của cháu ta tuyệt đối không nói ra cho bất kỹ người nào biết nữa, ta không cho phép chuyện giống như vậy xảy ra với cháu. Nếu ta biết ai dám bán đứng Kiếm Phong ta tuyệt đối không tha cho hắn.

Hàn Phong Tuyết rất muốn nói tất cả cho ông biết, nhưng cậu phải cố nén xuống, phải nhớ lời mẹ, nhớ lời cha dặn, không thể để lộ quá nhiều tin tức tránh nguy hiểm tìm tới bản thân. Cậu cũng sợ một ngày nào đó ông nội vui mừng chuyện gì đó mà lỡ miệng nói ra thì cũng nguy hiểm. Không những nguy hiểm cho mình mà còn cơ hội cha tỉnh dậy cũng bị đe dọa.

Đêm đó, sau khi nói chuyện xong với ông thì Phong Tuyết lại nói chuyện với bà đến mãi muộn mà vẫn không hết chuyện .....

Sáng sớm hôm sau, lúc Hàn Phong Tuyết đi tới bên ngoài Tàng thư các, thì bên trong Tàng thư các, tính cả Hàn Thiên Quân và 20 người khác cũng đều đã đến đủ. Hơn chục đôi mắt tức giận đều nhìn thẳng về phía cậu, Hàn Phong Tuyết ngượng ngùng chỉ biết cười để giải vây cho mình, cậu không

https://thuviensach.vn

biết là tất cả mọi người lại hăng hái, tích cực đến sơm như thế. Nhưng tuyệt nhiên cậu lại chẳng nghĩ tới nguyên nhân của sự việc nhiệt tình này là vì họ không có 1 đống kỹ năng đang chờ đợi họ tập luyện như cậu. Tàng thư các có tất cả những kỹ năng hơn một trăm năm mà Hàn Gia đã cất giữ được. Có thể vào trong học tập các loại kỹ năng, các hậu bối Hàn Gia tránh sao khỏi sự ngưỡng mộ dành cho ông cha mình.

- Tất cả mọi người đã đến đủ rồi thì vào trong thôi - Nói xong Hàn Thiên Quân dẫn đầu đi vào trong trước.

Tàng thư các tổng cộng có ba tầng, tầng thứ nhất là đựng những quyển kỹ năng phổ thông, tầng thứ hai là những kỹ năng giáo kỹ , còn về phần tầng thứ 3 thì Hàn Gia đệ tử ít có ai có thể đặt chân lên đó. Có người nói, bên trong tầng 3 đều là những quyển sách lưu trử kỹ năng Tông cấp thậm chí còn có cả kỹ năng Vương cấp. Hàn Phong Tuyết lần đầu được đặt chân tới tàng thư các, lập tứ cậu bị hoa mắt với một đống sách ghi chép các loại kỹ năng được chất đầy phòng. "Không hổ là sách quý cất giữ trăm năm, quả là nhiều thật ấy, đa dạng và phong phú nữa, Có thể ngày hôm nay ta có thể tìm ra được kỹ năng cần thiết đối với mình" - Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ trong lòng.

- Ngũ thúc - Hàn Thiên Quân hô to gọi một ông lão đang quyét dọn tàng thư các. Nghe được tiếng gọi của Hàn Thiên Quân, ông lão ngẩng đầu lên nhìn thân thể đang cúi lom khom dần dần đứng thẳng dậy, đôi mắt có phần hơi đục quét một lượt rồi nhìn Hàn Thiên Quân mỉm cười. Ông lão này cũng là một người tài còn lại sau khi đã qua sự sàng lọc của giang hồ cùng lứa với Hàn Thiên Quân. Hàn Phong Tuyết có chút kinh ngạc, nếu như bình thường không nghe được cách xưng hô của Hàn Thiên Quân thì cậu vẫn không biết ông lão này là trưởng bối của ông nội mình.

Đi vào Tàng thư các, đi qua trước từng hàng giá sách, mọi người thi thoảng lại dừng chân trước một kệ sách nào đó rồi rút một quyển ra xem, tất cả hộ đều đang tìm cho mình một quyển kỹ năng thích hợp. Ham nhiều sẽ

https://thuviensach.vn

bị loạn, muốn học mau đột phá cấp bậc tu vi mới thì phải kỹ lưỡng chọn cho mình một quyển kỹ năng phù hợp, bằng không nhiều mà không thuần thục thì ắt sẽ dẫn tới phản tác dụng. Hàn Phong Tuyết cũng vậy, cậu cẩn thận lựa chọn cho mình một quyển kỹ năng phù hợp. Bỗng nhiên đôi mắt cậu sáng rục lên "Hỏa Vụ", Hàn Phong Tuyết vừa mở vừa xem từng trang một, Kỹ năng "Hỏa Vụ" mang hỏa nguyên tố ngưng tụ thành hình dạng một đám khói của lửa có thể che lấp thân hình, thời gian duy trì kỹ năng là trong vòng 3 giây. Đọc xong phần giới thiệu, Hàn Phong Tuyết mỉm cười mãn nguyện, cậu đã tìm được kỹ năng ưng ý cho mình, có thể trong mắt người khác đây có thể là một loại kỹ năng xàm nhất trong các loại kỹ năng nhưng đối với kỹ năng thiên phú của Hàn Phong Tuyết mà nói thì "Hỏa Vụ" chính là kỹ năng phụ trợ tuyệt vời nhất

- Chính là nó - Hàn Phong Tuyết bắt đầu sao chép. Tàng thư các là nơi không thể mang được sách trong đó ra ngoài, vì thế chỉ có thể sao chép lại lấy cái mà tu luyện thôi. Sau khi sao chép xong, Hàn Phong Tuyết tiếp tục chọn, đi hết các giá sách cũng không phát hiện ra quyển nào thích hợp nữa. Vì thế Phong Tuyết lẳng lặng đi ra ngoài

- Ngươi là con trai của Kiếm Phong? - Hàn Phong Tuyết vừa ra đến của thì nghe đâu một âm thanh già nua từ phía sau vang lại, đó là ông già mà vừa ông nội của cậu còn gọi là Ngũ thúc. Hàn Phong Tuyết quay đầu nhìn về phía ông lão, đôi mắt nhìn thẳng vào ông như có cái gì đó làm cậu kinh ngạc lắm. Cái lưng còng của ông lão giờ đã thẳng được dậy, đôi mắt thâm thúy chả tìm thấy cái vẻ lười nhác mệt mỏi vừa nãy đâu cả. Hàn Phong Tuyết lập tức hiểu ra ngay vấn đề của sự thắc mắc trong lòng mình. Nhìn qua nhìn lại thì cái Tàng thư các này cũng chỉ có một mình ông lão này phụ trách dọn dẹp, vậy là chỗ này toàn quyền do ông lão quản lý, hơn nữa ông lão này lại còn là trưởng bối của Hàn Thiên Quân, tu vi ắt hẳn là cao thâm lắm sao lại có thể là một ông lão bình thường được.

- Dạ đúng thưa thúc tổ gia gia - Hàn Phong Tuyết lễ phép đáp lại

https://thuviensach.vn

- Ây da..... ông trời luôn ganh tị đấng anh tài nhỉ? - Lão nhân thở dài.

Trong sân nhỏ, một con người bị hỏa nguyên tố tầng nhất che đậy, hoàn toàn nhìn không rõ bản chất bên trong. Một lát sau, hỏa nguyên tố tiêu tan mới dần lộ ra bộ mặt non nớt của thiếu niên Hàn Phong Tuyết đang tu luyện kỹ năng mới của mình "Hỏa Vụ"

- Rốt cục cũng nắm giữ được nó rồi, khộng ngờ một loại kỹ năng cấp thấp bình thường dành cho cấp sĩ binh này lại phải tiêu tốn mất 3 ngày mới có thể hoàn toàn thâu tóm nó. - Hàn Phong Tuyết tự lẩm bẩm. Nhưng cậu không biết rằng cái câu nói đó mà bị người khác nghe thấy chắc sẽ bị nó làm cho tức tới phọt cả máu ra mất. Bình thường ra các danh kỹ trung cấp khác mà tu luyện môn kỹ năng này cũng phải mất tới 7 ngày mới may ra có thể luyện thành. Còn cậu, tốn có 3 ngày là đã nắm bắt toàn bộ kỹ năng đó mà vẫn còn than thân trách phận. Sau đó, Hàn Phong Tuyết lại bận rộn dành thời gian của mình để tu luyện kỹ năng mà cha cậu đã để lại cho cậu, như vậy cũng tốt, tăng được thực lực của bản thân. Trải qua 1 tháng tu luyện, Hàn Phong Tuyết đã nắm giữ được 7 loại kỹ năng cấp binh sĩ, trong đó có 2 loại trung cấp và một loại kỹ năng cấp binh sĩ cao cấp. Nhưng đó vẫn không phải là thứ lớn nhất mà Hàn Phong Tuyết thu thập được. Điều làm cho cậu hứng thú nhất là trong khi sử dụng kỹ năng chỉ làm hao tổn hỏa nguyên tố của bản thân còn những thứ khác của nguyên tố thủy tinh thì đều không bị ảnh hưởng gì. Điều này có nghĩa là dù cho Hàn Phong Tuyết có dùng ngũ hệ chiến đấu với người khác thì có thể tăng sức mạnh của nguyên tố gấp 5 lần. Nghĩ tới đây trong lòng cứ như nở hoa, Hàn Phong Tuyết cứ tủm tỉm mãi với sự phát hiện lý thú này của mình.

Tiếp theo, Hàn Phong Tuyết lại tiếp tục bắt tay vào tu luyện tinh thần công pháp. Muốn đứng cao hơn người khác thì phải bỏ ra sự nỗ lực gấp vạn lần họ. Hàn Phong Tuyết tự đặt ra yêu cầu khắt khe với bản thân, một chút cũng không buông lơi.

https://thuviensach.vn

Chương 10: Hôn Ước

Khi những tia nắng đầu tiên của ngày mới xuất hiện từ phía chân trời xa xa thì Hàn Phong Tuyết cũng đã thức dậy. Ngồi dựa vào hòn non bộ trong sân lặng lẽ suy nghĩ, những việc trong mấy tháng gần đây lần lượt hiện về trong trí nhớ. Trước đây không lâu, tên phế nhân là mình vẫn còn đang được đón nhận từ cha sự vui vẻ, hạnh phúc của tình cha con. Mà bây giờ tên phê vật đó đã trở thành thiên tài, nhưng phụ thân thì không còn bên cạnh nữa, cứ có cảm giác như mọi chuyện vừa mới xảy ra thôi. Nở nụ cười đầy cay đắng, Hàn Phong Tuyết tự nhủ:

-Ngày mai là bắt đầu năm mới rồi, đương nhiên ta không thể thay đổi quá khứ vậy thì ta sẽ thay đổi tương lai.

-Phong Tuyết con dậy sớm vậy? Sao không ngủ thêm chút nữa - Mộ Dung Tình vừa nói vừa tiến về phía Phong Tuyết.

- Mẹ - Hàn Phong Tuyết mỉm cười thưa - Mẹ cũng giống con mà, cũng dậy sớm để đến thăm con

- Thằng tiểu quỷ này, ngày mai là năm mới rồi, cho nên hôm nay đám hạ nhân đều rất bận, con đi một chuyến mua những đồ đạc cần dùng trong năm mới về đây cho mẹ, tiện thể mua thêm mấy bộ đồ mới mà mặc - Mộ Dung Tình dịu dàng nói.

- Để chuẩn bị cho hội võ Tứ Đại Thế Gia phải không mẹ?, Năm nay được tổ chức tại Hàn gia chúng ta, thật tốt quá sang năm có thể đi xem rôi - Hàn Phong Tuyết nói xong tiếp tục tiếp lời - Mẹ con xin phép đi mua đồ dùng cho năm mới trước.

https://thuviensach.vn

Phố Nhị Kinh, hàng hóa Phong Thành bầy la liệt khắp đường phố, mọi người đi lại rất nhộn nhịp, tiếng chào mời của những mặt hàng đang được bầy bán vang lên rất náo nhiệt. Vì ngày mai là năm mới rồi cho nên hôm nay Đường phố Nhị Kinh không những rất đông người mà còn tràn ngập không khí ngày tết. Hàn Phong tuyết thong thả đi bộ trên con phố chính, nghe tiếng cười đùa, nói chuyện, tiếng tranh luận của những người đi đường, trong lòng cảm thấy rất dễ chịu - Đây chính là hạnh phúc của những con người bình dị - Lời nói vang lên từ sâu thẳm trái tim của Hàn Phong Tuyết.

- Ôi trời, đây chẳng phải là cậu quý từ thiên tài của Hàn gia hay sao? Là tên vô dụng Hàn Phong Tuyết - Một giọng nói kỳ quái vang lên phá vỡ sự bình yên trong tâm hồn Phong Tuyết, hướng về phía phát ra thứ âm thanh đó, nhìn thấy vài thanh niên đang bước lại gần.

- Đã lâu không gặp, phế vật thiếu gia - Phát ra tiếng nói là một cậu thanh nên đang mặc bộ âu phục đỏ tía, cũng chính hắn là người phát ngôn khi nãy.

- Thì ra là Ngươi - Hàn Phong Tuyết vừa nhìn đã nhận ra hắn là ai, hắn là vãn bối của Hàn Gia - 1 trong Tứ Đại thế Gia, năm ngoái hội võ của Tứ Đại Thế gia tổ chức tại Hàn Gia, Hàn Phong Tuyết đi cùng phụ thân đến tham dự. Khi đó tên thiếu niên mặc bộ âu phục mầu đỏ tía này đã nói "Tên phế vật của Hàn gia cũng đến tham dự sao?" bị Hàn Kiếm Phong nghe thấy, Hàn Kiếm Phong vì muốn bảo vệ Hàn Phong Tuyết, yêu cầu phụ thân của hắn dậy dỗ hắn. Cho nên hắn vì sự việc lần trước mà ôm hận trong lòng. Không ngờ lần này lại gặp Hàn Phong Tuyết tại đây, hắn đương nhiên có cơ hội tốt để báo thù.

-Thế nào không còn người cha thiên tài, ngươi vẫn dám ra ngoài sao? Không sợ mất mặt hả? - Hắn ta mở miệng châm chọc. Nói xong hắn quay sang một thiếu nữ khoảng chừng 10 tuổi tiếp lời - Tú Thanh tiểu thư, tôi nghe nói cô có hôn ước với tên phế vật này ư? Thiếu nữ nghe xong ngẩn ra một lát rồi sắc mặt dần dần đỏ lên, phẫn nộ đáp:

https://thuviensach.vn

- Bỏ đi, tôi không thể có hôn ước với cài đồ phế vật này được. - Tên thanh niên đứng bên cạnh người thiếu nữ đó cũng thêm lời

- Không sai, hắn ta làm sao so sánh được với muội muội tôi?.

Nghe xong từng lời lăng mạ của đám người đó, trong lòng Hàn Phong Tuyết rất phẫn nộ, nhưng lúc đó Hàn Phong Tuyết chỉ muốn biết rõ ràng việc hôn ước mà bọn họ vừa nói rốt cục là thế nào?

- Nói xong chưa? Nếu nói xong rồi thì tôi đi trước - Hàn Phong Tuyết lạnh lùng nói sau đó quay lưng bỏ đi.

Bị Hàn Phong Tuyết xem như không nhìn thấy, thiếu nữ tức tối đá đá chân. Tên thiếu niên mặc bộ âu phục đỏ tia xem ra vẫn chưa cam tâm, không dễ dàng mới có cơ hội tốt như vậy, muốn dùng ngôn ngữ đả kích Hàn Phong Tuyết, tìm một cái lý do để giáng cho Hàn Phong Tuyết một đòn, hòng báo thù cho lần trước

- Thật là một kẻ nhút nhát - hắn uất hận lên tiếng.

Hàn Phong Tuyết lúc đó không còn tâm trạng để ý xem hắn muốn cái gì, chỉ muốn tìm Mộ Dung Tình hỏi rõ sự tình, đi thẳng đến chỗ ở của Mộ Dung Tình. Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đi đến, Mộ Dung Tình nhẹ nhàng hỏi

- Sao con trở về sớm vậy?

- Mẹ, con.....con .....đã có hôn ước? - Hàn Phong Tuyết bối rối hỏi.

Nhìn thấy dáng vẻ bối rối của Phong Tuyết. Mộ Dung Tình mỉm cười hiền từ

- Đúng là có chuyện đó, con và vị tiểu thư thứ 3 của Đại thiếu gia Lưu Gia sinh cùng ngày, ông nội con và chủ Lưu gia rất vui mừng nên đã dùng

https://thuviensach.vn

lời nói định hôn ước cho các con, như vậy cũng được xem là môn đăng hộ đối.

Nghe xong lời xác nhận của mẫu thân, Hàn Phong Tuyết cười đau khổ, bản thân đối với nha đầu ngang bướng đó chẳng có chút thiện cảm nào cả, hay là do bản thân suy nghĩ quá nhiều nhỉ? Nghĩ đến sự việc phát sinh ngày hôm nay, Hàn Phong tuyết cho rằng sự việc không đơn giản như vậy đâu, dù bản thân có đồng ý thì Hà Gia cũng không dễ dàng để tam tiểu thư gả cho mình - một tên mà trong mắt họ là đồ phế vật - Hàn Phong Tuyết âm thầm nghĩ

Sau đó Hàn Phong Tuyết đều ở bên cạnh Mộ Dung Tình, đợi sau khi ăn tối cùng mẫu thân xong sẽ về nơi ở của mình tiếp tục luyện công. Trong thế giới tinh thần, năm nguyên tố thủy tinh từ từ xoay chuyển, Nguyên tố ngũ hành trong không khí xung quanh dần dần chuyển động trong kinh mạch đi vào trong cơ thể Hàn phong Tuyết. Cũng không biết bao lâu sau, Hàn Phong Tuyết mới ngừng tu luyện. Nhìn nguyên tố thủy tinh đã lớn hơn một chút, Phong Tuyết trong lòng tràn trề kỳ vọng, sẽ có 1 ngày, ta sẽ cho các người thấy tên phế vật trong mắt các người đã trưởng thành đến mức độ nào, sẽ khiến các người cảm thấy kinh ngac.

Ngay từ sáng sớm ngày thứ 2, Hàn phủ trên dưới đều rất bận rộn, ngay cả những hậu thế của Hàn gia cũng đến võ đường giúp đỡ. Một người trong số đó nói:

- Lại đến năm mới rồi, hội võ Tứ Đại Thế Gia cũng sắp bắt đầu, không biết lần này gia chủ sẽ cửa 3 vị nào lên đài?

- Khẳng định một trong ba người là Hiệu thiếu gia, Hiệu thiếu gia trong hội võ lần trước đã dùng võ thuật khống chế được cả 3 hậu thế của ba đại thế gia, khiến cho Hàn Gia được nở mày nở mặt, cũng không biết trong số những vị đệ tử đứng ở đây, bao giờ mới xuất hiện một tài năng võ thuật

https://thuviensach.vn

thực thụ nhỉ? - Người bên cạnh tiếp lời. Một người khác sau khi nghe xong cười nói:

- Đừng có nằm mơ nữa, cần biết rằng, bọn họ đều là những đệ tử chính tông bất luận là do môi trường luyện tập hay là do được sự chỉ giáo của các vị trưởng bối họ đều giỏi hơn chúng ta, chúng ta lấy cái gì ra để so sánh với họ, trừ khi có thể xuất hiện một thiên tài như Kiếm Phong thúc, như vậy hoặc là có thể nhận được sự chỉ dẫn trọng điểm của gia tộc.

Đúng lúc đó hai huynh đệ Hàn Thiên Quân và Hàn Kiếm Vũ đi tới, nhìn thấy đám hạ nhân và hậu bối đều đang rất tất bật, Hàn Thiên Quân gật gật đầu nói:

- Mọi người động tác nhanh nhẹn lên, khách sắp đến rồi.

Không lâu sau đó quảng trường đã được sắp xếp xong, bốn phía có khoảng 70, 80 chiếc ghế cho khách ngồi, ở giữa bày một bục cao. Hội võ Tứ Đại thế Gia mỗi năm tổ chức một lần, từ trong số các đệ tử đời sau của các Thế Gia chọn ra 3 vị, tiến hành so tài. Đệ tử đời sau quyết định tương lai của gia tộc. Do đó Tứ Đại Thế Gia rất xem trọng hội võ này. Đều hy vọng đệ tử của gia tộc mình sẽ phát minh quang đại. Cho nên vì muốn cổ vũ tinh thần cho các đệ tử Thế Gia, 3 người ở vị trí đầu bảng sẽ nhận được 3 món quà coi như là phần thưởng đạt được trong hội võ. Vừa có thể làm rạng danh gia tộc, vừa có thể có cơ hội nhận thưởng nên các để tử của các Thế Gia ai ai cũng chăm chỉ luyện tập. Bởi hội võ Tứ Đại Thế Gia đã có lịch sử hàng trăm năm, chưa từng bị gián đoạn bao giờ.

https://thuviensach.vn

Chương 11: Hội Võ

Để chứng tỏ sự coi trọng của Hàn gia đối với hội võ lần này và sự tôn trọng đối với các gia tộc khác, đích thân Hàn Thiên Quân đã đứng ở cửa Hàn phủ để tiếp đón người của ba gia tộc khác sắp đến tham gia hội võ. Không lâu sau, một đám người ở xa đang tiến lại gần, người đứng đầu thân hình cao lớn, tầm khoảng bốn năm mươi tuổi.

Thấy có người đến, Hàn Thiên Quân niềm nở nói:

- Hoan nghênh các vị đã đến. - Rồi lại chắp tay nói với người đứng đầu:

- Lưu gia chủ, lâu nay vẫn tốt chứ? Những người đến đây đều là những người muốn tham gia hội võ của Lưu gia, còn người đứng đầu chính là gia chủ của Lưu gia - Lưu Ngọc Thanh.

Dường như không cảm nhận được sự nhiệt tình của Hàn Thiên Quân nên Lưu Ngọc Thanh chỉ trả lời một cách lạnh nhạt:

- Nhờ hồng phúc của Hàn huynh, Lưu gia vẫn rất tốt.

Sau khi nghe được câu trả lời của Lưu Ngọc Thanh, Hàn Thiên Quân khẽ cau mày, ông cảm thấy Lưu Ngọc Thanh không giống với trước đây nữa, nhưng chả có gì liên quan tới ông mà ông phải suy nghĩ nhiều, Hàn Thiên Quân mau chóng lấy lại nụ cười rồi nói với Hàn Kiếm Vũ:

- Dẫn người của Lưu gia vào vị trí của võ đường.

Hàn Kiếm Vũ liền dẫn mọi người đi vào trong, còn Hàn Thiên Quân thì tiếp tục đợi sự xuất hiện của hai đại gia tộc khác. Một lát sau, Hà gia và Tống gia cũng lần lượt xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Trong võ đường của Hàn Gia, bốn đại gia tộc lần lượt ngồi vào vị trí bốn bên. Hàn Thiên Quân đứng lên chắp tay nói:

- Lưu gia chủ, Hà gia chủ, Tống gia chủ, ba vị dẫn theo các đệ tử trong gia tộc đến Hàn gia của tôi, Hàn mỗ vô cùng vinh hạnh. Hội võ lần này, Hàn gia của lão cũng chuẩn bị ba phần thưởng cho ba vị dành chiến thắng. Phần thưởng thứ nhất: Một cuốn cao giới tương cấp kỹ năng mật tịch.Phần thưởng thứ hai: Một cuốn thấp giới tông cấp kỹ năng mật tịch.Nói tới đây,giọng của Hàn Thiên Quân đẩy cao lên 1 chút, phần thưởng thứ ba: một cuốn tông cấp tinh thần công pháp mật tịch.

Vừa dứt lời,mọi người xung quanh liền xì xầm bàn tán.

- Hàn gia thật phóng khoáng. - Cho dù là cao giới sư cấp kỹ năng hay là thấp giới tông cấp kỹ năng đều là những thứ hiếm có khó tìm. Cho dù mọi người trong võ đường đều là người trong tứ đại gia tộc, nhưng không phải ai cũng đạt được kỹ năng cao giới.Chỉ có một số những người tài năng thiên bẩm xuất chúng, được gia tộc chú trọng bồi dưỡng mới có cơ hội tiếp xúc với kỹ năng cao cấp, nhưng cho dù là thế thì họ cũng chẳng dại gì từ chối việc được học thêm nhiều kỹ năng cả. Còn đối với tông cấp tinh thần công pháp, có thể nói rằng tất cả các đệ tử hậu bối trong võ đường này không ai là không bị dao động. Đó chính là tông cấp công pháp, chỉ cần tài năng thiên bẩm không tồi mà tu luyện nó thì sẽ đạt đến đẳng cấp kỹ tông. Nên nhớ rằng, tính đến thời điểm hiện tại, gia chủ của tứ đại gia tộc cũng mới chỉ ở dẳng cấp kỹ tông mà thôi. Đối với hậu bối của gia tộc, họ thường cho tu luyện công pháp cấp sĩ hoặc cấp sư trước, sau đó sẽ dựa vào khả năng tu luyện thiên bẩm của họ mà quyết định có tiếp tục nâng cao đẳng cấp công pháp của họ hay không. Tông cấp công pháp đối với các đệ tử gia tộc mà nói, đã là công pháp vô cùng cao cấp rồi. Còn đối với công pháp Vương cấp thì tuyệt đối là sự tồn tại ở cấp quý hiếm trong tứ đại gia tộc rồi, hoặc cũng chỉ có gia chủ mới có thể tu luyện mà thôi.Các đấu sĩ của các gia tộc đều rất nôn nóng muốn thử sức luôn,

https://thuviensach.vn

- Đấu một trận đi, nhất định sẽ vào được vòng trong.

Thậm chí ngay cả các gia chủ của ba đại thế tộc khác cũng có chút kinh ngạc,cả ba đều nghĩ "xem ra Hàn Thiên Phong rất tin tưởng ở hậu bối của Hàn gia." Hàn Thiên Quân nhìn thấy phản ứng phía dưới của mọi người thì rất hài lòng, mục đích của ông chính là muốn để cho các gia tộc khác biết rằng, cho dù đệ nhất thiên tài của Hàn gia đã không còn, nhưng sự tích lũy hàng trăm năm nay của Hàn gia vẫn còn, cái gốc của Hàn gia vẫn còn, nên nếu như muốn đánh bại được Hàn gia thì tốt nhất cũng nên lượng sức mình.

Hàn Thiên Quân tiếp tục nói:

- Quy tắc của hội võ vẫn như cũ. Ván thứ hất sẽ do sáu đệ tử của Tống gia và Hà gia bốc thăm để chọn đối thủ từ trong các đệ tử của Lưu gia và Hàn gia.

Mục đích của việc bốc thăm như vậy là để tránh việc các đệ tử tự đấu đá lẫn nhau ngay từ vòng đầu.

Hết nửa tuần hương, Sự chọn lựa đối thủ của 2 đại gia tộc trong vòng đầu tiên đã có kết quả, Hàn Thiên Quân đứng lên đọc kết quả bốc thăm. Sau đó nói:

-Ván đấu đầu tiên là Tống Thế Minh của Tống gia đấu với Hàn Phong của Hàn gia, hai bên chuẩn bị.” Trận đấu không cần có trọng tài lên đấu trường giám sát mà đã có bốn vị gia chủ của tứ đại gia tộc ở đó rồi, tin rằng các đệ tử hậu này này sẽ không ai dám dở trò.

Hàn Phong từ trong trận doanh của Hàn gia đi ra,hắn là con của Hàn Kiếm Viễn năm nay 40 tuổi, đã có tu vi kỹ danh ba sao.Hàn Phong bước lên võ đài, nhìn về phía trận doanh của Tống gia,chỉ thấy một cậu bé chạy lên võ đài,thở hổn hển nói:

- Thật ngại quá, tới trễ một chút xin Hàn huynh chỉ giáo.

https://thuviensach.vn

- Xin chỉ giáo. - Hàn Phong cũng đáp lễ nói.

- Kỹ năng mà ta biết chỉ có một hai cái, chắc chắn không phải là đối thủ của Hàn huynh, chi bằng chúng ta hãy thử công phu.....trước đã. - Tống Thế Minh lại lên tiếng. Hàn Phong khẽ gật đầu:

- Cứ theo ý ngươi đi!

Hàn Phong vừa dứt lời,thì đã thấy Tống Thế Minh chạy nhanh về phía Hàn Phong giơ ngay nắm đấm hướng thẳng về phía hắn. Tất nhiên Hàn Phong sẽ không để cho hắn đắc thắng, tay phải giơ lên phía trước,vừa hay đỡ được quả đấm, lại thấy nắm đấm tay trái của Tống Thế Minh đưa thẳng mặt Hàn Phong. Hàn Phong chỉ cảm thấy có một luồng gió mang theo một nguồn lực rất mạnh đập vào mặt, rồi nhịp thở trở nên gấp gáp hơn. "Không đúng, đây là kỹ năng, trên nắm đấm còn có khí nguyên tố, đây là kỹ năng tiếp cận cơ thể." - Hàn Phong lập tức hiểu ra ngay.

- Khốn kiếp - Hàn Phong lên tiếng chửi, sau đó rất nhanh liền đưa 2 tay ra phía trước mặt, hai chân bước lên phía trước mượn thế lùi sau, khi nắm đấm của Tống Thế Minh đến sát mặt Hàn Phong thì bị hai tay của Hàn Phong đỡ được, nhưng hai tay lại có cảm giác tê dại.Chính lúc đó, Hàn Phong thấy đau phần bụng, hóa ra tay phải của Tống Thế Minh đã đánh trúng bụng làm Hàn Phong lùi lại bảy, tám bước rồi ngã xuống sàn. Lau vết máu trên miệng, gắng gượng đứng dậy:

- Tên hèn hạ. - Hàn Phong chừng mắt về phía Tống Thế Minh giận dữ quát.Hắn không ngờ mình lại thua như thế.

Coi như không nhìn thấy ánh mắt muốn ăn tươi nuốt sống mình, Tống Thế Minh mỉm cười nói:

- Thắng làm vua, thua làm giặc, không thể nói là hèn hạ hay không. - Hàn Phong còn đang định nói gì đó, nhưng bỗng nghe thấy Hàn Thiên Quân quát lên:

https://thuviensach.vn

- Lui xuống. - Rồi ông cất cao giọng đọc to tên người thắng ván đấu thứ nhất và thông báo tên người sẽ tham gia vào ván đấu thứ hai - Ván đấu thứ nhất, Tống Thế Minh thắng, ván đấu thứ hai, Hà Húc của Hà gia đấu với Lưu Thăng của Lưu gia.

Tống Thế Minh và Hàn Phong đều đi về phía đội của mình, chỉ có điều lúc này Tống Thế Minh tỏ ra rất đắc ý, còn bộ dạng của Hàn Phong lại có chút cô lạc lõng. Hà Húc và Lưu Thăng đều có tu vi danh kỹ ba sao, rút kinh nghiệm từ những ván đấu trước, vừa lên võ đài liền dùng các thể loại kỹ năng công kích vào đối phương. Cuối cùng với uy lực lớn từ kỹ năng của mình, Hà Hư đã thắng trận.

Bốn ván đấu tiếp theo, do khoảng cách thực lực của hai bên cách nhau lớn, Hàn Ngấn của Hàn gia, Hà Thế Viễn của Hà gia, hai anh em nhà Lưu gia là Lưu Thành Phi và Lưu Thành Long đều đánh bại đối thủ của mình một cách nhẹ nhàng. Đối với Hà Thế Viễn của Hà gia, mọi người đều rất quen thuộc rồi, hắn chính là người đứng thứ hai trong hội võ lần trước, chỉ bại dưới tay của Hàn Ngấn cho nên mọi người biết nhiều đến hắn cũng là lẽ đương nhiên. Nhưng Lưu gia lần này đã cho mọi người một điều bất ngờ ,đó là hai anh em Lưu Thành Phi đều là lần đầu tiên xuất hiện trên võ đài mà lại đánh bại được các đối thủ một cách nhẹ nhàng như vậy. Đặc biệt là Lưu Thành Phi, đối thủ của hắn lại là người đứng thứ 3 trong hội võ lần trước, nhưng khi đấu với Lưu Thành Phi lại chưa đi hết được mười chiêu đã bại. Sự xuất hiện của hai chú ngựa đen không khỏi khiến cho ba đại gia tộc khác nghi ngờ, thực lực mạnh như vậy tại sao trước đây Lưu gia không để bọn họ lên võ đài thi đấu, mục đích họ muốn giấu thực lực của mình là gì?

Hàn Thiên Quân càng thêm nghi hoặc, trước đây Lưu gia luôn giấu hai người này vậy tại sao tại hội võ của Hàn gia tổ chức lại cho hai người tham gia đấu võ? Hơn nữa, Hàn gia lúc này đang ở trong thời điểm nhạy cảm. "Có lẽ họ cũng chẳng có mục đích gì,chỉ đơn giản là muốn giấu thực lực của mìn mà thôi." - Hàn Thiên Quân không cho phép mình nghĩ nhiều thêm

https://thuviensach.vn

nữa, dù sao Lưu gia và Hàn gia còn có một cuộc hôn sự nữa. Lại nghĩ đến Hàn Phong Tuyết, trong lòng cười thầm: " Chẳng phải Hàn gia ta cũng giấu một thiên tài hay sao!.

Sau khi nghỉ giải lao hai tiếng,những võ sĩ tham gia thi đấu cũng đã lấy lấy lại được sức lực đã tiêu hao. Vòng đấu thứ hai tiếp tục diễn ra,lần bốc thăm thứ hai này sẽ do máy tự chọn, kết quả bốc thăm như sau: "Tống Thế Minh đấu với Hàn Ngấn, Hà Húc đấu với Lưu Thành Long, Hà Thế Viễn đấu với Lưu Thành Phi."

Sau khi nghe xong kết quả bốc thăm, Hàn Phong đang ngồi nghỉ ngơi phía dưới mắt liền sáng rực lên, tuy hắn đã thua nhưng chỉ bị chút thương nhẹ, hắn vẫn muốn thấy Tống Thế Minh bị người đánh bại như thế nào, vì vậy hắn vẫn ở lại mà không rời đi.

- Không ngờ ông trời cũng muốn giúp đệ. - Hàn Phong đi đến bên cạnh Hàn Ngấn nói - Đại ca,giúp đệ báo thù,cho thằng khốn kiếp đó một trận thật đau. - Vì Hàn Ngấn là con trai lớn của Hàn Kiếm Vũ nên xét về vai vế là lớn nhất, vì thế mà tất cả các anh em cùng một thế hệ đều gọi hắn là đại ca.

Hàn Ngấn vỗ vỗ vai Hàn Phong mà nói:

-Yên tâm đi,cứ để ta.

Quả nhiên sau khi trận đấu bắt đầu, Hàn Ngấn cũng không phí lời với Tống Thế Minh mà trực tiếp phi 1 quả cầu lửa về phía đối phương. Đối mặt với quán quân của hội võ lần trước, Tống Thế Minh cũng hết sức căng thẳng, dù sao hắn và Hàn Phong cũng giống nhau ở chỗ mới chỉ là tu vi danh kỹ ba sao. Nhìn thấy quả cầu lửa bay tới, nguyên tố thổ nhanh chóng ngưng tụ lại trong lòng bàn tay, lá chắn thổ, chỉ thấy tay trái của Tống Thế Minh xuất hiện một tấm lá chắn bằng đất vừa hay chắn được quả cầu lửa đang tiến đến nhưng Tống Thế Minh cũng phải lùi lại năm bước mới đứng vững được. Hơn nữa tay trái hạ xuống chứng tỏ đã không còn sức chiến tiếp

https://thuviensach.vn

nữa. Mặc dù đều ở hàng danh kỹ, nhưng giữa ba sao va bảy sao vẫn có sự khác biệt rõ rệt.

Sở dĩ Tống Thế Minh chỉ lùi lại năm bước, là bởi vì Hàn Ngấn còn chưa sử dụng hết công lực, cùng lúc phóng ra quả cầu lửa, Hàn Ngấn phi nhanh về phía Tống Thế Minh.

Vừa mới đứng vững, tay phải của Hàn Phong đã tấn công tới,Tống Thế Minh vội vàng đưa tay phải lên đỡ. Đỡ được cú đấm tay phải của Hàn Ngấn còn chưa kịp vui mừng thì đã thấy cơ thể nhẹ tênh, cả người Tống Thế Minh bị Hàn Ngấn đánh bay ra rơi mạnh xuống đất. Tống Thế Minh cảm thấy toàn thân rã rời .Nhưng đau hơn có lẽ là sâu trong tâm can hắn. Xấu hổ, thật sự xấu hổ. Hai tiếng trước,chính hắn còn dùng chiêu tương tự để đánh bại Hàn Phong của Hàn gia, vậy mà bây giờ người nằm dưới đất lại chính là mình.Tống Thế Minh dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn Hàn Ngấn, nếu như ánh mắt có thể giết người thì chắc có lẽ Hàn Ngấn đã chết hàng trăm lần rồi.

Cũng như vậy,Hàn Ngấn không hề để ý đến ánh mắt của Tống Thế Minh mà lạnh nhạt nói:

- Khi ngươi dùng thủ đoạn bẩn thỉu để đánh bại người khác,thì nên hiểu được cảm giác hiện tại, ta chỉ là dùng chiêu gậy ông đập lưng ông mà thôi.

Ván đấu sau, Lưu Thành Long có tu vi danh kỹ năm sao lại đánh bại Hà Húc có tu vi danh kỹ ba sao một cách nhẹ nhàng.Vòng đấu thứ hai chỉ còn lại Lưu Thành Phi và Hà Thế Viễn, ván đấu này cũng là ván đấu mà tất cả mọi người đều mong đợi, mọi người đều muốn xem xem rốt cuộc chú ngựa đen Lưu Thành Phi mạnh đến cỡ nào? Hắn có thể đánh bại được người đứng thứ hai của hội võ lần trước hay không.

https://thuviensach.vn

Chương 12: Thực Lực Của Lưu Thành Phi

Đứng trên võ đài, cậu thanh niên 16 tuổi Lưu Thành Phi mặc bộ y phục màu trắng, mái tóc đen cũng khẽ lay động theo từng cơn gió, sắc mặt lạnh lùng cùng với khuôn mặt khôi ngô và tài năng xuất chúng càng làm tăng thêm sự kiêu ngạo và cô độc của hắn. Bất luận là hắn có đi đến đâu hay ở chỗ nào cũng dễ dàng trở thành trung tâm chú ý của mọi người.

Hà Thế Viễn và hắn đứng đối diện nhau, không có vẻ bề ngoài xuất chúng lại có nét hung dữ, vừa nhìn đã biết là một kẻ hung ác. Hội võ bắt đầu, hai người không nói bất ký một lời nào mà chỉ chăm chăm tấn công đối phương. Phút chốc, hai nắm đấm gặp nhau lơ lửng giữa không trung ,liều mạng đưa nắm đấm của mình tới trước một phen, rồi cả hai người đều phải lùi về một bước.

Không dừng lại một phút nào, Lưu Thành Phi tiếp tục thay đổi quyền pháp cắt ngang cổ Hà Thế Viễn. Mặc dù tốc độ nhanh, nhưng tay của Lưu Thành Phi vẫn chưa tới được cổ thì Hà Thế Viễn đã nhanh chóng đưa tay ra ra đỡ. Vẫn giữ nguyên sắc mặt, tay trái của Lưu Thành Phi tạo thành nắm đấm vụt giữa không trung nhắm tới ngực của Hà Thế Viễn. Dường như không nhìn thấy quả đấm đang hướng về phía mình, Hà Thế Viễn cũng đồng thời dùng tay phải xuất chiêu, nhắm thẳng tới đầu của Lưu Thành Phi.

Trận chiến đi vào hồi gay cấn nhất. Nếu như quả đấm của Lưu Thành Phi tới trước buộc Hà Thế Viễn phải lui lại thì nắm đấm của hắn sẽ không có cơ hội đánh trúng Lưu Thành Phi.

“ Quả nhiên là trận chiến này ngang sức rồi”. - Mọi người thầm nghĩ trong lòng. Lưu Thành Phi có chút ngạc nhiên, nhưng nhanh chóng phản

https://thuviensach.vn

ứng lại, chân phải hơi nghiêng sang một bên, vừa đúng lúc tránh được đòn tấn công của Hà Thế Viễn, và nắm đấm của hắn cũng tương tự, không thể đánh trúng vào người đối phương, người ngoài có thể rõ ràng nhận thấy Lưu Thành Phi cũng không có ý định mạo hiểm. Lúc đó chỉ thấy hai chân của Hà Thế Viễn nhảy lên, giơ một cú đá về phía Lưu Thành Phi. Hai tay của Lưu Thành Phi không kịp đưa tay lên mà đỡ lại, vừa nhìn liền biết cú đá này ắt hẳn sẽ nhắm trúng thân mình, Lưu Thành Phi nghiêng người rồi ngã xuống. Thấy hai chân của Hà Thế Viễn đạp sượt qua người mình Lưu Thành Phi liền lấy hai tay làm thế phòng thủ, hai chân mượn lực lao tới từ trên không của Hà Thế Viễn chuyển thế tấn công

- Trận đấu đã kết thúc rồi sao? - mọi người có chút thất vọng, hai bên vẫn còn chưa sử dụng tới một chút kỹ năng nào. Thật sự kết thúc rồi sao, chỉ nhìn thấy Hà Thế Viễn mất chỗ dựa gắng gượng đứng dậy trở lại, hai quyền hướng thẳng đến Lưu Thành Phi, như là đã gặp phải vật cản khá cứng rắn, Hà Thế Viễn lập tức lộn người trở lại

- Lực ở thắt lưng mạnh quá - tất cả mọi người thán phục kêu lên, thật không hổ danh là á quân.

Lưu Thành Phi thực hiện động tác xoay mình thật đẹp bình thản nói:

- Vừa nãy mới chỉ là làm nóng cơ thể mà thôi. Xem ra bây giờ, huynh có đủ tư cách để ta sử dụng kỹ năng rồi. Tiếp theo đây, huynh cần phải cẩn thận một chút.

- Đúng là tên tiểu tử ngông cuồng, nói khoác mà không biết xấu hổ, ta rất muốn xem xem công phu của ngươi có giống như cái miệng của ngươi không, nếu không thì ngươi chắc chắn sẽ rất thê thảm - Hà Thế Viễn hừ một tiếng lạnh lùng nói.

- Ngươi sẽ biết ngay lập tức thôi. - Nói xong liền chạy hướng tới Hà Thế Viễn.

https://thuviensach.vn

Hà Thế Viễn cũng chưa động thủ, hắn muốn xem xem tên ngông cuồng này sẽ dùng thủ đoạn gì. Hà Thế Viễn ngưng tụ nguyên tố hỏa lại ở trong lòng bàn tay, khiến cho nhiệt độ không khí xung quanh nóng lên. Ở ngay đằng sau Hà Thế Viễn, Lưu Thành Phi giơ tay phải ra: "Hỏa kích."

Hà Thế Viễn chỉ cảm thấy cơ thể căng lên, cũng vì vậy mà không kịp phản ứng gì.

Chứng kiến hỏa kích của Lưu Thành Phi, đứng bên phe của Hàn Gia, Hàn Liệt nhất thời trấn động, hỏa kích cùng với thiên phú hỏa diễm của hắn vô cùng tương thích, năng lực hỏa diễm của hắn là do thiên phú, có thể bay tới phía đối thủ ở cự ly xa, mà hỏa diễm trong tay Lưu Thành Phi lại tiếp cận đối thủ ở cự li gần, làm cho đối thủ không kịp trở tay.

Sau khi ngọn lửa trói chặt lấy Hà Thế Viễn thì động tác của Lưu Thành Phi không hề dừng lại, lực của nguyên tố ở trong cơ thể phóng ra ngoài một cách mạnh mẽ.

- Hỏa vân sát - trong mắt Lưu Thành Phi ánh lên tia lạnh lùng.

Hà Thế Viễn lạnh lùng cười nói:

- Ngươi tưởng rằng có thể đánh bại ta dễ dàng như vậy sao.

- Áo giáp băng - vừa nói xong, thân thể Hà Thế Viễn liền được che phủ bởi một lớp áo băng trong suốt, đó chính là năng lực thiên phú của Hà Thế Viễn, có thể ngăn chặn bất kỳ một đòn tấn công của cấp sĩ nào. Hỏa vân sát cùng áo giáp đụng vào nhau, rồi cùng biến mất, trên võ đài chỉ còn lại hai người nhưng xung quanh lại xuất hiện những mảng hơi nước.

Lúc đó, mồi lửa trong bàn tay của Hà Thế Viễn đã biến mất, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo:

https://thuviensach.vn

- Giờ đến phiên..... - Câu nói còn chưa dứt, giọng của Hà Thế Viễn đột nhiên ngừng lại, một quả cầu lửa trong con ngươi đã dần dần to lên. - Sao có thể như vậy được? - Trong ánh mắt Hà Thế Viễn lộ ra vẻ kinh ngạc không thể tin được, sau đó quả cầu lửa rơi thẳng vào Hà Thế Viễn làm hắn ta bất tỉnh

Lưu Thành Phi ngạo nghễ đứng trên võ đài, ánh mắt kiên định, giống hệt như chuyện đánh bại đối thủ đáng gờm vừa rồi chỉ là một chuyện tầm thường.

- Trên thế giới này, không gì là không thể, nhất định không được đề cao bản thân mình, ngươi có kỹ năng thiên phú, người khác cũng có như ngươi. - Lưu Thành Phi nói với Hà Thế Viễn đang nằm trên mặt đất, mặc dù Hà Thế Viễn không thể nghe thấy những lời của hắn. Những động tác mà Lưu Thành Phi dùng ban nãy chính là những kỹ năng thiên phú của hắn, có thể cùng lúc dùng hai loại kỹ năng, có thể tương hỗ lẫn nhau.

Chung quanh vang lên những tiếng ho hò ầm ỹ, bất quá thì chỉ có bên nhà Lưu gia là tiếng khen, còn ba nhà còn lại là sự kinh ngạc. Mặc dù họ đã đánh giá rất cao Lưu Thành Phi, tuy nhiên vẫn không nghĩ tới chuyện hắn có thể đánh bại Hà Thế Viễn một cách nhẹ nhàng như vậy. Thực lực của Hà Thế Viễn thì không còn gì để nghi ngờ, vậy mà lại bại dưới tay của Lưu Thành Phi một cách nhanh chóng như vậy.

Ánh mắt của Lưu Ngoc Thanh bình thản đến lạ thường, dường như đã sớm biết được kết cục này.

- Đây sao có thể gọi là ngạc nhiên, phần hấp dẫn còn ở phía sau cơ". - Lưu Thanh Ngọc vang lên tiếng cười lạnh lẽo ở trong lòng.

- Lưu gia Lưu Thành Phi thắng, nghỉ ngơi hai giờ sau sẽ tiếp tục đấu hai chọi hai, sau mỗi hiệp đấu sẽ nghỉ ngơi hai canh giờ. - Hàn Thiên Quần đứng dậy tuyên bố.

https://thuviensach.vn

Vừa mới dứt lời, Lưu Ngọc Thanh đứng dậy nói:

- Không cần đâu, Hàn gia chủ , Lưu Thành Long trực tiếp bỏ qua hai đối thủ, Lưu Thành Phi cũng không cần nghỉ ngơi, tiếp tục trận đấu luôn. - Nói xong, gương mặt của Lưu Thành Long và Lưu Thành Phi cũng không thể hiện sự phản đối.

Nghe ông ta nói như vậy, mọi người trong võ hội lại thảo luận sôi nổi, xem ra Lưu gia Lưu Ngọc Thanh rất có lòng tin đối với thực lực của Lưu Thành Phi, hoặc là Lưu Thành Phi thực sự rất có thực lực. Chứng kiến xong cuộc tỉ thí, rất nhiều người có suy nghĩ như vậy.Trong khi đó, sắc mặt của mọi người trong Hàn gia lại vô cùng khó coi, như vậy rõ ràng là xem thường Hàn Ngấn. Bản thân Hàn Ngấn lại càng tức giận, hai tay nắm chặt, hắn hai năm liên tiếp đạt giải quán quân trong võ hội, hôm nay lại bị mọi người coi thường như vậy, sự căm phẫn trong lòng thật khó có thể tưởng tượng được.

- Nếu Lưu gia chủ cùng hai vị tiểu huynh đệ đều nói như thế, vậy thì chúng ta tiếp tục tiến hành trận đấu ngay bây giờ. - Âm thanh của Hàn Thiên Quần lộ rõ vẻ lạnh lùng.

Hàn Ngấn bước lên võ đài, lạnh lùng nhìn Lưu Thành Phi đứng đối diện, nói :

- Ta muốn xem xem ngươi rốt cuộc có tư cách gì mà ngông cuồng đến vậy.

Ánh mắt của Lưu Thành Phi không vì những lời nói của Hàn Ngấn mà có bất kỳ sự thay đổi nào, giơ ba ngón tay lên, lạnh nhạt nói:

- Ba chiêu, nếu ngươi có thể hạ gục ta bằng ba chiêu thì coi như ta thua.

Mọi người lại được thêm một phen kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

- Được, tên tiểu tử phách lối này dám ngông cuồng hả? - Không biết người nào đó hô lên một tiếng. Những người trong Hàn gia bị lời nói của hắn làm cho tức điên:

- Có bản lĩnh tát vào mồm hắn thế là quá tuyệt rồi

Nghe những lời nói của Lưu Thành Phi, mặt của Hàn Ngấn đỏ bừng bừng, từ nhỏ tới lớn hắn lúc nào cũng tỏa sáng như vầng hào quang, chưa từng bị sỉ nhục.

- Xuất chiêu đi - Hàn Ngấn gầm lên.

https://thuviensach.vn

Chương 13: Hỏa Thổ Song Hệ

Cười khẩy một cái, Lưu Thành Phi trực tiếp ném một quả cầu lửa về hướng Hàn Ngấn.

- Đây chính là chiêu thứ nhất sao, một quả cầu lửa cấp thấp có thể có tác dụng gì?

Nói xong Hàn Ngấn đáp lễ Lưu Thành Phi một quả cầu lửa như vậy. Quả cầu lửa va vào nhau trên không trung bắn ra một màn pháo hoa rực rỡ.

- Ngươi có chút khả năng này thôi sao? - Hàn Ngấn châm biếm nói

- Đâu phải chỉ có chút khả năng này, ngươi lập tức sẽ biết ngay thôi. - Hỏa nguyên tố chậm chạp hội tụ trong bàn tay, dần dần thấy một búa lửa xuất hiện trong tay Lưu Thành Phi. Cảm nhận được trong búa lửa có hỏa nguyên tố mãnh liệt, Hàn Ngấn bình tĩnh đứng nhìn. Hắn cảm nhận được nguy hiểm rõ ràng, chí ít là kỹ năng cao cấp của một danh kỹ, bản thân hắn dùng toàn lực thi triển thì cũng có thể đạt tới trình độ này. Nhưng mà xem bộ dạng của Lưu Thành Phi dường như vẫn còn dư sức, như vậy khả năng rất cao là hắn thuộc đẳng cấp giáo kỹ .Nhưng trong lòng Hàn Ngấn cũng không có mảy may một ý định rút lui nào

- Mặc dù đối phương đẳng cấp có thể cao hơn mình, nhưng cũng không bảo đảm hắn có thể thắng mình, huống gì là ba chiêu - Hàn Ngấn thầm nghĩ như vậy.

Đồng thời trong lòng cười lạnh một tiếng:

https://thuviensach.vn

- Kỹ năng mạnh không chắc là sẽ có thể đánh trúng mục tiêu, chả lẽ đánh không lại mà ta cũng không biết đường tránh hay sao? - Mặc dù quyết định không liều mạng Lưu Thành Phi , nhưng hắn vẫn sử dụng cho bản thân thêm một kỹ năng phòng ngự.

Búa lửa ngưng tụ hoàn thành, Lưu Thành Phi dùng búa lửa đánh tới phía Hàn Ngấn. Không có ai nghi ngờ rằng nếu như Hàn Ngần bị đánh trúng không bị chết thì cũng bỏng nặng tuột cả da.

Hàn Ngấn lộ ra vẻ nghiêm túc khác thường, sau khi búa lửa tấn công đến bên cạnh, chân phải nhón lên, thân thể bay vọt về phía sau.

-Ngươi cho rằng trốn tránh thì hữu dụng sao? - Lưu Thành Phi lạnh lùng nói - Tường đất áp bách

Hàn Ngấn kinh ngạc phát hiện bản thân lại không có cách nào di động được, mà lúc này Lưu Thành Phi đã cầm búa lửa đánh tới trước ngực. Đầu óc quay quay, hắn đã không còn năng lực hóa giải công kích của Lưu Thành Phi, trong mắt lộ ra thần sắc tuyệt vọng. Răng cắn chặt môi, đã rớm ra một tia máu tươi, Hàn Ngấn đau khổ vật lộn. Ở dưới Hàn gia nhiều người cũng biến sắc.

-Ta nhận thua - Hàn Ngấn tuyệt vọng nói

Bỗng dưng cảm thấy thân thể nhẹ bẫng, tường đất đã biến mất. Nhưng Hàn Ngấn lại vô lực ngồi thụp xuống. Lúc này, hắn cảm thấy bản thân như vô lực, từ nhỏ đã là một hào kiệt thiên phú còn bây giờ thì như thế này, thật đáng cười. Cuối cùng mình lại vứt bỏ tôn nghiêm mà nhận thua trược đối phương kém mình hắn về tuổi đời cũng như năm tu luyện

- Ba chiêu, thật sự chỉ có ba chiêu - Hàn Ngấn cười khổ nói. Nụ cười lại thê lương như vậy.

https://thuviensach.vn

Hắn không tự tìm lý do bào chữa cho bản thân, hắn biết nếu như cho hắn thêm một cơ hội nữa, hẳn cũng tiếp không nổi ba chiêu như của tên tiểu tử kia. Bởi vì, Lưu Thành Phi là hỏa thổ song hệ giáo kỹ. Hàn Thiên Quân lúc này cũng không có tâm tư quan tâm Hàn Ngấn, chỉ thấy ông trợn trừng hai mắt, trong lộ ra vẻ khó tin. Trong miệng lẩm bẩm tự nói:

-Hỏa thổ song hệ, đúng là hỏa thổ song hệ. Thì ra thiên tài không phải chỉ có Hàn gia ta mới có. Lưu gia, Lưu gia ẩn giấu kín thật! Lại một Kiếm Phong phải ra đời rồi sao, Phong Thành tương lai là thiên hạ của Lưu gia rồi. Thở dài một cái, sự lãnh đạm từ lúc vào võ đài đến lúc khiêu khích Hàn Ngấn, lại có thể tạo ra thế áp đảo dánh bại Hàn Ngấn, hiện tại chỉ cần người có đầu óc một chút cũng có thể nhìn ra Lưu gia đến đây với ý đồ không tốt rồi.

Hà gia chủ và Tống gia chủ cũng đứng lên, hôm nay Lưu Thành phi cho bọn họ kinh ngạc thực sự là rất nhiều rồi:

- Xem ra sau này phải có quan hệ tốt với Lưu gia - hai người trong lòng đều thầm nghĩ

Hàn Phong Tuyết từ đầu đến đuôi đều ở phía sau đám người Hàn gia an tâm xem xét, cả quá trình đấu võ hắn toàn bộ đều nhìn thấy hết. Mặc dù nét mặt bình tĩnh, nhưng trong lòng cậu lại trào dâng lên làn sóng lớn, bọn người Lưu gia vừa đến, cậu liền từ trong đội hình người nhà Lưu gia phát hiện thấy hai thân ảnh quen thuộc. Chính là cô gái và người con trai áo trắng đi bên cạnh hôm qua gặp tại phố Di Cảnh. Người con trai áo trắng cũng chính là Lưu Thành Long người đã giành được vị trí thứ 3 của võ hội lần này.

Hơn nữa, sau khi xem xong hội võ, trán cậu cũng toát cả mồ hôi lạnh. Bởi vì hắn kinh ngạc phát hiện bản thân phạm phải bao nhiêu sai lầm đáng sợ. Từ khi tự cậu luyện thành toàn hệ giáo kỹ đến nay, cậu luôn âm thầm cảm thấy bản thân mình ưu tú hơn những người khác rất nhiều, thực lực

https://thuviensach.vn

nhanh chóng tăng lên càng làm cậu thêm tự tin. Nhưng hôm nay hội võ lại phá vỡ ảo tưởng trong lòng cậu, cho dù là có thiên phú kỹ năng biến thái chói lóa như thế, cậu cũng không có lòng là có thể đánh bại bất cứ ai trên võ đài, bọn họ ngưng tụ sức lực của các nguyên tố, đối với khả năng ứng biến kịp thời của các kỹ năng phòng thủ trong chiến đấu này thì Hàn Ngấn kia cũng không thể so bì với họ được. Giống như một quả cầu lửa đơn giản, nhưng quả cầu do Lưu Thành Phi ngưng tụ so với quả cầu của Hàn Ngấn ngưng tụ thì thấy rõ thể tích quả cầu lửa của Lưu Thành Phi nhỏ hơn, hỏa nguyên tố dày đặc hơn.

- Thảo nào đến ba chiêu của đối phương mà cũng không tiếp nổi, mặc dù đối phương là song hệ giáo kỹ, nhưng sự chênh lệch cũng không lớn như vậy - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ. Cuộc thi hôm nay như giúp cho Hàn Phong Tuyết mở ra một cánh cửa lớn - May là hôm nay đến đây xem - Hàn Phong Tuyết âm thầm thở dài một tiếng.

Ngoài Hàn gia ra, thì trong con mắt những hậu bối của mấy đại thế gia khác đã không còn sự thù hằn hay đố kỵ gì với Lưu Thành Phi nữa, chỉ là càng hâm mộ hơn. Ngay cả Hà Thế Viễn bại dưới tay hắn cũng vậy, rõ ràng là trong lúc giao thủ cả hai bên đã không dùng hết toàn lực.

Bị chấn động khá mạnh nên giờ Hàn Thiên Quân mới tỉnh lại, ông tuyên bố kết quả cuối cùng của võ hội rồi trao giải cho ba người chiến thắng. Ba vị gia chủ đều chúc mừng Lưu Ngọc Thanh. Mặc dù trong lòng không vui nhưng Hàn Thiên Quân vẫn đến chúc mừng Lưu gia.

- Lưu huynh, huynh cũng quá đáng quá đấy, Lưu Thành Phi là nhân tài ưu tú như vậy mà không giới thiệu sớm cho mọi người biết. - Hàn Thiên Quân cười mở miệng nói

- Haizzzz, nếu để ngươi biết, Thành Phi vẫn còn có thể an tâm trưởng thành sao, Hàn gia các ngươi chẳng phải là sẽ hung hăng đàn áp Luu gia ta hơn nữa hay sao? -Lưu Ngọc Thanh lạnh lùng nói

https://thuviensach.vn

- Lưu Ngọc Thanh, ngươi nói vậy là có ý gì? - Hàn Thiên Quân thanh âm lạnh xuống. Mặc dù đã biết Lưu gia tới với ý đồ không tốt nhưng Hàn Thiên Quân không ngờ rằng Lưu Ngọc Thanh lại lật mặt nhanh như vậy.

- Hàn Thiên Quân, ta có ý gì ngươi cũng không biết sao? Ngươi hỏi Tống gia chủ và Hà gia chủ xem, từ khi Hàn Kiếm Phong quật khởi nổi lên, ba nhà chúng ta bị Hàn gia ngươi áp bức còn ít sao? - Lưu Ngọc Thanh trả lời

Tống gia chủ và Hà gia chủ trong nháy mắt đã hiểu rõ, Lưu gia ở trong hội võ lần này lại tung toàn bộ thực lực chứ không giấu giếm như ở những lần võ hội trước nữa, cuối cùng cũng đạt được vị trí thứ 1 và thứ 3 trong võ hội, xem ra Lưu gia sớm có mưu tính trước, vì phục hận với Hàn gia mà đến. Những năm này, Hàn gia tuy không áp bức ngoài tam đại thế gia, nhưng thực lực của Hàn gia không ngừng khuếch đại, thực lực sớm đã trở thành tứ đại thế gia chi đạo, người trong Hàn gia cũng âm thầm tự nhận là tứ đại thế gia chi đạo, ít nhiều có chút kiêu ngạo. Sau khi Hàn Kiếm Phong chết, tam đại thế gia đã có ý liên hợp, gây sức ép cho Hàn gia. Mà trước mắt có cơ hội tốt như vậy, hai lão hồ ly đương nhiên sẽ không bỏ qua. Tuy nhiên bọn họ lại kiêng kị Lưu gia, ai biết Lưu Thành Phi tương lai sẽ không trở thành một Hàn Kiếm Phong khác, Lưu gia sẽ không là một Hàn gia khác, nhưng suy cho cùng đấy cũng là chuyện về sau, nói không chừng hai nhà bọn họ cũng sẽ có một thiên tài như thế.

Hai người nhìn nhau gật đầu, cùng nói:

-Lưu gia chủ nói không sai, Hàn gia mấy năm nay ra sức áp bức chúng ta, hôm nay chúng ta phải nói cho rõ chuyện này

https://thuviensach.vn

Chương 14: Nguy Cơ Của Hàn Gia

Thấy ba người, kẻ tung người hứng vào hùa lên án Hàn gia, Hàn Thiên Quân nhẫn nại, nén ở trong lòng cơn tức giận chỉ trực phun ra. Ông cười lạnh nói:

- Hàn gia ta ra sức áp bức ba nhà các ngươi, thật là đáng cười. Nếu thực sự có chuyện như các ngươi nói, các ngươi vẫn có thể kiêu ngạo như hôm nay à?. Hơn nữa, Lưu Ngọc Thanh nếu như Hàn gia ta áp bức Lưu gia các ngươi thì tại sao phải để Phong Tuyết và tôn nữ Lưu Tú định thân

Hàn Thiên Quân nói xong, sắc mặt của cả ba người cũng không có chút mảy may thay đổi cho dù là trong lòng họ đang thây rất hổ thẹn nhưng cũng không thể để lộ ra ngoài. Có thể trở thành gia chủ của các thế gia, ba người đều là lão đạo nhiều kinh nghiệm, là người có tính cách quả quyết. Vì lợi ích của gia tộc, mà quyết định áp đảo Hàn gia, nhất định phải làm, không thể để lại cho đối thủ cơ hội chuyển mình nào.

- Hôn sự, không nhắc đến thì cũng thôi đi, mà đã nhắc tới rồi ta cũng phải hỏi ngươi. -Nói xong Lưu Ngọc Thanh chỉ hướng hai huynh đệ Lưu Thành Phi nói:

- Đây là đại ca và nhị ca của Lưu Tú, khả năng thiên phú của chúng nó ngươi cũng thấy rồi đấy, ngay cả đến Lưu Tú, năm nó mới chỉ có 10 tuổi cũng đã đạt tới danh kỹ 2 sao rồi, chả kém các anh nó là mấy. Mà Hàn Phong Tuyết của Hàn gia các ngươi hứa định thân với Lưu Tú nhà ta thì sao? Hắn chả qua chỉ là một tên phế nhân. Ngươi lấy gì để nói rằng hắn xứng đáng được định thân với con gái Lưu gia chúng ta?. Ta chấp nhân mối hôn sự đó chả qua là vì năm đó Hàn Kiếm Phong của Hàn gia các ngươi là

https://thuviensach.vn

kiếm tôn 7 sao, ta sợ nếu như không đồng ý mối hôn sự đó thì Hàn gia các ngươi liệu có ghi hận trong lòng? nên ta đành phải giả bộ theo ý các ngươi mà thôi.

Đứng cạnh Lưu Ngọc Thanh, Tống gia và Hà gia nghe được câu nói của hắn mà cmar thấy khinh thường cái con người vụ lợi này. "Gió chiều nào theo chiều đó, năm đó chính các ngươi thấy rõ thực lực của Kiếm Phong mà khiếp hãi, với lại ai cũng nghĩ Phong Tuyết sẽ giống như cha nó, là một thiên tài chứ không phải là một phế nhân. Còn chuyện cầu thân là Lưu gia đã tới đề nghị trước chứ không phải Hàn gia. Bây giờ thì các ngươi lật mặt như lật bàn tay vậy há không phải là vô sỉ hay sao?" - Hai người cùng nghĩ thầm trong bụng nhưng lại không nói ra, vì dù sao họ cũng đang cùng đứng trên một con thuyền.

Phụtttttttttt, Hàn Thiên Quân nổi giận đùng đùng, máu tươi từ miệng phun ra, cơn tức này ông nuốt không trôi được. Đã thấy qua người vô sỉ nhưng cái loại người vô sỉ quá mức như thế này thì trước giờ chưa từng gặp qua. Hàn Kiếm Vũ huynh đệ mấy người vội lên trước nói:

- Cha, người không sao chứ?

Đám người Hàn gia đều nhìn Lưu Ngọc Thanh với ánh mắt tức giận.

- Các người hôm nay rốt cuộc muốn như thế nào, nói thật đi? - Hàn Thiên Quân nói. Ông lấy lại bình tĩnh, đã biết trước họ tới đây với ý đồ không tốt rồi

-Hàn gia chủ quả nhiên thẳng thắn, vậy ta cũng nói thật luôn. - Lưu Ngọc Thanh nói như muốn khắc rõ vào trong đầu Hàn gia chủ từng chữ một - Hôm nay ta muốn Hàn gia biến mất

- Hừ, khẩu khí ngươi lớn quá đấy, dựa vào mấy người các ngươi, ta muốn xem xem ngươi làm thế nào để Hàn gia ta biến mất. - Hàn Thiên Quân lạnh lùng nói

https://thuviensach.vn

-Thật sao? - Lưu Ngọc Thanh cười lạnh vỗ tay một cái "Peng" một viên pháo sáng trong không trung phát nổ.

Sắc mặt Hàn Thiên Quân biến sắc:

- Xem ra ngươi đã sớm có chuẩn bị. - Quay sang Hàn Kiếm Vũ nói - Triệu tập người của Hàn gia chuẩn bị chiến đấu

Trên luyện võ trường, hai bên đều giương cung, đao kiếm lóe sáng. Không lâu sau, người Hàn gia lần lượt kéo đến.

"Bịch, bịch, bịch" - những tiếng bước chân vang lên như chấn động cả một vùng, làm cả mặt đất cũng phải rung lên. Chỉ thấy năm sáu trăm người chạy đến khu luyện võ đường. Động tác hết sức trật tự, đúng là đã qua huấn luyện bài bản. Hơn nữa, đều đã chuẩn bị võ trang đầy đủ, áo giáp, trường thương, tất cả đều là võ sĩ. Tuy nhiên võ sĩ thiên ân đại lục đã không bị bỏ quên, nhưng để trở thành giáo kỹ, kỵ sĩ, kiếm sĩ và triệu hoán sĩ suy cho cùng cũng chỉ là thiểu số. Người bình thường muốn thành giáo kỹ thì ắt hẳn phải có khả năng vượt trội hơn hẳn mọi người, chỉ có trở thành một võ sĩ mạnh mới có thể gia nhập đội ngũ của đế quốc hoặc hộ vệ cho các gia tộc. Mặc dù võ sĩ không mạnh bằng giáo sĩ nhưng sau một thời gian dài huấn luyện cùng với số người đông nên cũng tạo thành một thế khá mạnh mẽ.

"Bịch, bịch, bịch....." lại có năm sáu trăm người toàn những người đã qua huấn luyện. Trừ Lưu Ngọc Thanh ra ngay cả người nhà Lưu gia ở đây hay cả những đại gia tộc khác ai cũng bị một phem kinh động. Ai cũng không ngờ rằng Lưu gia lại tự huấn luyện một đội năm sáu trăm võ sĩ riêng như thế. Tất cả mọi người đều bội phục Lưu Ngọc Thanh, cả Hàn Thiên Quân cũng không ngoại lệ.

-Quả nhiên là đã có mưu tính trước rồi, xem ra Hàn gia ta hôm nay không có cách nào thoát khỏi kiếp nạn này rồi. - Hàn Thiên Quân thở dài nói.

https://thuviensach.vn

Tuy nhiên chỉ cần có thời gian, ông nhất định sé tiêu diệt hết đám võ sĩ này nhưng chả lẽ đôi phương chịu cho ông cơ hội sao? Nói về cao thủ thì cao thủ của cả ba gia tộc đều có mặt đầy đủ ở đây cả. Chỉ cần ngăn cản được cao thủ của Hàn gia, rồi đội võ sĩ này phối hợp với lũ đệ tử hậu bối kia thì tiêu diệt Hàn gia ta cũng không thể là không được.

Tống gia chủ và Hà gia chủ trong lòng cười khổ, cho dù là hôm nay diệt được Hàn gia thì Lưu gia liệu có không lặp lại vết xe cũ của Hàn gia mà áp bức họ hay không?. Giờ đây bọn họ đã cảm thấy quá hối hận thì đồng ý bắt tay với Lưu gia để tiêu diệt Hàn gia nhưng đã leo lên lưng cọp rồi thì không thể xuống được đành phải phóng lao thì theo lao vậy:

"Là ta đã khinh suất, không ngờ rằng Hàn gia lại bị diệt vong trong tay ta" - Hàn Thiên Quân thở dài một tiếng, rồi nói với Lưu Ngọc Thanh:

-Lưu gia chủ, hôm nay ta tự biết Hàn gia không có cách nào qua khỏi kiếp nạn này, nhưng ngươi cũng có thể thấy mấy mươi người đều là phụ nữ và trẻ con, hãy buông tha cho họ

-Được thôi, chỉ cần là người không có tu vi, lực chiến ta đều có thể bỏ qua, ta cũng không phải sát nhân, đi đến bước này hôm nay cũng là bị các người ép mà thôi, những thứ đó đối với Lưu gia ta không có sự uy hiếp nào cả, ta bảo đảm để bọn họ an toàn rời khỏi. - Lưu Ngọc Thanh đại nghĩa oanh liệt nói

- Vậy ta cảm tạ Lưu trang chủ trước. - Hàn Thiên Quân nói xong quay người, nhìn lại một lượt nơi mình đã sinh sống mười mấy năm, thân nhân gần mười năm, trong lòng có một chút chua xót. Nói:

-Hôm nay Hàn gia hủy diệt trong tay ta, ta xin lỗi tổ tiên Hàn gia, cũng xin lỗi các ngươi. - Giọng nói mang đầy nỗi bi ai.

Đi vào trong đám người Hàn gia, Hàn Thiên Quân nhỏ tiếng nói:

https://thuviensach.vn

- Những người không thể chiến đấu được thì mau rời khỏi đây đi, đừng bỏ mạng uổng phí trong cuộc chiến này, chỉ cần còn một tia hi vọng thì lập tức phá vòng vây cho ta, có thể chạy thì cứ chạy. Còn núi xanh, sợ gì không có củi đốt. Nghe rõ chưa?

- Không, tộc trưởng, chúng ta phải cùng Hàn gia tồn vong. -Đám người cùng nói

- Không được, đây là mệnh lệnh cuối cùng khi ta còn làm chủ Hàn gia, các ngươi cần phải nghe. Chỉ cần các ngươi thoát ra ngoài, Hàn gia sẽ còn có hi vọng phục hưng. - Hàn Thiên Quân nghiêm giọng nói

Phụ thân, gia gia, tộc trưởng, đám người kêu lên, trong mắt nhiều người đã lệ tuôn đầy mặt.

Khoát tay:

- Không cần nói nhiều, làm theo lời của ta. - Hàn Thiên Quân nói xong đi về hướng Hàn Phong Tuyết. Ngồi xuống bên cạnh cậu, hai tay xoa ngực nhỏ của Hàn Phong Tuyết, nhẹ nhàng nói:

- Phong Tuyết, chuyện hôm nay cháu cũng nhìn thấy rồi, cháu là đứa trẻ thông minh, không cần ta nói cháu cũng có thể hiểu rõ rất nhiều chuyện, thế giới này thực lực vi tôn, căn bản không có đạo lý nào đáng nói, chỉ cần thực lực đối phương mạnh hơn cháu, cháu chỉ có thể chịu khuất phục dưới tay người ta mà thôi, mạnh làm vua mà. Hãy nhớ kỹ làm người không thể quá tốt, quá yếu mềm, đối đãi kẻ địch nhất định không được nương tay. Thế nhưng, làm người cũng phải có lương tâm, cần phải làm việc mà không cảm thấy hổ thẹn với lương tâm của cháu, đội trời đạp đất. Đấy mới là nam nhân chân chính. Hôm nay, bất luận có chuyện gì xảy ra cháu cũng phải an toàn rời khỏi. Sau này gia gia không còn, phục hưng Hàn gia chỉ có thể dựa vào cháu. Còn nữa, Lưu Thành Phi của Lưu gia tương lai lớn cũng chưa chắc đã kém cháu, cho nên, cháu tuyệt đối không được làm gì trước khi nắm được

https://thuviensach.vn

phần thắng trong tay, nhất định không được báo thù. Nhất định phải sống cho thật tốt.

https://thuviensach.vn

Chương 15: Đường Sầm

Nghe những lời của Hàn Thiên Quân, mặc dù tim đau thắt lại nhưng vẻ mặt vẫn rất thản nhiên. Thời gian có mấy ngày ngắn ngủi mà những điều cậu phải trải qua lại nhiều gấp chục lần so với mười năm trước. Những lời nói của cậu lúc cha cậu mất vẫn còn văng vẳng bên tai: "Ta tuyệt sẽ không để việc hôm nay lại phát sinh lần nữa". Thế nhưng chuyện giống như thế không qua bao lâu lại một lần phát sinh trước mắt mình. Hàn Phong Tuyết mở miệng nói:

- Gia gia, lời của người con đều hiểu, hài nhi cũng đều ghi nhớ rồi. Người yên tâm, chỉ cần cháu còn sống trên đời này, Hàn gia nhất định sẽ có ngày hưng thịnh trở lại.

Giọng điệu có Phong Tuyết nghe qua thì khá là bình tĩnh nhưng Hàn Thiên Quân thì lại nghe thấy sự kiên quyết trong lời nói của cậu. Cười mừng,

- Hưng thinh trở lại, nói thì dễ nói rồi - Hàn Thiên Quân thở dài.

- Tin tưởng cháu đi gia gia, xin tha thứ cho cháu vẫn còn có chuyện này giấu người, thực ra cháu không chỉ là song hệ giáo kỹ, mà là.... toàn hệ giáo kỹ. - Hàn Phong Tuyết nói thầm bên tai Hàn Thiên Quân

Nghe được lời của Hàn Phong Tuyết, chỉ thấy Hàn Thiên Quân ngẩn người ra nhìn Hàn Phong Tuyết, cũng không biết trong đầu ông đang nghĩ gì. Chỉ thấy Hàn Thiên quân cười lớn:

-Hahahaha. Các huynh đệ Hàn gia, chúng ta chiến thôi. - Hàn Thiên Quân thầm mỉm cười, hóa ra ông trời cũng không hoàn toàn bất công. Nỗi

https://thuviensach.vn

đau đớn nhất của đời ông không phải là gia tộc được xây dựng trong trăm năm lại phút chốc mất trong tay ông. Mà là nghe được câu cuối cùng của Hàn Phong Tuyết: “Cháu cũng không chỉ là song hệ giáo kỹ, mà là.... toàn hệ giáo kỹ”, Với việc Phong Tuyết sau này sẽ xây dựng lại Hàn gia ông không có một chút nào không tin tưởng cậu, toàn hệ giáo kỹ, cả nghe ông cũng chưa từng nghe nói qua, mặc dù Hàn Kiếm Phong cũng vậy nhưng ông lại chả bao giờ biết. Trong lúc đang tuyệt vọng đột nhiên tìm thấy hi vọng, giải quyết nỗi lo ngại nhất trong lòng, ông có thể không vui sao?

Hàn Phong Tuyết nhìn Hàn Thiên Quân rồi lặng lẽ lui về phía sau. Chuyện cậu là giáo kỹ cũng không có mấy người biết, cho nên không ai để ý đến sống chết của tên phế vật này. Hàn Phong Tuyết đáng lẽ ra thì nên cùng người của Hàn gia chiến đấu, nhưng cậu lại lui về sau, cũng không phải bởi vì cậu nhu nhược, mà là vì ý chí của cậu, của một người được sắp xếp để làm một việc lớn hơn là bỏ mạng vô ích ở đây. Chết, quá đơn giản nhưng cậu còn có cha đang ngủ say trong tiềm thức của cậu, còn có mẹ cần cậu chăm sóc, còn có Hàn gia cần cậu xây dựng lại. Cậu không thể chết một cách uổng phí được, từ khi Hàn Thiên Quân tìm đến nói chuyện với cậu, cậu đã biết bản thân không thể cùng mọi người chiến đấu rồi, những lời nói của ông có nghĩa là ông đã hoàn toàn tin tưởng cậu và mang trọng trách phục hưng Hàn gia đặt lên đôi vai bé nhỏ mà cứng rắn của cậu

"Gia gia, người yên tâm đi. Mạng của con hôm nay vốn nên giao cho Hàn gia, nhưng con đã lựa chọn sống. Như vậy, con sẽ gánh lấy hết trách nhiệm của Hàn gia. Bởi vì, đây là con nợ Hàn gia." -Hàn Phong Tuyết trong lòng nói.

- Giết - Lưu Ngọc Thanh hét lớn một tiếng. Giết.... tiếng hét vang trời

- Dừng tay. - Tiếng hét lớn từ trong đám đông vang lên ngăn chặn cuộc tàn sát vô nghĩa này, tiếng hét lớn đến nỗi nếu như người có tu vị thấp rất dễ bị nó đả thương màng nhĩ

https://thuviensach.vn

- Ai? Ai lại có tu vị cao như vậy? - Đám người trong luyện võ trường nhìn tứ phía, chỉ thấy ba người từ phía đông luyện võ trường bước nhanh đến bên này. Bên ngoài nhìn vào thì rõ ràng thấy là họ đang đi, nhưng thật ra người bình thường có dùng hết sức mà chạy cũng không bằng được tốc độ đang đi này của họ

Dẫn đầu là một người khôi ngô, nho nhã, nhưng lại rất điềm nhiên, hắn đi lên võ đài cũng rất bình tĩnh. Còn hai người đi sau lại mặc một bộ đồ đen, thoáng nhìn ai cũng biết họ đều là hộ vệ. Nhìn thấy người này đi đến, tứ đại thế gia gia chủ tất cả đều tản ra, người đàn ông đi đến đâu thì mọi người đều cung kính nói:

- Thành chủ.

Hóa ra người này là Phong Thành thành chủ - Đường Sầm. Mặc dù Đường Sầm thân là thành chủ, nhưng ở Phong thành này mấy trăm năm nay thì tứ đại thế gia đều nắm giữ lực lượng và lực lượng trong tay tứ đại thế gia này lại không yếu hơn hắn ta tý nào. Sở dĩ tứ đại gia chủ đối với hắn cung kính như vậy, chỉ vì Đường Sầm vẫn là giáo kỹ cấp bậc kỹ vương hai sao .

Đường Sầm gật gật đầu nói:

- Các vị gia chủ ở đây làm gì, tứ đại thế gia ở Phong Thành đều có lịch sử trăm năm, hướng tới hòa hảo, hà cớ gì hôm nay ra ray động thủ.

-Đường Thành chủ, Hàn gia mấy năm nay kiêu ngạo độc đoán, ỷ vào có một cao thủ cấp bậc kỹ vương, không kiêng nể gì áp bức ba nhà ta. Chúng ta hôm nay chả lẽ không thể liên thủ chống lại hắn ta sao?. - Lưu Ngọc Thanh vội đáp. Hà gia chủ và Tống gia chủ cũng liên thanh phụ họa.

- Nói nhảm, Đường thành củ, họ đều nói bậy, họ chỉ muốn chiếm đoạt Hàn gia ta mà không ngại mồm bày ra lỹ do đấy thôi. -Hàn Thiên Quân tức giận nói

https://thuviensach.vn

Đường Sầm gạt tay, nói:

- Ta và Kiếm Phong quen biết nhiều năm, tính cách của hắn ta rất hiểu rõ. Hắn không biết ỷ mạnh hiếp yếu, chuyện của các ngươi ta ít nhiều cũng có thể đoán được, vốn dĩ ta không nên quản, nhưng vì là bằng hữu của Kiếm Phong, ta hi vọng các ngươi có thể nể mặt ra, bỏ qua cho Hàn gia một lần.

Lưu ngọc thanh sắc mặt khó coi nói:

- Đường thành chủ, ngài cũng biết, thả hổ về núi hậu họa khó lường.

- Nói như vậy Lưu gia chủ là không định giữ cho ta chút thể diện. - Đường Sầm tức giận nói

- Đương nhiên không phải. - Lưu Ngọc Thanh vội vàng mở miệng: -Thể diện của thành chủ đương nhiên phải giữ, nhưng ta hi vọng Hàn gia có thể đáp ứng hai điều kiện.

- Điều kiện gì? - Hàn Thiên Quân hỏi

- Thứ nhất, Hàn gia phải giải tán, rời khỏi Hàn phủ, việc làm ăn của Hàn gia cũng tất cả giao lại cho ba nhà ta tiếp quản. Thứ hai, người trong Hàn gia không được mang sách trong tàng thư các đi . Nếu như Hàn gia đáp ứng, ta sẽ lập tức phái người tiếp quản tàng thư các. Đây là điều kiện của ta. - Lưu Ngọc Thanh mở miệng nói

- Hiếp người quá đáng. -Lời của Lưu Ngọc Thanh vừa dứt, thì một loạt tiếng mắng chửi nổi lên. Giải tán Hàn gia cũng tước đoạt đi cơ nghiệp của Hàn gia, sau đó lấy tàng thư các, đây hoàn toàn là cắt đứt hoàn toàn con đường cuối cùng của Hàn gia. Thử hỏi, một gia tộc, đã không có tiền, lại không có công pháp và kỹ năng, muốn lật mình cũng không thể.

https://thuviensach.vn

- Ta đồng ý. - Một âm thanh đột nhiên vang lên, là Hàn Thiên Quân mở miệng nói.

- Tộc trưởng , - Nhiều người không cam chịu nói

- Không cần nói nhiều, chúng vẫn còn có thể lựa chọn sao? - Hàn Thiên Quân nói

Nghe thấy lời của Hàn Thiên Quân, mọi người đều im lặng. Nếu như có đánh nhau thật thì người ngoài như Đường Sầm sao có thể có lý do gì mà giúp họ đc chứ? Có thể khiến Lưu Ngọc Thanh lui một bước bảo toàn người của Hàn gia đã là rất tốt rồi.

Đương nhiên, Hàn Thiên Quân đồng ý với yêu cầu của Lưu Ngọc Thanh nhanh như vậy là còn có một nguyên nhân khác, đó chính là Hàn Phong Tuyết. Chỉ cần Hàn Phong Tuyết bình an mà khỏe mạnh trưởng thành thì Hàn gia sớm muộn cũng sẽ lấy lại hết những gì đã thuộc về họ.

- Hàn gia chủ đã đồng ý, như vậy mời thành chủ đại nhân làm chứng. - Lưu Ngọc Thanh mở miệng nói

Khẽ gật đầu, Đường Sần tiếp:

- Được, việc hôm nay do đích thân Đường Sầm ta chứng kiến, nếu như hai bên các ngươi ai nói mà không giữ lời chính là người không đi chung đường với Đường Sầm ta.

- Đường thành chủ đã nói như thế vậy ta cũng yên tâm rồi, ta sẽ phái người tiếp nhận tàng thư các của Hàn gia. Đường thành chủ, trong tộc ta vẫn có chuyện cần xử lý, xin cáo từ trước. - Lưu Ngọc Thanh hướng Đường Sầm chắp tay nói.

- Đã như thế, Lưu gia chủ đi thong thả. - Đương Sầm tiếp lễ

https://thuviensach.vn

- Cáo từ.

Nói xong Lưu Ngọc Thanh lệnh cho bọn người Lưu gia quay người rời đi. Nhìn thấy sự việc kết thúc như vậy, Tống gia chủ và Hà gia chủ đều lắc đầu, bọn họ hôm nay hoàn toàn là vì Lưu Ngọc Thanhmà đắc tội nên cũng lập tức lệnh cho người trong tộc rút lui.

https://thuviensach.vn

Chương 16: Thất Lạc

Sau khi ba gia tộc kia rời khỏi, trong võ trường chỉ còn lại ba người Đường Sầm và người nhà họ Hàn cùng với sự đau đớn về nỗi mất mát to lớn và sự tam giã của gia tộc họ

- Đường Thành chủ, Hàn gia chúng tôi có thể tránh được kiếp nạn này đều là nhờ sự tương trợ trượng nghĩa của ngài. Hàn gia không biết lấy gì báo đáp. Sau này, nếu thành chủ có bất cứ yêu cầu gì, Hàn gia chúng tôi sẽ dốc toàn lực giúp đỡ.” Hàn Thiên Quần cảm kích nói.

- Hàn bá phụ khách khí rồi, cháu và Kiếm Phong cũng coi như huynh đệ, cháu không có cách nào để báo thù giúp Kiếm Phong, nay vì Hàn gia làm một chút chuyện nhỏ cũng là việc nên làm. Chẳng biết sau này Hàn bá phụ đã có tính toán gì chưa. - Đường Sầm hỏi.

- Còn có thể tính toán được gì nữa, sau khi Hàn Gia tan rã, Hàn mỗ lui về ở ẩn, sống những ngày tháng yên tịnh. - Giọng nói của Hàn Thiên Quần đượm vẻ cô đơn.

- Như vậy cũng tốt, Hàn bá phụ đã lao lực mấy chục năm qua, cũng nên nghỉ ngơi rồi. Vừa hay trong Đường phủ vẫn còn một vài viện trống, chi bằng Hàn bá phụ cùng với các vị huynh muội tới sống, chăm sóc lẫn nhau, thế có được không?. Ánh mắt Đường Sầm có chút mong đợi.

- Ý tốt của Đường thành chủ Hàn mỗ vô cùng cảm kích, nhưng lão già ta không muốn làm phiền thành chủ thêm nữa. - Hàn Thiên Quần nhẹ nhàng đáp.

https://thuviensach.vn

Đường Sầm làm như không nghe thấy những lời từ chối của Hàn Thiên Quần, tiếp tục nói:

- Nếu bá phụ đã không muốn như vậy thì ta cũng không miễn cưỡng thêm nữa, chỉ là Phong Tuyết tuổi vẫn còn rất nhỏ, mọi người mang theo nó đi cũng không tiện, gần đây ta cũng muốn thu nhận đồ đệ, chi bằng để ta thu nhận Phong Tuyết làm học trò, cũng vừa là để thay Kiếm Phong chăm sóc vợ con huynh ấy.

Hàn Phong Tuyết ngẩn người, sao tự nhiên lại lôi hắn vào chuyện này. Trong lòng hắn không khỏi nghi ngờ, trước kia chưa từng gặp Đường Sầm, nhưng nghe hắn nói có vẻ như hắn và phụ thân vô cùng thân thiết. Nghe Đường Sầm nói như vậy, Hàn Thiên Quần hướng ánh mắt về phía Mộ Dung Tình và Hàn Phong Tuyết. Mộ Dung Tình bước tới, nói:

- Đường đại ca, ý tốt của ngài ta xin ghi tạc trong lòng. Nhưng tư chất của Phong Tuyết ngu dốt, chỉ sợ không có cái phúc phận ấy. Ta cũng lâu lắm rồi chưa về thăm cha mẹ, ta muốn dẫn Phong Tuyết về cùng sống với ông bà ngoại, ta cũng tiên đường chăm sóc cha mẹ. Nếu như ngài muốn nạp đồ đệ, đám hậu bối Hàn gia chúng ta có rất nhiều người vô cũng ưu tú, người có thể chọn lấy một người, có Đường đại ca huynh dạy dỗ, ta tin rằng bọn chúng nhất định vô cùng vui mừng.

Đường Sầm lộ ra một chút thất vọng, nói:

- Nếu muội đã quyết định như vậy, ta cũng không miễn cưỡng nữa. Vậy ta sẽ thu nhận một đệ tử khác.

Vừa nói xong, hắn quay người xuống phía đám đông hỏi:

- Trong số các bạn tiểu huynh đài ở đây có ai bằng lòng làm đồ đệ của Hàn mỗ ta không?

https://thuviensach.vn

Đường Sầm vừa dứt lời, tất cả mọi người đều chen chúc nhau mang con cháu của mình lên phía trước. Hàn gia đang phải đối mặt với sự giải tán, công pháp và kỹ năng cũng bị cướp mất, không ai biết tương lai sẽ như thế nào, đột nhiên lại có một cao thủ giáo vương muốn thu nhận đệ tử, ai ai cũng muốn nắm lấy cơ hội này. Cuối cùng, Đường Sầm chọn Hàn Mộng làm đệ tử. Hàn Kiếm Long lộ rõ vẻ vui mừng trong khi những người khác lại vô cùng thất vọng.

Sau đó, ba người nhà Đường Sầm cũng cáo từ, Hàn Mộng định sẽ ở lại với gia tộc thêm một ngày nữa, ngày mai sẽ đi tới thành phủ bái sư. Hàn Thiên Quần cất tiếng:

- Sự mất mát ngày hôm nay của Hàn gia đều do sai lầm của một gia chủ như ta. Từ ngày hôm nay trở đi, Hàn gia chúng ta tạm thời giải tán.

Nghe những lời nói của Hàn Thiên Quân, võ trường bỗng chốc trở nên vô cùng yên tĩnh. Có người cất tiếng nói:

- Tộc trưởng, người nói Hàn gia chúng ta tạm thời giải tán, ý của ngài nghĩa là chúng ta sẽ có ngày "Đông Sơn tái khởi" sao?

Nghe câu hỏi của hắn, tất cả mọi người đều nhìn Hàn Thiên Quân với ánh mắt mong chờ, đây cũng chính la thắc mắc trong lòng tất cả mọi người. Dẫu sao thì gia tộc cũng đã in sâu trong lòng mỗi người, ai ai cũng hi vọng gia tộc có thể đứng lên một lần nữa.

- Đúng vậy, chỉ là giải tán tạm thời, đây chẳng qua chỉ là kế hoạch tạm thời thôi. Mỗi người cầm lấy một chút tiền bạc, số còn lại dùng cho việc gây dựng lại gia tộc. Sau này, các ngươi phải dựa vào chính mình, không ai được phép từ bỏ việc tu luyện. Chỉ có thực lực mới là gốc dễ căn bản nhất. - Hàn Thiên Quân nói.

Nghe được những lời khẳng định của Hàn Thiên Quân, mọi người trong võ trường đều vui mừng. Họ cũng đã tìm được mục tiêu để phấn đấu. Tuy

https://thuviensach.vn

nhiên, vẫn có một số người thắc mắc hỏi: "Tộc trưởng, người nói rằng gia tộc chúng ta có thể bắt đầu lại từ đầu, vậy ba gia tộc kia sẽ để yên cho chúng ta bắt đầu lại hay sao?"

Hắn dứt lời, tất cả mọi người đều nheo mày lại, vừa mới nghe được lời gia trưởng nói sẽ bắt đầu lại từ đầu, phút chốc đều vui mừng mà quên đi mất sự thật, thậm chí ngay cả một việc đơn giản như vậy mà cũng không nghĩ tới. Tam đại thế gia nếu đã có thể bức ép Hàn gia một lần, thì đương nhiên họ cũng có thể làm lần thứ hai, thứ ba.

Nhiều người thầm nghĩ :“ Chắc đó chỉ là những lời an ủi của tộc trưởng mà thôi”.

- Các ngươi sợ sao, gia tộc chúng ta muốn xây dựng lại từ đầu thì đương nhiên khó khăn sẽ tầng tầng lớp lớp, vì vậy ta mới muốn các ngươi mạnh mẽ, tuyệt đối không được từ bỏ việc tu luyện, gia tộc vẫn cần các ngươi. Ta có lòng tin như vậy tất có nguyên nhân của nó, nhưng việc này vô cùng hệ trọng, nếu tin tức này bị lộ ra ngoài thì gia tộc chúng ta sẽ kết thúc thực sự. Vì vậy ta không thể nói cho các ngươi biết tất cả. Điều ta có thể nói với các ngươi là: Tương lai sẽ có một ngày, khi con cháu Hàn gia chúng ta có một người có thể nắm chắc mọi việc trong tay, người đó sẽ trở thành một tộc trưởng mới, tới lúc đó tất cả mọi người phải nghe theo sự sắp xếp của người đó, người đó sẽ dẫn dắt gia tộc chúng ta đi lên từ đầu. - Hàn Thiên Quân lúc này vô cùng hào hùng nói.

- Thật sự sẽ có anh hùng xuất hiện sao? - Rất nhiều người tự hỏi. Nhưng nhìn thấy vẻ mặt tự tin cùng với những lời khẳng định mãnh liệt của Hàn Thiên Quân, mọi người cũng không tự chủ được mà đặt lòng tin vào vị tộc trưởng đã từng đương nhiệm. Có thể Hàn gia chúng ta sẽ thật sự xuất hiện một thiên tài như Hàn Kiếm Phong, nhưng vì bảo vệ cho người đó tộc trưởng đành phải giấu đi. Tất cả mọi người đều thầm đoán xem người đó là ai.

https://thuviensach.vn

- Có thể khoảng thời gian này sẽ hơi dài, có thể là năm năm, cũng có thể là mười năm, các ngươi có nguyện ý chờ đợi thêm không? - Hàn Thiên Quân phấn khởi nói.

“ Bằng lòng”, mấy trăm âm thanh đồng thời cất lên cùng lúc, võ trường nhất thời bị rung lên.

Hàn Thiên Quân vui vẻ mỉm cười, ông tin vào Hàn Phong Tuyết, cũng tin vào mọi người trong Hàn Gia. Lưu gia, Hà Gia , Tống gia, các ngươi hãy đợi đấy, chúng ta nhất định sẽ trở lại.

Chứng kiến Hàn Thiên Quân khích lệ mọi người như vậy, nhiệt huyết trong Hàn Phong Tuyết sôi sục lên. Cậu đương nhiên biết,vị anh hùng đứng ra chăm lo dẫn dắt mọi người, tập hợp mọi người gây dựng lại gia đình kia là ai. Là cậu, là Hàn Phong Tuyết.

Màn đêm dần dần buông xuống, tất cả mọi người đều vội vàng thu dọn đồ đạc. Ngày mai là phải chuyển đi rồi, Hàn Thiên Quân cũng nói cho mọi người biết ám hiệu liên lạc về sau.

Hàn Phong Tuyết cũng đang thu dọn đồ đạc trong phòng, lần này không giống như lần trước khi Hàn Kiếm Phong nói muốn dẫn mọi người đi, lần trước còn có thể quay lại thăm Hàn gia chút. Nhưng lần này, Hàn phủ chắc chắn sẽ bị Lưu gia tịch thu lại mọi thứ. Cậu sẽ không còn có thể nhìn thấy phòng ốc, cây cối cùng với sân nhỏ quen thuộc trong nhà.

“Cứu tôi với”, một tiếng thét chói tai vang lên. Màn đêm yên tĩnh bị phá vỡ.

“ Là mẹ”, sắc mặt của Hàn Phong Tuyết trong nháy mắt trở nên trắng bạch.

- Mẹ, vừa gọi hắn vừa dốc toàn lực chạy. Hàn Phong Tuyết chỉ có thể thầm cầu nguyện trong lòng là mẹ sẽ không xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Chạy vào tới phòng của Mộ Dung Tình, chỉ nhìn thấy mấy chiếc ghế vứt lộn xộn dưới đất, cửa sổ bị vỡ một mảng lớn, không thấy bóng dáng của Mộ Dung Tình đâu. Hàn Phong Tuyết chạy một mạch ra tới cổng chính, chỉ thấy lồng đèn xếp thành một đường dài cô tịch,còn bóng dáng mẹ thì không thấy đâu.

“AAA”, Hàn Phong Tuyết ngửa mặt lên trời thét, tiếng thét tràn đầy vẻ thê lương và đau khổ.

https://thuviensach.vn

Chương 17: Ba Năm Sau

Tiếng gió thét trong màn đêm vang vọng. Hàn Phong Tuyết đứng nguyên tại chỗ, hai mắt đỏ ngầu.

Lúc đó Hàn Thiên Quân chạy vội tới, nghe được tiếng thét dài của Hàn Phong Tuyết, Hàn Thiên Quân vô cùng hoảng hốt:

- Ta muốn đấu lại với ông trời.

Bốn chữ này lại được phát ra từ miệng một đứa trẻ mười bốn tuổi. Cùng lúc đó, vẻ mặt lộ ra sự chua xót tột cùng. " Phong Tuyết mới chỉ là một đứa trẻ mười tuổi đầu, nhưng chỉ trong vòng mấy tháng lại gặp vô vàn biến cố, nếu như là một người bình thường sợ rằng sớm đã không chịu nổi rồi." - Hàn Thiên Quân thầm nghĩ trong lòng.

Hàn Thiên Quân tiến đến ôm chặt Hàn Phong Tuyết, nói:

- Cháu à, thật là khổ cho cháu quá. Cháu yên tâm, mẹ của cháu sẽ không xảy ra chuyện gì đâu. Sau khi nghe được tiếng gào thét của mẹ cháu, ta nhanh chóng chạy tới và phát hiện ra mảnh giấy này. Vừa nói ông vừa mở lòng bàn tay Hàn Phong Tuyết, đưa cho cậu mảnh giấy.

Hàn Phong Tuyết vội vàng mở mảnh giấy ra đọc, chỉ thấy dòng chữ: " kẻ tiện nhân này muốn mời phu nhân đến phủ làm khách vài năm, sự an toàn của bà ấy sẽ được bảo đảm".

Nhìn được những dòng chữ này, Hàn Phong Tuyết cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm, nhưng cậu vẫn chưa thể yên tâm, làm khách mà lại cần tới vài năm sao, hơn nữa lại còn là lén lén lút lút mà dẫn đi. Hàn Phong

https://thuviensach.vn

Tuyết hận bản thân mình bất lực, ngay cả mẹ của mình mà cũng không bảo vệ được.

Gió hàn lạnh buốt thấu xương, nhưng lúc này trái tim của Hàn phong Tuyết còn lạnh hơn. Ánh mắt hướng về nơi cuối đường, chỉ là một mảng đen hắc ám. Hàn Thiên Quân lặng lẽ đứng bên cạnh hắn, không hề cất tiếng, chỉ yên lặng đứng cùng hắn mà thôi.

Một lúc lâu sau Hàn Phong Tuyết mới cất tiếng:

- Ta về thôi ông

Nhìn nụ cười hiền hòa trên khuôn mặt mang đầy vẻ khắc khổ của ông, Phong Tuyết biết rằng giờ đây ông còn đau khổ hơn mình gấp vạn lần. Hai ông cháu quay lưng bước đi quay về Hàn Phủ, cả hai ông cháu đều không ai nói bất kỳ một câu nào, chỉ lặng lẽ nếm trải nỗi đau đang dần ngấm nháp trong cõi lòng họ mà thôi

Về tới nhà của Hàn Phong Tuyết, Hàn Thiên Quân nói:

- Phong Tuyết, mặc dù cháu chỉ mới mười tuổi, nhưng trải qua nhiều sự việc như vậy, cháu đã trưởng thành nhiều rồi. Sau này, cháu đã có dự định gì chưa.

- Tu luyện thành tài - Bốn chữ đơn giản, ngắn gọn phát ra, khẩu khí vô cùng cương quyết. Hàn Thiên Quân gật đầu nói:

- Được. Cháu cùng ta tìm một nơi để sống, sau đó sẽ yên tâm tu luyện.

Ngày thứ hai, tất cả mọi người trong Hàn Gia tập hợp lại ở võ trường. Hàn Thiên Quân bước lên đài, nói:

- Từ hôm nay trở đi, chúng ta mỗi người đi về một hướng rồi, sự việc ta nói với các ngươi ngày hôm qua nhất định phải ghi nhớ. Bảo trọng.

https://thuviensach.vn

Tất cả mọi người đều tỏ vẻ lưu luyến, không nói lên được tâm trạng cô quạnh, đau thương. Sau khi mọi người rời đi, bốn vị huynh đệ nhà Hàn Kiếm Vũ bước tới bên Hàn Thiên Quân nói:

- Cha , người đi cùng với chúng con nhé.

Hàn Thiên Quân lắc đầu, nói:

- Các con đều có việc của mình, đừng nên để lão già này liên lụy đến các ngươi. Ta sẽ tới núi Phượng Tê ở phía tây thành sống, sau khi các ngươi ổn định thì tới thăm ta là được rồi.

Hàn Thiên Quân và Lưu Hạnh Hương dẫn Hàn Phong Tuyết cùng đi, bước ra khỏi phủ, Hàn Thiên quay đầu lại nhìn lần cuối cùng, hình ảnh ngôi nhà mình đã sống hơn sáu mươi năm cùng với gia tộc in đậm sâu trong tâm trí. Thở dài một tiếng, cuối cùng cũng hướng về nơi xa đầu không ngoảnh lại.

****

Núi Phượng Tê, mọi người nói rằng đã có người đứng trên núi này nhìn thấy phượng hoàng, cũng vì vậy mà nó có tên là Phượng Tê. Ba năm sau, dưới chân núi Phượng Tê, Phượng tê thôn. Một cậu thanh niên đi từ bên ngoài vào trong một ngôi nhà tranh, trên đầu và người vẫn còn vương nhiều lá cây cùng bụi bặm nhưng ánh mắt của hắn lại vô cùng có thần sắc, khác thường. Dễ dàng nhận thấy hắn không phải là con cháu của một gia đình thuần nông bình thường.

Nhìn thấy cậu thiếu niên bước vào, một đôi vợ chồng cất tiếng:

- Phong Tuyết về rồi à. - Người phụ nhữ đứng lên phủi bụi bặm trên người cậu con trai, nói -Xem cháu bẩn chưa kìa, mau đi tắm giặt đi.

Cậu thiếu niên đó chính là Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

- Vâng, Hàn Phong Tuyết đáp một tiếng rồi đi bằng cửa sau ra ngoài. Một lát sau, Hàn Phong Tuyết đi vào, sau khi đã rửa sạch đi những bụi đất ở trên mặt lại lộ ra một Hàn Phong Tuyết một khuôn mặt khôi ngô tuấn tú. Mặc dù không phải là một gương mặt quá tài năng xuất chúng nhưng lại ẩn chứa sự cương nghị, thân cao gần tới một thước bảy. Nếu Mộ Dung Tình nhìn thấy hình dáng của hắn bây giờ chỉ sợ là sẽ không nhận ra cậu.

Ba năm sau, Hàn Phong Tuyết đã không còn sự non trẻ yếu ớt, toàn thân cậu toát ra tinh thần phấn chấn. Nhưng vợ chồng Hàn Thiên Quân lại già đi rất nhiều, trông không khác những vợ chồng trong thôn làng là bao.

Nhìn những vết nhăn trên gương mặt của ông bà, không biết trong lòng Hàn Phong Tuyết đang có những suy nghĩ gì. Ở Trung Quốc, tuổi thọ trung bình của mọi người đều khoảng một trăm. Một người có kỹ tông bậc cao như Hàn Thiên Quân, sống một trăm sáu mươi tuổi không phải là vấn đề gì lớn. Sáu mươi tuổi ông đã " đương đả chi niên". Nhưng sự bất hạnh của gia tộc lại làm cho ông già nhanh như vậy. Bây giờ, hai người họ lại toàn tâm toàn ý chăm sóc, chỉ dẫn Hàn Phong Tuyết.

- Ông, Bà, ngày hôm nay rốt cuộc con cũng đột phá được cấp bậc tu vị hai sao, trở thành cấp bậc tu vị ba sao rồi. Hàn Phong Tuyết mỉm cười nói.

Nghe được những lời của Hàn Phong Tuyết, Hàn Thiên Quân mỉm cười, nói:

- Không tồi, mới bốn tháng mà lại đột phá được một sao.

Những năm gần đây, Hàn Phong Tuyết mang đến cho Hàn Thiên Quân rất nhiều ngạc nhiên, đối với chuyện Hàn Phong Tuyết đột phá được trong khoảng thờ gian ngắn đã rất kì lạ rồi. Nghĩ lại quãng thời gian tu luyện của bản thân, Hàn Thiên Quân chỉ có thể cười khổ, người so với người, tức chết người. " toàn hệ giáo kỹ có thể biến đổi khác người thường". Hàn Thiên Quân chỉ có thể an ủi bản thân mình như vậy. Đương nhiên Hàn Phong

https://thuviensach.vn

Tuyết tu luyện càng đạt trình độ cao ông càng vui, vì Hàn Phong Tuyết là cháu ruột của mình.

- Ông ơi, một năm mới lại tới rồi, ngày mai cháu muốn vào thành xem xem có tin tức gì của mẹ cháu không. - Hàn Phong Tuyết nói.

Hàn Thiên Quân thở dài một tiếng, mỗi năm vào dịp năm mới Hàn Phong Tuyết đều vào thành dò hỏi tin tứ của Mộ Dung Tình, nhưng việc đó đâu có dễ như vậy, mỗi lần đi là một lần Hàn Phong Tuyết thất vọng trở về.

- Được, nhưng cháu phải cẩn thận một chút. Hàn Thiên Quân dặn dò.

- Vâng ạ, cháu sẽ cẩn thận ạ - Hàn Phong Tuyết đáp lời. Buổi tối, gia đình ba người lại vui vẻ đón năm mới.

Sáng sớm hôm sau, để tránh sự chú ý của mọi người, Hàn Phong Tuyết mặc một chiếc áo gai, điểm thêm một chút bụi ở trên mặt,đi hướng vào thành. Đi vào trong thành, Hàn Phong Tuyết thở dài một tiếng. Đến nơi mà đáng lẽ ra là Hàn phủ, bây giờ đã được Lưu gia đổi thành biệt viện cho quan khách. Mấy năm gần đây, Lưu gia đã dốc toàn lực phát triển, không những dốc sức bồi dưỡng con cháu mà còn thu nhận khách khắp nơi.

Hàn Phong Tuyết lòng vòng mấy canh giờ vẫn chưa thấy tin tức gì, lại đi nghe ngóng khắp nơi, vẫn không nghe được bất cứ điều gì. “ chỉ còn chỗ của ông ngoại, hi vọng họ sẽ biết được tung tích của mẫu thân”. Hàn Phong Tuyết thở dài nói.

Một lát sau, có một ông già cùng một người trung niên bước tới. Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đang đến gần, hai người vô cùng vui mừng. Ông già râu bạc trắng nói với Phong Tuyết: “ Vào nhà rồi nói". Người đó chính là ông ngoại của Hàn Phong Tuyết, người trung niên kia là cậu duy nhất của Phong Tuyết, Mộ Dung Khiếu. Sau khi ba người bước vào phòng khách, Hàn Phong Tuyết vội nói:

https://thuviensach.vn

- Ông ngoại, cậu, hai người có chút tin tức nào của mẹ cháu không. Hai người đều lắc đầu, thần sắc tỏ vẻ buồn rầu. Nhìn thấy đáp án của hai người, Hàn Phong Tuyết chỉ còn biết cười khổ.

https://thuviensach.vn

Chương 18: Tứ Đại Học Viện

Tụ Phong Lâu, quán rượu lớn nhất trong Phong thành. Những tin tức từ đây cũng tự nhiên được truyền đi rộng khắp nhất. Sau khi Hàn Phong Tuyết rời khỏi nhà của Mộ Dung Tình đi thẳng tới đây luôn. Chỉ cần là nơi có thể tìm thấy một chút tin tức của mẹ thì một địa điểm hắn cũng không bỏ qua.

Lúc này, tại Tụ Phong lâu đang vang lên những tiếng ồn ào ầm ĩ, Hàn phong Tuyết bước vào chỉ thấy còn lại một chỗ trống ở trong góc. Vào tới góc bàn, Hàn Phong Tuyết gọi lên hai món, vừa ăn vừa chú ý nghe ngóng những lời bàn luận của khách, xem có nghe được thông tin gì không.

Lúc này, có một người đang bước vào tửu lâu, bên cạnh hắn có mang một cây đao lớn. Nhìn thấy có khách tới, lão quản gia của quán rượu ngay lập tức tiến đến:

- Lưu gia, ngài tới rồi, mời ngài lên lầu hai an tọa.

Người tráng hán xua tay nói:

- Tầng hai không được, ngươi ngay lập tức sửa soạn cho ta một phòng riêng tại tầng ba

- Cái này, Vị quản sự kia có vẻ bị làm khó, cần phải biết rằng lầu ba là dùng để tiếp đãi những vị khách vô cùng đặc biệt, những đại nhân vật trong Phong thành mới được dùng. Mà người này chẳng qua chỉ là một đại thị vệ của Lưu gia, ỷ vào Lưu gia thế lớn nên mới ra ngoài cáo mượn oai hùm mà thôi.

Thấy vị quản gia kia có vè do dự, hắn nói:

https://thuviensach.vn

- Thế nào, lời của ta ngươi chưa nge thấy hả. Nói cho ngươi biết, cái này không phải là ta dùng, mấy vị thiếu gia công tử nhà họ Lưu sắp đến rồi, tới lúc đó ngươi có gánh nổi trách nhiệm này không.

Người đó vừa nói dứt lời, người quản sự vội vàng cung kính nói:

- Thì gia là các vị thiếu gia tiểu thư cần tới, tôi lập tức đi sắp xếp ngay. Lưu gia, ngài ngồi tạm ở đây đi, mấy món ăn này không tính, ngài đừng khách khí.

- Đây mới giống tiếng người nên nói. - Vừa nói hắn vừa nghênh ngang tiến tới chiếc bàn lớn nhất.

Nhìn thấy vị tráng hán đến, mấy người đang uống rượu lập tức đứng dậy nhường chỗ, nói :

- Lưu huynh, mời ngồi.

- Thì ra là Hà đệ, mấy người tới thật đúng lúc.

- Chúng tôi nào được ung dung như Lưu huynh, bây giờ hào quang Lưu gia lớn lắm rồi. - Vừa nói mấy người vừa uống rượu. Đối với vấn đề của bọn người đó, Hàn Phong Tuyết không hề có một chút hứng thú nào, hắn không hề muốn gặp lại người của Lưu gia, đang chuẩn bị ra về. Đột nhiên, một người họ Hà nói:

- Nghe nói thiên đại thiếu gia thiên tài xuất chúng nhà các ngươi không hề bước chân ra khỏi cửa, trong võ hội ba năm trước cũng không có ai nhìn thấy hắn. Có chuyện gì vậy?

Hàn Phong Tuyết nghe thấy vậy, vốn dĩ định ra về thì liền ngồi lại, hắn cũng tò mò về chuyện này. Người tráng hán đó cười đáp:

https://thuviensach.vn

- Cái này các ngươi không biết sao, thiếu gia nhà chúng tôi chính là nhân trung chi long, tương lai nhất định là kỹ vương cao thủ. - Tráng hán nói tới đây thì ngưng lại, sờ lấy túi quần của mình. Tất cả ánh mắt của những người trong tửu lâu đều dồn về một phía, tất cả những người trong thành đều tò mò về vị Lưu Thiếu gia này, nghe nói ba năm trước hắn chỉ dùng ba chiêu đã đánh bại cao thủ hàng đầu trong đám hậu bối Hàn gia, hơn nữa còn là song hệ giáo kỹ. Nhưng là thật hay giả thì mọi người lại không thể biết, chỉ biết rằng hắn rất bí ẩn, trừ lần lên võ đài đó thì tất cả mọi người trong thành đều chưa nhìn thấy hắn.

Tên nam tử nhà họ Hà lập tức hiểu được ý của tráng hán kia, trong lòng chửi thầm một câu, nhưng tay của hắn không hề chậm trễ, móc ra một túi tiền bỏ vào trong tay tên tráng hán kia. Hắn biết rằng nếu biết được tin túc này thì khi trở lại Hà gia sẽ được khen thưởng không ít. Tên kia mở bao ra, nụ cười đắc ý nói:

- Đừng nói đến các ngươi, ngay cả ta cũng chỉ có thể gặp cậu ấy mỗi năm một lần vào dịp năm mới, thậm chí có lúc vài năm mới gặp được một lần. Bởi vì.....

Nói tới đây, hắn lại cầm ly rượu lên, uống một hớp. Mọi người đều tức giận mà mắng chửi hắn trong lòng. Do dự một hồi, hắn tiếp tục nói:

-..... Bởi vì đại thiếu gia từ trước tới nay không hề ở nhà mà thường ở bên ngoài.

- Sống ở đâu? - Nam nhân họ Hà vội hỏi.

- Sống tại thành của đế quốc, Sí Nhiệt thành. - Hắn dứt lời, mọi người trong tửu lâu lại tiếp tục bàn tán sôi nổi. Thì ra là sống tại đế đô, chẳng trách mọi người chưa từng nhìn thấy hắn. "Thế hắn sống ở đế đô để làm gì." Nhiều người đồng thanh hỏi. Nhìn thấy phản ứng của tất cả mọi người tráng hán vô cùng đắc ý, hôm nay thực sự được nở mày nở mặt một lần. Dù sao

https://thuviensach.vn

thì lão gia cũng nói tin tức này không cần phải giữ bí mật, nếu không có cho hắn thêm vài lá gan hắn cũng không dám nói ra.

- Đương nhiên là học nghệ, nói cho các ngươi biết, trong trận chiến ba năm trước, đại thiếu gia của chúng ta vẫn chưa dùng hết sức lực, nếu không, đừng nói là Hàn Ngân, cho dù tất cả đám con cháu Hàn gia cùng xông lên một lúc cũng không phải là đối thủ của thiếu gia nhà chúng ta. - Tên tráng hán ngạo mạn nói.

- Không phải là nói khoác chứ, làm sao có thể như vậy được? - Nhiều người bàn tán. Nghe thấy câu này, tên tráng hán cả giận nói:

- Các ngươi thì hiểu cái gì, các ngươi biết đế đô tứ đại học viện không. Không biết đúng không. Thiếu gia nhà chúng ta từ nhỏ đã học tập giáo kỹ ở trong tứ đại học viện, luôn luôn đứng thứ nhất. Chí ít phải đạt tới kỹ tông ba sao mới có thể xin tốt nghiệp, ở học viện có rất nhiều người sau khi đạt tới cấp vương vẫn tiếp tục học tập ở đó, đó có thể coi là nơi tụ hội những thiên tài nhất. Ba năm trước đại thiếu gia nhà chúng ta đã là một cao thủ giáo kỹ bậc cao rồi, các ngươi nói xem, đạt tới giáo kỹ cấp vương cũng chỉ là chuyện sớm muộn thôi. Vừa nói hắn vừa nhắm hai mắt lại sắc mặt không đổi.

Tráng hán nói xong, không thấy một chút âm thanh nào, tất cả mọi người đều thấy kì lạ, mở mắt ra nhìn, hỉ thấy tửu lâu ai ai cũng đờ mặt ra. Một lát sau, lại trở thành một đám sôi nổi, dĩ nhiên là như vậy. Một cao thủ giáo kỹ mười sáu tuổi, mặc dù năm đó Hàn Kiếm Phong cũng đạt được trình độ như vậy, đạt được giáo vương chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi. Đế đô tứ đại học viện, đây là lần đầu tiên mọi người nghe thấy cái tên này. Cuộc sống ở Tây Bắc đế quốc là vắng vẻ nhất phong thành, đương nhiên là mọi người đó đối với thế giới bên ngoài cũng không hiểu rõ.

Kỹ vương cấp bậc cao thủ lại mới chỉ là một học sinh, vẫn cần học tiếp, bọn họ có thể không khiếp sợ sao, trong số những cao thủ cấp kỹ vương

https://thuviensach.vn

tuyệt đại đa số bọn họ chưa từng nhìn thấy. “ Về nhà nhất định phải cho con tới tứ đại học viện học, cho dù có khuynh gia bại sản cũng đáng.” - Rất nhiều người thầm nghĩ trong lòng.

Hàn Phong Tuyết cũng ngẩn mặt ra, "thì ra ba năm trước Lưu Thành Phi đã đạt tới biệt kỹ cấp tướng, hơn nữa còn học tập ở tứ đại học viện. Vậy mà mình bây giờ mới đạt tới tam sao kỹ thì đã đắc ý, những người khác đạt tới giáo kỹ cấp vương vẫn còn tiếp tục học tập, ta quả thật là ếch ngồi đáy giếng." Thật ra suy nghĩ của Hàn Phong Tuyết có phần cực đoan, phải biết rằng mười tuổi hắn mới bắt đầu tu luyện, đến bây giờ mới được ba năm đã đạt được giáo kỹ cấp tướng. Mà Lưu Thành Phi đã tu luyện từ rất lâu, mười sáu tuổi có giáo kỹ cũng không phải là điều gì ngạc nhiên. Nếu người khác biết được tình hình của hắn thì sẽ còn ngạc nhiên đến nhường nào.

Thở dài một hơi, những lời đồn đại của mọi người đã ám ảnh đến hắn và khiến hắn đưa ra một quyết đinh mới.

https://thuviensach.vn

Chương 19: Thật Ra Thì Ngươi Chẳng Là Cái Thá Gì!!!

Trong tửu lâu mọi người sôi nổi bàn tán

-Làm sao mà ầm ĩ như vậy? - Giọng nói của một thiếu nữa từ ngoài truyền lại. Tất cả mọi người đang cao hứng, thấy có người cắt ngang, chỉ muốn chửi ầm lên. Vừa nhìn ra ngoài cửa, tức khắc cả đám ỉu xìu như bóng cao su bị sịt hơi.

Tráng hán vội vàng chạy lên trước, cúi đầu cung kính nói:

- Tiểu thư, Phòng thượng hạng đã được tiểu nhân đặt trước rồi ạ - Nhìn cái dáng lon khom cung nịnh của hắn đâu còn tý nào cái khí thái ngạo mạn vừa rồi

Nhìn người tới, trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút khó chịu. Sao lại là hai người bọn họ, người vừa tới không phải ai xa lạ, chính là hai người Lưu Thành Long và Lưu Tú. Nếu không phải Hàn Kiếm Phong gặp chuyện không may, Lưu Tú rất có thể trở thành bạn cả đời của cậu. Nhưng tất cả chỉ vì sự ra đi của Kiếm Phong mà Lưu gia trở thành kẻ thù không đội trời chung với Hàn gia.

Lúc này, Lưu Tú so với ba năm trước trưởng thành rất nhiều. Cặp mắt tinh ranh, chân mày lá liễu cong cong, trên người mặc bộ y phục dài lục sắc nhàn nhạt, tuy là chỉ mới mười ba tuổi nhưng đã rất có mị lực đối với nam nhân. Ngay cả Hàn Phong Tuyết cũng phải thừa nhận, Lưu Tú đúng là một mỹ nhân. Nhưng Hàn Phong Tuyết đối với nàng ta cũng không có chút cảm tình nào. Đối với người đã từng sỉ nhục mình, hơn nữa còn là kẻ thù của gia tộc, Hàn Phong Tuyết có thể nhịn không đi đến giáo huấn nàng ta là đã may lắm rồi.

https://thuviensach.vn

Tuy là ba năm, nhưng tính cách của Lưu Tú một chút cũng không thay đổi, vẫn là một dáng vẻ vênh váo tự đắc, nghênh ngang kiêu ngạo. Hai người đi thẳng đến thang gác, nhìn trong góc có Hàn Phong Tuyết, Lưu Tú hướng bên này đi tới.

“Lẽ nào bị nhận ra?” - Hàn Phong Tuyết có chút lo lắng, hắn cũng không muốn xảy ra nhiều chuyện.

Lưu Tú nhíu mày một cái, người này làm sao cảm giác có chút quen mặt. Lại thấy trên người Hàn Phong Tuyết mặc áo gai cùng với trên mặt phong trần bụi bặm, mặt đầy vẻ chán ghét nói:

- Từ lúc nào mà ngay cả người dân quê mùa cũng có thể vào trong phong lâu này tụ họp rồi. - Nói xong xoay người đi lên lầu.

-Con nhãi không coi ai ra gì, thật là có con cháu của một số gia tộc tự coi mình là công chúa! - Vừa định lên lầu, thanh âm đột ngột vang lên làm cho cả tửu lâu một hồi tĩnh lặng.

-Kẻ nào to gan như vậy, ngay cả tôn nữ được sủng ái nhất của Lưu gia gia chủ cũng dám mắng chửi? Trong lòng mọi người thầm nghĩ.

Nhìn người tới, mọi người chợt bừng tỉnh, cũng chỉ có hắn mới có can đảm cùng người Lưu gia đối nghịch. Hơn nữa còn là chuyên tìm tới người Lưu gia, bởi vì hắn là đệ tử Hàn gia - Hàn Mộng.

Thấy Hàn Mộng, Hàn Phong Tuyết dẫn lòng không được mà cũng muốn xuất diện cùng huynh đệ gia tộc mình, nhưng vẫn phải tự mình khắc chế.

- Tưởng là ai, hóa ra là ngươi, kẻ hèn nhát núp sau lưng người khác. Thế nào, ngươi cho rằng làm đệ tử thành chủ thì liền thật cho là mình là cao quý, to lơn lắm sao? Quạ đen cũng muốn thành phượng hoàng. Lưu Tú nhẹ nhàng duyên dáng nói.

https://thuviensach.vn

- Hừ, dù sao cũng mạnh hơn gia tộc ngươi là được. - Hàn Mộng phản bác.

Nghe được Hàn Mộng nói, Lưu Thành Long tiến lên từng bước, nguyên tố hỏa ở trong tay ngưng tụ lại.

Thấy động tác của Lưu Thành Long, hán tử áo đen bên cạnh Hàn Mộng ngăn ở trước người Hàn Mộng, nói:

-Lưu thiếu gia, ta không muốn thương tổn ngươi, hy vọng ngươi không nên động thủ.

Lưu Thành Long thu hồi động tác trong tay, cười lạnh một tiếng:

- Phế vật chính là phế vật, chỉ biết trốn ở sau lưng kẻ khác.

Hàn Mộng tức giận nói:

-Lương thúc, ngươi lui về phía sau, ta muốn xem nhị thiếu gia của Lưu gia lợi hại thế nào

Hắc y nhân được gọi là Lương thúc ngẩn ra, vội la lên:

-Mộng thiếu gia, người không phải là đối thủ của hắn.

Hàn Mộng ưỡn ngực nói:

-Ta biết, thế nhưng ta là nam nhân, ta không muốn bị hạng người tầm thường như Lưu gia bọn họ coi thường.

Lương thúc trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng, do dự một chút, rốt cục vẫn phải lui về sau một bước.

-Không nghĩ là ngươi còn có chút can đảm. - Lưu Thành Long cười lạnh nói.

https://thuviensach.vn

-Hừ, đi ra ngoài.

Nói xong, Hàn Mộng dẫn đầu đi ra ngoài, huynh muội Lưu gia đuổi theo phía sau. Thấy có chuyện đáng xem, mọi người trong tửu lâu vội bỏ ly rượu xuống rồi vội vã chạy ra xem

Tụ họp bên ngoài phong lâu, Hàn Mộng cùng Lưu Thành Long đứng đối nhau, xung quanh bị vây chật đến nước chảy không lọt.

-Ngươi xuất thủ trước đi. - Lưu Thành Long thản nhiên nói.

Hàn Mộng cũng không khách khí, mặc dù bây giờ hắn cũng chỉ là trung kỹ hai sao, hắn biết rõ vẫn chưa đủ, hắn chỉ là không muốn bị người ta xem mình là người chỉ biết dựa vào người khác.

Hàn Mộng nhanh chóng phóng tới hướng Lưu Thành Long , "Hỏa phẫn thí", Hàn Mộng trực tiếp đem kỹ năng mạnh nhất trong tay mình xuất ra, có lẽ chỉ có đánh bất ngờ như thế này mới có thể giành được một phần hiệu quả.

Ánh lửa chói mắt xen lẫn đòn công kích của Hàn Mộng hướng về Lưu Thành Long mà Lưu Thành Long lại không loạn chút nào, cũng không né tránh, hắn muốn cho Hàn Mộng hiểu rõ khoảng cách chênh lệch giữa hai người bọn họ là không thể chối cãi được.

-Liệt hỏa thôn phệ!

Lưu Thành Long rống to một tiếng. Chỉ thấy Hỏa phẫn thí của Hàn Mộng phát ra bị cắn nuốt từng chút một, dưới ánh mắt kinh hãi của mọi người, ánh lửa càng ngày càng yếu, cho đến khi biến mất hoàn toàn. Chỉ còn lại một cước của Lưu Thành Long mang theo khí thế rét lạnh chưa từng có từ trước đến nay đi tới. Nhưng ai cũng biết, đối với Lưu thành Long mà nói đã không có một mối nguy hiểm nào nữa. Quả nhiên, Lưu Thành Long chỉ là nhẹ nhàng đem quyền của mình xuất ra. “Răng rắc”, một tiếng xương

https://thuviensach.vn

nứt vang lên, chỉ thấy Hàn Mộng thống khổ ôm lấy thân mình, nhưng ánh mắt hắn lại gắt gao nhìn chằm chằm Lưu Thành Long.

Lương thúc đi lên trước đem xương Hàn Mộng bị nứt nối lại, nói:

-Người cần gì phải như thế này chứ.

Cuộc chiến từ lúc vừa bắt đầu chưa đến vài giây đã kết thúc, người vây xem có chút chưa thỏa mãn, đang muốn tản đi lại nghe được thanh âm lạnh lùng vang lên:

-Nghe nói ngươi là thiên tài Lưu gia Nhị thiếu gia, hôm nay ta đến muốn chỉ giáo một chút.

Chứng kiến Hàn Mộng thần sắc thống khổ, Hàn Phong Tuyết rốt cục không nhịn được mà đi ra.

Thấy người lên tiếng chỉ là một thiếu niên mười ba, mười bốn tuổi, còn là một bộ dạng quê mùa, người chung quanh đều có chút thất vọng. Cứ tưởng rằng lại có trò hay để xem, không nghĩ tới lại là một tiểu tử không biết trời cao đất rộng.

Lưu Tú thấy đúng là kẻ nhà quê bị mình chế nhạo lúc trước, lạnh nhạt lên tiếng:

-Ngu dốt!

Lưu Thành Long liếc xéo Hàn Phong Tuyết một cái rồi cũng không để ý tới cậu, mà lúc này Hàn Mộng cũng lộ ra thần sắc nghi hoặc.

-Lẽ nào người của Lưu gia đều giống như ngươi nhu nhược hèn nhát sao? Hàn Phong Tuyết thản nhiên nói.

Vốn định tản đi, mọi người nghe được lời nói của Hàn Phong Tuyết đều dừng lại. " Chắc là tiểu tử này thật có chút tài cán" - Không ít người nghĩ

https://thuviensach.vn

thầm trong lòng.

-Là chính ngươi muốn tìm cái chết! - Lưu Thành Long lạnh giọng nói - Động thủ đi.

Hàn Phong Tuyết tất nhiên sẽ không khách khí, nhanh như chớp chạy tới chỗ Lưu Thành Long. Thấy tốc độ của Hàn Phong Tuyết, Lưu Thành Long ánh mắt sắc lạnh, biểu tình tức khắc nghiêm túc, lực nguyên tố rất nhanh ngưng kết, hắn đã cảm thấy sự uy hiếp từ trên người đối phương. Đột nhiên, Lưu Thành Long trợn to hai mắt, quanh người không có bất kỳ lực nguyên tố nào giao động, nhưng mình lại...không cách nào chuyển động. "Đây là chuyện gì xảy ra?" Lưu Thành Long trong lòng kinh ngạc.

Tuy là bị vây trong khiếp sợ, nhưng Lưu Thành Long phản ứng không chậm chút nào, chẳng cần biết cái gì trói buộc kỹ năng nhưng nó đều có khoảng thời gian hạn chế, chỉ cần mình tranh thủ gắng sức đến lúc đó, trói buộc ắt hẳn sẽ bị phá giải. Nghĩ là làm, "Liệt hỏa vũ", chỉ thấy một phiến hỏa tinh bay về phía Hàn Phong Tuyết. Tuy rằng lực công kích không mạnh, nhưng chủ yếu là phạm vi công kích, lại có thể kéo dài thời gian . "Hỏa vụ", trong lòng quát lạnh một tiếng. Người ở xung quanh chỉ thấy một mảng hỏa nguyên tố bao lấy Hàn Phong Tuyết ở bên trong, nhanh chóng chuyển hướng về phía Lưu Thành Long. Lúc này, cơ thể Lưu Thành Long hơi hơi buông lỏng , trói buộc đã dần mất hẳn, nhìn hướng hỏa nguyên tố của mình chạy tới, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, "Thế này có tác dụng", Lưu Thành Long thầm nghĩ trong lòng. “Phốc”, phía sau lưng đánh đến một lực mạnh, Lưu Thành Long bị Hàn Phong Tuyết từ phía sau một cước đánh ngã lăn mấy vòng ở trên mặt đất .

Tất cả mọi người trợn to hai mắt, " Không phải là ảo giác chứ?" không ít người trong lòng nghĩ như vậy. Thế nhưng Lưu Thành Long ở trước mắt xác thật là nằm trên mặt đất. Lưu Tú há to miệng, một câu cũng không nói nổi, nàng ta thậm trí ngay cả đỡ Lưu Thành Long dậy cũng quên mất. Người quê mùa từ trong miệng mình nói ra vậy mà dễ dàng đánh bại Nhị

https://thuviensach.vn

ca. Nàng ta biết rõ, Lưu Thành Long đã là trung kỹ chín sao, chỉ thiếu chút nữa đã đạt được đến Kỹ tướng.

Lưu Thành Long chật vật từ dưới đất bò dậy, trong mắt một mảnh mờ mịt, lẩm bẩm nói:

-Không thể nào, ngươi làm như thế nào, ngươi làm như thế nào...

Hàn Phong Tuyết kỳ thực có rất nhiều phương pháp có thể đánh bại Lưu Thành Long, nhưng hắn lại lựa chọn phương pháp trực tiếp nhất. Kỹ năng thiên phú bậc hai vô hình lóe lên lập tức gia tăng trói buộc với kỹ năng thiên phú bậc một. Mục đích của hắn chính là đả kích lòng tự tin của Lưu Thành Long, làm cho hắn sụp đổ. Thản nhiên nói:

-Đây chính là Thiên tài Lưu gia Nhị thiếu gia đó sao, ta làm sao mà chả có chảm thấy một chút tài năng thiên phú hơn người nào kìa, không biết vị Đại thiếu gia kia có như người không hay cũng chỉ hữu danh vô thực, ta xem có tám phần mười là Lưu gia các người tự biên tự diễn rồi.

Hàn Phong Tuyết nói xong, mọi người trong tửu lâu cũng hoài nghi tráng hán Họ Lưu kia đích thực cũng cùng một giuộc như vậy.

Hàn Phong Tuyết nhìn về phía Lưu Tú nói:

-Nói thật, loại đại tiểu thư không coi ai ra gì như ngươi, nếu không phải có một gia tộc vô sỉ, ngươi căn bản chẳng là cái thá gì cả!

Lưu Thành Long cùng Lưu Tú mở miệng muốn phản bác lại, nhưng không nói được câu nào. Bởi vì Lưu Thành Long bị bại thảm như thế, hơn nữa đối phương tuổi tác ít nhất so với hắn nhỏ hơn ba tuổi. " Không biết vị đại ca đây xưng hô như thế nào", hai người bất tri bất giác đem Hàn Phong Tuyết so sánh với tiên trên trời.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết sau cùng hơi có thâm ý nhìn thoáng qua Hàn Mộng, xoay người một cái biến mất hẳn trong đám người.

Hàn Mộng ngơ ngác nhìn bóng lưng Hàn Phong Tuyết biến mất, trong mắt hơi hoen lệ, nghĩ trong lòng" Phong Tuyết ca, không nghĩ tới huynh đã mạnh như vậy rồi. Ta nghĩ, gia gia nói người đó chính là huynh". Đúng vậy, sau lần thứ hai Hàn Phong Tuyết mở miệng nói, Hàn Mộng rốt cuộc nhận ra hắn. Dù sao, một người bề ngoài có khả năng thay đổi, nhưng giọng nói thì không bao giờ thay đổi được, mà Hàn Phong Tuyết lại không có che giấu giọng nói của mình, cũng chỉ có một người là Hàn Mộng mới có thể làm cậu đứng ra vì chính nghĩa, hắn tin tưởng Hàn Mộng sẽ không nói ra là cậu đã tới.

https://thuviensach.vn

Chương 20: Nguyệt Huyền Giới (Nhẫn Huyền Nguyệt)

Hàn Phong Tuyết trở lại thôn Phượng Tê, đem chuyện đã xảy ra nói cho vợ chồng Hàn Thiên Quân. Hàn Thiên Quân gật đầu một cái tỏ ý hài lòng, nói:

- Con làm tốt lắm, không nhịn được thì không nên nhịn, đứng ra vì chính nghĩa, bọn chúng dù sao cũng không biết con là ai. Nhưng sau chuyện này, Lưu gia nhất định sẽ toàn lực tìm hiểu tin tức của con. Vì vậy lần này tốt nhất phải rời khỏi thôn Phượng Tê thôi.

-Ông bà, cháu muốn... - Hàn Phong Tuyết ngập ngừng, muốn nói lại thôi.

-Cháu muốn đi đế đô sao?

Hàn Thiên Quân cười cười hỏi. Thấy Hàn Phong Tuyết do dự, ông liền hiểu ý của Hàn Phong Tuyết. Ông có nghe nói qua về tứ đại học viện của đế đô, nhưng cũng không hiểu rõ lắm. Nghe Hàn Phong Tuyết miêu tả, Hàn Thiên Quân cũng rất tò mò. Chỉ nghe Hàn Thiên Quân tiếp tục nói:

- Phong Tuyết, con năm nay cũng mười ba tuổi rồi, chừng hai năm nữa là thành niên, nên đi ra ngoài xông xáo một chút. Về phần hai kẻ già chúng ta, con cứ yên tâm đi, tuy rằng già rồi, nhưng ông nội dù gì cũng là cao thủ Kỹ tông.

Hàn Phong Tuyết quay về phía Hàn Thiên Quân quỳ xuống nói:

-Gia gia, Phong Tuyết vốn nên phụng dưỡng bên người hai người, nhưng chuyện cha, mẹ, chuyện gia tộc cháu nhất định phải gánh vác, mà chỉ

https://thuviensach.vn

có có trở lên mạnh mẽ cháu mới có thể giải quyết tất cả vấn đề, Phong Tuyết cần phải ra ngoài tìm kiếm con đường trở thành cường giả.

Nói xong, Hàn Phong Tuyết quay về phía hai người dập đầu ba cái.

Vợ chồng Hàn Thiên Quân vội vàng nâng Hàn Phong Tuyết dậy, Hàn Thiên Quân có phần thương cảm nói:

- Phong Tuyết, chúng ta cũng mong muốn cháu thể ở lại bên cạnh chúng ta, nhưng cháu còn có chuyện quan trọng hơn phải làm. Đó là trách nhiệm của cháu, cháu không có cách gì trốn tránh trách nhiệm. Vì thế cháu không cần áy náy với chúng ta, chuyện cháu muốn làm cũng là chuyện mà chúng ta muốn làm mà không làm được. Cháu chính là niềm hy vọng của chúng ta, hy vọng của Hàn gia. Là chúng ta để cháu thiệt thòi, để cháu tuổi còn nhỏ đã phải gánh nhiều trọng trách như vậy.

Lưu Hạnh Hương cũng sờ đầu Hàn Phong Tuyết, ân cần nói:

-Cháu à, khổ cho cháu rồi.

Tuy rằng Hàn Phong Tuyết cũng cao xấp xỉ bà rồi, nhưng ở trong mắt bà, Hàn Phong Tuyết vĩnh viễn chỉ là một đứa trẻ. Hàn Phong Tuyết vành mắt ửng đỏ, nhẹ tựa vào lòng bà, tuy cậu rất kiên cường nhưng dù sao cũng mới chỉ có mười ba tuổi, cậu cũng có quyền được yếu đuối trong lòng người thân chứ.

-Phong Tuyết, lúc nào thì lên đường? - Hàn Thiên Quân hỏi.

-Ba ngày sau ạ. - Hàn Phong Tuyết đáp.

Hai người gật đầu, không nói gì nữa.

Ba ngày thật ngắn ngủi, nhất là đối với người thân sắp biệt ly. Hàn Phong Tuyết trong ba ngày này vẫn luôn ở bên cạnh hai vợ chồng Hàn

https://thuviensach.vn

Thiên Quân, thậm chí ngay cả việc tu luyện kiên trì mấy năm cũng dừng lại, ba người đều yên bình hưởng thụ sự ấm áp của mấy ngày cuối này.

-Phong Tuyết, ở bên ngoài phải tự chăm sóc bản thân mình, biết không? - Lưu Hạnh Hương mỗi ngày đều nhắc lại câu này.

-Được rồi, những lời này nàng nói bao nhiêu lần rồi, Phong Tuyết đã không còn là trẻ con nữa, sẽ biết tự chăm sóc mình.

- Ông bà, hai người yên tâm. Cháu dù sao cũng là Kỹ tướng ba sao, hơn nữa chỉ cần có thời gian, cháu nhất định sẽ trở lại thăm hai người. - Hàn Phong Tuyết hứa hẹn.

- Ừ, ở bên ngoài chỉ cần không quá huênh hoang gây thù chuốc oán, tin rằng với năng lực của cháu hẳn là đủ để tự vệ. Nói đến đây, Hàn Thiên Quân nghiêm túc dặn dò:

-Phong Tuyết, gia gia có hai đồ vật muốn đưa cho cháu, cháu nhất định phải bảo quản thật tốt.

Chỉ thấy Hàn Thiên Quân cẩn thận từ trong người lấy ra hai cái hộp gấm, thấy dáng vẻ nghiêm túc của Hàn Thiên Quân, Hàn Phong Tuyết biết vật ông mình sắp lấy ra chắc chắn không đơn giản.

Mở hộp ra, thì thấy bên trong có một khối lệnh bài tử kim, ở trên khắc một chữ “Hàn”, chính là lệnh bài của tộc trưởng.

-Lệnh bài của tộc trưởng này giao cho cháu, ta tin rằng nó ở trên người cháu có thể tìm về vinh quang vốn có của nó. Hàn Thiên Quân hít sâu một hơi, nói.

Hàn Phong Tuyết cũng không từ chối, đây là trách nhiệm mà cậu không thể trốn tránh. Tuy cậu có thể nhận trách nhiệm này chậm một chút, nhưng

https://thuviensach.vn

cậu biết rõ, lệnh bài kia ở trên tay Hàn Thiên Quân sẽ chỉ trở thành gánh nặng, cậu nên vì ông mình nhận lấy trách nhiệm này.

Hàn Thiên Quân giao lệnh bài tộc trưởng cho Hàn Phong Tuyết, trong lòng trở nên thoải mái nhiều. Đúng như suy nghĩ của Hàn Phong Tuyết, lệnh bài kia ở trên người Hàn Thiên Quân chỉ là một gánh nặng, đúng là đã già rồi ...

Tay Hàn Thiên Quân chuyển qua hộp gấm thứ hai, Phong Tuyết thoáng thấy hai tay của ông cầm hộp gấm khẽ run lên. Cùng với Hàn Thiên Quân, Lưu Hạnh Hương cũng hết sức khẩn trương, là vật gì mà khiến Hàn Thiên Quân kích động như thế, "Lẽ nào so với lệnh bài của tộc trưởng, đồ bên trong còn quan trọng hơn?", trong lòng hai người đều có nghi ngờ.

Hộp gấm rốt cuộc cũng từ từ mở ra, chỉ thấy nằm bên trong có một chiếc nhẫn phong cách cổ xưa. Ánh mắt Hàn Thiên Quân lộ ra một tia say mê, nói:

-Đây là chiếc nhẫn tổ tiên Hàn gia ta trong lúc vô tình có được, vẫn lưu truyền tới nay, thậm chí nó còn có tên của mình.

-Không phải chỉ là một chiếc nhẫn cũ sao, làm sao thần bí như vậy, lại còn đặt tên cho nó, đây là lần đầu tiên ta nghe nói đến. - Lưu Hạnh Hương cười nói. Bà có chút nghi ngờ, Hàn Thiên Quân có phải hồ đồ rồi không?

-Nàng biết cái gì, đây không phải là chiếc nhẫn tầm thường, mà là...Không gian giới chỉ (Nhẫn trữ vật). Hàn Thiên Quân vẻ mặt nghiêm túc nói.

-Không gian giới chỉ? - Hai người lộ ra thần sắc nghi hoặc, hiển nhiên bọn họ là lần đầu tiên nghe đến từ này.

Cầm nhẫn lên, Hàn Thiên Quân đưa đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết, nói:

https://thuviensach.vn

-Phong Tuyết, nhỏ một giọt máu lên trên nó.

Hàn Phong Tuyết cắt ngón tay, một giọt máu theo ngón tay chảy xuống chiếc nhẫn, khi chiếc nhẫn tiếp xúc với máu tươi ,trong nháy mắt, một luồng ánh sáng mạnh mẽ từ trên chiếc nhẫn tản ra, tia sáng chói mắt làm cho ba người buộc phải nhắm mắt lại. Ánh sáng mạnh chỉ kéo dài trong chớp mắt thì biến mất, chiếc nhẫn không thấy có thay đổi gì, nhưng trong đầu Hàn Phong Tuyết lại có thêm một chút thông tin.

- Huyền nguyệt giới, chiếc nhẫn không gian thượng đẳng. Không gian lớn nhỏ khoảng một nghìn thước, nhưng có thể chứa đựng được cả vật thể sống. Hàn Phong Tuyết kinh ngạc, hắn chưa từng nghĩ tới trên đời còn có vật thần kỳ như thế. "Xem ra mình quả thật là ếch ngồi đáy giếng", Hàn Phong Tuyết cười tự giễu. Đem thông tin trong đầu nói ra cho ông bà biết, lại nói tiếp:

- Ông, vật quý như vậy, cháu không thể lấy được.

Nói xong Phong Tuyết đưa chiếc nhẫn trả cho Hàn Thiên Quân. Hàn Thiên Quân không đồng ý,nói:

- Nhẫn không gian một khi nhận chủ, trừ phi chủ nhân bỏ mạng, nếu không ai cũng không thể sử dụng nó. Hiện tại, cháu đã là chủ nhân của nó rồi.

- Ông, ý người nói người cũng chưa từng sử dụng nó, nhưng vì sao lại cho cháu chứ? - Hàn Phong Tuyết không hiểu nói.

Hàn Thiên Quân cười cười nói:

- Trên đại lục, người có sức mạnh siêu cường cũng không có được nhẫn không gian. Ngay cả gia tộc có thế lực rất lớn nếu không cẩn thận chỉ có thể mang vạ vào thân. Tổ huấn của Hàn gia chúng ta, chỉ có tộc trưởng Hàn gia có thiên phú vượt trội mới có khả năng sử dụng được nó.Vì vậy, chỉ có cháu

https://thuviensach.vn

là phù hợp với điều kiện đó, đây cũng là lý do ta truyền chức tộc trưởng trước cho cháu.

-Thì ra là như vậy, gia gia đối với cháu thực quan tâm quá. - Hàn Phong Tuyết trong lòng xúc động.

-Phong Tuyết, cháu tuy là có nó nhưng khi sức mạnh chưa đủ thì nhất thiết không được dùng nó ở trước mặt người khác. - Hàn Thiên Quân dặn dò.

Thấy Hàn Phong Tuyết gật đầu, Hàn Thiên Quân cũng không nói gì nữa. Đối với Hàn Phong Tuyết, ông tương đối yên tâm. Bất kể về phương diện nào, Hàn Phong Tuyết cũng đều xuất sắc.

-Được rồi, Phong Tuyết lên đường đi! Hàn Thiên Quân thở dài nói.

Vợ chồng Hàn Thiên Quân tiễn Hàn Phong Tuyết thẳng đến vài dặm đường, tới khi Hàn Phong Tuyết nhắc nhở, hai người mới quay về. Mỗi bước đi đều quay đầu nhìn một cái, trong mắt ai cũng nhìn ra sự quyến luyến không nỡ rời đi.

Hàn Phong Tuyết đưa mắt nhìn ông bà nội rời đi, mãi đến khi bóng hình của hai người biến mất trong tầm mắt. Hàn Phong Tuyết mới chậm rãi xoay người, một giọt nước mắt trong suốt rơi xuống cỏ không để lại chút vết tích.

https://thuviensach.vn

Chương 21: Tranh Chấp Ở Nhà Trọ

Hàn Phong Tuyết một mình đi trên đường, lần đầu tiên rời xa người thân, nội tâm cậu trở nên trống rỗng. Cậu không biết đường đến đế đô, chỉ biết một mạch đi về phía nam thì có thể đến Phong thành gần nhất - Băng thành.

Ba ngày trôi qua, lương thực trên người dần hết, Hàn Phong Tuyết vẫn không thấy ngôi nhà nào."Xem ra đành phải ăn thịt thú rừng rồi", Hàn Phong Tuyết không khỏi cười khổ. Vốn tưởng rằng với tu vi Kỹ tướng của mình thì ba ngày là có thể tới Băng thành, không nghĩ rằng đường đi phong thành lại hẻo lánh như vậy.

Phía trước có một thôn nhỏ, ánh mắt Hàn Phong Tuyết sáng rực lên, rốt cục cũng thấy có người rồi. Hàn Phong Tuyết bước nhanh về phía thôn làng, nhìn thấy một vị nông phụ đội mũ rộng vành đang ngồi trước cửa. Hàn Phong Tuyết bước lên hỏi:

-Bác gái, xin hỏi đi đến Băng thành thì đi đường nào, cách nơi này bao xa vậy ạ?

Thấy trên người Hàn Phong Tuyết dày đặc 1 tầng bụi phủ, nông phụ mỉm cười nói:

- Tuổi còn nhỏ mà một mình đi đường xa như vầy, sau này nhất định là có tiền đồ rực rỡ. Cứ đi thẳng hướng đông nam hơn hai trăm dặm thì có thể đến Băng thành rồi.

Hàn Phong Tuyết nghe chỉ còn hơn hai trăm dặm, trong lòng thả lỏng hơn nhiều, cuối cùng cũng sắp tới. Cảm ơn một tiếng, rồi cũng không dừng

https://thuviensach.vn

lại nghỉ ngơi, Hàn Phong Tuyết vội vàng lên đường. Ba canh giờ sau, một tòa thành trì sừng sững xuất hiện trước mắt.

Nhìn Băng thành rộng lớn cùng với sông hào bao quanh thành lâu cao vút, Hàn Phong Tuyết cảm thấu\y rất hưng phấn :"Thế giới bên ngoài quả nhiên rất lớn, Quang thành rộng lớn của mình nhìn qua kém xa Băng thành", trong lòng Hàn Phong Tuyết bắt đầu có chút mong đợi, không biết đế đô sẽ trông như thế nào.

Đi vào Băng thành, đường phố phong thành rộng gấp hai lần. Xe ngựa đi lại không ngừng, rất nhiều người còn cưỡi ngựa đi trên đường phố. Hàn Phong Tuyết đi tới một cửa hàng mua bản đồ đế đô. Thấy Đế đô cùng Băng thành cách nhau rất gần, Hàn Phong Tuyết xúc động muốn phát khóc lên được, nếu như khoảng cách đi đến thành thị khoảng hai mươi nghìn dặm thì khoảng cách đi thẳng qua chốn đồng hoang cũng là bốn nghìn dặm đường.

"Trước tiên tìm một nhà trọ nghỉ ngơi một đêm vậy." - Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ.

Đến được chỗ nhà trọ đầu tiên, Phong Tuyết lập tức chọn nó làm chỗ nghỉ tạm đêm nay. Hàn Phong Tuyết đi vào nhà trọ, tiểu nhị thấy Hàn Phong Tuyết bụi bặm đầy người, lập tức đi đến, nói:

- Ở đâu ra tên tiểu ăn mày, đến chỗ khác đi!

Nghe được có người gọi mình là tên ăn mày, Hàn Phong Tuyết có cảm giác dở khóc dở cười, từ trong túi móc ra một đồng tiền, Hàn Phong Tuyết nói:

-Chỗ này đủ ở trọ chưa?

Nhìn thấy ánh sáng tiền vàng, tiểu nhị ngay tức khắc biết mình nhìn lầm, vội vàng thay đổi bộ mặt tươi cười, nhiệt tình nói:

https://thuviensach.vn

-Đủ rồi, đủ rồi, còn phải thối lại không ít ạ, khách quan mời mau vào bên trong, có gì cần ở chỗ của tiểu nhân xin cứ việc phân phó.

Ở trên đại lục này, tiền đồng, tiền vàng, tiền bạc, một đồng tiền vàng bằng một trăm tiền bạc, theo thứ tự suy ra một đồng tiền vàng đã đủ cho một gia đình bình thường sinh hoạt trong một năm. Thấy Hàn Phong Tuyết thoải mái mà lấy ra một đồng tiền vàng, tiểu nhị không niềm nở mới lạ. Hàn Phong Tuyết lúc ra cửa, Hàn Thiên Quân lại cho hắn một trăm đồng tiên vàng và một chút tiền bạc, tiền đồng, cho nên Hàn Phong Tuyết cũng không để ý đến một đồng tiền vàng để làm gì. Ở trong lòng cậu, tu luyện mới là quan trọng nhất, về phần tiền bạc căn bản không quan trọng, bởi vì cậu chưa bao giờ thiếu.

Thấy tốc độ biến sắc mặt của tiểu nhị, Hàn Phong Tuyết không khỏi tặc lưỡi. Nhàn nhạt nói:

-Thừa cũng không cần trả lại, mang lên vài món ăn ngon đi.

Hàn Phong Tuyết nói xong liền đi đến một cí bàn dành cho khách rồi ngồi xuống. Nhà trọ lầu hai và lầu ba là chỗ nghỉ ngơi, lầu một là chỗ để khách ăn uống.

-Được ạ. - Tiểu nhị hưng phấn đáp ứng.

Phía sau bàn của Hàn Phong Tuyết có một vị lão nhân và một cô gái áo đen đang ngồi, hai người đang thấp giọng bàn luận, mặc dù thấp giọng, nhưng lấy thính lực của Hàn Phong Tuyết vẫn có thể thoáng nghe được cuộc trò chuyện của bọn họ. Dĩ nhiên không phải Hàn Phong Tuyết cố ý đi nghe lén người khác nói chuyện, nhưng thanh âm cứ truyền vào trong tai cậu làm Hàn Phong Tuyết không cách nào bỏ ngoài tai.

Chỉ nghe lão nhân cung kính nói:

https://thuviensach.vn

-Tiểu thư, lần đi đế đô học tập này đường xá xa xôi, hãy để lão nô đưa tiểu thư đi đi!

Nghe được lời của lão nhân, cô gái trẻ lạnh lùng nói:

-Đừng có coi ta như một đứa trẻ, ta có năng lực đi làm chuyện của mình, ta đã quyết định rồi sẽ không thay đổi.

-Nhưng mà gia chủ bên kia...- Lão nhân còn muốn nói điều gì đã bị cô gái cắt ngang:

-Ngươi không nghe được lời nói của ta sao?

“Thật là nữ tử lạnh lùng”, Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ. Nghe được nàng cũng đi đế đô học tập, Hàn Phong Tuyết không khỏi nhìn nàng một cái, suy đoán "Nàng không lẽ cũng đi tứ đại học viện của đế đô?".

Cảm giác được ánh mắt phía sau phóng tới, cô gái giọng nói lạnh như băng:

-Ngươi thích nghe trộm người khác nói chuyện thế này sao?

Vừa dứt lời, một chiếc đũa nhanh chóng phóng tới hướng Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết vươn hai ngón tay ra, dễ dàng kẹp lấy chiếc đũa đang phóng tới, nói:

-Nữ nhân xấu xa, tuy ta sai khi nghe lén các ngươi nói chuyện, nhưng thanh âm các ngươi nói chuyện lớn như vậy, ta có thể không nghe sao, chẳng lẽ muốn ta bịt tai vào?

Cô gái hừ lạnh một tiếng, hỏi:

-Già mồm, nếu ngươi vô ý nghe lén chỉ cần không để ý đến cuộc nói chuyện của chúng ta không được sao? Xem ngươi có thể dễ dàng tiếp được

https://thuviensach.vn

đũa của ta như vậy, chắc hẳn ít nhất cũng là trung kỹ, lẽ nào ngươi lại không hiểu?

-Ngươi nói không sai, nhưng mà nội dung nói chuyện của các ngươi vừa đúng làm ta thấy hứng thú, ta có thể không để ý đến sao? - Hàn Phong Tuyết hỏi ngược lại.

Cô gái trẻ có chút bực mình.

-Ngươi sẽ không đi đế đô học tập đấy chứ, ngươi cũng không soi gương xem bản thân mang bộ dáng gì, chẳng lẽ muốn đi tứ đại học viện sao?

Nghe được lời của cô gái, Hàn Phong Tuyết hơi tức giận. Hắn từ nhỏ trong mắt người khác chính là phế vật, đó là lý do lòng tự ái của cậu rất cao. Cậu không muốn để người khác khinh thường mình, sau này khi biết được thiên phú của mình, cậu bắt đầu có ngạo khí riêng, quyết không để người khác xỉ nhục mình. Đối với người bình thường như tiểu nhị, hắn có thể không thèm để ý, nhưng cô gái và tiểu nhị lại khác nhau, cô ta tuổi cũng xấp xỉ mình, hơn nữa vừa nhìn cũng nhất định là Giáo kỹ. Hàn Phong Tuyết đứng lên, nói:

-Tiểu nhị, đưa ta lên phòng của ta!

Cô gái cười lạnh một tiếng nói:

-Hừ, thật không chịu nổi!

Nói xong không để ý đến Hàn Phong Tuyết nữa. Cũng không lâu lắm, Hàn Phong Tuyết từ trên lầu đi xuống, một đầu tóc đen khoác trên vai, thanh tú mà chính trực, khuôn mặt mang một cỗ kiên nghị, da dẻ mịn màng cùng với vóc người hoàn mỹ làm cho tiểu nhị thiếu chút không nhận ra được, nhìn Hàn Phong Tuyết lúc này không khỏi ngẩn người ra. Không nghĩ tới tên ăn mày mà mình mới xỉ nhục ban nãy sau khi rửa mặt chải đầu

https://thuviensach.vn

một chút lại lắc mình một cái, trở thành một công tử anh tư hiên ngang như thế, "Xem ra là người có tiền". - Tiểu nhị thầm nghĩ.

Đi tới bên người cô gái, Hàn Phong Tuyết mở miệng nói:

-Nếu như này, còn cần soi gương nữa không?

Cô gái trẻ nghe được thanh âm của Hàn Phong Tuyết, vừa định mở miệng nói lại nhìn thấy hắn, hơi ngẩn ra chốc lát, thấp giọng nói:

-Ngươi cho là trở nên dễ nhìn chút thì ngon lắm sao, đế đô chính là dùng thực lực để nói chuyện!

Ngữ khí rõ ràng không hề cường ngạnh như vừa nãy. Hàn Phong Tuyết xoay người ngồi vào vị trí của mình, nhàn nhạt nói:

-Trái lại, ngươi, một nữ tử ăn mặc giống nam nhân, thì lại là cái bộ dáng gì? - Nói xong thì cậu bắt đàu động đũa

Cô gái nghe nói thế thiếu chút nữa bị sặc, từ nhỏ đã được cưng chiều, nàng đã lúc nào bị người ta cười nhạo đâu. Mặc nữ y lúc nào cũng bị một đoàn nam nhân trong tộc vây quanh, nàng phiền não liền dứt khoát đổi thành nam trang, dù là ai dám đến gần đều làm cho nàng chịu không nổi, nhưng không nghĩ tới bị người khác nói mình ăn mặc như một nam nhân như vậy.

-Hừ, chúng ta đi, đến đế đô tốt nhất đừng để ta gặp được ngươi.

Cô gái vừa nói xong liền đi ra ngoài. Lão nhân nhìn hai tiểu bối tranh cãi, có chút dở khóc dở cười, bất đắc dĩ lắc đầu một cái đuổi theo cô gái, trước khi ra cửa quay đầu nhìn thoáng qua Hàn Phong Tuyết vẫn đang thung dung dùng cơm.

https://thuviensach.vn

Chương 22: Lần Đầu Giết Người

Đối với Hàn Phong Tuyết mà nói thì chuyện vừa rồi chẳng qua chỉ là một tiết mục đan xen trong cuộc sống để cho nó trở nên màu sắc hơn mà thôi. Cậu chả có thời gian mà đi làm vài ba cái chuyện tầm phào như vậy để mà làm gì.

Sau khi cơm nước xong, liền làm một giấc ngon lành tới hai ngày sau mới tỉnh lại. Hai ngày ngủ li bì, bao nhiêu mệt mỏi đều tan biến đi đâu hết. Xuống lầu dưới ăn chút gì đó rồi chuẩn bị lên đường. Tiểu nhị của quán này thấy Phong Tuyết liền đi lại gần hỏi:

- Tiểu huynh đệ, ngươi có việc cần đi gấp sao?

Từ hôm qua, sau khi nhìn Hàn Phong Tuyết từ bộ dạng của một tên ăn mày biến thành một công tử nho nhã, thanh tú thì hắn đoán ra ngay đây chắc là công tử của một gia đình giầu có nào đó có việc phải đi xa nhà vì thế nên hắn mới lại gần cậu mà hỏi như thế.

- Ừm, có chuyện gì không? - Hàn Phong Tuyết khẽ gật đầu trả lời

- Tiểu huynh đệ này, hôm qua ta nhìn thấy cái dáng vẻ mệt mỏi bụi bặm của cậu chắc là đã đi bộ cả một đoạn đường cũng khá xa nhỉ? - Tiểu nhị tiếp tục hỏi

- Đương nhiên là phải đi bộ rồi nhưng.....tại sao ngươi lại hỏi ta như vậy? - Phong Tuyết đã có chút hoài nghi ý đồ của người tiểu nhị này.

- Tiểu huynh đệ vẫn chưa hiểu ý của tôi sao? Nếu mà đi xa nhà sẽ có nhiều cách thay vì phải đi bộ - Tiểu nhị xoa xoa hai lòng bàn tay vào với

https://thuviensach.vn

nhau.

Phong Tuyết ngẩn ra một lúc rồi như hiểu ra điều gì đó, cậu hỏi lại tiểu nhị:

- À, ý ngươi định nhắc tới xe ngựa? Cái đó thì ta đâu có cần

Thực ra thì đôi chân của Phong Tuyết mà dùng để đi bộ thì còn nhanh hơn hẳn với việc ngồi xe ngựa mà bắt con ngựa đáng thương phải gò lưng ra mà kéo

- Đương nhiên là không phải rồi, xe ngựa vừa chậm vừa không thoải mái thì sao tôi dám đưa ra với cậu - Tiểu nhị vội vàng giải thích, hắn nghĩ thầm trong bụng rằng sao cái vị công tử nhà giàu này một chút về đạo lý làm ăn cũng chả biết tý gì thế nhỉ?. Nghe tiểu nhị nói xong, Hàn Phong Tuyết hoài nghi hỏi:

- Chứ ngươi định đưa ra cho ta cái gì? - Hỏi rồi mà vẫn không nhận được câu trả lời, chỉ thấy tiểu nhị cứ liên tục xoa hai lòng bàn tay vào với nhau

Cuối cùng sau một hồi ngẩn ngơ ngồi nhìn hai cái bàn tay tiểu nhị chà sát, xoa liên tục vào với nhau cậu cũng đã hiểu ra, hóa ra cái tên tiểu nhị này đang định moi tiền mình đây mà. Chả biết Phong Tuyết kiếm đâu ra tiền vàng nhét vào giữa lòng bàn tay tiểu nhị

- Giờ thì ngươi nói được chưa?

Tiểu nhị lập tức cười tươi rói nói

- Tiểu huynh đệ không biết sao? Đi xa nhà thì tốt nhất là nên mua hoặc thuê một con ma thú thay vì đi bộ như thế

https://thuviensach.vn

- Ma thú? Có thế cưỡi ma thú thay vì đi bộ sao? - Phong Tuyết giật mình hỏi

Tiểu nhị liếc xéo Phong Tuyết một cái rồi trong bụng tỏ vẻ khinh bỉ "không ngờ hắn là một gã công tử khù khờ chả biết gì cả" nhưng bên ngoài thì vẫn cứ tươi cười

- Đương nhiên là được rồi, nó là ma thú cấp thấp, giống như con ngựa 1 sừng ấy nên đều có thể dùng chúng làm thú cưỡi được. Mà tốc độ của chúng rất nhanh nên trong những trường hợp gấp như huynh đệ đây thì.....hữu dụng đấy. Nếu như huynh có tiền thì có thể sắm riêng cho mình một con ma thú cấp cao có thể cưỡi gió đạp mây mà bay vi vu trên trời một mạch đến chỗ huynh cần đi rồi.

Phong Tuyết lấy làm kỳ lạ mà có vẻ cậu cũng thích thú với cái điều mà tiểu nhị vừa mới cho cậu biết lắm,. Nếu mà quả thực là thế thì mình có thể tiết kiệm được nhiều thời gian và sức lực rồi. Nghĩ vậy cậu liền hỏi tiểu nhị::

- Tiểu nhị, vậy ma thú có thể mua được ở đâu?

- Huynh cứ ra cửa, rẽ trái rồi đi thẳng là kiểu gì cũng tới.

Phong Tuyết theo lời của tiểu nhị nói, ra ngoài tửu lầu rồi rẽ trái, không lâu sau thì đã thấy một khu vực săn bắn khá rộng lớn, trong đó còn có rất nhiều các loại ma thú đang được thuần dưỡng. Ngay trước đường vào khu ma thú đó có một cái lều được dựng lên khá tuềnh toàng. Có một người nam nhân ở trần ngồi ở bên ngoài cửa lều, bên cạnh ông ta là một cái biển có ghi một dòng có 4 chữ lớn "Ma thú thay sức"

Phong Tuyết đi lại gần rồi hỏi người nam nhân

- Chào sư phụ, tôi muốn hỏi một chút, ở đây muốn mua ma thú thì cước trình như thế nào và giá cả ra sao?

https://thuviensach.vn

Nghe xong người nam nhân ở trần mỉm cười, anh ta giải thích cặn kẽ cho Phong Tuyết cước trình và giá cả của từng loại thú. Ở trại huấn luyện này có tới ma thú cấp 3, tất cả đều có thể làm thú cưỡi được. Giá của ma thú cấp thấp cũng rẻ hơn nhiều so với ma thú cấp cao. Tuy rằng giá cả của ma thú cấp cao có đắt hơn một tý nhưng nó lại có thêm chức năng bảo vệ. Cấp bậc của ma thú gồm có mười cấp, tương ứng với đẳng cấp của từng bậc giáo sĩ. Người mà có thêm một ma thú cấp ba ở bên cạnh làm thú cưỡi thì đột nhiên cũng có thêm một kỹ năng cấp tướng nữa của con ma thú. Hơn nữa những con ma thú này hầu hết đều đã được thuần dưỡng, tuyệt đối phục tùng mệnh lệnh của chủ nhân. Nhưng ma thú cấp 3 đều là những con có khả năng bay thì trại thuần dưỡng chỉ cho thuê chứ không bán, những con ma thú cấp 3 sau khi hoàn thành nhiệm vụ được giao thì tự động bay trở về, tốc độ của nó còn nhanh hơn những con ma thú chạy trên mặt đất gấp mấy lần. Đương nhiên ma thú cấp cao tuyệt vời thế thì cái giá thuê của nó cũng tuyệt vời tới rùng cả mình luôn. Mỗi một lần thuê ma thú cấp 3 chỉ có một ngày cũng cần đến 5 tử kim tệ lận

- Quá như là cướp tiền của thiên hạ rồi - Hàn Phong Tuyết nhủ thầm trong lòng. Nhưng lại nghĩ khi bắt được những con ma thú này, họ cần phải huấn luyện nó, lấy sức đấu sức kể ra cũng đáng đồng tiền mà. Không cần biết là ai thuần dưỡng được chúng nhưng cũng phải công nhận là họ bạo tay thật.

Phong Tuyết cuối cùng cũng chọn một con đọc giác thú làm thú cưỡi, mua được nó chỉ mất có 1 tử kim tệ, trong lòng vẫn cứ than ngắn thở dài, than thân trách phận hộ con ma thú: "Chúng mày đều là ma thú, những chỉ cần chệnh lệch nhau một đến hai cấp cũng khác nhau quá xa rồi" Tốc độ của độc giác thú có thể nói là nhanh nhất trong các loại ma thú. Bình thường thì quãng đường đi được trong ngày là hơn 5 nghìn dặm, nếu như phi nhanh thì còn có thể đạt đến 8 nghìn dặm một ngày nữa. Thế nhưng trái lại chúng lại chả có kỹ năng tấn công hay phòng thủ nào, với những người

https://thuviensach.vn

luyện kỹ chúng cũng chả có công dụng gì thế nên gia thành của chúng rất rẻ.

Độc giác thú là một thể biến dị của ngựa, cao 3 mét, trên lung rong đến bảy, tám chục centimet, thế nên người cưỡi có thể thoải mái ngồi trên lưng chúng. Giữa hai tai của nó có một cái sừng nhọn. Độc giác thú cũng vì thế mà thành danh. Hàn Phong Tuyết nhàn nhã cưỡi trên lưng con đọc giác thú, mở bản đồ ra rồi chọn cho mình đường đi tới đế đô. Đường cậu chọn là con đường thẳng tắp mà không phải rẽ ngang rẽ dọc gì, dù cho có phái đi qua hoang mạc cũng chả vẫn đề gì hết. Cậu không muốn hoang phí thêm bất kỳ thời khắc nào nữa.

Giữa đồng không mông quạnh, một con thú nhìn như ngựa nhưng không phải là ngựa đang phi nhanh như tên, trên lưng nó, một cậu thanh niên mặc áo trắng ngồi điềm tĩnh. Người đó chính là Hàn Phong Tuyết. Mười hai ngày đêm gấp rút đi, cứ theo cái bản đồ trong tay thì giờ chỉ nội trong 3 ngày là tới đế đô. Phong Tuyết dừng lại một lát, lấy ra từ trong nhẫn Huyền Nguyệt một ít lương thực. Cả ngựa lẫn người đều đói cồn hết cả ruột lên rồi. Sau khi đưa một ít thức ăn cho độc giác thú thì Phong Tuyết cũng ngồi xuống bãi cỏ bên cạnh độc giác thú gặm chút lương khô.

- Cứu mạng, cứu mạng - Âm thanh ở đâu truyền lại, đập tan cái sự thanh tĩnh của chốn đồng hoang, nhìn xung quanh thì chỉ thấy một thiếu nữa dốc hết sức chạy băng qua cánh đồng hoang.

- Tiểu nương tử, đứng lại cho ta - Sau lưng là hai tên ác bá đang đuổi theo

Cô gái nhỏ cuối cùng cũng cạn sức không thể chạy tiếp nên vấp ngã ở chỗ không xa Phong Tuyết là mấy. Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết không lớn hơn mình là bao, trong ánh mắt cô tràn đầy sự tuyệt vọng và oán hận. Kỳ lạ là ở chỗ, một cô nương đang bị săn đuổi sao ánh mắt lại ánh lên điều đó chứ không phải sự hoảng hốt, sợ sệt?

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết tuy không được coi là đại anh hùng nhưng trong lòng cậu, lời dặn dò của Hàn Thiên Quân vẫn còn đó. Làm người thì không nên làm việc hổ thẹn với lương tâm. Trên đồng hoang thấy một cô gái nhỏ bị hai tên cường đạo ức hiếp thì cậu sao có thể khoanh tay đứng nhìn được. Hai tên ác bá chạy đến trước mặt cô gái nhỏ, nhìn cô gái bị ngã dưới mặt đất, một trong hai tên lên tiếng:

- Tiểu nương tử, nàng chạy nữa đi, sao mà không chạy nữa thế? Hại lão tử ta đuổi theo lâu như thế, xem lão tử ta làm sao mà dạy dỗ nàng nhé. Tuy là còn nhỏ những nhan sắc thì không tệ lắm - Hắn nói rồi cười cười cái dáng điệu bỉ ổi của hắn

- Các ngươi đều là những con quỷ hung ác, ta có làm ma cũng không tha cho mấy người - Ánh mắt căm hận của tiểu cô nương nhìn thẳng vào hai tên ác bá

- Súc sinh - Hàn Phong Tuyết nhìn hai tên ác bá không biết xấu hổ kia, ngay tức khắc máu trong nguwoif như sôi sục lên, điên tiết rồi đấy.

Vừa nãy hai tên ác bá chỉ mãi nhin tiểu cô nương mà không chú ý tới sự có mặt của Phong Tuyết. Nghe thấy còn có tiếng của một người khác nữa, hai tên có vẻ hơi hoang mang quay đầu nhìn lại phía có tiếng nói. Nhìn thấy Phong Tuyết mới cóa tầm 13 -14 tuổi thì hai tên lập tức an tâm rồi cười phá lên

- Người đến là ai thế? Ta tưởng một đại anh hùng nào hóa ra lại là một thằng nhóc con à? Ngươi muốn tự tìm đường chết hay sao?

Tiểu cô nương cũng vội vã nói

- Ngươi chạy đi, nguwoi không phải đối thủ của họ đâu

Phong Tuyết như làm ngơ trước lời nói của mấy người ấy, thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Hôm nay nếu ta không cho hai ngươi đi bái kiến diêm vương thì thật là có lỗi với các lão bá tánh bị hai người các ngươi ức hiếp.

Hai tên ác bá nghe thấy những lời ngạo nghễ tự đại của Phong Tuyết liền quay qua nhìn nhau rồi cười vang nói

- Haha, hắn nói sẽ giết chúng ta kìa, sớ quá, ngươi không biết sợ mà lủi đi, thế thì ông mày đây cho mày biết thế nào là bái kiến diêm vương nhé. - Nói rồi hán vung đao bổ thảng tới phía Hàn Phong Tuyết

Phong Tuyết nhếch mép một cái rồi khẽ lách người qua một phía tránh đường đao chém tới, tay phải chớp nhoáng khóa chặt lấy cổ của tên ác bá. "Rắc rắc" một tiếng kêu như nứt xương vang lên, tên ác bá đó dần dần nằm ệp xuống mặt đất, hai mắt thì trợn trừng. Trước khi chết mà không dám tin rằng mình lại chết trong tay của một thằng oắt con. Tên còn lại nhìn thấy sự việc có vẻ không ổn, đang định chạy trốn thì đã thấy một bàn tay đang nắm lấy cổ mình rồi và tiếp theo có chuyện gì xảy ra thì chả ai biết nữa.....

https://thuviensach.vn

Chương 23: Rừng Rậm Mênh Mông

Sau khi giải quyết hai người, Hàn Phong Tuyết bụng đói cồn cáo, dạ dày cứ réo ầm ầm lên đòi phải có cái gì đó vào bụng thì mới ổn, nhưng lại không dám nói ra được. “Muốn phục thù, muốn trở thành người mạnh, thì sau này bàn tay ta nhuốm máu tanh là điều không thể tránh”. Hàn Phong Tuyết thở dài nghĩ ngợi.

Cô gái kinh hãi nhìn Hàn Phong Tuyết, nhưng nháy mắt liền đứng dậy chạy về được ngay. Thấy vậy Hàn Phong Tuyết sợ sẽ còn nhiều kẻ ác bá nữa sẽ ức hiếp cô nên gấp gáp chạy theo sau.

Không lâu sau, một tiểu thôn trang xuất hiện trong tầm mắt. Đi vào thôn trang nhìn một lượt, Hàn Phong Tuyết chỉ thấy sởn tóc gáy, đây quả thật là địa ngục của trần gian. Khắp mặt đất máu tươi trộn lẫn trong đất, thi thể nằm ngổn ngang trên đường, cả thôn trang nhuộm trong sắc máu. Ngoài xa có mấy tên cường đạo đang đếm số tài sản cướp được.

Cha, mẹ, thiếu nữ phát ra một tiếng kêu bi thương, sau đó nhào đến hai thi thể, đau khổ rơi lệ. Mấy tên cường đạo đang phân chia nghe được tiếng kêu quay sang nhìn thì thấy hai người Hàn Phong Tuyết, một người trong đám cường đạo nói:

- Lão Tam, Lão Tứ đúng là cái lũ ăn hại, một con nha đầu thế kia mà giải quyết cũng không xong. - Nói rồi cầm dao thì đến chỗ thiếu nữ.

Hàn Phong Tuyết lúc này há mồm thở hổn hển, mồm mũi thi nhau thở, “giết”, hệt như âm thanh phát ra từ địa ngục được thoát ra từ trong miệng cậu. Tiếp đó thì bay thẳng lên không trung rồi hạ một cước thẳng xuống tên ác bá đang đi lại gần chỗ tiểu cô nương, máu từ miệng hắn phun ra ào ào

https://thuviensach.vn

như trời hạ mưa . Những tên còn lại thấy thế thì trợn cả mắt lên vì sợ hãi, nhưng vẫn cố đấm ăn xôi

- Thằng oắt con mày dám...., huynh đệ, tiến lên

-Hỏa diệm trảm - Hàn Phong Tuyết gầm lên một tiếng, cả một bầu trời chuyển màu lửa, những ngọn giáo như được đúc bằng lửa lao từ trên không trung lao xuống đâm thẳng vào lũ ác bá. Thấy cảnh tượng chưa bao giờ thấy đang diễn ra trước mắt, lũ ác bá cứ đứng ngây ra như trời trồng rồi đột nhiên mềm nhũn ra ngả cả xuống đất

Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng đi về thiếu nữ bên cạnh vẫn chìm trong đau khổ, lặng lẽ đứng lại bên cạnh nàng. Rất lâu sau vị tiểu cô nương đó mới lên tiếng

- Cảm ơn ngươi.

-Người chết không thể sống lại được, để họ xuống dưới yên nghỉ đi.

Thiếu nữ gật đầu, cùng mang những thi thể từ trong thôn ra ngoài thôn an táng. Sau khi làm xong hết thảy, trời đã tối, ánh trăng mờ mờ chiếu xuống mặt đất sao mà thấy thê lương

Hàn Phong Tuyết mở miệng hỏi:

- Ngươi tên là gì?

-Tên trước đây đã không quan trọng rồi - Ngẩng đầu nhìn bầu trời - Sau này tôi tên Tàn Nguyệt - Thiếu nữ khẽ cất tiếng trong đêm tối yên tĩnh mà nghe sao lạnh lẽo và chua xót tới vậy.

Nghe thấy lời của tiểu cô nương, Hàn Phong Tuyết một thấy chua xót trong lòng, cậu hoàn toàn có thể hiểu được tâm tình của tiểu cô nương, cậu

https://thuviensach.vn

cũng đã từng đau khổ như vậy, ông trời đã ban cho họ một cuộc đời quá giống nhau

-Ngươi sau này có dự định gì không? - Hàn Phong Tuyết tiếp tục nói

Thiếu nữ ngẩng đầu nhìn Hàn Phong Tuyết, miễn cưỡng nặn ra một tia cười mỉm, nói:

- Thiếu gia, mạng của Tàn Nguyệt là người cứu, sau này hãy để Tàn Nguyệt chăm sóc cho thiếu gia.

Hàn Phong Tuyết có chút khó xử, bản thân cậu giờ còn có một đống việc chưa có giải quyết được thì móc đâu ra thời gian mà chăm lo cho người khác. Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết im lặng, Tàn Nguyệt cũng không nói gì nhiều, một thân một mình đi đến cạnh lặng lẽ ngồi trên mặt đất. Nhìn thấy Tàn Nguyệt một mình cô độc, lại nghĩ đến cô ấy là một cô gái không nơi nương tựa, hơn nữa không có năng lực tự bảo vệ mình, lòng Hàn Phong Tuyết cũng mềm yếu theo, nói:

-Được rồi, nhưng ta không cần ngươi chăm sóc.

Tàn Nguyệt có chút vui mừng lại có chút lo lắng, cô hỏi lại Phong Tuyết:

-Thiếu gia là không thích Tàn Nguyệt ư?

Hàn Phong Tuyết cuống cuồng giải thích:

- Ngươi hiểu nhầm rồi, ta không phải thiếu gia gì cả, ta và ngươi giống nhau, cha ta bị người ta hại chết, mẹ thì mất tích chưa tìm thấy. Ngươi cứ gọi ta là Phong Tuyết ca đi, ta sẽ cho ngươi làm muội muội ta, chứ không phải là a hoàn.

https://thuviensach.vn

Tàn Nguyệt có chút kinh ngạc nhìn Hàn Phong Tuyết, không ngờ hắn và mình lại có cảnh ngộ tương đồng, Tàn Nguyệt hai khóe mắt rưng rưng:

-Đa tạ thiếu gia đối xử với ta như vậy, nhưng ta vẫn là thích gọi người là thiếu gia.

Phong Tuyết hết cách đành lắc đầu bất lực:

-Tùy muội, ngược lại chỉ cần muội biết muội còn có một ca ca là được rồi.

Một đêm yên tĩnh, Tàn Nguyệt cứ ngồi yên suốt cả đêm. Hàn Phong Tuyết cũng rất lâu không thể ngủ được, sự việc ban ngày có ảnh hưởng rất lớn tới cậu, khiến cậu hiểu sâu sắc thêm về thế giới này một chút

Trời dần dần sáng Hàn Phong Tuyết nói với Tàn Nguyệt:

-Tiểu Nguyệt, chúng ta xuất phát thôi.

Tàn Nguyệt gật đầu, cũng không hỏi đi đâu, cứ lẳng lặng theo sau Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết đỡ Tàn Nguyệt lên ngựa, sau đó tự mình cũng nhún người nhảy lên. Hai người theo phương hướng đế đô mà đi. Rời xa thôn làng của mình mà Tàn Nguyệt thậm chí đến cả nhìn cũng không dám quay đầu nhìn lại, Phong Tuyết biết cái nỗi buồn, sự trống rỗng trong lòng cô đang dằn vạt cô ghê gớm lắm, bây giờ cậu chỉ muốn mang nỗi thương tâm này vĩnh viễn chôn chặt ở trong ký ức của cô.

Tàn Nguyệt ngồi trước Hàn Phong Tuyết, Hàn Phong Tuyết hai tay kéo dây cương vây quanh eo Tàn Nguyệt. Tàn Nguyệt đã mười hai tuổi rồi khiến cho Phong Tuyết có một cảm giác gì đó rất khác lạ khi ngồi sát như vậy. Ngả người dựa vào ngực Hàn Phong Tuyết, vừa mất đi người thân nhưng thật may ông trời đã cho nàng gặp Phong Tuyết, cậu cho nàng cảm thấy một cảm giác vô cùng ấm áp dịu dàng.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết cũng không nghĩ gì nhiều, cậu thật lòng muốn Tàn Nguyệt làm em gái của mình mà. Hàn Phong Tuyết mở miệng nói:

-Tiểu Nguyệt, muội làm sao mà chạy thoát được bọn người đuổi theo muội một đoạn xa như thế?

Tàn Nguyệt trả lời:

-Bởi vì ở trong thôn muội có một tỷ tỷ là kỵ sĩ rất lợi hại, trước đây tỷ ấy ở trong thôn, bọn cường đạo đếu thôn đều bị đánh chạy mất. Cho dù tỷ ấy không ở trong thôn, những cường đạo xung quanh đó đến cũng không giám quá đáng. Thế nhưng, sau này vị tỷ tỷ đó cùng người nhà chuyển đi chỗ khác thì lũ cường đạo biết được, liền bắt đầu cướp đoạt thôn làng muôi một cách trắng trợn, mỗi năm còn muốn thôn muội giao nộp phí bảo hộ. Đến lần này, không ngờ.... - Nói đến đây, âm thanh của Tàn Nguyệt càng lúc cùng nhỏ. Trầm mặc một lát, nàng lại tiếp tục nói: - Bởi vì muội đã từng cùng tỷ tỷ học qua vài thứ, rồi vẫn hay lén lút luyện tập những gì tỷ tỷ dạy, muội cũng muốn cùng tỷ tỷ trở thành một giáo sĩ mạnh, như vậy bọn đạo tặc sẽ không dám đến nữa.

Hàn Phong Tuyết hiểu rõ nói:

-Yên tâm đi, muội sẽ trở thành một giáo sĩ mạnh.

-Thiếu gia, vì sao huynh lợi hại như vậy, huynh cũng là giáo kỹ sao?. Nhưng mà, muội xem huynh và tỷ tỷ lại không giống nhau lắm. - Tàn Nguyệt hỏi.

Hàn Phong Tuyết mang một vài nghề nghiệp và đẳng cấp đơn giản của đại lục nói cho Tàn Nguyệt nghe.

-Thì ra thế giới phức tạp như vậy, - Tàn Nguyệt ngây ngô nói. Từ nhỏ ở trong thôn nàng trưởng thành căn bản không có cơ hội hiểu được thế giới này.

https://thuviensach.vn

-Đúng vậy, ta hiểu biết về thế giới cũng không hoàn chỉnh giống muội. - Hàn Phong Tuyết thở dài nói.

Trời biển núi rừng, tung hoành ngang dọc, có hàng ngàn loại ma thú khác nhau cư trú bên trong. Vì cách đế đô chỉ có hơn mười dặm, thuộc trung tâm đế quốc. Cho nên có nhiều cường giả đều biết đến nơi này giành lấy khế ước ma thú, lâu dần chỗ này ma thú cao cấp càng ngày càng ít thậm chí tuyệt chủng, còn lại đại đa số đều là tam cấp cùng ma thú cấp dưới, vì đế đô không muốn để ma thú trong rừng rậm này tuyệt chủng, cho nên quy định phàm là ma thú tam cấp và tam cấp trở xuống thì sẽ không được phép đoạt lấy một cách tự tiện

Hàn Phong Tuyết lúc này đã đến được mép rừng, “băng qua khu rừng rậm này một ngày là có thể đến được đế đô rồi”, Hàn Phong Tuyết tự nói.

https://thuviensach.vn

Chương 24: Khế Ước Ma Thú

Hàn Phong Tuyết đi chậm lại, từ từ tiến vào rừng rậm.

Đi vào rừng rậm, Hàn Phong Tuyết hai người lúc này cảm thấy mát mẻ hơn nhiều. Đại thụ xanh um tươi tốt che thiên lấp ánh nắng mặt trời, chỉ có một vài chùm tia sáng xuyên qua tầng bảo vệ tiến vào trong rừng rậm. Trên mặt đất là những động vật nhỏ chạy băng băng, mà ma thú lại chỉ có thể tình cờ nhìn thấy.

Ma thú trong rừng rậm mênh mông vốn dĩ đã ít, cao cấp một chút càng không cần nói, đến ma thú cấp 3 là có thế làm bá vương cả vùng rừng này rồi. Mà thông thường ma thú cấp 3, nếu như sử dụng toàn lực, Hàn Phong Tuyết tự tin có thể đối phó được, đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn không lựa chọn đường vòng.

Tàn Nguyệt mơ hồ mở hai mắt, nhìn thấy một màn màu xanh lục, bèn hỏi:

-Thiếu gia, đây là nơi nào vậy?

Hàn Phong Tuyết nói cho nàng biết đây là nơi nào và cũng mang chuyện cậu muốn đến đế đô nói cho nàng nghe luôn. Tàn Nguyệt nhìn về phương xa, lẩm bẩm nói: “Đế đô sao?”. Hàn Phong Tuyết gật đầu, tốc độc chậm dần, liên tục tiến về phía trước, tình cờ nhìn thấy một vài ma thú cấp một, Hàn Phong Tuyết tùy tiện phát ra một kỹ năng.

-Thiếu gia, huynh xem, đó là gì vậy? -Tàn Nguyệt chỉ một hướng nói

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết theo phương hướng Tàn Nguyệt chỉ nhìn tới, chỉ thấy một con tiểu điêu màu sắc sặc sỡ đang vật lộn cùng một con rắn lục. Tốc độ của thái điêu vô cùng nhanh, nhưng thân thể rắn lục lại linh hoạt dị thường.

- Nhìn sức đánh của chúng thì đều là ma thú cấp 3 - Hàn phong Tuyết có chút kinh ngạc. Thái điêu cuối cùng nắm được cơ hội, dùng vuốt ra sức cào sâu vào da thịt con rắn lục. Rắn lục biết mình cũng không có cách nào trốn tránh được nên lập tức thả lỏng cơ thể, thân rắn vòng tròn ao lại phía thái điêu, con thái điêu bị buộc chặt trong nháy mắt, không còn cách nào mà cựa quậy. Lúc này con rắn lục dốc sức cắn mạnh một cái vào phần bụng của thái điêu, máu tươi từ đó chảy đầm đìa. Bị còn lục xà cắn, thân thể con thái điêu cũng mềm nhũn ra. Nhìn thấy thái điêu đau khổ co rút trên mặt đất, thiên tính thiện lương của Tàn Nguyệt có chút bất nhẫn nói:

-Thiếu gia, tiểu điêu thật đáng yêu, chúng ta cứu nó đi.

Hàn Phong Tuyết không biết làm sao, Tàn Nguyệt lại dùng từ đáng yêu để hình dung ma thú. Cần phải biết, ma thú cấp thấp có thể không có trí khôn, chỉ biết tấn công qua loa. Trừ phi là ma thú cấp 5 trở lên, mới biết mình có trí khôn. Nhưng Hàn Phong Tuyết cũng xuống ngựa đi đến gần bên cạnh thái điêu. Thân thể thái điêu vì co giật mà mất đi cảm giác đau đớn, nhìn thấy hai người đến gần, trong mắt lộ ra sự hung hăng để dọa nạt kẻ đang tiến lại

.

-Tiểu Điêu đừng sợ, chúng ta đến để giúp mi. - Tàn Nguyệt ngồi xuống xoa xoa vết thương của nó.

Dường như nghe hiểu được lời của Tàn Nguyệt, đôi mắt của thái điêu lại dịu đi mấy phần, không còn hung hăng giống lúc nãy nữa. Hàn Phong Tuyết thấy có chút kỳ lạ, nó chỉ là ma thú tam cấp, không thể nghe hiểu lời của Tàn Nguyệt. Phong Tuyết nói:

https://thuviensach.vn

-Tiểu điêu, ngươi có thể nghe hiểu lời chúng ta nói sao?

Sau đó, có một chuyện xảy ra mà làm cho Hàn Phong Tuyết bất ngờ tới ngay cả người ra, chỉ tùy ý hỏi nó một câu, không ngờ thái điêu lại gật đầu.

-Ngươi thật sự có thể nghe hiểu. - Hàn Phong Tuyết thận trọng nói.

Thái điêu lại gật đầu lần nữa. Hàn Phong Tuyết ngạc nhiên tới mức cứng cả hàm, thế giới thật sự không có chuyện kỳ quái nào là không có. Tàn Nguyệt lúc này cũng hưng phấn đứng dậy nói:

-Thiếu gia, Tiểu Điêu thật sự có thể nghe hiểu lời chúng ta nói, chúng ta nhất định phải giúp nó.

Nhìn thấy Tàn Nguyệt vui vẻ như vậy, hòn đá lớn trong lòng Hàn Phong Tuyết cuối cùng cũng đặt xuống được, mấy ngày này, Tàn Nguyệt không ăn không uống, trên đường lúc nào cũng lạnh lùng, chỉ có Hàn Phong Tuyết chủ động cùng nàng nói chuyện, nàng mới miễn cưỡng tạo ra một nét cười trả lời Hàn Phong Tuyết, chứ thật ra nàng hoàn toàn phong bế bản thân. Hàn Phong Tuyết nói với Tiểu Điêu:

-Ta làm sao mới có thể giúp ngươi đây?

Thái điêu cũng không có bất kì hành động nào, trong mắt dường như đang suy nghĩ, Tàn Nguyệt có chút vội vàng. Đột nhiên, một ánh quang từ trên người thái điêu phát ra. Từ trong không khí dần dần hình thành một trận pháp bày ra trước mặt Hàn Phong Tuyết.

- Khế ước trận pháp. - Hàn Phong Tuyết kinh ngạc thốt lên. Hàn Kiếm Phong trong ký ức của Hàn Phong Tuyết có lưu lại vỏn vẹn cũng chỉ có công pháp và kỹ năng, đồng dạng còn lưu lại rất nhiều đồ đạc giúp đỡ cho Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

Khế ước trận pháp, chỉ có trí tuệ của nhân loại cùng ma thú mới có thể học được, Hơn nữa cấp độ thi triển hạn chế thấp nhất của con người là tu vị Kỹ vương cùng với trí khôn của ma thú cấp 5. Lúc này đây bên cạnh Hàn Phong Tuyết là Thái điêu cấp 3 không những có trí khôn mà còn học hội được khế ước trận pháp, cũng lấy cấp 3 phát huy lực lượng, Hàn Phong Tuyết sao có thể không kinh ngạc. Hàn Phong Tuyết lúc này thật sự lưỡng lự, một danh giáo kỹ một đời chỉ có thể ký kết một khế ước ma thú. Cho nên giáo kỹ thông thường sẽ chờ đến khi bản thân trở lên cường mạnh sau đó mới thu phục ma thú có sức chiến ngang mình làm băng nhóm của mình. Thái điêu có thể sử dụng khế ước trận pháp hiểu nhiên không phải đơn giản, nhưng nó suy cho cùng cũng chỉ là ma thú cấp 3, đã làm một danh giáo kỹ, ai không hi vọng có băng nhóm ma thú cường mạnh, Hàn Phong Tuyết đương nhiên cũng như vậy. Nhưng nhìn thấy ánh mắt lo lắng của Tàn Nguyệt, Hàn Phong Tuyết cuối cùng hạ quyết tâm. “Mặc dù băng nhóm ma thú vô cùng quan trọng, nhưng chỉ có tăng lên thực lực của bản thân mới là vương đạo.” Hàn Phong Tuyết chỉ có thể như vậy mà an ủi bản thân.

Một giọt máu tươi từ từ bay vào trong khế ước trận pháp, cùng lúc đó 5 nguyên tố thủy tinh khác nhau cùng phân ra một nguyên tố lực dần tiến vào bên trong trận pháp. Ký kết khế ước cần phải có khế ước ma thú và thuộc tính phù hợp của bản thân, từ trong nguyên tố thủy tinh phân ra lực nguyên tố tiến vào khế ước trận pháp để ký kết khế ước, khế ước ma thú tương hội và nguyên tố thủy tinh của bản thân có sự liên kết kỳ diệu, ngươi cũng có thể dễ dàng cảm thấy được khế ước ma thú có năng lượng. Hàn Phong Tuyết không biết thái điêu là thuộc tính gì, cho nên hắn đem lực ngũ nguyên tố toàn bộ chuyển vận ra. Nới cách khác, máu tươi có nhiệm vụ làm chất xúc tác cho hai bên tiến hành liên hệ linh hồn, còn lực nguyên tố có nhiệm vụ khiến cho hai bên có lực lượng cảm ứng. Trận pháp cuối cùng hấp thụ máu tươi và lực hỏa nguyên tố, khế ước hình thành. Hàn Phong Tuyết lập tức cảm thấy linh hồn và hỏa nguyên tố thủy tinh đều cùng thái điêu có thể tương hỗ cảm ứng.

https://thuviensach.vn

-Chủ nhân. -một âm thanh trực tiếp vang lên trong đầu Hàn Phong Tuyết.

- Trước hết ngươi hãy nói ta làm sao mới có thể giúp ngươi đây? - Hàn Phong Tuyết trả lời.

-Tôi đã không sao rồi thưa chủ nhân. - Cảm ứng được sự nghi ngờ của Hàn Phong Tuyết, thái điêu liên tục nói: -Tôi có một loại năng lực đặc thù, chỉ cần không chết mà ký kết được khế ước với con người thì bất luận bị thương nhiều thế nào cũng đều lành lặn lại hết. - Nói rồi chỉ thấy vết thương của thái điêu nhanh chóng khôi phục, chớp mắt đã hoàn toàn lành lặn, thái điêu cũng lập tức đứng dậy.

É, Hàn Phong Tuyết cũng không biết nói gì cho tốt, không ngờ thái điêu còn có năng lực huyền diệu như vậy.. Tàn Nguyệt lại không biết nhiều như vậy, nàng vui mừng ôm lấy Hàn Phong Tuyết nói:

- Thiếu gia, tiểu điêu đứng lên rồi. À mà, thiếu gia vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy, tiểu điêu làm sao khỏi được?

Hàn Phong Tuyết đem sự tình xảy ra nói lại với Tàn Nguyệt một cách đơn giản cho nàng hiểu, Tàn Nguyệt lại hưng phấn, nói:

-Như vậy là sau này tiểu điêu có thể đi cùng chúng ta rồi.

Hàn Phong Tuyết gật đầu. Nhìn thấy Tàn Nguyệt vui mừng như vậy, thái điêu dùng cánh của mình nhẹ nhàng vỗ lên mặt Tàn Nguyệt hai lần. Lần này, Tàn Nguyệt cao hứng nhảy lên.

Đây là, trong lòng Hàn Phong Tuyết nói với thái điêu:

- Ta sau này gọi ngươi là Tiểu Điêu nhé. Tiểu Điêu, ngươi mới là ma thú cấp ba làm sao lại có trí khôn, hơn nữa còn có thể ký kết khế ước trận pháp vậy, ngươi là loại ma thú gì vậy?

https://thuviensach.vn

-Chủ nhân, tôi cũng không biết, lúc tôi ghi nhớ chỉ có cấp một, nhưng đã có trí khôn rồi. Hơn nữa, trong đầu tôi có rất nhiều thứ, muốn ký kết khế ước trận pháp, còn có sau khi ký kết có thể trị khỏi mọi thương tật đều là trong đầu vốn dĩ đã biết rồi, nhưng tôi là loại ma thú gì thì tôi cũng không biết. - Tiểu Điêu có chút thương cảm nói.

-Thì ra là vậy, như vậy ngươi biết bình đẳng ký kết khế ước, ngươi làm sao mà lại phải cần có chủ nhân kỹ kết vào khế ước thì mới được? - Hàn Phong Tuyết liên tục nói.

-Tôi biết phương pháp bình đẳng ký kết khế ước, lại không có năng lực ký kết, chỉ có đợi tôi sau khi đạt cấp 5 mới có thể ký kết. - Tiểu Điêu trung thực nói.

https://thuviensach.vn

Chương 25: Xác Ướp Cổ Thần Bí

-Tiểu Điêu, xem ra ngươi cũng không đơn giản chỉ là thú cấp 3. -Hàn Phong Tuyết nói

- Đương nhiên rồi - Tiểu điêu cũng chả ngượng ngùng gì mà nhận luôn. - Chủ nhân này, thực ra trong đầu tôi luôn có một thứ âm thanh rất kỳ lạ, nó bảo tôi không được dễ dàng ký kết giao ước với con người cho dù người kia có mạnh đến mấy cũng không được, dù có phải chết cùng không được ký kết. Đây cũng là lý do mà tôi phân vân khi quyết định ký kết khế ước với ngài. Nhưng tôi cảm thấy chủ nhân là một người phi phàm, tôi cũng không biết sao mình lại cảm thấy thế nữa. nhưng trong chốn u minh này, có thể cảm ứng được với tôi và làm chủ nhan của tôi thì chỉ co mình ngài thôi, chủ nhân.

Hàn Phong Tuyết kinh ngạc trước những gì mà thái điểu nói, cậu cười:

- Tiểu điêu, cuối cùng thì ngươi là thể loại ma thú nào vậy, mà trong linh hồn ngươi lại có thể cảm ứng mạnh mẽ được như thế? Xem ra là ta đã vô tình nhặt được bảo bối rồi.

Tiểu điêu liền tiếp lời:

- Chủ nhân, người không cần khiêm tốn như thế, như tôi đã nói rồi, tôi có cảm giác rằng tương lai sau này chủ nhân nhất định là một người phi phàm. Chả lẽ chủ nhân, người lại không thể biết được cái bí mật trên bản thân mình hay sao?

Hàn phong Tuyết hoài nghi hỏi:

https://thuviensach.vn

- Trên cơ thể ta thì có gì mà bí mật, ý ngươi nói là toàn hệ giáo kỹ sao? - Phong Tuyết biết rằng thông qua cảm ứng nguyên tố ở hai người nên tiểu điêu cũng biết về chuyện cậu là giáo kỹ toàn hệ

Tiểu điêu trả lời:

- Không chỉ có vậy đâu, chủ nhân là toàn hệ giáo kỹ nhưng trong trí nhớ của tôi thì chuyện đó chả có gì là hiếm cả, mà cái lạ là chủ nhân có tới những 5 viên nguyên tố thủy tinh

- Chả lẽ toàn hệ giáo kỹ lại không có 5 viên nguyên tố thủy tinh à? - Hàn Phong Tuyết hỏi dồn.

- Đương nhiên là không phải như thế, vậy chủ nhân này, ngài nghĩ là có thể dùng được bao nhiêu hệ là có bấy nhiêu viên nguyên tố thủy tinh à? Đa phần thì các giáo kỹ chỉ có thể sử dụng được 1 viên nguyên tố thủy tinh mà không thể dùng được vài viên 1 lúc vì như thế là chuyện không tưởng. Nhưng cuối cùng thì tôi cũng chả biết là tại vì sao cũng có thể sau này chủ nhân sẽ tự mình giải đáp cho câu hỏi đó. Tôi chỉ biết là ngài đã dùng 1 viên để ký kết với tôi và điều đó cũng có nghĩa là ngài còn có thể ký kết thêm được 4 bản khế ước ma thú nữa - Tiểu diêu chầm chậm giải thích cho Hàn Phong Tuyết hiểu

Trong lòng Hàn Phong Tuyết như đang hình thành một lỗ hổng về kiến thức, cậu nghĩ thầm: "Hóa ra là mình vẫn còn đánh giá thấp thiên phú của bản thân, giáo kỹ đa hệ trên đại lục vốn rất ít huống chi là giáo kỹ toàn hệ. Nếu không phải là tiểu điêu thì số người biết được về chuyện này cũng rất ít. Xem ra mình lại cần phải đánh giá lại từ đầu năng lực của bản thân mình và tiểu điêu rồi.

Hàn Phong Tuyết nói với tiểu điêu:

- Tiêu điêu này, ngươi cũng không cần phải gọi ta là chủ nhân này chủ nhân nọ nữa đâu, ta nghe thấy kỳ lắm. Ngươi có thể gọi ta là Phong Tuyết,

https://thuviensach.vn

thiếu gia hay đại ca gì gì đại loại thế cũng được.

Nghe những lời của Phong Tuyết, tiểu điêu trong lòng cảm thấy rất vui, có lẽ sự chọn lựa của mình là chính xác? Tuy nhiên trong linh hồn của nó vẫn tồn tại cái ngạo khí rất mãnh liệt, nó không dễ dàng gì mà tùy tiện ký kết khế ước. Nhưng chỉ một lúc sau khi ký kết nó đã cảm thấy sự lựa chọn của nó là không sai lầm và nó muốn tận trung với người chủ nhân mà nó đã chọn. Và đây cũng là cái nguyên nhân mà nó nhắc đi nhắc lại nhiều lần với Hàn Phong Tuyết. Nó có thể hiểu được câu nói của Hàn Phong Tuyết là do xuất phát từ sự chân thành sâu thẳm trong lòng nó chứ không phải là do cái thiên phú bất phàm của nó từ hồi mới được sinh ra.

- Vâng, đại ca - Tiểu điêu hưng phần gọi một tiếng đại ca, sau đó liền trở lại giọng điệu như trước - Chủ nhân, tôi đưa ngài đến một nơi, đảm bảo người sẽ thấy rất vui.

- Ơ..., là nơi nào thế

- Bí mật - Nói rồi tiểu điêu dang rộng hai cảnh, mặc dù lưng của tiểu diêu không rộng lắm nhưng hai người ngồi lên thì lại chả chật tý nào, mà lại còn thoải mái nữa chứ

Trong lòng Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt đều muốn nói chuyện với đối phương nhiều hơn nhưng kỳ thực mà nói thì cũng không có thời gian, suốt từ lúc Phong Tuyết nói chuyện với tiểu Điêu, Tàn Nguyệt chỉ ngồi cạnh chăm chú ngắm nhìn con ma thú mà cô nói là đáng yêu ấy thôi. Lên lưng Tiểu điêu, Hàn Phong Tuyết thu độc giác mã cho vào trong Huyền Nguyệt giới, sau đó tiểu điêu cõng hai người bay vút lên không trung. Tiểu điêu bay rất nhẹ nhàng, không hề tạo cho hai người trên lưng có cảm giác nôn nao, gió thì cứ rít ào ào hai bên tai, tàn Nguyệt thì miễn bàn, nàng ta vẫn cư hồi hộp, thích thú từ nãy tới giờ. Cứ huơ tay múa chân ngoặng xạ lên có vẻ như thích thú lắm:

https://thuviensach.vn

- Mình đang bay. mình quả thật là đang bay, đây không phải là mơ chứ, haha

Phong Tuyết thấy Tàn Nguyệt vui thế cậu cũng rất vui, đây cũng là lần đầu tiên cậu được bay trên không trung "Một ngày nào đó, tôi cũng sẽ dựa vào chính sức lực của bản thân mình mà bay lên" - Phong Tuyết hứng khởi nghĩ thầm trong lòng. Tiểu điêu dần dần hạ cánh, bay lại gần 1 ghềnh đá cao, ghềnh đá đó cao vút, nhìn xuống dưới sâu thẳm không thấy đáy đâu. Tiểu điêu rẽ sang phải khoảng 10 dặm rồi hạ cánh xuống 1 tảng đã lớn bên cạnh dốc đá cao. Phong Tuyết đang định mở miệng hỏi thì thấy tiểu điêu dùng cánh của mình vỗ mạnh xuống tảng đá lớn trước mặt, tảng đã nứt ra rồi đổ sang hai bên. Trước ánh mắt kinh ngạc của Phong Tuyết và Tàn Nguyệt lại hiện ra thêm một cái động sâu hun hút, tiểu điêu không chút do dự chạy thẳng vảo trong cái động đó. Trước lúc đi còn không quên lăn lại cho hai tảng đá bị vỡ khớp lại nhau như cũ bịt chặt cửa động lại. Trong động tới đen như mực, nửa canh giờ sau từ phía trước truyền lại vài tia ánh sáng, tia ánh sáng càng ngày càng nhiều và chắc chắn đó là cửa ra của động. Tiểu điêu đưa hai người bay ra khỏi động, ánh sáng đột ngột tăng cao làm mắt của hai người nhất thời chưa thể quen được, hai mắt cứ nhíu lại một lúc mới có thể mở ra mà nhìn xung quanh. Thấy quang cảnh xung quanh, hai người mặt cứ nghệt ra như phỗng. Sự ngạc nhiên trong lòng họ thật không thể hơn lên được nữa.

"Tiên cảnh nhân gian" - Trong đầu Hàn Phong Tuyết chỉ hiện ra được có 4 chữ này. Cậu không nghĩ trên đời này lại có một cảnh đẹp như vậy. Đây quả là một bức tranh làm lay động lòng người. Sương mù mờ mịt, bao chùm hết cả sơn cốc này, các cánh hoa cỏ đủ màu sắc đua nhau khoe sắc. Có thể nói là ở đại lục khó mà tìm thấy một nơi đẹp như vậy, nhiều động vật thân thiện thoải mái hoạt đông như nơi này. Trên mặt đất chúng nhàn nhã tản bộ, trên trời chim chóc tha hồ bay lượn. Thác nước, núi cao, cầu nhỏ bắc qua suối, tất cả ở đây đều có đủ. Ở nơi đây không có sự tranh đấu, ngay cả Phong Tuyết lúc này trong lòng cậu cũng như trút bỏ hết sự thù

https://thuviensach.vn

hận, lòng quyết chí báo thù. Nhìn cái bức tranh do thiên nhiên ban tặng đang bày ra trước mắt cậu không còn một chút ý niệm tranh đấu nào nữa. Đây gọi là sự gột rửa tâm linh, cậu muốn cậu và gia đình mình mãi mãi được sống ở đây.

- Đẹp quá đi - Tàn Nguyệt tỉnh lại sau cơn ngạc nhiên vừa rồi, cô thì thầm trong miệng

- Tiểu điêu, sao mà ngươi lại phát hiện ra nơi này thế. - Phong Tuyết hỏi

- Một lần tôi ngẫu nhiên nhìn thấy ghềnh đá đó nên muốn xuống xem thì phát hiện ra cái động sâu, vốn dĩ trước giờ cửa động không có viên đá to kia chặn cửa, nó là do tôi sau khi tới đây đã mang tới mà chặn vào đấy, sau đó tôi đi thẳng thì phát hiện ra nơi này. Đại ca, đằng trước còn có điều ngạc nhiên hơn cơ, chúng ta đi - Nói xong tiểu điêu bay thẳng lên trời. Ngồi trên không trung ngắm nhìn cái thâm sơn tuyệt mỹ này, hai người Hàn Phong Tuyết chỉ cảm thấy hoa mày chóng mặt. Cảnh đẹp từ trên này nhìn xuống cứ như mơ như ảo, có dùng cả đời để tán thưởng cũng không đủ

- Có người ở? - Hàn Phong Tuyết nhìn thấy đằng xa có một căn nhà được xây dựng bằng lá, tiểu điêu đưa hai người bay lại gần đằng đó. Tiểu điêu dừng lại trước gian nhà lá đó, Hàn Phong Tuyết đi lại nhìn hoa cỏ xung quanh gian nhà, hai con ngươi lập tự co lại tỏ vẻ kinh hãi lắm. - Hoa sen, hoa thất sắc, quả bồ đề - những thứ này chỉ có tồn tại ở trong truyền thuyết vậy mà nay lại hiện ra trước mắt

- Vãn bối mạo muội đến thăm, xin tiền bối thứ lỗi - Phong Tuyết cung kính nói với người mặc áo xanh ở gian nhà lá đằng sau lưng. Cậu không cách nào thấy rõ được mặt của người tiền bối đó. Nhưng người mà ở trong một nơi như thế này ắt phải là thần tiên, nhất định không phải người phàm

Người đó không nói gì, Hàn Phong Tuyết đang định mở lời thì nghe tiếng tiểu điêu truyền laii

https://thuviensach.vn

- Đại ca, đó là một thi thể cổ

- Xác chết? - Hàn Phong Tuyết ngẩn người ra rồi thận trọng đi đến gần gian nhà lá, khi đến gần người ở trước gian nhà lá mới biết quả nhiên đó là một bộ xương khô. Phong Tuyết vái lạy vài cái trước bộ xương khô tỏ lòng cung kính

Đột nhiên tiếng của tiểu điêu lại vang lên trong đầu

- Đại ca, bên cạnh bộ xương đó có một quyển thư tịch, tôi không có cách nào xem hiểu được nó cả, hay là huynh xem đi rồi sau đó cho tôi biết nó là cái gì

Hàn Phong Tuyết nhìn quả thật là có một quyển thư tịch tử kim thành chú bên cạnh xác chết

https://thuviensach.vn

Chương 26: Âm Mưu Thay Đổi Chính Trị Của Hai Nghìn Năm Trước

Cầm tử kim thư lên, quyển sách nặng trịch nằm gọn trong tay Hàn Phong Tuyết. Sách tử kim này chí ít cũng nặng ba trăm cân, nếu như đổi lại là Hàn Phong Tuyết của ba năm trước thì chả có cách nào cầm quyển thư tịch này lên nổi

Cản thận lật giở từng trang một, Hàn Phong Tuyết trong lòng rất hiếu kỳ, đầu tiên là bốn chữ lớn ngay ngắn hiện ra trước mắt khiến ánh mắt của Hàn Phong Tuyết dừng lại tại đó. Trang sách cũng là tử kim thành chú, từng hàng chữ trong sách tự nhiên đứng dậy rồi bay nhảy tưng bừng, có thể cảm nhận được rằng thực lực của bộ xương khô kia lúc còn sống mạnh tới chừng nào

Bốn chữ lớn trên cùng trang sách là: “ Tên ta, Long Chiến”.

Long Chiến, là kẻ mạnh nhất của hai nghìn năm trước là một vị võ thần của võ thần đế quốc, đã bị Thương Nguyệt thao túng người dân ở vùng Hoàng Kim Viên giết chết. Một câu hỏi dần hình thành trong trí tò mò của Hàn Phong Tuyết. “Sao ngài ấy lại xuất hiện ở đây?”, Hàn Phong Tuyết có chút hoài nghi với những gì ghi lại trong thư tịch.

Cố nén sự hoang mang trong lòng Hàn Phong Tuyết liên tục đọc. Mấy trang trước của sách ghi chép về cuộc đời của Long Chiến. Hàn Phong Tuyết xem xét tỉ mỉ cẩn thận, không bỏ sót chi tiết nào

- Lịch sử quả nhiên là không thể tin hết được. - Sau khi xem xong sự tích cuộc đời của Long Chiến, Hàn Phong Tuyết thở dài thốt ra một câu.

https://thuviensach.vn

Hóa ra, trận chiến năm đó không phải do Võ Thần đế quốc khơi mào, mà là âm mưu của Vân Nguyệt quốc . Sau khi chiến tranh đại lục bùng phát, Võ thần đế quốc cũng không hoàn toàn nhập chiến, chỉ là tiến hành đàn áp các tiểu quốc nhỏ có ý muốn vùng dậy làm loạn. Lúc đó, Vân Nguyệt quốc phái sứ giả đến Võ Thần đế quốc, sỉ nhục Võ Thần đế quốc lụi bại và vô năng, lại còn sỉ nhục võ thần của một thời trong đế quốc võ thần - Long Chiến.

Võ Thần đế quốc: Hai nghìn năm trước là một trong bốn đại đế quốc, Số lượng võ sĩ nhiều không kể xiết làm cho Võ thần đế quóc ngày càng cường mạnh

Long Chiến: Võ Thần mạnh nhất cuối cùng của thời đại Võ Thần đế quốc, kỳ tài ngút trời, năm mới bốn mươi tuổi đã đột phá đến cảnh giới võ thánh, bốn mươi sáu tuổi tu vi đã đạt tu vi cao nhất của võ thánh - Võ thánh điên phong

Bất luân là Võ thần đế quốc hay là Long Chiến cũng không phải là thứ mà Vân Nguyệt đế quốc thích sỉ nhục là sỉ nhục được. Bởi vậy mà bố cục đã thay đổi làm cho mọi người ở ngoài nhìn vào sẽ nghĩ như Võ thần đế quốc là người khơi mào cho trận chiến. Long Chiến vốn cho rằng sẽ có thể dễ dàng mà thau tóm Vân Nguyệt đế quốc vào trong lòng bàn tay dễ hơn húp cháo nhưng rồi khi đánh vào thủ đô vủa Vân Nguyệt, đội quân của Võ thần đế quốc đã gặp sự chặn đánh ngoan cường, kịch liệt hoặc có thể gọi là mai phục của đội quân Vân Nguyệt. Rất nhiều triệu hoán sư xuất hiện trên chiến trường, mà năm đó Vân Nguyệt quốc lại chẳng có số lượng triệu hoán sư có thực lực lớn mạnh như thế. Lẽ nào là trước đó Vân Nguyệt quốc che giấu thực lực, Long Chiến bắt đầu hoài nghi. Mãi đến khi Thương Nguyệt xuất hiện trên chiến trường, hắn mới hiểu rõ, trận chiến tranh này chẳng qua là một âm mưu, âm mưu nhằm thay đổi chính trị.

Thương Nguyệt: là ma thú triệu hoán sư cấp 9. Hắn ta không phải là người phá bỏ chiến tranh như trong sử sách đã ghi, hơn nữa hắn ta và Long

https://thuviensach.vn

Chiến đã từng quen biết. Thương Nguyệt cũng không phải người của Vân Nguyệt quốc, lúc hắn xuất hiện Long Chiến mới hiểu rõ. Đây cũng không phải một trận đơn giản nhằm vào Long Chiến, nhằm vào của Võ Thần đế quốc, mà là một âm mưu nhằm thẳng vào những võ sĩ đại lục . Long Chiến cũng chẳng ghi chép lại tỉ mỉ, chỉ là đề ra mấy luồng thế lực khó hiểu là thế lực mạnh chống lưng cho Long Chiến và Thương Nguyệt, chiến tranh thật sự bùng phát nguyên nhân cũng chỉ là do mấy luồng thế lực va chạm vào nhau mà bùng nổ

Lòng bàn tay Hàn Phong Tuyết thấm ra đầy mồ hôi. Sau lưng Long Chiến và Thương Nguyệt đều có thế lực chống đỡ, đó là thế lực gì, một suy nghĩ lóe lên, đột nhiên Phong Tuyết cảm thấy ớn lạnh. Đó tuyệt đối là thế lực của một cường quốc siêu việt, bằng không Long Chiến sẽ không nghĩ rằng cuộc chiến này không đơn giản chỉ là nhắm vào Võ thần đế quốc, mà là nhằm vào toàn võ sĩ của đại lục. Ấy vậy mà ông lại dùng hai từ đơn giản để hình dung về âm mưu lật đổ võ sĩ, Hàn Phong Tuyết lại một lần nữa cảm phục sự thần bí của đại lục, không ngờ sự hiểu biết của mình và tất cả mọi người trong thời đại này lại hiểu một cách phiến diện về võ thần đế quốc như vậy

-Hèn chi sau khi Võ Thần đế quốc bị diệt, võ sĩ tu luyện công pháp và kỹ năng mạnh hầu như toàn bộ biến mất trong đại lục, xem ra sự biến mất đó cũng là một phần trong cái âm mưu lật đổ chính trị võ thần đó. - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ.

kiềm chế xúc động trong lòng, Hàn Phong Tuyết tiếp tục đọc tiếp những trang sau. Sau khi Long Chiến bị đánh bại, thân thể bị trọng thương nên chạy đến Sí nhiệt đế quốc ai dè giữa đường lạc mất phương hướng. Lúc đó , Sí Nhiệt đế quốc lại không bị cuốn vào cuộc hỗn chiến ở đại lục. Thương Nguyệt đương nhiên không để cho Long Chiến sống sót, phái lượng lớn triệu hoán sư và ma thú của bọn họ đuổi theo bắt Long Chiến, chạy một mạch tới rừng cây rậm rạp xanh um này và cuối cùng cũng đuổi kịp Long

https://thuviensach.vn

Chiến. Long Chiến thân đang rơi vào đường cùng chả biết làm sao nên đành nhảy xuống vách núi vạn trượng. Ý muốn suống sót mãnh liệt khiến hắn nắm được vào một thứ có thể làm cho hắn không bị rơi xuống vực sâu mà chết. Đó là một hòn đá lớn bên trên vách núi, sau đó đến được đây. Có lẽ vì sự khinh suất của Thương Nguyệt cũng có thể là do nghĩ rằng rơi xuống vực sâu thì Long Chiến chắc sẽ không sống nổi nên không mấy ai đuổi theo tới đây nữa, cũng nhờ vậy mà Long Chiến mới tồn tại ở đây tiếp được

Kinh mạch toàn thân bị đứt hết nên Long Chiến tự hiểu rằng mình cũng không còn sống được bao lâu, liền mang quyển thành chú thư tịch bên mình ra ghi chép lại âm mưu của trận chiến cách đây 2000 năm cùng với công pháp mà mình đã tu luyện để lại nơi này, mong sao sẽ có vãn bối nào đó nhìn thấy nó . Theo như Long Chiến có nói bởi vì hắn có tư chất trời phú hơn người nên người nắm giữ quyền quản lý cuả thế lực chống lưng cho hắn đã nhận hắn làm đồ đệ, truyền cho hắn bí quyết luyện công pháp tuyệt kỹ. Công pháp võ sĩ và giáo kỹ không giống nhau, cũng không nói rõ phân chia đẳng cấp như thế nào, nhưng Long Chiến nói hắn có tu luyện bộ công pháp này tại đại lục và biết nó không phải là 1 cuốn công pháp bình thường.

Quả nhiên, trong sách đa phần đều ghi lại công pháp và võ kỹ. Đến trang cuối cùng nói rằng: “Không biết bao nhiêu năm sau ngươi có thể nhìn thấy cuốn sách này, tin rằng thời đại đó đã qua cái thời kỳ âm mưu thay đổi chính trị ấy, sau khi thời đại võ giả đã qua đi. Ta hi vọng ngươi có thể tu luyện thật tối công pháp và võ kỹ ta để lại, trở thành một danh võ giả mạnh, để hào quang của võ giả một lần nữa gieo vào đại lục. Ngoài ra, trước khi chết ta có đem một chút thảo dược trong nhẫn không gian cùng với một số thảo dược ta tìm được ở nơi này trồng tại đây. Trong không gian giới chỉ của ta còn có một quyển luyện đan thuật, ngươi cũng học cho thật tốt nhé. Ngoài ra, ta còn có một yêu cầu quá đáng nữa, nếu như có một ngày ngươi có thể đứng tại đỉnh của đại lục, hi vọng ngươi có thể tìm hiểu rõ sự tình năm đó và công bố sự thật này cho toàn dân thiên hạ được biết, vì võ giả toàn đại lục lấy lại lẽ phải.”

https://thuviensach.vn

- Không ngờ rằng tiền bối không chỉ là một võ giả có thành tựu làm người ta phải kinh ngạc, đồng thời vẫn là một đan sư. -Hàn Phong Tuyết kinh ngạc nhìn bộ xương khô.

Hàn Phong Tuyết quỳ trên mặt đất, cung kính dập đầu ba lần, nói:

- Tiền bối cũng tính là ân sư thụ nghiệp của tôi rồi, hãy nhận một lạy của vãn bối.

Đứng dậy đưa ánh mắt nhìn về hướng bộ xương chỉ tay, quả nhiên một chiếc nhẫn không gian hiện ra ngay trước mắt. Cẩn thận đem chúng thu lại, nhỏ một giọt máu lên trên chiếc nhẫn, ánh hào quang chớt lóe lên, Hàn Phong Tuyết đem ý thức chìm vào trong giới chỉ. Hàn Phong Tuyết vô cùng kinh ngạc, giới chỉ không gian chỉ có một trăm mét vuông lớn nhỏ, hiển nhiên không có huyền nguyệt giới cao cấp.

- Có lẽ đúng như cường giả mà nói, giới chỉ chả có bất cứ ý nghĩa gì. - Hàn Phong Tuyết phỏng đoán. Sự thực cũng chỉ như vậy thôi.

Trong không gian giới chỉ, đặt một cuốn thư tịch luyện đan, còn có mấy cuốn võ giả công pháp, sau đó là một vài dược liệu và đồ đạc rải rác. những công pháp và dược thư được Long Chiến thu gom lại đêu ở đây, tuy không bằng những thứ công pháp mà tử kim sách ở bên ngoài ghi lại nhưng, nhưng cũng dủ để gây chấn động ở đại lục. Hàn Phong Tuyết mang cả huyền nguyệt giới chỉ và những dược liệu ở nơi này bỏ vào trong Huyền Nguyệt giới rồi vai bộ xương thêm ba lần nữa:

- Nếu như có một ngày nào đó tôi có thể lên tiếng, tôi nhất định hoàn thành tâm nguyện của tiền bối. - Sau đó đem thi thể Long Chiến mai táng tại một nơi phong cảnh yên bình.

https://thuviensach.vn

Chương 27: Đến Đế Đô

Mang truyện kể lại từ đầu đến đuôi cho Tiểu điêu nghe nhưng Hàn Phong Tuyết lại không nói cho Tàn Nguyệt biết, chỉ kể qua loa cho nàng đỡ tò mò thôi. Chẳng phải Hàn Phong Tuyết có ý che giấu, mà là vì suy nghĩ cho sự an toàn của Tàn Nguyệt. Nếu như việc này truyền ra ngoài, đối với bọn họ mà nói thì đó là một tai họa.

Làm xong tất cả, Tàn Nguyệt gặng hỏi:

-Thiếu gia, chúng ta có thể ở lại đây lâu thêm 1 chút có được không? - Tiên cảnh như thế ai cũng không nỡ dời đi nói chi là Tàn Nguyệt đang đầy 1 nỗi bi thương ở trong lòng - Hàn Phong Tuyết cười cười nói:

- Tiểu Nguyệt muốn như thế thì người làm anh này biết làm sao? Phải chiều ý tiểu muội thôi.

Hàn Phong Tuyết gọi tiểu điêu đi lên trên ngồi nghỉ cùng rồi mở tử kim thư tịch ra, bắt đầu tu luyện võ giả công pháp mà Long Chiến để lại.

Đầu tiên đọc qua công pháp một lượt "Thì ra hiện tại cái gọi là võ giả cũng chẳng phải chân chính ý nghĩa là võ giả, phương pháp bọn họ tu luyện hoàn toàn sai rồi, thảo nào liên cao cấp võ giả đều rất ít người đạt đến". Hàn Phong Tuyết trong lòng thở dài nói. Hiện tại người trong đại lục đối với tu luyện võ giả chú trọng luyện thể, không ngừng đột phá bản thân đến cực hạn, đạt đến cấp độ cao. Mà chiếu theo công pháp có nói, tu luyện võ giả quan trọng là luyện khí, đem các loại nguyên tố khác nhau trong không khí vào trong người, sau đó kết tinh ra tinh túy của công pháp, dựa vào tuyết đường vận hành nhất định, thông qua kinh mạch toàn thân, cuối cùng hội tụ trong đan điền.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết xem xong liền bắt đầu luyện tập theo quyển công pháp mà vị tiền bối kia để lại, nguyên khí trời đất trong không khí từ từ đi vào trong người. Trong không khí không chỉ có ngũ hành nguyên tố, là giáo kỹ chỉ có thể cảm ứng được ngũ hành nguyên tố mà thôi còn những nguyên tố khác chỉ mơ hồ biết là có chúng chứ cũng không biết chúng là gì. Lượng lớn nguyên tố trời đất hội tụ trong khí hải huyệt, không ngừng ngưng tụ lại, chẳng mấy chốc nguyên khí biến thành tinh khí, nhưng tinh khí dư thừa hóa ra lại không đến một phần trăm, cuối cùng quanh quẩn ở trong đan điền của Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết hoàn toàn chìm đắm trong luyện khí. Nguyên tố trời đất đi qua lần lượt hấp thu rồi ngưng tụ, lần lượt thông qua kinh mạch toàn thân, kinh mạch của Hàn phong Tuyết dần dần cũng được mở rộng ra đáng kể.

Mở to hai mắt, toàn thân xương cốt kêu răng rắc “Thật thoải mái, toàn thân tràn đầy lực lượng”, Hàn Phong Tuyết sảng khoái nói. đánh một quyền vào không trung, sức cản phá không khí của một quyền ấy cũng khá ghê gớm, sản sinh tiếng huýt gió như tiếng huýt sáo lớn.

- Lực trong cơ thể như mạnh gấp hai lần. - Hàn Phong Tuyết hưng phấn nói

-Thiếu gia, người tỉnh rồi. - Thanh âm vang lên, Tàn Nguyệt đi đến chỗ Hàn Phong Tuyết. Lúc này Tàn Nguyệt có chút tủi thân, hai mắt hơi hồng.

-Sao vậy, Tiểu Nguyệt, xảy ra chuyện gì rồi? - Hàn Phong Tuyết vội hỏi.

Lườm Hàn Phong Tuyết một cái, Tàn Nguyệt tủi thân nói:

- Lai còn hỏi nữa, chả phải thiếu gia ngài đã ngồi ở đây liền năm ngày hay sao?.

https://thuviensach.vn

- Hả? Liền năm ngày rồi sao, sao ta chỉ cảm thấy như có một lúc à. - Hàn Phong Tuyết thấp giọng nói.

Hừ lên một tiếng, Tàn Nguyệt mân mê vạt áo của mình.

Hàn Phong Tuyết nói với Tiểu Điêu:

-Tiểu Điêu à, Tiểu Nguyệt không biết ta đang tu luyện, ngươi cũng không biết sao, sao lại không nói cho muội ấy biết.

Tiểu Điêu trừng cả hai mắt, nói:

- Đại ca, huynh bảo ta phải nói cho cô ấy thế nào đây, cô ấy lại nghe không hiểu lời ta nói. Ta chỉ có thể để cô ấy dựa sát vào huynh, sau đó chỉ vào huynh, rồi lắc đầu với cô ấy, ý là huynh không sao. Nhưng mà, cô ấy nào biết ta muốn nói gì, chỉ là vội vàng vây quanh.

Hàn Phong Tuyết ngại ngùng xoa xoa đầu mình, nói:

- Ta ngốc thật,có vậy cũng quên được.

Phong Tuyết đi đến phía Tàn Nguyệt nói:

-Tiểu Nguyệt, đại ca không tốt, quên mất nói với muội ta đang tu luyện, lần sau ta nhất định nói cho muội biết trước tiên.

Tàn Nguyệt lúc này mới gật đầu cười cười, nhỏ giọng ừ một tiếng.

-Đại ca, tu luyện thế nào rồi?- Tiểu Điêu chờ mong nhìn Hàn Phong Tuyết. Nó chỉ có thể cảm ứng được Hàn Phong Tuyết tu vi giáo kỹ bên ngoài, lại không cách nào cảm ứng được tu vi võ giả của Hàn Phong Tuyết.

- Theo như trên công pháp có nói thì ta đang là võ giả cấp thấp rồi. - Hàn Phong Tuyết trả lời

https://thuviensach.vn

-Nhanh như vậy, -Tiểu Điêu kinh ngạc nói.

-Ừ, có thể mới là gốc rễ của công pháp thôi. -Hàn Phong Tuyết nói - năm ngày rồi, chúng ta cũng nên rời khỏi đây thôi.

-Đại ca, dệ còn muốn mang huynh đến một nơi. - Tiểu Điêu thần bí nói

Hàn Phong Tuyết dùng ánh mắt kỳ dị nhìn Tiểu Điêu, nói:

-Không biết đệ lại tìm ra được một nơi kỳ quái nào nữa đây.

Bị Hàn Phong Tuyết nhìn thấu Tiểu điêu xù lông rồi không khách khí nói:

-Nào có nhiều nơi tốt như vật, đệ mang huynh đi đến chỗ phía trước không xa, nơi đó đặc biệt kỳ quái.

-Nơi kỳ quái. - Hàn Phong Tuyết nói nhỏ một tiếng rồi mang theo Tàn Nguyệt đặt lên trên lưng Tiểu Điêu.

Mang theo hai người bay lên không trung, không lâu sau Tiểu Điêu dừng xuống. Chỉ thấy một màng mỏng trong suốt xuất hiện trước mắt, bên ngoài màng mỏng là một rừng rậm, Hàn Phong Tuyết kinh ngạc nhìn thấy một vài ma thú chuyển động ở trong rừng cây .

-Vì sao nơi này lại tồn tại một tấm màng mỏng như vậy đem hai phần không gian ngăn cách ra, ma thú bên đó và động vật chỗ này sao lại không va vào màng - Hàn Phong Tuyết trong lòng nghi hoặc nói.

Đi lên phía trên, Hàn Phong Tuyết dùng tay nhẹ nhàng chạm vào màng mỏng, sự ngăn cản quá mạnh làm Hàn Phong Tuyết văng ra ngoài

-Kết giới, kết giới rất mạnh nhưng chỉ làm người ta bắn ra, lại không gây chấn thương. Đây lại là vị tiền bối nào bố trí kết giới tại chỗ này. Long Chiến sao? - Hàn Phong Tuyết nghĩ ngợi. - Không đúng, sau khi Long

https://thuviensach.vn

Chiến đến chỗ này đã không có năng lực bố trí kết giới lớn mạnh như vậy rồi. Phạm vi kết giới lớn như vậy, cho dù Long Chiến không bị thương cũng không thể bố trí ra được, - Hàn Phong Tuyết nháy mắt đã gạt bỏ suy đoán vừa rồi. - Chỗ này vì sao lại có một mảnh kết giới, kết giới phía trước lại là nơi nào. Tại sao lại có một mảng kết giới ở nơi tiên cảnh của nhân gian như vậy?. - Hàn Phong Tuyết nảy sinh vài nghi vấn, thở dài nói: -

- Bỏ đi, hiện tại ta cũng không có năng lực làm rõ những điều này, đợi sau này thực lực cường đại rồi lại đến

-Tiểu Điêu, nguwoi cũng khá là nham nhiểm đấy - Hàn Phong Tuyết đối với Tiểu Điêu cười nham hiểm.

Tiểu Điêu rụt rụt cổ nói:

-Nào có, cho dù ta có nói huynh liệu có dăn lòng nổi mà không tiến lên chạm vào mảng kết giới đó hay không?

“Cũng đúng, cho dù Tiểu Điêu nói cho mình, kiểu gì mình chả tò mò mà tiến lại chạm vào thử?” - Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ. Mấy ngày tiếp theo, quan hệ của Phong Tuyết và Tiểu điêu dường như đã thật sự trở thành huynh đệ. Cho dù huynh đệ ruột thịt, cũng không thể nào ngày ngày ở cùng nhau tại một chỗ được.

-Chúng ta lên đường thôi. - Hàn Phong Tuyết nhìn ra phía xa nói.

-Được, chúng ta đi nơi nào?

-Đế đô

Một ngày sau, một đôi thiếu niên nam nữ ngồi trên lưng một con tiểu điêu nhiều màu sắc nhanh chóng bay tới đế đô. Thiếu nữ nằm ngủ ngoan trong lòng người thiếu niên, trên người khoác một bộ y phục nam tử. Từ

https://thuviensach.vn

không trung nhìn xuống phía trước thành thị to lớn mênh mông, Hàn Phong Tuyết thở dài một tiếng: “Không hổ là đế đô”.

https://thuviensach.vn

NGHỊCH THIÊN KỸ

Tịnh Vô Ngân
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Học Viện Diệu Huy

- Người đến là ai? -Một tiếng quát to vang lên, làm màng nhĩ của Hàn Phong Tuyết như muốn rách luôn

Vừa nhìn xuống phía dưới, có năm người mặc áo giáp, đầy đủ võ trang kỵ sỹ đang cưỡi ưng thú nhanh chóng bay lên, dừng lại ở trước mặt Hàn Phong Tuyết. Thấy đối phương chỉ là một thiếu niên nên cũng thoải mái hơn rất nhiều, một người trong đó mở miệng:

-Không được bay vào đế đô, ngươi không hiểu quy củ sao?

Hàn Phong Tuyết bình tĩnh nói:

-Tiểu nhân lần đầu tới đế đô, không hiểu rõ quy củ lắm, mong các vị đại nhân bỏ qua. -Vừa nói, tiểu điêu chậm rãi hạ xuống đất.

Mấy tên kỵ sỹ tuy trong lòng cảm thấy kì lạ, cho rằng thiếu niên mười mấy tuổi có thể tự mình bay trên ma thú, hiển nhiên là con của đại gia tộc, làm sao lại cả quy củ này cũng không hiểu? Nhưng bọn hắn dĩ không tranh cãi với trẻ con, lại càng không bởi vậy mà đắc tội với người khác, chỉ lẳng lặng bay trở về vị trí của mình, giống như không có chuyện gì xảy ra.

Lúc này Tàn nguyệt đã tỉnh lại, hai người đi vào đế đô. Nhìn trên mặt đất, đế đô lại là một cảnh tượng khác: đường xá rộng rãi, kiến trúc cổ đồ sộ, các loại ma thú đi lại trên đường tấp nập.

- Một trong tứ đại đế quốc của đại lục, cố đô mấy nghìn năm, quả nhiên là không tầm thường, thủ thành ở cửa thành có ít nhất một tiểu đội kỵ sỹ trên không, ngoài ra còn có lực lượng ngầm phân bố ở xung quanh. Vật

https://thuviensach.vn

cưỡi của người đi đường có một số là ma thú cấp năm, ma thú cấp bốn cũng có rất nhiều, còn ma thú cấp 3 thì cứ nhan nhản như xe ngựa đi lại bình thường ở Phong Thành vậy

Tiểu điêu, Tàn Nguyệt nhìn quanh, cả hai bọn họ đều tò mò về tất cả mọi thứ xung quanh. Hàn Phong Tuyết cũng hấp dẫn rất nhiều ánh mắt. Hàn Phong Tuyết là một thiếu niên có bộ dạng thanh tú lãnh đạm, Tàn Nguyệt thanh thuần xinh đẹp, tiểu điêu lại độc lạ hiếm thấy, không có chỗ nào không trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người.

- Không biết thiếu gia, tiểu thư con nhà nào, tiểu điêu thật xinh đẹp, ta còn chưa thấy qua ma thú nào xinh đẹp như vậy đâu.-Rất nhiều người trên đường nghị luận.

Hàn Phong Tuyết cũng không nghĩ đến mình lại được chú ý:

- Tiểu điêu, xem ra ta phải đem ngươi thu vào trong Huyền nguyệt giới thôi, nếu không e là không ổn.-Hàn Phong Tuyết cười khổ nói.

- Đại ca à, ngươi thu ta đi, nhưng mà huynh phải giúp ta bày trí cảnh tượng rừng cây um tùm, cảnh sắc như chốn tiên cảnh ở trong Huyền nguyệt giới cơ!

Hàn Phong Tuyết nói cho Tiểu điêu chuyện của Huyền nguyệt giới, qua mấy ngày, Hàn Phong Tuyết đã tìm hiểu, phát hiện ra không gian giới chỉ thượng đẳng có một tác dụng: có thể dựa theo suy nghĩ trong lòng mà bố trí huyễn cảnh.

Đi tới một góc vắng vẻ, Hàn Phong Tuyết thu tiểu điêu vào trong Huyền Nguyệt giới

Hàn Phong Tuyết cùng Tàn Nguyệt đi tìm nhà trọ để nghỉ ngơi, ăn cơm trưa xong, đi ra ngoài mua một tấm bản đồ chi tiết của đế đô, sau đó Hàn

https://thuviensach.vn

Phong Tuyết lại nghe phong phanh được một chút tin tức chuyện báo danh của tứ đại học viện.

Tới sớm không bằng đúng dịp, ba ngày sau chính là ngày tứ đại học viện chiêu sinh. Tứ đại học viện đế đô gồm: Giáo kỹ học viện, Kỵ sỹ học viện, Kiếm sỹ học viện, Diệu Huy học viện. Ba học viện trước đều là học viện chuyên tu, chỉ có Diệu Huy học viện là học viện hỗn hợp, giáo kỹ, kỵ sỹ, kiếm sỹ, thậm chí ngay cả triệu hoán sư và võ sỹ cũng chiêu thu. Tuy giáo kỹ là trào lưu chủ yếu của đế đô, nhưng đế đô cũng cần nhiều người có thiên phú khác, để bồi dưỡng những người này, chính là nguyên do mở ba học viện trước. Về phần học viện Diệu Huy, là vì đế đô còn có người tu luyện võ sỹ và triệu hoán sư, nhưng ở đế đô, hai phương diện này người có khả năng thiên phú cũng không nhiều, đó là lý do chỉ có thể thành lập Diệu Huy học viện để chiêu thu những người này cùng một số người có thiên phú không có cách nào được thu nhận vào ba học viện kia. Bởi vậy, Diệu Huy học viện cũng là một trong đại học viện, nhưng lại có người trực tiếp đến thẳng tam đại học viện mà bỏ qua học viên Diệu Huy này.

Trong phòng trọ, Hàn Phong Tuyết thả Tiểu điêu từ trong Huyền nguyệt giới ra. Quay về phía Tàn Nguyệt nói:

-Tiểu Nguyệt, không phải muội muốn trở thành một kỵ sỹ dũng mãnh sao, hiện tại cơ hội tới rồi.

Tàn Nguyệt nhìn Hàn Phong Tuyết nói:

-Thiếu gia, có thể không?- Trong ánh mắt nàng có sự trông đợi mà ai cũng có thể nhìn ra.

-Đương nhiên có thể, chỉ cần Tiểu Nguyệt muốn, nhất định có thể. -Hàn Phong Tuyết khẳng định.

-Vậy Tàn Nguyệt phải làm sao đây?

https://thuviensach.vn

-Ba ngày sau, tứ đại học viện của đế đô chiêu sinh, huynh dẫn muội đi ghi danh, chỉ cần thông qua khảo hạch thì có thể trở thành một thành viên trong học viện. -Hàn Phong Tuyết mở miệng nói.

-Tứ đại học viện? Như vậy thiếu gia sẽ cùng muội học chung một học viện sao?-Tàn Nguyệt hỏi vấn đề quan trọng nhất.

Đem tình hình tứ đại học viện đế đô nói một lần cho Tàn Nguyệt hiểu rõ, Hàn Phong Tuyết nói:

-Hai lựa chọn, đầu tiên: Muội đi Học viện Kỵ sỹ làm khảo hạch còn huynh đi Giáo kỹ học viện tiến hành khảo hạch. Thứ hai: Chúng ta cùng tới Diệu Huy học viện.

Tàn Nguyệt lộ ra một chút do dự, yếu ớt nói:

-Thiếu gia, Tuy Tàn Nguyệt muốn cùng thiếu gia ở chung một chỗ, nhưng muội lại sợ làm thiếu gia không chú tâm học tập được, cho nên ta chọn cái thứ nhất.

Hàn Phong Tuyết trong lòng có chút cảm động, hiện tại Tàn Nguyệt đã chân chính coi mình là người thân rồi, Phong Tuyết nhìn Tàng Nguyệt âu yếm nói:

-Tiểu Nguyệt, thật ra thì mỗi một người chỉ cần chịu nỗ lực, bất kể học ở chỗ nào đều có thể xuất sắc giống nhau. Cho nên, chúng ta đi Diệu Huy học viện.

Tàn Nguyệt đôi mắt ửng đỏ, cười nói:

-Thiếu gia đối với Tiểu Nguyệt thật tốt!

Hàn Phong Tuyết xoa đầu Tàn Nguyệt:

https://thuviensach.vn

- Muội là muội muội của ta, ta không đối tốt với muội thì ai đối tốt với muội đây?

Ba ngày sau, cả Đế đô hừng hực trào lên khí thế. Các phe phái ở Đế quốc đã đi tới đế đô, bắt đầu từ hai ngày trước, cổng thành đã tăng cường cảnh giới, bên ngoài thành mỗi ngày đều có hàng dài đứng xếp hàng. Người của Đế đô cũng nhộn nhịp tới lui, tất cả mọi người đều tập trung ở một chỗ. Trung tâm đế đô -khu vực của tứ đại học viện, đây là đế quốc đặc biệt vì tứ đại học viện mà xây dựng lên, xung quanh năm trăm dặm không có cảnh trí nào khác, chỉ có tứ đại học viện phân bố ở tứ phương. Mọi người đều sớm muốn tới nơi này, nguyên nhân chỉ có một: ngày hôm nay, học sinh mới của tứ đại học viện tiến hành khảo hạch.

Hàn Phong Tuyết cùng Tàn Nguyệt sáng sớm đã đến trước cửa lớn khu vực này, vừa mới tới đã nhìn thấy cảnh tượng làm họ hết hồn, đâu có nhìn được chỗ cửa chính, khu vực bên ngoài đông nghìn nghịt, ít cũng có hơn mấy chục vạn người.

-Lực ảnh hưởng của Tứ đại học viện thật là lớn! -Hàn Phong Tuyết than thở.

Người xung quanh nghị luận ầm ĩ, nói con cháu mình phải đi Giáo kỹ học viện, Kỵ sỹ học viện hoặc Kiếm sỹ học viện. Hàn Phong Tuyết có chút kỳ lạ, tại sao nhiều người như vậy mà không thấy ai đi học viện Diệu Huy? Hàn Phong Tuyết tìm đại một người để hỏi, kết quả là nhận một cái liếc mắt khinh bỉ, người nọ đáp:

-Ở đây đều là đi tứ đại học viện tham gia khảo hạch, Diệu Huy học viện ở cuối danh bài, ai mà thèm khen ngợi nó chứ.

Hàn Phong Tuyết không khỏi miễn cưỡng cười một cái:

-Hắn là do nguyên nhân này.

https://thuviensach.vn

Lúc này người tới ngày càng nhiều, chỉ nghe một giọng nói vang lên trong tai mọi người:

-Sau khi mở cửa, tất cả mọi người lập tức tự mình đi về phía trước để học viện khảo hạch, nếu như gây chuyện quấy rối, giết! -Tiếp theo, cửa lớn mở ra, mọi người chen chúc nhau mà vào. Hàn Phong Tuyết ở trong lòng thầm nghĩ:"Thanh âm của người này đồng thời vang lên trong tai nhiều người như vậy, tuy là thanh âm không lớn nhưng lại vô cùng rõ ràng, không biết là ai có tu vi như thế?", Sau đó lôi kéo Tàn Nguyệt đi đến phía trước chen đi vào.

https://thuviensach.vn

Chương 29: Vượt Qua Kỳ Thi Kiểm Tra Đánh Giá (Khảo Hạch)

Học viện Diệu Huy nằm ở phía bắc của khu tứ đại học viện, diện tích hai vạn mẫu, đã trải qua cả nghìn năm lịch sử.

Ngoài cửa học viện, một "pho tượng lớn" an tọa canh giữ ở đó, nét chạm trổ thật tinh xảo, thoáng nhìn thì cho người ta cảm thấy rằng đó là một ông già uy nghiêm, nghiêm khắc nhưng nhìn kỹ thì vẻ mặt ông già lại rất hiền hòa, bao dung. Hai nét đối lập ấy lại cùng một lúc thể hiện trên vẻ mặt của pho tượng nhưng lại không hề làm mất đi vẻ hài hòa cân đối của nó mà còn làm nó nổi bật hơn. Ông già mà được làm mẫu để tạc ra pho tuongj này chính là hiệu trưởng của học viện này - Học viện Diệu Huy

Lúc này, xung quanh "pho tượng" có một đám người đang đứng tụ tập, đám người đó đang lo lắng:

-Học viện ở cuối cùng danh sách cũng không thể tệ như này chứ, lâu như vậy còn không có người đến tiến hành khảo sát. -Rất nhiều người than phiền.

Nhiệt độ quảng trường dần nóng lên, bây giờ đã là giữa trưa rồi, tiếng phàn nàn càng lúc càng lớn, thậm chí còn có người nản chí mà bỏ đi chỗ khác

-Thiếu gia, làm sao lại vẫn chưa có người nào đến tiến hành khảo sát??-Tàn Nguyệt cũng chờ nhưng giờ có vẻ nàng thấy hơi sốt ruột.

-Tiểu Nguyệt, tu luyện phải có sự kiên trì, phải có nghị lực, bản thân có thể chờ đợi chính là một loại khảo sát rồi. -Hàn Phong Tuyết khuyên nhủ.

https://thuviensach.vn

Thời gian trôi qua nhanh chóng, mới đây mà giờ mặt trời đã dần ngả về phía tây. Trong quảng trường trước có hàng ngàn người, giờ cũng giảm đi gần hết. Cả một quảng trường rộng lớn không có lấy một tiếng động.

-Khụ khụ - một tiếng ho khan vang lên, chỉ thấy một người trung niên mặc chiếc áo màu xanh ngọc bích đi từ trong học viện đi ra

Khừm ....một tiếng, toàn bộ ánh mắt của toàn trường đều đổ dồn về phía người trung niên đó. Người trung niên mặc áo xanh ngọc bích đứng trước quảng trường, cười nói:

- Ta rất vinh dự được thông báo các ngươi đã thông qua đợt khảo sát đầu tiên của học viện, tất cả mọi người đến đây mỗi người nhận lấy một tấm lệnh bài khảo sát, ngày mai tiếp tục khảo sát đợt hai. -Vừa nói anh ta vừa xoay xoay chiếc nhẫn trong tay lập tức một xệp lệnh bài màu vàng xuất hiện ở trước mặt. Mọi người lần lượt lên nhận tấm lệnh bài của mình rồi lần lượt rời đi

-Thiếu gia, người thật thông minh!- Tiểu Nguyệt cười nói.

***

Đêm ở đế đô, đèn màu đủ sắc thái làm cả phố sáng choang như ban ngày, người đi trên đường không lúc nào ngớt. Hàn Phong Tuyết dắt theo Tàn Nguyệt đi dạo khắp nơi, sau đó trở lại nhà trọ nghỉ ngơi, chuẩn bị cho ngày khảo sát thứ hai.

Sáng sớm hôm sau, khi Hàn Phong Tuyết đi tới ngoài cửa học viện đã nghe thấy tiếng xôn xao bàn tán bên trong quảng trường của học viện. Hoa ra là những người hôm qua không đủ kiên nhẫn bỏ đi trước giờ đang đứng giải thích:

- Nào có khảo sát nào mà kỳ cục vậy, thực là chẳng biết thế nào.- Nhưng bọn họ cũng chỉ có thể mang theo khuôn mặt khó chịu mà rời đi.

https://thuviensach.vn

Người trung niên giám sát đợt khảo sát hôm qua xuất hiện, anh ta vẫn vận bộ quàn áo màu xanh ngọc bích, trên lưng còn đeo một cây cổ cầm. Chỉ thấy anh ta ngồi trên chiếu, đem cổ cầm cởi xuống đặt trên gối, nói:

- Khảo sát hôm nay rất đơn giản, chỉ cần các ngươi có thể nghe ta chơi hết một khúc đàn mà vẫn bất động, thì tính là đã qua.

Hàn Phong Tuyết có chút ngờ vực:" Nghe hắn khảy một bản đàn, chỉ đơn giản như vậy thì khác gì là thả cửa cho qua sao?"

Lại một giọng nói ở đâu vang lại:

- Thầy à, chúng ta mỗi người tinh thần lực có mạnh có yếu, cái này không công bằng!

-Trên đời này vốn cũng không có công bằng tuyệt đối, tứ đại học viện chiêu sinh đều là chỉ chọn thiếu niên từ tám đến mười lăm, cho nên tuổi tác của các ngươi chênh lệch không quá lớn. Huống hồ, tinh thần lực cũng không phải là nhân tố quyết định duy nhất, chỉ cần lực ý chí của ngươi đủ kiên định, thì tinh thần lực không đủ cũng có thể kiên trì.- Người nam nhân trung niên trả lời

Tiếp theo, tiếng đàn du dương vang lên, trong đầu mọi người đồng thời xuất hiện một bức tranh: một người ở trong thôn trang nhỏ, xung quanh bọn trẻ chốc chốc lại đuổi bắt chơi đùa bát nháo, khi lại ở bên sông chơi đùa, nhìn nét mặt mọi người ở đó đều tràn đầy nụ cười hạnh phúc. Bỗng nhiên, xa xa có một đội kỵ binh đi tới, lôi kéo trai tráng khỏe mạnh trong thôn đi chiến trường, ở trong lòng mọi người tràn đầy nỗi thống khổ của ly biệt, trong thôn không còn an tĩnh nữa mà đắm chìm trong khổ đau. Khúc nhạc đàn vừa chuyển nhịp điệu lại trải ra trước mắt mọi người khung cảnh của chiến trường, trên chiến trường, hai quân đối chọi, tiếng kêu gào cổ động vang lên, các tướng sỹ phát động xung phong liều chết. Nhất tướng công thành vạn cốt khô (Đây là câu cuối trong bài thơ thất ngôn Kỉ Hợi tuế nhị

https://thuviensach.vn

thủ của Tào Tùng, đời Đường, là một lời phê phán tai họa của chiến tranh, bên nào cũng gặp tổn thất nặng nề về con người chỉ sau một quyết định của chủ tướng), chiến sĩ da ngựa bọc thây. Lúc này ánh tà dương đỏ như máu, trên chiến trường thây phơi khắp nơi, vô số cô hồn hoang dã du đãng chốn trung du, bọn họ cũng không tìm được đường về nhà. Thế giới không hề có một tia ánh sáng, lưu lại ở đó chỉ có bóng tối vô tận cùng đau khổ triền miên.

Phảng phất qua cực kỳ lâu, khúc nhạc ngừng lại, Hàn Phong Tuyết chậm rãi mở hai mắt ra, Tàn Nguyệt khóc một cách thống khổ, nhưng lại chỉ ngồi yên chứ không hề di chuyển, mà lúc này trên quảng trường cũng chỉ còn có không đến năm trăm người. “Tiếng đàn lại có thể tác động vào nội tâm của con người, ra tay thật mạnh, nếu như không phải tinh thần lực của ta tương đối mạnh, có lẽ ta cũng không kiên trì nổi nữa”. Dù sao, ai cũng không muốn dắm chìm trong loại cảnh tượng bi thương thống khổ này.

-Từ hôm nay trở đi, các ngươi chính thức trở thành một thành viên của Diệu Huy học viện. Ngày mai mỗi người mang theo một trăm tử kim tệ đến học viện báo danh.-Người trung niên mặc áo xanh ngọc bích bình thản tuyên bố.

-Dạ. -Rất nhiều người bắt đầu đứng lên ăn mừng.

Gương mặt Hàn Phong Tuyết lúc này lại muốn khóc, mỗi người một trăm tử kim tệ, không nghĩ tới tiền báo danh lại quá đắt như này, trên người mình hết thảy cũng chỉ có một trăm tử kim tệ, " Học viện này thật độc ác", Hàn Phong Tuyết lẩm bẩm.

Người bên cạnh nghe được lời nói của Hàn Phong Tuyết, liền nói:

-Huynh đệ, giá này còn nói đắt, tam đại học viện khác còn mỗi người năm trăm, phải biết rằng, chỉ cần ngươi có thể thuận lợi tốt nghiệp (học xong hết)lại giành được thành tích tốt, sau này chính là tiền đồ vô lượng, có

https://thuviensach.vn

thể có được sự lôi kéo của các thế lực lớn, thậm chí phong công phong tước.

Trên đường đi, Hàn Phong Tuyết nói với Tàn Nguyệt:

-Tiểu Nguyệt, lúc khảo sát vừa rồi muội làm sao kiên trì được thế?

Tiểu Nguyệt cười nói:

-Nếu như muội kiên trì cũng không nổi thì không thể cùng thiếu gia ở cùng một chỗ, nghĩ vậy muội liền kiên trì được đó!

-Ta có mị lực lớn như vậy sao? - Hàn Phong Tuyết lẩm bẩm - Hay là trước tiên tìm một chỗ kiếm lấy ít tiền đã.

Cậu cũng không lo lắng không lấy được tiền, dược thảo của Huyền nguyệt giới tùy ý lấy ra một gốc chính là tiền rồi.

"Phòng đấu giá đế đô" đột nhiên đập vào mắt Hàn Phong Tuyết. Cứ như vừa vớ được cục vàng to, hai mắt Hàn Phong Tuyết sáng chưng lên:

-Tiểu Nguyệt, chúng ta vào trong!- Tiểu Nguyệt trong xoe cả mắt, chả hiểu Phong Tuyết kéo mình vào đây để làm gì? Chả lẽ tính đấu giá mình luôn chăng T_T

Vừa định vào cửa, Hàn Phong Tuyết liền bị một bàn tay cản lại, hắc y nhân giữ cửa nói:

-Nơi này là phòng đấu giá lớn nhất đế đô, không phải chỗ để một thằng nhãi con như ngươi có thể tùy ý chơi đùa!

-Ai nói là ta tới chơi đùa? Ta có đồ cần phải đấu giá. - Hàn Phong Tuyết cảm thấy phiền phức, nhỏ tuổi chính là điều phiền phức lớn nhất

https://thuviensach.vn

Nghiêm túc nhìn hai người Hàn Phong Tuyết mà nói, hai người cũng chỉ mặc quần áo vải thô, tuy là dáng dấp không tệ, nhưng không có tiểu điêu ở bên phụ trợ, vừa nhìn sẽ không giống người có tiền. Hắc y nhân lạnh lùng nói:

-Ngươi có đồ gì, trước tiên cho ta xem đã.

Thấy mấy người vào sau cứ phăng phăng đi thẳng vào trong phòng đấu giá, Hàn Phong Tuyết nhíu mày một cái, thằng cha mắt chó coi thường người ta, Hàn Phong Tuyết cũng không nhiều lời với hắn, đưa tay kéo Tàn Nguyệt đi vào phía trong. Thấy Hàn Phong Tuyết vậy mà không coi hắn ra gì, bàn tay Hắc y nhân chụp vào Hàn Phong Tuyết, lại thấy trước mắt bàn tay định chụp vào Hàn Phong Tuyết rơi vào khoảng không, cánh tay Hàn Phong Tuyết lại hung hăng đánh vào ngực hắn, hắc y nhân lùi lại năm sáu bước mới đứng vững. Đẩy lùi hắc y nhân, Hàn Phong Tuyết nhìn hắn một cái, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Lúc này hắc y nhân cũng không hề nổi nóng, trên trán hắn mồ hôi lạnh toát ra túa lua. Đụng nhầm tổ kiến lửa rồi, tuổi còn trẻ mà ngoan cường như vậy, nhất định là con của đại gia tộc, may là người ta không có truy cứu, bằng không hắn cũng chịu không nổi. Ngăn Hàn Phong Tuyết lại là hắn tự chủ định, một người thủ vệ như hắn cũng không có cái quyền này.

https://thuviensach.vn

Chương 30: Hà Thủ Ô Năm Mươi Nghìn Năm

Bước vào gian hàng đấu giá, hai người Hàn phong Tuyết hoa hết cả mắt, những viên bảo thạch nhiều màu sắc được đặt trong quầy trang sức lấp lánh như mộng như ảo.

- Nhiều quá đi

Nhìn thấy hai đứa trẻ vừa bước vào cứ ngáo ngơ ngáo ngác như nai vàng ngơ ngác, cô lễ tân tuổi tầm 20, thân hình đẫy đà, đầy vẻ quyến rũ liên đi tới, trên mặt hiện một nụ cười nhạt nói :

- Hai vị có cần giúp đỡ gì không?

Hàn Phong Tuyết gật đầu nói:

- Tôi muốn bán đấu giá một cây dược thảo.

- Vậy được, mời theo tôi vào phía trong.

Cô lễ tân đưa tay mời khách vào trong rồi chính mình làm người dẫn đường đi trước. Đi qua vài dãy hành lang, ba người bước vào sau sân khấu. Nhìn thấy có người đến, người quản lí đang sắp xếp các vật bán đấu giá quay qua nhìn bọn họ.

Cô lễ tân cung kính nói:

- Hoa thúc, vị huynh đệ này nói có một dược liệu cần bán đấu giá.

Người đàn ông được gọi là Hoa thúc phẩy tay, cô gái chậm rãi dời khỏi. Hoa thúc ôn hòa nói:

https://thuviensach.vn

- Vị tiểu huynh đệ này muốn bán đấu giá dược liệu gì?

Hàn phong tuyết lấy cây hà thủ ô từ trong huyền nguyệt giới, nó được Long Chiến bảo quản trong cái nhẫn không gian, Hàn Phong Tuyết thấy nó chả có gì đáng giá cả. Mắt hoa thúc vụt qua một tia kinh ngạc :

- Hà thủ ô ngàn năm, còn có nhẫn không gian, xem ra vị tiểu huynh đệ này không phải là người tầm thường.

Hàn phong tuyết nhăn mày.

Chú ý đến biểu cảm của Hàn Phong Tuyết, Hoa thúc lập tức cười nói:

- Vị tiểu huynh đệ cứ an tâm đi, chả qua là ta thấy lạ thôi, chứ ở đây là sàn đáu giá đệ nhất ở đế đô cái gì vào đây mà chả ra tiền. Sàn đấu giá này đặt chữ tín lên hàng đầu nên tiểu huynh đệ cứ yên tâm.

Sau khi nghe Hoa thúc nói, mặt Hàn Phong Tuyết mới giãn ra trở về tư thế bình thường.

Hoa thúc tiếp tục nói;

- Khu đấu giá sẽ thu phí đăng kí là 1% giá bán, nếu như vị tiểu huynh đệ này không có ý kiến gì thì mời đến đại sảnh đợi, mỗi ngày khu bán đấu giá sẽ liên tiếp đấu giá 8 tiếng, cứ nửa tiếng sẽ bán một vật phẩm, trước mắt vị tiêu huynh đệ này có hai vật cần bán, sau khi bán đấu giá xong có thể trực tiếp đi vào trong nhận tiền bán đấu giá.

- Vậy được.

Hàn phong tuyết đi đến đại sảnh tìm một vị trí phía sau ngồi xuống. Đại sảnh có sức chứa mười vạn người này nghe chừng hơi vắng lúc này chỉ có trên dưới ba, bốn vạn người.

https://thuviensach.vn

Sau vài phút, hoa thúc từ sau sân khấu bước ra, phía sau là mấy người khiêng một cái lồng, trong lồng một cái đầu nhỏ của con chồn tuyết mệt mỏi đặt xuống. Bước đến giữa sân khấu, Hoa thúc hòa nhã nói:

- Lần đấu giá này là chồn tuyết ma thú cấp ba, chồn tuyết trưởng thành có thể đạt đến cấp 4 thậm chí cấp 5, tôi không nói nhiều nữa, giá thấp nhất của nó là một nghìn đồng tử kim.

Phía dưới bắt đầu ồn ào, đến cuối cùng không biết ai đã dùng ba nghìn đồng tử kim để dành được con chồn tuyết về tay mình

Người trong đại sảnh không ngừng tăng lên, nửa giờ sau, ghế ngồi còn trống trong sàn đấu dường như đã được lấp đầy "việc gì đang xảy ra?" Hàn Phong Tuyết có chút không hiểu.

Một bóng hình từ sau sân khấu bước ra, tuy nhiên lại không phải là hoa thúc. Mà là một thiếu nữ mặc một bộ áo dài đỏ, dáng người cao gầy, bộ ngực đầy đặn lộ ra, lại thêm gương mặt thiên sứ. Nếu nói cô gái lễ tân kia quyến rũ, thì thiếu nữ đứng trên sân khấu trong giờ phút này lại có thể nói là lanh lợi, rực rỡ. Cả đại sảnh nhất thời rơi vào im lặng, toàn bộ ánh mắt đều tập trung trên người cô gái này.

Một nụ cười nhếch mép xuất hiện trên khuôn mặt khả ái, cầm một quyển sách trên tay, bước đi uyển chuyển, chậm rãi bước trên sân khấu, giọng nói dịu dàng êm tai vang lên:

- Tiểu nữ là Hoa Nghiên xin chào các vị, tôi nghĩ mọi người đến đây đều vì quyển sách tôi đang cầm trên tay phải không. Không sai, đây chính là công pháp tu luyện kỵ sĩ không gian cấp bảy, tôi tin rằng mọi người đều biết giá trị của nó, không có giá thấp nhất, cuộc đấu giá được bắt đầu ngay bây giờ.

- Ba vạn, năm vạn, tám vạn.

https://thuviensach.vn

Âm thanh vang lên không ngừng. Với ma thú, vật cưỡi thông thường đánh giá đẳng cấp của kỵ sĩ. Cấp một được gọi là cấp kỵ sĩ thấp nhất, cấp hai là cấp kỵ sĩ loại trung, cấp ba là kỵ sĩ cao cấp, cấp bốn, năm, sáu là kỵ sĩ trái đất, cấp bảy là kỵ sĩ không gian, nhưng cấp mười lại được gọi là cấp kỵ sĩ thần. Công pháp tu luyện kỵ sĩ không gian cấp bảy, sức hấp dẫn của nó không cần phải nghi ngờ.

- Tiểu nguyệt em cũng muốn có mà.

Nhìn ánh mong muốn của Tàn nguyệt, Hàn phong tuyết mở lời.

- Thiếu gia, tiểu nguyệt không cần.

Hàn Phong Tuyết trịnh trọng nói:

- Tiểu nguyệt, ta từng nói muội là muội muội của huynh, muốn tức là muốn, đừng giấu huynh, huynh nhất định sẽ giúp muội lấy được, để cho em trở thành kỵ sĩ mạnh nhất.

- Ba mươi vạn.

Âm thanh đột ngột vang lên, đại sảnh nhất thời im lặng. đưa ra giá là một chàng trai mặc trang phục truyền thống, ánh mắt như chim ưng, bộ dạng kiêu ngạo, thoạt nhìn đã biết là con cháu nhà quý tộc.

- Ba mươi vạn.

Lần này là một lão già gầy nhom nói, bên cạnh là một thiếu nữ kỵ sĩ cải trang. Có thể thấy vì cô ta mà mua món đồ đó.

- Ba mươi vạn. chàng trai mắt chim ưng cao giọng.

- Ba mươi vạn. lão già ốm nhom vẫn kiên định không chút kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

- Bốn mươi vạn, bốn mươi mốt vạn. cuộc đua giá cả giữa hai người không ngừng được nâng lên.

Nét cười trên mặt Hoa thúc ngày càng rõ nét

- Năm mươi vạn. Nói xong giá, chàng trai mắt chim ưng tiếp tục nói:

- Tôi là con cuả bá tước Trương Hạo ở đế đô, không biết tiền bối có thể cho chút thể diện.

Mặc dù nói như vậy, nhưng trong ngữ khí không có lấy một chút tôn trọng.

- Năm mươi mốt vạn. lão già gầy nhom tiếp tục nói giá không thèm để ý đến hắn ta.

- Haiz. Sắc mặt của chàng trai mắt chim ưng trở nên u ám.

- Sáu mươi vạn. - Âm thanh vang lên không đúng lúc, ánh mắt của tất cả mọi người một lần nữa nhìn nhau, mặt Hàn Phong Tuyết không chút biểu cảm, không chút để tâm những ánh mắt đang phóng về phía mình.

- Thì ra là một chàng trai, không biết là con cháu của nhà nào, tuy nhiên xem cách ăn mặc không giống quý tộc. Mọi người trong đại sảnh đều ồn ào phỏng đoán. Lão già gầy nhom cũng kinh ngạc nhìn Hàn phong tuyết, đồng thời cũng không tiếp tục trả giá. Chàng trai mắt chim ưng lại trừng mắt căm tức nhìn Hàn phong tuyết, tuy nhiên lại ngồi xuống đổi sang nụ cười mờ ám, đồng thời cũng không tiếp tục trả giá. Nhìn thấy không có ai tiếp tục trả giá, Hoa Nghiên cười nhẹ:

- Nếu đã không có ai trả giá, vậy thì quyển sách quý này sẽ thuộc sự sở hữu của vị tiểu huynh đệ kia, tiểu huynh đệ mời ra sau sân khấu , nói rồi đi ra sau sân khấu.

https://thuviensach.vn

Hàn phong tuyết lần nữa ra sau sân khấu, Hoa thúc cười nói:

- Tôi nói rồi vị huynh đệ này không phải người thường, không ngờ bị tôi nói trúng rồi. tiểu huynh đệ dùng tiền mặt hay dùng thẻ.

Hàn phong tuyết trả lời:

- Tôi không có tiền.

Hoa nghiên nhăn mày:

- Vị tiểu huynh đệ này không phải đang đùa đó chứ, sao một chút cũng không tức cười vậy. - Lời nói có mùi uy hiếp.

Hoa thúc nhăn mày nói:

- Này Hoa Nghiên, nếu anh bạn này có thể có cách khác thì sao.

Hàn phong tuyết chỉ lạnh lùng nhìn Hoa nghiên một cái, lời nói ban nãy của cô ta khiến ấn tượng của Hàn phong tuyết về cô ta lập tức tan vỡ. Ngược lại thì ấn tượng với Hoa thúc lại tốt lên không ít.

- Hoa thúc, không biết cháu có thể gọi chú như vậy.

- Có thể.

Hàn phong tuyết đưa tay phải ra, nói:

- Cháu muốn đấu giá cái này, chú Hoa chú xem có đủ không?

Vừa nói trong tay trong tay lại xuất hiện một cây hà thủ ô, tuy nhiên độ lớn của nó gấp 4 lần độ lớn của cây vừa nãy. Nhìn thấy độ lớn của cây hà thủ ô.

"Hà thủ ô năm mươi vạn năm, ít nhất là năm mươi vạn năm." Hoa thúc trực tiếp kêu lên, sự kích động trong lòng không cần nghĩ cũng có thể biết.

https://thuviensach.vn

Hà thủ ô đến bậc nghìn năm thế này, một lần lại một lần đơn giản đến thế nhưng mỗi lần tăng lên nghìn năm lại không đơn giản. Hà thủ ô năm mươi nghìn năm được xem như là vật phẩm bán đấu giá lớn nhất cũng khó có thể đấu giá lại quý giá đến vậy.Hoa thúc hưng phấn nói:

- Hoàn toàn đủ, rất đủ là khác. Vị tiểu huynh đệ này yên tâm, chúng tôi sẽ bán ra với giá tốt nhất.

https://thuviensach.vn

NGHỊCH THIÊN KỸ

Tịnh Vô Ngân
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Giá Trên Trời

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

- Vậy thì phiền Hoa thúc rồi, Hàn Phong Tuyết lễ phép nói.

Trông thấy Hàn Phong Tuyết đưa ra cây Hà Thủ Ô, thiếu nữ váy hồng cười nói:

- Tiểu huynh đệ, quyển công pháp Kỵ sỹ này cậu cứ cầm lấy, cây Hà Thủ Ô này không thể tùy tiện rao bán, chúng ta trước tiên cứ quảng cáo nó một chút đã, có như vậy mới bán được giá hời, vì thế tiểu huynh đệ có thể phải đợi vài giờ đấy.

Hàn Phong Tuyết đương nhiên hiểu rõ đạo lý này, gật đầu nhìn Hoa Thúc nói:

- Hoa Thúc, vậy ta sẽ đợi ở trong phòng. - Nói rồi liền rảo bước ra ngoài

Thấy Hàn Phong Tuyết không hề cho mình chút thể diện, sắc mặt thiếu nữ váy hồng có chút kh ó chịu, bởi với dung nhan của nàng tới bất cứ chỗ nào cũng đều là tiêu điểm của mọi người, không ngờ một tên tiểu tử vắt mũi chưa sạch lại tuyệt nhiên không thèm để mắt đến mình. Hoa thúc thở dài trong lòng, ông vô cùng hiểu rõ vị tiểu thư quý tộc này, trước mặt mọi người luôn là khuôn mặt tươi cười mê người, nhưng bởi quan niệm tự coi mình là trung tâm của nàng quá mạnh, bất cứ ai cũng không được nghịch ý nàng. Nàng ta tuy rằng thiên phú xuất chúng, nhưng tâm địa lại rất hẹp hòi. Hoa thúc mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

- Đại tiểu thư, nó chỉ là một thằng bé, hy vọng cô sẽ không để bụng

Thiếu nữ tươi cười, đáp:

- Hoa thúc, người thật xem thường ta đó, ta sao lại đi so đo với một tên oắt con. Huống chi, hắn còn là một khách hàng lớn của chúng ta nữa chứ.

Hoa thúc trong lòng như vứt bỏ được tảng đá, sợ nhất là nếu vị đại tiểu thư này không phân biệt nặng nhẹ, làm ra sự việc hủy hoại danh tiếng của đấu giá phường, thế thì hỏng bét. Hàn Tuyết Phong quay lại trong phòng, tiếp đó thì hội đấu giá cũng không có vật phẩm nào thực sự quý hiếm, cây Hà Thủ Ô nghìn năm của cậu cuối cùng bán được với giá 1000 tử kim tệ .Hai giờ sau, người đến tham gia đấu giá hội ngày một đông, chẳng bao lâu phòng đấu giá đã chật cứng người.

- Hội đấu giá phát ra tin tức sẽ đấu giá một cây Hà Thủ Ô 60 nghìn năm, không biết tin tức là thật hay giả - Trong sảnh mọi người nghị luận ồn ã.

- Lại còn giả được sao, vì tin tức này mà đưa đến không biết bao nhiêu nhân vật có tiếng, đấu giá hội sẽ không thể tự gỡ bỏ Chiêu bài mình chứ, hơn nữa tại đế đô này thì đấu giá hội trước giờ danh tiếng rất tốt, không biết người bán là vị nào, đồ tốt như vậy lại không giữ lại mà dùng?

Hoa Nghiên bước ra, lại một lần nữa hấp dẫn ánh mắt của mọi người, lúc này nàng đã thay một bộ y phục bó sát thân màu xanh nhạt, càng làm nổi bật đường cong hoàn mỹ trên thân thể nàng. Thiếu một chút quyến rũ, nhưng lại nhiều hơn một phần ưu nhã, khiến người nhìn vào mà thấy “thèm thuồng”.

- Thật là ưu tú. - Hàn Phong Tuyết cũng không thể không bội phục nữ tử này.

Nụ cười mê người vẫn hiện diện trên khuôn mặt ngọc ngà của nàng, môi ngọc khẽ mở, Hoa Nghiên mở chiếc hộp ngọc được chế tạo tinh xảo trong

https://thuviensach.vn

tay ra, nói:

-Vật đấu giá lần này là một vật không hề tầm thường, có thể đích thân rao bán vật này thực sự là vinh hạnh của tiểu nữ, qua sự thẩm định của các chuyên gia, đây tuyệt đối là một cây Hà Thủ Ô sáu mươi nghìn năm. Về tác dụng của nó, bởi quá nhiều nên tiểu nữ cũng không thể kể hết ra đây được, vậy trực tiếp nói một vài công dụng quan trọng vậy, nó có thể cải thiện nội tạng, bất luận nội thương nặng ra sao, chỉ cần dùng 1% là có thể khôi phục. Nó còn có tác dụng phản lão hoàn đồng, khiến lão nhân khôi phục thanh xuân, thậm chí là kéo dài thọ mệnh trăm năm. Nếu được 1 vị Đan sư cao tay nào đó cùng phối hợp với các dược tài khác luyện thành đan, hiệu quả càng tốt, công dụng càng nhiều. Được rồi, nói nhiều như vậy chắc chư vị cũng đã hiểu rõ hàm ý. Và bây giờ, ĐẤU GIÁ BẮT ĐẦU.

- Năm mươi vạn (năm trăm nghìn - ở đây dùng đơn vị là tử kin tệ nhé, khá nhiều đấy), - Trong phòng vang lên 1 giọng nói.

Hàn Phong Tuyết ngước lên, thì ra đấu giá phường không chỉ có 01 phòng lớn, mà trên lầu 2 và lầu 3 còn có các phòng bao quanh. Khi đấu giá hội bắt đầu, người trên các phòng đó không có tham gia báo giá, vì thế cậu cũng không chú ý.

Cây Hà Thủ Ô này là được lấy ra từ tận cùng giới chỉ của Long Chiến , cậu đoán giá trị của nó cũng không tồi, không ngờ là cậu vẫn còn đánh giá quá thấp nó.

Hàn Phong Tuyết còn chưa thực sự rõ ràng giá trị của cây Hà Thủ Ô 60 nghìn năm này, giá trị đích thực của nó tuyệt đối không chỉ đơn giản như mấy lời giới thiệu của Hoa Nghiên, vì thế mà sự chú ý của cậu chỉ tập trung lên nam tử có cặp mắt chim ưng - đứa con của bá tước thất sủng. Mà cây Hà Thủ Ô này có tác dụng cải biến nội tạng, hoạt huyết, đối với tu luyện của Kỵ sỹ, võ sỹ, còn có kiếm sỹ thf có thể tuyệt đối có thể làm thay đổi thiên phú của họ. Người có thiên phú kém một chút, nắm trong tay công

https://thuviensach.vn

pháp cao cấp nhưng không cách nào có thể tu luyện tới cực hạn, nhưng nếu thêm 100 năm thời gian, thì thừa đủ cho người ta đột phá lên một tầng cao hơn, thọ mệnh cũng vì thế mà gia tăng, điều này không phải là 1 thêm 1 nữa hay sao?.

- 80 vạn - âm thanh vang lên trong một gian phòng trên lầu 2

Một lần tăng giá lại tới hẳn 30 vạn, người trong phòng đều nín thở bàn tán, không ngờ đến việc lên tiếng ra giá mà họ cũng không dám, bọn họ không thể bỏ ra một khoản tiền lớn như vậy.

- 90 vạn, 100 vạn, …. 200 vạn,. - Tiếng tăng giá không ngừng vang lên, chỉ chốc lát mà đã đạt mức giá trên trời - 200 vạn.

- 300 vạn - Một giọng trầm thấp mà có lực vang lên, lần này là truyền tới từ lầu 3. Rất nhiều người đều trầm trồ, các thường khách ở đây đều biết, có thể tiến vào phòng bao Vương cấp trên tầng 3 tuyệt đối không phải một người thường có thể làm được, cả tầng 3 chỉ có 05 gian phòng bao.

- 310 vạn - Một giọng nói lười nhác từ bên vách của người mới báo giá truyền ra.

- 350 vạn - Âm thanh trầm thấp lại vang lên, trong giọng nói dường như có một chút tức giận.

Trong gian phòng là một nam tử bá vương, cây Hà Thủ Ô này hắn quyết phải đoạt được - Để lấy lại sự tín nhiệm của Bệ Hạ, không kẻ nào có thể ngăn ta đoạt được nó, cho dù ngươi là Vương gia cũng không được - Nam tử bá vương lẩm bẩm.

"350 vạn" cả gian phòng yên lặng 1 cách lạ thường, hình như cả gian phòng này bị cái giá cao ngất ngưởng kia áp đảo mất rồi, Hàn Phong Tuyết cũng có chút ngẩn ngơ, cậu không ngờ lại có thể bán với giá cao đến vậy.

https://thuviensach.vn

- 360 vạn - âm thanh lười biếng tiếp tục vang lên, dường như có ý đối đầu với người kia.

- 400 vạn - một tiếng thở dài nặng nề, âm thanh tiếp tục vang lên, bất cứ ai cũng biết trong lòng hắn đang không thoải mái.

Hít sâu 1 hơi, cả gian phòng đang xôn xao bàn tán xem ai đang trả giá

- La công tước, chớ tức giận, bản vương chỉ là đùa với ngươi chút thôi. - Trong thanh âm lười biếng mang theo ý châm chọc

Thì ra là vị La Công tước chẳng trách hắn lại dám ra giá cao như thế, khẳng định là hắn muốn đấu giá cây Hà Thủ Ô này để hiến dâng cho Bệ Hạ. Một vài người hiểu chuyện trong lòng nghĩ vậy

- Vương gia, phần nhân tình này La Mỗ sẽ ghi nhớ. - La công tước nghiến răng đáp.

Cuối cùng cây Lục vạn niên Hà Thủ Ô này được bán với giá trên trời - 400 vạn tử kim tệ (4 triệu tử kim tệ, cái này thì chắc ăn cả đời không hết quá :v) đã tới tay của La Công tước.

Đợi thêm một chút Hàn Phong Tuyết được gọi đến hậu đài để lĩnh tử kim tệ.

Trông thấy Hàn Phong Tuyết tới, Hoa thúc và Hoa Nghiêm đều tươi cười. Hoa Nghiên trao cho Hàn Phong Tuyết hai tấm thẻ:

- Tiểu huynh đệ, hai tấm thẻ này 01 tấm là là đại biểu cho khách quý lầu 2 của Đấu giá phường bọn ta, còn tấm thẻ kia là Đại lục tử kim liên thẻ do tứ đại đế quốc liên hợp thành lập, trừ đi chi phí thủ tục đấu giá và 60 vạn tiền bản Kỵ sỹ công pháp thì bên trong còn dư lại là 336 vạn 990 tử kim tệ, cậu có thể tới bất cứ Tử kim ngân hàng nào trên đại lục để kiểm tra và lĩnh tiền.

https://thuviensach.vn

Nhận lấy 2 tấm thẻ, Hàn Phong Tuyết cười nói:

- Đa tạ Quý phường tương trợ, nếu không còn chuyện gì khác thì tôi xin phép đi.

- Đợi chút, có thể mạo muội hỏi một câu danh tính tiểu huynh đệ là gì không? Nếu thấy không tiện, thì cũng không cần trả lời.- Hoa thúc nói

Hàn Phong Tuyết cười, đáp:

- Hoa thúc, ta tên Tuyết Phong, ngày mai chính thức trở thành 1 học viên của học viện Diệu Huy, nếu có chuyện gì thúc có thể tới đó tìm ta.- Nói dứt lời liền quay bước đi ra ngoài

- Tuyết Phong, học viện Diệu Huy, chưa từng nghe nói Đế đô có đại nhân vật nào họ Tuyết, lẽ nào là từ bên ngoài tới.- Sau khi Hàn Tuyết Phong đi rồi, hai người mới nghi hoặc nói.

https://thuviensach.vn

Chương 32: Năng Lực Của Kẻ Mạnh

Hàn Phong Tuyết dắt theo Tàn nguyệt mỉm cười đi ra khỏi sàn đấu gía. Mặc dù đưa ra một đồ vật quý báu như Hà Thủ Ô, nhưng trong tay của Hàn Phong tuyết còn có không ít những thảo mộc quý hiếm hơn cả Hà Thủ Ô , Hơn nữa trong mắt của Phong Tuyết, những thứ được xem như bảo vật trong trời đất cũng không thể sánh bằng tầm quan trọng của Tàn Nguyệt.

- Xem ra cần phải học Thuật luyện Đan của Long Chiến để lại rồi, nếu không rất có thể lần sau chính mình cầm bảo bối mà lại xem như phế vật bán đi mất - Hàn Phong Tuyết trong lòng nghĩ thầm. Trên cả quãng đường trở về quán trọ, hai người vừa đi vừa nói chuyện, cảm thấy rất vui vẻ

- Đứng lại - Một âm thanh lạnh ngắt vang lên.

Hàn Phong Tuyết quay đầu nhìn lại, nhìn thấy một Nam tử mắt chim ưng mang theo mấy tên hậu vệ khẩu khí rất dữ tợn tiến lại. Nam tử mắt chim ưng cười nham hiểm tiếp lời

- Tiểu tử, lấy đồ ra mau.

Hàn phong Tuyết đương nhiên hiểu rõ thứ mà hắn muốn lấy là cái gì, chỉ là Phong Tuyết không nghĩ rằng ở nơi Đô Thành Đế Quốc, được xem như thiên đường của Bá Tước này, ngay giữa thanh thiên bạch nhật nơi phố đông người lại xảy ra cướp giật. Nét mặt sắc lạnh, Phong Tuyết nói:

-Các Hạ là quý tử của bá tước Trương Hào, không ngờ các hạ lại làm ra cái chuyện mất thể diện thế này, lẽ nào trong mắt các hạ không có luật pháp Đế Quốc hay sao?

https://thuviensach.vn

Giống như vừa nghe một câu chuyện cười đầy hài hước, Nam tử mắt chim ưng nói:

-Ngươi có não không vậy?, Pháp luật của Đế Quốc, chẳng phải là vì tầng lớp quý tộc như chúng ta mà được định ra hay sao?, Nhà ngươi chỉ là một kẻ bình dân, hãy ngoan ngoãn lấy đồ ra đưa cho ta, nếu không Ngươi chết như thế nào cũng không biết đấy.

- Ây ya, Có bản lĩnh thì các hạ tự đến mà lấy - Hàn Phong Tuyết không lo lắng chút nào, không đánh thắng được thì còn có thể chạy mà, có Tiểu Điêu ở đây sợ gì không chạy thoát.

- Tự muốn chuốc khổ vào thân, Trương Viễn, đi lấy đồ lại đây cho ta.

- Tuân lệnh, tam thiếu gia - Trương Viễn đáp lại, đột nhiên Phong Tuyết cảm thấy hơi thở của mình bị ép lại, Trương Viễn tung chiêu Dấu Phong Chỉ nhầm thẳng yết hầu của Phong Tuyết.

- Được thôi, nếu các hạ muốn so tài Tại hạ cũng không cần khách khí nữa. - Nói xong Hàn Phong Tuyết ra đòn nhanh tới mức chả ai kịp nhìn là cậu ta đang đánh đòn gì nữa. Trương Viễn chỉ cảm thấy hoa mày chóng mặt, toàn thân như bị khóa chặt bởi đòn Ảnh Lung Tráo. "Binh, binh"- Hàn Phong Tuyết liên tiếp đánh 5, 6 đòn về phía Trương Viễn, Chấn lực mạnh mẽ của đòn đánh làm Trương Viễn bật trở về vị trí bên cạnh Nam tử mắt chim ưng. Kể từ khi Hàn Phong Tuyết tu luyện Công Pháp Võ giả, Nội lực toàn thân của cậu và sức mạnh công kích xung quanh đã tăng lên không chỉ 1 lần, Đối với một võ giả cấp thấp cơ bản không cần phải sử dụng bất cứ kỹ năng gì?

- Tìm một người lợi hại chút lên đánh đi, cho loại người này lên không sợ bị mất mặt sao?

Nam tử mắt chim ưng dùng chân đạp vào người Trương viễn, tiếp lời:

https://thuviensach.vn

- Cút ngay cho ta. - Sau đó hướng ánh nhìn sang phía nam tử cao gầy đứng bên trái nói - Nhậm tiền bối, xem ra cần tiền bối ra tay trợ giúp rồi, sau khi trở về phủ, Ta sẽ trọng thưởng hậu hĩnh.

- Tam thiếu gia khách sáo rồi, cứ giao việc này cho ta.- Nam tử cao gầy, tiếp lời

Trong một thoáng người nam tử cao gầy đạp một chưởng về phía trước, không khí xung quanh như chuyển động ép chặt Hàn Phong Tuyết khiến cậu không kịp thích ứng ngay được.

- Kỹ Tông Cường Giả - Hàn Phong Tuyết kinh ngạc thốt lên. Có thể lợi dụng sự chuyển dịch của 5 nguyên tố Thiên Địa ở trên Thế giới chỉ có thể là dấu hiệu của kỹ Tông Cường Giả, Sức mạnh sau cùng của tất cả các nguyên tố của nguyên tố thủy tinh có hạn, muốn phát huy được kỹ năng sức mạnh to lớn cần kết lối được nguyên tố Thiên Địa, cảm nhận sức ép lên cơ thể ngày càng tăng , Hàn Phong tuyết lập tức hiểu ra đối thủ là kỹ Tông Cường Giả.

- Ta cho các hạ một cơ hội, mau lấy đồ ra đây- Nam tử cao gầy lạnh lùng nói.

Hàn Phong Tuyết không chút e sợ, lại còn cảm thấy thích thú, có cơ hội cùng Kỹ Tông Cường giả giao đấu, thật đáng mong đợi.

- Bắt đầu thôi - Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng nói

- Một kẻ không biết sợ là gì?

Nam tử cao gầy lắc vài lần liền không thấy hình bóng đâu nữa, khi xuất hiện lại đã thầy ở trước mặt Hàn Phong Tuyết rồi, hai tay đè lên nhẹ nhàng, chân đạp về phía Hàn Phong Tuyết. Khi đó Hàn Phong Tuyết một mặt kiểm soát sức mạnh của Nguyên tố chống lại sức ép của nguyên tố Thủy trong không khí, đồng thời hai tay dần dần nóng lên, đưa chân lên đá trả lại cú đá

https://thuviensach.vn

của nam tử cao gầy. Khuôn mặt của nam tử cao gầy có chút khó coi, khi đó gầy của hắn đột nhiên bị thủng một lỗ khá to, lộ ra vài đầu ngón chân, mặc dù không có chuyện gì to tát, nhưng khi đó xung quanh đã tập trung rất đông người, trước mặt vãn bối và đông người như vậy làm hắn cảm thấy mất hết cả thể diện.Hàn Phong Tuyết bị sức mạnh cú đánh của nam tử cao gầy đẩy lùi mấy bước, tay có chút tê tê. Không ngờ 2 tay ta đã sử dụng kỹ năng, lại cộng thêm nội lực Võ giả cấp thấp lại bị một đòn đánh đơn giản của hắn đẩy lùi, Kỹ Tông Cường Giả, xem ra nếu sử dụng toàn bộ các chiêu thức trên người thì cũng không có hiệu quả gì nhiều.

Lúc Hàn Phong Tuyết đang nghĩ xem có cách gì thoát khỏi sức ép không khí bới những chiêu thức của nam tử cao gầy thì hình như sức ep trong không khí lại tăng lên. Năm tử cao gấy sắc mặt xanh mét nửa vì bực tức nửa vì xấu hổ đang từng bước từng bước tiến lại gần Hàn Phong Tuyết, từng bước đi của hắn khiến không khí xung quanh cũng chuyển động theo. Khi tới chỗ Phong Tuyết hắn ta dùng nguyên tố tụ hợp lại tạo ra một thanh kiếm băng dần dần xuất hiện trong lòng bàn tay rồi đâm thẳng trực diện về phía Hàn Phong Tuyết. Măc dù mọi người ở ngoài nhìn vào chỉ là một đường kiếm đâm tới bình thường nhưng Hàn Phong Tuyết thì thấy rõ rằng đường kiếm này đang nhắm chuẩn vào mình và mình thì như bị tơ nhện dính chặt không làm sao mà thoát ra khỏi đường đâm tới của mũi kiếm băng.

Kỹ năng "Thuận Di" lập tức được sử dụng, Hàn Phong Tuyết thoáng chốc đã biến mất và xuất hiện ngay ở phía sau Nam tử cao gầy, đồng thời tung ra chiêu thứ 2 kỹ năng "Thiên Vũ Vô Ảnh Tốc" cũng đồng thời được triển khai, tốc độ lực của nguyên tố tập trung ở 2 tay, Hàn Phong Tuyết dùng sức mạnh của toàn thân tung đòn về phía sau nam tử cao gầy.

Nam tử cao gầy trong chớp mắt đã không còn nhìn thấy Hàn Phong Tuyết vừa rồi vẫn còn đang đứng trước mắt mình, bản năng cho hắn cảm nhận nguy hiểm đang đến từ phía sau, nhưng thân thể lại không thể chuyển kịp, hắn lập tức kiểm soát nguyên tố Thủy trong không khí xung quanh

https://thuviensach.vn

truyền ra phía sau, sức mạnh của ánh sáng Băng Thuẫn phía sau đã hoàn toàn bị chặn lại. "Rắc....rắc" - âm thanh vang lên Băng Thuẫn bị phá vỡ, nam tử cao gầy bị đẩy lùi liêu xiêu xuýt ngã.

- Ngươi muốn chết hả? - Nam tử cao gầy gầm gừ quay người lại nhìn thì chỉ thấy Hàn Phong Tuyết mang theo thiếu nữ bên cạnh ngồi Sắc Điêu bay lên không trung. Đồng thời nói vọng xuống:

- Sự việc ngày hôm nay tiểu tử sẽ ghi nhớ, sau này sẽ gặp lại.

Hàn Phong Tuyết biết rằng cú đánh cuối cùng sẽ không có tác dụng gì nhiều, nhưng trong khoảng thời gian ngắn như vậy chỉ có thể tranh thủ dùng "Thuật Di" một lần nữa lập tức đến bên cạnh Tàn Nguyệt cùng Tiểu Điêu bay nhanh lên không trung. Trong tu luyện, sau khi Hàn Phong Tuyết đột phá được kỹ năng Thuật Di một ngày có thể sử dụng 2 lần, hơn nữa, khoảng cách di chuyển cũng do đó mà tăng thêm 3 mét nữa.

Nam tử cao gầy nhìn theo Hàn Phong Tuyết trên không trung , hàm răng nghiến chặt lại, những lời bàn tán xung quanh khiến hắn ta cảm thấy rất mất mặt. Nam tử mắt chim ưng cũng vậy, cứ xanh mét như tàu lá chuối, phẫn nộ nói:

- Về Phủ.

Tiểu Điêu cõng theo 2 người bay lượn trên không trung mấy trăm mét, thông qua sự việc lần này, Hàn Phong Tuyết trong lòng hiểu rõ:

- Xem ra cần nhanh chóng tăng cao thực lực của bản thân, không thì khi gặp phải cao thủ sẽ khó lòng đối phó, nếu như không có Tiểu Điêu, Phong Tuyết ta lần này khó lòng bảo toàn tính mạng.

Đột nhiên không khí xung quanh co lại thành một mảng lưới, 3 người Hàn Phong Tuyết bị ép gọn trong Lung Tráo và bị kéo mạnh xuống dưới, tiểu Điêu kêu lên :-"Éc....éc" dùng toàn bộ năng lực chống lại lực ép của

https://thuviensach.vn

không khí xung quanh, nhưng vẫn không có hiệu quả, cơ thể nhanh chóng bị rơi xuống.

- Có chuyện gì vậy? - Hàn Phong Tuyết biến sắc hỏi

- Mạnh quá, ở dưới có cao thủ kéo chúng ta rơi xuống- Tiểu Điêu trả lời.

Sắc mặt của Hàn Phong Tuyết đanh lại, đang ở độ cao vài trăm mét mà có người có thể kéo chúng ta rơi xuống như thế này thì võ công của người này rất thâm hậu. Nhưng chỉ trong nháy mắt Hàn phong Tuyết đã kịp trấn tĩnh lại nói với Tiểu Điêu

- Tiểu Điêu, đừng chống cự, để rơi xuống đi. Nếu người đó có ý hại chúng ta, phản kháng chỉ là vô ích, thuận theo tình thế đi.

Chớp mắt Tiểu Nhã rơi xuống mặt đất, sức ép trên cơ thể cũng mất đi. Nơi họ rơi xuống là một con hẻm vắng, đằng sau có một lão nhân đang cầm Thanh Hỏa mỉm cười nhìn bọn họ, đôi mắt sáng rất có thần sắc.

https://thuviensach.vn

Chương 33: Nếu Như, Lại Tăng Lên Song Hệ Nữa

Hàn Phong Tuyết cung kính nói;

-Không biết tiền bối tìm tiểu tử có chuyện gì?

- Đáng tiếc, đáng tiếc, - Cụ già thở dài liên tục nói: -Không có chuyện gì, ngươi vừa mới chiến đấu có sử dụng Thiểm Thước, đó là thiên phú kỹ năng của ngươi à?

Hàn Phong Tuyết biết che giấu không xong, thừa nhận nói:

-Tiền bối nói không sai, đó là kỹ năng thiên phú của tiểu tử.

-Không ngờ ngươi nhỏ tuổi mà lại có thể tu luyện công pháp đến cấp bậc cao như vậy, cũng không biết là phúc hay là họa. - Cụ già ý tứ nói

-Tiền bối làm sao biết con tu luyện công pháp cấp bậc cao?

-Phàm là có thể tiến hóa thiên phú kỹ năng, công pháp như vậy đều không phải bình thường, mà Thiểm Thước có thể tiến hóa trong kỹ năng thì đó là điều tốt. Tiểu tử, sau này chớ có lạm dụng kỹ năng này ở trước mặt người ngoài , bằng không bảo vật trong người ngươi không có cách gì mà giữ được.

Nghe thấy lời của cụ già, Hàn Phong Tuyết trong lòng thấy kinh hãi, không ngờ từ kỹ năng cũng có thể nhìn ra công pháp đẳng cấp cao thấp. Xem ra mình hiểu quá ít rồi. Hàn Phong Tuyết vô cùng cảm kích cụ già, lần này mình phải vận khí thật tốt, nếu như mà chạm trán với một người ham muốn công pháp của mình thì toi rồi. Hàn Phong Tuyết lạy cụ già một lạy nói:

https://thuviensach.vn

- Đa tạ tiền bối đã thức tỉnh, tiểu tử xin ghi nhớ trong lòng. Thế nhưng tiền bối vì sao lại nói đáng tiếc.

- Đáng tiếc là đáng tiếc cho ngươi thiên phú không tốt, bằng không..... - Cụ già cười cười không tiếp tục nói nữa.

- Ơ....dạ, Con thiên phú không tốt. -Hàn Phong Tuyết nói không ra lời.

- Thế nào, ngươi đã 13 tuổi rồi nhỉ, 13 tuổi ba sao kỹ cũng tàm tạm thôi, ngươi nghĩ sao? Tiểu tử, có công pháp tốt, khởi điểm của ngươi so với người bình thường cao hơn, hoặc là so với người bình thường thì kỹ năng thiên phú của ngươi rất tốt. Có điều, đó chỉ là với người bình thường, đối với những thiên tài mà ta đã từng thấy thì ngươi chả đáng là gì cả.

- Vâng, tầm nhìn của con hạn hẹp, con xin thụ giáo - Phong Tuyết tự cảm thấy mình đã tự đại quá rồi. Thiên tài ở đại lục mới nhiều làm sao, bản thân mình mặc dù là mạnh hơn người thường nhưng vẫn còn xa lắm mới chạm được tới những thiên tài mạnh khác.

Cụ già gật gật đầu nói:

- Trẻ nhỏ dễ dạy, đáng tiếc, đáng tiếc.... - Nói xong vác theo thanh củi đi về phía trước, biến thành hình dạng một ông lão chặt củi.

"Đây mới là tiền bối cao nhân." - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ.

- Đúng rồi, nếu như tiểu tử về sau có chuyện, có thể thỉnh giáo tiền bối được không? - Hàn Phong Tuyết hỏi với theo bóng lưng đằng xa, cậu biết cụ già có thể nghe thấy lời của mình.

-Nếu như muốn tìm ta, đến Long Phụng Tề Vũ.

-Long Phụng Tề Vũ, đấy là nơi nào? -Hàn Phong Tuyết tự mình nói.

https://thuviensach.vn

Tâm sự ngổn ngang về đến nhà trọ, Hàn Phong Tuyết vội tìm người quản lý trong quán trọ dò hỏi:

-Quản sự, Long Phục Tề Vũ là nơi nào?

Quản gia cười nói:

-Tiểu huynh đệ là người nơi khác à, Long Phụng Tề Vũ chính là tửu lầu lớn nhất đế đô, gần kề khu vực tứ đại học viện. Tại nơi đó, ăn một bữa chí ít mấy chục tử kim tệ, người đến đó không giàu thì chí ít cũng sang trọng. - Quản sự nói với một mặt ngưỡng mộ.

Hàn Phong Tuyết trong lòng vui mừng, không ngờ trùng hợp như vậy, như vậy sau này có thể thường xuyên đi tìm tiền bối rồi.

Để Tiểu Điêu ở lại bảo vệ Tàn Nguyệt, Hàn Phong Tuyết một thân một mình rời khỏi nhà trọ.

“Long Phụng Tề Vũ” tửu lầu lớn nhất đế đô Xí Nhiệt thành, lúc này Long Phụng tề vũ khách đến rất đông, bởi vì hai ngày này là ngày tứ đại học viện kiểm tra khảo sát, khảo sát thông qua sẽ có nhiều quý tộc đều đến chỗ này phung phí tiền bạc chúc mừng những người đỗ trong đợt khảo sát, do đó mấy ngày này Long Phụng Tề Vũ làm ăn rất thịnh vượng.

Hàn Phong Tuyết đi đến bên ngoài tửu lâu, nhìn cái tửu lâu xa hoa nhộn nhịp này vừa làm cho cậu kinh ngạc vừa làm cho cậu cảm thấy tò mò. Nhưng những bài học của mấy ngày qua đã giúp cậu học được khá nhiều điều rồi

Hàn Phong Tuyết mặc dù ăn mặc bình thường, nhưng những cô lễ tân vẫn cứ tươi cười mời cậu vào trong. Tửu lâu tổng cộng phân làm bốn tầng, tầng một là đại sảnh có mấy trăm bàn ăn và mấy chục gian phòng.

Đến quầy hàng, Hàn Phong Tuyết hỏi:

https://thuviensach.vn

- Xin hỏi chỗ này có cụ già vác theo thanh con bằng gỗ không?

Quản sự trên mặt không có biểu tình gì, nói:

-Ngươi là nói Sài lão à, ông ấy chẻ củi ở hậu viện, ngươi tìm ông ấy thì tự mình đến hậu viện đi.

Hàn Phong Tuyết nói tiếng cảm ơn rồi đi về hướng hậu viện, hậu viện của Long Phụng tề vũ đặc biệt rộng rãi, hạ nhân đều vội vàng làm việc của mình, tại một góc, Hàn Phong Tuyết nhìn thấy một cụ già đang chẻ củi, chính là vị tiền bối mà cậu đã gặp hồi nãy.

Hàn Phong Tuyết đến phía trước nhẹ nhàng gọi một tiếng tiền bối. Sài lão quay đầu qua mỉm cười nhìn Hàn Phong Tuyết, nói:

-Rất bất ngờ phải không?

-Không có, tiền bối làm việc tự nhiên có đạo lý của mình.

-Ha ha, tìm ta có việc gì sao?

-Không có gì, chỉ là muốn đến thăm tiền bối, cùng tiền bối nói chuyện, tăng thêm chút kiến thức. - Hàn Phong Tuyết nói đích thực là lời thật tâm, những ngày này, cậu rõ ràng cảm thấy được kiến thức của mình không đủ.

-Người trẻ ham học là việc tốt. Bất luận là chuyện gì, chỉ cần bền lòng, cho dù thiên phú không tốt, thì đều có thể giành được thành tựu lớn. Lão tiền bối cầm thanh củi chẻ tiếp rồi nói, mặc dù chỉ là việc hạ nhân làm, nhưng chỉ cần ngươi tập trung lực chú ý đến việc này cũng có thể làm tốt, nhưng đối với việc nâng cao tinh thần lực thì nó lại có chỗ rất hay. Mặc dù nó không bằng gảy đàn, luyện khí nhưng sự chệnh lệch của nó cũng chả lớn

Nghe thấy lời của cụ già, Hàn Phong Tuyết thoáng nghĩ lại chuyện ở cuộc thi khảo sát, lúc khảo quản tấu đàn, bèn hỏi:

https://thuviensach.vn

- Tiền bối, đàn tấu nhạc khí có thể công kích người khác sao?

- Đương nhiên, nhạc khí không những có thể công kích, mà đường công kích của nó làm cho người bị tấn công không biết phòng ngự ra sao, trực tiếp công kích tinh thần con người. Thế nào, ngươi muốn thử một chút không? - Sài lão trêu ghẹo.

Nằm ngoài dự đoán của Sài Lão, Hàn Phong Tuyết lại gật đầu muốn thử

- Mời tiền bối chỉ giáo

Không ngờ Hàn Phong Tuyết lại muốn thử, Sài lão nhờ một người khác giúp ông thổi củi, rồi dắt Hàn Phong Tuyết đến nơi mình ở. Hạ nhân của tửu lâu đều có một phòng ở riêng của mình ở tiểu viện, mặc dù không lớn, nhưng cũng đủ thoải mái, nhàn nhã.

Sài lão từ trong nhà lấy ra một cây đàn thông thường, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Ngươi đã muốn thử thì ta sé tặng ngươi một khúc. Hãy cố gắng mà kiên trì đến hết bản, như vậy đối với ngươi cũng có chỗ tốt nhưng nếu mà không chịu nổi nữa thì cứ lên tiếng ta sẽ dừng lại

Thấy Hàn Phong Tuyết gật đầu đồng ý cho lão bắt đầu đàn tấu lão liền bắt đầu gảy, mới vào bài cũng chả có gì nhưng dần dần Phong Tuyết lại cảm thấy có gì đó làm cho tinh thần của cậu đau đớn vô cùng. Thời gian cứ thế trôi qua, những hạt mồ hôi to ngang hạt đậu dần dần từ trán cậu chảy xuống nhưng cậu vãn cố cắn răng chịu đựng

Sài lão mỉm cười rồi khẽ gật đầu trong lòng thầm nghĩ "tiểu tử này cho dù thiên phú không được tốt cho lắm nhưng lại khiêm nhường ham học hoặc cũng có thể là đã trải qua một thời gian tập luyện nào đó. Biết đâu nó lại có thể đạt được yêu cầu của ta .....cũng không chừng

https://thuviensach.vn

- Tiền bối xin hãy dừng lại - Cuối cùng Phong Tuyết cũng không thể chịu thêm được nữa mà lên tiếng đầu hàng. Tinh thần đau đơn không khác gì bị hành hạ, có thể nói như là đang bị hàng ngàn con kiến đang cắn xé trong đầu. Cả người Hàn Phong Tuyết run rẩy.

Tiếng đàn dừng lại, Hàn Phong Tuyết mở to miệng thở gấp. Không ngờ năng lực công kích của tiếng đàn lớn như thế, xem ra bản thân còn càn phải tập luyện một quãng đường khá là dài nữa.

Hàn Phong Tuyết khấu đầu trước Sài lão khe khẽ lên tiếng:

-Tiền bối, tiểu tử ngu dốt, có thể bái tiền bối làm sư phụ không?

Sài lão cười nói:

-Tiểu tử, nhân phẩm của ngươi không tệ, đáng tiếc thiên phú chưa đạt đến yêu cầu của ta, bằng không ta cũng sẽ không nói hai chữ đáng tiếc, nếu như ngươi nỗ lực, hoặc ngày nào có thể đạt được yêu cầu của ta, lúc đó lại đến bái sư, biết đâu ta lại thay đổi suy nghĩ nhận ngươi làm đồ đệ.

- Vậy như thế nào mới tính là đạt được yêu cầu của tiền bối? - Hàn Phong Tuyết hỏi

-Mười ba tuổi chí ít phải là 8 sao kỹ, bất quá nếu ngươi có thể nội trong hai năm nữa đạt được ba sao kỹ tôn liền tính là đạt được yêu cầu. -Sài lão chậm rãi nói

-Nếu như tiểu tử từ 10 tuổi mới bắt đầu tu luyện thì sao? - Hàn Phong Tuyết chân thật nói

Vô cùng kinh ngạc nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, biểu cảm trên khuôn mặt của Sài lão liên tục thay đổi nhưng lại lắc lắc đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Ba năm có thể đạt được ba sao kỹ, thiên phú của ngươi đích thực đã đủ rồi, nhưng ngươi tu luyện quá muộn, ta còn muốn xem ngươi về sau tiến bộ, chỉ cần thiên phú của ngươi thực sự không tốt, vật là chúng ta có duyên.

Hàn Phong Tuyết có thể không có thời gian đợi, cậu hiện tại đang rất lo lắng vì chưa có lương sư chỉ bảo, không dễ gì mới gặp được một người có tu vi cao như vậy và chắc gì sau này cậu đã gặp được người có tu vi cao như thế?

Hai tay đồng thời giơ lên, ánh mắt Sài lão chấn kinh tiếp, tay phải tán phát ra hỏa nguyên tố mãnh liệt, mà trên tay trái thổ nguyên tố đồng thời từ từ ngưng tụ. Hàn Phong Tuyết mở miệng nói:

-Nếu như, cộng thêm song hệ nữa..... thì sao ạ?

https://thuviensach.vn

Chương 34: Hỏa Phu (Người Nhóm Lò)

Sài lão kinh ngạc nhìn Hàn Phong Tuyết hai tay đồng thời ngưng tụ hai loại nguyên tố, thân thể hơi run lên vì kích động, trong miệng nhẹ phát ra âm thanh:

-Mười tuổi tu luyện, ba năm đột phá đến ba sao giáo kỹ của hỏa, thổ song hệ giáo kỹ. Ha ha ha....., tốt, hoàn toàn đủ rồi, từ hôm nay ngươi bắt đầu là đệ tử của ta.

Hàn Phong Tuyết hai đầu gối quỳ xuống, khấu đầu nói:

-Đệ tử bái kiến sư phụ

Sài lão đỡ Hàn Phong Tuyết dậy nói: “Không cần phải quá coi trọng lễ tục làm gì.” Hai mắt nhìn hướng phía đông đế quốc, ánh mắt nhìn xa xăm, Sài lão trong lòng nghĩ: “Thầy giáo, ta không hoàn thành được việc thì có đệ tử ta có thể hoàn thành, đến lúc đó ta lại có thể hầu hạ người rồi”.

Quay người nhìn sang bên cạnh chỗ Hàn Phong Tuyết , Sài lão nghiêm túc nói:

-Ngươi là đệ tử đầu tiên của ta, có lẽ cùng là duy nhất, ta sẽ tận hết khả năng của ta đem những gì ta biết đề truyền thụ cho ngươi, hi vọng ngươi học tập thật tốt.

Hàn Phong Tuyết trịnh trọng gật đầu.

Hai người nói chuyện rất lâu, đến lúc trời tối sầm lại nếu không vì Sài lão giục cậu về thì chắc còn lâu cậu mới về

https://thuviensach.vn

Sáng sớm ngày thứ hai, Hàn Phong Tuyết cùng Tàn Nguyệt đến Diệu Huy học viện. Diệu Huy học viện tổng cộng phân ra 5 hệ: giáo kỹ hệ, kỵ sĩ hệ, kiếm sĩ hệ, võ giả hệ và triệu hoán hệ, Hàn Phong Tuyết tự nhiên lựa chọn giáo kỹ hệ, sau khi cùng Tàn Nguyệt giao phí ghi danh, phân biệt lĩnh lấy chiều khóa ký túc xa của mình, trên chìa khóa có khắc số ký túc xá

-Thiếu gia, muội có chút không quen.- Tàn Nguyệt vẫn còn có chút xấu hổ

Hàn Phong Tuyết cười rồi xoa đầu Tàn Nguyệt nói:

-Tiểu Nguyệt, muội cũng 12 tuổi rồi, nên biết tự chăm sóc bản thân, hơn nữa, ý muốn trở thành một kỵ sỹ mạnh, thì cần phải bỏ ra nhiều hơn người khác, phải biết chịu đựng cô độc và tịch mịch. Huống chi, có chuyện gì muội cũng có thể thường xuyên đến tìm ta.

.....

Ký túc xá của Hàn Phong Tuyết nằm ở khu Bắc của Diệu Huy học viện "Bắc 1184", Hàn Phong Tuyết cầm chìa khóa đi tìm ký túc xá khu Bắc. Chính là chỗ này rồi, mở cửa phòng, đi vào cửa phòng, bên trong đã có ba người đang bận rộn chỉnh lý vật phẩm của mình.

Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết tiến vào, ba người đều dừng lại quay qua hướng Hàn Phong Tuyết.

-Xin chào, ta tên Tề Vũ, hoan nghênh đến ký túc 1184. Sau này chúng ta bốn người chính là huy đệ trường kỳ ở cùng nhau rồi. - một người cao gần bằng Phong Tuyết lên tiếng giao lưu trước

-Xin chào, ta tên Tuyết Phong. - Hàn Phong Tuyết mỉm cười đáp lễ

-Ha ha, hiện tại bốn người chúng ta cuối cùng cũng đều đến đủ rồi. - Một người thiếu niên ăn mặc hoa lệ cười nói, đối với Hàn Phong Tuyết tùy

https://thuviensach.vn

ý gật gật đầu

- Xin chào, ta là Ngao Vân Tinh. - Nét mặt thì tươi cười nhưng hắn lại nhất định không di chuyển lấy một bước.

-Lãnh Vô Nhai. - Một âm thanh lãnh đạm vang lên, một cách giới thiệu vô cùng nhạt nhẽo, như vậy thì có coi là giới thiệu không nhỉ?

Thấy bầu không khí có chút căng thẳng, Tề Vũ xoa xoa mũi, cười nói:

- Mọi người ở cùng nhau cũng tính là duyên phận rồi, Tuyết Phong ngươi trước hết cứ chọn những đồ tốt ở đây có thể dùng được cho bản thân ngươi, đợi mọi người cùng nhau hiểu rõ vườn trường rồi sau đó đến Long Phụng Tề Vũ ăn một bữa, thế nào?

Hàn Phong Tuyết lên tiếng đáp ứng, mỗi người đều có thói quen và tác phong của mình, đối với sự lạnh nhạt của Ngao Vân Tinh cùng sự lãnh đạm của Lãnh Vô Nhai, Hàn Phong Tuyết cũng không nghĩ ngợi nhiều, mọi người đều còn là thiếu niên, tin rằng ở cùng nhau hai ngày là có thể quen được với tính cách của nhau rồi.

Ngao Vân Tinh và Lãnh Vô Nhau cùng đều gật đầu đáp ứng đề nghị của Tề Vũ. Hàn Phong Tuyết sắp xếp vật dụng tốt do trường học phân phối. Tề Vũ mở miệng nói:

-Tuyết Phong, ký túc chúng ta không được phân theo hệ mình chọn mà sẽ ở gộp với nhau, ta là kỵ sĩ, Vân Tinh là giáo kỹ, Vô Nhai là võ giả, còn ngươi theo hệ gì vậy?

Hàn Phong Tuyết kinh ngạc nhìn Lãnh Vô Nhai một cái, lại là võ giả hệ,

- Ta và Vân Tinh giống nhau, là giáo kỹ.

https://thuviensach.vn

Từng người sắp xếp xong đồ dùng của mình, bốn người cùng nhau đi dạo trong học viện. Bốn người vừa đi vừa nói, Hàn Phong Tuyết phát hiện Tề Vũ là người tương đối hòa đồng, Ngao Vân Tinh có loại khí chất quý tộc cao cao tại thượng, Lãnh Vô Nhai so ra có tương đối lãnh đạm, không thích nói chuyện. Bốn người tuổi tác đều xấp xỉ nhau, trừ Ngao Vân Tinh 15 tuổi ra, Tề Vũ và Lãnh Vô Nhai đều bằng tuổi Hàn Phong Tuyết.

Long Phụng Tề Vũ này, Hàn Phong Tuyết lần thứ hai đến đây cảm thấy thân thiết hơn rất nhiều, “Không biết thầy đang làm gì, ăn xong cơm thì tiện thể ghé qua thăm thầy”

-Mọi người cứ thoải mái, bữa này ta mời, coi như làm quà gặp mặt mọi người. - Tề Vũ sảng khoái nói.

Mấy người cũng không khách khí, giá đồ ăn ở đây cũng không đắt lắm, Hàn Phong Tuyết cũng từ từ thưởng thức sự đặc sắc của tửu lâu, xem xem chỗ này vì sao lại tiêu phí cao như vậy.

Ăn xong, Tề Vũ liếm môi, ý như đồ ăn ở đây không chê vào đâu được:

-Long Phục Tề Vũ, không hổ là đế đô đệ nhất tửu lâu, ta còn chưa từng ăn qua thức ăn ngon như vậy.

Ngao Vân Tinh cười nhạt, nói:

-Đó là điều đương nhiên, đầu bếp của Long Phục Tề Vũ trong đại lục đều là người có tiếng trong lĩnh vực nấu ăn, mặc dù tiêu phí tương đối cao, nhưng đồ ăn do họ làm ra thì không thể chê vào đâu được.

Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai gật đầu cho là đúng, thức ăn ở đây đích thực là tuyệt nhất.

-Vân Tinh, xem bộ dạng của ngươi hình như đối với nơi đây rất hiểu rõ, có phải thường xuyên đến đây không? - Tề Vũ hỏi.

https://thuviensach.vn

Ngao Vân Tinh chỉ là cười cười, chứ cũng không giải thích gì thêm. Tề Vũ cũng không hỏi nhiều, lên tiếng gọi thanh toán.

Quản sự đi đến gật đầu Ngao Vân Tinh nói:

- Các vị là bằng hữu của Ngao công tử, bữa ăn này là tửu lâu chúng ta mời.

Ba người khác sững sờ, trong lòng đồng thời nghĩ rằng: “Xem ra Ngao Vân Tinh này không phải người tầm thường”.

Tề Vũ chỉ Ngao Vân Tinh nói:

-Ta còn muốn làm quà tặng mọi người đấy, không ngờ để Vân Tinh ngươi nẫng mất tay trên

Ngao Vân Tinh không nói gì chỉ từ từ đứng dậy, lơ đãng nói:

- Chúng ta đi thôi. - Ngữ khí dường như không cho người ta có thêm lỹ do mà chất vấn nghi ngờ.

Tâm lý trong mắt Tề Vũ tất nhiên là sẽ có sự biến đổi trước sự việc này nhưng nháy mắt đã khôi phục lại bình thường, đứng dậy khỏi bàn đi ra ngoài. Lãnh Vô Nhai lại nhíu nhíu lông mày, cũng không lập tức đứng dậy, dường như cậu ta cũng không thích loại ngữ khí này của Ngao Vân Tinh cho lắm. Hàn Phong Tuyết cũng đừng dậy di, lại mở miệng nói:

-Các người cứ đi về trước đi, ta còn có chút việc lát nữa sẽ về sau.

Ngao Vân Tinh đang đi ra ngoài trước, Tề Vũ cũng chào Hàn Phong Tuyết một tiếng rồi cũng đi về theo Ngao Vân Tinh, Lãnh Vô Nhai còn ngồi lại đó, khi chỉ còn cậu ta và Phong Tuyết cậu ta mới khẽ mở miệng nhẹ nhàng nói:

- Người đó, ta không thích.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết biết hắn chỉ Ngao Vân Tinh nên cũng dùng giọng nhẹ nhàng khuyên nhủ:

-Vô nhai, về sau mọi người là người một nhà rồi, không có gì là thích hay không thích, có lẽ hắn xuất thân quý tộc nên tính cách cậu ta như thế cũng không có gì là lạ cả, từ từ rồi sẽ quen thôi.

Lãnh Vô Nhai không có phản đối gì, nói:

- Hi vọng là như thế. - Nói xong cũng đứng dậy đi ra ngoài.

Hàn Phong Tuyết lắc đầu, có chút bó tay với sự tình này. Không ngờ mấy người đều nhỏ tuổi, mà lại có tính cách khác nhau như thế. Quản sự nhìn thấy Hàn Phong Tuyết hướng hắn đi đến, cười nói:

- Thì ra tiểu huynh đệ là bằng hữu của Ngao công tử, ngươi là muốn đến hậu viện tìm Sài lão, sau này tứ thoải mái mà đi, không cần hỏi ta nữa.

Hàn Phong Tuyết lắc đầu nói:

-Đại thúc, ta muốn tại hậu viện làm người nhóm lò, lúc rảnh rỗi ta sẽ qua đây, có được không?

Quản sự ngơ ngác, không ngờ được Hàn Phong Tuyết sẽ đề ra loại yêu cầu này, nhưng lập tức gật đầu, đáo ứng tiếp theo.

Hàn Phong Tuyết nói một tiếng cảm ơn rồi đi đến hậu viện. Cậu sở dĩ đề xuất làm người nhóm lò là vì Sài lão bảo hắn muốn tăng cao nguyên tố khống chế lực thì phải hiểu rõ các loại nguyên tố, cùng các nguyên tố khai thông với nhau càng nhiều càng tốt, mà làm hỏa phu (người nhóm lò) thì có thể ngày ngày tiếp xúc với lửa, không ngờ là một loại cách tốt để luyện tập.

https://thuviensach.vn

Chương 35: Học Đàn

Nhìn thấy quản sự đồng ý với yêu cầu của mình, Hàn Phong Tuyết vui mừng đi đến hậu viện

- Đứng lại - âm thanh vui tai mang theo một chút ngỗ nghịch vang lên. Một thiếu nữ đi về phía này mắt nhìn một lượt từ đầu đến chân, từ chân lên đầu của Hàn Phong Tuyết rồi hỏi:

-Nhìn ngươi tuổi tác so với ta còn nhỏ hơn một chút, không học hành cho tốt lại chạy đến đây làm hỏa phu (người nhóm lò) làm gì?

Hàn Phong Tuyết phát buồn cười, bộ dạng của thiếu nữ cũng chỉ tầm 12 tuổi, nhiều nhất cùng lắm là 13, lại mặc một bộ quần áo trông như bà cụ non mà giáo huấn cậu. Hàn Phong Tuyết nói:

-Tiểu thư, ta cũng không còn cách nào, không có tiền ăn cơm thì phải tìm chút việc làm.

Nghe thấy có giọng nói, quản sự đi lại phía Phong Tuyết cung kinh lên tiếng:

- Đại tiểu thư, người đã dến rồi ạ?

Thiếu nữ nhìn quản sự một cái nói:

-Ta không thể đến sao? Nguyệt tỷ tỷ muốn qua đây, ta qua xem xem.

-Thì ra Nguyệt tiểu thư yêu cầu, vừa rồi Ngao tam công tử cũng đến, vị huynh đệ này là bằng hữu của ngài ấy. - Quản sự sợ tiểu thư làm khó Hàn Phong Tuyết nên phải giới thiệu vội, ông ta quá ư là biết rõ tính khí của cô

https://thuviensach.vn

tiểu thư con nhà giàu này. Thiếu nữ lại soi mói nhìn qua Hàn Phong Tuyết một lần rồi thở dài như than thở:

-Ngao lão tam lúc nào lại có bằng hữu làm hỏa phu rồi, kỳ lạ, một chút cũng chả giống bạn của Ngao lão tam.

Hàn Phong Tuyết trừng mắt lên vì bực mình với câu nói không coi ai ra gì này của cô tiểu thư kia, cứ như muốn mang người khác ra làm trò chơi của mình vậy

-Tiểu thư, nếu không có chuyện gì tôi xin đi trước.

Thiếu nữ ôm đầu nghĩ, mở tròn hai mắt nói:

-Nguyệt tỷ cũng sắp tới rồi, lần này coi như ngươi tốt số, bỏ qua cho ngươi, có điều lần sau bị ta bắt được ngươi phải chơi cung với ta đó.

-Nhất định, nhất định. -Hàn Phong Tuyết luyến thắng nói

Quản sự nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đồng ý luôn, trong lòng hắn cũng thở nhẹ nhóm hơn, ghĩ thầm: "Tiểu huynh đệ ngươi đừng oán ta."

- Tiểu Linh đang cùng ai nói chuyện vậy, - âm thanh trong trẻo, kiều mỵ vang lên. Lời nói của là của một vị thiếu nữ, tuổi tác khoảng chừng 15 tuổi, nhưng tướng mạo thanh nhã thoát tục, đúng là duyên dáng yêu kiều.

Nhìn thấy người đến, bị gọi thiếu nữ Tiểu Linh vội chạy đến, kéo tay cô gái nói:

-Là một hạ nhân, Nguyệt tỷ tỷ, tỷ cũng rất lâu không đến rồi, chúng ta trước tiên là đi lên lầu ăn chút đồ.

Thiếu nữ lơ đãng nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, sau đó cùng thiểu thư của tửu lâu đi lên trên lầu.

https://thuviensach.vn

- Xem ra hai nàng ấy cùng Ngao Vân Tinh đều là người trong dòng dõi quý tộc - Hàn Phong Tuyết trong lòng thầm nghĩ, sau đó đến chỗ Sài lão ở.

-Phong Tuyết, làm sao lại đến đây, con hôm nay không phải nhập học sao? - Sài lão cười ôn hòa hỏi

-Thầy, ngày mai con mới chính thức nhập học. Vừa rồicon cũng đã nói với quản sự ở đây rồi về sau con ở tại tử lâu làm hỏa phu, như vậy con mỗi ngày đều có thể ở cùng với thầy rồi. - Hàn Phong Tuyết vui vẻ nói.

.....

Sài lao giúp Hàn Phong Tuyết bổ sung một vài kỹ năng thông thường rồi sau đó hướng dẫn Hàn Phong Tuyết vận dụng một vài kỹ năng và kiến thức bên ngoài. Hàn Phong Tuyết vô cùng sung sướng, có một người thầy tốt chính là điều tuyệt với nhất, nhiều vấn đề bản thân nghi hoặc rất lâu không tìm ra câu trả lời bây giờ toàn bộ đều đã hiểu rõ, trong lòng lúc này thoải mái rất nhiều.

-Thầy, con muốn học cầm kỹ.

Sài lão cũng nói thật:

-Chuyện này ta đương nhiên sẽ dạy con, nhưng học đàn cần phải có một quá trình lâu dài. Có nhiều người học đàn đều nhằm vào mục đích tấn công, lại không biết bản thân mình từ lúc nào đã đi sai đường. Học đàn, đầu tiên phải hiểu đàn, lúc con đàn tấu như tay tùy ý nhón lên, sau đó có thể dựa theo cảm tình mà đàn lên một khúc cầm phổ bình thường, con vừa rồi cũng coi là hiểu đàn rồi. Thế này, học dùng đàn khúc để tấn công mới có thể dễ dàng chiến thắng hơn, hơn nữa uy lực cũng lớn hơn.

"Xem ra là ta suy nghĩ quá đơn giản rồi." - Hàn Phong Tuyết tự nói - Nhưng mà thầy, mặc dù có nhiều khó khăn con cũng sẽ kiên trì, chúng ta làm từ bước thứ nhất đi.

https://thuviensach.vn

Gật gật đầu, Sài lão bắt đầu giảng cho Hàn Phong Tuyết kiến thức phương diện.

- Lúc đàn tấu cầm khúc phải đem cảm tình của mình toàn bộ dung nhập vào trong, tâm tĩnh như nước, hoàn toàn không thu nhận sự quấy rối bên ngoài.... giảng nhiều như vậy, ta trước tiên đàn tấu một khúc cho con nghe nhé.

Đem đàn ra, Sài lão ngồi trên sàn nhà, nét mặt già nua lúc này tự dưng rục lên ánh hào quang thánh thiện, tiếng đàn du dương, Sài lão lúc này hoàn toàn chìm vào trong đàn tấu, đàn chính là người, người chính là đàn. Mà Hàn Phong Tuyết lại bị mang vào một bức tranh nhân sinh. Một thanh niên không cha không mẹ chán nản cầm sư đi phiêu lưu bốn bể, trải qua nhân tình thế thái, lúc này hắn ngộ được người quan trọng nhất trong sinh mệnh của hắn chính là thầy giáo của hắn. Thầy giáo đối với hắn quan tâm chu toàn, dạy cho hắn hiểu được hết thảy, coi hắn như mình đẻ ra, thế nhưng lại bởi vì chán nản cầm sự lại phân ly với thầy giáo hắn , từ lúc đó lại cô độc một mình, hắn thấy rõ hết thảy, một mình ẩn giật, chỉ hi vọng có một ngày còn có thể phụng dưỡng sư phụ.

Tiếng đàn từ từ kết thúc, sư đồ hai người không ai nói gì

“phách phách” tiếng vỗ tay vang lên. Hàn Phong Tuyết quay đầu xem lại, thấy lại là bị thiếu nữ bị gọi là Nguyệt tỷ tỷ đang cùng người bảo hộ cùng đi tới.

-Ba năm rồi, đây là lần thứ hai Ngao Nguyệt nghe được Sài lão đàn tấu cầm khúc, như một giấc mơ, không biết việc gì khiến Sài lão có nhã hứng như vậy?-Thiếu nữ yêu kiều tươi cười nói.

“Ngao Nguyệt, cô ấy cũng họ ngao, không biết cô ấy và Ngao Vân Tinh có quan hệ gì?” Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ.

https://thuviensach.vn

- Tiểu nha đầu, nghe trộm cũng khá lâu, ngươi lại chạy đến đây làm gì, ta đã nói ngươi tư chất không đủ, ta là không thể thu ngươi làm đệ tử. Hơn nữa, hiện tại ta đã có đệ tử rồi. - Sài lão chậm rãi nói.

“Không ngờ cô ấy cũng là muốn bái thầy làm sư” Hàn Phong Tuyết có chút đắc ý.

The được lời của Sài lão, Ngao Nguyệt lặng người một khắc, nàng ta có thể biết điều kiện Sài lão chọn đồ đệ có nhiều hà khắc nên tỉ mỉ đánh giá Hàn Phong Tuyết, nói:

-Sài lão là nói vị tiểu huynh đệ này sao?

Sài lão mỉm cười gật đầu nhìn Hàn Phong Tuyết, ông càng nhìn càng mãn ý, hiện tại như Hàn Phong Tuyết thiên phú như thế còn có thể không kiêu căng không nóng nảy hơn nữa thiếu niên học tốt như vậy lại quá ít.

Ngao Nguyệt có chút không phục, nhìn Hàn Phong Tuyết giận dỗi nói:

-Ngao Nguyệt 6 tuổi tu luyện, hiện nay 10 tuổi, đã là 5 sao kỹ tương, không biết vị tiểu huynh đệ này như thế nào?

-Ta - Hàn Phong Tuyết chỉ vào mình, không biết nên mở miệng như thế nào

-Ha ha - Sài lão cười nói - Các ngươi,... không so sánh được.

Vị Ngao Nguyệt tiểu thư ấy lại giống y cái cô tiểu thư hồi nãy Phong Tuyết gặp, nàng ta soi mói nhìn Phong Tuyết. Thấy Phong Tuyết có chút gì đó sợ hãi. Cậu lại không biết tâm tình của Ngao Nguyệt lúc này, từ nhỏ được vạn người bế trong tay, hơn nữa bất luận là dung mạo hay thiên phú đều thuộc loại xuất chúng, cho dù là so với ai, nàng đối với bản thân đều tràn đầy tự tin, hôm nay Sài lão nói nàng cùng Hàn Phong Tuyết không được so tính, trong lòng nàng thật sự rất khó chịu

https://thuviensach.vn

-Vậy Ngao Nguyệt xin cáo từ trước, - Lên tiếng chào, Ngao Nguyệt đi ra ngoài.

-Thầy, cô ấy là người nào, sao lại nhận biết được người. - Hàn Phong Tuyết hỏi

-Ta cũng không biết cô ấy là người nào, có thể là tiểu thư nhà quý tộc nào đó. Còn việc làm sao biết ta, đó là bởi vì có một ngày ta tâm tình không ổn định, mang khí công ra luyện một chút ai dè đúng lúc cô ấy đang ở trong tửu lầu mà cô ấy bên mình có một cao thù, như thế là ta bị cô ấy phát hiện, - Sài lão giải thích nói.

https://thuviensach.vn

Chương 36: Cuộc Chiến Loại Bỏ Học Sinh Mới* (Cuộc Chiến Chọn Ra Những Học Sinh Xuất Chúng)

* Là trận chiến để nhặt ra những người có tài năng xuất chúng rồi dành cho họ sự huấn luyện, dạy dỗ đặc biệt

Ở Diệu Huy học viện, mỗi học sinh của mỗi hệ đều được sắp xếp một lịch học riêng của mình, lên lớp đều theo sự tự giác của từng người chứ không có một sự bắt buộc nào, hơn nữa học sinh cũng có thể đến các lớp của các hệ khác để nghe giảng

Hàn Phong Tuyết chọn khóa học chủ đạo theo hệ hỏa, mỗi ngày chỉ cần lên lớp hai tiếng buổi sáng là đủ. Thầy giáo của cậu là một học sinh đang học cao niên (tương đương với cấp 3 của mình), đẳng cấp là kỹ tông 9 sao. Nhưng Hàn Phong Tuyết lại không hay lên lớp của mình cho lắm, vì Sài lão cũng đã là thầy dạy về hệ hỏa của cậu rồi. Đối với hệ hỏa này thì sự hiểu biết của cậu còn nhiều hơn người thầy dạy bộ môn này nhiều. Thế nên toàn bộ thời gian của cậu đều giành để qua lớp của hệ khác nghe giảng hoặc là chạy qua lớp của Võ giả nghe giảng một chút. Mặc dù là trong tay cậu bây giờ đang có công pháp và võ kỹ do Long Chiến để lại nhưng những kiến thức cơ bản về võ giả thì cậu lại hoàn toàn chả biết gì cả. Thế nhưng cậu đã qua lớp võ giả bao lần mà chả lần nào thấy lớp họ học ở đâu cả, bởi lẽ võ giả đã hoàn toàn biến mất trong danh sách những hệ xưng vương của đại lục. Với cả thật ra những thầy cô dạy về hệ võ giả này thực chất cũng chả hiểu tý tẹo nào về bản chất thực của nó cả, Phong Tuyết thầm nghĩ có lên lớp như thế cũng chả thu được ích lợi gì, thôi thì cứ tự lục mà mần mò, rồi kiểu gì cũng ngộ ra thôi

https://thuviensach.vn

Cuộc sống học trò đối với nhiều người mà nói thì nó cứ như một bản nhạc khô khan, buồn tẻ, vô vị, chả có lấy một tý sức sống nào nhưng với Hàn Phong Tuyết thì ngược lại, cậu rất thích thú khi được nếm thử mùi vị của đời học sinh. Mỗi lần nhìn thấy năng lực của bản thân mình ngày càng được nâng cao thì trong lòng cậu vui không tả xiết. Mỗi một buổi sáng đi đến lớp của các hệ khác nghe giảng, buổi chiều thì một mình một bóng vào khu rừng trong khuôn viên của trường luyện tập, còn buổi tối thì Sài lão lại chỉ bảo thêm cho cậu, lại còn có thể học thêm thuật đánh đàn. Cuộc sống cứ thế mà êm đềm trôi qua, Phong Tuyết chỉ hận nỗi thời gian trong ngày quá hạn hẹp, không đủ để cho cậu luyện tập và học hỏi thêm. Luyện tập giáo kỹ, nâng cao thực lực võ giả, học đánh đàn. Nhưng làm gì có ngày nào mà có thể cho cạu nhiều thời gian để làm hết những việc đó. Vốn vẫn còn kiến thức về luyện đan mà cậu cũng cần phải học nữa nhưng Hàn Phong Tuyết cay đắng mà nhận ra rằng cậu vẫn chưa đủ điều kiện để trở thành một đan sư. Để thành một đan sư thì cậu phải có thuật khống chế lửa hơn nữa sự đòi hỏi về tinh thần của người luyện đan cũng rất cao. Bởi vậy mà trước khi cậu trở thành kỹ vương thì chắc chắn 100% cậu sẽ không có cách nào để trở thành một đan sư. Nhưng những kiến thức về dược liệu thì bây giờ cậu rất tự tin vào bản thân mình. Những thông tin về những loại thảo dược quý mà Long Chiến để lại cũng đủ để cậu đốt thời gian rồi.

Chớp mắt một cái đã hơn 1 tháng, ở trong tháng ấy đã cho Hàn Phong Tuyết rất nhiều sự kinh ngạc, cho dù không luyện tập tinh thần công pháp, mỗi ngày cứ dành hết thời gian vùi đầu vào tập luyện đánh đàn tự dưng lại nâng cao được tinh thần lực mà luyện võ kỹ của võ giả (sĩ) thì lại không ngừng gia tăng, mở rộng kinh mạch cho Hàn Phong Tuyết. Tốc độ hấp thụ hoặc chuyển hóa nguyên tố cũng nhanh lên rất nhiều, thậm chí đến cả công việc nhóm lò cũng cho cậu gặt hái được khá nhiều kinh nghiệm. Đối với việc nâng cao năng lực khống chế hỏa nguyên tố lại còn kéo theo cả năng lực khóng chế các nguyên tố khác. Có thể nói, trong tháng vừa qua, đối với Phong Tuyết mà nói là 1 thử thách, là 1 đợt cải cách triệt để bản thân cậu.

https://thuviensach.vn

Điều duy nhất khiến cậu buồn bực là cô tiểu thư của tửu lầu này lại cứ hay đến tìm cậu để "chơi", nhưng từ chơi từ miệng cô tiểu thư này lại không phải là từ đơn giản mà là cô ta muốn dùng Hàn Phong Tuyết làm cái bia cho cô ta luyện tập kỹ năng. Cứ cách mấy ngày là Phong Tuyết lại phải chịu sự dày vò của các loại kỹ năng hệ thủy. Cô ta không biết nhiều về hệ hỏa chỉ là làm quen một tý với sự khống chế và lợi dụng kỹ năng này nên không thể dùng kỹ năng của hệ hỏa mà gây sát thương cho người khác được. Cũng chính vì điều đó mà Phong Tuyết mới gọi cô ta là "Tiểu ma nữ"

"Đang nhờ bóng mái hiên thì sao có thể không cúi đầu", đến Hàn Phong Tuyết cũng phải cam tâm để thành trò chơi của cô ta. Tất nhiên cậu chỉ có thể nhịn "cứ coi như đang nâng cao năng lực chịu đòn của bản thân đi vậy" - cậu tự an ủi mình

Ngao Nguyệt cũng có đến mấy lần nhưng việc bái sư cũng không thấy cô ta nhắc tới nữa, chỉ là hi vọng khi cô ta đôi tốt với Phong Tuyết biết đâu Sài lão sẽ thương lòng mà truyền dạy cho cô ta một ít. Nhưng tất nhiên là Sài lão sẽ không truyền thụ những kỹ năng của mình cho người ngoài. Tính khí của một cao nhân ở ẩn cô ta ít nhiều cũng đã hiểu, mà cô ta cũng không muốn tự dưng vô duyên vô cớ gây sự làm mất lòng vị cao thủ này.

.....

- Vô Nhai, ngươi định tham gia hội chiến sắp xếp lại học sinh mới này sao? - Hàn Phong Tuyết hỏi Lãnh Vô Nhai.

Đã ở bên nhau hơn 1 tháng rồi quan hệ của mấy người cũng tốt lên ít nhiều, Lãnh Vô Nhai cũng không còn lãnh đạm như xưa thi thoảng cũng tự khơi câu chuyện cùng mọi người.

- Ừm, tôi muốn thông qua hội thi lần này để tôi luyện thêm bản thân mình - Lãnh Vô Nhai mặt vẫn lạnh như ông Mao Trach Đông trên tờ nhân

https://thuviensach.vn

dân tệ bây giờ ý. Nhưng mấy người Hàn Phong Tuyết ở lâu rồi nên cũng quen, ở đâu thì quen đấy mà. Tề Vũ nghe rồi cũng lên tiếng:

- Nghe đâu trong trận hỗn chiến lần này sẽ chọn ra năm người xuất sắc nhất, và họ sẽ nhận được sự bồi dưỡng, dạy dỗ tốt nhất từ các giáo viên giỏi nhất của trường

- Đúng vậy, không chỉ mỗi trường ta như thế mà cả ba trường kia cũng vậy, nhưng họ khác ta ở chỗ họ chỉ chọn ra có 3 người - Ngao Vân Tinh tham gia.

- Ai da, ta thì không đủ thực lực rồi, Vân Tinh, Tuyết Phong, hai người cùng là giáo kỹ mà cứ làm như thần bí ấy đến giờ chúng tôi cũng chả biết thực lực của hai người thế nào. Hai người có dịnh tham gia không? - Tề Vũ ánh mắt như chứa đựng sự mong đợi, cứ long lanh long lanh lên, nhìn dễ thương gớm.

Ngao Vân Tinh nhìn rồi chỉ cười chứ không nói gì them

- Tôi chả có hứng thú gì cả - Phong Tuyết trả lời chả có chút khí thái nào.

.....

- Mau lên, trận chiến sắp bắt đầu rồi - Một vị thiếu nữ thúc giục

Trận chiến loại bỏ học sinh mới của Diệu Huy học viện được tổ chức ở sân trường của học viện. Mỗi năm vào thời điểm này đều là ngày sôi nổi nhất trong năm, bất lunaj là học sinh cũ hay học sinh mới, tham gia hay không tham gia đều có thể đến xem xem thực lực của học sinh mới năm nay ra sao?

- Nghe trường chúng ta mới xuất hiện hai thiên tài, không biết thực lực họ như nào nhỉ?

https://thuviensach.vn

- Ừm tôi cũng nghe nói qua, thấy mọi người nói rằng là 1 nam 1 nữ, cả hai họ đều là giáo kỹ. Nam là hệ Thổ, nữ là hệ Kim.

- Thật là nghĩ không có ra, tại sao họ lại không ứng tuyển vào giáo kỹ học viện chứ?

- Điều này mà ngươi cũng không hiểu à?

Lúc này số người trên quảng trường càng ngày càng đông, nhốn nháo ầm ĩ. Tất cả mọi người đều bàn luận về cuộc chiến năm nay.

- Sao? Ngươi có tụ tin sẽ được lọt vào top 5 năm nay không? - Hàn Phong Tuyết hỏi Lãnh Vô Nhai

- Cố gắng hết sức thôi - Lãnh Vô Nhai vẫn trả lời với cái bộ mặt chả có tý cảm xúc nào

- Cố lên Vô Nhai, ở ký túc chúng ta có mỗi mình ngươi tham gia hội đấu lần này thôi đấy, nhất định phải lấy vinh dự về thay cho chúng ta.

- Trật tự - Một âm thanh vang dội làm cả quảng trường lập tức yên bặt lại

- Là ông ta? - Người vừa phát thanh đó chính là vị chủ khảo coi thi lần khảo sát trước, người trung niên mắc áo màu xanh ngọc bích

- Ông ta là thầy chủ nhiệm hệ giáo kỹ, tên Tiết Hằng, tu vị kỹ vương 8 sao, ngoài hai vị viện trưởng ra thì ông ta là người có thực lực mạnh nhất ở đây, nhưng không phải dùng hệ tu luyện chính của mình là hệ thổ mà giành lấy thành tựu. Cái ông ta dùng để giành lấy thắng lợi về cho bản thân là Cầm kỹ - Ngao Vân Tinh giới thiệu qua.

Mọi ánh mắt kinh ngạc của bọn Hàn Phong Tuyết đều đổ dồn về Ngao Vân Tinh. "Hình như cái gì cậu ta cũng biết thì phải" - Hàn Phong Tuyết

https://thuviensach.vn

thầm nghĩ

Lúc này Tiết Hằng bắt đầu cất cao giọng của mình nói:

- Hôm nay là ngày tổ chức trận đầu chọn ra năm người có Thiên Phú tốt nhất ở từng ký túc và sau đó những người được chọn sẽ được ở cùng và luyện tập cùng với giáo viên chuyên môn và cũng có thể bất cứ lúc nào đến để học hỏi các thầy cô của các hệ. Đương nhiên danh phận càng cao thì đãi ngộ càng tốt.

"Sự đãi ngộ tốt như vậy thì nhất định phải cố gắng" - Rất nhiều người đã tự động viên trong lòng mình

- Báo danh tham gia cuộc đấu lần này có 420 người, hình như số học sinh mới lần này đều đăng ký tham gia hết, điều này khiến chúng tôi hết sức vui mừng. Quy tắc của cuộc thi lần này chắc mọi người cũng đã rõ luật. Tranh đấu hỗn chiến. Chỉ cần còn đứng trong top 200 người còn lại thì sẽ được vào trong vòng tiếp. Mọi người chuẩn bị đi, trận tranh đấu hỗn chiến sắp bắt đầu rồi - Tiết Hằng tiếp tục nói

https://thuviensach.vn

Chương 37: Vì Huynh Đệ Của Ta, Dù Ngươi Là Vương Tử Cũng Vậy Thôi

- Toàn bộ các thí sinh khi thượng đài cần chú ý, cuộc thi có một số quy tắc: Không cho phép nhiều người vây công một người, chỉ cho phép mỗi người tự tìm đối thủ của mình, không được hạ sát đối phương, đối phương nếu đã nhận thua không được tiếp tục ra tay, người nhận thua phải tự rút lui, người bị thương hoặc không thể trụ được nữa tự động rời sàn đấu hoặc ra dấu hiệu bằng tay.

Tiết Hằng nói dứt thì liên tục có người lên đài, không khí căng thẳng hơn hẳn. Kẻ thông minh lập tức tách ra một bên, không để người khác chọn trúng mình, trên một đấu trường kịch tính như này, ai cũng không nguyện làm người tiên phong.

Bên ngoài sân đấu là những tiếng hò hét hỗn loạn, phía trên quảng trường còn có lão sư của các hệ ngồi quan sát, bọn họ muốn thử nhìn xem thực lực thật sự của các học viên mới. Còn Tiết Hằng thì đứng ngay cạnh sân đấu để có gì còn kịp thời ra tay ứng phó.

“Bành”, không biết rốt cuộc là ai không nhịn nổi đã xuất thủ trước, ngay lập tức đả động đến xung quanh, trong chớp mắt, trên sân đấu bắt đầu hỗn chiến.

Các loại kỹ năng biến hóa thần kỹ được tận lực triển khai, muôn hình vạn trạng các loại ma thú phi nhanh trên sàn đấu. Nhưng chính giữa sàn đấu, lại chừa lại một khoảng trống, 1 nam 1 nữ đang đứng đối diện nhau, xung quanh không có ai tiến tới gần họ, thiếu niên thì một thân bạch ý lạnh

https://thuviensach.vn

lùng phóng khoáng, thiếu nữ thì bận một bộ trường bào màu nâu, dáng người yểu điệu, rất nhã nhặn

- Hai người kia là ai vậy, sao không có ai dám tiếp cận, cho dù có người nào ngẫu nhiên tới gần quanh người họ đều bị văng ra ngoài - Mọi người bên dưới lầm rầm bàn tán

- Oh, thông tin của ngươi cũng thật lạc hậu rồi, họ chính là hai nhân vật thiên tài trong đám tân sinh chúng ta kỳ này đó, Nam tên Nhiếp Vân, Nữ tên Nạp Lan Nhược Thủy.

- Ngươi muốn phân thắng bại ngay lúc này, hay đợi đến chung kết - Nhiếp Vân lãnh đạm hỏi

- Tùy ngươi - Nạp Lan Nhược Thủy trả lời như không hề quan tâm

-Vậy thì chúng ta quyết chiến trận cuối cùng đi.

Phong Tuyết cũng để ý tới hai người đó nhưng rồi toàn bộ sự chú ý của cậu lại chuyển dồn sang Lãnh Vô Nhai, điều khiến Phong Tuyết kinh ngạc là Lãnh Vô Nhai cũng là 1 võ sĩ chính tông, nhưng lại bởi vì công pháp, công khí không thuần mặc dù đã là tu vi võ sư trung cấp hơn nữa cậu ta còn kết hợp trung với vũ kỹ nên lực đánh ra không được mạnh. “Xem ra trên người Lãnh Vô Nhai cũng có bí mật”. Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ. Những người bị thương phải nhận thua dần dần rời sân đấu, nhân số còn lại cũng giảm dần.

- Ngừng, 200 người còn lại, tiến cấp. Vòng thứ 2 chia làm 100 nhóm đồng thời tiến hành, những người tiến cấp qua đây rút thăm phân nhóm, nghỉ ngơi 1 canh giờ trận thi đấu sẽ tiếp tục. - Tiết Hằng cao giọng tuyên bố.

Tu vi của trung cấp võ sỹ tương đương tu vi của danh kỹ ,Lãnh Vô Nhai cũng nằm trong nhóm tiến cấp, vòng thứ 2 được phân vào nhóm số 48. Mỗi

https://thuviensach.vn

nhóm sẽ có một trọng tài, vị trọng tài này là các học viên khóa trên.

Lãnh Vô Nhai bước lên sàn đấu, “A….u….”cùng với tiếng tru của sói vang lên, một thiếu niên mặc đồ kỵ sỹ, tay cầm trường thương, chân cưỡi Tam cấp ma lang tiến vào sàn đấu, khiến áp lực càng đề mạnh lên Lãnh Vô Nhai

- Vô Nhai chuyến này thảm rồi, vừa nãy ta cũng có chú ý tới người này, dù thực lực chỉ là Kỵ sỹ cấp 2, nhưng gia tộc hắn đã vì hắn mà thuần phục một con ma lang cấp 3 -. Tề Vũ có chút lo lắng nói.

- Đánh không lại chả nhẽ không được nhận thua sao, có gì mà phải lo. - Ngao Vân Tinh không để ý đáp.

Hàn Phong Tuyết cũng có chút lo lắng, hắn biết tính cách của Lãnh Vô Nhai vô cùng bướng bỉnh, lại háo thắng, cậu nhẹ giọng nói:

- Sợ là Vô Nhai sẽ không dễ dàng chịu nhận thua.

- Xuống đài đi, ngươi không có bất cứ một cơ hội nào đâu. - Thanh âm cao ngạo lãnh đạm của thiếu niên vang lên

Lãnh Vô Nhai không chút khiếp sợ, ngược lại còn có chút háo hức, lạnh lùng đáp:

- Không thử sao biết.

Trong mắt thiếu niên lóe lên một tia tàn nhẫn, lạnh lùng nói: “Ngươi muốn chết”. Nói dứt, chỉ thấy một đạo tàn ảnh, thiếu niên biến mất khỏi chỗ cũ, trường thương vạch phá không khí, khí lưu xoay nghịch bốc lên, đâm về Lãnh Vô Nhai.Vũ khí của Lãnh Vô Nhai là một thanh trường đao, tiếng rít của trường thương vang lên bên tai, lúc này Lãnh Vô Nhai vô cũng điềm tĩnh, cầm đao chắn trước người. "Cạch.....Két.....ttttttttttttt tt" âm thanh rõ ràng vang lên. Một lực lớn tác động lên sống đao làm Lãnh Vô

https://thuviensach.vn

Nhai loạng choạng mà lùi về sau hai ba bước, trường thương vừa xuất trận đã được thu về, người thiếu niên kia lại lập tức xuất hiện ở một chỗ khác, thân ảnh di chuyển rất linh hoạt

“Tốc độ nhanh quá, không hổ là Tam cấp ma lang nổi danh bởi tốc độ”. - Lãnh Vô Nhai âm thầm kinh hãi.

Một đòn không hiệu quả, sắc mặt thiếu niên có chút đanh lại. “Lên” - một âm thanh vang lên ra lệnh cho con ma lang, Trảo con ma lang chụp hai cái trên đất, tiếp đó với tốc độ còn nhanh hơn lao về phía Lãnh Vô Nhai, “Gòao”, ma lang tru lên, giơ hai chân trước quét về phía Lãnh Vô Nhai, đồng thời trường thương của thiếu niên cũng đâm về phía họng của Lãnh Vô Nhai.

- Không xong rồi - Tề Vũ và Hàn Phong Tuyết đều siết chặt nắm đấm

Lãnh Vô Nhai phản ứng rất nhanh, trường đao vung tới ngăn chặn mũi thương, đồng thời tay trái phóng thích kình khí, tấn công về phía trảo lang đang đánh tới.

“Phốc Xích”, một vệt máu dài xuất hiện trên tay trái của Lãnh Vô Nhai, ma lang rốt cuộc vẫn là ma thú cấp 3, đã đánh tan khí kình phòng ngự của Lãnh Vô Nhai, lưu lại trên tay cậu một vết, đồng thời y phục trước ngực cũng bị trảo của ma lang cào rách.

Lúc bấy giờ ai cũng nghĩ xu hướng của vài phút tới là Vô Nhai sẽ phải nhận thua. Vô Nhai lạnh lùng nhìn đối thủ của mình, nhìn cái dáng diệu ấy thì ai bảo là cậu ta sẽ nhận thua đây?

- Tự gây nghiệt, không thể sống”, nói dứt thiếu niên lại xông tới Lãnh Vô Nhai. Khi thiếu niên tiếp cận Lãnh Vô Nhai, Lãnh Vô Nhai ngay lập tức vung đao về phía thiếu niên, đồng thời hữu quyền bộc phát một luồng kình khí, sau đó nhanh chóng lui về bên hông.

https://thuviensach.vn

- Hắn chán sống rồi - Những người quan sát trận đấu thầm nghĩ. Cho dù đánh trúng thiếu niên, nhưng công kích của Ma lang thì hắn định chặn thế nào, Hàn Phong Tuyết và Tề Vũ cũng bị cách đánh liều mạng của Lãnh Vô Nhai dọa chết khiếp

"Bang", Lãnh Vô Nhai bị ma lang đánh bay, hai chân chặn đòn của ma lang bị mõng vuốt của nó cào rách da, máu tươi trào ra đầm đìa. Vô Nhai ngã xuống mặt đất nhưng nét mặt cậu ta cũng chả hề thay đổi. Thiếu niên lau lau vết máu trên mặt, "Chuẩn bị chịu chết đi", lần này hắn thực sự phẫn nộ rồi, bỗng nhiên lại bị Lãnh Vô Nhân phá vỡ hình tượng.

- Ta nhận thua - âm thanh nhạt nhẽo vang lên, Lãnh Vô Nhai nhìn thiếu niên cười lạnh lẽo, dường như là cậu ta mới là người chiến thắng. Nghe thấy Lãnh Vô Nhai nhận thua, Tề Vũ và Hàn Phong Tuyết như bỏ được cục đá đè nặng trong lòng nãy giờ

- Nhận thua, đã quá muộn - Giọng nói thiếu niên băng lạnh tới tận xương, phảng phất như tới từ Cửu U.

Người xung quanh đều nhíu mày, "Đây là ai, sao cuồng vọng đến vậy, dám trước mặt mọi người phá vỡ quy tắc hội đấu".

- Hắn là con trai một vị bá tước ở Đế Quốc, cha hắn hiện tại vô cùng vang danh, cho dù có giết chết Lãnh Vô Nhai, học viện cùng lắm cũng chỉ là trách phạt nặng một chút mà thôi, chứ cũng chẳng làm gì được hắn cả. - Ngữ khí của Ngao Vân Tinh vẫn bình đạm như vậy, dường như sống chết của Lãnh Vô Nhai không hề liên quan tới hắn.

Xung quanh bàn tán râm ran, khiến cho những người đang theo dõi các sân khác cũng phải quay sang nhìn, bao gồm cả các trọng tài, nhưng lại không hề có một ai tiến đến hỏi han. Tình người lạnh nhạt, thực lực mới có thể vinh quang.

https://thuviensach.vn

- Hãy nhận sự trừng phạt sinh tử đi - Thiếu niên nói dứt liền thúc ma lang lao tới Lãnh Vô Nhai đang vô lực phản kháng ngã ngồi trên mặt đất. Tề Vũ lộ ra dáng vẻ tuyệt vọng. Trong mắt Lãnh Vô Nhai lại không nhìn thấy sự khiếp sợ cái chết, chỉ là hung dữ nhìn vị thiếu gia kia, trong mắt cậu dường như còn có chút gì đó không nỡ, cậu còn mắc nợ phụ thân, mắc nợ gia tộc.

- NGƯƠI DÁM!!!!!!!!!!!!

Một tiếng thét lôi đình vang lên mang theo sự phẫn nộ cực độ, Hàn Phong Tuyết tuyệt không cho phép sự việc như vậy lại tái diễn trước mặt mình, tuyệt đối không bao giờ. Máu ở đâu phun khắp không trung, nhưng lại không phải của Lãnh Vô Nhai, đương nhiên đó cũng không phải của Hàn Phong Tuyết, vị thiếu gia kia ngã qua một bên, trong mắt tràn ngập thần sắc khó tin, con Ma lang đang nằm run rẩy bên cạnh hắn.

- Mạnh quá, hắn là ai, tại sao không thấy tham gia thi đấu, hắn lên đài lúc nào vậy?.- Tiếng rầm rì nghi vấn của tất cả mọi người. Bọn họ chỉ thấy một ánh sáng lóe lên, tiếp đó là Ma lang bị chấn lui, sau đó là thấy thiếu niên kia bay lên không trung rồi rơi xuống ngồi ệp xuống đất, còn con ma lang thì máu me be bét

- Tuyết Phong sao lại có thể làm được, không ngờ người hằng ngày vẫn cúi thấp lại có thể mạnh đến vậy. - Tề Vũ thì thào.

Trong mắt Ngao Vân Tinh thoáng có chút không tin vào mắt mình. Hắn ta cũng là một giáo sĩ cấp ngang ngửa với Phong Tuyết cũng là người nằm trong số ít những người có thể nhin thấy được động tác di chuyển của Phong Tuyết. Khi câu "đã muộn rồi" phát ra từ trong miệng thiếu niên kia chính Vân Tinh cũng đã cảm nhân thấy Phong Tuyết đang ngưng tụ hỏa nguyên tố trong lòng bàn tay. Sau đó chả ai nhìn thấy Phong Tuyết lao lên sàn đấu kiểu gì trừ những người có thể thấy được, rồi đứng chắn trước Lãnh Vô Nhai. Lúc này con ma lang đang vọt tới với tốc độ khủng khiếp chợt

https://thuviensach.vn

như bị điểm huyệt, Phong Tuyết dùng kỹ năng cận chiến đẩy lùi con ma lang và đồng thời xuất quyền đánh bay vị thiếu niên kia. Quyền cước thậm chí còn không mang một chút sát khí nào. Nhưng Ngao Vân Tinh lại không biết làm thế nào mà Hàn Phong Tuyết có thể xuất hiện từ khoảng cách bên ngoài 6, 7m mà còn khiến con Ma lang dừng bước tiến tới.

Ánh mắt tên thiếu gia như muốn ăn tươi nuốt sống Hàn Phong Tuyết, âm u nói:

- Ngươi tự nhiên dám can dự vào trận thi đấu, lại còn đả thương ta, ngươi có biết ta là ai không

Hàn Phong Tuyết lạnh nhạt nói:

- Bạn của ta đã nhận thua ngươi còn dám hạ thủ, ta sao lại không thể can thiệp, cho dù ngươi là ai ta cũng không cho phép làm thương bạn ta, ta cũng vừa nghe thấy ngươi là con của một vị bá tước vang danh

- Ngươi đã biết mà còn dám động vào ta

Trong mắt của Hàn Phong Tuyết có chút trầm lắng, trịnh trọng nói:

- Vì huynh đệ của ta, cho dù là ngươi là Vương tử thì cũng chỉ thế thôi

Lãnh Vô Nhai cứ ngồi đần ra, trong lòng cậu đang rung động. Cậu cứ nghĩ rằng cậu đã đủ kiên cường rồi, nhưng giờ đây, nhìn cái dáng vẻ không cao hơn mình là mấy đang đứng chắn trước mình bảo vệ cho mình. Một chút ấm áp dần lan tỏa trong lòng "Lâu lắm rồi ta mới có lại cảm giác này, đây chính là huynh đệ"

https://thuviensach.vn

Chương 38: Chuyện Cũ Của Lãnh Vô Nhai

Giọng Hàn Phong Tuyết không quá lớn nhưng lại có một sức hút vô hình. Thời gian lúc này dường như đã dừng lại, những người xung quanh đã quên cả hoan hô reo hò, vô số ánh mắt mang theo đủ loại sắc thái nhìn về hướng cậu, một bóng dáng bình thường dường như trong một khắc đã trở lên cao lớn hơn hẳn, thậm chí có một vài thiếu nữ đã động lòng xuân.

Thiếu nam mấy ai không trọng nghĩa, thiếu nữ mấy kẻ chẳng hoài xuân. Một người có sức mạnh to lớn lại có tinh thần vì bằng hữu, vì huynh đệ mà trả giá hết thảy, đủ để thấy được sự tôn trọng, thấy được sự ái mộ rồi.

"ối", một tiếng kêu phá tan không khí tĩnh lặng lúc này. Âm thanh như biển động nổi lên, mọi người xung quanh bắt đầu lên tiếng ủng hộ Hàn Phong Tuyết, ủng hộ tình huynh đệ.

-Vị học viên này, xin tuân thủ quy tắc trận đấu, người ngoài không được can thiệp vào trận đấu. – một giọng nói không hợp lúc vang lên.

Hàn Phong Tuyết quay người nhìn về hướng trọng tài, không ngờ nhân tính có thể biến chất đến vậy, có thể vô sỉ như thế.

-Cút đi, người khác vừa nhận thua mà tên đó còn liên tục ra tay sát hại, ngươi và hắn lúc đó chết ở đâu thế. – Có người nhịn không được mà chửi mắng.

Sắc mặt của vị trọng tài có chút hơi đỏ, hắn đương nhiên biết rõ sự thực như thế nào, nhưng hắn lại có quen biết đại ca của kỵ sĩ thiếu niên này, lại càng biết thân phận của y, cho nên hắn xem nhẹ nhân cách bản than mà thiên vị thiếu niên. Nếu như không có sự xuất hiện của Hàn Phong Tuyết,

https://thuviensach.vn

sự tình cũng sẽ kết thúc qua loa, bởi sẽ chẳng có kẻ nào tự nhiên vì một người chết vô dụng mà đắc tội với một vị bá tước quền thế. Thế nhưng, sự xuất hiện của Hàn Phong Tuyết lại phá vỡ tất cả, mọi người đều khát khao trở thành anh hùng, sùng bái anh hùng, mà hôm nay Hàn Phong Tuyết lúc này thật sự là một anh hùng.

-Có chuyện gì vậy? – Lúc này Tiết Hằng đã đi đến hỏi

Mọi người tinh thần phẫn nộ ai cũng tranh nhau kể lại đầu đuôi sự tình, còn vị trọng tài lại lặng lẽ cúi thấp đầu xuống.

Kinh ngạc nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, Tiết Hằng nhẹ nhàng nói: "Việc này hai bên đều có chỗ sai". Sau đó chỉ vào Hàn Phong Tuyết nói: "Ngươi mặc dù vi phạm quy tắc, nhưng niệm tình ngươi vì muốn cứu ngườinên có thể bỏ qua". Lại quay sang hướng kỵ sĩ thiếu niên nói: "Còn ngươi, tước bỏ tư cách dự thi, đồng thời từ nay về sau các trận đấu của học viện ngươi đều không có quyền tham gia". Cuối cùng quay người nói với trọng tài: "Ngươi, đi theo ta."

Hàn Phong Tuyết gật đầu, Tiết Hằng có thể làm đến bước này đã coi như là không tồi rồi, cậu cũng không muốn vướng vào quá nhiều chuyện.

Còn thiếu niên kia cũng chỉ có thể im lặng nhìn Hàn Phong Tuyết một cái đầy thù hằn.

Hàn Phong Tuyết đỡ Lãnh Vô Nhai đi về ký túc xá.

-Thiếu gia, - Chỉ thấy Tàn Nguyệt chạy nhanh đến hưng phấn nói: - Thiếu gia, thì ra huynh mạnh như vậy. – Sống trong học viện đã hơn một tháng, Tàn Nguyệt đã không còn là một con chim non ngây thơ nữa rồi, đối vối sự mạnh yếu của thực lực cũng hiểu rõ không ít. Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng đánh bại kỵ sĩ cưỡi tam cấp ma thú, Tàn Nguyệt dĩ nhiên sẽ vô cùng vui mừng.

https://thuviensach.vn

-Tiểu Nguyệt à, chỉ cần muội tu luyện thật tốt, sớm muộn cũng sẽ có ngày vượt qua ta. – Hàn Phong Tuyết cười nói

-Vâng. –Tàn Nguyệt gật đầu cười rồi mới rời đi.

-Người thân của ngươi sao?- Lãnh Vô Nhai nhìn thấy hai người thân mật như vậy, ngưỡng mộ hỏi.

-Cô gái này là do ta cứu được trên đường, có điều bây giờ là muội muội của ta.- Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng đáp.

Lãnh Vô Nhai có chút suy tư.

-Thật không ngờ Tuyết Phong nhà chúng ra không những thực lực mạnh, lại còn rất lương thiện. – Tề Vũ nói đùa.

Đến đêm, vết thương của Lãnh Vô Nhai được trị liệu đơn giản đã có thể tự do hành động.

-Có thể cùng ta đi ra ngoài không? – Lãnh Vô Nhai nói với Hàn Phong Tuyết. Hôm nay Hàn Phong Tuyết vì chăm sóc Lãnh Vô Nhai cũng không đến Long Phụng tề vũ.

-Đương nhiên , -Hàn Phong Tuyết gật đầu đáp.

Ánh trăng trong trẻo chiếu xuống người của hai thiếu niên, hai người ngồi bên đầu cầu, thấp giọng nói chuyện.

-Ngươi thật sự coi ta là huynh đệ sao? – Lãnh Vô Nhai nhìn thẳng vào mắt Hàn Phong Tuyết hỏi.

-Ngươi có nghĩ thế không?-Hàn Phong Tuyết hỏi lại.

Lãnh Vô Nhai cười khổ một tiếng rồi ưu tư hỏi:

https://thuviensach.vn

-Ta đương nhiên tin tưởng ngươi, ta vốn chẳng có gì cả, hơn nữa còn là một phế vật vô dụng, nếu như không có ngươi, hôm nay dù ta có chết trên sân cũng sẽ không có người nào hỏi đến.

-Ngươi sao lại nghĩ như thế, ngươi và Tề Vũ đều là người ta quan tâm.

-Trước hết ngươi hãy nghe ta kể một câu chuyện cũ, - Lãnh Vô Nhai rơi vào hồi ức sâu đậm, nói: -Ta sinh ra trong một gia tộc võ giả suy tàn, tổ tiên của ta là người của Võ Thần đế quốc, cho nên người trong gia tộc bọn ta đều có thiên phú võ giả phi thường nhưng lại không có thiên phú nào khác. Người trong gia tộc ta từ trước đến nay không dám quên đi tổ huấn, giữ vững một lời thề, để sự nghiệp võ giả này một lần nữa ở trên đại lục mà vinh quang vẻ vang. Thế nhưng công pháp của gia tộc sớm đã thất truyền, chỉ còn lại một vài võ kỹ cấp thấp, vì cái gọi là lời thề này, đời này qua đời khác cố gắng nỗ lực cũng vẫn không có ai có thể đột phá cảnh giới võ tông. Huyết mạch của tổ tiên lưu lại khiến người của gia tộc bọn ta ai cũng là một người cứng cỏi, không có một người nào khuất phục trước vận mệnh, trong tối tăm mà tìm kiếm vô số năm tháng, nhưng lại đổi lấy một kết cục hủy diệt. Chính vì có một người trong gia tộc tính khí ngông cuồng mà cùng một gia tộc cường đại khác kết oán, mọi người ai cũng không hề giải thích hay nhận lỗi. Đó là vào một buổi tối của ba năm trước, lúc ta trở về đến gia tộc đã thấy khắp mặt đất toàn là thi thể, cha, mẹ, trưởng bối của gia tộc toàn bộ nằm trong vũng máu. Ta vô lực, chỉ biết liều mình lắc thi thể của cha mẹ, không ngờ cha ta đột nhiên hồi quang phản chiếu, nắm lấy tay ta nói: “Cha không cam tâm, cha không cam tâm, Vô Nhai, con nhất định phải hoàn thành di nguyện của tổ tiên, bằng không cha chết cũng không nhắm mắt.” Nói xong, cha ta vĩnh viễn rời bỏ ta mà đi.

Lãnh Vô Nhai hai mắt đã đỏ hồng, rơi vào trong đau khổ cực độ, hét lên:

-Thế nhưng ta phải làm thế nào, khi đó ta mới mười tuổi chỉ có thể dựa vào sự thương hại của người khác mà sống qua ngày, ngày đêm khổ luyện không ngừng cuối cùng trở thành một danh võ giả trung cấp, nhưng mà,

https://thuviensach.vn

điều này có thể thay đổi được gì, vẫn bị người khác xem thường , không có công pháp võ giả chân chính, ta không có khả năng đột phá đến võ tông, đạp vào cảnh cường giả của võ đạo đây.

Nói xong tất cả, Lãnh Vô Nhai lại chìm vào trầm mặc, hắn cũng cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều.

Hàn Phong Tuyết yên lặng nghe Lãnh Vô Nhai nói, cậu phát hiện bản thân cũng vẫn coi là may mắn rồi. Cậu bắt đầu bái phục người trong gia tộc của Lãnh Vô Nhai, kiên trì cả nghìn năm, chỉ vì một lời hứa, cần bao nhiêu nghị lực và niềm tin mạnh mẽ.

“Thảo nào Vô Nhai lại lãnh đạm như vậy, âu cũng là bị ép buộc thôi”. Hàn Phong Tuyết trong lòng thở dài nói.

-Vô Nhai, ngươi có coi ta là huynh đệ không? – Hàn Phong Tuyết nghiêm túc hỏi.

-Lúc ngươi xuất hiện trong trận đấu nói ra câu đó thì ta đã biết, ta đời này đã có một người huynh đệ. – Lãnh Vô Nhai nghiêm túc trả lời.

Trong tay Hàn Phong Tuyết có một quyển thư tịch cổ, cậu liền đưa cho Lãnh Vô Nhai nói:

-Vô Nhai, ngươi hãy xem.

Lãnh Vô Nhai hiếu kỳ lật ra xem, nhìn một lát, bỗng nhiên đứng sững lại, toàn thân không ngừng run rẩy, khuôn mặt đỏ ửng, nói không ra câu: “Võ....giả....công.... pháp”.

Hàn Phong Tuyết hoàn toàn có thể thiểu được tâm tình của Lãnh Vô Nhai, đợi chờ nghìn năm, mộng tưởng nghìn năm, kiên trì nghìn năm, một Lãnh Vô Nhai tuyệt vọng cuối cùng đã thấy được một tia sáng cuối đường, hắn có thể không kích động sao, hắn không nên kích động sao?

https://thuviensach.vn

Chương 39: Chúc Thọ

Nước mắt từ trên mặt chảy xuống, Lãnh Vô Nhai cũng không có cách nào khống chế được. Nam nhi không được dễ dàng rơi lệ, chỉ là vì quá cảm động mà thôi.

-Huynh đệ - hai tay siết chặt lấy Hàn Phong Tuyết không buông, Lãnh Vô Nhai không biết cách biểu đạt tình cảm của mình như thế nào. Hàn Phong Tuyết không những đem công pháp võ giả giao cho hắn, đồng thời cũng đem tính mệnh của bản thân giao cho hắn. Nếu như hắn bán rẻ Hàn Phong Tuyết đem sự tình này truyền ra ngoài, nói trong người Hàn Phong Tuyết có công pháp võ giả thất truyền đã lâu, tin rằng dù cho Hàn Phong Tuyết có mạnh thế nào cũng không thể bảo vệ nổi bản thân.

Hàn Phong Tuyết vỗ nhẹ vào lưng của Lãnh Vô Nhai, nói:

-Vô Nhai, ngươi phải thành công, ta tin tưởng ngươi.

Lới lỏng hai tay đang siết chặt Hàn Phong Tuyết, Lãnh Vô Nhai nói:

- Tuyết Phong, tuổi của ta nhỏ hơn ngươi mấy tháng, ta có thể gọi ngươi là đại ca không?

Hàn Phong Tuyết gật đầu nói:

- Tự dưng có huynh đệ tại sao ta lại không muốn chứ?

Hiểu rõ Hàn Phong Tuyết muốn giúp mình vui lên, muốn giúp mình bỏ đi sự phiền não trong lòng, Lãnh Vô Nhai cũng miễn cưỡng cười một cái:

https://thuviensach.vn

- Đại ca, từ hôm nay trở đi, việc của huynh chính là việc của đệ, chỉ cần là quyết định của huynh, đệ đều không phản đối. Huynh sống, đệ sống, huynh chết.... đệ cũng chết.

Mặc dù chỉ là mấy câu đơn giản, nhưng lời thề đó đã hơn hẳn mọi thứ rồi. Mặc dù Lãnh Vô Nhai nói rất nhẹ nhàng, nhưng cả hai người đều hiểu rõ được lời nói đó có sức nặng như thế nào. Lãnh Vô Nhai không hỏi lai lịch của Hàn Phong Tuyết, cũng không hỏi lai lịch của công pháp võ giả, cậu chỉ biết từ nay cậu đã có một người huynh đệ, có một vị đại ca. Từ nay, cậu không còn cô đơn một mình nữa.

- Huynh đệ ..... - Tiếng vang của giọng nói như phá vỡ cả trời xanh, như muốn mang hết bao nhiêu đè nén lâu nay Lãnh Vô Nhai vẫn cố ghìm trong lòng thả hết ra ngoài. Nhưng âm vang vọng của giọng nói đã thu hút bao ánh nhìn của mọi người xung quanh. Họ đều nhìn về phía hai người Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai. Hàn Phong Tuyết chả biết làm thế nào để đem Lãnh Vô Nhai đang trong cơn xúc động trở lại bình thường được, đành khe khẽ thì thầm với Vô Nhai:

- Chúng ta đi thôi

Hai người trở về ký túc xá, Tề Vũ và Ngao Vân Tinh hai người kinh ngạc phát hiện, Lãnh Vô Nhai thay đổi rồi, không còn lãnh đạm nữa mà tràn đầy tự tin, trên mặt cậu lại mang theo nét vui vẻ. Điều càng khiến hai người không hiểu được là Lãnh Vô Nhai không xưng hô tên họ Tuyết Phong của Hàn Tuyết Phong như mọi lần nữa mà lại gọi.... đại ca. Thật là kỳ quái, Hàn Phong Tuyết cũng chả thấy gì là kỳ lạ cả, đó là điều đương nhiên mà

Ba ngày sau, các học sinh mới đều được học viên sắp xếp chu đáo. Đúng như mọi người đoán, người chiến thắng cuối cùng đương nhiên là Nhiếp Vân và Nạp Lan Nhược Thủy, trận quyết đấu cuối cùng của hai người, hầu như người của học viện đều đến hiện trường quan sát, hai người cũng

https://thuviensach.vn

không khiến người xem phải thất vọng, chiến đấu kịch liệt kéo dài suốt ba giờ, lực nguyên tố của hai người toàn bộ đều tiêu hao không còn chút nào, không còn sức tái chiến, cuối cùng đành phải kết thúc vì không thể phân thắng bại, khiến những người đến xem vô cùng mở mang tầm mắt. Thế nhưng, khi mọi người đã nhìn thấy Hàn Phong Tuyết ra tay trong lòng liền phân vân tự hỏi: "Nếu như Hàn Phong Tuyết đánh với một trong hai người đó, không biết ai có thể giành được thắng lợi đây?"

Ngày ngày trôi qua trong bình an, nửa năm sau, ký túc xá của Hàn Phong Tuyết có những thay đổi vô cùng lớn, hai người Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai chiều nào cũng đi với nhau, hai người cùng nhau đến một nơi yên tĩnh trong học viện để tu luyện, có lúc giúp đỡ nhau thảo luận về những cái tâm đắc của võ công. Hàn Phong Tuyết cũng đem chuyện của mình cùng việc tu luyện võ công nói hết cho Lãnh Vô Nhai, dù không nói Lãnh Vô Nhai cũng không hỏi gì. Trên đấu trường nửa năm trước Hàn Phong Tuyết đã gần đạt đến 4 sao kỹ tương, mà hiện tại, tu vi giáo kỹ của cậu là đã đạt đến năm sao kỹ tương, đồng thời tu vi võ công cũng đạt đến võ giả trung cấp. Lãnh Vô Nhai cũng thuận lợi đột phá võ giả trung cấp, trở thành một danh võ giả cao cấp, không những tu vi tăng lên mạnh mẽ, kình khí cũng càng thêm tinh thuần. Công pháp mà Hàn Phong Tuyết cho hắn là một bộ công pháp cao cấp nhất trong Long Chiến giới chỉ, thiên phú của Lãnh Vô Nhai vốn xuất chúng hơn người, nếu như không đột phá được mới là chuyện lạ đấy.

Ngao Vân Tinh cũng thay đổi rất nhiều, hắn đã không còn lãnh đạm như trước đây nữa, mà thường tiếp xúc gần gũi cùng mấy người Hàn Phong Tuyết, nói chuyện cũng hòa nhã hơn rất nhiều, thường ngày cũng không còn vênh mặt hất hàm sai khiến người khác nữa, trên mặt cũng luôn mang theo nét cười ôn hòa. Nhưng còn Tề Vũ lại không có thay đổi gì, trước sau như một thích ra ngoài kết giao bạn bè. Trong ký túc xá, Tề Vũ nói với ba người:

https://thuviensach.vn

-Các huynh đệ, hôm nay là thọ thần (sinh nhật ấy :3) của cha ta, mọi người đến nhà ta chơi một chuyến, thế nào hả?

-Ha ha, đó cũng là một dịp tốt để chúc mừng. - Ngao Vân Tinh cười nói.

Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai đương nhiêu không có ý kiến gì, Hàn Phong Tuyết cười nói:

-Tề Vũ ở đế đô, mà mấy người chúng ta cũng chưa đến chơi, huynh vừa hay có thể tiếp đãi chúng ta thật tốt rồi.

-Đó là đương nhiên, mấy người các huynh còn sợ ta tiếp đãi huynh đệ không chu đáo hay sao?

Nhà của Tề Vũ là gia tộc thương nhân, ở trong đế đô cũng có chút địa thế, nghe Tề Vũ nói hắn cũng không phải người trong Sí Nhiệt đế quốc, mà là đến từ Kỵ sỹ đế quốc, bởi vì nhu cầu làm ăn nên cả gia tộc hắn đều di cư đến Sí Nhiệt đế quốc làm ăn buôn bán. Ở phòng khách lớn đã bày sẵn ra một bàn ăn lớn, cha của Tề Vũ vác theo 1 cái bụng thật bự đi ra nhìn thấy Tề Vũ dắt các bạn học tới nhà chơi thì tỏ ra rất vui vẻ niềm nở. Ngồi xuống không bao lâu thì các cao lương mỹ vị đều được mang tới đặt lên bàn. Mọi người vừa ăn vừa nói chuyện, bầu không khí lúc này thật ấm cúng, vui vẻ.

Bạn bè của Tề Vũ đến từ Kỵ sỹ đế quốc có đến sáu người, một người trong đó hướng ba người Hàn Phong Tuyết hỏi:

-Không biết ba vị chuẩn bị lễ vật gì tặng cho thọ tinh ngày hôm nay vậy?

-Lễ vật - Ba người dừng lại, bọn họ thật sự không mang theo lễ vật gì. Chỉ nghe Ngao Vân Tinh thấp giọng nói:

-Trong quý tộc, sinh thần của bằng hữu nếu như mời ngươi, như vậy ngươi cần phải mang theo một phần lễ vật đến chúc thọ, chỉ là ta không ngờ

https://thuviensach.vn

bọn họ cũng thịnh hành lệ cũ này, là ta sơ xuất rồi.

Nhìn thấy ba người im lặng không nói gì, người đến từ Kỵ sỹ đế quốc kia cười một cách quỷ quái nói:

-Không mang cũng không sao, liệu lần sau có thể bổ sung thêm không nhỉ? - Nói xong hắn đứng lên, nói với cha của Tề Vũ:

-Bá phụ, người xem, đây là mấy người chúng con vì người mà chuẩn bị một chút lễ vật, một viên tăng nguyên đan, nó có thể khiến người ta trẻ ra đến vài tuổi, tăng thêm sinh lực. - Nói xong hắn mang viên đan dược trong tay đưa đến. Sau đó còn liếc nhìn ba người Hàn Phong Tuyết một cái, đem theo một tia khiêu khích.

Cha của Tề Vũ vui vẻ nhận lấy, nói một tiếng cảm ơn, nhìn thấy vẻ mặt ngượng ngùng, lúng túng của ba người Hàn Phong Tuyết liền vội vàng nói:

-Mấy vị tiểu huynh đệ không cần để bụng, những thứ này chúng ta cũng không quá xem trọng đâu.

Lúc này Hàn Phong Tuyết mới mở miệng nói:

-Bá phụ, ở đây có đàn không?

Cha của Tề Vũ nghi hoặc nhìn Hàn Phong Tuyết hỏi:

-Có, tiểu huynh đệ hỏi cái này có việc gì sao?

Hàn Phong Tuyết nói:

-Con muốn đàn tấu một khúc để tặng cho bá phụ, để chúc phúc cho bá phụ.

Ngao Vân Tinh, Lãnh Vô Nhai, Tề Vũ đều có một chút ngạc nhiên, Hàn Phong Tuyết học đánh đàn từ khi nào. Nghe thấy ý tốt của Hàn Phong

https://thuviensach.vn

Tuyết, cha của Tề Vũ bảo người làm mang ra 1 cây đàn. Hàn Phong Tuyết đứng ra khỏi chỗ mang đàn để lên một cái bàn ở gần đó, mười ngón tay đặt lên dây đàn, ánh mắt bình lặng như nước không có lấy 1 chút gợn sóng . Tiếng đần chậm rãi vang lên, sắc thái của cha Tề Vũ cũng đột nhiên chuyển sang nghiêm túc hơn. Ông ta cũng là một người hiểu rất nhiều về đàn cầm, hay hay không chỉ cần nghe qua là biết liền. Hàn Phong Tuyết vừa chạm vào đàn thì cả cơ thể đều thay đổi, tất cả những gì phàm tục đều vất bỏ hết

....., khúc đàn vừa kết thúc, mọi người vẫn chưa ai có phản ứng được, vẫn chìm đắm trong tiếng đàn mỹ diệu.

-Để bá phụ chê cười rồi. - Nhìn thấy mọi người đều ngẩn ngơ, Hàn Phong Tuyết mở miệng nói.

-Ha ha.... - cha của Tề Vũ vui mừng cười lớn nói: - cầm nghệ của tiểu huynh đệ thật quá tuyệt vời, đây là một trong những lễ vật sinh thần tốt nhất mà ta nhận được, cho dù là có bậc thầy về đàn như ta ở đây cũng không thể sánh với tài nghệ của cậu.

Nghe thấy lời nói này, sắc mặt của thiếu niên tặng đan dược không tốt lắm, nhưng hắn dù không phải người trong nghề cũng không thể không thừa nhận cầm nghệ cao siêu của Hàn Phong Tuyết. Tề Vũ và Ngao Vân Tinh dường như vẫn còn chìm đắm trong suy tư, trong mắt bọn họ, Hàn Phong Tuyết càng ngày càng thần bí hơn rồi.

https://thuviensach.vn

Chương 40: Kỹ Thần Sơn

Hàn Phong Tuyết không phải vì cha của Tề Vũ mà sản sinh ra cái hứng thú đột nhiên nào cả. Sài lão từng nói với cậu: “Cầm nghệ của con bây giờ đã có thể so với cái gọi là bậc thầy rồi, nhưng nếu con vì chuyện đó mà cảm thấy vừa ý rồi như vậy thì cầm nghệ của con sẽ không có cách nào mà tiến thêm được nữa. Bây giờ mới là bắt đầu thôi, có thể nói là con bây giờ đã nhập môn thật sự rồi, đàn sẽ phân dạng ra thực thể của con , chính là cốt lõi của hai cảnh giới lớn, hiện tại con chỉ biết cái hình thù của nó, nhưng lại không biết đến cái cốt lõi bên trong. Đợi một ngày nào đó con có thể đạt đến cảnh giới nhập tủy, như vậy là có thể bắt đầu học cầm kỹ rồi”.

Mặc dù ở giữa có chút xôn xao, nhưng tiệc rượu cuối cùng cũng kết thúc vui vẻ, sau khi bọn Hàn Phong Tuyết đi, cha của Tề Vũ hỏi:

-Tiểu vũ, thiếu niên đàn tấu vừa rồi chính là người mà con nói trên đấu trường cứu một người bằng hữu khác đó hả, tên là Tuyết Phong phải không?

Tề Vũ gật đầu nói:

-Vâng, thưa cha, có vấn đề gì ạ?

Cha hắn lại nói:

- Nghe con cứ thường nhắc tới những vị bằng hữu này, lại thêm hôm nay ta được nhìn thấy, ta thấy, những người bằng hữu trong kỵ sĩ hệ của con đều vô cùng bình thường. Ba người còn lại, Lãnh Vô Nhai, lạnh lùng, trầm tĩnh, tương lai ắt làm lên nghiệp lớn; Ngao Vân Tinh, cao quý, đối nhân xử thế khôn ngoan, thân phận tuyệt đối không phải bình thường, hơn nữa không

https://thuviensach.vn

muốn ở dưới người khác, người này tâm cơ rất thâm sâu, chỉ có thể giao kết qua loa, không được lợi dụng hắn, nhớ cho kỹ; còn Tuyết Phong, không kiêu ngạo cũng không hề nóng nảy, là người có tài, có trí mà tính khí ôn hòa, cũng là người trượng nghĩa, tương lai tiền đồ sau này không thể xem thường. Người bằng hữu này có thể phó thác cả đời, cùng hắn kết giao, con tuyệt đối sẽ không chịu thiệt đâu.

Nói xong ông lắc chiếc bụng to oành của mình vào trong nhà. Nghe cha đánh giá mấy người bạn của mình, Tề Vũ đứng ở đó ngơ ngẩn một hồi, hắn biết cha hắn đã trải qua nhiều năm kinh doanh buôn bán, nhãn quan sắc bén lạ thường. Trong lòng hắn thầm nghĩ: “Thật không ngờ cha lại đánh giá Tuyết Phong cao như vậy, cũng không biết tên tiểu tử đó đã học đàn tấu từ lúc nào, trước đó chưa hề thấy hắn đánh đàn lần nào.

.....

Buổi chiều, Hàn Phong Tuyết hoàn thành bài tập thể lực thì lại chuẩn bị ra ngoài. Tối nào cậu cũng cùng Sài lão ăn cơm, đến đêm mới quay về học viện.

-Đại ca, lại muốn ra ngoài à? - Lãnh Vô Nhai hỏi

-Ừ, Vô Nhai, đệ có phải rất hiếu kỳ muốn biết buổi tối ta đi đâu đúng không? - Hàn Phong Tuyết cười hỏi.

-Đúng là có chút hiếu kỳ . -Lãnh Vô Nhai thật thà nói

-Tối nào ta cũng đến chỗ sư phụ, cầm nghệ của ta cũng là do sư phụ dạy cho.

-Thầy giáo? Hèn chi, sư phụ của đại ca nhất định rất cao cường.

-Ta cũng không biết nữa, đi, hôm nay ta đưa đệ đi gặp sư phụ của ta.

https://thuviensach.vn

“Long Phụng tề vũ”, Hàn Phong Tuyết đã quen đến mức không thể quen hơn, chỗ này chính là ngôi nhà thứ hai của cậu ở đế đô. Hàn Phong Tuyết trực tiếp đi đến chỗ Sài lão ở, nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đưa Lãnh Vô Nhai đến, ánh mắt Sài lão sáng lên, hỏi:

-Phong Tuyết, vị tiểu huynh đệ này là ai vậy?

-Thưa sư phụ, đệ ấy là huynh đệ của con, tên Lãnh Vô Nhai.

-Tiền bối, - Lãnh Vô Nhai cung kính nói, đối với sư phụ của Hàn Phong Tuyết, hắn đương nhiên phải tôn trọng.

-Ha ha, hóa ra là huynh đệ của Phong Tuyết, cậu cũng gọi ta một tiếng sư phụ đi. Đã lâu không thấy võ giả chân chính rồi, không ngờ công pháp võ giả thất truyền đã lâu, cậu tuổi tác còn nhỏ mà đã tu luyện võ giả đến cảnh giới cao như vậy, đúng là không đơn giản. - Sài lão nói một câu đã trúng bí mật của Lãnh Vô Nhai.

Hàn Phong Tuyết kinh ngạc nhìn Sài lão, hỏi:

-Sư phụ, người làm sao mà biết được?

Sài lão vuốt vuốt râu nói:

- Xương cốt của võ giả và người khác không giống nhau, chỉ cần không đạt đến cảnh giới võ tông, nhìn một cái là có thể thấy được hết. Phong Tuyết, con có thể trở thành huynh đệ với Lãnh Vô Nhai, cũng coi như là vận may của con rồi.

Lãnh Vô Nhai vội vàng nói:

-Thưa sư phụ, người nói sai rồi. Có thể làm huynh đệ với đại ca mới là may mắn lớn nhất trong cuộc đời của con, con tin tưởng bất kể là ai cũng muốn kết giao với bằng hữu như đại ca, đây đều là vinh hạnh của chúng

https://thuviensach.vn

con, đại ca xứng đáng là một bằng hữu khiến cho người khác sẵn sàng trả giá bằng cả sinh mệnh mình. Sinh mệnh của con, kể cả mọi thứ mà con có trong hiện tại đều là của đại ca.

Lãnh Vô Nhai nói xong, Sài lão quay đầu nhìn Hàn Phong Tuyết, trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc. Hàn Phong Tuyết mở miệng nói:

- Sư phụ, thật ra con không những là giáo kỹ, mà còn là một võ giả, công pháp võ giả của Vô Nhai cũng là do con cho cậu ấy.

Lặng lẽ phút chốc, Sài lão gõ lên đầu Hàn Phong Tuyết một cái nói:

-Tiểu tử thối nhà ngươi, rốt cuộc ngươi vẫn còn bao nhiêu việc giấu giếm ta nữa hả, mau nói thật hết đi, không ngờ giáo kỹ và võ giả cũng có thể đồng thời tu luyện thế mà ngươi lại có thể che giấu việc ngươi tu luyện võ giả, thì ra từ trước đến giờ là ta nhìn nhầm ngươi rồi.

Mặc dù trong miệng mắng chửi Hàn Phong Tuyết, nhưng hai người đều thấy được trong mắt Sài lão ánh lên sự vui mừng hân hoan, mà không có nửa phần trách móc Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết bỗng thấy ấm áp trong lòng, cảm động nói:

-Thầy, hôm nay con gọi Vô Nhai đến, chính là muốn đem tất cả mọi chuyện của con nói cho hai người biết, thật ra trên người con luôn có rất nhiều bí mật.

-Chờ chút- Sài lão mở miệng nói: -Phong Tuyết, mỗi người đều có những bí mật riêng của mình, bao gồm cả sư phụ con cũng có, cho nên, con không cần thiết phải đem nó nói ra hết, ta biết con là một đệ tử tốt. Con yên tâm, sư phụ sẽ không trách gì con cả.

Lãnh Vô Nhai cũng nói thêm vào:

https://thuviensach.vn

-Đại ca, thầy nói đúng đó, đệ coi huynh là huynh đệ chính là vì con người huynh, chứ không phải là bí mật của huynh. Chỉ cần có người huynh đệ như huynh, tất cả mọi thứ đệ đều không để ý đến. - Lại quay đầu nói với Sài lão: -Sư phụ, con xin trở về học viện trước. Đại ca, huynh cứ cùng sư phụ học tập đi, đệ đi trước đây. - Nói xong liền nhanh chân bước ra ngoài.

Nhìn thấy bóng lưng của Lãnh Vô Nhai, Sài lão nói:

-Vô Nhai là một thằng bé thông minh, cũng là một huynh đệ hiếm có.

Hàn Phong Tuyết gật đầu, đời người có được một tri kỷ, đã đủ lắm rồi.

-Phong Tuyết, con có còn nhớ lần đầu tiên ta dạy con đàn tấu lúc đó ta đàn cho con nghe khúc nhạc nào không? - Sài lão đột nhiên hỏi

-Dạ, con vẫn nhớ. - Hàn Phong Tuyết trả lời.

-Hãy đem những thứ con nghe được miêu tả lại cho ta nghe.

Hàn Phong Tuyết mang những tình cảnh xuất hiện trong đầu lúc đó miêu tả lại một lần.

-Chắc con cũng đã đoán được vị cầm sư trẻ tuổi, phóng khoáng đó chính là ta. -Sài lão cười khổ nói.

-Vâng, nhưng con vẫn còn có nhiều chỗ không hiểu, thực lực của sư phụ mạnh như vậy, còn có việc gì có thể khiến người và sư tổ phải xa nhau. - Hàn Phong Tuyết có chút không hiểu được.

Sài lão nhìn về phía Đông của đế đô, nghiêm túc nói:

-Phong Tuyết, con vẫn chưa thực sự va chạm với trung tâm của thế giới, trên thế giới này, quyền lực của hoàng đế cũng không phải là lớn nhất. Trong mắt những thế lực đó, chỉ có thực lực, mọi thứ trong thế tục đều là hư

https://thuviensach.vn

ảo hão huyền, quyền lực của hoàng đế cũng cùng lắm chỉ là công cụ trong tay bọn họ mà thôi.

Lại là những thế lực đó, đây là lần thứ hai Hàn Phong Tuyết nghe được tin tức của những thế lực đó, trong bút ký của Long Chiến có ghi chép lại, Sài lão lúc này cũng nói đến. Mặc dù rất muốn nói, nhưng Hàn Phong Tuyết không muốn ngắt lời Sài lão, cậu biết Sài lão sẽ lập tức mang những thứ đó nói hết cho cậu biết. Sài lão cũng không để ý đến biểu tình của Hàn Phong Tuyết, chỉ chăm chăm nhìn về hướng đông, tự mình nói:

- Trong đại lục này, có bốn luồng thế lực, bọn chúng đứng trên phong đỉnh của đại lục, mà một trong số đó, chính là phía đông của Sí Nhiệt đế quốc, bọn chúng cũng chính là chủ nhân thực sự của đế quốc. Thế nhưng, nếu như không có biến cố trọng đại đó, bọn họ cũng sẽ không hỏi đến việc trong đế quốc. Nơi đó gọi là Kỹ Thần Sơn. Người trong Kỹ Thần Sơn cũng không hẳn là người cái gì cũng hoàn hảo, năm đó ta cũng là một thành viên trong số đó, cho nên nói, những thiên tài ở đó ta đều đã thấy, con cũng không tính là gì cả. Năm ta mười tám tuổi thì gặp được sư phụ ta, sau khi phát hiện ra thiên phú của ta, sư phụ đã thu ta làm đồ đệ, coi ta như người thân. Từ đó, ta trở thành một thành viên trong đỉnh Kim Tự tháp, ở trong Kỹ Thần Sơn, ta quên hết mọi thứ, vất vả khổ luyện. Bởi vì, Kỹ Thần Sơn có một quy định, năm bốn mươi tuổi mà chưa đạt đến kỹ tôn giả, sẽ bị trục xuất ra khỏi Kỹ Thần Sơn. Năm đó, chỉ còn thiếu một chút, năm ta bốn mươi tuổi đạt đến 9 sao kỹ vương, chỉ còn thiếu một chút nữa thôi,vậy mà vẫn bị đuổi ra khỏi sơn môn, từ đó, ta không còn cách nào đi theo sư phụ nữa. Mặc dù sư phụ thỉnh thoảng có đến thăm ta, thế nhưng, mười năm gần đây, sư phụ cũng không đến nữa, ta rất muốn biết tình hình của sư phụ, nhưng lại không có cách nào làm được.

https://thuviensach.vn

Chương 41: Tâm Nguyện Của Sài Lão

Sài lão thở dài một hơi, trong ánh mắt đa cảm cô đơn của Sài Lão ánh lên những hoài niệm hỗn độn mà không kém phần yêu thương, thắm thiết.

-Kỹ Thần Sơn, thế lực cao nhất của đại lục, trước khi bốn mươi tuổi phải đạt đến tu vi kỹ tôn. -Hàn Phong Tuyết lẩm bẩm trong miệng.

-Không sai, Kỹ Thần Sơn. Phong Tuyết, con có biết vì sao khi nhìn thấy thiên phú kỹ năng của con ta lại kích động như vậy không? - Sài lão thu hồi ánh mắt vẫn nhìn xa xăm, quay sang nhìn Hàn Phong Tuyết hỏi.

Hàn Phong Tuyết lắc đầu.

-Bởi vì Kỹ Thần Sơn sẽ cho những người bị trục xuất một cơ hội, những người bị đuổi có thể ở thế giới bên ngoài thu nhận đồ đệ, nếu như đệ tử mà người đó thu nhận được trước khi bốn mươi tuổi có thể lên Kỹ Thần Sơn, đánh bại đệ tử thủ sơn, như vậy người bị đuổi có thể một lần nữa quay lại Kỹ Thần Sơn. - Sài lão chậm rãi nói.

-Thì ra là vậy, hèn chi sư phụ không thu nhận những người không đủ thiên phú làm đệ tử. - Hàn Phong Tuyết nhìn Sài lão lại nói: - Sư phụ, người yên tâm, đệ tử nhất định sẽ giúp người thực hiện được nguyện vọng của mình.

-Ha ha, nói ra thì đơn giản, nhưng làm được mới là chuyện khó. Mặc dù chỉ là đệ tử thủ sơn, nhưng thực lực tuyệt đối trên cả mức tu vi kỹ tôn. Nếu không đủ thực lực thì đừng nói xông lên núi, đệ tử thủ sơn tuyệt sẽ không hạ thủ lưu tình đâu. Phong Tuyết, mặc dù ta rất muốn gặp lại sư phụ của ta, nhưng ta cũng không muốn con xảy ra chuyện gì, có thể là ta quá cố chấp

https://thuviensach.vn

rồi. -Sài lão mặc dù lời nói bình thường, nhưng trong lòng lại không biết làm sao, lo lắng trong lòng ông ai có thể biết được. Ông rất muốn biết tình hình hiện tại của sư phụ ông, nhưng ở cùng với Hàn Phong Tuyết một thời gian dài, ông thật sự rất thích người đệ tử này, cuối cùng ông đã hiểu được cảm tình của sư phụ ông đối với ông năm đó.

-Sư phụ, đệ tử sở dĩ nói như vậy không phải là để an ủi người, mà là thật sự con đã chắc chắn rồi. Xin người thứ lỗi cho đệ tử vì đã lừa gạt người, đệ tử thật ra không phải là song hệ giáo kỹ. - Hàn phong Tuyết nói đến đây thì dừng lại một lát.

-Không thể nào, ta rõ ràng nhìn thấy song hệ giáo kỹ trong người con. Làm sao có thể cảm nhận sai được. Hơn nữa, cho dù con không phải là song hệ giáo kỹ, thì vì sao con lại nói là mình đã chắc chắn. - Sài lão nghi ngờ nói.

-Đây chính là một trong những bí mật lớn nhất của đệ tử, đệ tử không phải song hệ giáo kỹ, mà là toàn hệ giáo kỹ.

Ánh mắt Hàn Phong Tuyết lúc này như một thanh kiếm sắc bén, tràn đầy hào khí, cậu muốn để sư phụ tự hào vì cậu, chính cậu cũng tự hào về bản thân mình. Cậu muốn nói cho Sài lão biết:

-Sư phụ, người đã không chọn nhầm đệ tử, con nhất định có thể vì người mà hoàn thành nguyện vọng.

“phù”, sàn nhà dưới chân Sài lão bị truyền đến một lực rất mạnh khiến cho chỗ đó bị chấn động nứt toác ra.

-Không thể nào, sao có thể như vậy được, toàn hệ giáo kỹ, cái đó chỉ tồn tại trong truyền thuyết thôi, cho dù là ở Kỹ Thần Sơn, nhiều nhất cũng chỉ có một người đồng thời tu luyện tứ hệ. Cho dù tu luyện cả tứ hệ, cũng không ai dám có tham vọng như vậy. Phong Tuyết, con không cần phải an ủi sư phụ đâu.

https://thuviensach.vn

“Rầm”, năm thuộc tính nguyên tố đồng thời tỏa ra từ trên người Hàn Phong Tuyết, chứng minh cho sự thật vừa nói. Cảm thụ được tất cả thuộc tính nguyên tố, Sài lão không ngờ được nguyên tố lại mỹ diệu như vậy, đắm chìm trong nguyên tố, ông cười thoải mái nói:

-Ông trời đối với ta thật không bạc, cho ta một cơ hội nữa để ta có thể quý trọng sư phụ, còn cho ta một học trò ưu tú như vậy, ta còn có gì không hài lòng nữa.

Hàn Phong Tuyết thu lại lực nguyên tố, nói:

-Sư phụ, đệ tử còn có một chuyện nữa vẫn chưa nói cho người biết.

Sài lão xua tay, nói:

- Phong Tuyết, ta không phải đã nói rồi sao, con cũng không cần phải chuyện gì cũng nói hết cho ta nghe, biết con là toàn hệ giáo kỹ đã làm ta một phen khiếp sợ rồi, con còn muốn nói cho ta chuyện gì nữa, lẽ nào không sợ sẽ phá vỡ luôn cả nắm xương già này của ta sao, chuyện khác con không cần nói cho ta đâu, ta tin tưởng con có đủ năng lực giúp ta hoàn thành tâm nguyện.

Hàn Phong Tuyết có chút không biết làm sao, vốn dĩ muốn đem toàn bộ bí mật của mình nói cho sư phụ và Lãnh Vô Nhai nghe, ai ngờ hai người này lại đều không nghe, chuyện này thật sự không thể tin được.

-Đúng rồi Phong Tuyết, bây giờ cầm nghệ của con còn phải qua một cửa ải nữa, mới mong đạt đến cảnh giới nhập tủy, chuyện này cần trải qua muôn vàn thử thách, với cầm nghệ của con bây giờ, hoàn toàn có thể ra mắt mọi người được rồi, hãy tìm một nơi cao ráo thích hợp để tôi luyện cầm nghệ của con. - Sài lão lại dặn dò.

.....

https://thuviensach.vn

Trên đường đi về học viện, Hàn Phong Tuyết đã lâu không thấy sân trường yên tĩnh như vậy. “Kỹ Thần Sơn, nơi cách biệt với thực lực bên ngoài hoàng quyền, xem ra trên người lại có thêm nhiều trách nhiệm rồi.” Hàn Phong Tuyết không tránh khỏi sự cảm thán trong lòng, nhưng cậu tuyệt đối không thể lùi bước, cũng không thể chạy trốn được, đại trượng phu đứng trong trời đất này, phải đầu đội trời, chân đạp đất, thân làm đệ tử, ắt phải tận lực vì trách nhiệm của mình, sư phụ chỉ có duy nhất một tâm nguyện đó mà không có cách nào hoàn thành được, cậu đâu còn mặt mũi nào xưng là đồ đệ của người. Phần trách nhiệm này, sẽ là động lực của cậu, khích lệ cậu có thêm động lực mạnh mẽ.

.....

"ĐÀN DÀNH CHO QUÝ TỘC" - “vào nhà này xem thử xem, không biết có thể tìm được cây đàn thích hợp không?” sáng sớm Hàn phong Tuyết đã đến một con phố sầm uất ở đế đô, để chọn lựa cho mình một cây đàn thật tốt.

Đi vào quầy bán đàn, Hàn Phong Tuyết cảm thấy bên trong thật tao nhã, cao quý, đích thực là có mùi vị của quý tộc. Thấy một thiếu niên bình thường đi đến, quản sự của cầm hàng biểu hiện không mấy nhiệt tình cho lắm, chỉ nhỏ nhẹ hỏi: “Cần gì sao?” đừng nói là thiếu niên ăn mặc bình thường này lại đến đây chọn lựa đàn tốt, hắn thật không tin nổi.

Đã quen với bộ mặt như vậy, Hàn Phong Tuyết cũng lười không muốn so đo, tính toán gì chỉ nói:

-Ta muốn một cây đàn cổ thật tốt. -Hàn phong Tuyết hờ hững nói.

Trên mặt lộ ra một nét cười châm biếm, quản sự tiện tay chỉ một cây đàn ở giá đàn bên cạnh mình nói:

-Đây đều là đàn cổ thượng hạng, không biết tiểu huynh đệ muốn xem cái nào?

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết tùy ý đưa mắt nhìn một cái, biết quản sự chỉ là ứng phó với cậu, cũng không giận dỗi, vẫn là một ngữ khí ngang nhiên không có chút sợ sệt:

-Những thứ này mặc dù về mặt thủ công bên ngoài thì cũng không tệ, nhưng chất liệu gỗ lại sần sùi lởm chởm, hiển nhiên không phải đồ tốt, lẽ nào gian hàng bán đàn cho tầng lớp quy tộc của các người chỉ có vài cái đàn cùi này thôi sao?

Không ngoài dự đoán của Hàn Phong Tuyết, quản sự quả nhiên trúng kế kích tướng, tức giận nói:

- Hừ, đàn tốt thì có, chỉ là không biết tiểu huynh đệ có đủ tiền để mua hay không thôi.

- Đây chính là đạo tiếp khách của cầm hàng đế đô sao, khách nào đến mua đàn, các ngươi phải chăng đều hỏi như vậy, các ngươi sợ ta không đủ tiền sao, nếu nói như thế, cứ coi như ta đến nhầm chỗ rồi. - Hàn Phong Tuyết cũng châm biếm lại, nói xong nhanh chóng quay người rời đi.

- Tiểu huynh đệ xin dừng bước, - Một âm thanh nhẹ nhàng trang nhã vang lên, khiến người ta cảm thấy vô cùng thân thiết. Quay đầu nhìn một cái, thấy một cô gái đang bước đến, cô gái xem chừng cũng khoảng 27, 28 tuổi, thanh nhã cao quý, khiến người ta khó có thể cự tuyệt được.

- Tiểu huynh đệ, ta là chủ nhân của tiệm đàn này, quản giáo người làm không nghiêm khiến cậu chê cười rồi. Tiểu huynh đệ nói muốn mua đàn tốt, mời theo ta vào trong nhà chọn lựa, thế nào? - Cô gái xin lỗi Hàn Phong Tuyết, khiến cho Hàn Phong Tuyết có chút ngạc nhiên.

- Phu nhân đã có lời mời, tiểu tử sao dám cự tuyệt. - Cô gái ung dung hoa lệ, hiển nhiên thân phận không phải tầm thường, có thể bỏ qua thân phận để xin lỗi cậu, Hàn Phong Tuyết tự nhiên cũng không biết nói gì cho tốt.

https://thuviensach.vn

Đi vào trong nhà, một ý nghĩ lóe ra trong đầu Hàn Phong Tuyết, trong này chỉ có ba cây đàn, Hàn Phong Tuyết đi vào trong nhà trong, ánh mắt tập trung vào cây đàn cổ màu nâu, mắt cậu không có cách nào rời khỏi cây đàn. Thân đàn dài 5 thước, rộng 1 thước, dây đàn màu trắng bạc, sáng lấp lánh như sao trên trời.

Không thể tự kiềm chế được bản thân mà mà bước lên phía trước, năm ngón tay nhẹ nhàng đặt lên dây đàn, vuốt ve như đối với người yêu, chỉ sợ dùng lực mạnh quá mà làm tổn hại đến nó.

- Đàn tốt, thân đàn được chế tạo từ thiền mộc vạn năm, mà dây đàn lại được làm từ gân của ma thú cao cấp, thứ lỗi cho tiểu đệ kém cỏi vụng về, không có cách nào nhìn ra được lịch sử của cây đàn này, nhưng chí ít cũng không dưới nghìn năm.

Trong lời nói của Hàn Phong Tuyết mang theo chút kích động, nếu sư phụ đánh giá cây đàn này, giá trị của cây đàn này sợ là không thua kém gì so với hà thủ ô vạn năm của Long Chiến.

https://thuviensach.vn

Chương 42: Song Châu Tranh Diễm*

* Ý nói ở đây là hai người đẹp tranh đấu vì học viện của mình. Trong chương này thì chắc chắn là Nạp Lan Nhược Thủy của học viên Diệu Huy và Lãnh Thu Diễm của học viện giáo kỹ. Lãnh Thu Diễm lại chính là người quen cũ của Hàn Phong Tuyết =))(gay cấn này)

Nghe thấy những lời đánh giá của Hàn Phong Tuyết, ánh mắt của cô gái lóe lên một tia kinh ngạc, mỉm cười nói:

-Tiểu huynh đệ diện mạo phi phàm, không ngờ còn là người hiểu biết về đàn. Cây đàn này chính là cây đàn mà nhất đại cầm nghệ Kê Vân đại sư sử dụng một nghìn năm trước, còn tồn tại bao lâu thì không có cách nào kiểm chứng.

Hàn Phong Tuyết ngẩn ngơ một hồi, thật không ngờ đây lại là cây đàn mà Kê Vân đại sư sử dụng. Một nghìn năm trước, nhất đại thiên kiều Kê Vân đại sư, không những là giáo kỹ thành tựu phi phàm, đạt đến cảnh giới đế kỹ. Về mặt cầm kỹ, trước đó lại càng không có ai sánh bằng. Có người nói ông ấy dựa vào cầm kỹ cao siêu của mình, có thể cùng một lúc chiến đấu với giáo kỹ mạnh hơn bản thân mình mấy cấp.

-Phu nhân đưa ta đến đây.... -biết được đây là cây đàn mà Kê Vân đại sư đã từng sử dụng, Hàn Phong Tuyết lập tức hiểu rõ cô gái này đưa cậu đến đây ắt có thâm ý riêng. Bằng không bảo vật như thế, sao có thể tùy tiện để cho người khác nhìn thấy.

-Tiểu huynh đệ tuổi tác còn nhỏ mà tu vi đã đạt đến năm sao kỹ tương, chắc chắn không phải người thường. Nghe thấy tiểu huynh đệ nói muốn có đàn tốt, nên mời ngươi đến đây, chỉ là muốn thăm dò một chút xem tiểu

https://thuviensach.vn

huynh đệ có thật sự hiểu biết về đàn hay không thôi. - Nói đến đây, cô gái lại im lặng không nói tiếp.

Cô gái này vừa nhìn một cái đã nhìn ra được tu vi của cậu, điều này khiến Hàn Phong Tuyết có chút bất ngờ, hèn chi lại đối với cậu khách nhí như thế. Nhưng phải nói là đưa cậu đến đây xem đàn, chỉ là muốn thăm dò một chút, có thể cậu sẽ không tin tưởng lý do gượng gạo như vậy. Nhưng người khác đã không nói, cậu cũng không miễn cưỡng.

-Đã như thế, vậy tiểu tử xin cáo từ trước. - Nói xong cũng không chịu thua, trực tiếp đi ra ngoài.

Nhìn theo bóng lưng của Hàn Phong Tuyết, cô gái gật gật đầu. Quay sang nói với người quản sự đang cung kính đứng bên cạnh:

-Đem phi tuyền độc u tặng cho cậu ấy, ngoài ra ta muốn biết một chút về tình hình của cậu ấy.

.....

Hàn Phong Tuyết nhận lấy Phi tuyền độc u mà trong lòng có chút không hiểu rõ. Phi tuyền độc u mặc dù không như đàn mà Kê Khang đã sử dụng, nhưng cây đàn này tuyệt đối là thượng phẩm. Cô gái đưa cậu đi xem đàn, lại không nói rõ nguyên do, lại đem một cây đàn quý khác tặng cho cậu, khiến cậu nghĩ mãi không ra. “Nghĩ không ra thì thôi không nghĩ nữa”, một ý nghĩ thoáng qua trong đầu, Hàn Phong Tuyết tự nói.

Đi đến cửa học viện, chỉ thấy người của học viện Diệu Huy bị Thủy Tiết không cho qua. Trên quảng trường người đã tụ tập kín hết.

-Huynh đệ, có chuyện gì vậy? - Hàn Phong Tuyết hỏi một người ở bên cạnh.

https://thuviensach.vn

-Ngươi không biết sao, lúc nãy trước của học viện có một đám người kéo đến, nói là người mới của học viện giáo kỹ, đến đây cùng với người mới của học viện chúng ta giao lưu một chút. Hừ, nói thì nghe hay lắm, ỷ mình là học viện giáo kỹ, mà xem thường chúng ta sao, cứ đến sân sẽ rõ, còn nói gì là giao lưu một chút. -âm thanh có chút tức giận, tất nhiên những học sinh ở học viên Diệu Huy đối với hành vi của những người ở học viện giáo kỹ hiển nhiên vô cùng bất mãn.

“Xem ra, đến đâu cùng đều thấy không ít người khoe khoang bản thân là người tài giỏi, ưu việt thế nào”. Hàn Phong Tuyết nhìn vào đám người đang chen chúc ở trong đó, cậu cũng muốn tìm hiểu một chút, xem học viện giáo kỹ đứng đầu trong tứ đại học viện, thực lực của học viên bọn họ như thế nào.

Trong một vòng tròn, một đám nam nữ đứng tại chỗ đó, người xem đông đúc, thần thái bình tĩnh tự nhiên, không có một chút nào khẩn trương.

“Là cô ấy” đó là một trong những người Hàn Phong Tuyết quen biết, chính là cô gái mặc kình trang mà cậu đã gặp được ở băng thành tửu lầu, bỗng nhiên ở đây gặp được cô ấy cũng là một bộ quần áo đen, thật khiến cho người khác chú ý.

Một người trong đó bước lên phía trước một bước, cao giọng nói:

-Thế nào, lâu như vậy rồi vẫn không có ai đến sao, không có một người nào dám lên đây giao lưu sao? - Nói đến đây, người đó ngửa đầu cười thô tục, lại tiếp tục nói: -Yên tâm đi, chỉ là giao lưu một chút, sẽ không để các ngươi gãy tay què chân đâu. - Nói xong, mấy người của học viện giáo kỹ ở bên cạnh cũng cười lớn.

Tiếng chửi mắng vang lên, bầu không khí xung quanh học viện Diệu Huy không nhẹ nhàng gì, thật là một sự coi thường lộ liễu.

https://thuviensach.vn

-Hừm, người của học viện Diệu Huy các người chỉ có bản lĩnh mở miệng ra nói thôi sao, đến khi có chuyện thì để bọn thuộc hạ ra mặt. -Một người khác đứng lên nói to, chặn lại những tiếng mắng chửi ồn ào xung quanh.

-Ta sẽ giao lưu cùng mấy tên huênh hoang các người - Cuối cùng có một người không nhịn được từ trong đám người đi ra, mặc dù có chút lo sợ thực lực của đám người trong học viện giáo kỹ, nhưng hắn thực không chịu được loại nhục nhã này, thẳng lưng bước tới.

-Ha ha, cuối cùng cũng có người dám ra rồi sao.Ngô Dũng của Học viện giáo kỹ, xin được thỉnh giáo. - Một người cười âm hiểm từ trong đám người của học viện giáo kỹ đi ra.

- Mẹ nó, nói mấy lời vô ích như vậy làm gì, tiểu gia ta tên Lưu Hoa, ta rất muốn xem xem các ngươi dựa vào cái gì mà đến học viện chúng ta làm càn như vậy. -Nói xong, tiếng vỗ tay như sấm dậy vang lên.

Sắc mặt Ngô Dũng trở nên u ám, hắn tự nhận đã rất giữ thể diện rồi, thật không thể ngờ đối phương đã không cảm kích mà còn lớn tiếng chế giễu.

-Dựa vào cái gì mà ngông cuồng như vậy à, ngươi lập tức sẽ biết ngay.

Mang theo một khí thế quyết tiến không lùi bước, Ngô Dũng chuyển mắt đến trước mặt Lưu Hoa.

Bị sĩ khí của hắn dồn ép khiến nhịp thở của Lưu Hoa trở nên dồn dập, kim nguyên tố nặng nề, chỉ thấy trong tay Ngô Dũng xuất hiện một viên vàng sắc bén, đâm thẳng đến những chỗ hiểm trên người Lưu Hoa.

- Thổ thuẫn - Tăng thêm cho mình một kỹ năng phòng ngự, Lưu Hoa di động cạnh sườn.

https://thuviensach.vn

- Ngươi cho rằng chốn tránh có tác dụng sao? -Cười lạnh một tiếng, thân hình Ngô Dũng chớp mắt đã tăng nhanh gấp bội

"Két" Thổ thuẫn nứt ra vang lên một tiếng két, Lưu Hoa thấy trời đất quay cuồng, máu tươi từ trong miệng không ngừng chảy ra.

Im lặng, trên quảng trường không có một âm thanh nào. Một chiêu, chỉ vẻn vẹn có một chiêu mà Lưu Hoa đã bị đánh bại, đây tuyệt đối là tu vi kỹ tương. Không hổ là học viện giáo kỹ, chỉ tùy tiện để một người lên đấu mà đã khủng khiếp như vậy rồi, cho dù hiện tại đối lập nhau, nhưng người của học viện Diệu Huy không thể không thừa nhận thực lực của đối phương đích thực đã vượt xa bản thân mình.

-Hay là Nhiếp Vân và Nạp Lan Nhược Thủy cùng bọn họ chiến đấu một lần - Trong lòng mọi người đều nghĩ ngư vậy, không do dự bắt đầu nhìn xung quanh, xem có thể nhìn thấy thân ảnh của hai người đó không.

-Tránh ra, tránh ra - Một âm thanh ồn ào vang lên, cửa lớn của học viện tự động mở ra một con đường. Một thân ảnh đẹp đẽ xuất hiện trước mắt mọi người.

-Là Nạp Lan Nhược Thủy, lần này có hi vọng rồi. - Rất nhiều người nhỏ tiếng nói.

Nạp Lan Nhược Thủy mặc một bộ trang phục màu xanh lam, dáng người mực thước như bước ra từ trong tranh vẽ, mặc dù tuổi tác chỉ có mười bốn mười lăm tuổi, nhưng chỗ nào cần lõm thì lõm, chỗ nào cần lồi thì lồi, khiến mọi người ngày ngày mơ tưởng.

Đi đến phía trước sân, đối diện với đám người của học viện giáo kỹ, lạnh nhạt nói:

-Các ngươi đến đây là để khiêu chiến sao?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của sáu bảy tên nam nhi của học viện giáo kỹ đều nhìn chằm chằm như muốn ăn tươi nuốt sống Nạp Lan Nhược Thủy, mắt không chớp lấy một cái, nước miến chảy ròng ròng, quên cả trả lời. Hừ lạnh một tiếng, thiếu nữ mặc trang phục màu đen từ trong đám người bước ra, lạnh lùng nói:

-Lại là người nào đây?

-Nạp Lan Nhược Thủy, - Bốn chữ đơn giản thốt ra từ trong miệng Nạp Lan Nhược Thủy, không có một câu nào thừa thãi.

-Lãnh Thu Diễm - cô gái mặc trang phục màu đen cũng không muốn nói nhiều.

Đại chiến thật sự xảy ra rồi, bầu không khí bắt đầu trở nên căng thẳng, mọi người xung quanh đều nín thở, ánh mắt dừng lại giữa hai người đang đứng đối diện trên sân. Hai vị mỹ nữ đều tương xứng nhau, cuộc chiến đấu hiển nhiên càng thêm sức hấp dẫn.

“hô”, hai người gần như cùng lúc cử động, lao vào đối phương như gió bão.

“Phù phù….”, âm thanh của chưởng lực từ từ tiếp xúc với nhau không ngừng vang lên, chớp mắt một cái hai người đã giao đấu không dưới mười chiêu.

“Bành”, hai chưởng lại một lần nữa giao nhau, hai người đồng thời lùi về phía sau, trong mắt pha trộn một chút hưng phấn. "Thiên kim dị đắc, đối thủ khó cầu."

https://thuviensach.vn

Chương 43: Thiên Tài Chịu Nhục

- Xem ra học viên của học viện Diệu Huy cũng không phải tất cả đều là đồ bỏ đi. - Lãnh Thu Diễm nhìn Nạp Lan Nhược Thủy ở trước mặt, hiển nhiên thực lực của đối phương đã đạt được sự cho phép của nàng.

Nhưng những người xung quanh lại không bằng lòng, "học viên của học viện Diệu Huy cũng không phải tất cả đều là đồ bỏ đi", nói ra những lời như vậy, đây không phải là nói trừ Nạp Lan Nhược Thủy ra, những người trong học viện Diệu Huy đều là phế vật ư. Nhưng những người xung quanh lại một lần nữa vô lực phản bác, ngay cả thiên tài của học viện một chút cũng không thể chiếm thế thượng phong, bọn họ lấy tư cách gì mà phản bác người khác, nhìn thực lực của người trước mặt, cái gọi là thể diện, tôn nghiêm, sao lại có thể yếu ớt như vậy.

-Ngươi có thể bớt lảm nhảm đi được không. - Âm thanh của Nạp Lan Nhược Thủy lãnh đạm vang lên.

-Ngươi việc gì phải lo lắng như vậy, vậy ngươi có thể dừng tay rồi. - Bầu không khí xung quanh bắt đầu trở lên lạnh lẽo, như có sương mù mờ nhạt bao phủ xung quanh thân thể của Lãnh Thu Diễm.

-Khó trách ngươi lại ngông cuồng như vậy, xem ra cũng có chút bản lĩnh . - Nạp Lan Nhược Thủy nghiêm túc nói, nàng cảm nhận được một sự uy hiếp từ trên thân thể của Lãnh Thu Diễm. Đồng thời, kim nguyên tố hội tụ khắp người.

"Nhũ băng", kèm theo là một âm thanh nổi lên, một loạt nhũ băng tập trung gào thét trên bầu trời, ánh sáng mặt trời khúc xạ lóe lên bảy sắc hào quang rực rỡ. Nạp Lan Nhược Thủy chỉnh tề đi đến, bề ngoài khá tráng lệ.

https://thuviensach.vn

Hừ lạnh một tiếng, nhũ băng bắn tới dường như không có chủ ý, toàn thân bị một dòng sữa trắng của kim nguyên tố che phủ, dường như là một bộ áo giáp màu trắng bạc, bước chân thoáng qua, trực tiếp vượt qua nhũ băng. Nhũ băng rơi xuống trên người, chỉ vang lên mấy tiếng rồi lập tức biến mất, thậm chí cũng không lưu lại vết tích.

Trên người cũng không đọng lại một chút nào như vậy, hai tay được bao bọc bởi một màu trắng kim loại, Nạp Lan Nhước Thủy đánh về hướng Lãnh Thu Diễm.

-Ngươi cũng rất có bản lĩnh, vậy ta cũng sẽ đánh với ngươi, - Thân ảnh yếu đuối đứng sừng sững trong sân, bước chân không một chút động đậy, xuất hiện một chút gì đó quỷ dị, sương mờ xung quanh Lãnh Thu Diễm nhanh chóng thu lại, cũng không đi vào bên trong thân thể của Lãnh Thu Diễm, hai tay có một lớp băng dày, những sợi khói trắng tỏa ra xung quanh.

Hai đôi tay đẹp đẽ tiếp xúc trong chớp mắt, “Két” một âm thanh cực lớn vang lên, bước chân của mọi người trở lên phù phiếm, mặt đất bị chấn động đến mức rung lên.

“Rắc rắc”, khối đá xanh dưới chân hai cô gái lập tức vỡ tan.

Hít một hơi thật sâu, “lực lượng mạnh lắm, không hổ là một trong hai đại thiên tài mới xuất hiện của học viện chúng ta. Thế nhưng, thật không ngờ đối phương chỉ tùy tiện lên một người mà cũng có công lực mạnh như vậy.” Những người trong học viện Diệu Huy trong lòng đều có chút chán nản.

Trong sân, hai người vẫn giữ nguyên tình trạng đối chưởng như vậy, mồ hôi trên trán bắt đầu rịn ra, kim nguyên tố và thủy nguyên tố từ trong chưởng lực không ngừng phát ra, hai người mang lực nguyên tố hùng hồn ra so đấu, xem ra là ai cũng không chịu lùi một bước.

https://thuviensach.vn

-Hai vị, như vậy cũng coi là hòa nhau rồi. -Một thiếu niên mặc áo xanh từ trong đám người của học viện giáo kỹ bước ra, kéo hai người ra khỏi sự căng thẳng đang bao phủ khắp nơi.

- Hừ, coi như ngươi may mắn, - Lãnh Thu Diễm nói rồi thu chưởng lực lại lui về phía sau.

-Gió lớn cũng không sợ chớp lưỡi - Mặc dù miệng nói như vậy, nhưng trong lòng hai người đều hiểu rõ các nàng ai cũng không biết làm thế nào để thắng được đối phương.

-Các người ai muốn lên tiếp, - Nạp Lan Nhược Thủy nhìn sang mấy người của học viện giáo kỹ rồi đột ngột nói.

Thiếu niên mặc trang phục màu xanh nhẹ cười với Nạp Lan Nhược Thủy, nói:

-Tiểu thư đã chiến đấu một trận rồi, nếu còn muốn chiến đấu nữa e rằng người khác sẽ nói học viện giáo kỹ chúng tôi lấy xa luân chiến thắng các người, như vậy cũng chẳng vẻ vang gì. Lẽ nào học viện Diệu Huy ngoài tiểu thư ra không còn người nào khác sao? - Thiếu niên mặc dù lời nói như gió thổi mây bay, nhưng trên mặt lại có chỗ khinh miệt.

Nhưng một trong những thiên tài của học viện cũng chỉ ngang sức ngang tài với một người bình thường của bọn họ, những người của học viện Diệu Huy cũng biết dù có dũng khí để lên, nhưng cũng chỉ biết tìm ra mặt, lúc này quảng trường lại trở lại yên tĩnh.

-Ta lên - âm thanh của một người từ trong đám người lạnh lùng phát ra, đưa mắt nhìn thấy một bộ trang phục màu trắng của Nhiếp Vân đang xuất hiện trong sân, người xem hô lên một tiếng.

-Nhiếp Vân, đánh bại bọn họ, cho bọn họ thấy thế nào là người của học viện chúng ta. - Có ai đó từ trong đám người hô to.

https://thuviensach.vn

Nhiếp Vân dường như rất thích hưởng thụ loại cảm giác này, nhìn sang thiếu niên mặc đồ xanh nói:

-Ta sẽ cho ngươi biết, không phải chó mèo gì cũng có thể ức hiếp được học viện Diệu Huy chúng ta. - Mặc dù thực lực của hắn và Nạp Lan Nhược Thủy cũng tương đương nhau, nhưng phải nói rằng vạn nhất là người có thực lực như cô gái áo đen, hắn cũng không quá tự tin. Từ nhỏ đã là người quan trọng được gia tộc nuôi dưỡng, hắn biết rõ ở tuổi này đã đạt đến tu vi trước mắt hắn, độ khó của thực lực tam sao kỹ tương, hắn thậm chí suy đoán cô gái áo đen kia chính là một người có thực lực mạnh nhất của đối phương, cho dù vẫn còn một hai người, nhiều nhất cũng chỉ tương đương với thực lực của cô ta.

Thiếu niên áo xanh chớp mắt một cái, ánh mắt mạnh mẽ nhìn xuyên qua chiếu thẳng vào người Nhiếp Vân, chậm rãi nói:

-Vốn dĩ còn muốn cùng các người chơi một chút, ngươi lại còn không biết điều như vậy, ôi ôi..., vậy ta lại phải đích thân cùng ngươi thử qua mấy chiêu.

-Người của học viện giáo kỹ các người, ngoài việc chỉ biết nói mồm ra, sợ rằng không có ai có thể làm lên chuyện gì. - Nhiếp Vân dùng giọng điệu chế giễu nói, làm cho mọi người xung quanh cười một trận.

The thấy lời của hắn, thiếu niên mặc áo xanh cũng không để ý, chỉ cười nói:

-Ngươi muốn chọc tức ta, ngươi đã muốn như vậy ta sẽ chiều ngươi, nhưng ta sẽ để ngươi biết, khoảng cách giữa thực lực của ta và ngươi cho dù ngươi có dùng âm mưu thủ đoạn gì thì cũng nhanh chóng trở thành trò cười thôi.

“Ầm” toàn thân thiếu niên áo xanh được che phủ bởi một vầng sáng màu hồng nhạt, không phải hỏa nguyên tố, mà là một ngọn lửa.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy một màn như vậy, trong lòng thiếu nữ áo đen thở dài một tiếng

- Hắn đã đột phá rồi, xem ra khoảng cách giữa ta và hắn càng ngày càng lớn rồi.

Hàn Phong Tuyết cũng có chút kinh ngạc, xem ra những người này dám đến khiêu chiến, cũng có chút sức lực, thiếu niên áo xanh cũng giống như cậu, là thực lực năm sao kỹ tương. Mà Nhiếp Vân và Nạp Lan Nhược Thủy đều là tu vi tam sao kỹ tương, kết quả không cần nhìn cũng biết rồi.

Con ngươi của Nhiếp Vân thu lại, sắc mặt lúc xanh lúc trắng, hắn đương nhiên biết thực chất toàn thân mình đang đắm chìm trong ngọn lửa có ý nghĩa gì, có nghĩa là đối phương là thực lực năm sao kỹ tương. Nhưng lời đã nói ra rồi, muốn thu lại cũng không thể thu nữa. “Xem ra chỉ còn cách liều thôi”. - Nhiếp Vân thiết nghĩ

“két”, phiến đá xanh trên mặt đất vỡ tan, một tàn ảnh mờ nhạt quẹt qua.

“Nhanh lắm”, cố không tỏ ra khinh ngạc, Nhiếp Vân lập tức phát huy thổ thuẫn để bảo vệ thân thể, đồng thời nguyên tố trong tay liên tục ngưng tụ.

Đáng tiếc là đã quá muộn rồi, con ngươi trừng lên, khuông mặt trở nên dữ dằn hung ác. “Bành”, kỹ năng của Nhiếp Vân đều chưa kịp sử dụng đều đã bị đánh bay hết.

Người trong quảng trường ai cũng mở to mắt, “Đây là tốc độ gì, kỹ tông hay sao?” Nhiếp Vân là một trong những thiên tài của học viện lúc này không thể ngưng tụ được kỹ năng, người của học viện Diệu Huy ai cũng chán nản.

“Thiên phú kỹ năng, đây tuyệt đối là thiên phú kỹ năng, bằng không tốc độ của hắn không thể nào nhanh đươc như vậy. Xem ra công pháp mà thiếu

https://thuviensach.vn

niên áo xanh kia tu luyện đẳng cấp cũng không hề thấp". Hàn Phong Tuyết lập tức đoán ra tất cả.

Nhìn Nhiếp Vân đang nằm trên mặt đất, thiếu niên áo xanh cười một tiếng khinh thường nói:

-Đây chính là kinh nghiệm tự ngạo của ngươi đấy sao, hóa ra cũng chỉ được cái mẽ bên ngoài thôi, đã từng thấy qua người mặt dày rồi, nhưng chưa từng thấy qua người như ngươi không có chút thực lực nào mà còn muốn ra mặt như ngươi, bây giờ đã biết ai là chó mèo rồi chứ.

Mặt của Nhiếp Vân nhanh lạp tức đỏ rần lên , nếu như có cái lỗ nào hắn một chút cũng không do dự mà chui xuống, một trong những thiên tài của học học viện như hắn chưa từng chịu qua loại áp bức và lăng nhục như vậy.

Ánh mắt quét qua một lượt, thiếu niên áo xanh chậm rãi lên tiếng nói:

-Còn có ai muốn lên đây thử sức một chút không?

Cảm nhận được sự tàn độc trong ánh mắt của hắn, người của học viện Diệu Huy đều cúi thấp đầu xuống, bọn họ hiện tại không có một chút dũng khí nào để lên khiêu chiến với người đã một chiêu đánh bại Nhiếp Vân.

Thiếu niên áo xanh đắc ý cười lớn:

-Học viện Diệu Huy không hổ là học viện thấp kém nhất, hôm nay đã được lĩnh giáo rồi, chúng ta đi thôi.

-Đợi đã - Lúc mọi người tưởng rằng mọi chuyện đã kết thúc rồi thì một âm thanh lãnh đạm chợt vang lên.

https://thuviensach.vn

Chương 44: Chiến Đấu Với Lãnh Thu Diễm

Âm thanh mặc dù không quá lớn, nhưng cũng hấp dẫn được ánh mắt của những người trong học viễn giáo kỹ. Mọi người đều sôi nổi suy đoán xem người nào có thể lĩnh hội được thực lực của thiếu niên áo xanh, còn dám lên tiếng gọi người của đối phương là đồ con bò.

Một thiếu niên áo đen từ trong đám người đi ra, gương mặt trẻ tuổi lạnh lùng lãnh đạm, ánh mắt kiên nghị vững vàng, nhìn vào một nghìn người của học viện giáo kỹ nói:

- Còn ta muốn thử.

“Rì rầm” tiếng ồn ào từ tứ phía vang lên, một trong hai thiên tài của học viện cũng không đánh được, hắn lại nói là muốn thử, lẽ nào hắn tự nghĩ rằng có thể mạnh hơn Nhiếp Vân sao. Mặc dù có chút hoài nghi đối với thực lực của đối phương, nhưng có người vì học viện mà ra mặt, bọn họ chỉ có thể thầm cầu nguyện cho thiếu niên này chốn cho kỹ đừng có lộ mặt ra, nhưng để có thể chiến thắng đối thủ, không ai hi vọng gì đối với thiếu niên áo đen này.

- Hắn vẫn còn ngông cuồng như vậy - Lắc lắc đầu, Hàn Phong Tuyết thấp giọng nói. Thiếu niên đó không phải người nào khác, mà chính là Lãnh Vô Nhai. Mặc dù hắn biết rõ mình không phải là đối thủ của thiếu niên áo xanh, nhưng tính cách của hắn là như vậy, con người cứng cỏi, không người nào có thể xỉ nhục được.

Hàn Phong Tuyết từ trong đám người bước tới, nói vào trong sân:

https://thuviensach.vn

-Vô nhai, để cho ta lên. - Đến đây cũng không phải là cậu muốn ra mặt, mà là vì cậu lo sợ Lãnh Vô Nhai sẽ bị thương, ai biết được thiếu niên áo xanh kia sẽ thẹn quá hóa giận.

Nghe thấy tiếng của Hàn Phong Tuyết, Lãnh Vô Nhai quay người lại, sự lãnh đạm trên mặt lập tức biến mất không còn chút nào, cười nói:

-Đại ca, huynh đã đến rồi, đương nhiên là để huynh lên. - Nói xong liền lùi về sau nhường chỗ cho Hàn Phong Tuyết.

“Là hắn”, lập tức có người nhận ra Hàn Phong Tuyết đến, đó là người mới đến khiến cho người xem chấn động mãnh liệt, chỉ cần nhìn thấy người trên sân đó, cho dù không nhận ra Lãnh Vô Nhai, nhưng Hàn Phong Tuyết thì lại ghi nhớ như vừa nhìn thấy. Tiếng thì thầm nổi lên khắp quảng trường, một người truyền mười người, mười người truyền trăm người, dần dần tất cả mọi người đều biết sự tích của Hàn Phong Tuyết, lúc này trên quảng trường lại sôi sùng sục, người của học viện Diệu Huy lại nhìn thấy hi vọng rồi, ý chí chiến đấu sục sôi, có thể sẽ trình diễn một màn vô cùng thần kỳ.

Bị Lãnh Vô Nhai và Hàn Phong Tuyết không xem vào đâu, sắc mặt của thiếu niên áo xanh không dễ coi cho lắm, vừa muốn mở miệng, lại thấy thiếu nữ áo đen Lãnh Thu Diễm chạy đến nói:

- Là ngươi, đúng là oan gia ngõ hẻm. - Sự việc ngày hôm đó ở trong tửu lầu nàng vẫn còn nhớ như in trong lòng, không ngờ rằng lại trùng hợp như vậy, e rằng để bọn họ lật tung đế đô lên để tìm cũng không tìm được. Không ngờ đối phương là người của học viện Diệu Huy, còn mình là học viên của học viện giáo kỹ, lúc này trong lòng có chút tự hào.

-Tiểu tử miệng lưỡi sắc bén nhà ngươi, thì ra ngươi cũng có chút khả năng này, cư nhiên chạy đến học viện Diệu Huy làm gì.

Nhìn thấy Lãnh Thu Diễm, Hàn Phong Tuyết cười nói:

https://thuviensach.vn

-Cô sao lại chẳng có chút tiến bộ nào vậy, lại còn trang điểm như nam nhân bà bà thế.

Nghe thấy Hàn Phong Tuyết cười, mọi người xung quanh cũng cười theo.

Sắc mặt của Lãnh Thu Diễm chớp mắt đã tái nhợt đi, nghiến răng nghiến lợi nói:

-Ta sớm đã muốn xem xem, thực lực trên tay ngươi có giống công phu trên miệng ngươi không?

Hàn Phong Tuyết không để ý đến nàng, quay sang nói với thiếu niên áo xanh đang nhìn chằm chằm vào cậu:

-Ngươi muốn đánh với người mạnh nhất trong số chúng ta sao? Vậy ngươi lên đi, ta không chấp nhất với con gái. - Đích thực, vì thực lực của thiếu nữ áo đen, khiến cậu không có chút hứng thú nào.

-Tốt lắm, tốt lắm - Những người xung quanh cổ động nói, nghe ngữ khí của Hàn Phong Tuyết, dường như là chả thèm để ý tới sự có mặt của Lãnh Thu Diễm, nghe qua sự tích của Hàn Phong Tuyết, cứ cho là bọn họ thổi phồng chuyện này lên như vậy, nhưng dám nói ra những lời như thế chỉ có một nguyên nhân, có thực lực dũng mãnh.

Ba lần bảy lượt bị Hàn Phong Tuyết không xem ra gì, Lãnh Thu Diễm không kìm nén được cơn tức, cũng không cần làm thiếu nữ dè dặt nữa, gầm gừ nói:

-Ngươi muốn chết - Thủy nguyên tố bắt đầu ngưng tụ.

-Chờ chút, - Lại là thiếu niên áo xanh mở miệng nói. Nhìn thấy phản ứng của những người trong học viện Diệu Huy, hắn ít nhiều cũng có thể

https://thuviensach.vn

đoán ra được Hàn Phong Tuyết nhất định không đơn giản, bằng không những người này cũng sẽ không ôm hi vọng lớn như vậy.

-Cứ để ta lên. - Thiếu niên áo xanh đi lên trước vài bước.

-Không, ta nhất định phải tự tay giày vò tên hỗn đản này. - Lãnh Thu Diễm một chút cũng không có ý định thu tay lại.

-Không cần tranh giành, hai người các ngươi lên luôn một lượt đi. - Ngữ khí của Hàn Phong Tuyết vẫn bình thản như vậy, một chút sỉ diện cũng không để cho hai người này lấy 1 tý.

Xung quanh tức khắc vỡ òa, "ta là cỏ, tượng gỗ à, bò" có người không nhịn được la to.

Người của học viện giáo kỹ mặt ai cũng lạnh lùng, thầm nghĩ: "Tiểu tử này cũng thật là ngông cuồng rồi".

"BĂNG CHI NỘ VŨ"

Tính khí của Lãnh Thu Diễm vốn cứng cỏi, nghe thấy ngữ khí bình thản của Hàn Phong Tuyết như vậy, nàng không còn cách nào nhẫn nhịn được nữa, một thanh băng dài xuất hiện trong tay, ánh mắt hận thù quét thanh băng qua phía Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết không buồn động đậy, nhẹ nhàng nhìn thanh băng quét đến người mình, không ngờ đầu nhọn của thanh bắng dưới ánh mặt trời lại chói mắt như vậy.

Mắt nhìn thanh băng lại rơi xuống người Hàn Phong Tuyết, Hàn Phong Tuyết vẫn không di chuyển nửa bước. Nhiều người trợ mắt há mồm, "Không phải là bị mĩ nữ mê hoặc rồi đó chứ, ta choáng, hại ta ôm hi vọng lớn như vậy đối với hắn", có người trong lòng đã thầm nghĩ. Nhưng người đã chính mắt nhìn thấy cảnh Hàn Phong Tuyết cứu Lãnh Vô Nhai lại không

https://thuviensach.vn

nhĩ như vậy, bọn họn đã từng nhìn thấy Hàn Phong Tuyết chỉ cần lóe lên một cái đã xuất hiện trước mặt Lãnh Vô Nhai.

Thiếu niên áo xanh nhìn thấy như vậy, nét mặt lộ ra một ý cười tàn nhẫn, băng chi nộ vũ, đây được xem là bản lĩnh của gia đình Lãnh Thu Diễm, dù cho hắn ở cự li gần như vậy cũng không có cách nào tránh được, Hàn Phong Tuyết chỉ có thể dốc sức mà chống đỡ thôi, lấy thực lực giáo kỹ chống đỡ kỹ năng, đây chẳng phải đi tìm cái chết thì là gì.

Ba người trong ký xá Lãnh Vô Nhai cũng đứng đó, bọn họ một chút cũng không lo lắng cho Hàn Phong Tuyết, Lãnh Vô Nhai biết, Hàn Phong Tuyết có thể đối phó với loại tấn công này, chí ít cũng có mười loại phương pháp.

Trong mắt Lãnh Thu Diễm lộ ra một tia châm biếm, “Ngươi đúng là người chỉ biết công phu nói mồm thôi, nhìn được nhưng không dùng được”. Có điều ngay lập tức, biểu tình của nàng ngưng lại.

Chỉ thấy Hàn Phong Tuyết đơn giản nhấc tay lên một cái, xuất hiện một màn sương vô cùng thần kỳ, thanh băng quét tới hướng cậu bị dừng lại trong tay cậu, hơn nữa tay cậu cũng không có một chút lay động nào, Lãnh Thu Diễm dùng toàn lực trên người cũng không có cánh nào lấy được thanh băng ra.

“Rào” một tiếng nước chảy vang lên, những người ở đây đều đứng thừ người ra, ánh mắt dán chặt vào cảnh tượng trước mắt, kỹ năng băng thanh được tạo thành do nguyên tố kết tụ lại, mà lại bị sức nóng trên tay Hàn Phong Tuyết truyền ra khiến băng chảy thành nước. Người nào người nấy miệng há hốc, giống như nhìn thấy một cảnh khó mà tin được. “Hắn đã thật sự dùng tay tiếp nhận kỹ năng, hắn làm sao lại có thể làm được điều đó, đây thật quá thần kỳ mà”.

https://thuviensach.vn

Chỉ có Lãnh Vô Nhai biết Hàn Phong Tuyết tại sao lại làm được như vậy, lấy kỹ năng mà tiếp xúc với kỹ năng đương nhiên không tránh khỏi được bị thương, nhưng nếu lấy trung cấp võ giả cộng thêm kình khí lại phối hợp với lực nguyên tố giáo kỹ, như vậy thì tất cả đều không thành vấn đề.

“Tốt lắm”, cũng không biết ai hô lên một tiếng, cả quảng trường lập tức bùng nổ ra những tiếng hò hét như sấm dậy. “Sĩ khí lại sục sôi rồi, cảm giác này thật là quá sảng khoái”.

-Có cần đánh nữa không? - Hàn Phong Tuyết lơ đễnh hỏi.

Lãnh Thu Diễm lập tức cảm thấy thực lực vì cái hành động của tên ngông cuồng kia mà tụt đi rất nhiều, mặc dù chiến lực của nàng không thể ảnh hưởng tới tên kia một chút nào, nhưng nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đứng trước mặt, nàng thật không thể tin nổi, nàng phát hiện, khoảng cách giữa hai người thật sự chênh lệch rất lớn.

- Xem ra ta thực sự phải đi khỏi đây rồi, phải tự kiểm điểm thật tốt. - Lãnh Thu Diễm cười khổ nói. Sau khi nghĩ thông, ánh mắt nhìn Hàn Phong Tuyết cũng không còn chút thù oán nào, tái ông mất ngựa, họa phúc khôn lường.

Hàn Phong Tuyết mỉm cười, thật không ngờ cô gái lạnh lùng này cũng là một người rất thông tuệ.

Ánh mắt của thanh niên áo xanh nhìn Hàn Phong Tuyết bắt đầu có chút cảnh giác, bản thân hắn cũng không thể không thừa nhận, nếu là hắn, cũng không biết ứng phó với chiêu mà Lãnh Thu Diễm tung ra thế nào, nhưng đối với Hàn Phong Tuyết dường như là quá dễ dàng.

https://thuviensach.vn

Chương 45: Bản Lĩnh Của Ngao Trương

Đưa mắt nhìn thanh niên áo xanh, ánh mắt trở lên sắc bén lạ thường, Hàn Phong Tuyết nói rõ ràng từng câu từng chữ một:

- Ngươi luôn miệng nói học viện Diệu Huy ta người không ra người, còn ngươi ta muốn xem xem ngươi có ra người hay không mà dám ngạo mạn như thế?

Thiếu niên áo xanh bị ánh mắt của Hàn Phong Tuyết quét qua, không ngờ lại có loại cảm giác uy nghiêm đáng sợ như vậy, sắc mặt hắn trở nên u ám nói:

-Vừa rồi cũng có người nói những lời giống như ngươi, bây giờ đã nằm một đống trên mặt đất rồi, kết cục của ngươi cũng không hơn được đâu.

-Không biết ngươi nói những lời này để hù dọa ta, hay là do ngươi đang sợ hãi, nói hai câu hùng hồn như vậy để tự trấn an bản thân. - Mặc dù về phương diện thực lực giáo kỹ thì hắn cũng tương cậu, hơn nữa về mặt thiên phú kỹ năng hắn lại có thể đạt tốc độ tăng lên nhanh như vậy, nhưng Hàn Phong Tuyết cũng không quá lo lắng, nếu như sử dụng toàn lực thì cậu tin tưởng chỉ trong vài chiêu là có thể hạ gục được đối phương.

Cũng như lúc nãy, lực nguyên tố trong người thiếu niên áo xanh bắn ra ngoài, cả người hắn đắm chìm trong ngọn lửa, như tôn chiến thần. Tiếp theo hắn cử động thân thể, lại thấy tàn ảnh, mọi người đều không dám thở mạnh, không biết Hàn Phong Tuyết sẽ ứng phó như thế nào.

Trong lòng cười lạnh một cái, “Không sử dụng kỹ năng, chỉ dựa vào năng lực”, đem kình khí bảo vệ toàn thân, lại thêm một lớp nguyên tố

https://thuviensach.vn

phòng thủ khác cho mình.

- Cũng không tồi đâu. -Hàn Phong Tuyết thấp giọng nói

“Phù”, song quyền của thiếu niên áo xanh đánh thẳng vào người của Hàn Phong Tuyết, khóe miệng hơi nhếch lên, lộ ra một tia giễu cợt.

- Chỉ có một chút lực này thôi sao? - Âm thanh nhẹ nhàng vang lên, nhưng thanh niên áo xanh nghe thấy lại rất chói tai. “Hắn không làm sao, thân thể giáo kỹ từ lúc nào có dũng mãnh như vậy”. Thanh niên áo xanh bị tụt lại phía sau, mặc dù Hàn Phong Tuyết có cầm lấy thanh băng của Lãnh Thu Diễm, nhưng hắn chỉ cho rằng đó là vì trong tay Hàn Phong Tuyết có trò ma mãnh gì đấy, hoặc là sử dụng kỹ năng cường đại nào đó. Nhưng song quyền của hắn lúc này tiếp xúc với ngực của đối phương, hắn rõ ràng cảm ứng được đối phương chỉ có một lớp phòng ngự hỏa nguyên tố mỏng manh, làm sao có thể không có chuyện gì, nhưng sự thực ở trước mắt, hắn không tin cũng không được.

Song quyền vừa rồi không đạt được kết quả, thiếu niên áo xanh lập tức tung người lùi về phía sau, không để cho Hàn Phong Tuyết có cơ hội chiến thắng. Thế nhưng Hàn Phong Tuyết sẽ để cho hắn toại nguyện sao. Một sợi dây vô hình nhanh chóng buộc chặt người hắn, thiên phú kỹ năng này vĩnh viễn hữu dụng như vậy.

“Chỉ đáng tiếc mỗi lần sử dụng cần phải cách nhau một thời thần mới có thể phát huy tiếp được, bằng không.....”, Hàn Phong Tuyết trong lòng nghĩ ngợi. Động tác trên tay không dừng lại một giây nào, lực nguyên tố liên tục bắn ra, bàn tay của Hàn Phong Tuyết chỉ trong một khắc đã hóa thành một đao lửa, chém đến chỗ thanh niên áo xanh.

Thân hình đang lùi lại phía sau tự dưng bị sợi dây vô hình nào đó giữ lại, cố giằng co cũng chả có ích gì.

https://thuviensach.vn

-Áo giáp lửa, Mãnh liệt thiêu đốt - Hai loại kỹ năng liên tiếp sử dụng ra, trong thời gian dường như không có khoảng cách, khiến cho mọi người xung quanh hồi hộp không dứt, không ngờ loại nguyên tố này lại phát ra tốc độ nhanh đến như vậy.

Bàn tay của Hàn Phong Tuyết chẻ đôi ngọn lửa đang mãnh liệt thiêu đốt, chớp mắt đã xuyên qua, vội vàng ngưng tụ kỹ năng cấp thấp cuối cùng, chỉ là có một chút công phu cản trở trong chớp mắt, bàn tay đao tiếp tục chém về phía trước, cơ thể của thiếu niên áo xanh lúc này cũng đã động đậy được một chút, sợi dây vô hình bó chặt cuối cùng đã gỡ ra được.

“Nguy hiểm quá”, trong lòng thiếu niên thở dài một cái. “Bây giờ chỉ cần dựa vào tốc độ chậm rãi để chơi với hắn”, thiếu niên áo xanh tưởng là mình đã an toàn trong lòng thầm nghĩ. Đáng tiếc sự thật và ước muốn lại khác xa nhau, hắn cho rằng lúc này mình đã thoát khỏi nanh vuốt của ma quỷ hay sao, thân hình của Hàn Phong Tuyết lại tiếp tục xiết chặt.

-Sao lại có thể như vậy, - Thiên phú kỹ năng thứ hai của cậu lại tăng tốc lên gấp đôi, nhưng cũng không thể quên cậu đồng thời còn là một võ giả , võ kỹ mà Long Chiến để lại sao lại cho cậu và cậu đã học tập no rât chăm chỉ sao lại có thể không có thân pháp võ kỹ được chứ. Kỹ năng của võ kỹ và giáo kỹ không giống nhau, một loại võ kỹ tốt bất luận người tu luyện đạt đến tu vi gì cũng đều có thể sử dụng được, cậu chỉ tùy tiện sử dụng để làm cho thực lực tăng mạnh, uy lực cũng từng bước trở nên manh hơn. Mặc dù Hàn Phong tuyết chỉ có tu vi võ giả trung cấp, nhưng thân pháp võ kỹ dũng mãnh nhưng vậy cùng với tốc độ của bản thân cậu lại là tu vi 5 sao kỹ tương cộng thêm tốc độ tự nhiên hoàn toàn có thể đánh bại được thiếu niên áo xanh.

Mặc dù kinh ngạc với tốc độ của Hàn Phong Tuyết, nhưng trên mặt thiếu niên áo xanh cũng không xuất hiện một chút nào gọi là nôn nóng ưu tư lẫn lộn, một quả cầu lửa to lớn xuất hiện phía trước thân thể.

https://thuviensach.vn

“Đây là loại kỹ năng gì”, Hàn Phong Tuyết trong lòng có chút nghi hoặc, dù có chút giống với cầu lửa , nhưng thể tích có phần hơi nhỏ.

“Hừ, hỏa viêm bộc”. Âm thanh trầm mặc từ trong miệng thiếu niên truyền ra, quả cầu lửa nhanh chóng to lên khổng lồ, mắt nhìn thấy quả cầu lửa nổ tung, nếu như bị nổ trúng thì tuyệt đối không thể an toàn mà thoát khỏi.

"Bùm....." “Lấp lánh”, thiếu niên áo xanh chỉ thấy trước mắt mình toàn sao là sao, Hàn Phong Tuyết thì biến mất không còn chút dấu vết nào, thậm chí đến một tàn ảnh cũng không còn.

Quả cầu lửa đã nổ tung, một màn mưa lửa trong phạm vi lớn khiến cho không khí dần nóng lên, nhìn thấy uy lực của quả cầu lửa khi phát nổ, mọi người đến xem đều có chút kinh ngạc trong lòng, đây tuyệt đối là kỹ năng cao cấp mà.

Lúc này thanh niên áo xanh đưa mắt lia xung quanh tìm kiếm dấu tích của Hàn Phong Tuyết khắp nơi, tự dưng cảm thấy dưới mông có một luồng lực mạnh mẽ truyền đến, thân thể lúc này bị hất bay lên phía trước, rồi quỳ xuống đất ở tư thế mông hướng lên trên, đầu lộn xuống dưới.

-Thế nào, bây giờ mới biết nhận lỗi sao. - Tiếng Hàn Phong Tuyết cười hòa nhã vang lên. Đã dám đến học viện Diệu Huy xỉ nhục chúng ta, thì cũng phải chuẩn bị cho tốt. Hàn Phong Tuyết cũng không tự nhận mình thanh cao, cũng chẳng làm người tốt gì.

Lúc này, quảng trường trở nên vô cùng sôi động, tiếng nói, tiếng cười, tiếng chửi mắng vang lên ồn ã.

-Ngươi là đồ thỏ đế à thằng nhãi con, vừa rồi không phải còn hùng hổ lắm sao, sao bây gờ lại dập đầu với đại gia ta thế này, cho ngươi biết, đại gia ta vẫn còn không muốn nhận đâu. - Một người nào đó kỳ quái nói.

https://thuviensach.vn

-Ngươi xem hắn đã sợ hãi như vậy rồi, ta cũng mất mặt thay cho bố mẹ hắn, sinh ra một thằng con trai như vậy thà chết đi cho xong.

Thiếu niên áo xanh cố ngẩng đầu lên, nghe thấy những tiếng xỉ nhục khó nghe của những người xung quanh, xấu hổ đến mức chỉ muốn tìm cái lỗ nào để chui xuống. Nhìn chằm chằm vào Hàn Phong Tuyết, hắn lộ ra ánh mắt thù hận thề không đội trời chung. Đám người của học viện giáo kỹ lúc này không còn lời nào để nói, vừa lúc nãy còn cao hứng xỉ nhục bọn họ, lúc này thì lại trưng ra một bộ mặt dày. Thắng làm vua thua làm giặc, định luật này đã là vĩnh hằng rồi.

Lãnh Thu Diễm đưa ánh mắt có chút hỗn độn sang nhìn Hàn Phong Tuyết, dường như có ý gì đó.

-Ngươi cứ đợi đấy, thù này không báo, ta thề không làm người. - Thiếu niên áo xanh quăng lại một lời hung ác, sau đó lệnh cho 1 nghìn người của học viện giáo kỹ đi về.

-Ta chờ ngươi.

Sau khi đám người của học viện giáo kỹ đi khỏi, mọi người ai cũng đều bái phục nhìn Hàn Phong Tuyết, đã trút giận được cho họ rồi. Vốn dĩ là bị bọn người của học viện giáo ký xỉ nhục nhưng giờ lại chuyển thế thành người của học viện Diệu Huy này xỉ nhục những người của học viện giáo kỹ đến gây chiến

Nhiếp Vân và Nạp Lan Nhược Thủy phìn Hàn Phong Tuyết bằng một ánh mắt bái phục, gì mà hai thiên tài của học viện, hiện giờ nghĩ đến lại thấy nực cười như thế, xem ra làm người là phải biết tự lượng sức mình, tự tin thái quá chỉ khiến cho mình càng rơi vào đau khổ.

Hàn Phong Tuyết cùng mấy người Lãnh Vô Nhai vội vã trở về ký túc xá, loại cảm giác bị người ta nhấc bổng lên tung hô mặc dù không tệ, nhưng

https://thuviensach.vn

cũng rất dễ khiến cho người ta say mê, khiến cho người ta lãng quên. Nhiếp Vân và Nạp Lan Nhược Thủy chính là hai ví dụ sống.

Chỉ trong một ngày, đại danh Tuyết Phong đã truyền ra khắp học viện Diệu Huy, cậu mới là thiên tài số một trong số những người mới của học viện Diệu Huy, mà Nhiếp Vân và Nạp Lan Nhược Thủy chỉ có thể ngước mắt trông theo mà thôi. Bọn họ có thể không nhớ Nhiếp Vân bị đánh bại chỉ bằng một chiêu trong tay người khác, nhưng Hàn Phong Tuyết lại hoàn toàn chỉ chơi đùa đối thủ, hai người căn bản không thể đặt ở ngang cùng 1 đẳng cấp.

https://thuviensach.vn

Chương 46: Nguy Cơ

Xuân qua đông đến, hoa nở rồi hoa tàn. Chớp mắt một cái đã đến cuối năm, ở tiệm đàn đế đô, tiếng đàn du dương êm ái lúc trầm lúc bổng từ trong truyền ra ngoài, hấp dẫn bao nhiêu du khách đến thưởng thức.

Bên trong tiệm đàn, một thanh niên khoảng chừng 14 tuổi, lông mày lưỡi mác, mắt sáng như sao, khuôn mặt thanh tú, hai tay xoa nhẹ cây đàn, ngón tay khẽ gạt dây đàn, tiếng đàn tha thiết trầm bổng như nước chảy mây trôi. Thiếu niên lúc này hoàn toàn chìm đắm trong tiếng đàn, khách hàng người vào người ra bước chân nhẹ nhàng như sợ làm phiền đến thiếu niên đang đàn tấu say mê kia.

Tấu xong một khúc nhạc, dư âm vẫn còn lượn lờ, vấn vít xung quanh, du khách khẽ phát ra một tiếng thở dài, dường như vẫn còn chưa muốn dừng lại, nhưng lại không biết phải làm thế nào, bởi vì bọn họ biết rằng người đàn tấu này mỗi ngày chỉ tấu duy nhất một khúc nhạc.

Thiếu niên ngẩng đầu lên nhìn khuôn mặt xinh đẹp của cô gái đứng bên cạnh, nói:

-Dì Băng, người có thể giúp con chỉ ra những chỗ đàn tấu chưa chuẩn không.

- Những người nghe đàn xung quanh thì chả có gì để mà chê tiếng đàn của con thì sao mà người được gọi là Dì Băng này lại có lý do chê chứ, con ngày nào cũng tìm chỗ không ổn trong tiếng đàn, vậy những cầm sư bọn ta còn có mặt mũi nào mà ngày ngày ôm đàn đi đàn tấu khắp nơi nữa. Cô gái xinh đẹp nhướn đôi lông mày lá liễu, mỉm cười nói:

https://thuviensach.vn

- Tuyết Phong, cầm nghệ của con ở giai đoạn hình này gần như đã không ai sánh kịp rồi, ta cũng không có cách nào tìm ra chỗ chưa được ổn cho con.

Thiếu niên đó chính là Hàn Phong Tuyết, mà cô gái xinh đẹp kia chính là bà chủ của cầm hàng đế đô. Vô công bất thụ lộc, từ sau khi Hàn Phong Tuyết nhận lấy phi tuyền độc u, trong lòng luôn có chút gì đó lo lắng không yên, thế là cậu đến tìm bà chủ của cầm hàng này, nói là muốn đàn tấu cho cầm hàng một năm coi như là đền bù cho việc bà chủ đã tặng đàn quý, cũng là để trả hết ân tình này của bà chủ. Nhưng sau khi đến đây Hàn Phong Tuyết mới phát hiện ra, dường như tình nghĩa này không những không thể trả hết, mà ngược lại càng ngày càng sâu nặng. Cầm nghệ của bà chủ cũng thuộc loại tinh thâm không ai sánh kịp, mỗi ngày sau khi Hàn Phong Tuyết nhận sự chỉ bảo của Sài Lão xong liền vội vã đến tiệm đàn để bắt đầu thực hành, sau mỗi lần đàn tấu xong, cô gái xinh đẹp kia sẽ chỉ ra cho cậu những chỗ nào đàn tấu chưa đúng phương pháp. Đến ngày hôm nay, bà chủ cuối cùng cũng không còn cách nào tìm ra được vấn đề trong đàn tấu của Hàn Phong Tuyết.

Quan hệ của hai người trong khoảng thời gian này cũng dần trở nên thân thiết, Hàn Phong Tuyết liền gọi bà chủ là dì Băng. Đối với Hàn Phong Tuyết, bà chủ tiệm đàn cũng càng nhìn càng thấy vừa ý, càng nhìn lại càng thích.

-Khiến dì Băng chê cười rồi, câm nghệ của Tuyết Phong còn kém người xa lắm. Không biết đến ngày nào mới có thể đạt đến cảnh giới nhập tủy. - Hàn phong Tuyết thở dài nói, mặc dù cậu vô cùng chăm chỉ luyện tập, nhưng vẫn không có cách nào chạm vào được cánh cửa của cảnh giới nhập tủy.

-Tuyết Phong à, ở tuổi của con mà hai phương diện giáo kỹ và cầm nghệ đều có thể đạt đến cảnh giới cao như vậy đã là vô cùng xuất chúng rồi. Lấy thiên phú kỹ năng của con, sự hiểu biết cộng thêm nỗ lực, dì Băng tin chỉ

https://thuviensach.vn

cần con kiên trì thêm nữa, không đến 5 năm sau con nhất định sẽ có thể đạt đến cảnh giới đó. - trong lời nói của Dì Băng lộ ra một chút thần sắc thất vọng và hối tiếc, nàng dừng lại ở cảnh giới này đã rất lâu rồi, nhưng cũng không có cách nào đạt đến được cảnh giới mà mình tha thiết mong mỏi.

-Dì Băng, hay là con đưa dì đến tìm sư phụ con. Con tin tưởng sau khi được sư phụ con chỉ điểm thì cầm nghệ của dì sẽ đạt đến cảnh giới đó, nhất định có thể khiến dì đột phá. - ánh mắt của Hàn Phong Tuyết vô cùng thành khẩn, mặc dù cậu biết Sài lão không muốn bị người khác làm phiền, nhưng nể tình dì Băng đã chiếu cố cậu lâu như vậy, Sài lão nhất định sẽ không cự tuyệt đâu. Hơn nữa,từ khi nhìn thấy phi tuyền độc u của Hàn Phong Tuyết, Sài lão đối với cô gái che mặt này cũng có chút hiếu kỳ. Nhưng dì Băng lắc đầu, nói:

- Không cần đâu, sư phụ của con là thế ngoại cao nhân, ta làm sao có thể mạo muội đến làm phiền, hơn nữa, ta có thể đột phá hay không, là điều không thể cưỡng cầu được, nhất định phải tùy duyên. - Nàng biết Hàn Phong Tuyết thật lòng muốn như vậy, trải qua thời gian tiếp xúc gần một năm, đối với Hàn Phong Tuyết nàng sớm đã hiểu rõ, tính cách kiên định, trọng tình trọng nghĩa, hành sự quả quyết của cậu. Chỉ cần là người cậu biết, cậu sẽ toàn tâm toàn ý đối xử với người đó, chỉ cần là chuyện cậu biết, dù có sấm chớp cũng không có cách nào làm cậu rung động.

-Ha ha, cách xa cả trăm dặm cũng nghe thấy tiếng đàn của Tuyết Phong huynh đệ, đúng là tiến bộ rất nhiều. Dì Băng của cậu thật chả bất công, có chuyện gì cũng không thông báo cho ta biết một tiếng, hại ta để lỡ mất dịp được nghe đàn tấu của Tuyết Phong huynh đệ. - Tiếng cười sảng khoái từ bên ngoài truyền đến, chỉ thấy một nam thanh niên đi đến.

Thanh niên nam tử mặc một bộ hoa phục, tuổi tác khoảng chừng 16, 17 tuổi, hào hùng, phóng khoáng, lại mang theo một tia ngang ngược, chính xác phải nói là khí chất vương giả.

https://thuviensach.vn

-Ngao Dương đại ca, dì Băng vừa khen ngợi xong, huynh liền khen đệ rồi, như vậy cái đuôi của đệ sẽ vểnh lên mất. -Hàn Phong Tuyết cười nói

Ngao Dương là bằng hữu mà Hàn Phong Tuyết kết giao trong thời gian đàn tấu ở tiệm đàn, lần đầu tiên nhìn thấy hắn Hàn Phong Tuyết đã biết người này chính là con của gia tộc cao quý, vốn không muốn kết giao. Nhưng Ngao Dương lại có giao tình với dì Băng, lại do dì Băng tận lực an bài, cơ hội tiếp xúc của hai người cũng nhiều hơn, Hàn Phong Tuyết kinh ngạc phát hiện ra Ngao Dương tuy xuất thân ở trong gia tộc cao quý, nhưng lại là người rất phóng khoáng trọng nghĩa, không câu nệ tiểu tiết, đối xử với mọi người rất có lễ nghĩa, không có một chút nào gọi là ra vẻ quý tộc, mà tuyệt đối không bao giờ làm ra vẻ ta đây là nhất. Hàn Phong Tuyết càng hiểu rõ được sự khổ tâm của dì Băng nên cùng Ngao Dương kết thành tri kỷ tâm đầu ý hợp.

-Ta không quản được nhiều như vậy, đệ phải đàn tấu một khúc cho ta nghe đã, nếu không thì đệ đã bất công với ta rồi. - Ngao Dương giả bộ tưởng thật nói. Đối với Hàn Phong Tuyết trong lòng hắn vô cùng bái phục, nghe dì Băng đã từng nói qua về đẳng cấp giáo kỹ của cậu ấy, hơn nữa cầm nghệ cũng cao siêu như vậy, tuổi tác của hắn còn lớn hơn Hàn Phong Tuyết mấy tuổi, nhưng cả hai phương diện này đều không bằng Hàn Phong Tuyết.

-Ngao Dương đại ca muốn nghe, tiểu đệ ta đâu còn cách nào khác, chỉ sợ Ngao Dương đại ca không chịu được mà đem nhất gia tửu lâu cho phá bỏ đi thôi. - Hàn Phong Tuyết nói, mấy người đều cười lớn.

Một lần Hàn Phong Tuyết đàn tấu ở bên cạnh nhất gia tửu lầu, làm phiền đến mấy vị đệ tử quý tộc ở trước mặt đang tổ chức yến tiệc, đối phương nói ra những lời xỉ nhục Hàn Phong Tuyết, Ngao Dương tức giận hung hãn đánh bọn họ một trận, tửu lâu cũng bị tai bay vạ gió rơi vào thảm cảnh bị phá tan chỉ trong trong một ngày.

https://thuviensach.vn

-Ngao Dương, ngươi đừng có gây chuyện nữa, ta vẫn còn chuyện chính sự muốn nói với Tuyết Phong.

- Ờ, dì Băng có chuyện gì cứ trực tiếp phân phó luôn - Hàn Phong Tuyết lần đầu tiên nghe thấy dì Băng có chuyện chính sự muốn nói với cậu, không tránh khỏi có chút hiếu kỳ.

Ngao Dương cũng vểnh tai lên nghe ngóng. Lúc này dì Băng mới bắt đầu nghiêm túc nói:

- Tuyết Phong, ta muốn con nói ra hết những nghi hoặc trong lòng con khi lần đầu tiên thấy con ta đã đưa con đi xem đàn cổ của Kê Vân đại sư, cũng không nói rõ ràng cái gì, mà lại mang phi tuyền độc u tặng cho con.

Hàn Phong Tuyết gật đầu, nói ra những nghi hoặc trong lòng cậu, cậu cũng chưa từng hỏi, cậu biết nếu như dì Băng muốn nói cho cậu biết tự nhiên sẽ nói với cậu. Thấy Hàn Phong Tuyết gật đầu, dì Băng tiếp tục nói:

-Vì ta đang đợi một người, một người về phương diện đàn mà nói thì đó là một người có thiên phú, hơn nữa lại còn là người trẻ tuổi, mà phải đáp ứng được hai điều kiện, Tuyết Phong con đúng lúc rất phù hợp với điều kiện đó, cho nên ta mới chọn con.

Hàn Phong Tuyết và Ngao Dương sắc mặt nghi hoặc, “Dì Băng muốn con làm chuyện gì sao?” Hàn Phong Tuyết nhịn không được hỏi. Dì Băng chậm rãi gật đầu, quay sang nói với Ngao Dương:

- Ngao Dương, ngươi có biết 4 năm sau sẽ có chuyện đại sự gì không?

- Đại sự? - Ngao Dương bắt đầu nhớ lại. Không lâu sau, Ngao Dương nói:

- Cuộc thi đấu cầm nghệ lớn của tứ đại đế quốc mười năm tổ chức một lần.

https://thuviensach.vn

-Không sai, chính là cuộc thi đấu cầm nghệ lớn của tứ đại đế quốc 10 năm tổ chức một lần. Lần này thi đấu sẽ do Sí Nhiệt đế quốc cử hành, cuộc thi này yêu cầu người thi đấu phải dưới 20 tuổi. - Chậm rãi nói xong, ánh mắt của dì Băng nhìn thẳng vào Hàn Phong Tuyết.

-Dì Băng người muốn chọn con sao, như vậy con nhất định sẽ cố gắng toàn lực tham gia, nhưng còn có thể thu được thành quả gì, cái đó con không dám bảo đảm gì cả. - Hàn Phong Tuyết sảng khoái nói, cậu từ trước đến ngay không thích những người kéo dài dây dưa, nếu là chuyện cậu có thể làm được, cậu chắc chắn sẽ dũng cảm đối mặt.

Dì Băng vui mừng gật đầu, nói:

-Ta quả nhiên không nhìn nhầm người, Tuyết Phong, chỉ cần ngày nào con đột phá đến cảnh giới nhập tủy, lúc đó hãy đến tìm ta, đàn cổ của Kê Vân đại sư cây CỬ TIÊU HOÀN BỘI này cũng nên đổi chủ rồi. Hàn Phong Tuyết cũng không chút khách khí nói:

-Vậy phiền dì Băng chuẩn bị thật tốt, đợi con đến lấy đàn. - Trong lời nói của Hàn Phong Tuyết thấy được muôn vàn hăng hái.

-Tốt lắm, không hổ là huynh đệ mà ta xem trọng. -Ngao Dương cười lớn nói.

.....

Trên đường trở về học viện, trong đầu Hàn Phong Tuyết vẫn còn vang vọng lời nói của dì Băng ngày hôm nay. “cuộc thi đấu cầm nghệ lớn của tứ đại đế quốc mười năm một lần, kỳ nhân dị sĩ nhất định không ít, đúng lúc ta có thể mở mang thêm kiến thức. Có điều, bản thân ta cũng phải mau mau nghĩ ra cách để đột phá đến cảnh giới nhập tủy mới được.

Đang đi đến một góc nhỏ hoang vắng. “Đứng lại” , một tiếng quát lớn vang lên. Trước mặt Hàn Phong Tuyết có 2 người một lớn một nhỏ đứng

https://thuviensach.vn

đó, người lớn khoảng chừng 20 tuổi, người nhỏ tuổi tác chắc cũng xấp xỉ với cậu, dường như hai người này đã đợi cậu rất lâu rồi.

-Là ngươi, - Hàn Phong Tuyết mở miệng nói. Thiếu niên kia không phải là ai khác, mà chính là người đã muốn ra tay sát hại Lãnh Vô Nhai và bị cậu đánh bị thương, chính là thiếu niên kỵ sĩ đó.

-Không sai, ta đã từng nói sẽ không bỏ qua cho ngươi. -Thiếu niên nói giọng đầy thù hận.

-Thật là mất mặt, đánh người nhỏ thì người lớn đến, đánh người lớn thì chắc phải mời sư phụ ra mặt cũng nên. - Hàn Phong Tuyết cười lãnh đạm nói.

-Để xem lát nữa ngươi có còn cười được hay không. -ánh mắt thanh niên hiện lên một nét âm lãnh.

-Vậy phải thử rồi mới biết. - Hàn Phong Tuyết một chút cũng không nhún nhường nói.

“Hừ”, nghe thấy lời của Hàn Phong Tuyết, thanh niên cười lạnh một tiếng. “huýt”, tiếng huýt trong miệng vang lên, xa xa trên không trung có một con diều hâu lớn đang lao nhanh bay đến bên này, chỉ trong chớp mắt đã bay đến, đậu xuống vai của thanh niên.

“Xem ra tình hình không mấy khả quan, tốc độ của con diều hâu lớn này còn nhanh hơn cả Tiểu Điêu, chí ít cũng phải là ma thú cấp 4, hơn nữa lại là loại bay trên không, chạy nhảy đều không có cách nào rồi”. Hàn Phong Tuyết chớp mắt đã phân tích ra hình thế trước mắt.

Nhìn thấy ánh mắt của Hàn Phong Tuyết có chút biến sắc, thanh niên đắc ý nói:

https://thuviensach.vn

-Nếu như bây giờ ngươi chịu dập đầu nhận sai với đệ đệ ta, có thể ta sẽ bỏ qua cho ngươi. - cho Hàn Phong Tuyết một lối thoát, hắn cũng không muốn làm chuyện này căng quá, ỷ lớn hiếp nhỏ, nếu việc này truyền đến học viện hắn thì hắn còn mặt mũi nào nữa. Hơn nữa, bọn hắn cũng không có thâm thù đại hận gì, hắn nhìn ra, hận thù giữa Hàn Phong Tuyết và đệ đệ của hắn cùng lắm chỉ là sự tranh cuồng háo thắng giữa hai đứa trẻ. Đáng tiếc, Hàn Phong tuyết đã định trước thế nào cũng không nhận cảm tình này rồi.

-Ngươi đừng có nằm mơ, kẻ sĩ có thể chết chứ không thể chịu nhục. - Mặc dù biết cơ hội là rất nhỏ nhoi, nhưng muốn cậu dập đầu nhận lỗi, điều đó có khác nào giết cậu.

- Hừ, rượu mời không uống muốn uống rượu phạt. - Nói xong câu này trong tay thanh niên xuất hiện một cây thương dài, đứng trên lưng con diều hâu lớn, nhanh chóng bay đến chỗ Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết khẽ kêu lên một tiếng "hỏng rồi", nếu như một mình thanh niên đó và cậu so chiêu trước, cậu vẫn có thể nắm chắc được phần thắng, nhưng thêm cả ma thú cấp bốn thì cơ hội của cậu vô cùng mong manh. “Thật không ngờ hắn lại thận trọng như thế”.

Nhưng Hàn Phong Tuyết cũng không biết, thiếu niên kia đã dặn đi dặn lại ca ca hắn, thực lực của Hàn Phong Tuyết vô cùng mạnh, thanh niên kia đương nhiên sẽ không thể qua loa sơ sài được.

“a”, một âm thanh chiến thắng vang lên, móng chân sắc nhọn cào về hướng Hàn Phong Tuyết, đồng thời trường thương của thanh niên cũng đem theo một luồng sát khí đâm tới chỗ cậu. Thân thể Hàn Phong Tuyết nghiêng đi để tránh sự tấn công của móng vuốt diều hâu, tay phải đưa ra, nắm chặt lấy trường thương, lực lượng toàn thân trong nháy mắt bộc phát ra. Cảm nhận được lực đạo trên thương truyền tới, trong lòng thanh niên kinh ngạc vô cùng, hắn lấy lực lượng của kỵ sĩ mà lại bị một giáo kỹ làm cho bị động,

https://thuviensach.vn

nếu không phải hắn nhanh tay, có chết cũng không dành được phần thắng, nói không chừng suýt chút nữa hắn cũng gặp khó khăn rồi. Con diều hâu bay lên không trung, cảm giác được thân thể đang lơ lửng trên không trung, Hàn Phong Tuyết vội vàng buông trường thương đang nắm trong tay ra, rồi mới rơi xuống mặt đất.

-Xem ra là ta quá khinh địch rồi, lúc nãy lên sử sụng vô hình bó chặt. - Hàn Phong Tuyết trong lòng thở dài, nhưng cũng không hối hận.

Qua một lần giao tranh ngắn ngủi, thanh niên càng thêm thận trọng hơn, vừa đánh đã lui, một chút cũng không cho Hàn Phong Tuyết một cơ hội nào. Cảm thấy lực nguyên tố trong người nhanh chóng tiêu hao, Hàn Phong Tuyết thầm thở dài một tiếng, “Xem ra hắn muốn ta chết, mặc dù không có cách nào giành thắng lợi, nhưng thất bại như thế nào thì phải do ta khống chế”.

Nghĩ là làm, đem toàn bộ phòng ngự toàn thân thêm vào đan điền, nhìn thấy diều hâu bay đến, hai tay Hàn Phong Tuyết khua ở phía trước, để lộ phần ngực ra trong phạm vi tấn công của diều hâu, đồng thời phát động kỹ năng hỏa vụ. Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết bị hỏa nguyên tố che phủ, thanh niên cười lạnh một tiếng.

- Nhìn không rõ thì sẽ thế nào nhỉ, vuốt của diều hâu đã tấn công đến rồi, ngươi có thể tránh được mới lạ đấy.

“Két”, một ấm thanh truyền đến, chỉ thấy hỏa nguyên tố nhanh chóng lui lại phía sau, vài giây sau hiện ra thân hình của Hàn Phong Tuyết, yếu ớt nằm trên mặt đất, khóe miệng chảy ra một dòng máu tươi.

https://thuviensach.vn

Chương 47: Nhạc Linh Máu Lạnh

Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết bị đánh nằm trên mặt đất, thanh niên cuối cùng cũng thở phào như trút được gánh nặng, từ từ hạ xuống, hắn không ngờ được là Hàn Phong Tuyết lại khó đối phó như vậy, cả mấy lần đều bị cậu kéo xuống khỏi lưng diều hâu, cũng may là hắn thận trọng cẩn thận, bằng không ai chết trong tay ai vẫn còn chưa biết được. Nhưng càng như vậy, càng không thể để cho Hàn Phong Tuyết sống sót. Hắn và cha hắn rất giống nhau, đều là kẻ chém giết rất quyết đoán, muốn kết thúc mọi thù hận, vậy thì không thể nào giữ lại mầm họa, huống hồ mầm họa này tuyệt đối không phải là nhỏ. Kéo trường thương chầm chậm đi đến chỗ Hàn Phong Tuyết, trường thương tiếp xúc với mặt đất phát ra những bông hoa lửa nhỏ xíu, ánh mắt lộ ra một tia hung ác, nói:

-Ta đã cho ngươi cơ hội, ngươi lại không biết chọn con đường nào, vậy thì ngươi cũng đừng trách ta.

-Ca, để đệ, đệ muốn đích thân giết chết tên hỗn đản này. - Trong tay thiếu niên cũng xuất hiện một thanh trường thương, mặt mày hung dữ đi đến chỗ Hàn Phong Tuyết.

-Được, - Hắn chắc chắn rằng Hàn Phong Tuyết bị trúng một đòn tấn công của diều hâu chắc hẳn sẽ bị trọng thương, đệ đệ hắn nhất định sẽ không có nguy hiểm gì.

Thiếu niên dường như không thể chờ đợi được nữa, lập tức muốn giết chết Hàn Phong Tuyết khiến cho học viện không còn chút thể diện nào nữa. Hắn đi đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết nói:

-Ngươi chưa từng nghĩ sẽ có ngày hôm nay phải không?

https://thuviensach.vn

5 mét, 4 mét, 3 mét, Hàn Phong Tuyết bật cười, cười đến rạng rỡ, cậu biết mình chỉ còn một cơ hội này, không thành công thì cũng thành nhân.

Thiểm thước nhanh chóng được phát động, hỏa vụ bắn ra, lúc cậu bị diều hâu đánh trúng trong chớp mắt cậu đã sử dụng một lần thiểm thước, mặc dù bị đánh trúng nhưng nhiều nhất cũng chỉ chịu ba thành lực đạo của diều hâu, lại thêm phòng thủ của cậu tất cả đều tập trung tại đó, cho nên cậu chỉ phải chịu một chút thương tổn nhẹ.

-Cẩn thận,- Thanh niên sợ hãi hô lên.

Đáng tiếc, tất cả đã muộn rồi, một cánh tay lớn đưa lên bóp chặp cổ của thiếu niên, khiến hắn treo lơ lửng trên không trung.

-Mau thả người, - Thanh niên quát Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết lạnh lùng nhìn thanh niên kia một cái rồi cất tiếng nói:

-Thả hắn ra ư, thả hắn ra rồi ta còn giữ được mạng sao, nếu như ngươi không muốn nhận xác của hắn, thì chớ có làm loạn, đợi ta an toàn rồi tự nhiên sẽ thả hắn ra.

-Ta dựa vào cá gì mà tin ngươi.

-Vì ngươi không có quyền lựa chọn.

Thanh niên ngẩn ngơ nhìn theo Hàn Phong Tuyết, hắn thật sự là không có lựa chọn nào khác, hắn lấy tính mạng của Hàn Phong Tuyết đổi lấy tính mạng của đệ đệ hắn có đáng hay không? “Tên hỗn đản đáng chết, hắn tại sao lại không có chuyện gì." - Thanh niên thầm nghĩ.

Hàn Phong Tuyết gọi Tiểu Điêu đến, đem theo thiếu niên kia bay lên không trung. Sau đó quay lại nói với thanh niên:

https://thuviensach.vn

-Đến học viện Diệu Huy ta sẽ thả người. Nhưng mà, mối nhục ngày hôm nay, ta nhất định sẽ đòi lại gấp mười lần.

Thanh niên lẳng lặng nhìn theo bóng dáng Hàn Phong Tuyết đang đưa đệ đệ hắn rời khỏi, đến khi thân ảnh của Hàn Phong Tuyết biến mất hắn mới cười diều hâu đuổi đến học viện Diệu Huy.

Về đến học viện Diệu Huy, Hàn Phong Tuyết cũng không nuốt lời thả thiếu niên kia ra, cậu cũng không muốn gây thêm rắc rối nữa, trước đó không dùng thực lực nhất định giết chết con trai bá tước kia thật là một lựa chọn tối om nhất trong cuộc đời cậu, quân tử báo thù, mười năm chưa muộn. Cậu tin rằng chỉ cần cậu cẩn thận một chút, bọn họ chắc chắn không dám ở trong học viện này mà gây sự với cậu. Nhìn thấy sắc mặt tái mét của thiếu niên, Hàn Phong Tuyết lắc đầu nói:

- Loại phế vật như ngươi, giết ngươi cũng chỉ làm bẩn tay ta. - Nói xong Hàn Phong Tuyết quay người rời khỏi, còn thiếu niên vì căm phẫn mà toàn thân run rẩy.

Trở về ký túc, việc đầu tiên là Hàn Phong Tuyết đi tìm Ngao Vân Tinh để hỏi thăm cụ thể tình hình của hai huynh đệ kia, đây là nguyên tắc của cậu “Có ân ắt trả, có thù ắt báo”.

.....

Đêm xuống, trong một gian phòng ở Long Phụng Tề Vũ, Hàn Phong Tuyết trán đầy mồ hôi, nhưng trên mặt vẫn tươi cười hớn hở, cảm nhận được hỏa nguyên tố đang chuyển động, cậu cảm thấy bản thân mình cũng là một viên trong đó, Hàn Phong Tuyết phát hiện mình đã rất thích nghề hỏa phu này, nếu đổi lại là trước đây, có lẽ bản thân cậu cũng sẽ cảm thấy chuyện này vô cùng hoang đường.

-Phong Tuyết à, ta muốn nhờ con một chút, con giúp ta mang mấy khay thức ăn này đưa đến bàn của tiểu thư ở đằng đó, tiểu thư và mấy vị bằng hữ

https://thuviensach.vn

đang ở tầng ba phòng số ba phía nam. - Cụ già đi đến bên cạnh Hàn Phong Tuyết.

-Vâng, Chu bá bá,- Hàn Phong Tuyết sảng khoái đáp ứng ngay, tiếp xúc một năm, cậu và những người ở hậu viện đều rất quen thuộc thân thiết, Chu bá bá ở bên cạnh là một trong những người chuyên phụ trách làm đồ ăn.

Đây là lần đầu tiên lên lầu ba, Hàn Phong Tuyết chỉ có thể cảm thán sự giàu có của Long Phụng tề vũ. Tìm đến phòng số 3 phía nam, Hàn Phong Tuyết đẩy cửa đi vào. Lúc này tiểu ma nữ đang cùng mấy vị bằng hữu quý tộc xấp xỉ tuổi cậu vui vẻ trò chuyện, nhìn thấy Hàn Phong Tuyết đi đến, tiểu ma nữ hơi sững sờ một cái rồi cất giọng nói:

-Tiểu tử, sao lại là ngươi.

-Tiểu thư, Chu bá bá ông ấy có nhờ tôi, cho nên tôi giúp ông ấy mang đồ ăn lên đây. - Hàn Phong Tuyết lên tiếng trả lời.

Mấy vị thiếu niên quý tộc lúc này cũng nhìn Hàn Phong Tuyết bằng ánh mắt xem thường, một người trong số đó khịt mũi, cất giọng chán ghét nói:

-Nhạc Linh, đây là ai thế, sao mà toàn thân đều bốc mùi hôi thối thế này, hắn ở đây chẳng phải sẽ làm ảnh hưởng đến khẩu vị của chúng ta sao? - Hắn nói xong, những người khác cũng gật đầu ủng hộ.

Hàn Phong Tuyết cũng không vì chuyện này mà tức giận, đối với dạng con cháu quý tộc này, cậu sớm đã quen rồi, trừ khi biểu hiện của bọn quý tộc này vô cùng thái quá, còn bọn chúng không động đến cậu, cậu cũng không để ý đến chúng. Tiểu ma nữ cất tiếng giải thích:

-Hắn là thằng hầu nhỏ ở hậu viện. - Sau đó quay sang nhìn Hàn Phong Tuyết nói -Đem đồ ăn đặt lên bàn, rồi nhanh chóng rời khỏi đây đi.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết cũng không nói gì thêm, chỉ mang đồ ăn đặt lên trên bàn, đột nhiên trên cổ tay có một luồng lực lớn truyền đến, nhìn thấy khay đồ ăn đổ sang bên trái, Hàn Phong Tuyết vội vàng dừng lại, sử dụng kình lực lật khay đồ ăn trở lại, nhưng cái khay vẫn lắc lư làm một chút nước sốt của đồ ăn trong khay bắn vào người thiếu niên bên phải. Hàn Phong Tuyết cười lạnh một tiếng trong lòng, "tự làm tự chịu", cậu nhìn thấy rõ ràng, tay phải của thiếu niên này vãn có ý muốn động thủ, tiếp theo cổ tay truyền đến một luồng lực lớn, hiển nhiên là hắn cố ý làm vậy, tưởng rằng sẽ làm cho Phong Tuyết mất mặt, ai ngờ Hàn Phong Tuyết lại giữ được, khiến cho thức ăn bắn lên người hắn.

"Xem ra bên trong những người này cũng không phải hòa nhã như vẻ bên ngoài".

Thiếu niên bị đồ ăn bắn lên y phục tức giận đập bàn, quay ra quát mắng Hàn Phong Tuyết:

-Cái tên khốn nhà ngươi, làm bẩn quần áo của thiếu gia ta, ngươi đúng là muốn tìm cái chết mà. - Nói xong liền đánh một trưởng vào Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết lui về sau một bước, nhẹ nhàng tránh dược một trưởng của thiếu niên kia, lạnh lùng nhìn thiếu niên một cái. Thiếu niên bị ánh mắt lạnh lùng của Hàn Phong Tuyết làm cho trong người hắn tự dưng xuất hiện một loại cảm giác như đang bị rơi xuống một hố băng lạnh lẽo, trong lòng bỗng nhiên chột dạ, quay sang nói với tiểu ma nữ:

-Nhạc Linh, đây chính là hạ nhân của Long Phụng tề vũ sao, hôm nay muội không nói rõ chuyện này, biển hiệu bốn chữ vàng Long Phụng tề vũ e cũng chỉ còn là tro bụi mà thôi.

Mọi người ai nấy đều tranh nhau chỉ điểm, sắc mặt của tiểu ma nữ thật không dễ nhìn chút nào, trừng mắt nhìn Hàn Phong Tuyết cất tiếng giận dữ:

https://thuviensach.vn

-Lấy tiền lương một năm của ngươi để bồi thường cho Lam thiếu gia.

Nói xong lại quay sang nhìn thiếu niên kia nói:

-Không biết như vậy đã đủ hay chưa?

-Tất nhiên là không đủ, loại con hoang thấp kém như hắn thì một năm có thể kiếm được mấy đồng, hắn đền bù nổi sao, cái tay đó của hắn làm bẩn y phục của ta vậy thì ta muốn cái tay đó của hắn - Lam thiếu niên lạnh lùng nói.

Hàn Phong Tuyết gân xanh nổi lên đầy mặt, nếu đơn giản chỉ là chửi cậu một hai câu thì cậu có thể chịu nhịn được, nhưng Lam thiếu đã mạo phạm cậu, nói cậu thấp kém, lại nói cậu là con hoang. Nghĩ đến sư phụ vẫn còn ở tửu lầu, cực lực nhẫn nhịn bao nhiêu năm, Hàn Phong Tuyết trong lòng cười lạnh: “Ngươi muốn tay ta, vậy thì ta cũng không khách khí nữa”. Tiểu ma nữ cũng nhíu mày vẻ không hài lòng, nói với thiếu niên:

-Lam thiếu gia, ngài việc gì phải làm quá lên như vậy, không có tay, hắn lấy gì để sống đây, hay là đổi sang thứ khác đi.

-Nực cười, một tên hạ nhân thấp kém lại muốn ngang ngược trên đầu ta, một cánh tay quá lắm sao. Hắn lấy gì để sống không phải việc của ta, nếu không phải vì nể mặt muội là chủ nhân của tửu lầu này, ta đã trực tiếp động thủ với hắn rồi. Còn lựa chọn như thế nào thì đấy là ở muội, không muốn chuyện này đồn ra ngoài làm mất mặt tửu lâu thì muội hãy cân nhắc kỹ đi

Mấy người xung quanh cũng không nói thêm vào, mặc dù cũng hứng thù muốn xem tình hình tiếp diễn thế nào. Tiểu ma nữ trầm tư một lát, sau đó hạ quyết tâm nói:

-Lam thiếu gia đã muốn làm như vậy, vậy ta cũng không còn cách nào khác, ta giữ thể diện cho ngươi. - Chẳng qua là gia tộc của nàng đang cầu

https://thuviensach.vn

cạnh gia tộc của thiếu niên này, bằng không thiếu niên này cũng không giám ngông cuồng như vậy.

Quay người sang nhìn Hàn Phong Tuyết, khuôn mặt lạnh lùng không một chút cảm tình nào, thiếu niên này không những muốn tay của Hàn Phong Tuyết, quan trọng nhất là hắn còn muốn làm xấu mặt nàng.

-Ngươi đã không cẩn thận như vậy, cũng không trách ai được, có trách thì trách ngươi sinh ra đã thấp kém thôi. - Tiểu ma nữ nói một câu như tuyên bố cho cái chết của Hàn Phong Tuyết. Nàng cũng không biết lúc nói ra câu này, trong lòng Hàn Phong Tuyết cũng âm thầm tuyến bố cái chết cho nàng.

Hàn Phong Tuyết vốn cho rằng vì được sinh ra trong gia đình quý tộc nên tạo cho nàng tính cách hống hách ngang ngược hằng ngày là điều khó tránh được, mặc dù thường xuyên bị nàng ngược đãi, nhưng thật ra Hàn Phong Tuyết cũng không trách nàng, mà còn coi nàng như bằng hữu của mình. Nhưng bây giờ, Hàn Phong Tuyết mới nhìn rõ bộ mặt khác của nàng, lạnh lùng vô tình, vì thể diện mà không tiếc hi sinh tính mạng của người khác, từ lúc này trở đi, hai người sẽ không còn là bạn bè nữa, mà là kẻ thù.

https://thuviensach.vn

Chương 48: Ta Sẽ Giết Kẻ Nào Dám Sỉ Nhục Ta

Hàn Phong Tuyết đưa ánh mắt lãnh đạm nhìn Nhạc Linh một cái, sắc mặt vẫn lạnh te không một chút biến chuyển, chẳng ai biết được lúc này trong đầu cậu đang nghĩ gì. Nhạc Linh cố gắng né tránh ánh mắt của Hàn Phong Tuyết, nói cho cùng thì nàng cũng vẫn thấy hổ thẹn với vị bằng hữu mà nàng vẫn hành hạ bắt làm bia cho nàng tập luyện hàng ngày kia.

-Ngươi yên tâm, tay của ngươi không còn nữa, sau này có thể đến phòng thu chi để lĩnh 50 lượng vàng, số tiền này đủ để ngươi yên tâm sống cả đời rồi.

- Tiểu thư thật là hào phóng, nói như vậy, tôi có phải nên nói hai tiếng đa tạ tiểu thư hay không? - Ngữ khí của Hàn Phong Tuyết có chút sắc lạnh.

Mọi người trong phòng ai nấy đều nhìn Hàn Phong Tuyết bằng ánh mắt kỳ lạ, thầm nghĩ trong lòng: “Tên tiểu tử này không phải là bị dọa cho ngốc rồi chứ, còn không biết sợ là gì, cũng không thấy hắn cầu khẩn van xin nửa câu”.

- Không cần nói nhiều làm gì, ai bảo ngươi là người gây nên chuyện này.- Nhạc Linh thở dài cất tiếng nói, tiếp xúc bao nhiêu ngày như vậy, tên hỏa phu Hàn Phong Tuyết này đã giúp nàng luyện tập kỹ năng rất tốt, lâu ngày cũng có chút cảm tình. Nhưng chút cảm tình này cũng không thể thay đổi được gì, ở đế quốc mà phân biệt đẳng cấp này, quý tộc và hạ nhân hoàn toàn không phải là người cùng một thế giới, một người quý tộc muốn giết chết một tên hạ nhân cũng không có ai dám nói gì.

-Thật sao? Thật sự muốn tay của ta, có bản lĩnh thì đến lấy đi. - Hàn Phong Tuyết cất giọng nói, vốn không muốn rời khỏi Long Phụng tề vũ,

https://thuviensach.vn

nhưng người khác đã muốn giết cậu, cậu cũng không có lựa chọn nào khác.

-Hừ, người đâu. - Nhạc Linh có chút tức giận lên tiếng gọi, nàng nhận ra bản thân đã quá khách khí rồi, thật không ngờ Hàn Phong Tuyết lại là kẻ không biết điều như vậy.

- Các người định làm cái gì? - Hai người ở ngoài cửa tiến vào, thì ra là Ngao Nguyệt và hai hộ vệ của nàng.

-Nguyệt tiểu thư - Mấy người trong phòng đều cung kính chào nàng. Nàng đến đây khiến Hàn Phong Tuyết và những người trong phòng đều có chút bất ngờ, xem ra thân phận của Ngao Nguyệt hắn là rất cao. Ngao Nguyệt đã đến rồi, cậu tin là chuyện này cũng đến lúc phải dừng lại thôi. Thiếu niên bị làm bẩn y phục vội vàng nói trước:

-Nguyệt tiển thư, tên người làm thấp kém này đã cố ý làm bẩn y phục của ta, ta đang mời Nhạc Linh gọi người đến lấy một tay đã làm bẩn y phục ta của hắn. Ngao Nguyệt đưa mắt nhìn Nhạc Linh hỏi:

-Muội đồng ý rồi sao?

Nhạc linh gật đầu không nói gì.

-Chỉ vì hắn làm bẩn y phục của ngươi, ngươi liền muốn chặt tay của hắn, ta muốn hỏi sao hắn lại làm bẩn y phục của ngươi, đừng tưởng chỉ có ngươi thông minh còn người khác thì đần độn. - Ngao Nguyệt lạnh lùng nhìn thiếu niên, làm cho đầu óc thiếu niên này nhất thời không suy nghĩ được gì, hắn thế nào cũng không thể ngờ được là Ngao Nguyệt lại vì một tên hạ nhân mà lớn tiếng chửi mắng hắn, hơn nữa chuyện Ngao Nguyệt tới đây cũng là chuyện nằm ngoài dự tính của hắn.

Hàn Phong Tuyết là người thế nào, là đệ tử mà Sài lão xem trọng, hơn nữa Sài lão đối xử với Ngao Nguyệt như thế nào ai cũng biết, với thân thủ của Hàn Phong Tuyết làm sao có thể làm thức ăn đổ lên người hắn, sự tình

https://thuviensach.vn

này vẫn chưa được làm rõ. Ngao Nguyệt lại thở dài quay sang nói với Nhạc Linh:

-Bọn họ càn quấy như vậy cũng không nói làm gì, muội sao có thể cùng bọn họ không biết phân biệt thực hư thế nào, hắn chính là người của tửu lầu của muội đấy. -Tiếng của Ngao Nguyệt mặc dù ôn hòa nhưng Nhạc Linh lại nghe thấy sự phẫn nộ trong lòng Ngao Nguyệt. Nhớ trước đây Ngao Nguyệt đã căn dặn nàng đối xử với Hàn Phong Tuyết tốt một chút, lúc đó nàng cũng không có nghĩ ngợi gì, thật không ngờ Ngao Nguyệt thật sự có ý với Hàn Phong Tuyết như vậy. Nhưng nàng lại không biết rằng Ngao Nguyệt làm như vậy là tốt cho nàng, qua một số chuyện ầm ĩ thì khoảng cách giữa hai người ngày càng xa, không thể kéo gần lại được nữa

Từ lúc chính tai nghe được những lời đánh giá của Sài lão đối với Hàn Phong Tuyết, Ngao Nguyệt bắt đầu để ý đến cậu, là học viên của học viện Diệu Huy, một lần học viện giáo kỹ đến gây hấn cũng chính cậu đã xoay chuyển tình thế, được gọi là người đứng đầu trong số học viên mới của học viện Diệu Huy. Mặc dù thiên phú rất ghê gớm, nhưng lại không có biểu hiện gì tự cho mình là thiên tài, quan trọng nhất là cậu lại là đệ tử của Sài lão. Nàng còn nhớ rất rõ, cha nàng đã phái cận vệ theo sát bên người nàng để tiện cho việc nàng ra ngoài làm việc, trong một lần nàng đến tửu lâu đã vô tình gặp được Sài lão. Lúc đó là một cận vệ của nàng nhận xét thế này: “Phía trước có một luồng khí cực mạnh truyền tới nhưng nó lại không hề mang theo sát khí”. Hắn thật sự thấy rất rõ, đó chính là tám sao kỹ vương cường giả, nhưng một chút dũng khí chiến đấu cũng không có, có thể nói, nếu Sài lão muốn diệt Long Phụng tề vũ, đó cũng không phải là việc khó khăn gì. Nhạc Linh lúc này cảm thấy oan ức muốn mở miệng nói, nhưng Ngao Nguyệt lại quay sang nói với Hàn Phong Tuyết:

- Tuyết Phong huynh đệ, chuyện này là bọn họ sai, ta thay bọn họ xin lỗi ngươi, ngươi có thể bỏ qua cho bọn họ một lần không, đừng tính toán với bọn họ.

https://thuviensach.vn

Cả đám người đều trợn trừng mắt, chính tai họ nghe được những điều này thật sao, giống như nghe thấy chuyện kỳ quái nhất trên thế giới, bọn họ biết rõ Ngao Nguyệt có thân phận gì, nhưng nàng lại nói lời xin lỗi với một tên hạ nhân, với một tên hỏa phu thấp kém, nếu như không phải chính mắt nhìn thấy, có đánh chết bọn họ cũng không thể nào tin được. Nhạc Linh mặc dù không dám tin mọi thứ xảy ra trước mắt, nhưng nàng vẫn có chút cảm động, nàng biết Ngao Nguyệt vì nàng mới xin lỗi Hàn Phong Tuyết, chỉ là nàng không sao hiểu được, Tuyết Phong, một tên Hạ nhân thấp kém dựa vào cái gì mà khiến Ngao Nguyệt phải xin lỗi. Càng khiến bọn họ trợn mắt há mồm là, Hàn Phong Tuyết chỉ thờ ơ nhìn Ngao Nguyệt một cái, một lời cũng không đáp, quay người rời khỏi phòng, nếu như chỉ là mắng chửi Hàn Phong Tuyết, vấn đề sẽ không nghiêm trọng thế này, cho dù là muốn chặt tay của cậu thì chắc gì hắn đã làm được điều đó. Nhưng đằng này hắn lại chửi cậu là đồ hạ nhân, đồ con hoang như vậy thì ai có thể tha thứ cho một tên không biết mình đang phát ngôn ra thứ gi chứ?

Ngao Nguyệt quét mắt nhìn mấy người trong phòng một lượt, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người thiếu niên bị bẩn y phục, cất tiếng nói:

-Ngươi tự giải quyết cho ổn thỏa đi. - Nàng nói xong liền quay người đi theo Hàn Phong Tuyết.

Đi đến hậu viện, Hàn Phong Tuyết dừng chân, quay người lại chậm rãi cất tiếng hỏi:

-Cô đi theo ta làm gì?

Ngao Nguyệt cười nhẹ rồi nói:

-Ta hi vọng ngươi có thể bỏ qua cho hắn một lần, thân phận của hắn thực sự không phải là đơn giản.

Hàn Phong Tuyết cười lạnh nói:

https://thuviensach.vn

-Việc của tôi không cần cô quan tâm, cô thích nghe trộm đến vậy sao?

Ngao Nguyệt bị Hàn Phong Tuyết vạch mặt, gương mặt hơi ửng hồng, cảm thấy con người cậu thật thú vị bèn thấp giọng nói:

- Không phải là ta cố ý đâu nha, chỉ có điều sao lúc nãy ngươi lại thôi không làm gì hết thế?.

Hàn Phong Tuyết không muốn cùng nàng đôi co thêm nữa, trở về phòng bếp vội vàng làm việc của mình.

……..

Khắp nơi đều một màu đen kịt, chẳng có lấy một tia sáng nào. Gió nhẹ thổi, mây nhẹ trôi, thời gian nhẹ nhàng trôi qua. Một đám người vừa đi vừa nói rôm rả. Trên con đường lớn phía Đông có một thiếu gia đang cưỡi ngựa, bên cạnh có hai hộ vệ đi cùng. Ở phía sau bọn họ, ánh mắt sắc bén của Hàn Phong Tuyết trong màn đêm như âm hồn không tan, mượn màn đêm đen để hòa lẫn vào đám người, từ từ đi ở phía sau. Thiếu niên kia vừa đi vừa ngân nga hát, bỗng nhiên tiếng vó ngựa từ phía sau vang lên, hai người hộ vệ thoáng kinh hãi, cẩn thận nhìn về phía sau.

“Ôi”, một tiếng kêu vang lên hai người hộ vệ vội vàng quay đầu lại, chỉ nhìn thấy một thiếu gia đang yếu ớt nằm trên lưng ngựa. Hai người vô cùng sợ hãi, chạy đến xem xét tình hình, chỉ thấy trên cổ thiếu gia đó máu chảy như trút nước, không còn một tia cơ hội sống sót nào.

Nhìn xung quanh, mọi người vì thiếu gia bị ám sát mà hỗn loạn cả lên, muốn tìm được hung thủ khó như mò kim đáy bể. Hai người chỉ thấy tay chân rã rời, chỉ trong chớp mắt, thiếu gia của bọn họ đã chết trước mắt hai người họ, hơn nữa ngay cả bóng dáng của kẻ hạ thủ cũng không nhìn thấy, hai người nhìn nhau, cũng không nhìn thấy đám người kia đâu nữa, lần này chở về bọn họ chỉ còn một con đường chết mà thôi.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết ở cách đó không xa theo dõi hết thảy mọi chuyện, nhìn thấy hai người hộ vệ rời khỏi mới thả lỏng người, thầm nghĩ: “Kỹ năng chớp lóe này thật là hữu dụng”.

Ngày hôm sau khắp đế đô đều trở nên rối loạn, toàn thành giới nghiêm, nghe đâu là có kẻ đánh một người thừa kế của một công tước lớn, cháu đích tôn này đang trên đường về phủ thì bị ám toán, hai hộ vệ có tu vi kỹ tông biến mất không thấy tung tích, hung thủ không biết là ai, vị công tước kìa nổi giận hạ lệnh truy lùng khắp thành. Lúc này Hàn Phong Tuyết đang ở giáo đường nghe giảng về thủy hệ phân chi của giáo kỹ hệ, mọi thứ xảy ra bên ngoài đều không biết, đội quân lùng bắt hung thủ cũng khôg dám đến tứ đại học viện giở trò ngang ngược.

Ngày hôm qua vị thiếu gia bị ám toán kia còn cùng ăn cơm với đám nam nữ quý tộc ở tửu lâu, mặc dù từng nghi ngờ Hàn Phong Tuyết, nhưng lời của Ngao Nguyệt đêm qua vẫn còn văng vẳng bên tai bọn họ, “Việc ngày hôm nay cũng không nên nói ra ngoài, bằng không thì mất mạng là chuyện không thể tránh khỏi nhưng còn liên lụy đến gia tộc mới là chuyện lớn”. Bọn họ lúc này đều có một nghi vấn, “Hàn Phong Tuyết, hỏa phu của Long Phụng tề vũ rốt cuộc là thần thánh phương nào, vì sao lại có năng lực lớn như vậy”.

https://thuviensach.vn

Chương 49: Trở Về Quê Hương

Không khí khẩn trương tấp nập của Đế đô kéo dài suốt mười ngày, nhưng tung tích của kẻ giết người lại như đá chìm dưới biển, như chưa từng xuất hiện, ngay cả hộ vệ của Âu thiếu gia cũng không tìm thấy ai, giống như tan biến chưa từng xuất hiện vậy.

Bên trong kí túc xá của học viện Diệu Huy , Lãnh Vô Nhai hỏi Hàn Phong Tuyết:

- Đại ca, kì nghỉ nửa tháng này huynh đã có dự định gì chưa? Mỗi khi kết thúc một năm học, học viện Diệu Huy sẽ cho các học viên được nghỉ ngơi nửa tháng.

Hàn Phong Tuyết cười một tiếng, nói:

- Ta phải về nhà một chuyến, còn đệ thì sao?

- Đệ dự định đi vào rừng núi luyện tập, tăng cường năng lực chiến đấu.

- Ừ, thế cũng tốt, vậy thì huynh đệ chúng ta hẹn sang năm gặp lại rồi. Hàn Phong Tuyết vỗ vai Lãnh Vô Nhai nói.

Tối hôm đó, bốn người trong ký túc cùng nhau vui chơi tới tận khuya.

.....

Núi Phượng Tê, những đám mây bay lơ lửng trên không trung, kéo dài thẳng tới thôn Phượng Tê. Lúc này, tất cả mọi người trong Phượng Tê thôn đang vô cùng nhộn nhịp, bận rộn chuẩn bị đón năm mới.

https://thuviensach.vn

Nhìn ra nơi xa, một tia ánh sáng màu sắc rực rỡ đang đi chuyển với tốc độ nhanh tới bên này. Đến gần một chút để nhìn, thì ra là một con tiểu điêu màu sắc rực rỡ, trên lưng điêu là một đôi nam nữ đang cười nói vui vẻ.

- Thiếu gia, phía trước là nhà cậu rồi. - Cô nương cất tiếng.

- Ừ, trước mặt chính là nhà của ta. Giọng nói của Hàn Phong Tuyết chứa đựng đầy tình cảm.

"Ông nội, bà nội, sức khỏe của ông bà dạo này sao rồi. Mẹ, người lại ở đâu rồi. Cậu thanh niên bé nhỏ thở dài trong lòng, cậu đã rời xa gia đình được tròn một năm rồi.

Tiểu điêu bay về phía trước, từ từ đáp xuống Phượng Tê thôn.

- Phượng hoàng, nhìn này, mau tới đây mà xem, thì ra trên núi của chúng ta thật sự có phượng hoàng. - Một đám trẻ nhỏ đang chơi ở bên ngoài, nhìn thấy tiểu điêu đang hạ xuống, một đứa trẻ vì kích động quá mà hét lên.

- Đó là thần tiên sao, sao lại có thể ngồi trên lưng của phượng hoàng, nếu như ngày nào cũng có thể cưỡi trên lưng mà đi chơi khắp nơi thì thật là thích quá.

Có người nhận ra Hàn Phong Tuyết, nói

- Là thiếu gia Phong Tuyết, Phong Tuyết thiếu gia cưỡi phượng hoàng quay trở về rồi.

- Tiểu mập thối, dì Xuân, Quách thúc..., không nhận ra Phong Tuyết nữa rồi. - Hàn Phong Tuyết mỉm cười chào hỏi.

Tất cả mọi người trong thôn đều mở to mắt ra để nhìn, quả đúng là Phong Tuyết thiếu gia rồi. Họ vẫn có cảm giác như đang nằm mơ vậy, đứa

https://thuviensach.vn

trẻ chăm chỉ, cần cù trong mắt bọn họ mới xa gia đình được một năm, khi trở về lại cưỡi trên lưng phượng hoàng, điều này đối với những người sống cuộc đời bình thường trong thôn nhỏ mà nói là quá kì diệu.

- Có phải là ta đã khoe khoang quá rồi không, sớm biết như vậy ta đã hạ xuống từ sớm rồi đem tiểu điêu giấu đi.

Không ngờ rằng tiểu điêu lại bị những người nông dân đơn thuần chất phác này ngộ nhận là phượng hoàng. Trong một ngôi nhà tranh lá cỏ giữa thôn, một người phụ nữ chạy nhanh như gió vào phòng, vẫn còn thở hổn hển, nói với hai người trong nhà

- Hàn bá, Phong Tuyết nhà bác đã trở về rồi, cưỡi phượng hoàng trở về. - Lúc nói chuyện người phụ nữ vẫn vô cùng kích động.

- Phượng hoàng - Mặc dù trong lòng vẫn có chút hoài nghi, nhưng hai vị vẫn chạy vội ra bên ngoài, họ ngày ngóng đêm mong cháu trở về.

Nhìn thấy vết tích của tháng năm đã hiển hiện trên khuôn mặt ông bà, sống mũi Hàn Phong Tuyết chợt cay cay, giọng nghèn nghẹt giống như bị ai đó bịt lại. Bước đến trước mặt ông bà, Hàn Phong Tuyết khom hai đầu gối, quỳ xuống dưới mặt đất :

- Ông, bà, cháu trai bất hiếu, lâu như vậy rồi mới về thăm hai người.

Hai tay run run đỡ lấy Hàn Phong Tuyết đứng dậy, hai người nói:

- Trở về là tốt rồi, trở về là tốt rồi. - Ánh mắt Lưu Hạnh Hương dường như muốn rơi lệ.

- Ông, bà. - Tàn Nguyệt cung kính gọi hai tiếng, chứng kiến tình cảm sâu đậm của Hàn Phong Tuyết cùng hai vị làm cho Tàn Nguyệt nhớ đến bố mẹ của mình, giọng nói đượm chút nghẹn ngào.

https://thuviensach.vn

- Đây là..... - Hàn Thiên Quân dùng ánh mắt thắc mắc hướng về phía Phong Tuyết.

- Ông, bà, đây là tiểu Nguyệt, một năm trước gia đình cô ấy xảy ra biến cố, giờ nhà cô ấy không còn ai thân thích cháu đành tự ý nhận cô ấy làm tiểu muội.

- Tiểu Nguyệt đúng không, mau tới đây ngồi, hai đứa con cũng mệt rồi. - Nét mặt Lưu Hạnh Hương vô cùng hớn hở, dường như vô cùng vui mừng.

Hàn Phong Tuyết quay người nói với những người hàng xóm thân thích đang đứng ở xung quanh:

- Các thúc , dì, con có chút quà muốn tặng mọi người

Nói xong cậu dắt tay Tàn Nguyệt đi vào trong phòng. Sau một hồi ồn ào náo nhiệt, mọi người trong thôn đều xách quà trong tay, vui vẻ quay về. Lúc này, mặt mũi Hàn Thiên Quân vô cùng hồng hào rạng rỡ, trong lòng được an ủi vô cùng, nhìn thấy Hàn Phong Tuyết ở bên ngoài cuối cùng cũng tu luyện thành thục, bắt đầu hiểu nhân tình thế thái, trong lòng đương nhiên vô cùng vui mừng.

Hôm đó, Hàn Phong Tuyết kể cho ông bà nghe những trải nghiệm trong một năm qua, cho đến tận khi màn đêm buông xuống mới kể hết. Hai người yên lặng ngồi nghe, mỗi khi nghe đến phần đặc sắc đều vô cùng tự hào, mà mỗi khi nghe đến nguy hiểm thì lại hồi hộp vô cùng, cho dù Hàn Phong Tuyết đã an toàn ở bên cạnh họ hồi, họ vẫn không khống chế được mình mà lo lắng.

- Thế giới này thật là rộng lớn, những kinh nghiệm mà Phong Tuyết trải qua trong một năm qua còn đặc sắc hơn trải nghiệm cả đời người của lão già này. Xem ra cả đời này ta đúng là sống uổng rồi. - Những lời nói của Hàn Thiên Quân nghe có phần hiu quạnh, đó là cảm giác của rất nhiều tráng sĩ khi về già. Nhưng chỉ cần nghĩ tới việc Hàn Phong Tuyết đã đạt được

https://thuviensach.vn

giáo kỹ bảy sao thì ông cũng thoải mái hơn, trong khoảng thời gian một năm từ giáo kỹ ba sao đột phá tới bảy sao, làm gì có thực lực nào có thể cường mạnh hơn cháu của mình, điều này cũng là một chuyện vui đối với lão già này rồi.

Ba ngày trong chớp mắt đã trôi qua, trong ba ngày này, Hàn Phong Tuyết luôn ở bên cạnh ông, Tàn Nguyệt cũng vô cùng thân thiết với hai người, hai người còn đối với Tàn Nguyệt vô cùng tốt làm cho Hàn Phong Tuyết có chút đố kị, đối xử còn tốt hơn cả với cậu ấy.

- Mai lại là năm mới rồi, xem ra năm nay phải hành động nhiều hơn rồi. - Hàn Phong Tuyết ngồi trong phòng tính toán chuyện bên ngoài.

Sau khi ăn xong bữa cơm tất niên, Hàn Phong Tuyết nói với ông bà:

- Ông, bà cháu có món đồ muốn đưa cho hai người. - Nhìn thấy ánh mắt nghiêm túc của Hàn Phong Tuyết, hai người bỗng trở nên nghiêm túc.

Tay Hàn Phong Tuyết cầm lấy một gốc hà thủ ô, mặc dù lần trước mua với giá cũng không cao lắm, nhưng ít nhất thì nó cũng đã sống được nghìn năm rồi.

- Đây là cây thuốc mà con nói đạt được ở trên núi sao, cây hà thủ ô này chắc là phải sống hàng nghìn năm rồi nhỉ, đồ quý như vậy mà vẫn còn giữ lại bên mình, không cần lãng phí cho hai người già sắp sửa chui xuống đất như chúng ta đâu. - Mặc dù nghe Hàn Phong Tuyết nói có rất nhiều cây thuốc quý, nhưng chỉ là nghe kể, khi được tận mắt chứng kiến vẫn không khỏi bị ngạc nhiên. Nghe thấy những lời từ chối của Hàn Thiên Quân, Hàn Phong Tuyết nhẫn nại nói:

- Ông, bà, hai người vì gia tộc của chúng ta đã hao tâm tổn sức rất nhiều rồi, bây giờ cháu đã có thể gánh vác thay hai người, hai người nhất định phải giữ gìn sức khỏe, nếu như ngay cả tấm lòng nhỏ này của cháu mà hai người cũng không nhận, vậy thì chẳng phải là làm cho cháu trở thành người

https://thuviensach.vn

bất hiếu sao. Huống hồ, mặc dù cây hà thủ ô này rất quý nhưng bên cạnh Phong Tuyết còn rất nhiều cây thuốc quý hơn, ít đi một cây cũng không có vấn đề gì.

- Được, được, nếu cháu của ta đã nói như vậy, người làm ông như ta cũng không cần khách khí nữa.

Lúc này Hàn Phong Tuyết mới lộ ra nụ cười mãn nguyện.

Ngày thứ hai tỉnh dậy, mái đầu tóc bạc của Hàn Thiên Quân và Lưu Hạnh Hương đã không còn, sắc mặt cũng không còn nhợt nhạt nữa mà hồng hào tràn đầy sức lực, thậm chí ngay cả những nếp nhăn cũng biến mất. Người ta thường nói một đêm thành tóc bạc, mà hai người họ lại là một đêm mà trẻ ra mấy chục tuổi, thậm chí còn nhiều hơn.

Hai cặp mắt của Hàn Thiên Quân sáng ngời, có thần sắc, nhìn thấy Hàn Phong Tuyết bước tới, mỉm cười nói:

-Phong Tuyết, dậy sớm vậy à. - Giọng nói nghe vô cùng khỏe khoắn, đến Hàn Thiên Quân cũng bị giọng nói của mình dọa cho ngẩn cả người ra.

Ánh mắt của Hàn Phong Tuyết thay đổi khác thường, chứng kiến ông bà dường như đã trở về được những năm tháng tuổi trẻ, trong lòng cảm thấy rất mãn nguyện, rất ngọt ngào như vị của mật ông vậy.

Hàn Thiên Quân và Lưu Hạnh Hương đối diện nhìn nhau, như nhìn thấy sự yên vui trong mắt của đốiphương vậy, nhìn thấy được ngày mai.

https://thuviensach.vn

Chương 50: Mở Võ Đài Khiêu Chiến

- Ông nội, cháu muốn đi vào trong thành một chuyến. - Chuyện của mẹ, Hàn Phong Tuyết sao có thể từ bỏ, mấy ngày này cậu tích cực, nhẫn nại đi tìm hiểu tung tích của mẹ và cùng với ông bà đón năm mới.

Nghe những lời của Hàn phong Tuyết, sự hưng phấn của hai người lập tức biến mất, chỉ còn lại sự âu sầu buồn bã. Hàn Thiên Quân thở dài nói:

- Phong Tuyết, năm vừa rồi ta cũng đi vào trong thành dò hỏi tin tức của mẹ cháu, nhưng cũng không hề có chút tin tức nào, cháu khó khăn lắm mới trở về một lần, đi tìm mẹ cũng là điều nên làm, nhưng cũng đừng nuôi hi vọng quá nhiều, đợi sau này khi thực lực mạnh lên rồi, muốn tìm một người sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. - Mặc dù ngoài miệng nói như vậy nhưng ông cũng không phải không muốn đi tìm Mộ Dung Tình, vì để cho Hàn Phong Tuyết bớt khổ não, ông mới miễn cưỡng nói như vậy, hi vọng càng lớn thì thất vọng sẽ càng nhiều.

Hàn Phong Tuyết đương nhiên hiểu được dụng ý của Hàn Thiên Quân, nhưng cậu làm sao có thể làm như vậy được, trong lòng cậu lúc nào cũng canh cánh nỗi nhớ thương mẹ.

Đi vào thành, nhìn những con đường vừa quen thuộc vừa lạ lẫm, Hàn Phong Tuyết không có cảm xúc bùi ngùi, năm tháng như thoi đưa, thế sự xoay vần, sự thay đổi của thế giới bên ngoài đúng là nhanh thật. Bốn năm trước, người nắm giữ phong thành là Hàn Gia, một trong tứ đại thế gia, vậy mà hôm nay, phong thành lại chỉ có tam đại thế gia, Hàn Gia đã bị đá ra khỏi vũ đài lịch sử rồi. Còn cậu, Hàn Phong Tuyết, bốn năm trước là con trai của đệ nhất thiên tài, bị người đời cười nhạo là đệ nhất phế vật, bây giờ

https://thuviensach.vn

lại trở thành một cao thủ giáo kỹ tu luyện đạt tới cấp bậc bảy sao, cho dù cậu có chủ động nói cho mọi người biết cũng e là chẳng có ai dám tin.

Trạm dừng chân thứ hai tại phong thành vẫn là Mộ Dung phủ, nhìn từ bên ngoài cảnh tượng vô cùng hoang vắng, cũ nát, bước vào trong xem, Hàn Phong Tuyết nhất thời cảm thấy lạnh lẽo, hòn giả sơn một năm trước đã không thấy, chỉ còn lại một đống hoang tàn đổ nát . “ Ông ngoại, Cậu, mọi người nhất định không được xảy ra chuyện gì”. Hàn Phong Tuyết thầm cầu nguyện trong lòng, chân rảo bước đi nhanh tới mấy gian nhà còn sót lại.

Cánh cửa phòng vẫn mở, Hàn Phong Tuyết đi thẳng vào, chỉ thấy một ông già tóc bạc thần sắc xanh xao nằm trên chiếc giường hẹp, thỉnh thoảng ông vẫn còn ho khan vài tiếng, bên cạnh là một người trẻ đang cho ông uống thuốc. Hàn Phong Tuyết nhào người tới bên giường quỳ xuống, sự tức giận trong lòng làm cho cậu như muốn phát điên,

- Ông ngoại, việc này do kẻ nào gây ra, kẻ nào?

Mộ Dung Khiếu bị dọa làm cho giật mình, sau khi nhận ra chàng thanh niên trẻ đúng là Hàn Phong Tuyết, cười chua chát một tiếng,

- Ngoài Lưu gia thì còn có ai nữa đây. - Mộ Dung Hạo chứng kiến cặp mắt đỏ ngàu của Hàn Phong Tuyết, cười nói - Phong Tuyết, tới đây là tốt rồi, không ngờ trước khi ta chết vẫn còn được nhìn thấy cháu của mình, xem như trời cao không bạc đãi ta rồi.

- Lưu gia, lại là Lưu gia. - Sự thù hận trong cặp mắt của Hàn Phong Tuyết trở nên đỏ ngầu như máu của chó sói, không chết không thôi. Như chợt nhớ ra điều gì, Hàn Phong Tuyết vội vàng lấy một nửa cây hà thủ ô còn lại mà ông bà nội không nỡ dùng hết đưa cho Mộ Dung Khiếu nói: - Cậu, nhờ cậu đem cái này nấu thành thuốc cho ông ngoại uống.

Mộ Dung Khiếu ngẩn người trong giây lát, ngay sau đó lộ ra nụ cười vui mừng khôn xiết, cầm lấy cây hà thủ ô chạy đi, còn đâu điệu bộ khí phách

https://thuviensach.vn

của công tử trong gia đình quyền quý, hoàn toàn giống như một tên hành khất đói bụng được cho ăn. Vì cha, hắn đâu dám nghĩ đến hình tượng nữa, thậm chí ngay cả chào một tiếng hắn cũng chưa kịp nói liền chạy đi, lúc này còn cần khách khí với Hàn Phong Tuyết làm gì nữa.

- Phong Tuyết, đó chỉ là một nửa của cây hà thủ ô phải không, một nửa đã to như vậy, cháu lấy ở đâu ra vậy. - Mộ Dung Khiếu nhẹ nhàng hỏi.

- Ông ngoại, ông cứ cố gắng nghỉ ngơi tĩnh dưỡng, nhất định đó không phải là đồ ăn cướp đâu ạ. Ông yên tâm, cháu nhất định làm cho người khỏe mạnh trở lại.

Mộ Dung Khiếu nhìn Hàn Phong Tuyết cười, không nói nhiều thêm, có một đứa cháu ngoại ngoan như vậy, ông còn cần nói gì nữa chứ.

Buổi chiều, thần sắc và tinh thần của Mộ Dung Hạo đã tốt lên rất nhiều, ông cùng Hàn Phong Tuyết ngồi nói chuyện đàm tiếu, không còn bóng dáng của một người già ốm yếu bệnh tật, sau khi dùng xong hà thủ ô, Hàn Phong Tuyết lại đem cho ông một vài loại nhân sâm quý để uống, mặc cho Mộ Dung Hạo không đồng ý, Hàn Phong Tuyết và Mộ Dung Khiếu vẫn âm thầm đem đi sắc, chơi theo lối "gạo náu thành cơm", "ván đã đóng thuyền" đợi cho Mộ Dung Hạo uống xong rồi mới nói, khiến ông không uống cũng không được. Cứ như vậy, mới được nửa ngày, ông đã hồi phục được sức khỏe, thậm chí so với trước khi bị bệnh còn trẻ hơn, có thần sắc hơn.

Tin tức về Mộ Dung Tình vẫn chưa thấy đâu, thậm chí vì chuyện này mà Mộ Gia và Lưu gia cũng đánh nhau nhiều lần. Lúc đầu, Mộ gia đi khắp nơi để tìm hiểu tin tức về Mộ Dung Tình, vì nghi ngờ Lưu gia, bèn đột nhập vào Lưu phủ, không ngờ lại bị phát hiện, sau đó, Mộ gia liên tiếp gặp phải tai ương, trừ việc giữ lại mấy gian phòng đã bị đánh đổ nát, những thứ có thể cướp đều cướp, có thể đốt thì đốt, còn độc ác hơn bọn cướp. Người hầu hạ trong nhà đều bỏ đi hết, vì vậy bây giờ chỉ còn lại Mộ Dung Khiếu và Mộ Dung Hạo, thậm chí ngay cả Mộ Dung Khiếu vì phản kháng cũng bị

https://thuviensach.vn

đánh cho trọng thương, nếu hôm nay không phải Hàn Phong Tuyết đến đúng lúc, chỉ sợ Mộ Dung Hạo thật sự sẽ lành ít dữ nhiều.

- Ông ngoại, nếu như phong thành cũng không thể tiếp tục ở được nữa, chi bằng hai người chuyển nhà tới Phượng Tê sơn sống cùng với ông nội của con, như vậy chúng ta có thể chăm sóc lẫn nhau.

- Ban đầu ta cũng có dự định như vậy, nhưng sau khi suy xét kĩ tình hình của bản thân, không nhẫn tâm để Thiên Quân huynh bị liên lụy, vì vậy ta mới không để tâm tới nữa. Bây giờ tình hình sức khỏe của ta tốt lên nhiều rồi, đành làm phiền Thiên Quân huynh rồi, không thể ngờ, hai ông bà thông gia, đến khi già rồi lại có thể cùng nhau uống trà đánh cờ đàm đạo.

Nói xong liền lập tức hành động, thu dọn xong đồ đạc, mấy người cùng nhau quay về Phượng Tê thôn, nhìn thầy cha con Mộ Dung, Hàn Thiên Quân cũng vô cùng vui mừng. Hàn huyên tâm sự đôi câu, sau đó mọi người cùng nhau bố trí xây dựng phòng ốc, đối với giáo kỹ mà nói, chuyện này căn bản chỉ như ăn bữa ăn sáng mà thôi, đến Tàn Nguyệt cũng vô cùng bận rộn, chỉ có Hàn Phong Tuyết một mình quay lại phòng thành, trước khi đi cậu nói nếu trong vòng ba ngày mà không tìm thấy Mộ Dung Tình thì sẽ quay lại.

“ Lưu gia, xem ra trước hết ta càn phải nắm bắt được một số tin tức của chúng có lợi cho ta đã" - Hàn Phong Tuyết âm thầm nghĩ rồi quay lại Phong Thành

Hôm nay, sau khi yên tĩnh vài tháng thành đô lại nhộn nhịp trở lại, giữa trung tâm thành, một cậu thanh niên mười tuổi, mở lời thách đấu, ngôn ngữ ngông cuồng: Nghe nói tam đại thế gia trong thành nhân tài đông đúc, đệ nhất Lưu gia càng nhiều cành vàng lá ngọc, đời sau vượt trội hơn đời trước. Hôm nay, ta tiểu tử Tuyết Phong, mở võ đài trong vòng ba ngày, muốn giao lưu với những thanh niên dưới hai mươi lăm tuổi trong tam đại thế gia, xem tam đại thế gia có chân tài thực học hay chỉ là hư danh.

https://thuviensach.vn

Tin tức truyền từ người này sang người khác chấn động khắp phong thành, nhất thời muôn người đổ ra đường, đều chạy tới xem rốt cuộc là thần thánh phương nào lại ngông cuồng ngạo mạn như vậy, tất cả mọi người đều bàn tán ồn ào, nhìn thấy cậu thanh niên lập võ đài, nhất thời sự háo hứng hưng phấn của những người chạy tới đều xuống dốc không phanh, có người cho rằng cậu thiếu niên này bị điên, hoặc đang muốn tìm đến cái chết, nhưng cũng có người cho rằng cậu là người phi phàm, có thể thật sự có bản lĩnh.

Đương nhiên, là lừa hay ngựa, đem ra nhìn xem sẽ biết. Hôm đó, mấy đám con cháu ba nhà đều chế nhạo Phong Tuyết không biết tự lượng sức mình, vừa vặn có một cơ hội lộ diện tốt như vậy, người nhà của tam đại thế gia đương nhiên phải nắm chắc, kết quả là chưa kịp tung ra chiêu nào liền bị đẩy xuống khỏi võ đài, trên võ đài lúc đó chỉ còn lại công tử của tam đại thế gia, Hàn Phong Tuyết cười, nụ cười như có chút độc ác, công tử của tam đại thế gia được cậu thương tình mà chỉ bẻ gãy có mấy đoạn xương sườn. Như thế với cậu cũng là đã giảm nhẹ bản án cho gia đình nhà hắn rồi

Sau một màn chào hỏi đầy kịch tính, ngay lập tức đám quần chúng liền ồn ào lên, xem ra cậu thiếu niên kia không phải là điên, mà thật sự có năng lực.

https://thuviensach.vn

Chương 51: Độc Chiến Tam Đại Thế Gia

Ngày thứ hai, sự việc truyền đến tai người đứng đầu của tam đại thế gia. Ngoài việc mắng chửi thậm tệ đám con cháu vô dụng đã tham gia nghênh chiến ở trên võ đài ra, họ cũng dắt thêm một đàn hậu bối có thực lực tới võ đài để dạy dỗ cho tên tiểu tử hỗn xược kia, dám mở võ đài thách thức tam đại thế gia.

Nhưng việc ngoài dự đoán là, lúc dắt theo đám hậu bối đi nghênh chiến thì hoành tráng, oai phong lẫm liệt, mà lúc về thì te tua phờ phạc, không mặ mày nở hoa thì cũng răng lợi rụng rời, chân tay gãy từng khúc .Vì vậy tam đại thế gia bắt đầu nghiêm túc hẳn lên, cần biết rằng đám hậu bối mà họ mang ra thi đấu đều được coi là những người có thực lực trong dòng tộc, thậm chí còn là giáo kỹ bậc cao, vậy mà khi trở về lại trở thành như vậy, tinh thần ủ rột, theo như họ nói thì không ai có khả năng chống nổi qua ba chiêu của người thiếu niên mở võ đài kia.

- Xem ra, có người cố tình bày chuyện. - Những người đứng đầu trong ba gia tộc đều không hẹn mà đồng thời có suy nghĩ đó. Cũng không thể trách bọn họ phản ứng chậm chạp, nếu như nói một cậu thiếu niên mười bốn tuổi lại tới phá vỡ địa bàn của tam đại thế gia quyền uy nhất phong thành, nếu như không phải là tận mắt chứng kiến thì sẽ chẳng có ai tin cả.

Ngày thứ ba, bốn phía chung quanh võ đài chật ních người xem đầy tò mò kích thích, nếu như nói người đứng xem ở đây chỉ cần giơ tay áo lên thì mồ hôi rơi như mưa cũng không có gì là thái quá.

- Nhìn kìa, Hà gia chủ và Lưu gia chủ cũng đích thân mang người tới rồi kìa. Ngay cả Lưu tổng quản Lưu Vẫn cũng tới rồi. Xem ra, lần này cần phải

https://thuviensach.vn

động thủ thật rồi. - Những người đứng ở xung quanh nói.

- Đó là đương nhiên, hai ngày này cậu thiếu niên đã đánh cho đám hậu bối của cả ba nhà họ một trận, khiến họ mất thể diện ở phong thành. Nếu như không cho cậu ta biết thực lực thực sự của tam đại thế gia này thì tam đại thế gia này làm gì còn mặt mũi để lăn lộn ở phong thành nữa. Đường đường là tam đại thế gia lại bị một tên tiểu tử giẫm lên mặt. -Một người qua đường nói.

Đột nhiên, ba người qua đường hung hăng đi tới võ đài, đoàn người phía sau tự động đứng lui ra nhường chỗ. Người của ba nhà gặp nhau, chào hỏi nhau một tiếng. Một vị quản gia của Tống gia bước lên võ đài, hắn nhìn Hàn Phong Tuyết đang nhắm mắt dưỡng thần tỏ rõ vẻ mặt không vui liếc một cái, nói một cách giả tạo:

- Không biết đại danh của vị tiểu huynh đệ đây, là tráng sĩ phương nào. - Hàn Phong Tuyết của bốn năm trước đã thay đổi rất nhiều, dù năm ấy có nhìn thấy hắn thì bây giờ cũng đã không thể nhận ra rồi. Hàn Phong Tuyết khẽ mở mắt, lờ đờ nói:

- Tiểu tử Tuyết Phong, chỉ có một ý niệm đơn giản là muốn gặp gỡ giao lưu với những anh tài của tam đại thế gia, không hề có ý đồ gì khác, cũng không có ai đứng đằng sau, các người có thể yên tâm được rồi, cũng không cần thăm dò làm gì, không có can đảm thì sớm muộn gì cũng cuốn xéo thôi.

Những người đứng xung quanh bắt đầu cười rộ lên, những năm gần đây tam đại thế gia hung hăng phách lối rất nhiều, những người bách tính thường dân vô cùng giận mà không dám lên tiếng, bây giờ nhìn thấy bọn họ bị chọc tức, khó tránh khỏi cảm giác vui sướng trong lòng.

Nghe những lời của Hàn Phong Tuyết, sắc mặt của quản gia trong nháy mắt liền thay đổi, vừa nãy còn giữ bộ mặt tươi cười giả tạo, bây giờ đôi mắt

https://thuviensach.vn

hình tam giác kia biến thành một đường, tốc độ đó thật khiến cho người ta xem thế là đủ , âm trầm nói:

- Đồ không biết phải trái nhà ngươi, không biết từ đâu chạy tới, dám tới đây gây rối, thế thì đừng trách ta đây không khách sáo.

- Các người không cần khách sáo, có bản lĩnh thì cứ việc lên đài, ông đây chấp hết, không cần tốn hơi thừa sức như mấy con chó cứ cắn gâu gâu ẳng ẳng mãi không chịu dừng. - Hàn Phong Tuyết chế giễu bọn họ tới tận cùng. Đối với tam đại thế gia kia cậu càn gì phải khiêm nhường nữa.

Sắc mặt của quản gia trầm xuống, ống tay áo vung lên, hừ lạnh một tiếng nói:

- Tiểu tử, ngươi đợi đấy.

Sau khi ba nhà bàn bạc xong xuôi, quyết định để một người trong số đám hậu bối của Tống gia lên nghênh chiến thử, để thăm dò thực lực đối phương. Một cậu thiếu gia thanh tú bước lên võ đài, nói với Hàn Phong Tuyết:

- Tiểu tử, Tống Việt ta tới đây tiễn ngươi một đoạn đường.

Đối với loại người nói khoác không biết ngượng mà nói, Hàn Phong Tuyết coi như không nghe thấy, từ từ nói:

- Chuẩn bị xong chưa?

- Hừ, đối phó với ngươi mà cần chuẩn bị sao?

Tống Việt vừa nói xong, chỉ nhìn thấy bóng người lóe lên, Hàn Phong Tuyết vừa ngồi kia đã không thấy đâu nữa, phần bụng bị lõm xuống, sau đó thì như cưỡi mây cưỡi gió mà bị bay ra ngoài. Hàn Phong Tuyết lại trở về vị trí cũ, lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

- Miệng vẫn còn hôi sữa mà đã học người ta ra ngoài đánh lộn hả.

Tốc độ thật nhanh, lực thật mạnh, đó là đánh giá của mọi người về Hàn Phong Tuyết.

Sắc mặt của tộc trưởng nhà họ Tống vô cùng khó coi, cho dù bị ai đánh cho một cái tát cũng sẽ vô cùng khó chịu, mặc dù không phải là đánh thật, nhưng hành động của Hàn Phong Tuyết biểu lộ một cách rõ ràng không phải nghi ngờ gì nữa.

Mặc dù trong lòng vô cùng phẫn nộ, nhưng Tống gia chủ vẫn giữ được vẻ ngoài bình tĩnh, cũng không có ý định đem thêm bất kì một người nào trong Tống gia lên đài nữa, những người trong võ trường bây giờ, ai ai cũng biết được sức mạnh của Hàn Phong Tuyết.

Quả nhiên, lão già xảo quyệt Tống gia quyết định lôi theo Hà gia và Lưu gia cùng xuống nước, yêu cầu mỗi nhà cử ra một người, luân phiên ra trận, những kẻ xung phong đi đầu trong đám con cháu của Hà gia và Lưu gia, đều gặp phải tình cảnh giống như của Tống Việt.

Quản gia họ Lưu - Lưu Vẫn sau khi xem kết quả của hai vòng đấu nhận thấy không ai có thể vượt qua được đối phương, cuối cùng cũng mở miệng nói:

- Xem ra chúng ta cần phải cử ra một người có thực lực mạnh đứng ra, tiếp tục như vậy thì sẽ không còn mặt mũi nào cả.

- Thế Viễn, dựa vào thực lực một giáo kỹ hai sao như con, có thể đánh bại được hắn rồi. Ta muốn xem tên tiểu tử này, có phải có ba đầu sáu tay thật sự hay không. - Hà gia chủ đã cử ra con át chủ bài của Hà gia, Hà Thế Viễn lên đài, như vậy họ Hà cũng có thể càng oai phong hơn.

- Được, Hà gia chủ quả thật là thẳng thắn, với tu luyện của Thế Viễn, nhất định có thể bắt được tên tiểu tử kia. - Mặc dù ngoài miệng khen Hà

https://thuviensach.vn

Thế Viễn, nhưng trong lòng Lưu Vấn lại than thầm một tiếng đáng tiếc. Tiếc là hai vị thiếu gia không có ở đây, cho dù là tiểu thư cũng tốt, nếu không thì hào quang đâu đến lượt của Hà gia. Bọn họ không hề nghĩ tới việc Hàn Phong Tuyết có thể thắng lợi, mặc dù biểu hiện của Hàn Phong Tuyết vô cùng mạnh, nhưng nếu phải so sánh với một cao thủ ít nhất là giáo kỹ thổ sáu sao, họ không dám tin ràng một cậu bé mười bốn tuổi lại có giáo kỹ tu luyện, đó là điều quá mơ hồ.

Hà Thế Viễn bước lễn võ đài, giống như một con mãnh hổ săn mồi đích thực, hung tợn nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết, lúc nào cũng chuẩn bị tư thế sẵn sàng tấn công. Hàn Phong Tuyết lộ ra nụ cười ấm áp:

- Trước hết hãy chơi với ngươi một lát đã nào.

- Goàm..... - một tiếng hét lớn, hai chân của Hà Thế Viễn đạp xuống đất, đầu giống như một con báo hướng về phía Hàn Phong Tuyết. Cảm nhận được sự rung chuyển của lôi đài, người của tam đại thế gia không kìm nén được lớn tiếng khen " Tốt lắm! ".

Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng tránh được đòn tấn công của Hà Thế Viễn, bước chân di chuyển nhẹ nhàng, như nàng tiên nữ khiêu vũ, lại giống như Phượng Vũ Cửu Thiên. Hà Thế Viễn di chuyển cẩn thận, mỗi quyền đều mang theo kình phong, nhưng ngay cả áo của Hàn Phong Tuyết cũng chưa chạm được vào.

"Bộ pháp này là lăng ba vi bộ, hèn chi ngay cả long chiến cũng có phần tôn sùng, dựa vào võ sĩ bậc trung mà thi triển ra lại có thể nhẹ nhàng ung dung đem ra công kích Hà Thế Viễn, sau này phải tu luyện nhiều hơn mới được." - Phong Tuyết thầm khen.

Nếu như Hà Thế Viễn biết được Hàn Phong Tuyết lại đem lăng ba vi bộ ra công kích hắn, không biết sẽ có cảm nghĩ gì. Những người đứng xung quanh chứng kiến bộ pháp ưu mỹ của Hàn Phong Tuyết, trong lòng thầm

https://thuviensach.vn

nghĩ: "Thì ra đi bộ lại có thể đi như thế". Người của tam đại thế gia lại nhíu mày, chứng kiến Hà Thế Viễn không cách nào động đến đối thủ, trong lòng không khỏi quýnh lên, thậm chí một số đứa còn chửi thành tiếng, hô to Hàn Phong Tuyết là con rùa đen rụt đầu. Hà Thế Viễn ngừng công kích, nhìn Hàn Phong Tuyết cười lạnh nói:

- Ngươi chỉ biết trốn thôi sao.

- Muốn đụng độ sao, vậy thì chuẩn bị đi nhé. Nói xong nguyên tố hỏa phun ra ngoài, hai tay Hàn Phong Tuyết thành hai quả đấm đỏ ngầu.

Cảm nhận được khí nồng nặc của nguyên tố hỏa, Hà Thế Viễn nghiêm túc lại, nguyên tố băng cũng được xuất ra từ hai quả đấm, chuẩn bị quyết đấu mãnh liệt một lần.

- Một quyền định thắng bại. - Hàn Phong Tuyết nói, chân khẽ mở, nhẹ nhàng bay về phía Hà Thế Viễn

Hà Thế Viễn bắt chước sự mãnh liệt đó, mang theo khí thế chưa từng có từ trước tới nay, chạy hướng về phía Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

Chương 52: Chiến Đấu Với Lưu Thành Phi

“Bành”, âm thanh lớn truyền ra, hai nắm đấm của Hàn Phong Tuyết và Hà Thế Viễn gặp nhau, các nguyên tố bắt đầu vùng lên tàn sát điên cuồng.

“ Đạp, đạp,...” , Hà Thế Viễn lui về bên mép của võ đài mới có thể đứng vững, khóe miệng tràn ra máu tươi, những người nhìn một cách tỉ mỉ còn có thể phát hiện ra hai nắm đấm của hắn đang run rẩy. Trái lại, Hàn Phong Tuyết sắc mặt không đổi, oai phong ngạo nghễ, như núi cao, như tháp sắt, sừng sững bất động.

Trong lòng người của ba đại thế gia ồ lên một tiếng, lập tức nghĩ tới hai từ: "Yêu nghiệt". Không sai, chính là yêu nghiệt, một tên tiểu tử mười bốn tuổi lại có thể dùng nắm đấm đánh bại được một Hà Thế Viễn tu luyện giáo kỹ bao lâu nay, ôn hòa nhàn nhã, không hề có một chút chấn động, rõ ràng có thể nhận thấy khoảng cách của hai người vô cùng lớn, vậy nên ngoài hai chữ yêu nghiệt ra, còn có thể dùng cái gì để hình dung được về Hàn Phong Tuyết nữa đây.

Mọi người xung quanh hai mắt tròn xoe, “ Hắn như vậy mà lại có thể đối đầu với đệ nhất thiên tài của Hà gia, hắn chỉ mới tầm mười bốn tuổi thôi mà.”

Cố gắng hết sức khống chế để không cho nội tạng bên trong mình quay cuồng, Hà Thế Viễn phun ra từng chữ: “ ta không như ngươi”. Nói xong quay mình bước xuống võ đài, nhịn không được mà phun máu ra ngoài, khiến cho mặt đất bị nhuộm thành màu đỏ.

Hà gia vội vàng gọi người tới đỡ Hà Thế Viễn, quay lại nói với Tống gia và Lưu gia: Người này có thiên phú bẩm sinh, Hà gia ta đã tận lực rồi, bây

https://thuviensach.vn

giờ chỉ có thể mời hai vị công tử Lưu gia ra tay. Vốn định khoe khoang xuất đầu lộ diện, không ngờ Hà gia hiện nay lại phải tình trạng như vậy, hắn chưa từng nghĩ tới kết cục này.

Trong lòng Lưu Vẫn cười khổ, nói:

- Ngươi cho rằng ta không muốn để hai vị công tử ra tay hay sao, nhưng Lưu gia chủ đã dẫn theo mấy người con của mình ra bên ngoài bàn chuyện quan trọng rồi, ta làm gì có cách nào. "Nếu không, vừa rồi làm gì có chuyện đến lượt Hà gia lên đài." - Đương nhiên câu phía sau này không thể nói ra được, chỉ là tìm một cái lí do để qua loa lấy lệ.

- Là tên tiểu tử nào ngông cuồng như vậy, khiêu khích nhân tài của tam đại thế gia chúng ta. - Âm thanh rõ ràng vang lên, mang theo sự ngang ngược truyền đến tai của mọi người.

- Là Lưu gia chủ, Lưu thiếu gia cùng với công tử và tiểu thư tới rồi. - Không biết ai đã hô lên một tiếng.

Năm người từ trong đám đông bước ra, người dẫn đầu thần kỳ bay lên trên võ đài, chính là Lưu Ngọc Thanh.

“ Xem ra ngươi sống rất thoải mái”. Hàn Phong Tuyết nhìn Lưu Ngọc Thanh cười lạnh một tiếng trong lòng, hận không thể ngay lập tức cầm cây gậy đánh ngay vào huyệt chết của hắn. Nhìn năm người bước tới, Lưu Vẫn cung kính đi tới bên Lưu Ngọc Thanh, nói thì thầm vài câu vào trong tai hắn , nói xong, thần sắc của Lưu Ngọc Thanh nghiêm túc lên rất nhiều.

Hai vị gia chủ nhà Tống, Hà cũng chắp tay cung kính chào Lưu Ngọc Thanh, mặc dù hiện nay trong thành gọi là tam đại thế gia, nhưng trong lòng tất cả mọi người đều biết rằng, hai nhà Tống, Hà đã không còn thế lực như Lưu gia nữa, Lưu gia mới là lão đại của phong thành.

https://thuviensach.vn

Vừa bước tới, cặp mắt của mấy người ngay lập tức nhìn về phía Hàn Phong Tuyết đang đứng trên đài, ban đầu vẫn chưa có phản ứng gì, chỉ khi nhìn một cách kĩ lưỡng, sắc mặt của Lưu Tú và Lưu Thành Long liền biến đổi, kinh ngạc kêu lên:" Là hắn." - Nhìn bộ dạng kinh ngạc của Lưu Tú, còn đâu bộ dạng ngang tàng lúc trước.

-Sao, ngươi quen biết hắn sao?. - Lông mày của Lưu Ngọc Thanh khẽ nheo lên, hướng về hai người hỏi.

- Vâng, gia gia, hắn chính là người năm trước con và Tú Tú gặp ở tửu lâu. Lưu Thành Long nhớ lại cảnh tượng gặp Hàn Phong Tuyết năm đó, đến bây giờ vẫn còn rùng mình sợ hãi.

- Đúng, lại là hắn, hèn chi hắn dám đến khiêu khích tam đại thế gia. - Lưu Ngọc Thanh cũng có chút bất ngờ, lúc Lưu Thành Long quay về liền đem chuyện ở quán rượu kể lại cho ông nghe, sau đó ông cũng ngay lập tức cho người đuổi theo tìm hiểu tung tích của Hàn Phong Tuyết, nhưng lại không thể nào tìm ra, không ngờ sau một năm, hắn lại dám xuất hiện một lần nữa.

- Phi nhi, xem ra ngoài con ra, ở đây không có ai là đối thủ của tên tiểu tử kia. - Lưu Ngọc Thanh hiền hòa nhìn Lưu Thành Phi , không hề dùng giọng ra lệnh, đứa cháu trưởng này chính là hi vọng của Lưu gia, Lưu Ngọc Thanh đối với hắn còn tốt hơn với con cái của mình.

- Con cũng muốn biết, thực lực của nhị đệ tốt như thế sao lại bị tên tiểu tử kia đánh bại. -Lưu Thành Phi vâng một tiếng, bước lên trên đài.

Hỏa sĩ song hệ chín sao, cho dù ngươi có tư chất thiên bẩm cũng khó thoát được cái chết, "lần này ngươi nhất định phải trả giá đắt cho hành động của mình". Nhìn Hàn Phong Tuyết đứng trên võ đài, ý niệm muốn giết người của Lưu Ngọc Thanh không thể che giấu mà lộ diện rõ ràng ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

- Quả nhiên lại là đại công tử Lưu gia, nghe nói hắn bốn năm trước đã tu luyện thành giáo kỹ, hơn nữa còn có song hệ hỏa thổ,,so với đệ nhất thiên tài của phong thành Hàn Kiếm Phong cũng không kém chút nào, Lưu gia cũng thật không biết xấu hổ, lại đem đệ nhất thiên tài đi đối phó với một cậu bé mười bốn tuổi, cậu bé này chết chắc rồi. - Rất nhiều người bên dưới xì xào bàn tán.

- Hì hì, Điều này thì ngươi không hiểu rồi, ngươi xem, ngay cả đến đệ nhất cao thủ của Hà gia cũng thua trong tay của hắn, Lưu gia ngoài vị đại công tử ra thì còn có thể trong đợi vào ai được nữa.

- Mặc kệ ngươi có bao nhiêu thiên tài, ngươi đã dám tới đây khiêu khích, ta sẽ cho ngươi được toại nguyện mong muốn của mình vĩnh viễn. - Giọng điệu của Lưu Thành Phi vẫn vô cùng bình thản, giống như bộ dạng bốn năm trước của hắn, dường như không có chuyện gì có thể ảnh hưởng tới tâm trạng của hắn, những kiểu người như thế này tốc độ tu luyện sẽ tăng nhanh một cách đáng sợ.

- Lẽ nào người nhà tam đại thế gia các ngươi chỉ biết mạnh miệng thôi sao - Hàn Phong Tuyết không hề bị những kỹ tông của Lưu Thành Phi chèn ép. Phong Tuyết nãy giờ vẫn treo lơ lửng trên không giờ cũng hạ dần xuống, cậu của ngày hôm nay cho dù là bị kỹ tông một sao chèn ép, cũng sẽ phải thử một lần.

Nguyên tố hỏa ở trong tay Lưu Thành Phi chậm rãi ngưng tụ lại, kì lạ là hắn đã ngưng tụ hết các nguyên tố hỏa nhưng cũng không hề nồng nặc, nhưng vẻ mặt nghiêm túc của Hàn Phong Tuyết, hắn đã hiểu, đây là biểu hiện bên ngoài của việc khống chế lại một loại nguyên tố.

Một quả cầu lửa Lưu Tinh bay nhanh như tên tiến về phía Hàn Phong Tuyết, tốc độ của mắt thường khó mà đuổi kịp quả cầu, Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng nghiêng mình né qua, đã thấy Lưu Thành Phi không còn đứng chỗ lúc đầu nữa.

https://thuviensach.vn

- Hỏa diễm buộc chặt - âm thanh của Lưu Thành Phi rơi xuống, thân hình Hàn Phong Tuyết bị làm cho đứng bất động, hỏa diễm của Lưu Thành Phi hóa thành hai nắm đấm đỏ ngàu bay thẳng tới phía Phong Tuyết đang bị trói chặt

- Chỉ có trình độ này thôi sao - Hàn Phong Tuyết cười lạnh ở trong lòng một tiếng, tay phải không hề né tránh, trực tiếp nghênh diện hỏa quyền làm phát ra một tiếng vang nhỏ, Hàn Phong Tuyết không hề bị văng ra mà vẫn cứ sừng sững đứng tại chỗ, đến chân cũng không lùi một bước, Lưu Thành Phi trong lòng vô cùng ngạc nhiên, nhưng cũng không hề ảnh hưởng tới hành động tiếp theo của cậu.

Hai nguyên tố hỏa thổ tách nhau ra ngưng tụ lại ở hai tay, sau khi hoàn thành hai động tác, vì khoảng cách với Hàn phong Tuyết hơi gần. Hỏa diễm lần nữa được tung ra, bay đến chỗ Hàn Phong Tuyết, Thành Phi dốc toàn lực vào trong nguyên tố, nhất định phải chấm dứt cuộc đấu với Hàn Phong Tuyết tại đây.

Nhưng Hàn Phong Tuyết lại không hề có hành động gì, mặc dù có thể dễ dàng cắt đứt hành động của Lưu Thành Phi, nhưng cậu lại không làm như vậy, cậu muốn làm cho Lưu Thành Phi hoàn toàn mất đi sự tự tin.

Toàn bộ kĩ năng của Lưu Thành Phi đều đem ra để đánh Hàn Phong Tuyết, trong lòng mọi người chung quanh đều có chung một cách nghĩ: "Tên tiểu tử kia tiêu rồi, hoàn toàn tiêu rồi”. Cho dù ở dưới đài bọn họ cũng có thể cảm nhận được sự dữ dội của nguyên khí, chúng cứ nhắm thẳng vào người Hàn Phong Tuyết mà rơi xuống, Hàn Phong Tuyết sao có thể không sao. Người nhà của tam đại thế gia lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

Duy nhất có một người không hề động đậy là Hàn Phong Tuyết, trên mặt lộ một tia giễu cợt:

https://thuviensach.vn

- Coi như ngươi đen đủi, giờ ta thi hành án tử hình cho ngươi ngay đây. - Thành Phi hét to

Kỹ năng thi triển ra, Lưu Thành Phi chờ đợi cái chết của Hàn Phong Tuyết, ánh mắt chế giễu này của Hàn Phong Tuyết cũng không lọt qua được mắt của hắn, trong lòng hắn vì vậy mà run lên, sinh ra tâm lý bất an. Sau đó, Hàn Phong Tuyết biến mất trước mắt hắn, tất cả các kỹ năng cũng theo Phong Tuyết mà mất đi.

Sau đó, âm thanh "bộp bộp" vang lên, Hàn Phong Tuyết giống như tên lưu manh trên phố, quay về phía Lưu Thành Phi thượng cẳng tay hạ cẳng chân, đối với một võ sĩ có năng lực như cậu Lưu Thành Phi sao có thể chịu nổi, đáng tiếc là bây giờ hắn mới hiểu được tia giễu cợt kia có ý nghĩa như thế nào, ngay cả việc làm thế nào để né được đòn của Hàn Phong Tuyết hắn cũng không biết nữa.

Toàn bộ khán giả giương mắt chết lặng, đây là giáo kỹ chiến đấu hay là một tên lưu manh giở trò giữa đường giữa phố đây. Miệng há to mà không biết nói gì, tất cả cứ như hài kịch vậy, vốn tưởng rằng Hàn Phong Tuyết nhất định chết mà đột nhiên lại xuất hiện ngay bên trái của Lưu Thành Phi, sau đó là ngày diệt vong của Lưu Thành Phi, ánh mắt của mọi người trong Lưu gia đờ đẫn, thậm chí quên ngay cả việc cứu Lưu Thành Phi đang nằm ệp dưới đất một cách thảm thương.

Sau khi xả được cơn giận, Hàn Phong Tuyết dùng một cước đá bay Lưu Thành Phi, giống như đá bóng vậy, lúc này Lưu Thành Phi người cuộn tròn lại, khuôn mặt anh tuấn đã chả ai nhận ra nổi.

Hàn Phong Tuyết quét mắt nhìn khán đài , ánh mắt sắc bén làm cho những kẻ tu luyện yếu kém có chút khiếp sợ, kết cục của Lưu Thành Phi đã phơi bày ra ngay trước mắt.

https://thuviensach.vn

- Tiểu tử, mày giỏi lắm. - Lúc này những người nhà Lưu gia mới bắt đầu phản ứng, xông lên chỗ Lưu Thành Phi, từng người từng người hung dữ nhìn Hàn Phong Tuyết.

- Phong Thành tam đại thế gia, đồ chuột nhắt. Thiên tài Lưu gia chỉ là một đám phế nhân vô dụng mà thôi. - Lời nói của Hàn Phong Tuyết tràn đầy sự nguông cuống tự đại.

Nói xong cười tiểu điêu bay lên trời, ở giữa không trung cậu vẫn nói thêm một câu:

- Nếu muốn báo thù, đến đế đô tứ đại học viện gặp.

Toàn bộ võ đài nhìn Hàn Phong Tuyết bay lên không trung, vẻ mặt mỗi người mỗi khác.

“ Đế đô tứ đại học viện, chẳng nhẽ là kẻ thù của Phi nhi sao?. Người này, yêu quái”. Lưu Ngọc Thanh nhìn màu sắc ở phía xa chân trời, ánh mắt phức tạp dị thường.

https://thuviensach.vn

Chương 53: Chớp Mắt Đã Ba Năm

Hàn Phong Tuyết trở lại thôn, chỉ nghe thấy bên trong phòng truyền ra một trận cười sang sảng, nếu không phải là Hàn Thiên Quân và Mộ Dung Hạo thì còn có thể là ai.

- Ông nội, ông ngoại, có chuyện gì mà vui vậy.

Hàn Phong Tuyết mở cửa bước vào, trên mặt còn chứa đựng nụ cười ngọt ngào. Chứng kiến hai người vui vẻ như vậy, cậu làm sao có thể không vui cơ chứ.

- Phong Tuyết, cuối cùng con cũng quay về rồi, không xảy ra chuyện gì chứ. - Hàn Thiên Quân nhìn cháu trai của mình, nét mặt ông như nói lên rằng "thấy cháu về là ta yên tam rồi".

Hàn Phong Tuyết đem những chuyện xảy ra trong ba ngày kể lại ngắn gọn, cả ông nội và ông ngọi của Phong Tuyết cứ im lặng ngồi nghe rồi thi thoảng lại kích động như chính mình đang nhìn thấy Phong Tuyết dạy dỗ người của Tam đại thế gia vậy. Họ không ngớt lời khen ngợi

- Nhưng cháu vẫn chưa tìm thấy tin tức của mẹ - Nói tới đây, Hàn Phong Tuyết cúi đầu, trong lòng có chút buồn bã.

Hai người thở dài, Mộ Dung Hạo vỗ vai Hàn Phong Tuyết, nói:

- Phong Tuyết, con đã làm rất tốt rồi, điều này không thể trách con được, ta ở trong Phong thành vài năm rồi cũng không hề tìm thấy tin tức của Tình nhi, cũng có thể là nó không còn ở trong Phong thành nữa. Xe đến dốc núi ắt sẽ dừng, mẹ của con sớm muộn gì cũng sẽ xuất hiện thôi, việc con cần

https://thuviensach.vn

làmbây giờ là phải liên tục tu luyện nâng cao thực lực, như vậy, việc tìm mẹ con sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Miễn cưỡng gật đầu, gượng gạo nặn ra nụ cười vui vẻ, Hàn Phong Tuyết nói:

- Ông nói, ông ngoại, hai người vẫn chưa nói cho con biết có chuyện gì mà vui như vậy. - Hàn Phong Tuyết cũng không muốn làm cho không khí ngột ngạt thêm nữa, có thể làm cho tâm trạng của hai người không vui, vì vậy cậu vội vàng chuyển chủ đề.

- Phong Tuyết, nghe nói thế giới bên ngoài vô cùng đặc sắc, hai lão già như chúng ta đây cũng muốn đi ra ngoài xem xét một chút, cũng coi như không uổng công sống trên đời một lần. Mộ Dung Tình vuốt râu, cười cười nói.

Hàn Phong Tuyết có chút kinh ngạc, ông nội và ông ngọa còn muốn đi du lịch đại lục, như vậy cũng tốt, người già đi càng nhiều sẽ càng biết nhiều, cũng có thể gác lại những căng thẳng, áp lực trong lòng, chắc rằng với thực lực giáo kỹ cấp tông chín sao của Hàn Thiên Quân, cộng thêm giáo kỹ cấp tông ba sao của Mộ Dung Hạo, chỉ cần không gặp phải vấn đề gì nguy hiểm, thì vấn đề tự vệ của hai người sẽ không đáng lo ngại

- Vậy hai người định khi nào quay trở về

- Bốn năm, bốn năm sau chúng ta sẽ gặp lại nhau ở đây, hi vọng con cũng sẽ đuổi kịp hai lão già này, như vậy tới khi đó cũng là lúc dốc toàn lực chuẩn bị để gây dựng lại Hàn gia rồi. - Chớp mắt đã qua bốn năm, nhưng đối với chuyện gây dựng lại Hàn gia, Hàn Thiên Quân một khắc cũng chưa từng quên.

- Như vậy cũng tốt, nhưng Vũ đệ mới mười hai tuổi, nó cũng sẽ đi cùng với hai người sao. Vũ đệ mà Hàn Phong Tuyết nhắc tới chính là con trai độc nhất của Mộ Dung Khiếu, cũng chính là biểu đệ của cậu, Mộ Dung Vũ.

https://thuviensach.vn

- Đương nhiên là không, Vũ nhi sao có thể so với mấy ông già chúng ta, lần đi du lịch này chỉ có hai người chúng ta và bà nội của con đi thôi. Thiên bẩm của Vũ nhi không giống con, nhưng nếu xét với những đứa bằng tuổi thì nó cũng được xem là rất tốt rồi. Cũng chính vì vậy, Khiếu nhi sẽ tìm một trường học tốt hoặc một thầy giáo tốt để toàn lực bồi dưỡng Vũ nhi.- Thiên bẩm của Mộ Dung Khiếu không được tốt cho lắm, vì vậy Mộ Dung Khiếu đặt rất nhiều kì vọng vào Mộ Dung Vũ.

Ba ngày tiếp theo được cùng ở với ông bà nội, ông ngoại là những ngày hạnh phúc nhất trong năm của Hàn Phong Tuyết.

.....

Đế đô, cách ngày khai giảng chỉ còn lại một ngày, Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt đã quay trở lại đế đô.

- Đại ca.

- Ha ha, Tuyết Phong, huynh cuối cùng cũng quay trở lại rồi. - Hàn Phong Tuyết bước vào trong kí túc, ba người nhiệt tình đến bên cạnh.

Hàn Phong Tuyết có chút cảm động, cùng nhau chung sống trong một năm, quan hệ của mọi người đã vô cùng thân thiết rồi. Kể cả người vô cùng khó gần thì giờ cũng đã gia nhập vào với gia đình nhỏ này

- Ừ, quay lại rồi, nửa tháng không gặp, mọi người như thế nào?

Hôm đó, bốn người cùng tới Long Phụng Tề Vũ ăn uống một trận no say, có lão đại Ngao Vân Tinh ở đây, không ăn không được. Chỉ có điều những lần sau tới Ngao Vân Tinh cũng không chịu cho huynh đệ cùng phòng khác tranh chức thanh toán, quản sự ở đây đã lỗ vốn với cậu ta 5 bữa rồi.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết lại gặp phải Nhạc Linh, từ sự việc lần trước trở đi, Nhạc Linh không hề đi tìm Hàn Phong Tuyết, nếu có tình cờ gặp phải, ánh mắt cô ấy nhìn Hàn Phong Tuyết luôn có chút ngại ngùng. Cái chết của Âu thiếu gia với cô mà nói, tuy nói rằng Âu thiếu gia có chút hiểu lầm với Hàn Phong Tuyết nhưng Nhạc Linh vẫn không tin là do Hàn Phong Tuyết làm. Hàng ngày Hàm Phong Tuyết đều bị nàng hành hạ bằng hỏa quân, làm sao có thể giết chết Âu công tử dưới sự bảo vệ của hai vệ sĩ cấp tông. Nhưng quan hệ của Ngao Nguyệt và Hàn Phong Tuyết làm cho nàng không có cách nào giải thích được.

Mỗi lần hai người gặp nhau đều có chút lúng lúng, nếu như Nhạc Linh không biết làm thế nào để đối diện với Hàn Phong Tuyết, Hàn Phong Tuyết cũng không biết làm thế nào để đối diện với Nhạc Linh, vốn dĩ nên hận nàng, nhưng tình cảm chung sống một năm vẫn còn nguyên vẹn đó, đối với cô bé ngang bướng xảo quyệt nhưng cũng có phần tinh nghịch đáng yêu này, cậu không có cách nào nảy sinh sự hận thù được. Cũng may là Ngao Vân Tinh cũng quen biết Nhạc Linh, hai người cùng nhau trò chuyện vài câu cũng giảm bớt phần ngại ngùng.

Hàn Phong Tuyết lại bắt đầu khổ luyện, mỗi ngày ngoài việc tu luyện ra thì không làm gì khác, cuộc sống đơn điệu, nhưng hắn lại vô cùng hài lòng.

Chớp mắt một cái, ba năm đã trôi qua.

Tiếng đàn du dương vang lên tại vườn sau của Long Phụng Tề Vũ, những người phục vụ đang bận rộn cũng đều ngưng lại, say sưa theo tiếng đàn, bọn họ không chỉ đơn thuần nghe, mà hoàn toàn đắm chìm vào trong đó, không có cách nào tự thoát ra được. Từ trong tiếng đàn, họ tìm thấy được chính bản thân mình, cảm nhận được hỉ, nộ, ái, ố xảy ra trong cuộc đời của mình. Trong khoảng thời gian gần đây, mỗi khi vào thời điểm mà tiếng đàn cất lên đều là khoảng thời gian bình thản, trong lành nhất trong lòng họ.

https://thuviensach.vn

- Ha ha,..- Tiếng đàn ngưng lại, nhưng lại xuất hiện một tiếng cười mãn ý.

Ở một sân nhỏ đằng sau viện, một người thanh niên trẻ đang ngồi trên chiếu, trên người đặt một cây đàn cầm. Phía trước hắn, một ông già đang ngồi nghiêm chỉnh, ung dung thưởng thức tiếng đàn.

- Phong Tuyết, bây giờ, ngay cả tâm trạng của ta cũng bị tiếng đàn làm cho ảnh hưởng rồi. Ngươi bây giờ, đã đạt tới cảnh giới có thể tự điều chỉnh mình, có thể xuất môn(thôi học) được rồi. - Lời nói của Sài lão tràn đầy vẻ vui mừng, là một người thầy, không gì vui hơn khi chứng kiến học sinh của mình xuất sắc hơn người.

- Thầy, nói như vậy, có phải là con có thể bắt đầu học cầm kỹ được rồi không? - Hàn Phong Tuyết dùng ánh mắt mong chờ nhìn về phía sư phụ, đối với việc học cầm kỹ hắn đã mong chờ từ lâu lắm rồi.

- Ừ, ngày mai bắt đầu, ta sẽ đem cầm kỹ truyền thụ lại cho con.

Nghe được những lời của sư phụ, Hàn Phong Tuyết cười vui vẻ.

Tại tiệm đàn quý tộc, Hàn Phong Tuyết đàn tấu xong ngẩng đầu nhìn về phía Mĩ Phụ còn đang phiêu trong tiếng đàn chưa tỉnh, mỉm cười nói:

- Dì Băng , thế nào?

- Ta quả nhiên không nhìn nhầm người, Phong Tuyết, con có thể đạt tới cảnh giới nhanh như vậy, hơn nữa còn có thể khống chế được, ta thực sự thấy vô cùng vui mừng. Ngọc bội Cửu Tiêu cũng nên đổi chủ rồi. Mĩ Phụ bước đi nhẹ nhàng, hướng về phòng mình.

- Tiếng đàn thật là đẹp - Một âm thanh vui sướng cất lên, chỉ nhìn thấy một cô gái mặc chiếc váy màu vàng đi vào trong phòng, mắt phượng, chân mày lá liễu, tóc đen tung bay trên vai, ngốc nghếch nhìn Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

Cảm nhận được hai mắt nhìn chằm chằm, đặc biệt lại là ánh mắt của người đẹp, Hàn Phong Tuyết có chút không tự nhiên, ngại ngùng nói:

- Tiểu thư có việc gì không?

Cô gái nhoẻn miệng cười, như trăm hoa đua nở, nhìn những ngôi sao nhỏ trong mắt Hàn Phong Tuyết, âm thanh làm say lòng người lại một lần nữa vang lên:

- Tiếng đàn thật tuyệt, là ngươi đàn sao?

Hàn Phong Tuyết ngượng ngùng gật đầu, nhất thời không biết nói gì, đây là lần đầu tiên cậu thất thố trước mặt một cô gái như vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 54: Viên Mộng Dao

- Không ngờ đứng trước một cô gái ta lại thất lễ đến vậy - Hàn Phong Tuyết tự cười trong lòng, chỉnh đốn lại tinh thần rồi bắt đầu cùng cô nương kia trò chuyện. Mọi người thường nói giao lưu là cách tốt nhất để kéo gần khoảng cách, nói chuyện không lâu, hai người cũng dần thoải mái hơn, hình như họ nói chuyện rất ăn khớp với nhau, tiếng cười ngân vang như một khúc nhạc vui, nghe vô cùng êm tai làm cho người khác không tự chủ được mà tim đập rộn ràng.

Cô gái tên là Viên Mộng Dao, vô tình đi tới gần nghe thấy tiếng đàn của Hàn Phong Tuyết, bước chân như không còn nghe lời của cô nữa mà đứng khựng lại, khi khúc nhạc kết thúc mới bừng tỉnh.

- Tuyết Phong, đang nói chuyện cùng ai vậy. - Dì Băng từ trong phòng bước ra, trong tay thận trọng bê hộp đàn, bên trong hộp chính là Cửu Tiêu Ngọc Bội.

- Dì Băng , vị này là Viên Mộng Dao cô nương. - Hàn Phong Tuyết giới thiệu hai người với nhau, ánh mắt sáng hồng rực rỡ. Sau đó quay lại nói với Viên Mộng Dao - Đây là bà chủ của tiệm đàn này, dì Băng.

Viên Mộng Dao cười rạng rỡ, nhẹ nhàng hỏi ý:

- Dì Băng, tôi có thể gọi cô như vậy không?

Tất cả những biểu cảm của hai người đều lọt vào trong mắt của vị phu nhân xinh đẹp này, dì Băng gật đầu rồi quay về phía Viên Mộng Dao cười thân thiện. Nhìn nét mặt dì Băng vô cùng vui vẻ nhưng sâu trong mắt lại lộ ra một ánh nhìn vô cùng phức tạp. Đương nhiên, Hàn Phong Tuyết và Viên

https://thuviensach.vn

Mộng Dao không hề hay biết. Bầu không khí đang vui vẻ thì Viên Mông Dao lại phải vội về, trước khi cáo từ cô còn nhìn Hàn Phong Tuyết một cái như không nỡ dời đi

- Dì Băng, trong trường học còn có chút chuyện, con xin đi trước.

Hàn Phong Tuyết chạy ra trước cửa tiệm đàn quay đầu nhìn hai bên tìm kiếm, thấy bóng dáng quen thuộc cậu liền đuổi theo

Dì Băng lắc đầu, cười cay đắng, nàng sao có thể không nhìn ra Hàn phong Tuyết đang nghĩ gì. Thở dài một tiếng, nói thấp giọng:

- Là ta cẩn trọng quá rồi, một đứa trẻ ưu tú như Hàn Phong Tuyết vẫn còn cần thử thách sao. Vậy mà bây giờ..

Viên Mộng Dao chậm rãi bước tới, thỉnh thoảng lại ngoảnh lại nhìn về phía tiệm đàn.

- Viên tiểu thư, đợi đã. - Hàn Phong Tuyết chạy chậm tới, nói với Viên Mộng Dao.

Nghe thấy tiếng Phong Tuyết gọi, Mộng Dao liền quay ngay lại. Nhìn thấy Phong Tuyết khuôn mặt cô chợt trở lên rạng ngời như hoa bách hợp chớm nở.

- Tuyết Phong, tại sao huynh lại tới đây. - Khuôn mặt Mông Dao đỏ ửng hồng

Nhìn thấy thái độ của Viên Mộng Dao, Hàn phong Tuyết có phần ngây dại, quên mất cần phải nói gì.

- Tuyết Phong..... - nhìn bộ dạng ngờ nghệch đáng yêu của Hàn Phong Tuyết, mặt của Viên Mộng Dao càng đỏ hơn, không dám nhìn thẳng vào Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết phản ứng lại, ấp úng nói:

- Viên tiểu thư, ta có thể biết sau này có thể tìm nàng ở đâu không. - Cùng lúc đó, trong lòng cậu thầm mắng mình quá vô dụng.

- Tứ đại học viện đi thẳng về phía bắc, có một tửu lâu Thiên Thai, huynh tới đó là có thể tìm thấy ta. - Viên Mộng Dao lén nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, thấy cậu nghe một cách chăm chú, trong lòng vui như mở hội vậy.

- Ta ở học viện Diệu Huy học giáo kỹ, buổi tối quay về viện sau của Long Phượng Tề Vũ - Hàn Phong Tuyết tự nói. Hai người cứ mãi lưu luyến nhìn nhau không muốn rời.

Hàn Phong Tuyết quay trở về kí túc xá, nằm trên giường, chỉ thấy trong đầu óc mình toàn là bóng dáng xinh đẹp kia, mỗi tiếng cười mỗi cử chỉ của Viên Mộng Dao đều in sâu vào trong tâm trí cậu, không thể nào gạt đi được.

- Ta bị làm sao vậy. - Hàn Phong Tuyết tự hỏi trong lòng, cậu từ trước tới nay chưa từng trải qua tình yêu nam nữ, cậu thật như con gà con mù mờ chả biết gì về nó cả.

Mấy ngày sau đó không gặp Viên Mộng Dao, lòng Phong Tuyết như có cái gì đó không yên, ngay đến việc tu luyện cũng không cách nào tập trung nổi

- Dừng, Phong Tuyết, tại sao trong lúc con đánh đàn tâm trạng lại không tập trung thế?

Sài lão nghe thấy tiếng đàn lộn xộn của Hàn Phong Tuyết, cau mày hỏi. Với tài năng và cảnh giới của Hàn Phong Tuyết tình trạng lộn xộn các giai điệu như này là điều không thể, trừ phi trong lòng đang có nỗi băn khoăn trăn trở không thể giải quyết được.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết thấy thầy không vui, liền đem chuyện lạ mới xuất hiện ở trong lòng mình nói lại cho Sài lão nghe. Sau khi nói hết cho Sài lão nghe trong lòng Phong Tuyết cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm. Trong lòng của Hàn Phong Tuyết, Sài lão cũng giống như là cha là ông của cậu, không có chuyện gì cần phải giấu giếm.

- Haha - Nghe Hàn Phong Tuyết kể xong, ông bắt đầu cười ầm lên, đã lâu lắm rồi Hàn Phong Tuyết không thấy thầy vui như vậy

- Thầy, người sao vậy?

- Ha ha, Phong Tuyết à, con đã mười bảy tuổi rồi, cũng nên tính đến chuyện thành gia lập thất rồi, gặp được người mình thích, con nhất định phải nắm chặt lấy. - Bị bộ mặt cười như không cười của của thầy nhìn, sắc mặt của Hàn Phong Tuyết bỗng đỏ ửng lên.

- Ta thật sự thích Viên cô nương đó rồi sao - Hàn Phong Tuyết không ngừng tự vấn trong lòng, ngẫm nghĩ lại Hàn Phong Tuyết muốn khẳng định chắc chắn lại suy nghĩ của mình.

- Nếu như con thật sự thích, vậy con sẽ thành thật đối mặt với nó. - Dám làm dám chịu, gặp chuyện không lui, đây chính là tác phong từ trước tới nay của Hàn Phong Tuyết.

Sau khi nghĩ thông suốt, Hàn Phong Tuyết lại tiếp tục tập trung đàn tấu một khúc cầm phổ, tiếng đàn lúc này lại du dương trầm bổng, không hề hỗn tạp như khi nãy. Sài Lão ngồi ở ngay bên cạnh gật đầu mỉm cười, đối với Hàn Phong Tuyết ông càng ngày càng hài lòng, chín chắn, không kiêu ngạo không nóng này, thiên phú tuyệt hảo, trong lòng ông có chút thỏa mãn, tự mình bồi dưỡng đệ tử để có được kết quả như ngày hôm nay.

“ cũng có thể, vị trí giáo thần trong núi kia, mới là giới hạn của nó” - ông thầm nghĩ.

https://thuviensach.vn

.....

Tửu lâu Thiên Thai, không hề sang trọng như Long Phượng Tề Vũ, nhưng lại mang vẻ thanh nhã tĩnh mịch.ở đây không có sự ồn ào huyên náo như những tửu lâu khác, chỉ có những âm thanh của tiếng đàn hòa cùng với tiếng của những nhã khách uống trà đàm đạo.

Hàn Phong Tuyết lặng lẽ ngồi xuống một bàn, người đàn là một công tử văn thư nho nhã, ở tầng trên này là tầng của những người có địa vi cao, bên cạnh là mấy vị thư sinh cùng tuổi đang thấp giọng cùng nhau trao đổi đàm đạo. Những vị khách khác có người thì chơi cờ, có người thì uống trà, vô cùng thanh nhã.

Tiếng đàn dứt, tiếng vỗ tay vang lên, có người bên cạnh nói: tài đánh đàn của Khang thiếu gia lại tiến bộ thêm rồi, nếu như Viên tiểu thư ở đâu nhất định sẽ khiến cho cô ấy mến mộ mãi không thôi.

- Viên tiểu thư, là Viên Mộng Dao sao? Xem ra mấy người tới đây cũng là vì nàng ấy. - Trong lòng Hàn Phong Tuyết bỗng dưng sinh ra cảm giác ghen tuông đố kị, không biết ma xui quỷ khiến thế nào, Hàn phong Tuyết lại đứng dậy, đi lên phía trước nói với cậu thanh niên trẻ tuổi - Không biết vị huynh đệ này có thể cho ta mượn đàn một lát hay không.

- Ồ, vị huynh đài này cũng biết chơi đàn sao, cây đàn này có tên là Liên Châu, giá của nó không hề rẻ, hi vọng huynh cẩn thận một chút. - Cố ý ra vẻ hào phóng đưa cây đàn cho Hàn Phong Tuyết, mặc dù vẻ mặt vẫn nở nụ cười thân thiện nhưng Hàn Phong Tuyết tất nhiên là nhìn thấu được ẩn ý đằng sau khóe miệng ấy.

Hàn Phong Tuyết nhận lấy đàn, hai tay gảy đàn, tâm trạng yên tĩnh, tùy ý gảy một khúc, dường như không đem đàn nhập vào cảnh giới, nhưng kể cả như vậy thì tiếng đàn của cậu thanh niên kia cũng không có cách nào so

https://thuviensach.vn

sánh được với tiếng đàn của cậu lúc này. Tất cả mọi người trong tửu lâu đều đứng dậy lớn tiếng vỗ tay khen ngợi.

Chiến thắng phơi bày ra trước mắt, vốn tưởng rằng tiếng đàn của Hàn Phong Tuyết không thể nào bằng được tiếng đàn của hắn, nhưng sau khi Hàn Phong Tuyết đàn xong, cậu thanh niên trẻ như bị nghẹn ở họng, bộ mặt vô cùng khó coi, nhưng vẫn thể hiện diện mạo thanh nhã.

- Khúc nhạc rất hay - Âm thanh như gió sau mưa vang lên, Viên Mộng Dao từ trên lầu bước xuống, cười ngọt ngào với Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết gật đầu với Viên Mộng Dao, đem đàn trả lại cho cậu thanh niên:

- Cảm ơn bằng hữu cho mượn đàn.

Chứng kiến cảnh hai người đầu mày cuối mắt, sắc mặt cậu thanh niên chùng xuống, nhận lấy cây đàn, Hàn Phong Tuyết buông tay ra

“ Loàng xoảng”, cây đàn nặng nề rơi xuống đất, chia năm xẻ bảy.

https://thuviensach.vn

Chương 55: Giông Tố Bắt Đầu

Ánh mắt của tất cả mọi người đều đổ dồn về phía âm thanh phát ra. Thẳng tay ném một chiếc đàn vô cùng quý giá xuống đất như thế này, chẳng lẽ điên rồi sao. Chỉ cần là người có chỉ số IQ bình thường cũng có thể biết rằng cậu thanh niên này cố ý gây sự.

Hàn Phong Tuyết vừa định quay người đi, thì sững sờ khi thấy chiếc đàn bị đáp thẳng xuống đất, cậu khẽ nhíu mày:

- Tại sao đi đến đâu cũng gặp phải loại người này - Hàn Phong Tuyết vô cùng khó chịu, nhìn thấy tâm tình của Viên Mông Dao đang tốt tự dưng lại bị tiếng đổ vỡ đó làm hư hết.

- Bằng hữu, huynh làm như vậy là có ý gì, ta cho huynh mượn Liên Châu, cho dù huynh có không thoải mái thì cũng không nên làm như vậy chứ. - Người thanh niên âm trầm nói, nói xong còn nháy mắt sang người đứng bên cạnh.

Mấy người kia lúc nào cũng ở bên cạnh hắn, sao có thể không hiểu được ý đồ của hắn, mỗi người một câu dồn dập quay về phía Hàn Phong Tuyết mắng chửi, làm gì còn chút nào nho nhã, rõ ràng là một đám vô học. Trên thực tế, những thanh niên kia đến đây đều vì cậu thanh niên kia muốn giành được trái tim của Viên Mộng Dao mà cố ý làm như vậy, bọn họ chẳng qua chỉ là đám công tử của những gia đình quý tộc trong đế đô, một đám kiêu ngạo hung hăng như vậy nào có biết thế nào là nho nhã, một đám sói đội lốt người mà thôi.

Hàn Phong Tuyết mặc dù đã biết là bọn chúng cố ý gây sự, cũng không muốn bị làm phiền, lạnh nhạt nói:

https://thuviensach.vn

- Ngươi muốn thế nào, cứ nói thẳng ra đi.

Hứ một tiếng dài, người thanh niên kia kiêu ngạo nói:

- Không phải là ta muốn thế nào, là chính ngươi đánh vào mặt của ta, chuyện này thật là khó giải quyết. - Người cậu ta khẽ run lên bần bật như cái ý nghĩ xấu xa đang lớn dần lên trong người cậu ta. Đúng là muốn thấy bao nhiêu sự đê tiện thì đều có thể thấy rõ trên cn người của cậu ta bây giờ.

- Đủ rồi, chẳng qua cũng chỉ là một cây đàn, nói giá đi, cứ theo ý của ngươi. - Người nói lại là Viên Mộng Dao, từ trên lầu bước xuống, đứng cùng với Hàn Phong Tuyết.

Nghe thấy những câu nói của Viên Mộng Dao có ý bênh vực Hàn Phong Tuyết , vẻ mặt của cậu thanh niên càng khó coi hơn, nhưng vẫn nặn ra vẻ mặt tươi cười, nụ cười ấy trông còn khó coi hơn là khóc.

- Nếu Viên tiểu thư đã mở lời, ta cũng không làm khó tên tiểu tử này nữa, chỉ cần đền ta 10 vạn tử kim tệ thì chuyện này coi như xong. - Cậu thanh niên chỉ vào Hàn Phong Tuyết nói: - Đương nhiên, là ngươi đền. - Ánh mắt cậu ta dường như muốn nuốt chửng Phong Tuyết.

- Ngươi thật là quá đáng, cây đàn kia của ngươi ta trả 1 vạn đã xem như hậu hĩnh lắm rồi, ngươi lại còn già mồm đòi tới mười vạn, cho dù là cả tửu lâu của ta ngay tức thời cũng không thế lấy đâu ra nhiều tiền như vậy. - Âm thanh của Viên Mộng Dao mang theo chút phẫn nộ.

- Cái này là do ngươi nói, có thể lấy ra thì bản thiếu gia ta đây chỉ cần mười vạn. - Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng cậu thanh niên trẻ kia vẫn nói: - Viên tiểu thư, nàng không biết, Liên châu là bảo vật gia truyền của nhà ta, phụ thân ta luôn không nỡ giao cho ta, nếu như hôm nay không phải Viên tiểu thư đứng ra xin cho hắn, đừng nói là mười vạn tử kim, cho dù là cả Long Phượng Tề Vũ đưa cho ta ta cũng không đồng ý. - Vừa nói hắn còn

https://thuviensach.vn

làm ra bộ mặt đáng thương, biểu tình kia có thể gói gọn trong hai chữ: THIẾU NỢ.

- Ta đưa - Viên Mộng Dao đang muốn tiếp tục cãi lại, nhưng lại nghe thấy tiếng của Hàn Phong Tuyết làm cho cô sửng sốt tới ngẩn cả người, cậu thanh niên cũng bị thanh âm đó làm cho u mê tức khắc, cẩn thận nhìn Hàn Phong Tuyết, mặc dù bề ngoài có vẻ kém hắn (Là tự hắn nghĩ như vậy) nhưng nhìn thế nào cũng không giống công tử con nhà giàu, nếu không cậu thanh niên đó cũng sẽ không làm khó Hàn Phong Tuyết như vậy.

Để cho người khác không phát hiện ra cậu có nhẫn không gian, Hàn Phong Tuyết cố ý đưa tay tìm tòi sâu bên trong, trong tay lấy ra hơn một chục tử kim phiếu.

- Đây là phiếu mười vạn tử kim tệ, ngươi lúc nào cũng có thể mang ra tiệm đổi. - Hàn Phong Tuyết cũng không sợ chuyện gì, chẳng qua là vì Viên Mộng Dao, cậu không muốn làm loạn ở đây mà thôi, nếu không với tính cách của cậu, tên thanh niên trẻ kia giờ này đã bị ngã nhào xuống đất rồi.

Cậu thanh niên không tin, nhận lấy chi phiếu nhìn đi nhìn lại, quả đúng là phiếu tử kim được ấn chế, hơn nữa số lượng lại vừa vặn mười vạn.

- Bây giờ, chắc là không còn chuyện gì nữa chứ. - Hàn Phong Tuyết dường như đang mất bình tĩnh.

Cậu thanh niên ánh nhìn bất định, lúc đó có một người lại gần thì thầm to nhỏ vài tiếng trong tai hắn, ánh mắt hắn sáng lên, cười nói:

- Vốn dĩ là không có chuyện gì cả,nhưng vì phụ thân của ta vô cùng coi trọng chiếc đàn này, vì vậy hi vọng vị huynh đài này có thể đi cùng ta một chuyến. Vị huynh đài xin cứ yên tâm, chỉ cần ngươi kể lại rõ mọi việc với cha ta, cha ta là người thấu tình đạt lý, tin chắc rằng sẽ không trách móc vu oan cho ngươi. - Như sợ Hàn Phong Tuyết không yên tâm, hắn cường điệu nói thêm một câu.

https://thuviensach.vn

- Hừ, trở về với ngươi, để cho ngươi thích làm gì thì làm sao, ngươi đánh giá ta quá thấp rồi. - Giọng điệu của Hàn Phong Tuyết tỏ vẻ khó chịu, đến phật cũng có lúc phải nổi giận, nếu đã không thể trốn tránh được, vậy thì đành phải đối mặt trực tiếp vậy.

Những người trong tửu lâu đang bàn tán, một số người khách là dân thường, họ rất bất mãn với chất giọng tự cao tự đại của vị thiếu gia kia. Cậu thanh niên ánh mắt sắc lạnh nhìn mọi người một cái, thấy tất cả đã yên tĩnh trở lại rồi liền quay sang nói với Hàn Phong Tuyết:

- Ý của ngươi là không muốn theo ta về sao, nhưng, hôm nay ngươi không muốn đi cũng phải đi.

- Không sai, hôm nay chuyện đi hay không đi không phải do ngươi quyết định. - Mấy kẻ đứng bên cạnh cậu thanh niên kia bắt đầu vây lại xung quanh Hàn Phong Tuyết.

- Các ngươi muốn làm gì. - Sắc mặt của Viên Mộng Dao tái đi, trong lòng thầm than một tiếng xúi quẩy, đúng lúc cha và đại ca đem mấy tên vệ sĩ đi ra ngoài có việc, không ngờ ở tửu lâu lại xảy ra chuyện này.

“ Phù”, đột nhiên một âm thanh vang lên, mọi người còn chưa hiểu có chuyện gì xảy ra, thì đã thấy cậu thanh liên kia bị một cơn gió thổi bay ra ngoài cửa tửu lâu.

- Muốn giữ thể diện cho ngươi, ngươi lại không cần - Giọng điệu của Hàn Phong Tuyết lạnh như băng, vừa nói vừa quay lại nhìn đám người vây xung quanh. Đám người quay trái quay phải nhìn nhau rồi chả ai bảo ai đều chạy ra ngoài đến bên vị thiếu gia kia:

- Khang thiếu gia, người không sao chứ. - Cậu thanh niên cố gắng gượng dậy, miệng phun ra một ngụm máu, ánh mắt như độc xà nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, điềm nhiên nói:

https://thuviensach.vn

- Hãy đỡ ta trở về trước đã.

Nhìn bọn chúng rời đi, Hàn Phong Tuyết hừ lạnh một tiếng, một cước này của cậu căn bản không hề dùng một chút lực nào, nếu không với sức mạnh của một võ sĩ bậc cao như cậu bây giờ, cậu thanh niên đó làm sao có thể chịu đựng được một đòn.

- Không nghĩ rằng ngươi không chỉ đàn tốt, mà còn là một cao thủ. - Chứng kiến cảnh cậu thanh niên bị Hàn Phong Tuyết đánh cho bỏ chạy, Viên Mộng Dao thở phào nhẹ nhõm tiến lại gần khen ngợi

Được mĩ nữ khen ngợi, Hàn Phong Tuyết cười ngây ngô, nhìn dáng vẻ cứng đầu cứng cổ của cậu, không ai có thể nghĩ là kẻ oai phong lẫm liệt ban nãy và kẻ đang nở nụ cười ngây ngốc bây giờ là cùng một người được.

Hai người ngồi xuống gọi thêm mấy món ăn, vui vẻ cùng nhau bàn luận về những câu chuyện lý thú trong cuộc sống, thình thoảng tiếng cười lại vang lên thoải mái vô cùng.

- Mộng Dao, nghe nói bạn của con bị người khác đánh trọng thương phải không? - Một người trung niên bước tới, bên cạnh là một chàng trai trẻ, giọng của người trung niên tràn đầy tức giận, mặc dù là hỏi Viên Mộng Dao, nhưng Hàn Phong Tuyết lại cảm thấy ánh mắt của ông hướng về phía mình.

- Cha, đại ca, hai người đã về rồi. - Viên Mộng Dao vui vẻ chạy tới, đem chuyện vừa rồi kể lại cho hai người nghe.

- Con nói kẻ bị đánh trọng thương là cậu thanh niên mặc áo trắng thường hay lui tới sao? - Viên lão trau mày hỏi.

- Vâng, ai bảo hắn cố tình gây sự. - Mộng Dao trả lời như hả dạ lắm

https://thuviensach.vn

- Mộng Dao, không phải ta đã từng nói với con, phải khách khí với hắn một chút, tại sao con lại bỏ ngoài tai những lời nói của ta chứ. - Giọng nói của Viên phụ nhấn mạnh hơn, dường như còn mang theo một chút tức giận.

Viên Mộng Dao ngây người trong chốc lát, trong ấn tượng của nàng, cha rất ít khi tức giận, tại sao lần này lại...

- Bá phụ, chuyện này không thể trách Viên tiểu thư, tất cả đều là tại cháu mà ra. - Hàn Phong Tuyết thấy Mộng Dao bị mắng, vội vàng mở lời bào chữa thay nàng.

- Hừ, ngươi oai phong lắm hả. Ngươi có biết người ngươi vừa đánh là ai không, cha của hắn chính là Nam tước. - Viên phụ không hề cho Hàn Phong Tuyết chút thể diện nào, giọng điệu vô cùng lạnh nhạt.

- Cha, chuyện đó là do đám người đó cố tình khơi mào, không thể trách Tuyết Phong đại ca. Hơn nữa ông ta chỉ là một nam tước sao chúng ta phải sợ ông ta.

- Tình cảm của hai đứa tốt nhỉ, đứa nào đứa nấy cũng vội vàng bào chữa cho nhau. Một Nam tước cũng không đáng là gì, nhưng ngươi biết người đứng sau ông ta là ai không, là Âu đại công tước Âu Hạc, nếu không ngươi cho rằng một tên Nam tước bé nhỏ mà xung quanh lại có nhiều người vây quanh đến thế sao.....Hơn nữa, Đường Nam tước rất được công tước Âu Hạc che chở, ta nghĩ hắn sẽ ngay lập tức đưa người tới đây hỏi tội. - Viên phụ đứng dậy đi ra bên ngoài nói.

- Bá phụ, người yên tâm, việc này là vì con mà ra, con sẽ tự mình gánh chịu, tuyệt đối không để liên lụy đến người. - Mặc dù giọng điệu của Viên bá phụ không hề nhẹ nhàng, nhưng Hàn Phong Tuyết không thể không giữ thể diện cho ông.

Đúng vào lúc đó, bên ngoài vang lên tiếng bước chân ầm ầm. Một tiếng quát lớn "BAO VÂY LẠI" làm tan bầu không khí vốn đã căng thẳng.

https://thuviensach.vn

- Hừ, bây giờ ta xem ngươi làm sao gánh vác. - Vung tay áo lên, Viên bá phụ bước ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chương 56: Uy Phong Của Hàn Phong Tuyết

Hàn Phong Tuyết và Viên Mộng Dao lần lượt bước ra ngoài. Bên ngoài tửu lâu lúc này là một đám người mặc áo giáp đứng vây quanh, trong tay cầm lăm lăm thanh kiếm dài màu trắng, dưới ánh mặt trời lóe ra ánh sáng chói mắt.

Một mình đứng chen chân trong đám quân, sắc mặt của Khang thiếu vẫn còn tái nhợt.

Nhìn thấy đám người đi tới, Viên Khải bước tới cười cười rồi chỉ vào đám vệ quân đứng xung quanh, rõ ràng là biết mục đích rồi nhưng vẫn hỏi:

- Khang Nam tước, không biết thế này là có ý gì.

Liếc nhìn Viên Khải một cái, Khang Nam tước lạnh lùng nói:

- Ý gì ư, con trai ta bị người ta đánh ở ngay quán rượu của ngươi, ngươi xem như vậy là thế nào?

Trên mặt Viên Khải biểu lộ ý áy náy, giải thích:

- Khang Nam tước, tôi cũng là về tới nhà mới biết sự việc này, nhưng xin Nam tước đại nhân tin, chuyện này tuyệt đối không hề có liên quan gì tới tửu lâu và tôi, còn về phần Khang thiếu gia bị thương, tất cả mọi chi phí thuốc thang và đền bù tổn thất đều do tôi gánh chịu.

- Phụ thân - nghe những lời chối bỏ trách nhiệm của cha, đem tất cả trách nhiệm đổ lên đầu Hàn Phong Tuyết, Viên Mộng Dao có chút vội vã.

https://thuviensach.vn

- Con câm miệng lại, không có chuyện gì thì quay về đi. - Viên Khải lớn tiếng mắng.

Sắc mặt của Nam tước lúc này trông như đã bớt phần căng thẳng. Hắn cũng không muốn vì chuyện này mà làm mất lòng Viên Khải, suy cho cùng Viên Khải cũng không phải là một thương nhân bình thường , nếu không thì cái tửu lâu này của hắn cũng bị người ta phá hủy "en nờ" lần rồi .

Khàn nam tước quay về phía con trai hỏi:

- Khang Hoành, là ai đánh con bị thương như vậy?

Từ giây phút Hàn Phong Tuyết bước từ trong tửu lâu ra, ánh mắt của Khang Hoành chưa dời khỏi cậu một giây, nghe thấy câu hỏi của cha, Khang Thiếu chỉ tay vào Hàn Phong Tuyết, nói:

- Cha, chính là tên khốn kia.

Hàn Phong Tuyết bước lên phía trước, bình tĩnh bước tới trước mặt Nam tước, giọng điệu lạnh nhạt nói:

- Là hắn cố tình gây sự, nếu như có lần sau, hắn cũng sẽ gặp phải kết quả như vậy thôi. -

Chứng kiến thái độ thẳng thắn, dám nhận chuyện do mình làm của Hàn Phong Tuyết, trong lòng Viên Khải có chút coi trọng Hàn Phong Tuyết hơn " Tên tiểu tử này là một nhân vật tiềm ẩn, chỉ đáng tiếc là không có cơ hội trưởng thành mà thôi".

Nam tước có chút ngạc nhiên, nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết, gầm gừ:

- Hừ, lá gan của ngươi quả là không nhỏ, nhưng không biết một lát sau có còn được khí thế như bây giờ không?

https://thuviensach.vn

- Ngươi cứ thử thì sẽ biết thôi. - Giọng nói của Hàn Phong Tuyết vẫn không hề lộ ra chút phẫn nộ nào.

- Không cần biết ngươi có thân phận gì hay có ai hậu thuẫn sau lưng, hôm nay ngươi nhất định sẽ phải trả giá. - Giọng của Nam tước vô cùng dứt khoát, nhưng nếu nói dễ nghe một chút, những kẻ có những thế lực có quyền có thế đứng sau lưng của đế đô hắn biết vô cùng rõ, tuyệt đối không hề có nhân vật Tuyết Phong nào, nếu không hắn nhất định không dám nói như vậy.

- Bắt lại - mệnh lệnh được phát ra, bốn tên thị vệ trong tay cầm thanh kiếm dài, hướng về phía Hàn Phong Tuyết.

Bốn người vây lại Hàn Phong Tuyết vào giữa, cây kiếm dài đồng thời xuất thủ, mặc dù thực lực không mạnh, nhưng phải nói là sự phối hợp của bốn người là vô cùng ăn ý và hoàn hảo, hiển nhiên là đã trải qua một thời gian tu luyện dài, mỗi nhát kiếm đều vô cùng chính xác, hoàn toàn bao vây không cho Hàn Phong Tuyết đường lùi.

Nhưng Hàn Phong Tuyết lại cần phải trốn chạy sao - "Lăng ba vi bộ" - chỉ thấy thân thể cậu lung lay vài cái.

“ Phốc phốc”, mấy hơi thở vang lên, bốn tên thị vệ ngã xuống đất, thời gian ngã xuống không cách nhau mấy giây.

Thấy bốn người ngã xuống đất, Nam tước ngây người ra, binh lính của hắn hắn vô cùng hiểu, trải qua thời gian dài tu luyện với ma thú, bốn người này nếu phải đối mặt với bốn vị võ sĩ bậc thấp tuyệt đối sẽ không thành vấn đề.

- Xem ra ngươi cũng có chút bản lĩnh, chẳng trách tuổi nhỏ mà ngông cuồng. Đáng tiếc bề trên của ngươi chưa dạy dỗ với ngươi một điều, làm người không được quá huyênh hoang, nếu không sẽ bị tai bay vạ gió - Sắc mặt của Nam tước càng trở nên lạnh lẽo hơn.

https://thuviensach.vn

- Ngươi nói là con trai của ngươi sao, xem ra là ngươi ra tay quá nhẹ rồi, cảm ơn sự chỉ giáo của Nam tước ngày hôm nay, về sau nếu gặp phải tình huống như thế này, ta nhất định sẽ không thủ hạ lưu tình.

- Hừ, vốn muốn cho ngươi chết nhanh một chút, bây giờ ta thay đổi ý định rồi. - Nam Tước quay lại phía những người đứng xung quanh "Bắt sống".

" Cheng cheng", một trăm tên vệ quân đứng thẳng hàng tiến tới vây quanh Hàn Phong Tuyết, mặt đất rung lên một hồi,ngay cả những tòa nhà xung quanh cũng đồng thời bị rung lên. Viên Mộng Dao lấy hai tay che miệng lại, thân thể vì hồi hộp mà run lên, nhìn biểu tình trấn tĩnh của Hàn Phong Tuyết mới có thể mỉm cười mà trong lòng có thể nhẹ nhàng đi một chút: " Hi vọng Phong Tuyết đại ca có cách để đối phó với bọn chúng".

- Nhiều người thì có tác dụng gì không nhỉ? Thôi thì đem các ngươi ra làm bia thử nghiệm cũng không sao". Hàn Phong Tuyết lộ ra một nụ cười lạnh lẽo. Bỗng nhiên cả người trở nên hư ảo, cả người được một tầng hỏa nguyên tố bao phủ.

- Không được, kĩ tông cường giả. - Một lão già đứng bên cạnh Nam tước kinh ngạc hô lên một tiếng, từ những lực chập chờn của hỏa nguyên tố xung quanh Hàn Phong Tuyết, hắn đã hoàn toàn đã đoán ra thực lực của đối phương. Đương nhiên hắn nhìn thấy được là do Hàn Phong Tuyết có ý cho hắn nhìn thấy.

Nghe thấy lời nói của lão già, Nam tước cũng vô cùng kinh ngạc, hắn biết sự đáng sợ của một giáo kỹ cấp tông, phạm vi của kỹ năng cấp tông vô cùng lớn, tin rằng nếu như muốn tiêu diệt những đám binh sĩ này thì cũng như di chết một con kiến thôi. Nghĩ tới đây, Nam tước vội vàng hét lớn: "RÚT"

Đáng tiếc, tất cả đều đã quá muộn rồi.

https://thuviensach.vn

“ Hỏa phần tám phương”, kĩ năng thấp nhất trong đám kĩ năng, nhưng dưới sự thi triển của Hàn Phong Tuyết, nhờ lực khống chế của cậu với nguyên tố, uy lực tuyệt đối không hề thua kém kĩ năng cấp tông bậc trung là mấy.

Không khí chung quanh trở nên dữ dội, nhiệt độ trong không khí phút chốc dâng cao, một mảng hào quang lửa bắn ra bốn phía. Hàn Phong Tuyết lập tức lùi về phía sau với vận tốc ngang bằng vận tốc của nguyên tố.

“ A”, những tiếng kêu thảm thiết vang lên, một trăm tên vệ quân đều té xuống đất lăn lộn quằn quại, vội vàng dập tắt ngọn lửa trên người. Đấy vẫn là Hàn Phong Tuyết có ý nương tay. Gây ra cảnh đau đơn lăn lộn này ngay trước mặt Viên Mộng Dao, cậu thực sự không muốn một cô nương thuần khiết như nàng phải nhìn thấy cảnh đẫm máu, vì vậy mới không ra tay giết người. Nếu không, cảnh tượng bây giờ sẽ còn khác nhiều.

Chứng kiến Hàn Phong Tuyết đại phát uy thần (thể hiện oai phong của mình), Viên Mộng Dao hoa mắt chóng mặt, mặc dù nàng không hiểu cho lắm, nhưng từ nhỏ đã nghe cha và đại ca bàn luận nên nàng biết, cho dù là cha cũng không thể giỏi hơn Hàn Phong Tuyết.

Lúc này Viên Khải cũng có suy nghĩ như vậy, trong mắt lại lộ ra chút hối hận, nếu như sớm biết thực lực của Hàn Phong Tuyết như vậy, ông sẽ không có thái độ với cậu như ban nãy. Trong cái nhìn của người có kinh nghiệm như ông, ông dễ dàng đoán ra một cậu thanh niên mới ít tuổi như thế mà lại có thực lực lớn đến vậy, nếu như không phải là có một gia đình hoàn hảo thì cũng phải có một người sư phụ tuyệt kỹ. Viên Khải liền nở một nụ cười an tâm, dựa vào quan hệ của Phong Tuyết và con gái của ông, tất nhiên là sẽ không khó khăn gì để ông có thể tiếp cân Phong Tuyết thêm 1 lần nữa.

Mà Nam tước lúc này đang ở thế "leo lên lưng cọp" rồi, quả thật là khó ứng xử, hắn và Viên Khải có chung một cách nghĩ, nếu như nói Hàn Phong

https://thuviensach.vn

Tuyết không có người chỉ dạy mà có thể đạt được tới trình độ này thì có quỷ mới tin.

So với đầu óc cáo già của hai người, đầu óc ngây thơ của Khang thiếu gia không có nhiều suy nghĩ đến vậy, mặc dù hắn biết sự lợi hại của Hàn Phong Tuyết, nhưng hắn tin rằng ông già đứng bên cạnh cha kia nhất định có cách đối phó với Hàn Phong Tuyết. Oán hận nhìn về phía Hàn Phong Tuyết, lại nhìn thấy bộ dạng vui vẻ của Viên Mộng Dao, hắn cắn răng, âm thanh âm trầm từ kẽ răng mà rít ra:

- Một con đàn bà kỹ nữ như ngươi, cho ngươi thể diện ngươi lại không cần thể diện, bổn thiếu gia ta theo đuổi ngươi lâu như vậy, vậy mà ngươi lại bị tên tiểu tử thối này dụ dỗ. Vốn dĩ muốn cưới ngươi về làm đại phu nhân nhưng bây giờ thiếu gia ta đã nghĩ lại rồi. Bắt ngươi về, chơi ngươi đủ rồi thì sẽ đem ngươi đi bán.

Nói xong liền quay lại nói với Nam tước :

- Cha, gọi lão ra đối phó với tên tiểu tử này đi, giúp con bắt con kỹ nữ họ Viên kia lại.

- Câm mồm - Nhìn ánh mắt sắc bén của Viên Khải, thầm than một tiếng, xem ra là bản thân ta cưng chiều con quá rồi, tên tiểu tử trước mắt còn chưa biết giải quyết như thế nào, chả lẽ hắn lại thẳng thừng đắc tội với Viên Khải, mặc dù hắn tin vào quan hệ của mình, Viên Khải tuyệt đối sẽ không dám trở mặt với hắn, nhưng với cục diện như bây giờ, nếu như Viên Khải làm chuyện mờ ám, cả nhà bọn họ liệu có thể thoát ra khỏi được chỗ này không?

Nghe hai từ kỹ nữ từ miệng tên thiếu gia kia phát ra, sắc mặt của Hàn Phong Tuyết lạnh xuống, cậu quay lại thì nhìn thấy sắc mặt tái nhợt, như sắp khóc của Viên Mộng Dao, cơn thịnh nộ trong lòng không kìm được mà bộc phát ra.

https://thuviensach.vn

- Ngươi nói cái gì. - Trong bầu không khí căng thẳng bây giờ, giọng nói của Hàn phong Tuyết như từ địa ngục tới, buốt lạnh thấu xương.

https://thuviensach.vn

Chương 57: Mưa Giông Trước Bão

Ánh mắt sắc lạnh, u tối của Hàn Phong Tuyết nhìn thẳng vào Khang thiếu gia làm cho cậu ta thoàng chốc cảm thấy như mình đang bị rớt vào một hầm băng u tối lạnh lẽo vô hạn. Tất cả mọi người ở xung quanh cũng cảm thấy dường như sự ấm áp của đêm mùa xuân cũng bị ánh mắt của Hàn Phong Tuyết làm cho trở thành sự lạnh lẽo u uất của đêm đông, tất cả như bị đóng băng lạnh tới thấu xương, thậm chí sởn cả gai ốc. Nhìn ánh mắt của cha với của ông lão bên cạnh cha mình, Khang thiếu gia đang sĩ khí sục sôi giờ cũng phải chùng xuống 1 phần. Hít 1 hơi thật sâu để lấy thêm dũng khí:

- Nói rồi lại như thế này, con nói với cha rồi mà. Thằng đốn mạt với con kỹ nữ đó nếu ta không làm sạch thì chúng sẽ làm ô uế xã hội này đấy.

Hỏa nguyên tố vốn đã được thu về giờ lại nghe thấy những lời xỉ nhục của tên thiếu gia hỗn xược kia, thì nó lại lập tức bùng lên, lần này còn nồng nặc hơn lần trước. Sắc mặt của Nam tước và ông già kia lập tức biến đổi một cách đáng sợ. "NHƯ LÂM ĐẠI ĐỊCH" không cần Nam tước phải lên tiếng, ông già thấy nguy hiểm lập tức đứng lên phía trước bảo vệ cho cha con họ Khang, ánh mắt vô cùng chăm chú vào nhất cử nhất động của Phong Tuyết.

- Hôm nay không ai có thể cứu được ngươi. - Nói rồi Hàn Phong Tuyết lập tức biến mất khỏi chỗ đang đứng. Một thân hình mờ nhạt dần xuất hiện với tốc độ khủng khiếp đang lao về phía Khang thiếu gia.

Toàn thể nguyên tố đều tập hợp lại trong tay ông lão đang làm lá chắn cho cha con họ Khang, nguyên tố thổ ở trong không khí cũng tụ tập lại xung quanh tạo thành một lá chắn dày đặc. Từ trên người Hàn Phong Tuyết,

https://thuviensach.vn

ông lão cảm nhận thấy sự đe dọa trước nay chưa từng có, trong lòng thì thầm chửi rủa cái tên ngu ngốc đứng phía sau lại tự dưng đâm đầu vào chỗ chết. Nhưng ông vốn không có sự lựa chọn, Nam tước đã cứu ông 1 mạng bới vậy ông mới chịu làm tùy tùng của Khang nam tước, mang cái tính mạng đã được ông ta cữu sẵn sàng trả lại cho ông ta bất cứ lúc nào. Và bây giờ ông phải dốc hết sức bảo vệ cho con trai duy nhất của nam tước.

Ánh sáng lóe mắt của hỏa nguyên tố xuất hiện trước mắt giống y như ánh nắng mặt trời chói lóa vậy nhưng nó lại mang theo sát khí hủy diệt

- A, khiên thành thổ bị phá vỡ mất rồi - Ông lão không sử dụng thêm nguyên tố bù vào nữa bới vì một kỹ tông cường giả đấu với 1 kỹ tông cường giả nếu như ông đem thêm nguyên tố bì vào thì đối phương cũng dễ dàng nhận thấy mà bổ xung thêm nguyên tố làm phá vỡ nguyên tố của ông thêm lần nữa mà thôi. Đối với sự công kích từ phía Phong Tuyết ông chỉ có thể lấy công đấu công mà thôi.

Lúc này mồ hôi lạnh của Khang thiếu gia đang chảy ra dòng dòng, đôi chân như nhũn ra, nhưng tới việc ngã ngồi xuống cậu cũng không thể làm nổi bởi lẽ sự dồn nén của nguyên tố trong không trung làm cậu không thể động đậy được. Hàn Phong Tuyết chưa sử dụng bất kỳ một kỹ năng nào và cũng không tránh né sự công kích của ông lão. Dồn thêm hỏa nguyên tố vào biến nắm đấm bình thường của cậu trở thành một nắm đấm lửa đó rực đánh trực diện thẳng vào đầu của ông lão mặc cho ông ta dùng kỹ năng đánh tới ngực của mình.

Ông lão trong đời chưa từng gặp tình huống nào như thế này, đối phương lại chọn cách đánh liều mạng để công kích thế này. Đôi chân khẽ dời về sau tránh nắm đấm của Hàn Phong Tuyết giáng xuống nhưng lại để hở Khang thiếu gia đang đứng run rẩy ở phía sau mình. Phong Tuyết dĩ nhiên không thay đổi phương hướng giáng xuống cú đấm của mình, HỎA DIỆM QUYỀN cứ thế tiến thẳng tới Khang thiếu gia mà chả cần để ý gì những thứ bọt bèo xung quanh.

https://thuviensach.vn

Mọi người xung quanh chưa kịp hiểu cậu đang định làm gì, cậu làm như vậy là vẫn chưa đánh tụt được sĩ khí của quân địch chỉ sợ sẽ bị đánh bay ra ngoài mất. Ông lão bên Khang nam tước thậm chí còn nở ra một nụ cười khinh miệt." Xem ra đây đúng là thiên tài dị bẩm, nhưng lại là một con người có đầu óc quá đơn giản".

- Thổ đặc phá - Tất cả đều rơi hết vào hàn Phong Tuyết, mọi người xung quanh cứ trợn mắt há mốm, ai cũng lo lắng.

- A - Viên Mộng Dao hét lên một tiếng rồi lấy hai tay che mặt lại không dám nhìn tiếp.

Nam tước cười lạnh một tiếng. Dù cho công kích của ông lão đều đánh trúng Hàn Phong Tuyết nhưng chính ông cũng không dám lơ là. "Thổ đặc phá" bây giờ và ngày xưa không hề giống nhau nữa "Vô kiên bất phá". Dường như tất cả sự công kích đánh lên thành đất vững như đồng ấy đều không hề gây ra bất kỳ một gợn sóng nào. Nhưng thân ảnh của Hàn Phong Tuyết lại chả có tý nào biểu hiện sẽ dừng lại, đôi mắt vẫn chằm chằm về hướng Khang thiếu gia không thè để ý tới công kích bên ngoài.

Thời gian lúc này như đã đến thời khắ quy định, tất cả đều yên tính, yên tính như cái chết đã bao trùm. Cho dù bây giờ có 1 chiếc lá nhỏ rơi xuống, tin rằng nó cũng sẽ gây ra tiếng động đáng kể.

- KHÔNG - lần này lại là tiếng kêu thảm thiết của Nam tước khi nhìn thấy quyền của Phong Tuyết nhắm thẳng tới con trai mình, cứ như thể đã hết hi vọng, đó là đứa con trai duy nhất của hắn.

Nhưng cảnh tượng máu me be bét đã không xảy ra, cái nắm đấm lửa của Phong Tuyết cuối cùng cũng không đánh xuống. Vị Khang thiếu gia giờ này ở trước mặt cậu nét mặt đã xám ngắt lại như xác chết, cả người như vừa mới bò từ dưới sông lên, toàn thân ướt đẫm. Cậu ta thậm chí còn có thể cảm thấy rõ đc nhịp tim của mình. Nam tước thấy Hàn Phong Tuyết không

https://thuviensach.vn

xuống quyền lên con trai mình, nét mặt thất vọng vừa nãy giờ lại rạng ngời hi vọng. Nhưng khi giọng nói của Phong Tuyết cất lên lại làm cho hắn ta như rơi vào cả một hang động băng lạnh lẽo.

- Đang trước mặt Viên tiểu thư, ta không muốn người chết khó coi như thế nên để ngươi toàn thây - Giọng nói lạnh như băng vừa dứt thì tay phải của Phong Tuyết đưa lên bóp nghiến lấy cái cổ của Khang thiếu gia

- Âu đại công tước với ta có thâm tình, nếu người giết con trai ta, ngươi sẽ hối hận. Ngược lại nếu ngươi thả con ta ra thì ngươi muốn gì cứ nói, ta sẽ chấp thuận hết. - Nam tước dường như sợ tới đứng tim, nói hết một lượt những từ định nói.

- Lại là Âu đại công tước. Lần trước tiểu tử kia cũng là cháu của hắn thì phải - Trong tiếng nói của Phong Tuyết có ngữ khí khinh bỉ, tay của cậu cũng chưa có ý định buông lỏng cổ của Khang thiếu gia, khẽ dùng lực bóp nghẹn lại một tý rồi Hàn Phong Tuyết cũng thả lỏng tay ra, cơ thể của Khang thiếu gia rơi xuống đất mềm nhũn như cá chết.

- Đã dám nói ra thì hãy trả giá cho cái gọi là quan hệ thân thiết đó - Đúng ra là Phong Tuyết không có ý muốn giết người, nhưng Khang thiếu gia lại dám sỉ nhục Viên tiểu thư đã vượt qua giới hạn chịu đựng của cậu. Phong Tuyết bây giờ không những là đệ tử của học viện Diệu Huy, một năm trước học viện Diệu Huy cũng đã mời cậu chính thức trở thành giảng viên của học viện. Học viện Diệu Huy là 1 trong 4 học viện cực kỳ quan trọng của đế quốc, vì đế quốc mà đào tạo nhân tài. Với thân phận của cậu hiên giờ thì thực sự không muốn giết con trai nam tước. Vì nếu có giết hắn thì sẽ gây náo loạn đế đô này lên mất.

Khang nam tước tiến lại phía xác con trai mình đã không còn linh hồn. Ánh mắt nhìn thẳng vào Hàn Phong Tuyết đầy oán hận rồi sau đó từ từ xoay người rồi đi mất. Ông biết sự việc ngày hôm nay là không thể tránh

https://thuviensach.vn

khỏi, đến ông lão kia còn không thể đối phó được Phong Tuyết ở lại đây thì cũng chả còn ý nghĩa gì, muốn báo thù thì đợi lần sau vậy thôi.

Ông lão đi cạnh Khang nam tước nhìn Hàn Phong Tuyết, ánh mắt có chút hỗn độn. Trước mắt ông giờ chỉ là 1 câu thiếu niên 17 tuổi mà lại có thể khiến ông thành ra như thế này. Một kỹ tông võ giá mà lại có thể coi thường sự công kích toàn lực của ông, điều này đã vướt quá phạm vi ông có thể hiểu được rồi.

- Ngươi làm thế nào vậy? - Ông lão hỏi với giọng điệu chưa hết sự kinh ngạc

- Cái này ngươi không cần phải biết - Phong Tuyết làm sao có thể nói cho ông ta biết được. Cái thứ cậu vừa sử dụng là kỹ năng tông cấp tiến hóa hay là thiên phú cảu cậu lại tự động sản sinh ra kỹ năng thiên bẩm thứ 3 "Miễn dịch".Để có thể miễn dịch với tất cả kỹ năng của một cấp tông ngang hàng, ký năng thiên phú cũng đã biến hóa tương đương. Điều này cũng nói lên là một kỹ tông 1 sao có thể miễn dịch với tất cả các công kích từ kỹ tông 9 sao.

Ông lão cũng đoán được rằng Phong Tuyết sẽ không trả lời mình nhưng ông vẫn không cưỡng được lại sự háo kỳ muốn hỏi lại lần nữa. Nhưng nếu đã không có đáp án thì ông ta cũng không nán lại đây nữa.

Viên Khải nhìn thấy thực lực của Phong Tuyết liền nhiệt tình với cậu hơn hẳn, thậm chí còn toàn tâm toàn ý vun xới cho cậu với Viên Mộng Dao. Cậu cũng chả để ý gì với thái độ của Viện Khải, ông ấy là cha của Mộng Dao mà. Đối với một người là cha vợ tương lai thì sao cậu có thể để ý mấy cái chuyện vớ vẩn kia làm gì chứ.

Nhưng thực chất trong lòng Viên Khải đang rất lo lắng. Với thực lực của Hàn Phong Tuyết tuyệt đối có thể đánh thủng vòng vây của Nam tước nhưng với Âu đại công tước thì sao? Hắn là người có thế lực nhất ở đế

https://thuviensach.vn

quốc, hắn có thế dùng thế lực của mình mà tính sổ với gia đình ông. Lúc đó chỉ có thể dựa vào Phong Tuyết mà thôi. Ông đang đánh cược, nếu như thành công thì gia đình ông từ nay một bước lên mây, còn nếu thật bại thì cùng lắm cả gia nghiệp này cũng mất chứ có sao.

Nhìn cơn tức giận làm đỏ hồng hai má của Phong Tuyết, trong lòng Mộng Dao như càng mến chàng trai này hơn. Hai người cùng nhau đi dạo xung quanh đê đô nhưng lại không hề biết rằng, mưa giông đã chuẩn bị ập đến rồi.

.....

PHỦ ÂU CÔNG TƯỚC

Khang nam tước đứng trước một người phụ nữ xinh đẹp đôi mắt đỏ mọng:

- Em à, Hoành nhi chết rồi, cháu trai duy nhất của em đã chết rồi

Hai dòng nước mắt tuôn dài trên gò má của người phụ nữ xinh đẹp. Trước đây 3 năm, con trai của nàng chết không rõ nguyên nhân, đến hung thủ cũng tìm mãi không thấy. Bây giờ, đứa cháu trai mà nàng thương yêu nhất cũng bị giết. Cơn giận trong lòng làm cho khuôn mặt nàng biểu lộ muôn vàn trạng thái. Đôi mắt trợn trừng dữ tợn nói:

- Anh, anh yên tâm, em sẽ báo thù cho Hoành nhi.

https://thuviensach.vn

Chương 58: Âu Đại Công Tước

Đế đô trăng soi sáng mặt hồ, du khách vãng lai với các cặp tình nhân ngồi trên những chiếc thuyền nhỏ màu sắc rực rỡ nhè nhẹ trôi trên mặt hồ lặng sóng, nhàn nhã thưởng thức phong cảnh tuyệt mỹ ven bờ. Thi thoảng lại truyền đến 1 - 2 câu thơ của các tài tử giai nhân đối ẩm. Cũng bởi vì vậy mà bầu không khí ở đây tràn đầy tình thơ họa ý nên phong cảnh càng tăng thêm mấy phần diễm lệ.

Ở trong số các du thuyền đó một đôi thanh niên nam nữ ngồi ở mui thuyền vừa nói chuyện phiếm vừa cười với nhau rất vui vẻ. Nam thì tuấn tú, cương nghị, nữ thì trang nhã, ngây thơ. Đúng là trai tài gái sắc một đôi trời định, làm cho các du khách đi qua đều thầm khen một tiếng: "Quả là một đôi trời sinh"

Đôi thanh niên đó chính là Hàn Phong Tuyết và Viên Mộng Dao nhân lúc rảnh rỗi rủ nhau đi du thuyền ngắm cảnh trên mặt hồ. Lúc này đã cách lúc xảy ra chuyện ở tửu lâu tầm 1 tháng hơn, trong tháng đó Hàn Phong Tuyết vẫn rất hay lui tới tìm Viên Mộng Dao, Viên Khải cũng hết sức tán thành việc hai người họ qua lại. Trong khoảng thời gian tiếp xúc nhau đó, dần dần hai người họ càng ngày càng trở nên thân thiết hơn.

Một cơn gió nhẹ thoảng qua làm tung bay mái tóc đen tuyền theo làn gió. Hàn Phong Tuyết đôi lúc lại quay sang nhìn Viên Mộng Dao như sợ cơn gió sẽ thổi bay nàng ra xa mình bất cứ lúc nào vậy. Cô gái ngồi sau nhận được sự ưu đãi lớn từ người mình yêu thương ngại ngùng tới đỏ ửng hai gò má, nhìn thấy vậy Hàn Phong Tuyết bất giác cũng trở nên ngây dại.

https://thuviensach.vn

Đưa đôi tay ra đỡ lại làn tóc đen tuyền mềm mượt như nhung của Viên Mộng Dao đang tung bay trong gió, rồi nhìn sâu vào đôi mắt đen huyền long lanh của nàng, Hàn Phong Tuyết mỉm cười:

- Nàng có đồng ý làm người trong lòng ta không? - Trong giọng nói của Phong Tuyết chứa đầy tình cảm yêu thương, sự dịu dàng thùy mị.

Viên Mộng Dao bình tĩnh nhìn Hàn Phong Tuyết, nàng nhìn thấy sự chân thành, thấy tình yêu mãnh liệt trong đôi mắt của người nam nhân trước mặt. Đôi má khẽ ửng hồng, nàng nhẹ nhàng gật đầu rồi sau đó ngả đầu vào trong lòng Hàn Phong Tuyết dụi dụi như đang làm nũng. Hàn Phong Tuyết mỉm cười, nụ cười thật ngọt ngào và rực rỡ. Cánh tay cậu đưa lên rồi ôm lấy Viên Mộng Dao vào lòng thật nhẹ nhàng như làn gió mùa hạ mơn trớn trái tim người con gái.

.....

Phủ của Âu đại công tước là một trong những kiến trúc kiên cố nhất. Bên trong phủ có một người trung niên toàn thân mặc một bộ y phục màu vàng đang tập trung viết cái gì đó trên giấy, đứng bên cạnh là một vị phu nhân tuyệt sắc đang mài mực cho hắn. Lúc này từ ngoài bước vào một người toàn thân mặc một bộ y phục mày đen cung kính nói:

- Thiếu gia, Đại phu nhân. Đây là thông tin về Tuyết Phong, xin hai người hãy xem qua - Nói xong người mặc áo đen đưa một xấp giấy ra trước mặt hai người

Người được gọi là Thiếu gia sắc mặt không chút thay đổi đưa tay ra nhận lấy xấp giấy rồi sau đó từ từ liếc qua từng trang giấy. Bỗng nhiên con ngươi của người thiếu gia hơi co lại, lấy bút khoanh tròn vào hai chỗ trên tờ giấy. Chỗ thứ nhất là: Tuyết Phong là học viên kiêm giảng viên của học viên Diệu Huy mà lại còn đang ở cùng 1 ký túc với tam điện hạ. Ngoài ra còn một thông tin nữa là: Tuyết Phong làm việc vặt ở sân sau trong Long

https://thuviensach.vn

Phụng Tề Vũ. Ba năm trước khi thiếu gia nhà họ Phong, thiếu gia nha họ Hạo, tiểu thư nhà họ Vân, tiểu thư nhà họ Nhạc cùng với tiểu thiếu gia của nhà họ đã từng đến lầu 3 của Long Phụng Tề Vũ dùng bữa. Tuyết Phong đã mang đồ lên cho họ rồi ở lại trong đó một lúc lâu. Một lúc lâu sau thì Nguyệt công chúa (Ngao Nguyệt) cũng đến, khi Tuyết Phong rời khỏi phòng đó thì Nguyệt công chúa cũng vội vàng theo sau.

Người trung niên được gọi là thiếu gia hơi cau mày như đang suy tính điều gì đó. Người mỹ phụ đứng bên cạnh cứ yên lặng không hề nói một câu nào. Mãi một lúc lâu sau người trung niên mới cất tiếng:

- Đi, mang sự việc xảy ra ở Long Phụng Tề Vũ cách đây 3 năm trước điều tra lại một cách thật kỹ lưỡng. Không được phép bỏ qua bất kỳ một chi tiết nào. Ngoài ra cũng phải xem xét xem quan hệ của Phong Tuyết với Tam điện hạ và Nguyệt công chúa là như thế nào. Sau khi điều ttra ra lập tức báo lại.

- Vâng - Ngươi áo đen đáp lại một câu rất có khí thế, sau đó thì lui ra khỏi phòng.

.....

HOÀNG CUNG ĐẾ QUỐC

Ngao Nguyệt đang ngồi ở chòi nghỉ mát trong ngự hoa viên thưởng thức vẻ đẹp trời ban của hoa sen giữa hồ

- Vào đi

Ngao Nguyệt vừa dứt lời thì một tên thị vệ bước ra từ bên cạnh chòi nghỉ mát. Hắn quỳ 1 chân xuống đất rồi cũng kính nói:

- Khởi bẩm công chúa, trong phủ của Âu đại cong tước có một sự điều động nhân lực nhỏ. Hình như là họ đang muốn điều tra về Tuyết Phong

https://thuviensach.vn

- Cứ tiếp tục theo dõi động tĩnh của phủ Âu công tước, có tình hình gì mới lập tức báo lại.

Ngoài ra, Khang nam tước và một số quý tộc có ý đồ khác đều phân công nhau điều binh khiển tướng hướng tất cả các mũi nhọn tấn công vào thằng Hàn Phong Tuyết

.....

Ấy vậy mà nhân vật chính trong vụ việc lần này lại chả mảy may biết tý nào về chuyện đang và sắp xảy ra với mình. Hàn Phong Tuyết vẫn đang ung dung ngồi trong phòng của Sài Lão luyện đàn. Khúc đàn của Hàn Phong Tuyết lúc này không còn êm tai và hoa mỹ nữa mà ngược lại, nó mang theo bầu không khí chết chóc, thảm sát. Mười đầu ngón tay kéo căng dây đàn. Chỉ thấy ngón tay giữa bên phải nhẹ nhàng ngoáy ra không trung bên ngoài một cái, khình khí lập tức bắn ra tứ phía

"Choang...." Tiếng đổ vỡ của chiếc tách trà rơi từ trên bàn ăn xuống đất cách đó không xa

- Tốt lắm, có thể trong một thời gian ngắn thế mà con có thể kết hợp cả cầm kỹ và võ kỹ lại với nhau bắn ra được thứ khình khí vô hình, Phong Tuyết, đến ta cũng còn phải đố kỵ với con đấy - Sài Lão nở một nụ cười hiền hòa. Cái từ đố kỵ kia được thốt ra từ miệng lão cũng chỉ là do hưng phấn nhất thời thôi

- Sư phụ, cho dù con có thể bắn ra được khình khí nhưng sức ảnh hưởng cực hạn của khình khí đó lại không mạnh vốn không hề có giá trị thực dụng. Chả biết tại sao từ trước tới giờ con vẫn không thể kết hợp cầm kỹ và võ kỹ lại làm một để bộc phát ra uy lực thật sự của tiếng đàn chứ đừng có nói đến chuyện dùng nó để nâng cấp tinh thần công pháp, tinh thần trực tiếp công kích kẻ thù. - Lời khen ngợi của Sài Lão cũng không làm cho Phong

https://thuviensach.vn

Tuyết đắc ý huênh hoang mà chỉ giúp cậu tìm ra thêm những chỗ yếu kém của mình.

- Phong Tuyết à, dục tốc bất đạt, con mới tiếp xúc với đàn cầm có 1 tháng mà đã đạt đến bước này đã là cực kỳ tuyệt vời rồi, đừng có vội vã mà làm gì. Chỉ cần ngọn lửa của con đến giới hạn cần đạt thì những vấn đề này ắt được giải quyết cả thôi con

- Ừm - Hàn Phong Tuyết cũng không hỏi thêm gì nhiều mà lại bắt đầu tập trung tất cả tinh thần vào tiếp tục luyện đàn.

Buổi sáng ngày thứ 2, Hàn Phong Tuyết giảng xong 1 tiết học liền đi ngay tới tửu lâu Thiên Thai. Hàn Phong Tuyết của ngày hôm nay đã đạt đến 9 sao kỹ tông rồi. Trong học viện Diệu Huy này, người có tu vi cao hơn cậu cũng chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay. Hôm nay cậu cũng không có ý định nghe giảng mà chỉ là muốn đến thuyết trình cho các thầy cô nghe. Thông qua giảng giải sẽ cũng cố vững chắc thêm nền móng kiến thức cơ bản trong cậu. Mà cuối năm nay cậu phải thuyết trình tốt nghiệp rồi.

Vì hôm nay cậu có hẹn sẽ cùng Mộng Dao đi du ngoạn núi Thiên Đô nên cậu mới vội vàng quay về như thế. Nhìn thấy Phong Tuyết về Mộng Dao liền cười thật tươi rồi vội chạy về phía Phong Tuyết. Mộng Dao cũng không hề để ý tới ánh mắt của cha mình mà cứ chạy thẳng tới cầm tay Phong Tuyết kéo đi.

- Nữ sinh hướng ngoại (con gái khi lớn lên sẽ theo người khác để tìm mỗi lương duyên chứ không chịu ở nhà. Giống như câu, con gái như bát nước hắt đi) câu này 1 chút cũng chả sai tý nào. - Viên Khải chỉ có thể nói to kèm theo tiếng thở dài như thế làm cho những người trong tửu lâu có một trận cười hả hê.

Vừa ra khỏi tửu lâu thì nụ cười hạnh phúc trên mặt Hàn Phong Tuyết chợt tắt ngấm. Cậu nói với Mông Dao:

https://thuviensach.vn

- Nàng quay về tửu lâu trước đợi ta, dù có xảy ra bất kỳ chuyện gì cũng không được ra ngoài.

Thấy bộ dạng nghiêm túc của Phong Tuyết, Mộng Dao lo lắng hỏi dồn:

- Phong Tuyết, có chuyện gì vậy?

- Không còn thời gian để giải thích nữa rồi, nàng mau quay vào trong đi. - Hàn Phong Tuyết vội đẩy Mộng Dao về phía Tửu lâu.

- Thiếp không đi - Mộng Dao ngang bướng trả lời

"Rầm rầm....." mặt đất rung động kịch liệt, trong nháy mắt, một kỵ binh áo giáp sắt trang bị đầy đủ xuất hiện nay trong tầm mắt, đằng sau kéo theo cả một đội quân.

Mộng Dao lập tức hiểu vì sao Phong Tuyết muốn nàng rời khỏi đó, nàng vội vàng nép vào bên thân Hàn Phong Tuyết, thấp giọng nói:

- Họ tới là vì chúng ta sao?

Hàn Phong Tuyết trả lời bằng chất giọng nghiêm trọng:

- E là đúng như vậy.

Sự phỏng đoán của Hàn Phong Tuyết lập tức được chứng thực. kỵ binh tiến tới chỗ hàn Phong Tuyết thì xếp thành 1 hàng, còn bộ binh thì tiến đến xung quanh vây hai người vào giữa. Giữa đám kỵ binh, một kỵ sĩ trung niên cưỡi một con ngựa trắng phau tiến lên phía trước. Hai mắt của vị kỹ sĩ này rất có thần, đôi lông mày trắng phau sắc như gươm, nhìn dáng oai phong bệ vệ. Vị kỵ sĩ đó nhìn thẳng vào Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết 9 sao kỹ tông bị đôi mắt sắc như gươm của ông ta đảo qua một lượt . Ánh mắt như ngàn con dao đâm xuyên qua người làm tinh thần Phong Tuyết có chút rối loạn. Phong Tuyết lập tức ổn định lại tinh thần cuả mình, trong lòng có chút

https://thuviensach.vn

kinh ngạc. Cậu có thể nhìn ra tu vi của người kỵ sĩ kia không thể mạnh bằng cậu nhưng ánh mắt của ông ta lại làm cho tinh thần của cậu bị rối loạn. Đây có lẽ là phong độ do một thời gian dài chinh chiến mà tạo thành, rất khí phách.

- Âu đại công tước - Hàn Phong Tuyết hướng về phía người ngồi trên ngựa chào hỏi.

https://thuviensach.vn

Chương 59: Kỹ Vương Cường Giả

- Không sai, ngươi quả thật rất bình tĩnh, số người có thể giữ nguyên sự bình tĩnh trước ánh mắt của ta không nhiều. - Trong giọng nói Âu Hạc mang theo ý tán dương, nhưng sát khí trong mắt lại để lộ ra mà không hề giấu giếm.

- Có chuyện gì? - Hàn Phong Tuyết nhíu mày, hắn rất ghét ngữ khí kiểu bề trên như này.

- Chuyện gì ư? Ba năm trước ngươi giết con trai ta, cách đây một tháng lại giết cháu ta, ngươi còn hỏi ta chuyện gì? Ngươi cũng thật biết nói chuyện đấy. - Kẻ lên tiếng là một trung niên toàn thân mặc 1 bộ y phục màu vàng đứng bên cạnh Âu Hạc, Âu Lương - trưởng tử của Âu Hạc, lúc này trong mắt hắn nổi lên những tia máu nhỏ như chứng thực cho cơn giận đang nổi lên trong lòng của hắn, hắn hận nỗi không thể ngay lập tức nuốt sống Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết hơi giật mình, không ngờ chuyện 3 năm trước làm kín đáo như vậy mà vẫn bị phát hiện.

- Đó là bởi vì hai người bọn chúng nói lời không nên nói, đều đáng chết như nhau. Ai làm người đó chịu, người các người tìm chính là ta, không liên quan tới người khác. - Nếu đã bị phát hiện, Hàn Phong Tuyết dứt khoát thừa nhận, hiện giờ cậu chỉ lo cho an nguy của Viên Mộng Dao.

- Hừ, lúc này mà ngươi còn muốn lo lắng cho tiểu nương tử bên cạnh ngươi, hôm nay toàn bộ các người đều phải chết - Âu Lương không phải loại người lương thiện, dám giết con hắn thì phải trả lại gấp trăm, gấp vạn lần.

https://thuviensach.vn

Nghe dứt lời Âu Lương, sắc mặt của Hàn Phong Tuyết trở nên lạnh lẽo, Phong Tuyết tuy chẳng phải người lương thiện gì, nhưng cậu là người làm việc có nguyên tắc. Vì thế lần trước hắn chỉ giết Khang Hoằng, mà bỏ qua Khang Nam tước.

- Nếu đã như vậy thì cũng đừng trách ta - Nghĩ tới đây Phong Tuyết liền sử dụng kỹ năng THIỂM THƯỚC. Với tu vi Ký tông của Hàn Phong Tuyết hiện giờ thì có thể sử dụng Thiểm thước 3 lần trong ngày, khoảng cách tăng thêm 5m.

Chỉ thấy ánh sáng chớp lóe lên, Hàn Phong Tuyết đã tới trước mặt Âu Lương, hỏa quyền không chút đình trệ, trực tiếp đánh về phía Âu Lương.

Âu Lương hoảng sợ, muốn né tránh nhưng lại phát hiện bản thân không thể cử động, mồ hôi lạnh bất giác tuôn ra như tắm, hắn chưa từng cận kề với cái chết đến như vậy. Việc hắn duy nhất muốn làm lúc này đó là giết sạch toàn bộ những kẻ tình báo về thông tin của Hàn Phong Tuyết. Căn cứ theo tin tức bọn chúng cung cấp thì Hàn Phong Tuyết có kỹ năng Thiểm thước, nhưng khoảng cách không quá 4m, lần này bọn chúng đã rất cẩn thận, đứng cách Hàn Phong Tuyết tận 6m mà vẫn dính đòn, hỏa nguyên tố cuồn cuộn ép tới khiến hắn thở không nổi.

Khi nhiều người đều nghĩ rằng Âu Lương xong rồi thì một màn kỳ dị xảy ra, chỉ thấy thân thể Âu Lương nhanh chóng rút về sau, còn Hàn Phong Tuyết lại phát hiện bản thân mình bị một bàn tay vô hình tóm lại, toàn bộ không khí xung quanh đều toàn lực ép chặt, ngăn không cho cậu xông tới, Âu Lương tin rằng nếu chỉ đơn thuần là một Kỹ sư, không có tu vi Võ sỹ mà nói thì muốn tiến thêm một chút cũng là khó khăn vô cùng. Mắt thấy Âu Lương cách mình ngày càng xa, Hàn Phong Tuyết cũng bỏ ý muốn truy đuổi.

Mắt nhìn 4 phía xung quanh, Phong Tuyết phát hiện đứng bên cạnh Âu Hạc là một trung niên vận bố y, lúc này toàn thân hắn phát ra một tầng

https://thuviensach.vn

quang mang trắng đục, đến đôi mắt hắn cũng có màu trắng.

- Kỹ vương Kim hệ - Hàn Phong Tuyết ngạc nhiên thốt lên, nếu đổi lại là lúc bình thường, trong số tất cả những người xung quanh, trung niên này tuyệt đối là kẻ tầm thường nhất, còn lúc này sau khi phóng thích kim nguyên tố thì hắn lập tức trở thành tiêu điểm của mọi người.

Hàn Phong Tuyết thầm than, Kỹ vương cường giả quả nhiên không phải là người mà Kỹ tông có thể đối địch, tuy cậu đã là 9 sao Kỹ tông, nhưng trước mặt Kỹ vương cường giả lại chẳng khác nào một tiểu hài tử, hoàn toàn không có lực hoàn thủ. Kỹ tông cường giả chỉ có thể khống chế đơn giản ngũ hành nguyên tố trong không khí, còn Kỹ vương cường giả lại có thể vận dụng lượng lớn nguyên tố bản thuộc tính trong không khí, thậm chí sử dụng chúng để phát ra kỹ năng có uy lực cực đại.

- Xem ra hôm nay lại phải chiến một trận tưng bừng rồi, chỉ có điều lại liên lụy tới Mộng Dao" - Cậu không ngờ rằng đích thân Âu Bá tước lại tới, lại càng không nghĩ rằng Âu Hạc vì một thanh niên 17 tuổi mà điều động toàn bộ lực lượng của phủ Công tước, thậm chí đến Kỹ vương cường giả cũng xuất động, hóa ra bọn người này rất coi trọng năng lực của cậu. Nếu chỉ vì cái chết của Khang Hoằng thì đương nhiên sẽ không xuất hiện cục diện như vậy, chỉ tiếc là sự việc 3 năm trước bị phơi bày, tôn tử bị giết, Âu Hạc sao có thể không giận dữ. Nếu không bóp chết Hàn Phong Tuyết thì trong giới quyền quý của Đế đô, một đại Công tước như hắn sao còn ngóc đầu lên nổi.

Hàn Phong Tuyết lùi về cạnh Viên Mộng Dao, nở nụ cười hối lỗi với nàng:

- Xin lỗi

Lúc này sắc mặt Viên Mộng Dao trắng bệch, nói không ra lời.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết từ trong Huyền Nguyệt Giới triệu huán ra Tiểu Điêu, truyền âm nói:

- Tiểu Điêu, bảo vệ tốt Mộng Dao, đợi chút nữa khi ta phát động công kích, ngươi lập tức rời đi tìm Lão Sư. - Tiểu Điêu nay đã tiến hóa tới Ma thú cấp 4, thân thể to hơn trước rất nhiều

Tiểu Điêu thông qua liên hệ linh hồn với Hàn Phong Tuyết đã hiểu rõ tình huống trước mặt, nó cũng biết, với khoảng cách gần như vậy, muốn mang theo Hàn Phong Tuyết bỏ trốn từ tay của Kỹ vương cường giả chẳng khác nào người si nói mộng, chỉ có thể miễn cưỡng đồng ý.

Hàn Phong tuyết quay người nói với Viên Mộng Dao: “Mộng Dao, nàng leo lên Tiểu Điêu đi, nó sẽ mang nàng rời khỏi đây”. Nói xong liền đặt Mộng Dao lên lưng tiểu điêu.

- Âu đại Công tước, không ngờ ta đây lại có phước tới vậy, lại phiền đến Công tước đại nhân xuất động đội hình mạnh nhường này. - Hàn Phong Tuyết nhìn Âu Hạc cười lạnh.

- Nếu không muốn phải chết quá thảm, vậy hãy bó tay chịu trói đi, ngươi không có bất cứ cơ hội nào đâu.

- Bó tay chịu trói? Để ngươi từ từ giày vò sao, thì ra chỉ số thông minh của Âu đại công tước cũng chả ra gì cả?

- Hắc hắc, nếu ngươi đã muốn chết sớm, vậy ta sẽ thành toàn cho người. - Nói xong Âu Hạc quay người nói với trung niên mặc bố y: - Tiên sinh, phiền ngài rồi.

Bố y trung niên gật gật đầu, đi tới trước mặt Hàn Phong Tuyết, trong mắt không che dấu vẻ tán thưởng, nhàn nhạt nói:

https://thuviensach.vn

- 17 tuổi, cửu tinh Kỹ tông, chẹp chẹp, tiền đồ thật vô lượng, chỉ tiếc, ngươi đã làm việc không nên làm.

- Việc nào gọi là việc không nên làm, chỉ cần trong lòng ta cho là đúng, thì đó là điều nên làm. Làm người phải giữ vững lương tâm, không hổ thẹn với thiên địa. Ngược lại, các hạ đường đường là một Kỹ vương cường giả, lại cam tâm làm chó săn cho người khác làm chuyện xấu, không thấy sỉ nhục tôn nghiêm của cường giả sao?

- Hay cho một câu giữ vững lương tâm, không thẹn với thiên địa, chả trách tuổi còn trẻ như vậy mà đã có thành tựu bậc này, tâm trí quả nhiên cũng phi phàm. Liên quan đến việc của ta, tự ta khắc hiểu, không cần ngươi dạy, ngươi là vãn bối, xuất thủ đối phó ngươi cũng là ta đã hạ thấp thân phận rồi, ra tay trước đi. - Ngữ khí của Bố y trung niên không hỷ không nộ, dường như đối với mọi thứ đều lãnh đạm như vậy.

- Vậy vãn bối không khách khí. - Lần này Hàn Phong Tuyết không hề ẩn giấu lực nguyên tố, hỏa nguyên tố hùng hậu từ kinh mạch toàn thân hướng ra ngoài, Viên Mộng Dao ở bên cạnh bị lửa đốt, không chịu được thét lên. Phong Tuyết đạp chân mạnh lên mặt đất, thân ảnh như ngôi sao băng vọt qua bầu trời, di chuyển với tốc độ kinh hồn, Hàn Phong Tuyết đã tới trước mặt Bố y trung niên.

“Yah.....hhhhhh” - cũng chính lúc này Tiểu Điêu vọt thẳng lên trời.

Một mảnh chưởng ảnh hỏa hồng sắc bao trùm lấy Bố y trung niên, không có một chút âm thanh, đây chính là Hàn Phong Tuyết đã đem lực của hỏa nguyên tố dung hợp với Võ kỹ - VÔ ÂM CHƯỞNG.

- Đây là cái gì vậy - Bố y trung niên lần đầu tiên nhìn thấy, hắn kinh hãi phát hiện ra thân thể đang phải chịu sức ép của nguyên tố không dưới sức ép mà mình đã thi triển với Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

- Lẽ nào hắn giấu thực lực, nhưng một Kỹ vương mới có 17 tuổi thì cũng thật không thể tưởng tượng được. - Nhưng ngay lập tức hắn bác bỏ suy đoán này, dù rằng Hỏa nguyên tố trên người Hàn Phong Tuyết vô cùng nồng nặc, nhưng tuyệt đối chưa đạt tới cấp bậc Kỹ vương, nhưng tại sao áp lực quanh người hắn lại lớn đến như vậy, cho dù nghĩ đến nát óc hắn cũng chẳng thể nào đoán ra được.

Bởi vì hắn đang phải đối mặt với một Toàn hệ Kỹ sư, 5 loại nguyên tố trong không khí đồng thời đè nén, áp lực sinh ra lẽ nào lại không lớn? Đây cũng là lần đầu tiên Hàn Phong Tuyết đem 5 nguyên tố nén lại thi triển ra toàn bộ.

Trên trời, Tiểu Điêu cũng đang gặp rắc rối khi bị tới 03 con tứ cấp Ma ưng vây chặn.

"CHI NHA" - một tiếng thét dài vạch phá thương khung, bộ lông thất thải của Tiểu Điêu phát ra ánh sáng chói mắt, triển khai song cánh, chỉ thấy bên cạnh đôi cánh của Tiểu Điêu sắc bén như đao kiếm.

Cấp tốc hướng về một trong ba con Ma ưng bay tới, lợi trảo của Ma ưng chụp tới Tiểu Điêu. “Soạt” tiếng lưỡi đao đâm qua thân thể truyền tới, chỉ thấy vùng bụng của Ma ưng đã bị đôi cánh của Tiểu Điêu rạch nát, máu rơi ra như mưa, đồng thời, thân thể nó cũng vô lực mà rơi xuống.

Làm hết những việc này, Tiêu Điêu kêu lên một tiếng dài ,bay về phương xa, hai con Ma ưng chứng kiến thảm cảnhcủa đồng bạn, liền đánh mất dũng khí để đuổi theo.

https://thuviensach.vn

Chương 60: Ngàn Cân Treo Sợi Tóc

Một màn lửa đỏ hiện ra ở khắp nơi phong kín toàn bộ đường lui của bố y trung niên, cả người lại giống như đang bị lún sâu trong bùn lầy, ngọai trừ việc cứng người lại thì hắn cũng không nghĩ ra được biện pháp nào khác có thể hóa giải .

Ánh mắt bố y trung niên chợt lóe lên, nhân lúc Hàn Phong Tuyết thoáng dừng lại , ngón giữa tay phải của trung niên áo vải không do dự đâm ra khe hở giữa những bàn tay.

-THIÊN HÌNH CHỈ - mang theo nguyên tố kim thuần thúy đánh thẳng vào giữa bàn tay của Phong Tuyết.

Hai chân nhẹ trượt, Hàn Phong Tuyết nhẹ bay về phía bên cạnh trung niên áo vải, đúng là " Lăng ba vi bộ " huyền diệu. Tránh được thế tấn công sắc nhọn của đối phương, hai tay Hàn Phong Tuyết cách trung niên áo vải chỉ có một tấc. Đúng lúc này áp lực đột nhiên tăng lên, song chưởng của Hàn Phong Tuyết như bị trì trệ lại chật vật mới đưa được hai tay tiến lên phía trước.

- KIM THUẪN - lại là một tiếng hô lớn, trong không khí nguyên tố kim kết thành một tấm thuẫn màu bạc chắn tại phía trước, bàn tay Hàn Phong Tuyết và kim thuẫn chạm vào nhau. Trong tiếng nứt vỡ, kim thuẫn hóa thành những nguyên tố kim nho nhỏ trong không khí. Nhưng lực do chưởng của Hàn Phong Tuyết gây ra cũng đã giảm độ mạnh, thân hình lập tức lùi về sau.

- Không ngờ rằng kĩ vương cường giả lợi dụng nguyên tố trong không khí sáng lập không gian ngưng kết kĩ năng lại có thể chống lại lực của vô

https://thuviensach.vn

âm trưởng kết hợp với nguyên tố. Xem ra hôm nay một chút hi vọng cũng không có. Có lẽ sau khi đột phá cấp bậc kỹ tông thì mới có thể gây sát thương cho đối thủ được, còn bây giờ chỉ có thể kéo dài thời gian thôi - Hàn Phong Tuyết trong đầu suy tính tìm cách ứng phó.

- Đúng là ta không thể là đối thủ của kĩ vương cường giả nhưng ta muốn biết vì sao khi hai chưởng của ta đến gần ngài áp lực lại tăng lên. - Hàn Phong Tuyết nghi hoặc hỏi, tuy mục đích là kéo dài thời gian nhưng đây quả thật cũng là điều mà cậu muốn biết.

-Vấn đề ngu xuẩn như vậy ngươi cũng hỏi ta, ngươi định kéo dài thời gian đúng không? Như vậy chỉ làm cho ngươi chết muộn một chút. Cũng không sao, ngươi muốn biết ta cho ngươi biết cũng được.

Trung niên áo vải vạch trần ý đồ của Hàn Phong Tuyết , nhưng hắn cũng không sợ Hàn Phong Tuyết chạy mất, theo tình báo trong tay Âu Hạc, Sài lão chỉ là giáo viên dạy đàn của Hàn Phong Tuyết ngoài ra không có gì hơn. Cho nên kĩ vương cường giả như hắn mới không có gì phải sợ.

-Đạt đến cảnh giới kĩ vương có thể nắm giữ và lợi dụng nguyên tố trời đất. Nhưng trong đó cũng không giống nhau , kĩ vương có thể lợi dụng nguyên tố trời đất đối với trời đất chỉ như một giọt nước trong biển lớn. Khoảng cách càng gần, càng có thể lợi dụng nhiều nguyên tố, còn cách xa một khoảng cách nhất định thì sẽ không còn cách nào lợi dụng thiên địa nguyên tố. Nếu không kĩ vương có thể giết hết tất cả người có thể nhìn thấy.

" Hóa ra là vậy. Đạo lí đơn giản như vậy sao ta lại bỏ qua nhỉ ? Lúc đầu, sư phụ có thể làm cho ta từ không trung rơi xuống, cũng là vì người có thể không chế và lợi dụng nguyên tố trời đất ở khoảng cách gần. Nghe xong lời trung niên áo vải " - Hàn Phong Tuyết giống như giật mình tỉnh lại từ giấc mộng, lập tức hiểu rõ, thật ra cũng không thể trách bản thân mình ngu ngốc, chỉ là tự chui rúc vào sừng trâu mà thôi. Bởi vì sau khi luyện thành kĩ tông

https://thuviensach.vn

cậu không có cơ hội nào tham gia chiến đấu để thu thập thêm kinh nghiệm cho nên đối với không chế nguyên tố trời đất thật sự là chả biết gì.

-Bây giờ cho người xem thực lực chân chính của kĩ vương.

Nói xong, một vầng sáng màu bạc lại lần nữa xuất hiện xung quanh trung niên áo vải. Hàn Phong Tuyết cảm thấy có một nguồn lực mạnh mẽ nào đó từ sau lưng đẩy lại ép cậu tiến gần về phía Kim kỹ vương.

- Lực khống chế nguyên tố trời đất có thể chọn hướng, xem ra sự hiểu biết về việc lợi dụng nguyên tố của bản thân mình vẫn còn quá nông cạn. Nếu như lần này có thể chạy thoát, sau này phải thường xuyên chiến đấu để rèn luyện bản thân - Hàn Phong Tuyết cũng đem lực lượng của nguyên tố xung quanh tập trung quanh thân chống lại lực đẩy, nhưng hiện tại muốn tấn công chỉ sợ không có hi vọng.

Trung niên áo vải hai tay đồng thời chứa thật nhiều kim nguyên tố, đồng thời quanh thân kim nguyên tố cũng quay tròn, 4 đường nguyên tố ngưng tụ thành hình một con rắn màu vàng thật dài, con rắn mở mồm máu từ bốn phương tám hướng liền bắn lại hướng về phía Hàn Phong Tuyết

- Hỏng rồi, chỉ một lần nhẹ nhàng mà có thể tập hợp bốn kĩ năng đồng dạng - Hàn Phong Tuyết chỉ cảm thấy quanh thân vô lực, mặc dù có thiên phú hơn người thì sao, trước áp lực tuyệt đối lại không có bất kỳ tác dụng gì. Nhiều nhất chỉ có thể kéo dài một khoảng thời gian. Nhưng Hàn Phong Tuyết tuyệt đối không buông ý niệm sống sót, vẫn còn rất nhiều việc cần cậu đi làm.

"THIỂM THƯỚC" - kĩ năng phát động, Hàn Phong Tuyết lùi ra sau 5m

“ Oành “ một tiếng vang lên, tại chỗ Hàn Phong Tuyết vừa đứng bụi đất bay lên, những tảng đá lớn hóa thành muôn vàn mảnh nhỏ, khiến người xung quanh cũng ngưng lại không dám thở. Tùy ý ra một chiêu, lại có uy lực như vậy, không hổ là kĩ vương giả .

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy thực lực của kĩ vương giả, tất cả mọi người trong mắt tỏ ra sự trầm trồ khen ngợi, nếu như bản thân ngày nào đó có thể đạt tới trình độ này, vậy thì thế lực nào mà không thể nắm trong tay.

Hàn Phong Tuyết âm thầm cười khổ, thiểm thước kĩ năng chỉ thừa lại 1 lần, nếu như đối phương lại thêm vài lần công kích như vậy, vậy thì cậu làm sao có thể sống sót.

-Đem công pháp của người giao nộp, ta có thể cho ngươi đi nhẹ nhàng một chút.

Trung niên áo vải tham lam nhìn Hàn Phong Tuyết nói, lần thứ nhất nhìn thấy Hàn Phong Tuyết sử dụng Thiểm Thước hắn còn cho rằng chỉ là một loại mật pháp nào đó, nhưng lần thứ hai không giống, loại mật pháp nào lại có thể liên tiếp sử dụng. Giải thích chỉ có thể có một khả năng, thì đó là một loại kĩ năng, mà là một loại thiên phú kĩ năng. Mà loại thiên phú kĩ năng này có thể rèn luyện thành công pháp, do đó hắn mới nói thế.

Hàn Phong Tuyết biết đã bị đối phương nhìn ra, cũng không giải thích nhiều, chỉ nhẹ nhẹ nói

-Muốn có công pháp, ta có thể đưa cho ngươi, nhưng có một điều kiện

-Điều kiện gì

Trung niên áo vải vội hỏi, tuy nói hắn tu luyện công pháp vương cấp, nhưng hắn mới chỉ luyện tới trình độ cao nhất của Kỹ Vương, mà tôn cấp công pháp lại không thể dễ dàng có được. Nhiều năm qua tìm khắp đế quốc, cũng dùng rất nhiều biện pháp vậy mà vẫn không thể có được tôn cấp công pháp. Thậm chí một chút tin tức cũng không có, mà trước mắt người thanh niên này có công pháp lại là cấp tôn trở lên, thậm chí lại là công pháp cao cấp. “ Chẳng trách hắn ta tuổi còn trẻ đã có thành tựu như vậy, thì ra là dùng loại công pháp cao cấp”. Nghĩ đến điều này, lòng của trung niên áo vải sau bao nhiêu năm bình lặng lại bắt đầu kích động lên, hắn thậm chí

https://thuviensach.vn

quên suy nghĩ, người thanh niên có được công pháp mạnh như vậy thì sẽ có gia thế như thế nào.Đấy chính là long tham của loài người. Người chết vì tiền, chim chết vì ăn.

Bắt được tâm lý như vậy , Hàn Phong Tuyết nói :

-Giết Âu đại công tước, sau đó rời khỏi nơi này.

-Không được, đổi một điều kiện khác. - Bố y trung niên cau mày nói.

Một tên kĩ vương cường giả mà chịu nghe theo lời của bậc quyền quý ắt là có lí do khó nói nào đó. Hàn Phong Tuyết đương nhiên biết hắn sẽ không đáp ứng, nhưng mục đích của cậu cũng không phải là khiến hắn đáp ứng. Nghe vậy Hàn Phong Tuyết tiếp tục nói:

- Vậy ngươi nói lại với Âu đại công tước mang theo người của ông ta lập tức rời khỏi nơi này rồi ta sẽ mang công pháp giao cho ngươi. Tiếp theo ngươi cũng như ông ta, đi luôn khỏi nơi này.

Cẩn thận suy nghĩ một chút, trung niên áo vải trong mắt thoáng qua một tia xảo trá, cười nói:

-Được, nhưng ta trước cần phải xác định công pháp có thật là ở trên người ngươi không.

- Ngươi nghĩ ta ngu lắm sao mà để ngươi xác nhận, liệu lúc đó ta còn có mạng hay không? - Hàn Phong Tuyết tiếp tục nói - Không được, trước tiên ta phải nhìn thấy tất cả mọi người rời đi.

Thấy Hàn Phong Tuyết cứng mềm không ăn, trung niên áo vải sắc mặt trầm xuống, ngữ khí thâm trầm nói :

-Rượu mời không uống muốn uống rượu phạt, nếu ngươi đã không giao, trước trói ngươi lại rồi tính.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết thoáng thét lên trong lòng "Không hay rồi". Trung niên áo vải đang chuẩn bị ra tay, ngược lại nghe thấy tiếng thét lớn.

-Dừng tay.

Bên ngoài có một con ma thú to lớn bay về phía bên này. Trên lưng ma thú, Ngao nguyệt y bào bay bay, tóc đen phi dương, mặt như thần tiên. Ở bên cạnh nàng, một danh thanh y trung niên đứng thẳng, thanh âm đúng là từ miệng người này phát ra.

https://thuviensach.vn

Chương 61: Sài Lão Ra Tay!

- Ma thú cấp năm "Tật phong điêu"!

Trung niên mặc bố y nhẹ giọng nói, động tác trên tay ngừng lại.

Tật phong điêu được phong cái danh này là dựa trên tốc độ ghê người của nó, trong nháy mắt đã đến trước mặt bố y trung niên rồi đáp xuống ở giữa Hàn Phong Tuyết và trung niên mặc bố y.

Âu Hạc xuống khỏi bạch mã, đi tới bên người Ngao Nguyệt, cung kính chào:

-Nguyệt công chúa!

Trong miệng cung kính, nhưng trong lòng đang nguyền rủa Ngao Nguyệt, tới cũng thật là đúng lúc!

-Xoát..

Nghe được thanh âm của Âu Hạc, binh lính xung quanh nhất tề quỳ sụp xuống, hô lên:

-Bái kiến công chúa!

Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ mình không đoán sai mà, kể từ khi biết Âu thiếu gia là hậu bối của Âu đại công tước, hắn liền mơ hồ đoán được thân phận của Ngao Nguyệt .

Ngao Nguyệt cười một tiếng, nói:

https://thuviensach.vn

-Công tước đại nhân không cần đa lễ, mọi người cũng đứng lên cả đi.- Vừa nói tay vừa chỉ trung niên mặc bố y vừa nói - Công tước đại nhân, chẳng biết vị tiên sinh này xưng hô như thế nào?

Không đợi Âu Hạc mở miệng, trung niên mặc bố y giành nói:

-Người dân thường thôi ạ, họ Lâm tên Viễn, ra mắt công chúa điện hạ, chẳng biết công chúa đến đây có việc gì ạ?

Lúc này trong lòng hắn có chút vội vã. Công pháp cấp tôn đã sắp tới tay, hắn cũng không muốn nhiều chuyện phiền toái, không nghĩ tới giữa chừng ở đâu lại xuất hiện ra một cô công chúa. Đến cũng không có việc gì, vấn đề là người áo xanh bên cạnh công chúa, khí thoát ra từ người tên đó cho hắn biết tu vi của tên đó lúc yếu hơn, lúc thì lại như cao hơn hắn cả một bậc.

-Cũng không có chuyện gì lớn, chả là vị tiểu huynh đệ phía sau kia là bằng hữu của ta, muốn Lâm tiền bối cùng Công tước đại nhân có thể cho Ngao Nguyệt ta chút thể diện, tha hắn một lần. Coi như Tiểu Nguyệt nợ các ngài một món nợ nhân tình đi, như thế nào?

Cho dù trong lòng vạn phần không cam chịu, nhưng Âu Hạc vẫn gật đầu một cái, đáp ứng nói:

-Nếu Nguyệt công chúa đã mở miệng, Âu Hạc đương nhiên không có ý kiến.

Tuy là Công tước được quý trọng của đế quốc, nhưng công chúa mở miệng hắn vẫn không thể không nể mặt. Bằng không nếu truyền vào trong tai quân vương, khó tránh khỏi việc bị ghép vào tội vô lễ.

Trừng mắt nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, thầm nghĩ:"Để cho tiểu tử ngươi sống thêm mấy ngày!"

https://thuviensach.vn

Thấy Âu Hạc đồng ý, Ngao Nguyệt cười cười gật đầu với hắn một cái, đưa mắt nhìn sang Lâm Viễn lại thấy Lâm Viễn cau mày, hắn vẫn không muốn buông tha cơ hội lần này, khí tức phóng ra ngoài, hướng về phía Ngao Nguyệt nói:

-Nếu như Lâm mỗ không đáp ứng?

-Hừ.

Một tiếng hừ lạnh, người trung niên bên cạnh Ngao Nguyệt bước về phía trước một bước, khí tức không hề che giấu phóng ra ngoài, lạnh lùng nhìn Lâm Viễn nói:

-Ngươi có thể thử không đáp ứng xem?

Cảm nhận khí tức trên người đối phương, vừa liếc nhìn Tật phong điêu phía sau, hắn thở dài trong lòng:"Xem ra chỉ có thể chờ lần sau, dù sao tiểu tử kia cũng chạy không thoát."

Đem khí tức thu liễm lại, Lâm Viễn cười cười:

-Lâm mỗ chỉ là đùa một chút mà thôi, nếu công chúa đã mở lời, dù cho Lâm mỗ khinh thường cũng không dám làm càn.

Ngao Nguyệt nhã nhặn cười một tiếng, nói:

-Tiểu Nguyệt ở nơi này cám ơn tiền bối, chuyện ngày hôm nay, coi như là Tiểu Nguyệt nợ tiền bối một món nợ nhân tình, nếu ngày sau tiền bối có yêu cầu gì thì người cứ việc mở miệng.

Ngao Nguyệt dĩ nhiên biết rõ Lâm Viễn chỉ là hư dữ ủy di (ngoài mặt đồng ý nhưng trong lòng không cam), nhưng giữa việc gây thù chuốc oán với một kỹ vương cường giả và việc cùng hắn kết thành bằng hữu chỉ có khác nhau mỗi một hành động mà thôi. Sai một ly đi ngàn dặm, Ngao

https://thuviensach.vn

Nguyệt là người thông minh, nàng biết dùng sự khéo léo của mình đúng lúc.

Trong lòng Hàn Phong Tuyết cười lạnh, những người này quả thật là rất tinh nhuệ, Hàn Phong Tuyết hiểu rõ nếu như không phải Sài lão là sư phụ của mình thì Ngao Nguyệt làm sao tận lực chạy tới cứu cậu. Vả lại tới còn trùng hợp như vậy, bảo Hàn Phong Tuyết không muốn có ý nghĩ khác cũng khó. Cứ coi như là Ngao Nguyệt chạy tới cứu mình nhưng cô ấy 1 chút cũng không hề gây hấn mà rất khôn khéo để vỗ về lòng người, bắt người ta phải phục tùng, phần khôn khéo này làm cho Hàn Phong Tuyết không thể không bội phục. Nhưng mặc kệ nói như thế nào, Hàn Phong Tuyết vẫn rất cảm ơn Ngao Nguyệt, cho dù là xuất phát từ mục đích gì thì phần ân tình này phải báo. Ân oán rõ ràng, cũng là nguyên tắc đối nhân xử thế của cậu.

-Nếu như công chúa không có chuyện gì, cựu thần cáo lui trước.

Biết rõ chuyện không có kết quả, Âu Hạc lập tức tính rời đi.

-Nếu đã tới, cũng không cần đi.

Thanh âm lãnh mạc mà già nua vang lên, tuy là thanh âm không lớn, nhưng xuất hiện rõ ràng ở trong tai mỗi người. Mọi người đảo mắt chung quanh, nhưng không phát hiện ra hình bóng của bất kỳ kẻ nào.

-Tới rồi!

Hàn Phong Tuyết và Ngao Nguyệt cùng nói ở trong lòng.

Hai đầu lông mày của Lâm Viễn nhíu lại như dính được lại với nhau ngay, với tu vi của hắn vậy mà không cách nào cảm ứng được nơi phát ra thanh âm. Bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời. Một điểm đen xuất hiện ở phía xa chân trời, một thân ảnh màu sắc dần rõ nét, với tốc độ cực nhanh hướng bên này bay tới.

https://thuviensach.vn

-Ngô...ya

Một tiếng ré dài, Thái điêu lại gia tăng tốc độ, chỉ chốc lát đã xuất hiện ở trên đầu mọi người, Thái điêu trên lưng còn có hai người ngồi, một người mà ở đây ai cũng đã gặp, chính là Viên Mộng Dao đang chạy trốn, mà người còn lại cũng là một vị lão nhân, trên lưng cõng một lão nhân còng lưng.

Thái điêu đang định chậm rãi hạ xuống, lại thấy lão nhân trực tiếp nhảy xuống, từ trên không nhanh chóng hạ xuống, lúc này nhìn đâu ra vẻ già nua của một cụ già? Trong mắt đều là khí thế ngạo nghễ liếc nhìn thiên hạ không ai bì nổi, nếu như nói mới vừa rồi Ngao Nguyệt như tiên nữ hạ phàm thì giờ khắc này lão nhân lại như thiên thần giáng trần.

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lão nhân chậm rãi hạ xuống đất, lòng bàn chân lão như được cái gì đó nâng đỡ, từ đầu đến cuối tốc độ vững vàng không nhanh không chậm. Lão nhân đó chính là Sài lão, thấy tiểu điêu còn chở Viên Mộng Dao đến Âu Hạc lập tức hiểu rõ sự nghiêm trọng của việc này, đồng thời cũng có chút tự trách mình. Nếu như Hàn Phong Tuyết có chuyện, Sài lão chắc chắn sẽ giết hết những người có dính líu đến việc này, dù cho máu chảy thành sông sẽ không dừng tay. Thấy Hàn Phong Tuyết bình yên đứng đó, ngoài mặt vẫn bình tĩnh nhưng tâm lão cũng là vui vẻ vô cùng, lão tuyệt đối sẽ không để chuyện này xảy ra lần thứ hai.

Hàn Phong Tuyết nhìn Sài lão, trong lòng rất cảm động. Cậu đương nhiên biết rõ Sài lão ở đây lập uy, là vì bảo vệ cậu về sau không bị thương tổn.

Bắp thịt gương mặt Lâm Viễn hơi biến tướng, vặn vẹo tới khó coi, hai chân nhịn không được hơi run run, từ trên cao trực tiếp rơi xuống đất, cái này chưa nói đến thực lực, hắn đến nghĩ đến còn không dám, hơn nữa người vừa tới rất có khả năng là địch không phải bạn.

https://thuviensach.vn

Âu Hạc cũng hoảng sợ nhìn Sài lão hạ xuống,"Nếu đã tới cũng không cần đi, là nói với ta sao? "

Cuối cùng cũng hạ xuống đất, quá trình ngắn ngủi với một ít người nhưng lại rất gian nan, quét mắt nhìn mọi người một cái, sau cùng đưa mắt dừng ở trên người Lâm Viễn, Sài lão giọng nói lạnh như băng:

-Kỹ vương ba sao, đại khái là một người có tu vi đáng để các người tán thưởng. Có thể tu luyện tới bước này cũng không dễ dàng, đáng tiếc là ngày hôm nay ngươi nhất định vĩnh viễn lưu lại đây rồi!

-Tí Tách.

Mồ hôi lạnh ứa ra sau gáy, rơi xuống đất, Lâm Viễn thanh âm có chút run rẩy nói:

-Tiền bối, vãn bối có cái gì mạo phạm sao?

Người nào tu vi càng cao thì càng không muốn chết và Lâm Viễn cũng không có ngoại lệ. Hàn Phong Tuyết đi tới, quay về hướng Sài lão:

-Sư phụ!

Người nói thì vô ý nhưng lại làm cho Lâm Viễn và Âu Hạc nghe thấy thế trên mặt tái nhợt không một tơ máu.

- Hahaha. Tôi cũng đã sớm biết người có đươc thực lực và công pháp cao cấp như thế thì làm sao mà không có thân thế khác người chứ. Chỉ tiếc là lòng tham vô lượng, ta đã bị lòng tham của mình làm mờ mắt rồi - Lâm Viễn cười khổ, trong lòng ngay cả ruột cũng hối hận.

-Ầm!

Đạp một cái văng đi khỏi mặt đất, Lâm Viễn dùng hết toàn thân công lực, bay nhanh hướng nơi xa bỏ chạy. Hắn cố tình nói ra một câu phân tán

https://thuviensach.vn

sự tập trung chú ý của Sài lão để dễ bề bỏ trốn.

Đáng tiếc là hắn không biết thực lực của Sài Lão, nếu không thì hắn cũng sẽ không làm ra quyết định ngu xuẩn thế này. Lâm Viễn thân ảnh vọt tới trước liền đứng hình lại tại chỗ, không cách nào tiến thêm nửa bước.

-Oành!

Ánh lửa hiện ra, chỉ thấy Lâm Viễn toàn thân bị ngọn lửa thiêu đốt, trong hỏa diễm truyền tới tiếng kêu thảm thiết của Lâm Viễn. Nhưng âm thanh thảm thiết ấy lưu lại cũng không lâu lắm, một lúc sau thì dừng lại theo như lời Sài lão, Lâm Viễn vĩnh viễn lưu lại ở chỗ này.

Thấy cảnh tượng thê thảm trước mắt, tất cả mọi người đều sơ hãi, cường giả kỹ vương vậy mà không thể đánh trả chút nào đã bị đốt chết tại chỗ, cái này, cái này...con người có thể làm được sao?

Từ khi thấy Sài lão xuất thủ, Hàn Phong Tuyết lúc này cũng há miệng ra kinh ngạc, cậu không nghĩ tới người sư phụ luôn hiền lành ôn hòa, ấm áp vậy mà lại mạnh tới như này. Hơn nữa còn có một mặt huyết tính như vậy, nhưng trong lòng cậu cũng chỉ có cảm xúc rung động, sư phụ làm mọi thứ hết thảy cũng vì cậu mà thôi.

Viễn Viên Khải lẳng lặng nhìn hết thảy trước mắt, từ lúc mới bắt đầu hắn liền ở phía xa quan sát, chuyện phát sinh không có bỏ sót chút nào, tất cả viễn cảnh nơi đây hắn đều thấy rõ

Người ở đây sợ hãi nhất bây giờ không nghi ngờ chính là phụ tử Âu Hạc, chứng kiến Lâm Viễn hóa thành tro bụi, hai cha con hai chân lại không cách nào chống đỡ được trọng lượng cơ thể, xụi lơ ngồi dưới đất.

Sài lão đưa mắt nhìn sang hai người, hai thân thể như không còn có thể tự khống chế cảm xúc của cơ thể. Cả người cứ run lên bần bật.

https://thuviensach.vn

Lúc này, Ngao Nguyệt đi tới, hướng về phía Sài lão:

-Sài lão chẳng biết có thể bỏ qua cho bọn họ một lần hay không, ta bảo đảm, bọn họ không bao giờ tìm Tuyết Phong huynh đệ gây phiền phức nữa.

Âu Hạc thông minh gian sảo vừa nghe lời này lập tức suy đoán rất nhiều thứ, Nguyệt công chúa cứu Hàn Phong Tuyết tất nhiên bởi vì nguyên nhân là Sài lão, cho nên bọn họ chắc chắn là người quen, như là bắt được phao cứu mạng cuối cùng, Âu Hạc vội nói:

-Đúng vậy tiền bối, Âu Hạc bảo đảm không bao giờ tìm Tuyết Phong thiếu gia gây phiền phức nữa, nếu như có lần sau, thì sẽ không được chết tử tế.

Sài lão chuyển hướng sang Hàn Phong Tuyết nói:

-Tuyết Phong, ngươi quyết định đi.

Trước mặt người khác, vì giúp Hàn Phong Tuyết che giấu thân phận, hắn cũng không gọi thẳng Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết gật đầu nói:

-Sư phụ, mới vừa rồi nhờ có Nguyệt công chúa cứu giúp. không thì đệ tử cũng chạy không thoát, nếu công chúa đã mở miệng, hãy bỏ qua cho bọn họ đi!

Sài lão nhìn thoáng qua Ngao Nguyệt:

-Tiểu nha đầu, hôm nay ngươi cứu Tuyết Phong, coi như là lão đầu nợ ngươi một ân tình, sau này có chuyện gì có thể tới tìm ta, lần này cũng nể mặt ngươi mà thả bọn chúng. Nhưng mà ta không muốn nhìn thấy chuyện này xảy ra lần thứ 2, bằng không ta nhất định huyết tẩy đế đô!

https://thuviensach.vn

Âu hạc nghe thế, cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, trong lòng nói:" Lão quái vật này cũng dám nói như vậy, gọi công chúa là nha đầu, còn đòi huyết tẩy đế đô?!"

Sài lão đáp ứng nợ một món nợ ân tình, Ngao Nguyệt mừng rỡ trong lòng, nhưng ngoài mặt lại thản nhiên cười nói:

-Ta và Tuyết Phong huynh cũng coi như bạn bè, cái này vốn là việc nên làm, tiền bối không cần khách khí.- Lại chuyển sang Hàn Phong Tuyết nói - Tuyết Phong huynh cũng đừng gọi công chúa công chúa nữa, có thể trực tiếp gọi tên ta.

-Nếu việc hôm nay đã giải quyết xong, tất cả liền giải tán đi. Hơn nữa chuyện hôm nay, ta không muốn người khác biết được.

Nói xong, Sài lão dặn dò Hàn Phong Tuyết một tiếng liền đi thẳng, chẳng bao lâu liền biến mất. Sau đó, Ngao Nguyệt và Âu Hạc lần nữa hạ khẩu lệnh, mọi người mới lần lượt rời đi.

https://thuviensach.vn

Chương 62: Đột Phá Võ Tông Cảnh Giới

Sau cơn phong ba tất cả lại trở về yên tĩnh như dáng vẻ bình thường hàng ngày của nó. Ở trong vườn trường của học viện Diệu Huy buổi sớm cây cối tĩnh mịch, cỏ hoa xanh tươi mơn mởn tràn đầy nhựa sống. Một giọt sương mai vẫn còn vương lại trên lá chợt lăn theo sống lá rơi xuống gò má của Hàn Phong Tuyết. Nó thật dịu mát.

Mấy bữa trước Hàn Phong Tuyết mới phát hiện ra mình không có cách nào ngưng tụ tinh khí vào đan điền mặc dù cho đã vất vả khổ luyện. Dường như nó đã đạt tới mức bão hòa mất rồi.

Hàn Phong Tuyết lại cố vận khí thêm một lần, tất cả các nguyên khí trời đất đều tập trung dồn lại vào trong cơ thể Hàn Phong Tuyết. Kinh mạch được đả thông, tất cả các nguyên khí tụ tập lại ở huyệt khí hải rồi bắt đầu chuyển hóa. Sau khi chuyển hóa xong thì bắt đầu di chuyển nhanh đến đan điền. Nhưng đan điền lúc này lại như một đứa trẻ bướng bỉnh, nhất quyết không chịu nhận nguồn tinh khí vừa vận chuyển đến mà mang tất cả các nguồn tinh khí ấy đào thải ra ngoài. Ở thế chân tường, tinh khí đành phải thông qua kinh mạch mà chạy ra ngoài.

- Ta không tin không trị được ngươi. - Hàn Phong Tuyết lại cố gắng vận khí thêm một lần nữa. Mang tất cả các tinh khí đang định thoát đi ở trong kinh mạch chặn lại, tinh khí đang thoát ra bị chặn lại lên càng ngày tích tụ càng nhiều.

Thời gian cứ trôi qua từng giây một, mồ hôi trên trán Hàn Phong Tuyết cũng đã lấm tấm.

https://thuviensach.vn

"Oành....." Cả cơ thể của Hàn Phong Tuyết chấn động mạnh. Lúc này tất cả các kinh mạch chưa được đả thông đều đã được đả thông hoàn toàn, còn các kinh mạch đã được đả thông thì lần thứ hai được mở rộng thêm một chút. Tất cả tinh khí được dồn lại trong cơ thể giờ như con mãnh thú săn mồi, cứ nhắm thẳng đan điền mà phóng tới với thế mạnh không gì địch nổi.

Đến gần đan điền thì tinh khí lại bị đình trệ lại, không có cách nào tiến thêm lên nữa. Nhưng tinh khí vì bị dồn nén nên sức công phá rất mạnh, nó tạo thế giằng co giữa mình và đan điền, quyết không chịu thua.

- Đan điền chết bầm - Hàn Phong Tuyết chỉ cảm thấy khắp thân đau đớn vô cùng, kinh mạch toàn thân như muốn nổ tung. Cắn chặt hai răng chịu đựng, Hàn Phong Tuyết vẫn không muốn bỏ qua cơ hội này.

"Bành....." lại một trận chấn thiên động địa nữa. Đan điền bắt đầu không thể chống chọi lại với sự dồn ép của tinh khí được nữa, nó yếu hẳn đi làm cho tinh khí bắt đầu đánh phá rồi ồ ạt tiến vào trong đan điền xâm chiếm lãnh thổ. Cuối cùng toàn bộ tinh khí đều đã vận chuyển vào đan điền thành công. Nhưng chúng chỉ đánh chiếm được một góc nhỏ bên trong đan điền.

Dần mở hai mắt ra, một ánh nhìn sáng như sao nhanh như chớp quẹt qua 4 phía xung quanh. Cây cối dường như cũng đang chao đảo không yên. Vừa nãy Hàn Phong Tuyết vẫn còn vật lộn với đan điền trong nỗi giằng xé kinh mạch, giờ thì xong việc rồi nhưng toàn thân mỏi nhừ, mệt lả như người bị cảm. Nhưng điều không ngờ tới là toàn thân cậu bây giờ đang tràn đầy sức lực giống như mãnh hổ chờ thời ra oai, muốn kiếm cái gì đó mà xả hết ra mới nhẹ nhõm.

Nhẹ nhàng đưa thân hình đứng dậy "Rắc rắc" xương khớp kêu lên răng rắc như người ngồi lâu ngày không vân động. Đôi tay nắm chặt, đôi mắt như có tia lửa điện, hùng dũng đánh một chưởng vào cây đại thụ ngay bên cạnh. Chả có một tiếng động lạ nào phát ra cả nhưng cây đại thụ lãnh 1

https://thuviensach.vn

chưởng của Phong Tuyết thì vụn nhừ ra như cám, cành lá của nó vẫn còn bay phất phơ trong không trung dần dần hạ xuống mặt đất.

- Đây là cảnh giới Võ Tông sao? Mạnh thật, sức lực trong cơ thể so với trước mạnh hợn không chỉ gấp 10 lần. Thà nào mà người ta vẫn gọi cảnh giới này là con đường gian nan nhất trong lúc tu luyện cảnh giới Võ tông. Thông qua lần này thì tương lai trước mắt ắt hẳn là sáng rực rồi, còn nếu không qua được thì cả đời cũng chỉ dừng lại ở cảnh giới này mà thôi. - Trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút bùi ngùi. Võ tông và võ sĩ cao cấp mặc dù chỉ có cách nhau 1 bậc nhưng thực lực của hai hệ này thì khó mà có thể phân biệt được. Chỉ có đạt tới Võ Tông thì mới có thể được gọi là cao thủ. Sau khi đạt được cảnh giới Võ tông thì đồng nghĩa với việc kinh mạch toàn thân đều đã được đả thông suốt, viễn cảnh tu luyện trong tương lai ắt ngày một sáng lạn.

Cảnh giới võ tông được chia ra làm ba cấp chính, võ tông sơ cấp, võ tông trung cấp và võ tông cao cấp. Thực lực của võ tông sơ cấp với kỹ tông là tương đương nhau, của võ tông trung cấp và kỹ vương cũng là tương đương nhau. Nhưng võ tông ca cấp thì lại tương ứng với tu vị kỹ tôn của giáo kỹ. Chỉ cần đột phá tới cảnh giới Võ tông thì việc đạt tới võ tông cao cấp chỉ là vấn đề về thời gian mà thôi. Chỉ cần như vậy là cũng đủ nhìn thấy tầm quan trọng của việc đột phá đến cảnh giới võ tông rồi, cũng đáng bỏ công sức đấy chứ.

Hàn Phong Tuyết luyện tập lại Lăng ba vi bộ và Vô ân chưởng lại mấy lần và kết quả làm cho cậu vô cùng hài lòng.

- Nếu như ngày ấy mình đạt được tới cảnh giới này thì Lâm Viễn dưới chưởng đó của mình cũng không nhẹ nhàng mà né tránh được như vậy - Hàn Phong Tuyết tràn đầy tự tin, thậm chí còn muốn làm một trận tanh bành với một giáo kỹ cấp tu vị Kỹ Vương khác, thử đoán xem kêt quả của trận đấu ấy sẽ ra làm sao nhỉ?

https://thuviensach.vn

Lúc này Hàn Phong Tuyết tương đối hưng phấn. Võ tông, không chỉ có nghĩa là sức lực được gia tăng mà còn chứng tỏ rằng cậu đã đủ tư cách để bắt đầu luyện tập Võ kỹ cao cấp do Long Chiến để lại.

Về tới ký túc, ba người khác đều có mặt ở đó. Họ phát hiện Hàn Phong Tuyết từ hồi đầu tiên họ mới gặp với Phong Tuyết bây giờ hoàn toàn khác nhau. Nhưng không giống ở chỗ nào thì họ chịu không phát hiện được ra. Có thể là tác phong, phong cách của Phong Tuyết đã thay đổi nên mới tạo ra những khác biệt không thể nhận ra đó.

Lãnh Vô Nhai hưng phấn bước tới phía Phong Tuyết, hai mắt cậu long lanh:

- Đại ca

Hàn Phong Tuyết cười nhẹ rồi nhẹ nhàng gật đầu như thay cho lời chào. Cậu đã đoán được ra điều mà Lãnh Vô Nhai đang định hỏi mình. Cách đây không lâu, Lãnh Vô Nhai đã thuận lợi mà đột phá được cảnh giới kỹ tông, nhìn dáng vẻ của Hàn Phong Tuyết, cái tư chất khác trước này cũng không hề gây bỡ ngỡ cho Vô Nhai. Nên cậu nghĩ ngay ra "Phong ca đã đột phá được rồi"

- Hai người các huynh nhìn ta chằm chằm như thế là có ý gì đây? Bộ mặt ta thộn lắm hả? - Hàn Phong Tuyết giả vờ đưa tay sờ sờ khắp khuôn mặt mình rồi cười như có ý đùa với Tề Vũ và Ngao Vân Tinh.

Tề Vũ và Ngao Vân Tinh bụm miệng lại không dám cười to:

- Đúng rồi mặt huynh nhìn cứ ngu ngu, bộ vừa đẫm phải cái gì đó hả? Sao quanh huynh cứ thoang thoảng mùi thối đưa vào mũi chúng tôi thế này.

Lãnh Vô Nhai tự dưng ngẩn mặt ra lui về phía sau hai ba bước rồi đưa tay bịt mũi, len lén cười, lần trước Phong Tuyết cũng đã như vậy 1 lần rồi.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết cảm thấy toàn thân nhớp nhớp, đưa mũi ngửi một lượt. Một mùi thơm nồng nặc chui tụt vào mũi làm tý thì Phong Tuyết cũng té ngửa ra mà ngất.

- Ối giời, mùi gì thế này.

Bởi nguyên cớ là do mải mê tập luyện để đột phá cảnh giới quá, kinh mạch khi được đã thông thì đào thải tất cả những gì bẩn thỉu ở bên trong ra ngoài cơ thể. Trong lúc đang tập trung cao độ vào luyện tập thì tất nhiên không để ý gì đến thân thể mình. Bây giờ thì ngon rồi, mùi cơ thể chui hết vào mũi người khác rồi. Như sợ bị lộ là do cơ thể mình bốc mùi gây lên nên Phong Tuyết vội vàng và lẳng lặng đi thẳng vào trong nhà tắm.

Tắm rửa thật sạch sẽ thơm tho, Hàn Phong Tuyết cảm thấy thoải mái vô cùng

- Quả thật là cứ như thay da đổi thịt ấy, bây giờ thì việc luyện tập giáo kỹ cũng nhanh thêm được mấy phần rồi

Thay bộ y phục mới, Phong Tuyết bước ra khỏi nhà tắm thì gặp ngay ánh nhìn lấm la lấm lét của ba người trong phòng làm cậu giật bắn cả mình mà lùi về sau hai ba bước.

- Ba người định làm gì? Có ý gì đây hả? Lại định bầy ra trò gì?

Tề Vũ cười bằng chất giọng trầm trầm chứa đầy gian ý:

- Có quỷ kế gì hả? Mấy ngày hôm nay cứ hễ động đến là chả thấy người đâu, cứ tan học xong là có ngườ lại vội vã chạy ra ngoài, hình như là tới cái gì đó Thiên Thai tửu lầu thì phải nhỉ. Bộ tụi này giống lũ đàn hết rồi hả? Thành thật khai báo mau, hẹn hò cùng với mỹ nhân nào?

- Có .....có làm cái gì đâu - Phong Tuyết lúng túng gãi đầu

https://thuviensach.vn

- Nói dối cũng không giống, huynh tự soi mặt mình trong gương xem, đỏ bừng tía tai lên rồi kìa - Tề Vũ nhất định không bỏ qua.

Phong Tuyết quay qua phía Lãnh Vô Nhai, nhìn thấy cái lắc đầu của Vô Nhai cậu lập tức biết ngay là mình bị giăng bẫy rồi . Biết là không giấu được nữa lên cũng đánh phải khai báo sự thật với ba ông quan tra khảo này:

- Thì ngày nào đó tôi đưa ba người đi gặp cô ấy là được mà.

- Haha, cái tên tiểu tử nhà ngươi đúng là đi tìm gái thật à? Giấu giếm cũng giỏi ra phết - Tề Vũ sung sướng vì đã đánh úp được Phong Tuyết, cứ nhảy tưng tưng lên

- A, lại mắc lừa rồi - Hàn Phong Tuyết cười khổ - Mấy người các ngươi giăng bẫy ta phải không.?

- Không bẫy ngươi thì bẫy ai bây giờ. Ngày mai, quyết định là ngày mai đi, ngươi đưa chúng ta đi gặp cô nàng đó - Tề Vũ xoa nhẹ nhẹ cái lưng của Phong Tuyết làm cậu nổi cả da gà.

Phong Tuyết cũng hết cách thì thôi đành gật đầu vậy.

https://thuviensach.vn

Chương 63: Oan Gia Ngõ Hẹp

Ngày thứ hai, bốn người cùng đến tửu lâu Thiên Thai. Quản sự thấy Hàn Phong Tuyết đi vào liền quýnh lên:

-Tuyết Phong thiếu gia tới rồi, để ta đi tìm tiểu thư!

-Tiểu tử ngươi xem ra là khách quen, ngay cả quản sự cũng bị ngươi làm cho cuống quýt lên cả rồi. -Tề Vũ cười trêu nói.Bốn người tùy ý tìm một chỗ ngồi xuống, đợi Viên Mộng Dao đến.

-Tuyết Phong huynh!

Thanh âm thanh thúy vang lên, chỉ thấy Viên Mộng Dao từ sân sau chạy tới, thấy bốn người thì ngây ra một chút, nhưng lập tức lấy lại vẻ tinh ranh ban nãy.

-Ha ha, đây là cô nàng trong long Tuyết Phong sao, Tuyết Phong thật là biết chọn người đấy nhé. - Tề Vũ dùng giọng trầm trồ khen ngợi

Lãnh Vô Nhai tiến lên trước mỉm cười kêu một tiếng.

-Đại tẩu!

Bị hai người gọi như thế, mặt của Viên Mộng Dao thoắt cái đỏ bừng, cúi đầu vò vò vạt áo, Hàn Phong Tuyết lắc đầu hết cách, không nghĩ tới Lãnh Vô Nhai cũng học được cách nói sến như thế.

Hàn Phong Tuyết giới thiệu mấy người với nhau, khi giới thiệu đến Ngao Vân Tinh, Ngao Vân Tinh và Viên Mộng Dao sắc mặt đều có chút

https://thuviensach.vn

mất tự nhiên, nhưng chỉ trong nháy mắt cả hai người họ đều che giấu được sự không tự nhiên đó.

Mấy người nhiệt tình tra hỏi Viên Mộng Dao, làm cho Viên Mộng Dao cùng Hàn Phong Tuyết nhức đầu không chết đi được. Mãi tới khi ăn cơm trưa xong, ai nấy đều no căng bụng, tụi Tề Vũ mới cười nói phải về học viện. Bấy giờ Hàn Phong Tuyết với Viên Mộng Dao mới dám thở dài một cái.

Trở lại cửa chính tứ đại học viện, Hàn Phong Tuyết đồng tử hơi co lại, chỉ thấy hai người từ bên cạnh bọn họ đi qua.

-Chờ một chút!

Hàn Phong Tuyết quay về phía hai người vừa lên tiếng. Hai người quay đầu lại sau khi nhìn thấy Hàn Phong Tuyết thì hai cặp mắt nheo lại, có vẻ họ không hề có thiện ý.

-Thực là oan gia ngõ hẹp, không biết hai huynh đệ ngươi mấy năm nay trải qua thế nào? - Hàn Phong Tuyết cười lạnh hỏi

Hai người không phải là người nào khác, chính là người thiếu chút nữa lấy mạng hai huynh đệ Hàn Phong Tuyết - hai đứa con trai Hách bá tước. Năm đó sau khi Hàn Phong Tuyết trở lại học viện, liền tìm Ngao Vân Tinh dò hỏi tình hình thực tế của hai người, tên đại ca gọi là Hách Thiên, tên còn lại gọi là Hách Quần.

Hai người đương nhiên cũng nhận ra Hàn Phong Tuyết, Hách Thiên mặt mày sầm xuống, cười nhạo nói:

-Ba năm trước đây mạng ngươi lớn, để cho ngươi chạy mất, không nghĩ tới ngươi còn dám chủ động tìm tới!

https://thuviensach.vn

-Hừ! Các ngươi năm đó hèn hạ vô sỉ, ta sao không nhớ kỹ đây, ngày hôm nay, ta liền đòi lại gấp bội.

Nhìn thoáng qua mấy người bên cạnh Hàn Phong Tuyết, Hách Thiên lại nói:

-Chỉ mình ngươi thì kết quả cũng te tua như lần trước mà thôi. Nhưng đông người hơn biết đâu lại có kết quả khác. Bốn người các ngươi cùng lên đi

-Ngươi không cần phải kích ta, yên tâm, đối phó với các ngươi, một mình ta là đủ rồi. Ta cũng sẽ không giống như các ngươi không biết xấu hổ. Bé đánh không lại thì gọi người lớn hơn. Lần này, các ngươi có tìm thêm được lão ông nào nữa đến thì cũng vô dụng thôi.

Hàn Phong Tuyết nhìn rõ ra chiêu kích tướng của hai huynh đệ họ Hách nhưng cậu không để ý. Đang muốn kiếm thứ để thử thực lực mới của mình, may quá giờ lại có người tự nguyện làm vật thí nghiệm. Vậy thì lý nào Phong Tuyết lại khước từ ý muốn làm "chuột bạch" (loài chuột luôn để tử nghiệm thuốc) của hai huynh đệ nhà này chứ

Bị động đến vết đau, cặp mắt Hách Quần nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết, lại nghe Lãnh Vô Nhai mở miệng nói:

-Đại ca, tên hỗn đản này nhường cho đệ đi, chuyện năm đó ta cũng có phần mà.

-Ừ, xuống tay nhẹ một chút, chớ không cẩn thận giết chết, học viện không tiện ăn nói.-Hàn Phong Tuyết dặn dò một câu.

Hách Quần nghe thấy, nộ khí trong người bốc lên ngùn ngụt chỉ muốn lao lên băm vằm Phong Tuyết nhưng lại bị Hách Thiên kéo lại, lạnh lùng nói:

https://thuviensach.vn

-Nói thì ai cũng nói được, tìm một chỗ đánh thử xem nào!

Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai nhìn nhau rồi cùng nhún vai một cái:

-Không có ý kiến!

Mấy người đi tới quảng trường ngoài cửa lớn, lúc này đã có không ít người đến vây xem. Hách Quần ghé vào bên tai Hách Thiên nhẹ giọng nói:

-Cẩn thận tiểu tử kia, nghe nói hắn đã có thực lực cấp bậc kỹ tông rồi.

Hàn Phong Tuyết thân là người cuả học viện có tiếng, Hách Quần ít nhiều biết một chút tin tức liên quan tới hắn, đó là lý do làm hắn phải lên tiếng nhắc nhở.

-Kỹ tông sao? Yên tâm, đại ca ngươi đã là đại kỵ sỹ cấp bốn rồi, hơn nữa có thêm cuồng ưng, lần này không giết hắn cũng phải để hắn nằm trên giường một năm rưỡi nữa. - Hách Thiên tràn đầy tự tin cười nói.

Hách Quần cũng yên tâm cười gật đầu, chính xác là kỵ sĩ cấp bốn kết hợp cùng ma thú cấp bốn đối phó với một kỹ tông thì không có vấn đề. Mà bản thân Hách Quần càng không lo lắng, hắn đã từng cùng Lãnh Vô Nhai giao thủ, biết rõ hắn là võ sỹ, hắn đây kỵ sỹ cấp ba kết hợp cùng ma lang cấp ba, đánh bại một người không có võ kỹ và công pháp võ giả thật không có tý nào nguy hiểm đến bản thân hắn.

-Hai người các ngươi thì thầm xong chưa, sợ thì nói, dập đầu với ta hai cái thì coi như thôi đi! - Hàn Phong Tuyết ngữ khí khinh miệt, làm cho mọi người 1 trận cười vang.

Hai huynh đệ Hách Thiên sắc mặt tái xanh, chia ra đi tới đối diện Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai.

-Ya!

https://thuviensach.vn

Một tiếng kêu của chim ưng vang lên, tức khắc một con hắc ưng cực to lớn xuất hiện ở bên cạnh Hách Thiên, mà bản thân Hách Thiên, trong tay cũng nhiều hơn một thanh trường thương màu bạc, làm cho người xem nín thở theo dõi.

Hàn Phong Tuyết cười một tiếng, hướng về phía Hách Thiên ngoắc ngoắc ngón tay. Khóe miệng lộ ra một nụ cười nhếch mép, Hách Thiên cũng không có bị động tác của Hàn Phong Tuyết chọc giận, trường thương kéo dài, cùng hắc ưng đồng thời chạy về phía Hàn Phong Tuyết.

-Muốn giết ta, hôm nay ta sẽ bắt ngươi trả giá thật lớn!

-Ngô...ya...

Tiểu điêu cũng từ trong nhẫn Nguyệt Huyền đi ra, không cần Hàn Phong Tuyết phải nhắc nhở, trực tiếp đánh về phía hắc ưng.

Lăng ba vi bộ khởi động, mọi người vây xem chỉ cảm thấy ánh mắt hoa lên, bóng dáng Hàn Phong Tuyết biến mất tại chỗ, sau khi đột phá võ tông, tốc độ của lăng ba vi bộ không phải là võ sĩ cao cấp có thể so sánh.

Hách Thiên trong lòng kinh hãi, biết mình xem thường đối thủ, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm tàn ảnh phía trước, khi tàn ảnh cách mình năm thước , cổ tay khẽ lật, trường thương trong nháy mắt xuất ra. Những thứ mà mọi người nhìn thấy được hắn là trường thương đâm trúng đối thủ, Hách Thiên khóe miệng để lộ ra một nụ cười tàn nhẫn.

Bỗng nhiên, ánh mắt ngưng trệ, trường thương đâm trúng thân ảnh mà lại không có chút máu nào chảy ra, "Tàn ảnh", Hách Thiên trong lòng kinh sợ, cảm giác được kình khí phía bên phải, lập tức điều chỉnh, thân thể ngửa về phía sau, kỵ sỹ cấp bốn, động tác của hắn không thể xem thường, cho dù bị lực nguyên tố đè ép, nhưng tốc độ vẫn không chậm. Nhưng vào lúc này, Hách Thiên thân hình lại không cách nào di chuyển, tuy thế động tác của

https://thuviensach.vn

hắn không chút nào rối loạn, ngân thương đi về phía trước ... một khối kình khí từ đầu thương bắn ra.

"Lóe lên", Hàn Phong Tuyết trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Hách Thiện, hai mắt nhìn chằm chằm Hách Thiên, tay trái nắm được cổ tay Hách Thiên dùng sức vặn một cái, tiếng kêu thảm thiết từ trong miệng Hách Thiên truyền ra.

Hàn Phong Tuyết cũng chả có chút đồng cảm nào với hắn, muốn cho Hách Thiên đau đớn 1 lúc. Con ngươi của những người đứng xem như cũng muốn lồi ngoài, trong lòng đồng thời thầm nghĩ: "Bọn họ có thâm cừu đại hận gì sao, cái này có còn để cho người ta sống nữa hay không".

Một lúc sau, Hàn Phong Tuyết mới dừng đánh đấm, thở một hơi dài, đáng thương cho Hách Thiên toàn thân đều tơi tả, té trên mặt đất, ngoại trừ con ngươi còn chớp động, còn lại không có bất kỳ chỗ nào có thể cảm giác được đây là một người sống.

Lúc này, bên ma thú giao chiến cũng đã kết thúc, máu tươi của hắc ưng và lông chim tán loạn đầy đất. Hắc ưng đã bị tiểu điêu đánh chết từ lâu rồi, mà Hách Quần kết quả không thể khá hơn Hách Thiên là mấy, nằm vật ra giống như cá chết.

Người vây xem lắc đầu một cái, thầm nghĩ," Hai người này cũng quá độc ác đê, cũng không biết hai tên xui xẻo kia làm sao lại chọc phải hai tên sát tinh này!"

Ngao Vân Tinh và Tề Vũ đi lên phía trước, nói:

- Thật không nhìn ra hai người cũng độc ác gớm nha, thế này không tàn phế thì ta đi đầu xuống đất này.

Hàn Phong Tuyết gật đầu nói:

https://thuviensach.vn

-Đối với kẻ nào muốn lấy mạng chúng ta, chúng ta còn cần hạ thủ lưu tình sao?

Ngao Vân Tinh và Tề Vũ thâm dĩ vi nhiên(sâu sắc) gật đầu một cái, hoàn toàn chính xác, đôi khi nên ngoan độc thì phải ngoan độc một chút, nhất là đối với kẻ thù, không thế thì có vẻ hèn yếu mất!

Bốn người vươn vai thoải mái cùng rời đi, còn lại một đám người vây quanh hai huynh đệ Hách Thiên xì xào bàn tán.

https://thuviensach.vn

Chương 64: Xin Trở Thành Trưởng Lão Của Học Viện

Cho huynh đệ Hách gia ăn một trận đòn đau, trong lòng Hàn Phong Tuyết và Lãnh Vô Nhai cảm thấy rất thoải mái. Tục ngữ nói có ân tất báo, có cừu(hận) tất trả, ba năm trước đây chuyện này làm cho Hàn Phong Tuyết "khó nuốt" trôi, hôm nay cuối cùng cũng "thanh lý" được rồi, trong lòng ắt cảm thấy nhẹ nhõm đi nhiều.

-Bây giờ nên nghĩ thế nào giải quyết tốt "hậu sự" đi.

Đi trên đường, Hàn Phong Tuyết lạnh nhạt nói, cậu cũng không ngu ngốc đến mức cho rằng đánh cho hai đứa con của bá tước tới tàn phế mà không có chuyện gì xảy ra

- Binh lai tương đáng, thủy lai thổ yểm (Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn), chẳng lẽ một lão Bá tước còn có thể mời ra cao thủ kỹ vương hay sao? Nếu không tới mức đó, tin rằng có tới trăm nghìn người đi nữa thì chúng ta cũng có thể giải quyết.

Lãnh Vô Nhai có phần không để tâm, cậu chưa bao giờ sợ chuyện gì, nhất là sau khi đột phá đến cảnh giới võ tông cậu càng tự tin vào bản thân mình hơn.

-Tuy nói thế, nhưng làm ra chuyện lớn như thế dù sao cũng không tốt lắm. Cố gắng để không phải động thủ thì tốt hơn

Hàn Phong Tuyết có chút không đồng ý với cách giải quyết vấn đề của Lãnh Vô Nhai. Chuyện lần trước vừa mới đi qua, cậu cũng không muốn trở thành tiêu điểm chú ý của mọi người.

https://thuviensach.vn

-Tùy đại ca, dù sao đệ cũng theo huynh lăn lộn là được.

Thấy dáng vẻ đã có dự tính của Hàn Phong Tuyết, Tề Vũ suy nghĩ, tò mò hỏi:

-Tuyết Phong, hình như huynh đã có cách giải quyết chuyện này?

Hàn Phong Tuyết khẽ gật đầu, cười nói:

-Ta có một ý tưởng nhưng trước tiên phải thử một chút mới được.

-Ý tưởng gì?

Lòng hiếu kỳ bị khơi ra, mấy người đều chụm đầu lại phía trước.

-Thiên cơ bất khả lộ, ha ha

Hàn Phong Tuyết sang sảng cười một tiếng, tăng nhanh bước chân đi lên phía trước.

... ...

Giáo vụ xử của học viện Diệu Huy, nơi xử lý công vụ của hệ giáo kỹ, Hàn Phong Tuyết gõ cửa.

-Vào đi.-Thanh âm đĩnh đạc truyền ra, Hàn Phong Tuyết đẩy cửa vào.

Cách bày trí nội thất trong phòng vô cùng đơn giản sạch sẽ, chỉ có mấy cái bàn ghế để xử lý công việc, chủ nhiệm giáo kỹ hệ - Tiết Hằng, ngồi ngay ngắn ở đó, trong tay cầm một xấp giấy tờ, cẩn thận nhìn.

-Thầy Tiết, em đã quấy rầy thầy?

Hàn Phong Tuyết dùng giọng kính trọng hỏi bề trên, Tiết Hằng chính là cấp kỹ vương tám sao, là tiền bối của cậu, cũng chính vì lúc nghe được thầy

https://thuviensach.vn

giáo này khảy đàn trong buổi khảo hạch, mới làm cho Hàn Phong Tuyết bắt đầu hứng thú học đàn.

Tiết Hằng ngẩng đầu lên, thấy Hàn Phong Tuyết đến thì cười một tiếng, nói:

-Tuyết Phong, tìm ta có chuyện gì không?

Thầy giáo của giáo kỹ hệ, đối với Hàn Phong Tuyết cũng coi là tương đối quen thuộc, cậu trở thành đệ tử của học viện này gần bốn năm, thực lực tuyệt đối có thể xếp ở hạng ba. Hơn nữa còn là thầy giáo của học viện.

-Thầy Tiết, em muốn xin tư cách trưởng lão của học viện.

Ngữ khí Hàn Phong Tuyết bình thản, lại làm cho Tiết Hằng bật dậy khỏi chỗ ngồi.

-Tuyết Phong, ngươi nói đùa à?- Giọng của Tiết Hằng thêm vài phần nghiêm túc.

Lắc đầu một cái, Hàn Phong Tuyết nghiêm túc nói:

-Thầy Tiết, em làm sao lại đem loại chuyện này ra nói chơi được?

-Nói như vậy, ngươi đã có thực lực của kỹ vương?

Tiết Hằng lộ ra phần kích động, kỹ vương mười bảy tuổi, nghĩ một chút cũng làm cho người ta chấn động.

-Không có!

Tiết Hằng khẽ cau mày:

-Tuyết Phong, ngươi đây là ý gì, chớ có đùa giỡn ta!

Thanh âm của Tiết Hằng có chút không vui.

https://thuviensach.vn

-Thầy Tiết, xin tư cách trưởng lão của học viện hình như không nhất định phải đạt tới tu vi kỹ vương mà? -Hàn Phong Tuyết có vẻ như không quan tâm nói.

-Ừm? Là ta hồ đồ, quên mất số tuổi của ngươi, ngươi đã có tu vi kỹ tông hả, tám sao sao?

Được Hàn Phong Tuyết nhắc nhở, Tiết Hằng lập tức tỉnh ngộ lại, cường giả tu vi kỹ vương có thể trực tiếp xin trở thành trưởng lão của học viện, nhưng nếu như có thể chắc chắn trước hai mươi tuổi đạt tới cấp kỹ vương thì cũng có thể đến xin học viện công nhận trở thành một trưởng lão. Trái lại mà nói, cấp kỹ vương tuy rằng rất khó đạt được, nhưng học viện Diệu Huy đông đảo người ưu tú, chỉ cần là đệ tử từ học viện Diệu Huy đi ra, bất luận bao nhiêu năm sau, chỉ cần ngươi đạt đến tu vi kỹ vương hoặc kỵ sĩ hệ tương ứng kỵ sĩ cấp năm...đều có thể trở về học viện xin trở thành trưởng lão, con số rất lớn, vả lại chưa hề có quy định tuổi tác, ngưỡng cửa trước hai mươi tuổi không có khả năng đạt được tu vi kỹ vương mà so sánh.

Bởi vì loại thiên tài này quá ít, nhiều năm qua học viện Diệu Huy không hề xuất hiện nổi một người, cho nên điều này dường như bị người ta quên mất, đây cũng là nguyên nhân Tiết Hằng phạm sai lầm.

-Đã là kỹ tông chín sao rồi! - Ngữ khí Hàn Phong Tuyết vẫn hết sức bình thản.

Lòng của Tiết Hằng lại lần nữa run lên, mười bảy tuổi kỹ tông chín sao. mặc dù không có đạt được kỹ vương, nhưng có thiên phú như thế, kỹ vương bất quá là sớm hay muộn. Rất nhiều người ở học viện chỉ biết là Hàn Phong Tuyết có tu vi kỹ tông, nhưng lại không rõ lắm hắn cụ thể là kỹ tông mấy sao, không phải thế thì đã sớm ở học viện gây nên chấn động rồi.

-Tốt, tốt, xem ra học viện chúng ta có thiên tài rồi. Sau này chúng ta có thể ngẩng cao đầu khi đứng đối diện với học viện giáo kỹ. Đi, cùng với ta đi

https://thuviensach.vn

gặp hiệu trưởng

Tiết Hằng kích động kéo tay của Hàn Phong Tuyết đi ra ngoài. Bị một nam nhân cứ vội vàng kéo tay đi, Hàn Phong Tuyết có vẻ không được thoải mái cho lắm

Tiết Hằng dắt theo Hàn Phong Tuyết đi tới một tiểu lâu u nhã tĩnh mịch của học viện, tiểu lâu có vẻ mang dáng điệu kiểu cổ xưa. Nếu như không phải đã tận mắt chứng kiến, cho dù Hàn Phong Tuyết nghĩ muốn bể đầu cũng sẽ không nghĩ tới một trong viện trưởng tứ đại học viện, viện trưởng Diệu Huy học viện sẽ lại ở chỗ này. Ở trong ấn tượng của cậu, viện trưởng hẳn là ở trong tòa lâu sang trọng mới đúng.

-Thế nào, rất kinh ngạc phải không? - Thấy Hàn Phong Tuyết trong mắt một luồng nghi hoặc, Tiết Hằng cười hỏi.

-Dạ, có chút. - Hàn Phong Tuyết không phủ nhận.

Đi tới trước cửa, Tiết Hằng vừa định gõ cửa, đã thấy cửa chính tồi tàn từ từ mở ra, một gã trung niên kỳ quái từ trong nhà đi ra, người trung niên một đầu tóc đen, tướng mạo bốn, năm mươi tuổi nhưng lại có một chòm râu dài màu hoa râm.

Thấy trung niên râu bạc trắng, Tiết Hằng mở miệng nói:

-Phó viện trưởng, viện trưởng đại nhân đang ở trong sao?

Trung niên râu bạc trắng nhếch miệng cười, thấp giọng nói:

-Tiết Hằng, tiểu tử ngươi mỗi lần nhìn ánh mắt của ta đều khiến ta khó chịu, có phải bại ở trong tay ta trong cuộc tranh cử phó viện trưởng vẫn còn canh cánh trong lòng, có muốn đánh lần nữa không?

-Ớ…

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết có chút không biết nói gì. Hôm nay mỗi sự việc xảy ra đều ngoài dự liệu của cậu. Lúc đầu vốn cho rằng hai vị viện trưởng sẽ là cao nhân khí chất phi phàm, nào nghĩ tới phó viện trưởng này vậy mà lại thấy Tiết Hằng thì liền nói năng trêu đùa, rõ ràng là một người tính tình trẻ con mà.

Tiết Hằng hừ lạnh một tiếng, nói:

-Người điên, gọi ngươi một tiếng phó viện trưởng là cho ngươi thể diện rồi, ngươi cho là ta sợ ngươi sao. Lần này tìm viện trưởng có chính sự, ngươi đừng làm phiền ta.

-Tiểu tử nguơi còn có thể có cái việc chính sự gì, để cho ngươi quản lý giáo kỹ hệ sẽ không dạy ra một người dáng dấp như mới trải đời chứ? Viện trưởng đại nhân đang thanh tu, không có việc gì lớn thì không nên quấy rầy.

Trung niên râu bạc bày ra tác phong đáng tởm nói, có chút tức cười.

Tiết Hằng khẽ cười một tiếng, chỉ vào Hàn Phong Tuyết nói:

-Ta hôm nay là dẫn hắn đến xin tư cách trưởng lão của học viện.

Nói xong hai tay khoanh trước ngực, nhìn trung niên râu bạc, giống như đang nói: "Nhà ngươi cho rằng ta không thể đào tạo ra một thiên tài hay sao? Tự lấy tay mà vả vào miệng mình đi"

Trung niên râu bạc nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết, nhìn trên nhìn dưới nói:

-Ta nhìn thế nào cũng không giống, ngươi không phải đến lừa gạt viện trưởng đấy chứ?

-Tất cả vào đi!

https://thuviensach.vn

Thanh âm thâm trầm từ trong nhà truyền ra. Nghe được thanh âm này, Tiết Hằng và trung niên râu bạc thần sắc lập tức trở nên cung kính, đồng thời đáp lại.

https://thuviensach.vn

Chương 65: Muốn Làm Sư Phụ Của Ta?

Ba người đi vào bên trong ngôi nhà đơn sơ, một ánh mắt nhìn thẳng lên người Hàn Phong Tuyết, áp lực vô hình không giải thích được xuất hiện. Chủ nhân ánh mắt là một vị lão giả áo xám, khuôn mặt bình thường nhưng lại có khí chất bất phàm.

Lão giả mỉm cười nhìn Hàn Phong Tuyết, hơi vuốt càm, gật đầu nói:

-Kỹ tông chín sao, học viện chúng ta cũng coi như có một nhân tài rồi.

Nghe được lời của lão nhân, nghi ngờ nãy giờ trong lòng trung niên râu bạc cũng tiêu tan. Đối với Tiết Hằng mà nói có thể có chút hoài nghi, nhưng lão giả áo xám - viện trưởng học viện Diệu Huy, đồng thời cũng là vị cao thủ cấp kỹ tôn duy nhất của học viện Diệu Huy thì đương nhiên mọi nghi ngờ đều được gỡ bỏ. Trong lòng càng nhiều sự kinh ngạc, kỹ tông chín sao trẻ tuổi như vậy, tiền đồ tuyệt đối không giới hạn, vậy mà hắn vừa rồi còn cười nhạo Tiết Hằng.

Tự giễu cười một tiếng,"Lần này mất mặt rồi".

-Tạ ơn viện trưởng khen ngợi.

Cảm nhận được thực lực rất mạnh của lão giả, so với Sài lão tuyệt đối không kém bao nhiêu. Ngữ khí Hàn Phong Tuyết vô cùng cung kính, đồng thời trong lòng thầm nghĩ:"Tứ đại học viện không hổ là chỗ siêu nhiên ở đế quốc, ngay cả viện trưởng học viện Diệu Huy thực lực kém nhất cũng cường đại như vậy, ba học viện kia đương nhiên cũng không thể nghi ngờ, e rằng đế vương đối với bọn họ cũng phải đặc biệt khách khí"

https://thuviensach.vn

Thấy Hàn Phong Tuyết ở trước mặt mình bình thản ung dung, đánh giá của viện trưởng đối với Hàn Phong Tuyết bất giác cao lên một tầng, hòa ái cười nói:

-Ngươi là đến xin làm trưởng lão học viện đúng không, tên gọi là gì?

-Tiểu bối Tuyết Phong, chính là đến xin tư cách trưởng lão học viện ạ - Hàn Phong Tuyết đơn giản rõ ràng đáp.

-Đây là lệnh bài trưởng lão, cầm lấy đi.

Nói xong, chỉ thấy một vật màu đen bay nhanh như gió bắn về phía Hàn Phong Tuyết.

“Là đang khảo nghiệm ta sao?”,Hàn Phong Tuyết cười nhạt, quang mang rực rỡ nhất thời lóe lên, bị hàn Phong Tuyết vững vàng bắt trong tay. Mở bàn tay ra, vừa nhìn, bên trên lệnh bài tử kim có khắc hai chữ Diệu Huy, mà mặt khác thì lại khắc sáu chữ.

Nụ cười trên mặt viện trưởng càng sâu, thâm ý vuốt chòm râu, nói:

-Chúc mừng ngươi trở thành trưởng lão thứ tám của học viện Diệu Huy, trưởng lão không cần thực hiện nhiệm vụ gì, nhưng chuyện liên quan đến vinh dự học viện hoặc sự tồn vong của học viện thì nhất định phải vì học viện mà tận trách(hết sức có trách nhiệm).

Hàn Phong Tuyết đã biết rõ những điều này, không phải vậy thì cậu cũng sẽ không xin trở thành trưởng lão, cậu cũng không muốn bị cái gì ràng buộc. Hàn Phong Tuyết gật đầu nói:

-Tiểu bối biết rồi ạ!

Đây là? Biểu hiện sắc mặt của viện trưởng có chút khác lạ. Điều này làm cho trung niên râu bạc cùng Tiết Hằng suýt nữa rớt cằm, viện trưởng siêu

https://thuviensach.vn

nhiên luôn luôn nghiêm túc lúc nào từng có loại vẻ mặt này, trung niên râu bạc nhỏ giọng nói:

-Viện trưởng, ngài có chuyện gì sao?

Khẽ gật đầu, viện trưởng thấp giọng nói:

-Tuyết Phong, thương lượng với ngươi chuyện này, mấy năm nay, ta vẫn muốn tìm người kế thừa y bát của ta, đáng tiếc là gặp phải người không lớn tuổi thì cũng là tư chất không tốt, ngươi xem?

Nói xong, viện trưởng nhìn Phong Tuyết như đang trông mong điều gì đó, hệt như cô nương nào đó đang đợi lời ngỏ của nam nhân, đâu còn có phong phạm của người làm viện trưởng nữa?

Nói đến đây, ba người sao có thể không hiểu ý tứ viện trưởng, không phải là muốn nhận đồ đệ sao, lão đầu tử này còn ngượng ngùng không nói thẳng, trung niên râu bạc và Tiết Hằng dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Hàn Phong Tuyết, thậm chí còn kèm thêm một chút ghen tỵ,nhưng tất cả lại tiêu biến rất nhanh.

Không nghĩ tới viện trưởng cũng có mặt thú vị như trẻ con thế, Hàn Phong Tuyết nhìn viện trưởng cười một tiếng nói:

-Viện trưởng, nếu như ở mấy năm trước ta gặp được ngài thì nhất định nắm chắc ngài không thả, bái ngài làm thầy, nhưng bây giờ, ta đã có sư phụ rồi.

Ánh mắt toát ra một chút hy vọng, nhưng thoáng cái liền tan biến.

-Cũng đúng, nhân tài giống như ngươi vậy mà không có sư phụ mới là lạ lùng chứ, đáng tiếc là ta không sớm gặp được ngươi.

https://thuviensach.vn

Trong giọng nói của viện trưởng như thể hiện ra một sự mất mát nhẹ, hắn cũng không có ngây ngốc ở Kỹ thần sơn, cho nên tầm mắt tự nhiên không có nhìn được Sài lão ở cao như vậy, hơn nữa tuổi tác cũng lớn, thấy tư chất của Hàn Phong Tuyết, nhất thời không ngăn được ý muốn nhận Hàn Phong Tuyết làm đồ đệ.

Lại nói về hai người bên cạnh, họ thật chỉ muốn cắt tiết tên tiểu tử này. Cơ hội tốt như vậy mà tiểu tử thối này lại để tuột, bọn họ năm đó muốn bái viện trưởng làm vi sư mà lại không lọt nổi vào mắt của ông.

Ánh mắt sáng lên, viện trưởng tinh thần già nua lập tức khôi phục sức sống, nhìn Hàn Phong Tuyết nói:

-Tuyết Phong, nếu không thì như thế này, ta không bắt ngươi bái ta làm thầy, nhưng ngươi thường xuyên đến tìm ta, như thế ta cũng có thể hướng dẫn, chỉ bảo ngươi. Ta, kỹ tôn hệ thủy bốn sao, tin là bất kể ngươi là thuộc tính loại nào, ta đều có thể giúp cho ngươi một chút.

Hàn Phong Tuyết trầm mặc, viện trưởng có thể làm đến thế này có thể nói là rất coi trong cậu rồi, hơn nữa như thế đối với cậu chỉ có lợi mà không hại, nếu như là những người khác đã sớm đồng ý rồi, đây quả thực là việc tốt muốn cầu cũng không được.

Nhưng Hàn Phong Tuyết lại khác, nhận ân huệ của người khác tất phải báo. Nếu như cậu đã đáp ứng, như thế cậu cùng với viện trưởng tuy không có danh thầy trò, lại có sự giúp đỡ như thầy trò, như thế đối với Sài lão mà nói sẽ không công bằng cho nên cậu mới do dự. Một lát sau, Hàn Phong Tuyết ngẩng đầu nhìn về phía viện trưởng nói:

-Ta muốn đi hỏi ý kiến sư phụ của ta, nếu như sư phụ không đồng ý, xin viện trưởng thứ cho tiểu bối vô lễ.

Tuy là Hàn Phong Tuyết tự mình uyển chuyển cự tuyệt, nhưng địa vị của hắn ở trong lòng viện trưởng lại liên tục đc nâng cao, đại lợi trước mắt tuân

https://thuviensach.vn

thủ nghiêm ngặt ý định ban đầu, đầu tiên suy nghĩ cho sư phụ của mình. Bây giờ viện trưởng chỉ hận mình và Hàn phong Tuyết gặp nhau quá muộn.

Ơn giời trên đại lục này vẫn còn có người coi trọng tình nghĩa sư đồ, chỉ có một sư phụ. Chính bản thân viện trưởng cũng có nhiều đệ tử nhưng đệ tử đồng thời có mấy sư phụ vô cùng ít gặp.

Buổi tối, Hàn Phong Tuyết như lời của viện trưởng đến hỏi ý Sài lão, nhưng thực ra cậu cũng không có ý định này. Sở dĩ nói cho Sài lão bất quá là hoàn thành hứa hẹn với viện trưởng mà thôi.

Làm cho Hàn Phong Tuyết không nghĩ tới chính là, Sài lão sau khi nghe xong lại mắng cho Hàn Phong Tuyết một hồi:

-Phong Tuyết, ngươi làm sao lại hồ đồ như vậy, những cái lễ nghi thối kia ngươi quản làm gì hả, chỉ có thực lực mới là hết thảy. Ngươi không chỉ phải đáp ứng hắn làm cho hắn dạy ngươi, còn phải bái ông ta làm thầy, ta cũng không ngại cùng kẻ khác chia sẻ tên đệ tử này, hắn là kỹ tôn thủy hệ, đối với việc trợ giúp ngươi tuyệt đối không thể lấy kỹ năng của ta ra mà so sánh.

Hàn Phong Tuyết bị lời nói của Sài lão làm cho sợ hết hồn, vội vàng nói:

-Sư phụ, đệ tử không dám tự quyết chuyện này!

-Ngươi làm sao lại hồ đồ như vậy, quy củ là chết, người là sống, ta có thể có đệ tử ưu tú như ngươi thế này đã rất hài lòng rồi, thiên phú ngươi như vậy, ta làm sao có thể chiếm riêng cho mình, sớm muộn gì sẽ có một ngày thực lực của ngươi cũng sẽ vượt qua ta, đến lúc đó chẳng lẽ ngươi vẫn còn trông đợi ta có thể dạy ngươi cái gì sao? Chỉ cần thực lực của ngươi được nâng cao, đã giúp sư phụ hoàn thành tâm nguyện rồi, chính là sự báo đáp lớn nhất đối với ta rồi.

Thanh âm của Sài lão nâng cao thêm một bậc.

https://thuviensach.vn

Hiểu rõ khổ tâm của Sài lão, Hàn Phong Tuyết lại một lần nữa trầm mặc, trong lòng khổ sở giãy giụa hồi lâu, Hàn Phong Tuyết ngẩng đầu lên, ánh mắt kiên định nhìn Sài Lão, quỳ lạy hướng Sài lão nói:

-Sư phụ, đệ tử đáp ứng người, nhưng sư phụ phải nhớ kỹ, địa vị của người ở trong lòng của đệ tử là vĩnh viễn không thể nào rung chuyển, đệ tử nhất định mau chóng tăng cường thực lực của mình, giúp sư phụ trở về Kỹ thần sơn!

Nói xong, ánh mắt Hàn Phong Tuyết vô cùng kiên định.

https://thuviensach.vn

Chương 66: Vị Sư Phụ Thứ Hai

Quyết định rồi Hàn Phong Tuyết cũng không chần chừ gì nữa, hôm sau cậu lập tức tới nơi ở của viện trưởng, nhẹ nhàng gõ cửa 1 cái.

-Vào đi!

Thanh âm lãnh đạm của viện trưởng vang lên. Thấy Hàn Phong Tuyết đi vào viện trưởng có chút ngạc nhiên nhưng rồi nụ cười thân thiết liền nở ra trên khuôn mặt:

-Tuyết Phong hả, thật ra thì ngươi không đến ta cũng hiểu.

-Sư phụ em đồng ý. - Hàn Phong Tuyết cười nói. Viện trưởng ngẩn ra chốc lát.

-Ha ha, xem ra sư phụ ngươi giống như ta, không phải là người bảo thủ. - Viện trưởng cười khoái trá, sau đó nói tiếp: - Tuy là ngươi là giáo kỹ hệ hỏa, nhưng ngươi đã đồng ý nhận để ta dạy ngươi, như vậy ngươi sau này hãy thường xuyên đến đây, ta nhất định đem toàn lực giúp đỡ ngươi.

-Sư phụ ta không chỉ đồng ý giao ta cho ngài, còn để ta bái ngài làm thầy. - Những câu nói của Hàn Phong Tuyết không ngừng làm người ta ngạc nhiên.

Quả nhiên, viện trưởng ngây người ra, trầm mặc một lúc mới thản nhiên nói:

-Già rồi, không quyết đoán được như trước nữa. Vốn lúc đầu trong lòng còn cho rằng sư phụ ngươi là thực lực thua kém ta mới để cho ngươi đồng ý, xem ra là ta lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử rồi. Khí phách như thế,

https://thuviensach.vn

tấm lòng như thế ta thật lấy làm tự ti. - Ngay sau đó trong lòng lại tràn đầy vui mừng nhìn Hàn Phong Tuyết nói - Ta chưa từng nghĩ tới với thực lực của ta sẽ cùng người ta chia sẻ một đệ tử nhưng mà sư phụ kia của ngươi cũng không để bụng vậy ta còn băn khoăn gì chứ? Huống hồ, tuổi đã cao mà có thể có được đệ tử ưu tú như vậy, lão nhân ta còn có cái gì mà bắt bẻ đây?

Được sự bằng lòng của viện trưởng, Hàn Phong Tuyết định quỳ gối bái lễ sư phụ thì lại bị viện trưởng ngăn cản nói:

-Không phải câu nệ tục lễ đâu! (phong tục lễ tiết theo quy chuẩn)

Hàn Phong Tuyết cũng không câu lệ, gọi một tiếng sư phụ.

Viện trưởng thở dài một hơi, nói:

-Tốt, ta cũng xem như tìm được người kế thừa y bát rồi, chỉ là có một chút đáng tiếc, nếu như ngươi là giáo kỹ hệ thủy vậy thì càng tốt hơn, đây cũng là tiếc nuối duy nhất rồi.

-Sư phụ, hình như là con không có nói là con không biết hệ thủy? - Hàn Phong Tuyết nháy mắt một cái.

-Hả? - Viện trưởng dường như không tin, nghi hoặc nói - Chính Tiết Hằng nói ngươi là giáo kỹ hệ hỏa, lẽ nào hắn gạt ta hoặc là nhớ nhầm, này...không đúng ?

-Sư phụ, người đã quên giáo kỹ song hệ sao?

Hàn Phong Tuyết mỉm cười, cho vị sư phụ thứ hai này thêm một vất ngờ.

-Vù...

https://thuviensach.vn

Tinh Quang trong đôi mắt của viện trưởng khẽ lưu chuyển, khí tức bị ép bắn ra ngoài làm cho những đồ đạc ở gần đó đều bị thổi bay ra ngoài. Đến Hàn Phong Tuyết cũng tý thì bị thổi bay, cậu lùi về sau hai ba bước mới trụ vững được

-Ha ha ha ha

Viện trưởng nhịn không được cất tiếng cười to, đi tới bên cạnh Hàn Phong Tuyết vững vàng nắm lấy bả vai cậu nói:

-Tuyết Phong, ngươi thật là làm cho ta khinh ngạc. Hai ngày nay ta đúng là bị ngươi chơi cho một vố rồi!

Nhìn viện trưởng kích động, Hàn Phong Tuyết cười khúc khích,"Xem ra vị sư phụ này cũng là người hào sảng a (ngay thẳng phóng khoáng)"

-Sư phụ, tên thật của con không phải là Tuyết Phong, mà là Hàn Phong Tuyết. Bởi vì một số nguyên nhân, đệ tử không thể không giấu diếm thân phận. - Hàn Phong Tuyết chậm rãi nói, nếu đã bái sư, sẽ không cần thiết phải giấu diếm tên thật .

-A?

Nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, viện trưởng cũng không nói gì thêm, hắn biết có những chuyện Hàn Phong Tuyết lúc nên nói thì sẽ tự nhiên nói. Liền mỉm cười nói:

-Phong Tuyết, ngươi bây giờ có hai sư phụ, cách xưng hô cũng nên thay đổi một chút nhỉ. Với lại ta với sư phụ trước của con cũng nên gặp mặt một lần.

- Xung hô thì đơn giản mà. Sư phụ, người họ gì? Nếu như cả hai vị su phụ đều có mặt thì con sẽ thêm họ của hai người lên trước từ sư phụ. Vậy là dễ phân biệt rồi.

https://thuviensach.vn

-Ừ, như thế cũng tốt. - Viện trưởng nghe Phong Tuyết hỏi tới họ của mình, ông dường như lặng đi một hồi - Về phần tên của ta, đã lâu lắm không có dùng nên có chút mơ hồ, Hạc Tiêu.

Thầy trò hai người trò chuyện rất lâu, Hàn Phong Tuyết mới rời đi, lúc này Hàn Phong Tuyết có phần nhẹ nhõm và cũng có chút hưng phấn. Tuy rằng cậu đã từng nghe qua hệ thống các hệ, giờ tận tai nghe sư phụ giảng giải dù sao thì cũng có hạn, hơn nữa ở trong thư viện của học viện kỹ năng của các hệ đều chỉ hạn chế cho tông cấp và tông cấp trở xuống. Mỗi loại vương cấp hoặc kỹ năng trở lên đều vô cùng quý giá, cho dù ai cũng sẽ không dễ dàng lấy ra, cho dù ở học viện Diệu Huy cũng không phải là muốn học liền có thể học được, trừ phi ngươi đạt được kỹ vương trở thành trưởng lão, mới có tư cách tiếp xúc với công pháp và kỹ năng cao thâm hơn. Mà bây giờ có sư phụ là viện trưởng này, Hàn Phong Tuyết hoàn toàn không cần phải lo lắng về vấn đề kỹ năng hệ thủy.

Hàn Phong Tuyết đang suy tư, bỗng nhiên có bốn người đi đến bên cạnh hắn, chia ra đứng ở bốn phia, phong kín đường đi của Phong Tuyết.

Khẽ cau mày, không nghĩ tới ở học viện cũng gặp phải chuyện này. Lúc này lại có mấy người đi tới phía bên này, Hàn Phong Tuyết lúc này mới biết rõ họ là ai, mấy người đi tới chính là hai huynh đệ bị hắn và Lãnh Vô Nhai đánh tàn phế, hai huynh đệ chia ra đi ở một bên vừa mang theo hai gã trung niên có vẻ hung ác đi hai bên, chính là phụ thân của bọn hắn - Hách bá tước.

Cảm nhận được khí tức phóng ra từ bốn người xung quanh mình, Hàn Phong Tuyết hơi có chút kinh ngạc, mặc dù không có cường giả kỹ vương, nhưng bốn người đẳng cấp đều không thấp, ít nhất đều là kỹ tông sáu sao.

“Không ngờ hai tên phế vật này bị đánh tả tơi như thế mà lại có thể cử động được lại chỉ sau hai ngày. Xem ra Hách bá tước cũng tốn không ít tâm

https://thuviensach.vn

huyết đấy nhỉ?" - Hàn Phong Tuyết trong lòng nghĩ ngợi, nhưng gương mặt lại lãnh đạm.

-Là ngươi đánh con ta bị thương?

Hách bá tước lúc nói chuyện gắt gao nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết, trong mắt lộ hung quang(hung ác).

-Biết rồi thì ngươi còn hỏi gì nữa? - Ngữ khí Hàn Phong Tuyết bình thản, như là làm một chuyện hết sức bình thường.

-Hừ, ngươi đúng là tự tin quá thể. - Thấy vẻ mặt Hàn Phong Tuyết không thèm quan tâm, Hách bá tước cười lạnh nói.

-Ngươi chẳng lẽ không biết đây là chỗ nào ư, chẳng lẽ ngươi dám ở trong học viện Diệu Huy động thủ sao?

-Ta đương nhiên sẽ không động thủ, nhưng bốn người họ cũng là đệ tử học viện Diệu Huy, nếu như bọn họ xuất thủ cũng không có chuyện gì liên quan đến ta rồi.

Kinh ngạc liếc mắt nhìn bốn người kia một cái, điểm này cũng làm cho Hàn Phong Tuyết có chút không ngờ tới, Hách bá tước vậy mà lại mời người trong học viện đối phó cậu.

-Trước khi động thủ, bốn người các ngươi trước nên biết rõ thân phận của ta, đừng có lầm lẫn. -Đều là đệ tử giáo kỹ hệ của học viện Diệu Huy, đối phương lại trợ giúp người ngoài đối phó cậu, thanh âm của Hàn phong Tuyết không quá thân thiện, nhưng vẫn nhắc nhở bốn người.

Người xung quanh thấy tình huống bên này, cũng rối rít tiến đến xem có chuyện gì xảy ra.

https://thuviensach.vn

Phía chéo đối diện Hàn Phong Tuyết có một người nghe được lời nói của Hàn Phong Tuyết, nhún nhún vai nói:

-Ngươi dọa ta à, chẳng lẽ ngươi còn là thân thích của viện trưởng hay sao?

-Hừ

Hàn Phong Tuyết hừ lạnh một tiếng, cầm lệnh bài trưởng lão ném về phía người nói chuyện.

Người kia tiếp lấy vừa nhìn, đột nhiên biến sắc, ngữ khí trịnh trọng nói:

-Là lệnh bài của trưởng lão!

Nghe được lời của hắn, cả sân trường như roi vào tĩnh lặng, Hách bá tước và ba người vây quanh Hàn Phong Tuyết cau mày rơi vào trầm mặc, mà người học viện vây xem lại bắt đầu xì xào bàn tán .

-Thảo nào thực lực Tuyết Phong mạnh như vậy, hóa ra là sư phụ của hắn lại là một vị trưởng lão của học viện chúng ta, nếu như ta cũng có thể làm đệ tử của trưởng lão thì tốt rồi !

Một người trong đó nói như thế, tỏ ra rất hâm mộ, bọn họ chỉ có thể nghĩ như vậy, về phần bản thân Hàn Phong tuyết chính là trưởng lão của học viện, đánh chết bọn họ cũng không thể tin được.

Thanh âm thì thầm chung quanh truyền vào trong tai Hàn Phong Tuyết, làm cho hắn sửng sốt một chút, nhưng ngay lập tức nở nụ cười ở trong lòng, bọn họ nghĩ như vậy rất tốt, Hàn Phong Tuyết cũng không phải người muốn khoe mẽ.

Ánh mắt của bốn người vây quanh Hàn Phong Tuyết nhìn về phía Hách bá tước, lắc đầu một cái, đắc tội một gã trưởng lão cấp kỹ vương của học

https://thuviensach.vn

viện là một việc làm không sáng suốt. Hai huynh đệ Hách Thiên và Hách Quần sắc mặt tái xanh, hai người bọn chúng bị Hàn Phong Tuyết phế bỏ, cả đời không có cách nào trở thành một kỵ sỹ cường đại, căm hận đối với Hàn Phong Tuyết có thể tưởng tượng được. Hách Quần u ám hướng về phía Hách bá tước nói:

-Phụ thân, tuy là chúng ta bây giờ không có biện pháp tóm tên hỗn đản này, nhưng người nhà của hắn, bằng hữu của hắn đây, chỉ cần chúng ta mang chúng đi, không sợ tiểu tử này không trả thù, đến lúc đó hắn không thể trách chúng ta được!

Nghe xong, Hách bá tước ánh mắt sáng lên.

Kể từ sau khi tu vi đột phá võ tông, thính giác của Hàn Phong Tuyết nhạy bén không chỉ gấp mấy lần, lời nói của Hách Quần truyền vào trong tai của hắn không sót một chữ, Hàn Phong Tuyết rốt cục cũng biến sắc, nhìn Hách Quần lạnh như băng nói:

-Ngươi nói gì?

https://thuviensach.vn

Chương 67: Tin Tức Quan Trọng

- Ta nói là, hôm nay không giết được ngươi, ta sẽ giết người thân của ngươi, bằng hữu của ngươi, ta sẽ để ngươi ở đây hối hận và thống khổ suốt cả đời! - Hách Quần cười như điên, ác độc nói:

- Nhưng, nếu bây giờ ngươi tự sát, ta có thể suy nghĩ mà bỏ qua cho chúng.

- Phốc!

Nụ cười cứng ngắc trên mặt, Hách Quần lại không cách nào lên tiếng, bởi vì, tính mạng của hắn đã bị kết liễu. Sau một kích lấy mạng của Hách Quần, người Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng lui ra, cực kỳ quỷ mỵ.

-Hách Quần!

Hách bá tước và Hách Thiên kinh hãi đứng thẳng bất động nhìn Hách Quần, sắc mặt biến sắc, lớn tiếng kêu một tiếng, đáng tiếc bọn chúng vĩnh viễn cũng không nhận được câu trả lời.

-A...

Điên cuồng hét lên một tiếng, hai mắt Hách bá tước bao phủ đầy tơ máu, hai mắt huyết sắc như rắn độc nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết gào lên:

-Giết cho ta, không tiếc bất cứ giá nào, hậu quả do ta gánh chịu!

Người vây xem cũng trợn mắt há mồm, bọn họ hoàn toàn không nghĩ tới sự việc sẽ phát triển đến bước này, con trai Hách bá tước quyền thế áp đảo, Hàn Phong Tuyết lại nói giết liền giết, không có nửa phần nương tay.

https://thuviensach.vn

Hỏa, thổ, kim, mộc, bốn hệ nguyên tố chia ra từ bốn phía hàn Phong Tuyết phóng ra, cảm giác bị đè ép của bốn hệ nguyên tố, Hàn Phong Tuyết cũng khống chế nguyên tố quanh người để chống cự, dễ dàng hóa giải, hai bên gương cung bạt kiếm, hết sức căng thẳng, mà ngay lúc này:

-Dừng tay!

Một tiếng quát chói tai truyền đến, làm kỹ năng đang ngưng tụ của bốn người bị cắt ngang.

-Rất tốt, các ngươi thật là cứng lông cúng cánh. Hoắc Huyền ngươi cũng tài giỏi nhỉ, trợ giúp người ngoài đối phó với người cùng học viện!

Tiết Hằng đi tới lạnh lùng nói. Nam tử được gọi là Hoắc Huyền vội vàng thu hồi lực nguyên tố, đi lên trước cúi đầu nói:

-Sư phụ!

Ba người khác cũng giống vậy ngưng động tác trong tay, ở giáo kỹ hệ, Tiết Hằng có quyền uy tuyệt đối.

-Hừ, ngươi còn mặt mũi gọi ta là sư phụ, ta đâu có gánh nổi địa vị này? - Tiết Hằng tức giận nói.

-Nhưng sư phụ, Hách Thiên và ta là huynh đệ, hắn bị tiểu tử kia đánh cho tàn phế, ta đương nhiên phải báo thù cho hắn.- Hoắc Huyền giải thích.

-Tuyết Phong, có thể nói một chút chuyện gì xảy ra không?

Ngữ khí Tiết Hằng hòa hoãn rất nhiều, đến nỗi làm cho người ta có cảm giác Hàn Phong Tuyết không phải là vãn bối của hắn, mà là ngang vai ngang vế với hắn

-Có thể!

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết lại lần nữa bắt đầu đứng vào vị trí chuẩn bị chiến đấu, đại khái đem sự tình từ đầu đến cuối nói một lần, làm cho ánh mắt người xung quanh nhìn về phía Hách Thiên càng thêm phần khinh thường.

-Như vậy, ngươi đã đánh hai đứa con ta đến tàn phế, cũng giết Hách Quần đúng không?

Bị Tiết Hằng ngăn trở, Hách bá tước trong lòng cực kỳ phẫn nộ, nhưng lấy thực lực của Tiết Hằng, hắn cũng không có biện pháp gì.

-Chuyện cười, lẽ nào chỉ cho phép bọn chúng giết ta, mà khi thực lực ta mạnh hơn bọn chúng rồi, thì không thể trả thù? Con trai ngươi đem thân nhân bằng hữu của ta ra đe dọa ta, ta vẫn không thể giết hắn, ngươi thật đúng là đồ vô lại, thảo nào lại dạy ra hai đứa con trai khốn kiếp như thế! - Khóe miệng Hàn Phong Tuyết mang theo một tia châm chọc. Hách bá tước sắc mặt tái xanh, nhưng không cách nào phản bác lại lời nói của Hàn phong Tuyết được, hướng về phía Tiết Hằng nói:

-Tiết chủ nhiệm, ta kính trọng ngươi là tiền bối, nhưng tên tiểu tử này là một người bình thường, lại dám giết chết người của bá tước ta, ngươi vẫn còn che chở hắn sao?

-Bá tước, ở trong mắt ta cái gì cũng đều không quan trọng, hắn là đệ tử giáo kỹ hệ ta không cho phép bất luận kẻ nào động đến hắn. - Thanh âm Tiết Hằng vang vọng, ngữ khí tràn đầy khí phách.

-Đệ tử giáo kỹ hệ của ngươi thì ngon, là đệ tử kỵ sỹ hệ của ta sẽ kém sao? - Thanh âm từ phía sau đám người truyền đến, một trung niên cả người tài năng khôi ngô cường tráng từ trong đi ra.

Nhìn người tới, Hách Thiên nét mặt vừa ủ rũ lập tức hiện ra vui vẻ, tiến lên cung kính nói:

-Sư phụ!

https://thuviensach.vn

Người tới chính là sư phụ của Hách Thiên, chủ nhiệm kỵ sỹ hệ Hùng Phong.

-Tiết Hằng, đệ tử giáo kỹ hệ của ngươi đem đệ tử của ta đánh bị thương, hôm nay bất luận thế nào cũng phải cho ta một lời giải thích rõ ràng. - Hùng Phong thần tình lạnh lùng nhìn Tiết Hằng nói.

-Giải thích? Ngươi muốn giải thích cái gì, đệ tử của ngươi thực lực không bằng người, bị đánh tàn phế còn trách ai. Huống hồ chuyện này vốn là do hắn khơi mào trước. - Tiết Hằng nhàn nhạt quăng cho Hùng Phong một cái liếc mắt, vẻ mặt có chút khinh thường.

Nghe được lời nói của Tiết Hằng, Hùng Phong tức giận phẩn bác:

-Tiết Hằng, nói như vậy ngươi hôm nay là bênh vực tên tiểu tử này đúng không?

-Đúng thì thế nào, muốn tìm một lão điên có giao tình với mình tới đây để chống lưng à? Nói cho mà biết, hôm nay kể cả là ai cũng đừng hòng động được tới Tuyết Phong.

-Vậy thì thử một chút xem sao. - Nói xong cũng đi ra ngoài.

“Người điên trong miệng Tiết Hằng chắc là Phó viện trưởng đi?”.Lần trước ở chỗ viện trưởng kia Hàn Phong Tuyết có nghe Tiết Hằng gọi một lần. Hàn Phong Tuyết có chút bất đắc dĩ, không nghĩ tới sự việc càng thổi càng lớn, nhưng cậu thấy chủ nhiệm kỵ sỹ hệ này thiên vị Hách Thiên, trong lòng rất khó chịu, lạnh lùng nói:

-Ta không có thời gian chơi với ngươi, ngươi trước xem lại vật này rồi quyết định có đi hay không đi!

Hàn Phong Tuyết vừa nói vừa thu lệnh bài trưởng lão lần nữa ném ra.

https://thuviensach.vn

Tiếp lấy lệnh bài, Hùng Phong đầu tiên là biến sắc nhưng lập tức liền khôi phục, ném lệnh bài về cho Hàn Phong Tuyết, cười âm hiểm nói:

-Tiết Hằng, ta đang thắc mắc rằng sao ngươi có thể bảo hộ tên tiểu tử này. Hóa ra là đệ tử của ngươi, nhưng ta không ngờ là lệnh bài trưởng lão của ngươi cũng mang ra cho hắn. Hình như ngươi đã vi phạm nội quy của học viện rồi đấy.

Tiết Hằng và Hàn Phong Tuyết đồng thời không nói gì, không muốn nói ra lần nữa lại bị hiểu lầm, Tiết Hằng nhìn Hùng Phong, một tia trào phúng hiện lên trên mặt, cười lạnh nói:

- Cho phép ta bảo ngươi ngu thêm một lần nữa nhé. Haha. ta cũng muốn nhận nó làm đệ tử riêng của mình lắm mỗi tội là ta không có diễm phuc đó.

Lời Tiết Hằng vừa ra khỏi miệng, mọi người vây xem tất cả yên tĩnh, Tiết Hằng thực lực như thế nào thì bọn họ cũng biết rõ, cao thủ thứ ba của học viện - Kỹ vương tám sao, vậy mà lại nói không có tư cách làm sư phụ của Hàn Phong Tuyết, không khỏi làm cho mọi người suy đoán nhao nhao.

Hùng Phong cũng giống vậy, ngẫm nghĩ chốc lát, lại nghĩ đến lệnh bài trong tay Hàn Phong Tuyết, vẻ mặt đột nhiên biến đổi, nhìn về phía Hàn Phong Tuyết ánh mắt cũng mất tự nhiên, quay về phía Tiết Hằng nói:

-Ý ngươi là...

-Được rồi, hiểu rõ là tốt rồi!

Tiết Hằng cắt đứt lời hắn. Thấy Tiết Hằng thừa nhận, lòng của Hùng Phong lạnh xuống, vừa liếc nhìn Hàn Phong Tuyết, không nghĩ tới tiểu tử trong miệng mình, vậy mà lại có cùng thân phận với mình. Tương lai hắn sau này có khi bản thân mình thúc ngựa đuổi theo cũng không kịp. Trong lòng nhất thời nảy sinh một nỗi mất mát, chuyển lời nói đạo lý với Hách Thiên:

https://thuviensach.vn

-Hách Thiên, sư phụ vô năng, không có cách nào làm gì cho ngươi, ngươi và phụ thân ngươi cũng trở về đi, làm thật tốt bổn phận của các ngươi đi, đừng nghĩ tới chuyện báo thù nữa, bằng không, hậu quả tuyệt đối không phải là các ngươi có thể gánh nổi.

Nói xong thì liền dời đi, bóng lưng có chút hiu quạnh. Lưu lại hai cha con hách Thiên ngơ ngác đứng tại chỗ, ở bên cạnh nhìn lâu như vậy, được nghe lời nói của Hùng Phong, phụ tử Hách Thiên lại không biết rõ nguyên nhân như thế nào, Hách bá tước ôm lấy thi thể Hách Quần, cũng yên lặng rời đi, Hách Thiên theo ở phía sau, vẻ mặt chán chường, bước chân uể oải.

Theo hai người rời đi, Tiết Hằng trừng mắt nhìn bốn người vây quanh hàn Phong Tuyết, lạnh lùng nói:

-Đi theo ta!

Bốn người Hoắc Huyền theo Tiết hằng đi, lúc gần đi nhìn thoáng qua Hàn Phong Tuyết, hiện tại hắn làm sao không biết sư phụ Tiết Hằng cũng không phải là bênh vực một phía Hàn Phong Tuyết, mà là vì bảo hộ hắn mà đi ra ngoài.

Hàn Phong Tuyết đương nhiên cũng hiểu rõ, nhưng chuyện này giải quyết rồi, cậu cũng thoải mái nhiều, đi về túc xá , lưu lại một đám đệ tử vẫn đang không ngừng nghị luận.

Ngày thứ hai, một tin tức quan trọng truyền ra, thế mạnh như chẻ tre , nhanh chóng truyền khắp mọi góc của học viện Diệu Huy.

Nội dung tin tức là, Tuyết Phong - đệ tử giáo kỹ hệ năm thứ năm, tuổi gần mười bảy đã trở thành trưởng lão của học viện. Đương nhiên, đa số mọi người đối với tin tức này chỉ cười nhạt, cũng có một nhóm người ôm thái độ hoài nghi, thế nhưng vẫn có một nhóm người đã từng thấy tận mắt từ lúc Hàn Phong Tuyết còn đứng ở hàng tân sinh đến khi có người ở Giáo kỹ học

https://thuviensach.vn

viện đến khiêu khích, cùng với người chứng kiến sự việc lần này, kiên định tin tưởng tin tức này chính là thật.

https://thuviensach.vn

Chương 68: Thánh Quang Thương

Phong ba qua đi, tất cả mọi thứ vừa yên ổn lại.

Học viện Diệu Huy, vẫn là rừng cây quen thuộc kia. Hàn Phong Tuyết vung tay, nhìn động tác như chậm rãi nhưng là vô cùng huyền diệu, mỗi một chưởng đều mang theo một phiến lá cây, lá cây bị chưởng phong mang theo xoay tròn nhanh chóng, thành hình xoắn ốc chậm rãi bay cao lên, chưởng lực nhẹ xuất, lá cây hóa thành một mảnh tro tàn.

Nhìn lá cây dần tiêu biến trong không khí, Hàn Phong Tuyết nói nhỏ:"Thu phong lạc diệp chưởng, cảnh giới võ tông có thể tu luyện uy lực vũ kĩ này quả nhiên không phải nói chơi, tuy là dùng ba tháng mới nắm vững được, cũng coi như đáng giá. Như vậy, cũng nên bắt đầu tu luyện một bộ vũ kỹ khác rồi".

Phòng đấu giá đế đô, một đám người vây ở một chỗ nhìn bảng danh sách dán ở trên cây cột bên ngoài, trên bảng danh sách lộ ra nhóm danh sách vật phẩm. Đây là vì liệt kê vật phẩm của phòng đấu giá mà cố ý bày ra, như thế, có thể tìm hiểu một chút đồ vật bán ra hôm nay đối với ngươi có giá trị hay không, do đó định đoạt việc có lưu lại hay không. Đương nhiên nói liệt kê hết vật phẩm ra cũng không đúng hoàn toàn, bởi vì thỉnh thoảng sẽ có người đưa vật phẩm đấu giá mới đến, mà chưa kịp ghi vào bảng danh sách.

Hàn Phong Tuyết nhập vào trong đoàn người, xem một chút vật phẩm đấu giá hôm nay.

-Thánh quang thương?

https://thuviensach.vn

Thấy cái này, Hàn Phong Tuyết ánh mắt lập tức sáng lên, sau đó hướng bên trong phòng đấu giá đi tới.

Lấy ra thẻ khách quý bốn năm trước Hoa Nghiên đưa cho, Hàn Phong Tuyết trực tiếp lên lầu hai, đi tới một gian phòng bao. Qua cửa sổ, từ bên trong phòng bao có thể thấy rõ ràng tình huống bên ngoài, mà Hàn Phong Tuyết nhớ được lúc đó từ bên ngoài thì không cách nào nhìn được tình huống ở bên trong phòng.

Sau khi buổi đấu giá bắt đầu, Hàn Phong Tuyết thấy thân ảnh quen thuộc của Hoa thúc, Hoa thúc không có thay đổi gì, vẫn là một bộ dáng ôn hòa lạnh nhạt. Theo cuộc bán đấu giá tiến hành, một món lại một món bị bán đi.

Rốt cuộc, Hoa Nghiên một thân mặc trường bào màu đỏ đi ra, so với trước kia, Hoa Nghiên thiếu đi vài phần ngây ngô, nhiều hơn chút thành thục, hôm nay nàng ta dáng người càng thêm nóng bỏng, dáng người ma quỷ kia cộng thêm khuôn mặt như thiên sứ đối với nam nhân thực sự rất có lực sát thương. Nàng ta mới vừa đi ra lập tức làm cho toàn trường nổ tung, hàng loạt tiếng hoan hô, Hoa thúc đi theo phía sau nàng ta, trong tay đang cầm một hộp dài cười gượng, không có biện pháp, lực hấp dẫn của mỹ nữ chính là lớn.

-Lời khách khí tiểu nữ cũng không nói nhiều, vật phẩm của lần đấu giá sáng hôm nay là áp trục vật, đã từng được kỵ sỹ không trung cường đại sử dụng qua, trường thương-Thánh quang thương. Thương sắc bén cùng với sức chống đỡ đã được kiểm tra qua, một gã kỵ sỹ cấp ba thông thường dùng nó đều có thể phá vỡ tử kim.

-Hô

Tiếng huyên náo vang lên, người trong đại sảnh bắt đầu rục rịch, phòng đấu giá đế đô lấy uy tín làm đầu, không thể nào lừa dối người đến đây đấu

https://thuviensach.vn

giá, cho nên những thế gia vọng tộc đối với lời nói của Hoa Nghiên không có nửa điểm nghi ngờ, cũng ngạc nhiên tán thán sự sắc bén của thương.

Hoa thúc đem hộp mở ra, trong hộp dài, một trường thương màu ngân bạch(trắng bạc) vẫn còn ánh lên kim loại sáng bóng, từng đợt hàn khí từ trong đó tràn ra, đây là khí chất đặc biệt của vũ khí đã được uống máu thời gian dài.

Thấy phản ứng của mọi người, Hoa Nghiên cười cười, nàng ta vô cùng hài lòng với kết quả này, chỉ nghe nàng ta tiếp tục nói:

-Bây giờ bắt đầu phiên đấu giá, không có giá quy định!

-Mười vạn!

Người thứ nhất trực tiếp báo giá thẳng lên mười vạn tử kim tệ.

-Mười hai vạn!

Thanh âm nghiến răng của ai đó truyền ra, hiển nhiên mười hai vạn đã làm cho hắn điều động tất cả vốn rồi.

-Mười ba vạn, mười bốn vạn....

Giá cả không ngừng nâng cao. Hàn Phong Tuyết ngồi ở trên ghế mềm thoải mái nhìn tất thảy phía dưới, cậu cũng không nóng lòng.

-Ta Trương Dã, ra giá hai mươi vạn, ai dám tranh không hả?

Một đạo thanh âm phách lối từ phòng bao đối diện phòng của Hàn Phong Tuyết vang lên, làm cho người trong đại sảnh ngưng ra giá.

-Mẹ kiếp, lại là tên hỗn đản này, mỗi lần ỷ có vị phụ thân làm Bá tước đỡ lưng là đem giá của người khác đè xuống.

https://thuviensach.vn

Có người trong đại sảnh tức giận nói.

-Ai kêu nhà người ta có người cha tốt, không những ép giá, nếu như có ai dám cùng hắn tranh đoạt, chắc chắn bị hắn trả thù. - Một người bên cạnh lên tiếng.

Trên đài, Hoa Nghiên và Hoa thúc cũng nhíu mày, rõ ràng bọn họ đối với chủ nhân của thanh âm này cũng không xa lạ gì.

-Ừm, thanh âm này hình như có chút quen quen...

Hàn Phong Tuyết suy tư đứng lên:"Là hắn, đúng là đạp phá thiết hài vô mịch xử, đắc lai toàn bất phí công phu (nôn nóng tìm kiếm một thứ gì đó, mất bao nhiêu công sức cũng không thấy, nhưng trong lúc vô tình lại có được). Trương Dã phải không, lần trước vì công pháp kỵ sỹ mà đánh đuổi ta chính là ngươi đi, con của bá tước Trương Hạo !". Trong lòng Hàn Phong Tuyết cười lạnh.

-Hai mươi mốt vạn!

Hàn PHong Tuyết lười biếng ra giá.

-Phốc!

Thanh âm vỗ bàn từ đối diện truyền ra, hiển nhiên Trương Dã không nghĩ tới thật là có người dám cùng hắn tranh đoạt, người trong đại sảnh cũng có chút không ngờ, thấy thanh âm từ ghế lô lầu hai truyền ra, cũng vui vẻ khi được xem náo nhiệt.

-Hai mươi năm vạn.

Thanh âm Trương Dã có chút lạnh.

-Hai mươi sáu vạn.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết vẫn không nhanh không chậm tiếp tục ra giá.

-Ba mươi vạn

-Ba mươi mốt vạn

Trong phòng bao đối diện, cặp mắt ưng của Trương Dã nheo lại, quay sang bên cạnh nói với nam tử cao gầy:

-Nhậm tiền bối, tiếp đến ngươi đi xem chút đi!

Nam tử cao gầy chính là người bốn năm trước giao thủ cùng với Hàn Phong Tuyết.

-Yên tâm đi, tam thiếu gia!

Nói xong lắc mình rời đi.

Cuối cùng không có ai tiếp tục tăng giá, buổi bán đấu giá sáng cũng kết thúc ở đây. Hàn Phong Tuyết thấp giọng cười nói:"Không nghĩ tới ngoài đoạt được Thánh quang thương còn có thể bắt đầu tiến hành tu luyện vũ kỹ Nguyệt quang thương ngoại, còn rơi ra một con cá!"

Đi tới hậu đài, Hoa thúc ngẩn ra chốc lát, sau đó vui vẻ cười nói:

-Là Tuyết Phong tiểu huynh đệ, mấy năm không gặp, cũng không nhận ra được.

Bốn năm trước, Hàn Phong Tuyết cho Hoa thúc ấn tượng đặc biệt sâu sắc, không phải thế thì hắn cũng không cách nào nhận ra Hàn Phong Tuyết.

Trong đầu Hoa Nghiên thoáng cái nghĩ lại một chút, sau đó đi tới, hướng về phía Hàn Phong Tuyết cười thản nhiên nói:

https://thuviensach.vn

-Tuyết Phong huynh từ sau lần đầu tới đến giờ đã bốn năm rồi, ta còn tưởng rằng ngươi đã rời đi khỏi đế đô rồi chứ!

Hàn Phong Tuyết cười cười:

-Hoa thúc, Hoa tiểu thư, đã lâu không gặp.

Mấy người hàn huyên(chào hỏi) mấy câu, khi Hoa thúc hỏi tình hình Hàn Phong Tuyết học tập ở học viện Diệu Huy thì một tia khinh miệt chợt lóe lên trong mắt Hoa Nghiên, vừa lúc bị Hàn Phong Tuyết chộp được, đánh giá trong lòng đối với Hoa Nghiên lại thấp xuống một tầng, bởi vậy đối với nàng ta có chút lãnh đạm, làm cho Hoa Nghiên có sự tự cao cực cao vô cùng khó chịu.

-Tuyết Phong Huynh đệ, ngươi nói mình là một giáo kỹ, vậy tại sao lại đấu giá thánh quang thương chứ?- Hoa thúc nghi ngờ hỏi

-Không dối gạt gì Hoa thúc, kỳ thật ta chẳng những là giáo kỹ, đồng thời còn là một võ sỹ, chỉ là cấp bậc tương đối thấp mà thôi.

Hoa thúc nở một nụ cười hiểu rõ. Lại thấy Hoa Nghiên bên cạnh khẽ cười một tiếng nói:

-Tuyết Phong huynh, ta khuyên ngươi còn chưa phải là tu luyện một võ sỹ, vốn là thời gian tu luyện giáo kỹ không phải là rất dư dật gì, lãng phí thời gian ở mặt kia không đáng đâu!

Hoa thúc nhíu mày:"Này nói lên gọi là gì, ngoài mặt thoạt nhìn là lòng tốt khuyên Hàn Phong Tuyết chuyên tâm tu luyện giáo kỹ, nhưng người thông minh cũng không khó nghe ra ẩn ý ở trong lời nói, rõ là nói trước mặt Hàn Phong Tuyết giáo kỹ cũng tu luyện chưa tốt còn tu luyện cả võ sỹ"

Hàn Phong Tuyết ngoài cười nhưng trong không cười nói:

https://thuviensach.vn

-Việc này cũng không nhọc lòng đến Hoa tiểu thư, ta tự có tính toán.

Đúng lúc này một cô gái đón khách đi tới hướng về phía Hoa Nghiên nói:

-Tiểu thư, Lãnh tiểu thư tới.

Hoa Nghiên vui vẻ cười nói:

-Ngươi đi mời nàng đến đây!

Sau đó nhìn về phía Tuyết Phong nói:

-Tuyết Phong huynh đệ, biểu muội của ta tới rồi, lại nói các ngươi còn là đồng học đấy, nàng học tậpở Giáo kỹ học viện, tuổi tác cùng ngươi cũng xấp xỉ nhau lại đã có tu vi Kỹ tông rồi, không biết Tuyết phong huynh đệ tu vi thế nào, có muốn ta giới thiệu biểu muội ta cho các ngươi làm quen một chút không?

Chân mày Hoa thúc nhăn lại càng ác hơn.

Hàn Phong Tuyết không nói thêm gì, chỉ là nhàn nhạt cười cười, cùng một cô gái so đo là không cần thiết.

Không bao lâu, cô gái đón khác dẫn một mỹ nữ lạnh như băng đi vào, nhìn người tới, lúc này đến phiên Hàn Phong Tuyết ngây ngẩn cả người, thầm nghĩ:"Thế giới đúng là nhỏ thật, thế này cũng có thể đụng tới ". Người vừa tới lại là người Hàn Phong Tuyết đã có hai lần gặp mặt - Lãnh Thu Diễm.

Hoa Nghiên cười nghênh đón:

-Thu Diễm, chào muội, thật lâu rồi không thấy muội đến chơi với tỷ.

https://thuviensach.vn

Lãnh Thu Diễm như không nghe thấy lời nói của Hoa Nghiên, từ khi bắt đầu vào cửa, hai mắt liền không rời khỏi tên nam tử đã hai lần làm nàng ta nhục nhã, tuy là bị Hàn Phong Tuyết đánh bại hai lần, nhưng Lãnh Thu Diễm cũng không oán trách hắn, bởi vì điều này cũng khích lệ nàng càng thêm nỗ lực tu luyện hơn nữa, thực lực của nàng mới thăng cấp nhanh hơn, cho nên, ánh mắt của nàng nhìn về phía Hàn Phong Tuyết khá phức tạp, ngay cả chính nàng ta cũng không hiểu đó là gì.

Thấy một màn như vậy, bày tay nhỏ bé trơn láng của Hoa nghiên quơ quơ trước mặt Lãnh Thu Diễm nói:

-Thu Diễm, muội biết Tuyết Phong huynh đệ sao?

-Ngươi tên là Tuyết Phong?

Lãnh Thu Diễm lúc này mới phản ứng được, sau đó nói với Hoa Nghiên:

-Biểu tỷ, muội đích xác là biết hắn.

Thấy Lãnh Thu Diễm nói vậy, Hoa Nghiên làm sao không hiểu Lãnh Thu Diễm nhiều nhất là gặp qua Hàn Phong Tuyết mấy lần, nhưng nhất định là không quen, Cười nói:

-Vừa lúc ta mới vừa rồi còn nói giới thiệu các ngươi với nhau đó.

-Ha ha ha, không cần phải giới thiệu, Lãnh tiểu thư thật là khéo, không nghĩ tới có thể ở đây gặp mặt, không biết tiểu thư dạo này có khỏe không?

Hàn Phong Tuyết bất ôn bất hỏa(không mặn không nhạt) cười nói, giống như là thấy được bạn bè đã lây không gặp.

-Nhờ phúc của ngươi, bị ngươi đả kích hai lần, hôm nay cuối cùng cũng có chút thành tựu.

https://thuviensach.vn

Lãnh Thu Diễm rốt cuộc khó có thể nở được nụ cười, gặp lại cười một tiếng tiêu biến dần ân cừu(hận thù)

-Thu Diễm, muội mới vừa nói muội bị hắn đả kích, lẽ nào Tuyết Phong huynh đệ tu vi so với ngươi... - Hoa Nghiên hỏi Lãnh Thu Diễm.

-Hắn là một gã quái vật, ta và hắn, không thể so sánh, bốn năm trước, tin là hắn chỉ còn một bước nữa là đã đạt đến kỹ tông rồi. - Lãnh Thu Diễm lắc đầu bất đắc dĩ nói.

-Ôi!

Cả Hoa Nghiên và Hoa thúc bên cạnh đều há hốc miệng. Hoa thúc còn đỡ, hắn vẫn đánh giá rất cao Hàn Phong Tuyết, nhưng Hoa Nghiên lúc này lại cảm thấy trên mặt thiêu đốt nóng hừng hực.

Hàn Phong Tuyết nhún nhún vai quay về phía ba người nói:

-Ta còn có việc, đi trước nhé.

Nói xong cầm Thánh quang thương thu vào trong nhẫn không gian, đi ra ngoài.

https://thuviensach.vn

Chương 69: Tàn Nguyệt Mất Tích

Hàn Phong Tuyết đi ra khỏi phòng đấu giá, tâm tình không tệ.

-Ừm?

Hàn Phong Tuyết cười một tiếng, thầm nghĩ:" Cá đã cắn câu rồi!". Đồng thời bước chân chậm lại.

Ở phía sau Hàn Phong Tuyết cách không xa là một thân ảnh cao gầy núp trong bóng tối, ánh mắt như sói đói gắt gao nhìn chằm chằm bóng lưng Hàn phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết đi không bao lâu, đi tới một khúc quanh, hai thân ảnh xuất hiện ở ngay phía trước, cười lạnh nhìn Hàn Phong Tuyết.

-Thế nào, con của Trương đại bá tước, Trương Dã thiếu gia lại tới cướp bóc sao? - Hàn Phong Tuyết nói giọng khiêu khích.

-Ồ..làm sao ngươi biết thân phận của ta? - Trương Dã nghi ngờ hỏi.

-Trương thiếu gia thật là quý nhân nên có nhiều chuyện quên mất nhỉ, bốn năm trước ngươi còn muốn cướp một cuốn công pháp kỵ sỹ của ta đó mà?

Trương Dã nheo mắt lại cẩn thận nhìn Hàn Phong Tuyết, sau đó cười nói:

-Ha ha ha, thiên đường có lối ngươi không đi, không nghĩ tới là tiểu tử ngươi đưa tới cửa, đem thánh quang thương và công pháp kỵ sỹ lần trước

https://thuviensach.vn

cùng nhau đưa cho bổn thiếu gia đi! - Nam tử cao gầy bên cạnh cũng mở miệng nói:

-Lần trước để ngươi chạy được, xem ngươi lúc này có còn vận may như lần trước nữa hay không!

-Ngươi có nắm chắc còn có thể thắng ta dễ dàng như thế không? - Hàn Phong tuyết một dáng vẻ vô hại, lười biếng nói.

Dường như nghĩ tới điều gì, nam tử cao gầy biến sắc, nhưng lập tức khôi phục bình thường, nói:

-Vậy hãy để cho ta xem bốn năm nay ngươi tiến bộ bao nhiêu!

-Ngươi lập tức sẽ biết ngay thôi.

Nói xong Hàn phong Tuyết đã biến mất tại chỗ. Nam tử cao gầy ánh mắt ngưng trệ, trong chớp mắt Hàn Phong Tuyết đã tới trước người của hắn, chưởng ảnh khắp trời lơ lửng bất định, như lá rụng giữa cuồng phong, đong đưa qua lại không nắm bắt được, căn bản không phán đoán được phương hướng.

-Trước hết cho ngươi thử Thu phong lạc diệp chưởng đi.

Nói xong câu đó, thì chưởng ảnh ảo diệu toàn bộ đã rơi trên người nam tử cao gầy, ngay cả bản thân Hàn Phong Tuyết cũng không biết đã xuất ra bao nhiêu chưởng.

Nhẹ nhàng trở về tại chỗ, lúc này Trương Dã trợn mắt há hốc mồm đứng đó, hắn hoàn toàn không thấy rõ chuyện gì đã xảy ra, nhìn người nam tử cao gầy bên cạnh vẫn chưa nhúc nhích, Trương Dã kêu:

-Nhậm tiền bối!

https://thuviensach.vn

Nam tử cao gầy vẫn giữ một biểu tình kinh hãi, thấy hắn không trả lời, Trương Dã đưa ta đụng nhẹ trên người hắn một cái.

-Binh!

Cơ thể nam tử cao gầy ngã xuống, bụi bặm văng tung tóe.

-A! Ngươi giết hắn. - Trương Dã hoảng sợ nhìn Hàn Phong Tuyết, bước chân run rẩy lui về phía sau.

-Trương thiếu gia, thiếu gia của Trương bá tước, ngươi không phải muốn công pháp và thánh quang thương sao, lui về phía sau cái gì?

Hàn Phong Tuyết nhìn Trương Dã run lẩy bẩy cười nhạo nói.

-Không, ta không cần, van ngươi đừng giết ta! - Thanh âm có chút run rẩy, đã chả còn phỉa là Trương Dã ỷ thế nữa, lúc này tựa như con cừu bất lực đợi người ta làm thịt.

Hàn Phong Tuyết từng bước đi đến chỗ Trương Dã, mỗi khi hắn tiến lên một bước, lòng của Trương Dã cũng đập càng nhanh thêm, không ngừng lui về phía sau, cho đến khi lùi về góc tường

.

-Phốc..

Một cước đá vào đan điền của Trương Dã, phế đi bao năm tu luyện của hắn, Hàn Phong Tuyết tiêu sái xoay người, trong miệng nói:

-Loại người vặn bã như ngươi, giết ngươi bẩn tay của ta, phế ngươi là để cho ngươi sau này không đi làm chuyện ác!

Trương Dã tròng mắt rắn độc lóe hung quang, lạnh như băng nhìn chằm chằm bóng lưng Hàn Phong Tuyết rời đi, thậm chí quên cả đau đớn ở đan

https://thuviensach.vn

điền bị hủy. Thân là con trai thứ ba của phụ thân, cũng là người con không được coi trọng nhất, Trương Hạo chưa từng có thực sự quan tâm đến hắn, không phải thế thì hắn cũng sẽ không đánh chiêu bài mượn danh phụ thân, cáo mượn oai hùm, bởi vì hắn ở trong gia tộc không chiếm được công pháp tốt, hay binh khí. Người duy nhất bảo vệ mình chính là mẫu thân, lại bị Hàn Phong Tuyết vô tình giết chết. Hơn nữa, hy vọng duy nhất của mình là trở thành kỵ sỹ cường đại, chứng minh cho phụ thân thấy, chính mình cũng không yếu hơn so với đại ca và nhị ca, thế nhưng, một cước nặng nề kia của Hàn Phong Tuyết không chỉ phá đan điền hắn mà còn làm bể nát giấc mộng của hắn, mọi thứ của hắn.

-Ta xin thề, ta nhất định sẽ làm ngươi hối hận!

Mà chuyện này, trong lòng Hàn Phong Tuyết lại không có bao nhiêu sóng gợn, sở dĩ không giết Trương Dã là vì Hàn Phong Tuyết xem Trương Dã nhất định là một gã phế vật, mà một nguyên nhân khác còn là do gần đây ra ngoài giết mấy kẻ con cháu quyền quý, chính hắn có chút nghi ngờ mình có hay không giết chóc thành nghiện. Nhưng hắn nhất thời nhân từ lại suýt nữa đổi lấy hối hận cả đời.

Hàn Phong Tuyết trở lại học viện, lấy thánh quang thương ra, lãnh khí nhẹ truyền vào lòng bàn tay, Hàn Phong Tuyết bắt đầu tu luyện nguyệt quang thương kỹ, mới vừa lúc bắt đầu cảm thấy vô cùng khó khăn, nhưng hắn vẫn dựa theo thương mà đâm, từ từ, dần có chút ra gống như một loại hình dạng.

Một tháng sau, Hàn Phong Tuyết thương đâm ra sắc bén vô cùng, chưa từng có từ trước đến nay, hơn nữa góc độ cùng xảo diệu, làm cho người ta khó phòng bị được, mỗi một thương đâm ra đều có chứa thanh âm tóe lửa.

Hai tháng sau, thuật sử dụng thương so với một tháng trước lại bất đồng, mỗi một thương đều vô thanh vô tức, đã có khí thế chưa từng có từ trước đến nay, ngoại trừ góc độ xảo diệu, lại vẫn dị thường ưu nhã. Nhìn qua

https://thuviensach.vn

giống như là biểu diễn thuật pháp sử dụng thương một cách đẹp đẽ kỹ sảo, mà không giống như kỹ thuật giết người. Đây chính là điểm đặc sắc của nguyệt quang thương kỹ, giống như ánh trăng vậy-Âm lãnh mà lại ưu nhã xinh đẹp.

-Cuối cùng cũng thành công!

Hàn Phong Tuyết thở thật dài cho hết tạp khí, hai tháng liều mạng luyện tập kỹ thuật sử dụng thương, thấm chí ở những phương diện khác cũng chó chút buông lỏng đi nhiều, cuối cùng cũng luyện thành nguyệt quang kỹ!

-Trở về tắm rửa nghỉ ngơi chút thôi! - Hàn Phong Tuyết nói, hướng túc xá mà đi.

Đi tới lầu của túc xá, thấy một cô gái trẻ tuổi ở dưới lầu dưới túc xá lo lắng không yên, Hàn Phong Tuyết nhận ra cô gái trẻ này, nàng gọi là Hà Lệ, là bạn cùng phòng của Tàn Nguyệt, Hàn Phong Tuyết cùng nàng ấy có chút quen biết.

-Hà Lệ, đang làm gì đó?-Hàn Phong Tuyết đi lên trước hỏi.

-Tuyết Phong, Huynh đã đến, ta chờ huynh lâu rồi, Tiểu Nguyệt, Tiểu Nguyệt ..không thấy cô ấy.-Hà Lệ lo lắng nói.

Tâm trạng Hàn Phong Tuyết căng thẳng hỏi:

-Nói chi tiết một chút!

-Ta và Tiểu Nguyệt ở cùng nhau bốn năm, trước kia nàng đi ra ngoài chơi cùng huynh ít nhất là cũng nói cho ta biết, chuyện khác đi ra ngoài chẳng bao giờ ở bên ngoài qua đêm, mà chiều hôm qua sau khi rời khỏi đây, liền không thấy cô ấy quay về, chúng ta tìm khắp nơi cũng không tìm được người.

https://thuviensach.vn

Nghe xong lời nói của Hà Lệ, trên mặt Hàn Phong Tuyết tái nhợt, nói:

-Muội quay về tiếp tục giúp ta tìm xem, ta ra ngoài nghĩ cách! - Nói xong lập túc hướng túc xá chạy đi.

-Vân Tinh, Vân Tinh...- Hàn Phong Tuyết vừa đi vừa hô.

-Chuyện gì?- Ba người thấy Hàn Phong Tuyết lo lắng chạy vào túc xá vội vỏi.

-Không thấy Tiểu Nguyệt, Vân Tinh, ta biết thân phận ngươi không tầm thường, ta mong ngươi có thể giúp ta điều tra một chút.

Hàn Phong Tuyết trịnh trọng nói. Nghe được lời nói của Hàn Phong Tuyết, sắc mặt ba người cũng thay đổi, đối với Tàn Nguyệt, bọn họ cũng thường tiếp xúc, giống như Hàn Phong Tuyết, bọn họ cũng coi Tàn Nguyệt như tiểu muội muội.

-Được, ta đây đi ngay, ngươi ở đây chờ ta, không nên gấp gáp.

Nói xong Ngao Vân Tinh nhanh chóng chạy ra ngoài. Hàn Phong Tuyết đi tới đi lui trong túc xá, ttrong lòng vẫn căng thẳng không thể yên tâm, ở trong lòng hắn Tàn Nguyệt là thân muội muội của hắn, hắn và Tàn Nguyệt tình cảm không thể có ai có thể thay thế được.

-Đại ca, yên tâm, Tiểu Nguyệt là cô gái tốt như vậy nhất định không có chuyện gì!-Lãnh Vô Nhai an ủi.

-Chỉ hy vọng như thế.

Một lúc lâu sau, Ngao Vân Tinh vội vã trở về, Hàn Phong Tuyết vội vàng tiến lên hỏi:

-Thế nào, có tin tức không?

https://thuviensach.vn

Ngao Vân Tinh gật đầu nói:

-Ừm, Tiểu Nguyệt chắc là bị người của Trương Hạo Trương bá tước bắt đi rồi, Tuyết Phong, ngươi và hắn có cừu oán sao?

Thoáng suy nghĩ một chút, Hàn Phong Tuyết lập tức hiểu ra:

-Tên khốn kiếp!

Gầm một tiếng, Hàn Phong Tuyết xông ra ngoài, Nếu như Tàn Nguyệt có chuyện gì, Hàn Phong Tuyết tuyệt đối sẽ không tha thứ cho chính mình, bởi vì, Tàn Nguyệt nhất định là vì Trương Dã vì trả thù mình mà bắt đi, hắn thật hối hận lúc đó không trực tiếp đánh chết Trương Dã!

https://thuviensach.vn

Chương 70: Giết-Giết-Giết

Phủ bá tước Trương Hạo, một sân nhỏ trong đó, mấy tên hắc y nhân vội vàng cõng một bao vải nặng đi vào bên trong phòng.

-Đắc thủ không?(Thành công, hành động được không?) - Thấy mấy người tiến vào, Trương Dã ở bên trong phòng vội tiến lên hỏi.

-Tam thiếu gia, tiểu nhân không làm nhục sứ mệnh! - Một người trong đó mở miệng đáp, nói xong đem bao vải để xuống rồi cởi ra, bên trong có một cô gái xinh đẹp mặc trang phục kỵ sỹ đang giận dữ, chính là Tàn Nguyệt.

-Có bị phát hiện không?-Trương Dã không yên lòng hỏi tiếp.

-Thiếu gia yên tâm đi, chúng ta sau khi đắc thủ đem nó cố ý mang đi khắp nơi dạo một vòng, cho tới giờ mới đem người đưa tới, giữa đường còn vài lần rơi túi, cho dù có người trông thấy, cũng tuyệt đối không biết là người của phủ bá tước chúng ta làm!

Trương Dã gật đầu một cái, nói:

-Vất vả cho các ngươi rồi, ta sẽ bảo mẫu thân chiếu cố nhiều hơn đến các ngươi, hơn nữa, chuyện này ta không muốn những người khác biết.

-Vì thiếu gia phân ưu(san sẻ ưu phiền) là chuyện chúng ta nên làm, về phần những thứ khác chúng ta đều hiểu.

-Tốt, vậy các ngươi đi ra ngoài trước đi.

https://thuviensach.vn

Sau khi đuổi người đi, Trương Dã cẩn thận nhìn Tàn Nguyệt một chút, khóe miệng toát ra tà khí cười cười, lẩm bẩm:

-Không nghĩ tới còn là một mỹ nhân, lần này thiếu gia ta có lộc ăn rồi!

Nói xong hắn bế Tàn Nguyệt lên giường, khóe miệng nở nụ cười thâm độc, thầm nghĩ:" Ta nói rồi, thiếu gia ta sẽ làm cho ngươi hối hận!"

Luống cuống tay chân cởi trang phục kỵ sỹ của Tàn Nguyệt, chỉ còn lại áo lót bó sát người ở bên trong, thấy dáng người hoàn mỹ và da thịt trắng nõn của Tàn Nguyệt, nước miếng Trương Dã chảy ròng ròng.

-Trương Dã, nguoi mau ra đây

Ngay khi dục hỏa của Trương Dã lên tới đỉnh điểm, một luồng sóng âm cuồn cuộn như sét đánh mang theo sự giận dữ dội vang lên, đem bao phủ hoàn toàn phủ bá tước.

Thanh âm thẳng hướng chấn động phòng Trương Dã, dục hỏa mãnh liệt vừa dâng lên đã lập tức cuốn hết không còn một mảnh, một ngụm máu ứ suýt nữa thì phun ra ngoài

-Tên hỗn đản, bọn khốn kiếp kia không phải nói không ai phát hiện sao, thế nào mà nhanh như vậy đã có người tìm tới cửa? - Trương Dã tức giận mắng một tiếng, lại đi tới đi lui ở trong phòng, cũng không dám đi ra ngoài một bước.

Hàn Phong Tuyết đứng trên lưng tiểu điêu, ở trên khoảng không trên phủ bá tước xoay đi xoay lại vài vòng, sau đó đi xuống, trong miệng vẫn không ngừng quát:

-Trương Dã, nguoi ra đây mau!

https://thuviensach.vn

Hạ nhân trong phủ bá tước ngừng hết việc trong tay lại, hướng Hàn Phong Tuyết đáp xuống mà tới.

Hạ xuống bên cạnh một tòa núi giả, nhìn thấy một đám người, người dẫn đầu râu dài hình chữ bát, lông mày rậm tai to, nhìn Hàn Phong Tuyết lạnh lùng nói:

-Ngươi là ai, dám đến gây sự trong phủ của ta?

-Ngươi là Trương Hạo sao, ta không có thời gian cùng ngươi nói nhảm, muội muội ta bị người trong phủ ngươi bắt đi, nếu không giao muội muội ta ra, ta đếm đến ba sẽ giết một người!

Lúc này tay Hàn Phong Tuyết cầm thánh quang thương, sát khí đầy mặt, thực như Ma thần tới từ địa ngục.

Trong lòng Trương Hạo kinh hãi, nhưng sắc mặt không thay đổi chút nào, phủ bá tước uy nghiêm há lại cho người ta tùy tiện giẫm đạp. Quay về phía mấy người ở bên cạnh nói:

-Bắt lại!

Thấy mấy người đi lên, hàn Phong Tuyết cười lạnh một tiếng, thân hình khẽ động, người đã xuất thủ.

-Phốc...phốc...

Mấy thanh âm trường thương đâm vào không khí truyền ra, Hàn Phong Tuyết trở về chỗ cũ, còn bốn người trước mặt trước ngực máu tươi phun trào, lần lượt ngã trên mặt đất.

Hút một ngụm khí lạnh , đối diện không có bao nhiêu người có thể nhìn ta Hàn Phong Tuyết ra tay như thế nào, tâm Trương hạo lúc này vô cùng lạnh lẽo, bốn người này chính là hắn vất vả mới bồi dưỡng ra được, nhưng

https://thuviensach.vn

trong nháy mắt tất cả bị giết dưới thương của Hàn Phong Tuyết, hắn cũng biết sự đáng sợ của Hàn Phong Tuyết, nhưng lúc này hắn lại đâm lao phải theo lao!

-Oành!

Chỉ thấy một đại đội binh sĩ từ xa chạy tới, bao vây quanh Hàn Phong Tuyết, thấy tình hình này, sắc mặt Trương Hạo mới dễ nhìn một chút, nở một nụ cười.

-Muốn chết!

Hỏa nguyên tố phóng ra ngoài làm cho người xung quanh một hồi hít thở không thông.

-Hỏa phần bát phương!

Vô số hoa lửa phân tán bốn phía, rực rỡ xán lạn, lúc này đây không còn có một chút nương tay, mấy trăm người của đại đội trong khoảnh khắc trên người toàn bộ đều bị hỏa diễm thiêu đốt rần rần, một người lại một người ngã xuống đất kêu gào, trong nháy mắt mất đi sức sống.

"Kinh hãi, đau lòng", đây là cảm nhận duy nhất của Trương Hạo và mọi người trong phủ.

-Một.. hai..ba.

Nói xong Hàn Phong Tuyết lại hành động, sau khi phía đối diện lại có một người ngã xuống, màu bạc trường thương léo lên một tia kim quang, hơn nữa đầu thương chậm rãi nhỏ máu tươi, tăng lên vô cùng đẹp đẽ diêm dúa.

-Phốc, phốc...

https://thuviensach.vn

Một người lại một người ngã xuống, sắc mặt của Trương Hạo u ám đáng sợ, nhưng hắn lại vẫn không nghĩ ra biện pháp ứng phó. Rốt cục, trương Hạo xoay người hướng về phía trung niên mắt tam giác bên cạnh nói:

-Trác tiên sinh, ngươi có nắm chắc không? - Trung niên Mắt tam giác lắc đầu:

-Thử một chút mới biết được.

-Được, nhưng tiên sinh cẩn thận một chút.

Trương Hạo dặn dò, trung niên mắt tam giác chính là con át chủ bài trong phủ bá tước của hắn, kỹ tông hệ hỏa chín sao đỉnh.

-Tiểu tử, ngươi thật quá ngông cuồng rồi!

Nói cái này xong thì hỏa nguyên tố quanh người cũng hội tụ.

-Phốc!

Trung niên mắt tam giác mở to hai mắt, nhìn trước ngực mình, dường như khó có thể tin được hết thảy trước mắt, hắn vẫn không phản ứng kịp, chỉ thấy tia sáng chợt lóe lên, lợi thương của đối phương đã đâm vào lồng ngực của hắn rồi.

-Không có thời gian nghe ngươi ồn ào!

Rút trường thương ra, máu văng lên tung tóe, Hàn Phong Tuyết lạnh lùng nhìn Trương Hạo nói:

-Ta lại đếm đến ba, không giao người ra, người chết chính là ngươi!

Trương Hạo chỉ cảm thấy tay chân lạnh run, lạnh thấu xương, lúc này lòng hắn đang rỉ máu, hắn biết thiếu niên trước mắt này không phải hắn có thể trống lại được. Hắn chỉa có thể nhắm mắt nói:

https://thuviensach.vn

-Các hạ, ta căn bản không biết muội muội ngươi là ai, huống chi bắt nàng, ngươi muốn ta làm sao mà giao người ra đây?

-Vậy ngươi hỏi Trương Dã con trai ngươi đi, hắn biết !

Thanh âm của Hàn phong Tuyết không mang chút tình cảm, lúc này cậu chỉ hy vọng Tàn Nguyệt không sao, bằng không thì cậu không ngại nhuốm màu máu cả phủ bá tước này.

Nghe Hàn Phong Tuyết nói vậy, Trương Hạo cũng hiểu ra nhiều điều, nhìn thoáng qua đám người xung quanh, phát hiện cũng không có thân ảnh của Trương Dã, lại quét mắt về phía mẹ của Trương Dã, liếc mắt nhìn mấy người xung quanh Tam phu nhân của hắn, thấy cơ thể mấy hắc y nhân quanh đó run lẩy bẩy, hắn làm sao có thể không biết chân tướng sự việc, hắn lúc này hận không thể mang Trương Dã ra mà thiên đao vạn quả, thấp giọng nói lạnh như băng với mấy tên hắc ý nhân kia:

-Đi đem tên xúc sinh kia và vị tiểu thư muội muội của huynh đệ này mang đến đây!

-Không cần, ta đi cùng bọn họ!

Hàn Phong Tuyết lạnh lùng nói. Lúc Này Tàn Nguyệt đã tỉnh táo lại, nhưng toàn thân lại vô lực, biết tình trạng trước mắt của mình, hai giọt nước mắt theo vành mắt chảy xuống.

Trương Dã vân lo lắng đi tới đi lui ở trong phòng, hắn thật muốn biết bên ngoài rốt cuộc là như thế nào rồi, thế nhưng hắn không dám, chó dù Hàn Phong Tuyết bị người của phụ thân hắn giết chết, hắn cũng không dám để cho phụ thân hắn biết chyện hắn làm, bằng không kết cục của hắn cũng sẽ giống như vậy.

-Khóc, ngươi khóc cái rắm, thiếu gia ta còn không động vào ngươi, hôm nay nếu như thiếu gia ta có xảy ra chuyện cũng phải kéo ngươi làm đệm

https://thuviensach.vn

lưng! - Trương Dã quay về phía Tàn Nguyệt gầm lên.

-Bành!

Cửa bị một cước đá văng, Hàn Phong Tuyết mặt âm trầm đi vào, Thấy Hàn Phong Tuyết đi vào, Trương Dã biết mình xong rồi, vội vàng chộp tới chỗ Tàn Nguyệt đang ở trên giường.

-Phốc!

Lóe một cái đã đến cạnh Trương Dã, một cước đá bay hắn, hàn Phong Tuyết ôm lấy Tàn Nguyệt ở trên giường, ôn nhu nói:

-Tiểu Nguyệt, không sao, đại ca đã tới chậm.

-Thiếu gia!

Ôm Hàn Phong Tuyết thật chặt, Tàn Nguyệt cũng không nhin được nữa, nước mắt chảy như mưa.

-Tiểu Nguyệt, muội không sao chứ? - Hàn Phong Tuyết buông Tàn Nguyệt ra, nhìn nàng thấp giọng hỏi.

-Không sao, may là thiếu gia đến kịp. - Tàn Nguyệt lau nước mắt gắng gượng cười nói. Lúc này bọn Trương Hạo cũng tiến vào, một vị mỹ phụ nhào tới bên người Trương Dã, chính là mẫu thân của hắn.

Hàn Phong Tuyết xoay người nhìn chằm chằ Trương Dã, lạnh lùng nói:

-Ngươi cho muội muội của ta ăn cái gì? - Trương Dã nhìn Hàn Phong Tuyết cười như điên nói:

-Ha ha ha, thuốc độc, như ta sẽ không nói chó ngươi biết đó là độc gì, ta muốn cho nàng ta và ta chôn cùng! - Hàn biết mình không thể tiếp tục sống, dứt khoát làm đến cùng.

https://thuviensach.vn

-Tên khốn kiếp! - Thanh âm là của Trương Hạo, lạnh lùng nhìn mấy tên hắc y nhân ở phía sau nói:

-Các ngươi nói, là thuốc gì?

Mấy tên hắc y nhân lúc này cõi lòng như muốn chết, cái gì mà đi theo tên hỗn đản Trương Dã để rước lấy một vị sát tinh, run rẩy nói:

-Chỉ là một chút Nhuyễn cốt tán, chưa tới vài canh giờ sẽ tự động được giải.

-Không, cầu xin các người đừng giết con trai ta. - Mỹ phụ ở bên cạnh cầu khẩn nói,

--Kéo đi!

Trương Hạo ra lệnh cho người bên cạnh, hùm dữ còn không ăn thịt con, nhưng đứa con trai này làm mất đi điều này, chính là một tên phế vật, cái gì cũng tồi tệ, chỉ biết đi khắp nơi gây tai họa, hôm nay, còn chõ đến tổ ong vò vẽ, mang đến tai vạ cho phủ bá tước, coi như Hàn Phong Tuyết không giết hắn thì Trương Hạo cũng sẽ làm cho hắn tự sinh tự diệt!

-A!

Một tiếng kêu thảm thiết vang lên, Hàn Phong Tuyết bẻ gãy bàn tay và chân của Trương Dã đánh , cậu quan tâm nhất chính là thân nhân bạn bè của mình, mà trương Dã lại suýt nữa làm cho cậu hối hận suốt đời, Hàn Phong Tuyết làm sao không hận hắn.

-A....

Từng tiếng kêu thảm thiết như đến từ cửu u địa ngục vang lên. cuối cùng hét thảm một tiếng, Trương Dã mềm nhũn nằm đó không nhúc nhích, giống

https://thuviensach.vn

như đau đến chết rồi, ánh mắt mọt người nhìn Hàn Phong Tuyết tràn đầy sợ hãi, trong lòng bọn họ tự thề, vĩnh viễn không chọt tới tên sát tinh này.

Ôm lấy Tàn Nguyệt, Hàn Phong Tuyết đi ra ngoài, trước khi ra cửa dùng ánh mắt uy hiếp lạnh lùng nhìn thoáng qua Trương Hạo.

Mùa hè khô nóng mà Trương Hạo lại cóa cảm giác bản thân đang ở trời đông giá rét, cả người đổ mồ hôi lạnh, như rơi vào hầm băng.

Hàn Phong Tuyết đi rồi, Trương hạo rốc cuột thở phào nhẹ nhõm, chỉ cảm thấy toàn thân vô lực, đến bên giường ngồi xuống, nào còn dám nghĩ đến chuyện báo thù.

https://thuviensach.vn

Chương 71: Quyết Định

Vì không để cho Tàn Nguyệt để lại tổn thương tâm lý, mấy ngày này Hàn Phong Tuyết đều cùng nàng ra ngoài giải sầu.

- Thiếu gia, tiểu Nguyệt thật sự không sao, huynh không cần phải ngày nào cũng đến đi cùng muội.

Mười sáu tuổi tiểu Tàn Nguyệt đã trưởng thành, không còn là cô bé mới ra khỏi làng cái gì cũng không biết trước đây, nhìn thấy Hàn Phong Tuyết mỗi ngày đều đến tìm mình, tìm mọi biện pháp khiến mình vui vẻ, nàng làm sao còn không hiểu rõ mục đích của Hàn Phong Tuyết .

- Không có việc gì ta không thể tìm muội muội của ta à, cái con bé này thật chả biết tỳ gì cả. - Hàn Phong Tuyết cười nói.

- Ai... (tiếng than vãn) - Tàn Nguyệt lắc lắc đầu.

- Được rồi tiểu Nguyệt, nói đùa với muội đó, ta đến tìm muội là có chuyện muốn cùng muội bàn bạc. - Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết nghiêm túc, Tàn Nguyệt cũng không làm nũng nữa, hỏi :

- Có chuyện gì ạ ?

- Vài hôm nữa ta định dẫn muội đến sơn mạch Lạc Dương, giúp muội thuần phục một con ma thú làm thú cưỡi, như vậy sẽ không sảy ra sự việc giống như lần trước nữa.

Đối với sự việc lần trước, Hàn Phong Tuyết vẫn nhớ mãi không quên, mỗi lần nghĩ đến chuyện này lại cảm thấy hối hận sợ hãi, bởi thế hắn mới có quyết định này.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy Hàn Phong Tuyết nói như vậy, Nguyệt Tàn trong lòng giật mình, đồng thời có một chút cảm động, sơn mạch Lạc Dương nằm ở phía bắc đế quốc Sí Nhiệt, đây là thiên đường của ma thú, có người nói, sơn mạch Lạc Dương trung tâm, thậm chí có cả thập giai điên phong ma thú. Học sinh của bốn đại học viện thường đến đây luyện tập, nhưng ngược lại chỉ có thể ở mép ngoài của sơn mạch Lạc Dương.

- Nhưng mà thiếu gia, người ta nói sơn mạch Lạc Dương có rất nhiều ma thú mạnh mẽ, muội không muốn đi.

Mặc dù Nguyệt Tàn cũng hi vọng giống như các học sinh khác của hệ Hiệp sĩ, có ma thú của riêng mình, nhưng nàng cũng không muốn Hàn Phong Tuyết vì nàng mà đi vào nơi nguy hiểm, bởi thế mới nói như vậy.

Hàn Phong Tuyết sao lại không hiểu tấm lòng của Tàn Nguyệt , xoa nhẹ Tàn Nguyệt mềm mại tóc, Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng nói :

- Chúng ta sẽ không đi vào trung tâm sơn mạch, chỉ ở bên ngoài thử một chút thôi, chỉ cần không gặp phải ma thú từ cấp sáu trở lên sẽ không có nguy hiểm, lẽ nào, tiểu Nguyệt không tin ta sao ?

Tàn Nguyệt lắc lắc đầu lại không biết phải nói gì.

- Thôi được rồi, quyết định như vậy đi, muộn nhất là tháng một, lúc đó ta lại đến tìm muội, muội cũng phải chuẩn bị tâm lý đi - Hàn Phong Tuyết nói xong tiêu sái rời đi.

" Lâu ghê rồi không gặp Mộng Dao " đang đi trên đường Hàn Phong Tuyết nói nhỏ một câu sau đó đi về phía Thiên Thai lầu

Lúc Hàn Phong Tuyết đến Thiên Thai lầu, Viên Mộng Dao đang ngồi bên cạnh quầy nghiêng đầu nghĩ gì đó.

https://thuviensach.vn

- Như thế nào, nhớ ta à ? - Nhìn thấy Viên Mộng Dao còn ngẩn ngơ, Hàn Phong Tuyết đi đến bên cạnh nàng, miệng bên cạnh tai Viên Mộng Dao nói nhỏ.

Đang trong trạng thái mơ hồ Viên Mộng Dao bị bỗng nhiên xuất hiện âm thanh dọa nhảy dựng, nhìn thấy là Hàn Phong Tuyết , nũng nịu nói

- Yêu, huynh còn biết đến thăm muội cơ.

- Mấy ngày hôm nay Tàn Nguyệt xảy ra một số chuyện, mới không có thời gian, ta làm sao lại không đến thăm Mộng Dao của ta được chứ. - Hàn Phong Tuyết đang nói hai tay đã muốn ôm lấy eo Viên Mộng Dao.

Không ngờ Viên Mộng Dao nhanh tay nhanh mắt, nhìn thấy hành động của hắn, đập một cái vào đầu Hàn Phong Tuyết .

- Lâu như vậy mới đến thăm muội, còn muốn động tay chân.

Hàn Phong Tuyết vô lực nhún một chút vai, hai người cũng "quen biết" một khoảng thời gian rồi, nhưng Viên Mộng Dao không cho cậu tiến thêm một bước nào nữa, ngoài việc cầm tay nàng, những việc khác đều chưa làm. Nhưng Hàn Phong Tuyết cũng không thật để ý chuyện này, cậu cho rằng chỉ cần hai người yêu thương lẫn nhau là được, những chuyện khác chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.

Hai người lại nói với nhau những chuyện xảy ra gần đây, thấy Viên Mộng Dao có vẻ không tập trung, Hàn Phong Tuyết nghi hoặc nói

- Mộng Dao, có chuyện gì thế, nhìn muội giống như có rất nhiều tâm sự

- Không có, không có chuyện gì - Viên Mộng Giao trốn tránh ánh mắt của Hàn Phong Tuyết , nhanh chóng nói.

https://thuviensach.vn

- Mộng Giao, lẽ nào muội có chuyện giấu ta. - Hàn Phong Tuyết giả vờ như không vui.

Mộng Dao nhìn Hàn Phong Tuyết , trong mắt có nước mắt, càng khiến Hàn Phong Tuyết tin vào cách nghĩ của mình, nhẹ nhàng nói:

- Mộng Dao, ai bắt nạt muội, mau nói cho ta biết.

- Uh, ra đằng sau nói - Nói xong lôi kéo Hàn Phong Tuyết đi vào nhà sau.

Đến bên cạnh một gốc cây lớn, Viên Mộng Dao cũng không thể nhịn được nữa, dựa vào lòng Hàn Phong Tuyết khóc lên, ngửi thấy mùi hương đặc trưng của thiếu nữ, Hàn Phong Tuyết chỉ thấy tim đập càng nhanh, nhưng cũng đồng thời làm cho cậu muốn biết, rốt cục đã sảy ra chuyện gì với Viên Mộng Dao.

- Tuyết Phong, lão ác ma bám theo muội, nói muốn muội làm vợ bé cho lão. - Viên Mộng Dao nói xong khóc càng to.

Hàn Phong Tuyết ôm chặt người trong lòng, nhẹ nhàng vỗ lưng Viên Mộng Dao, không để ý đến sự tức giận trong lòng, cố gắng kìm chế bản thân mình, nhẹ nhàng nói :

- Nói rõ một chút được không, lão ác ma nào?

Viên Mộng Dao từ trong lòng Hàn Phong Tuyết ngẩng lên, khuôn mặt cười đã bị nước mắt thấm ướt, lắc lắc đầu, không muốn nói tiếp nữa.

Nhìn thấy người trong lòng như " lê hoa dưới mưa " , Hàn Phong Tuyết trong lòng cảm thấy đau đớn, nhẹ nhàng vuốt tóc Viên Mộng Dao, lau nước mắt cho nàng, nhìn vào trong mắt nàng nói

- Nói cho ta được không?

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy tình cảm trong mắt Hàn Phong Tuyết , Viên Mộng Dao trong lòng thoáng qua một chút đau khổ, gật gật đầu, nói :

- Là thái tử điện hạ, lão ác ma đó nói muốn muội trở thành vợ bé của hắn. Nhưng mà Tuyết Phong, huynh cũng biết muội muốn ở cùng huynh . Nhưng nếu hắn dùng quyền lực ép muội, ép buộc cha muội, muội thật không biết phải làm thế nào mới tốt. - Nói xong lại bắt đầu khóc lớn.

"Oành " một cơn giận dần tăng lên trong lòng, nếu như không phải Viên Mộng Dao vẫn còn ở bên cạnh, sợ rằng Hàn Phong Tuyết đã phát điên rồi. Cậu hiện nay quan tâm nhất là người nhà bạn bè, đối với Hàn Phong Tuyết mà nói người nhà, bạn bè mới là điểm giới hạn của hắn , ai dám động vào người đó phải chết, nhưng mà hiện nay, có kẻ muốn cướp người con gái của hắn, cho dù người đó là thái tử, cũng không thể tha thứ.

Nhìn Hàn Phong Tuyết tức giận, Viên Mộng Dao không yên tâm nói

- Tuyết Phong, huynh đừng có đi tìm hắn, chúng ta đấu không lại hắn. - Nói xong lại cúi thấp đầu.

Hàn Phong Tuyết trong lòng đã có tính toán, nhưng cậu cũng không muốn để cho Viên Mộng Dao lo lắng nên gật gật đầu, an ủi nói:

- Yên tâm đi Mộng Dao, thuyền đến cầu tự thẳng, tin tưởng rồi sẽ có cách thôi.

" Uh" Viên Mộng Dao cũng gật gật đầu nhưng trong lòng lại không biết đang nghĩ gì.

Về đến học viện việc đầu tiên Hàn Phong Tuyết làm là tìm Nghiêu Vân Tinh , hỏi hắn:

- Vân Tinh, huynh có biết gì về thái tử không?

https://thuviensach.vn

Ngao Vân Tinh kinh ngạc nhìn Hàn Phong Tuyết , không hiểu tại sao Hàn Phong Tuyết bỗng nhiên lại hỏi vấn đề này.

- Chuyện này đối với ta rất quan trọng - Hàn Phong Tuyết rất nghiêm túc nói.

Ngao Vân Tinh do dự một lúc, thật sự nhìn Hàn Phong Tuyết , nói

- Phong Tuyết, huynh biết thân phận của ta không ?

- Là hoàng tử

Hàn Phong Tuyết trong mắt ánh sáng chợt lóa, sảng khoái nói, thật ra ở Long Thành Tề Vũ, cậu thường xuyên nghe thấy có người đem Ngao Vân Tinh và Ngao Nguyệt đặt nang hành nhau. Lúc đó, Hàn Phong Tuyết liền đoán ra ngay.

- Không sai, ta đúng là đế quốc tam hoàng tử, mà đại ca của ta cũng chính là đế quốc thái tử - Ngao Vân Tinh nói chậm rãi từng từ một.

Cười khổ một lát, Nghiêu Vân Tinh tiếp tục nói:

- Chuyện của vị thái tử ca ca này rất dài. Các ngươi biết vì sao ta đến Diệu Huy học viện học mà không phải đến Kĩ sư học viện không ? Bởi vì ta không có khả năng, ngay từ lúc nhỏ, ta liền là cái đinh trong mắt đại ca, chỉ cần ta thể hiện có một hơn người thiên tài, như vậy đợi ta là ác độc tra tấn. Sinh ra làm hoàng tử điện hạ, có lẽ mọi người rất ngưỡng mộ ta, cho rằng ta có địa vị trên cao, nhưng ai có thể hiểu sự khổ tâm của một hoàng tử, đến lúc lựa chọn người kế thừa đế quốc, trong hoàng tộc vốn không có tình thân, sống dưới sự lừa gạt và hãm hại, lúc nào cũng phải thật tỉnh táo, đối mặt với tất cả những chuyện có thể sảy ra trong tương lai. Đi sai một bước đợi chờ ta là sự hủy diệt.

https://thuviensach.vn

Ngao Vân Tinh mặt đau khổ nói, lúc này hắn không phải là hoàng tử trên cao nhìn xuống, mà là một kẻ sống trong đau khổ vì sự sống mà đau khổ giãy dụa.

Như vậy càng khiến cho Hàn Phong Tuyết quyết tâm, động đến anh em của hắn, động đến người yêu của hắn - giết.

- Vân tinh , nếu như thái tử ra ngoài, huynh có thể báo cho ta nơi hắn đến không ?

Hàn Phong Tuyết nói thẳng với Ngao Vân Tinh .

Nghe thấy điều đó, Ngao Vân Tinh đứng dậy, nói năng không rõ

- Huynh, huynh không định...

- Không sai, Vân Tinh, hắn đối xử với huynh như vậy huynh còn nhớ đến tình nghĩa huynh đệ sao, nếu không làm vậy, sớm muộn gì huynh cũng bị hắn giết chết.

Ngao Vân Tinh do dự, Hàn Phong Tuyết cũng không vội, đứng bên cạnh kiên nhẫn đợi câu trả lời, dù sao, họ là anh em ruột, nếu là mình cũng không chắc đã có thể nhẫn tâm.

Một lúc lâu sau, Ngao Vân Tinh ngẩng đầu, nhìn Hàn Phong Tuyết trong mắt có kiên quyết, gật gật đầu nói

- Yên tâm đi, chuyện này giao cho ta

Nhìn thấy Ngao Vân Tinh đưa ra quyết định, Hàn Phong Tuyết cũng yên tâm, trường hợp như vậy, bản thân mình một mình cũng không thể làm được.

https://thuviensach.vn

Chương 72: Đau Khổ Khi Ám Sát

hững ngày sau đó Hàn Phong Tuyết như một kẻ điên cuồng tu luyện. Trong khu rừng quen thuộc, Hàn Phong Tuyết không ngừng luyện chưởng pháp, thương pháp cùng kỹ năng của hai hệ Thủy Hỏa. Lần hành động này phải dốc hết sức ứng phó để đập tan hết tất cả, nếu chẳng may bị người khác nhìn thấy gương mặt của cậu thì Đế quốc dù to lớn tới đâu cũng không còn nơi nào cho cậu trốn tránh cả.

Bảy ngày sau Ngao Vân Tinh cuối cùng cũng nhận được tin thái tử ra ngoài. Ngay tối đó, thái tử bao trọn phòng Thiên Tự trên lầu ba của Càn Khôn tửu lâu để mời một vị khách. Ngoại trừ Long Phượng Tề Vũ thì đây là tửu lâu lớn nhất đế đô, cũng nằm rất sát hoàng thành.

- Tối nay, Càn Khôn tửu lâu. - Hàn Phong Tuyết bình tâm lại để chuẩn bị bắt đầu hành động tối nay.

- Đại ca, để đệ đi cùng huynh.

- Tuyết Phong, nếu coi ta là huynh đệ thì để ta cùng đi. - Tề Vũ cũng tiếp lời.

Chuyện ám sát thái tử lần này Hàn Phong Tuyết đã không hề giấu diếm mà kể ra hết với bọn họ. Nhìn thấy vẻ mặt ngập ngừng của Hàn Phong Tuyết Lãnh Vô Nhai thêm lời:

- Đại ca, kiếp này cùng sống cùng chết, nếu huynh chết, ta tuyệt không sống một mình..

https://thuviensach.vn

- Đúng đó huynh đệ. - Tề Vũ vươn hai tay lên hưởng ứng rồi đưa tay về phía trước như ra hiệu cho hai người còn lại đập tay

Hàn Phong Tuyết cùng Lãnh Vô Nhai cũng đưua tay lên đập tay với Tề Vũ, cả ba người đồng thanh nói:

- Huynh đệ.

- Huynh đệ, các ngươi cẩn thận một chút, tiếc là ta không thể cùng đi với mọi người. - Ngao Vân Tinh cô đơn nói.

- Không sao hết, chúng ta đều hiểu. Thân phận của ngươi quá đặc biệt nên đương nhiên không thể đi - Hàn Phong Tuyết thoải mái cười lớn

Không khí vô cùng nặng nề, một ngày này trôi qua rất chậm. Màn đêm cuối cùng cũng tràn tới, ba người Hàn Phong Tuyết phân biệt mang theo hành lí tiến về Càn Khôn tửu lâu. Đi tới bên ngoài Càn Khôn tửu lâu thì ba người tỏ ra hoàn toàn bình thường thuê gian phòng Địa Tự ngay sát phòng Thiên Tự ở tầng ba.

Cả ba đều chỉ hóa trang đơn giản nên từ khi vào tửu lâu đã chủ động cúi thấp đầu cố tránh để lại ấn tượng cho người khác. Dù nói phòng Địa Tự sát vách Thiên Tự thì cũng phải cách nhau hơn mười thước. Họ sau khi vào phòng thì chọn vài món ăn, sau đó bảo tiểu nhị không được làm phiền. Hàn Phong Tuyết lúc này mới căng tai ra nghe. Trong tiếng bước chân ít ỏi có xen lẫn vài câu nói, dù nghe không rõ nhưng giọng nói ấy cũng khiến Hàn Phong Tuyết cảm thấy vô cùng quen thuộc. "Chắc là ảo giác." - Hàn Phong Tuyết nghĩ vậy trong lòng rồi quay sang nói với Tề Vũ và Lãnh Vô Nhai:

- Bọn họ chuẩn bị đi vào, chờ tới khi chúng dùng bữa thì chúng ta sẽ ra tay.

Hai người bọn họ cùng gật đầu rồi đồng thời lấy bộ quần áo đen đã chuẩn bị sẵn ra mặc vào, chỉ có hai mắt là lộ ra ngoài. Ba người lúc này đều

https://thuviensach.vn

cảm thấy trên người đổ mồ hôi, dù cho gan lớn đến đâu đi nữa thì họ cũng chỉ là ba đứa trẻ mười bảy tuổi, hơn nữa lần này lại là ám sát thái tử của Đế quốc, cũng chính là vua của Đế quốc sau này.

Từng giây từng giây chậm rãi trôi, ba ngươi cũng dường như đã ngừng thở, thậm chí có thể nghe được cả tiếng tim đập thình thịch của nhau

- Ra tay

Hàn Phong Tuyết lên tiếng. Ba người nhanh nhẹn lao về phía phòng bên kia.

"Bình!" Một đá đạp văng cửa. Chỉ thấy trong phòng có hai người đang ngồi đối mặt. Ngồi xoay lưng về phía là một lão già. Ngao Vân Tinh có nói thái tử mới chỉ trên dưới hai mươi, rõ ràng đây không phải là mục tiêu. Vậy thì không còn nghi ngờ gì nữa, người mặc đồ trắng ngồi đối diện chính là thái tử. Bên cạnh hắn lúc này có hai người đứng hai bên. Binh khí của Hàn Phong Tuyết và Tề Vũ đều là trường thương, Lãnh Vô Nhai thì dùng trường kiếm, ba món vũ khí đồng thời được sử dụng để nhắm thẳng về phía ngực của người mặc trường bào màu trắng.

Ngay lúc này hai người đứng sau nhanh như chớp lao tới chắn phía trước với ánh mắt vô cùng sắc nhọn. Thân hình ba người Hàn Phong Tuyết bỗng khựng lại, lực áp bức to lớn khiến họ không thể tiến lên nổi.

"Sao lại là Kỹ Vương cường giả, tin tức tinh báo của Ngao Vân Tinh hoàn toàn sai." - Trong lòng ba người cùng có một câu hỏi. Nhưng lúc này đã chẳng còn thời gian để nghĩ nữa, cho dù chết cũng phải kéo theo bồi táng. Hàn Phong Tuyết dốc hết sức lực để trừ bỏ lực áp bức đồng thời nhanh chóng phát động kỹ năng thiên phú. Trường thương rít gào phá không lao tới người áo trắng đang quay đầu lại.

"Không."

https://thuviensach.vn

Mấy tiếng kêu không cam lòng đồng thời vang lên nhưng Hàn Phong Tuyết cũng mặc kệ. Trường thương cứ thế mang theo khí thế dũng mãnh lao tới. Rốt cuộc lúc này người mặc áo trắng cũng đã xoay người lại, chỉ thấy trường thương đã sắp đâm tới, lúc này Hàn Phong Tuyết lại dùng hết sức để đẩy trường thương tiến tới. Nó lao qua lớp áo của người nọ, thậm chí chạm tới da rồi bất chợt hoàn toàn dừng lại.

Người mặc áo trắng vừa xoay người kia lộ ra một gương mặt thiếu niên tràn đầy uy nghiêm, kì lạ là trên mặt hắn cũng không hề có chút sợ hãi nào, thậm chí còn có một phần nghi hoặc.

"Bịch."

Hàn Phong Tuyết đang ngẩn người thì bị hộ vệ bên cạnh thanh niên áo trắng tung chưởng đánh bay.

- Tuyết Phong.

Thấy hộ vệ đuổi theo Hàn Phong Tuyết để ra tay hạ sát, Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ đồng thời hô to lên. Họ cũng không hiểu vì sao thanh niên áo trắng kia lại hoàn toàn bình an đứng kia.

- Dừng tay.

Thanh niên áo trắng mở miệng nói rồi nhanh chóng tiến về Hàn Phong Tuyết đang nằm trên đất.

- Thái tử điện hạ.

Hai hộ vệ cùng nhau chắn đường tiến tới của thái tử.

- Yên tâm, ta không sao bằng không đã chết từ nãy rồi.

Thái tử đẩy hai hộ vệ ra rồi tiếp tục tiến về Hàn Phong Tuyết. Hai hộ vệ cũng không hiểu chuyện gì đã xảy ra, vì gì mà đến lúc quan trọng nhất đối

https://thuviensach.vn

phương lại ngừng tay. Nghe thái tử nói có lí nên họ cũng không tiếp tục ngăn cản, chỉ đi sát bên người hắn để đề phòng bất trắc.

- Vì sao.

Ánh mắt Hàn Phong Tuyết hoang mang, hắn vô lực nói.

- Huynh đệ, ngươi có sao không?

Thái tử ngồi sát bên cạnh Hàn Phong Tuyết hỏi. Điều này lập tức làm cho đám người xung quanh ngây ra. Họ nghĩ nát óc cũng không hiểu tại sao kẻ vừa rồi còn ra tay ám sát thái tử lúc này lại được thái tử gọi là huynh đệ. Hàn Phong Tuyết ngây ngốc gật đầu đồng thời bỏ che mặt xuống lộ ra gương mặt sẵn có lẩm bẩm nói:

- Ai nói cho ta biết, chuyện gì đây..

Yên tĩnh, tuyệt đối yên tĩnh. Hàn Phong Tuyết vậy mà lại gật đầu nhận, điều này khiến cho Tề Vũ và Lãnh Vô Nhai dù có thông minh tới đâu cũng không thể nghĩ ra tại sao kẻ mà bọn họ muốn ám sát, thái tử đế quốc, giờ lại xưng huynh đệ với Hàn Phong Tuyết. Vậy thái tử rốt cuộc là ai, là kẻ thường nghe Hàn Phong Tuyết đánh đàn, cùng Hàn Phong Tuyết uống rượu, chàng trai dũng cảm Ngao Dương. Ngao Dương nâng Hàn Phong Tuyết dậy, cũng ra lệnh cho hai hộ vệ bỏ đi lực áp bức trên người Tê Vũ và Lãnh Vô Nhai, rồi hỏi Hàn Phong Tuyết:

- Huynh đệ, ngươi chắc là biết Ngao Vân Tinh.

Thấy Hàn Phong Tuyết gật đầu, Ngao Dương nói tiếp:

- Ngươi nhất định rất khó hiểu, ta cũng có thể đoán ra đại khái câu chuyện. Trước hết, Ngao Vân Tinh cũng khá quen với các ngươi, rồi hắn nói hắn là tam hoàng tử của Đế quốc nhưng vẫn luôn phải sống dưới cái bóng và sự hãm hại của đại ca. Như thế các ngươi sẽ đều căm hận giúp hắn

https://thuviensach.vn

giải quyết phiền toái. Hơn nữa hắn còn tiết lộ hộ vệ bên cạnh ta chỉ là Kỹ Tông, lại cho biết tin tức của ta để các ngươi tới ám sát. Không rõ ta nói có đúng không?

Ba người Hàn Phong Tuyết kinh ngạc nhìn Ngao Dương, họ không ngờ Ngao Dương có thể nói gần như đúng hết sự thật.

- Ngao đại ca, huynh sao lại biết?

- Ha ha, ngươi là học viên của Diêu Huy học viện. Mà trong Diệu Huy học viện, ngoại trừ tam đệ của ta có thể kích động các ngươi ra thì ta cũng không nghĩ ra người khác. Hơn nữa ta cũng biết hắn khá rõ, cố chấp, tự cao tự đại, cực kì giỏi lợi dụng người khác, lại sớm đã muốn thay thế vị trí của ta, cho nên... - Ngao Dương nói xong còn cười khổ. Vốn là cùng một gốc, cớ gì lại hại nhau.

- Thực sự là vậy sao, nếu đúng vậy thì chuyện của Viên Mộng Dao là sao? - Hàn Phong Tuyết không hề muốn nghĩ tiếp nhưng hắn lại bắt buộc phải nghĩ, bởi hắn biết nhân cách của Ngao Dương, một hán tử quang minh lỗi lạc.

Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ lúc này cũng giống như Hàn Phong Tuyết, trong mắt tràn đầy vẻ hoang mang. Họ đều không thể tin nổi người huynh đệ sống chung năm năm nay lại lợi dụng họ, nhưng nhìn quan hệ của Hàn Phong Tuyết và Ngao Dương thì tuyệt đối không thể kém hơn Ngao Vân Tinh, huống hồ Ngao Dương lại là thái tử của Đế quốc, giờ có muốn giết họ cũng dễ như trở bàn tay, cần gì phải lừa dối bọn họ. Chỉ cần không phải là kẻ ngu thì hoàn toàn có thể phân biệt được ai nói thật ai nói dối.

- Vẫn là cha có ánh mắt chuẩn xác. Chỉ gặp qua Ngao Vân Tinh một lần đã có thể nói chuẩn như vậy, không cam lòng dưới kẻ khác, không thể quen thân, nếu không tất sẽ bị lợi dụng. - Tề Vũ cũng cười khổ. Ngoại trừ phẫn nộ,, họ cũng chỉ có thể cười khổ.

https://thuviensach.vn

- Thực xin lỗi, Ngao đại ca, ta thiếu chút nữa đã... - Hàn Phong Tuyết đau khổ nói.

Ngao Dương vẫy tay áo nói:

- Huynh đệ, cái này không thể trách ngươi, ngươi đừng để trong lòng, chúng ta sẽ vẫn như trước, vẫn là huynh đệ.

Hàn Phong Tuyết cũng không nói gì nữa, chỉ chăm chăm nhìn Ngao Dương. Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ cũng vô cùng xúc động. Thái tử của Đế quốc vậy mà lại có thái độ này, khí phách này, khiến họ tự sinh ra cảm giác nể phục. Rốt cuộc họ cũng hiểu vì sao Hàn Phong Tuyết lại trở thành huynh đệ với hắn

https://thuviensach.vn

Chương 73: Sự Thật

Ngao đại ca, đệ đi trước, có một số chuyện đệ cần phải biết rõ ràng - Hàn Phong Tuyết nhìn Ngao Dương nói.

- Uh, cẩn thận nhé. - Ngao Dương dặn dò, hắn biết Hàn Phong Tuyết trong lòng chắc là rất phức tạp, muốn hiểu rõ ràng mọi chuyện cũng rất bình thường, thế nên cũng không giữ cậu lại.

Mặc dù trúng 1 trưởng, nhưng do hộ vệ bảo vệ Ngao Dương nhân cơ hội làm bị thương, càng tăng thêm lực lượng võ tông của Hàn Phong Tuyết , Hàn Phong Tuyết cũng bị thương không nặng, chỉ là ngay lúc đó không thể chấp nhận được mọi chuyện nên mới nằm im trên mặt đất.

- Thái tử điện hạ, người thanh niên này tuổi còn trẻ như vậy đã có được thành tựu như vậy, nếu như không phải hắn chủ động thu tay, nô tài cũng không ngăn cản được, tương lai nhất định không phải người bình thường, nếu như có thể giúp đỡ thái tử điện hạ, vậy thì địa vị của thái tử điện hạ càng chắc chắn - Sau khi Hàn Phong Tuyết đi, người hộ vệ làm bị thương Hàn Phong Tuyết nói với Ngao Dương.

- Im miệng - Ngao Dương mắng to một câu, ngay sau đó lại mềm giọng nói -Tiên sinh, người ở bên cạnh ta lâu như vậy lẽ nào không hiểu ta, nếu ta cũng làm vậy thì có khác gì tam đệ, những lời như vậy từ nay về sau không cần phải nói nữa, người mà Ngao Dương ta muốn làm bạn không phải vì muốn lợi dụng, mà vì thật sự coi như anh em.

Hộ vệ không nói thêm gì nữa, hắn cũng hiểu con người Ngao Dương nhưng hắn cho rằng thái tử điện hạ có lúc cũng có thể sử dụng thủ đoạn, giống như nhị công chúa và tam hoàng tử âm thầm nuôi dưỡng lực lượng,

https://thuviensach.vn

nếu như thái tử không chuẩn bị kĩ càng, đến cuối cùng bị ai giết chết cũng không biết, tại Sí Nhiệt đế quốc công chúa cũng có thể kế vị ngai vàng.

Trên đường trở về học viện, tâm trạng Hàn Phong Tuyết rất áp lực, rất khó chịu, cậu không muốn đối mặt mọi chuyện, Ngao Vân Tinh vì sao lợi dụng cậu, Viên Mộng Dao vì sao lừa gạt cậu ,cậu chỉ cảm thấy mình như sắp phát điên.

Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ mặt mũi nặng nề, bọn hắn căm hận, hận người mà mình tin tưởng như anh em lại bán đứng mình.

- Thật ra, ta đã sớm biết, Ngao Dương, Ngao Nguyệt, Ngao Vân Tinh , ta đã sớm biết họ là anh chị em.

Hàn Phong Tuyết cúi đầu cười khổ nói. Thật ra cũng không thể trách cậu, cậu cũng từng nghĩ như vậy, nhưng khi Viên Mộng Dao nói cho cậu biết mọi chuyện nhưng từ đầu đến cuối cậu đều không nghĩ đến tình huống này, bởi trong lòng cậu Ngao Vân Tinh không thể là loại người như vậy.

Nghe thấy Hàn Phong Tuyết nói như vậy, Lãnh Vô Nhan và Tề Vũ mặt mày càng nặng nề, bọn hắn hiểu, hiện nay trong ba người đau khổ nhất là Hàn Phong Tuyết , không những bị người mình vẫn coi như anh em lừa dối, còn bị người yêu lừa dối.

Ba người mang theo tâm trạng nặng nề quay trở về học viện, đến bên dưới ký túc xá, nhìn thấy trong rừng trúc bên cạnh có bóng hai người, Hàn Phong Tuyết trong lòng lạnh giá, cả ba người cùng đứng lại.

Nhìn thấy hai cái bóng thân mật ôm lấy nhau ba người cuối cùng hiểu rõ, Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ không nhịn được muốn xông lên phía trước lại bị Hàn Phong Tuyết túm lại, từ từ đi về hướng đó.

Hai cái bóng trong rừng trúc là Ngao Vân Tinh và Viên Mộng Dao, hai người hiện nay đang ôm nhau.

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe thấy Ngao Vân Tinh đang an ủi Viên Mộng Dao:

- Đừng suy nghĩ quá nhiều, vì tương lai của chúng ta, vì phụ thân và đại ca của muội, cần phải hi sinh bọn họ.

- Nhưng mà Tuyết Phong đại ca thật sự rất tốt, chúng ta làm thế đúng không - Viên Mộng Dao tiếng nói có chút hối hận.

- Ta cũng biết, nhưng muội cho rằng trong lòng ta cũng cảm thấy thoải mái sao, hơn bốn năm rồi, bốn người chúng ta luôn ở cùng nhau, muội nghĩ không có tình cảm sao. - Trầm mặc một lúc, Viên Mộng Dao nhỏ giọng hỏi

- Vân Tinh, chàng nói bọn họ sẽ có kết cục như thế nào?

- Thứ nhất, Phong Tuyết ba người chết, Ngao Dương không có vấn đề gì, thứ hai Ngao Dương chết ba người Tuyết Phong bị hộ vệ giết chết. Cho dù kết quả như thế nào, Ngao Dương chắc chắn cũng phải chết. Cho dù Phong Tuyết không thành công, nhưng đừng quên hắn còn có một vị sư phụ thần bí, lần trước nghe muội nói, có thể thấy người đó rất coi trọng Tuyết Phong, nếu như hắn biết Hàn Phong Tuyết bị Ngao Dương giết chết, muội nói Ngao Dương còn có cơ hội sống sao.

Hít vào một hơi Ngao Vân Tinh tiếp tục nói

- Thật ra ta cũng không muốn hi sinh Tuyết Phong, thiên tài giống như hắn, tương lai nhất định có thể trở thành lực lượng giúp đỡ mạnh mẽ, nhưng ta không còn thời gian đợi nữa, ai bảo hắn có một người sư phụ mạnh mẽ chứ.

Thật ra, lần đầu tiên Hàn Phong Tuyết cứu Lãnh Vô Nhai, nhìn thấy kỹ năng Thiểm Thước của Hàn Phong Tuyết , Ngao Vân Tinh bắt đầu đoán, Hàn Phong Tuyết nhất định có một người sư phụ mạnh mẽ, đây cũng chính là lí do hắn để Viên Mộng Dao tiếp cận Hàn Phong Tuyết .

https://thuviensach.vn

Lời của Ngao Vân Tinh tất cả đều bị bọn Hàn Phong Tuyết nghe được, hiện tại, bọn hắn cuối cùng có thể hiểu rõ toàn bộ sự thật, cũng hiểu vì sao Viên Mộng Dao tiếp cận Hàn Phong Tuyết .

Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ chỉ thấy lửa giận thiêu đốt trong lồng ngực, bọn hắn cũng không thể nhịn được nữa, xông lên phía trước, trong miệng hô to

- Súc sinh.

Nhìn thấy ba người xuất hiện , Ngao Vân Tinh và Viên Mộng Dao bất ngờ, tất cả không nằm trong dự tính của hai người, những người đáng ra phải chết, hiện nay lại bình yên đứng trước mắt bọn hắn.

"Phanh ", hai nắm đấm không cùng hướng một trái một phải nện vào người Ngao Vân Tinh , nhưng điều này không khiến cho sự tức giận của bọn họ vơi bớt, Ngao Vân Tinh không chết làm sao hả mối hận trong lòng bọn hắn.

Hai người đồng thời rút ra binh khí , xông vào Ngao Vân Tinh .

- Đừng mà

Giật mình tỉnh dậy từ trấn động và kinh ngạc, nhìn thấy sự hung ác trên mặt Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ , Viên Mộng Dao hô to.

Nhưng đang trong cơn giận dữ làm sao hai người còn để ý đến ả, nếu như không để ý ả là phụ nữ, lại đã từng là bạn gái Hàn Phong Tuyết , tin tưởng rằng kết cục của ả cũng không tốt hơn là mấy.

Ngao Vân Tinh từ mặt đất bò dậy, lau đi máu trên miệng, phóng thích kim nguyên tố phun trào ra ngoài, từ trước chưa bao giờ hắn dùng hết thực lực, nhưng giờ phút này, lực lượng nguyên tố kim xung quanh thân Ngao Vân Tinh cũng không kém Hàn Phong Tuyết là mấy.

https://thuviensach.vn

- Vô Nhai, Tề Vũ, quay lại. - Tiếng nói Hàn Phong Tuyết có chút khàn khàn nhưng vang vang có lực.

Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ mắt đầy tơ máu quay lại nhìn Hàn Phong Tuyết, Lãnh Vô Nhan nghi hoặc nói:

- Vì sao

- Trời tạo nghiệt có thể tức giận, người tự tạo nghiệt không thể sống. Nể tình từng là anh em, để hắn tự xử lý đi .

Trong lòng Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ vẫn còn chống cự, nhưng cuối cùng cũng quay về bên cạnh Hàn Phong Tuyết

Hàn Phong Tuyết đi lên phía trước đối mặt với Ngao Vân Tinh nói :

- Vị trí đó trong lòng ngươi quan trọng như vậy sao, có thể vì nó mà bán đứng huynh đệ, bán đứng bằng hữu, lợi dụng tất cả. Như vậy có được vị trí ấy còn có ý nghĩa gì.

- Ngươi không hiểu, sinh ra trong gia đình vua chúa, từ đầu đã không có sự lựa chọn, huynh đệ tàn sát là rất bình thường, những người như chúng ta, từ nhỏ đã định sẵn không có duyên với tình thân. Nghe nói nhị tỷ của ta thường xuyên giúp đỡ ngươi, lần trước còn cứu ngươi một mạng, tỷ ấy lẽ nào không phải vì tương lai mà dự tính. - Ngao Vân Tinh ngữ khí bình thản, giống như những điều hắn làm đều là nên làm, dừng một lát, lại tiếp tục nói - Ta chỉ không hiểu, vì sao các ngươi không có việc gì, cho dù là ngươi thành công, cũng không thể chạy thoát mới phải.

- Kế hoạch của ngươi có lỗ hổng, ta không sao, thái tử cũng không sao. Nhưng không giống như ngươi nói như vậy, gia đình vua chúa không có thân tình, ngươi chắc chắn không thể tưởng được, ta cùng đại ca ngươi, thái tử điện hạ, là huynh đệ. Cùng sinh ra trong gia đình vua chúa, ngươi không có thân tình không có nghĩa là người khác cũng giống ngươi, cho dù ta

https://thuviensach.vn

thiếu chút nữa giết Ngao đại ca, huynh ấy cũng không trách ta nửa câu, lại còn an ủi ta, tình huynh đệ chân chính như vậy không phải một kẻ máu lạnh như ngươi có thể hiểu được.

Nghe thấy Hàn Phong Tuyết nói như vậy, biểu tình của Ngao Vân Tinh vô cùng đặc sắc, cười khổ nói:

- Người tính không bằng trời tính, cho dù ta có tính toán như thế nào cũng không nghĩ tới ngươi và đại ca ta lại quen biết, mà lại còn xưng huynh gọi đệ, có lẽ đúng là ta không hiểu, nhưng ta có nguyên tắc của mình, vì mục đích của ta, không từ thủ đoạn.

Ngao Vân Tinh nói xong mặt mày hung ác, thậm chí đứng bên cạnh hắn Viên Mộng Dao cũng bị dọa sợ, lần đầu tiên ả cảm thấy Ngao Vân Tinh thật xa lạ, cách ả xa như vậy.

- Ngươi đi đi, ba người chúng ta đều không muốn nhìn thấy ngươi nữa

Lại đi đến bên cạnh Viên Mộng Dao, dừng chân, Hàn Phong Tuyết bình thản nói:

- Trong mắt hắn cô và ta giống nhau, đều chỉ là một quân cờ, rời xa hắn đi, nếu không một ngày cô sẽ hối hận.

Nói xong đi về phía kí túc xá, Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ không cam lòng nhìn Ngao Vân Tinh, sau đó cũng theo sau.

https://thuviensach.vn

Chương 74: Lại Đột Phá

Hàn Phong Tuyết chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, mờ mịt không biết phải làm sao. Trong lòng cảm thấy rất phức tạp, tức giận, không cam lòng thậm chí còn có chút cô đơn. Cậu có thể vì người thân, bằng hữu không tiếc thứ gì.

Cậu thật sự cũng làm như vậy. Vì Viên Mộng Dao và Ngao Vân Tinh, cậu có thể tự nguyện mạo hiểm tánh mạng, đi giết thái tử, nhưng mà đổi lại, cậu nhận được điều gì ? Lừa dối, âm mưu, tất cả đều là âm mưu từ lâu của người mình coi là huynh đệ và người con gái mình yêu thương. Cậu không biết mình làm thế là đúng hay sai, vì sao bỏ ra thật tình mà nhận lại toàn là bi thương.

" Cũng có thể là do ta đã quá tự đề cao mình, cũng có thể trong mắt người khác, ta chẳng là cái gì cả". Hàn Phong Tuyết trong lòng cười nhạo chính mình.

- Đại ca, Tuyết Phong, huynh không sao chứ - Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết bình tĩnh đứng lại , Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ lo lắng hỏi, theo như bọn cậu nghĩ, Hàn Phong Tuyết phải cực lực phát tiết một lần mới đúng, bây giờ cậu bình tĩnh như vậy ngược lại khiến bọn hắn càng không yên tâm.

Ngẩng đầu nhìn hai người, thấy trong mắt hai người lo lắng, Hàn Phong Tuyết khổ sở cười cười, thật may mình vẫn còn có hai người huynh đệ, còn có sư phụ, còn có người thân.

- Yên tâm, một chút trắc trở như vậy ta vẫn còn chịu đựng được.

Lúc này hai người mới yên tâm. Tề Vũ vỗ vỗ vai Hàn Phong Tuyết nói:

https://thuviensach.vn

- Lúc này mới giống người huynh đệ của chúng ta, Tuyết Phong, làm người nên rộng rãi một chút. - Thật sự có thể nghĩ thoáng ra sao, nói dễ hơn làm, Tề Vũ trong lòng cũng khó chịu, tư vị gì đều có.

- Uh - Hàn Phong Tuyết gật đầu nói.

- Được rồi, ta còn muốn đi tu luyện, ta đi trước. - Hàn Phong Tuyết hiện nay chỉ muốn chơi một bản đàn, khiến cho tất cả uất ức trong lồng ngực đều có cơ hội phát tiết ra ngoài.

Buổi tối Diệu Huy học viện rất yên tĩnh, thỉnh thoảng có một đôi nam nữ học viên từ bên cạnh đi qua, Hàn Phong Tuyết lại nghĩ đến bản thân mình, đi tới rừng cây yên tĩnh, từ trong Huyền Nguyệt giới lấy ra Cửu tiêu hoàn, đây là lần đầu tiên cậu dùng thử cây đàn này.

Hai tay nhẹ nhàng xoa thân đàn, Hàn Phong Tuyết trong lòng yên tĩnh lại, tất cả mọi thứ bên ngoài dường như không còn quan hệ gì với cậu, đầu ngón tay khẽ rung lên, tiếng đàn xuất hiện, giống như đang cùng ánh trăng nói ra những nỗi buồn trong lòng cậu. Hàn Phong Tuyết giống như cùng đàn hợp thành một, cậu chưa bao giờ tập trung giống như lúc này.

Khi còn bé cha mẹ yêu thương, bản thân mình lại là một kẻ không có năng lực gì, đối mặt với ánh mắt khinh bỉ của người trong gia tộc mà lớn lên. Cha mất, mẹ mất tích, kẻ thù tìm đến, gia tộc tan rã, ông nội đau lòng, làm cho hắn trong khoảng thời gian ngắn lớn lên. Gặp Tàn Nguyệt, tiểu điêu, Võ thần Long Chiến, sư phụ, ...từ từ xuất hiện trong cuộc đời cậu, từ kẻ không có năng lực gì trở thành tu luyện thiên tài, cảm nhận được sự quan tâm của mọi người, lòng cậu cũng dần dần rộng mở. Sau đó lại bị lợi dụng, bị âm mưu hãm hại, từng chuyện từng chuyện hiện lên trong tâm trí của cậu.

Tiếng đàn du dương uyển chuyển, khi thì cao vút sục sôi, khi thì trầm thấp bình thản, Hàn Phong Tuyết đem tất cả những cảm nhận của mình đối

https://thuviensach.vn

với những chuyện đã qua thể hiện qua tiếng đàn.

" Cha, mẹ, ông nội, sư phụ, mọi người yên tâm, mọi chuyện giao hết cho ta."

Đàn hết bản nhạc, Hàn Phong Tuyết cảm thấy trong lòng rất thoải mái, sáng sủa, trong lồng ngực chứa đầy hậm hực cũng bị quyet sạch, chậm rãi mở mắt, trong mắt tràn đầy tự tin, không nhìn thấy sự hụt hẫng lúc trước.

- Uh

Hàn Phong Tuyết cất đàn đi, muốn đứng dậy lại cảm thấy trong biển tinh thần có chấn động. Hai mắt sáng lên, bắt đầu tu luyện tinh thần công pháp, ý thức chìm vào tinh thần hải, chỉ thấy 5 nguyên tố màu sắc khác nhau đang xoay tròn nhanh chóng, tốc độ so với tất cả những lần trước càng nhanh.

Trong lòng cảm thấy vui vẻ, Hàn Phong Tuyết bắt đầu tập trung tu luyện, trong không khí ngũ hành nguyên tố cuồn cuộn không ngừng đi qua kinh mạch tập trung tại biển tinh thần. sau khi đột phá võ tông, đả thông kinh mạch toàn thân, Hàn Phong Tuyết nguyên tố càng nhanh, thời gian không lâu lắm đã nhìn thấy nguyên tố thủy tinh lớn lên, nhưng nó cũng không có dấu hiệu dừng lại, vẫn đang xoay với vận tốc Nhaih, Hàn Phong Tuyết biết lần này một trăm phần trăm do lúc nãy bản thân quá tập trung vào bản nhạc khiến cho tinh thần lực được đề cao, thế nhưng cậu cũng hiểu rằng loại chuyện này chỉ có thể tùy duyên, có thể gặp nhưng không thể yêu cầu được, loại trạng thái này là do trong lòng sinh ra, cho dù lần sau cậu có muốn cũng chưa chắc lại làm được, cái này gọi là kỳ ngộ.

Nếu chuyện đã như vậy, Hàn Phong Tuyết đương nhiên sẽ không khách khí, không ngừng hút ngũ hành nguyên tố. Cũng không biết qua bao nhiêu lâu, tốc độ của nguyên tố thủy tinh bắt đầu chậm lại, dần dần chậm chạp giống như ốc sên, Hàn Phong Tuyết dừng tu luyện nhưng lúc ngày hình dáng của nguyên tố thủy tinh đã lớn hơn gấp hai lần lúc trước.

https://thuviensach.vn

" điều này làm sao có thể sảy ra" - Hàn Phong Tuyết trong lòng kêu to, lại cẩn thận nhìn một chút, thật sự không phải là ảo giác, 5 viên nguyên tố thủy tinh đúng là tất cả đều lớn hơn lúc trước gấp đôi

Tinh thần kẽ động, một tia cảm ứng được đưa vào trong biển tinh thần, Hàn Phong Tuyết biết, tất cả đều là sự thật, cậu thật sự đột phá, sau nửa năm dốc lòng tu luyện cậu cũng đột phá, cũng có nghĩa là cậu đã bước chân vào nhóm kỹ vương cường giả.

Hai mắt mở ra, chỉ một suy nghĩ, xung quanh nguyên tố dao động mạnh.

" Thật mạnh mẽ, thảo nảo ở chín sao kỹ tông trước mặt ta chẳng là gì cả". Hàn Phong Tuyết cảm than nói.

- Đây là cái gì nhỉ ?

Hàn Phong Tuyết nghi hoặc, cậu hình như cảm thấy một cỗ lực lượng vô hình, sờ không được cũng không nhìn thấy.

" Linh hồn " Hàn Phong Tuyết trợn to mắt lẩm bẩm nói " Đây chính là cái mà cha từng nói, khi đặt kĩ vương có thể nắm giữ linh hồn, cái mà ta cảm ứng được chính là linh hồn của mình "

Lại một lần nữa nhắm mắt lại, Hàn Phong Tuyết đem tất cả tinh thần toàn bộ chìm vào tinh thần hải, càng cảm thấy linh hồn trở lên rõ ràng hơn.

" đây là ?" Ngoài linh hồn của bản thân , Hàn Phong Tuyết còn cảm thấy được hai luồng linh hồn, một trong số đó cậu cảm thấy rất thân thiết, trái tim cảm thấy hơi đau, mắt có chút ướt, nói thầm :" Cha, người vẫn ngủ đấy à?"

Liên tục gọi vài lần cũng không nghe thấy tiếng trả lời, Hàn Phong Tuyết biết bản thân vẫn chưa đủ mạnh mẽ, ý nghĩ phải trở lên mạnh mẽ ngày càng mãnh liệt. Hàn Phong Tuyết có thể cảm thấy hai luồng tàn hồn

https://thuviensach.vn

có điểm khác nhau, của cha cậu thì rất yếu ớt, còn một cái khác lại khiến cậu sợ hãi.

" Cha, ta nhất định sẽ cho người sớm thức dậy " Hàn Phong Tuyết ở trong lòng nói thầm.

Lần thứ ba mở mắt ra, trời đã gần sáng, như vậy Hàn Phong Tuyết đã ngồi cả đêm nhưng cậu vẫn cảm thấy tinh thần vô cùng sảng khoái, thực lực hay tinh thần đều gia tăng lực lượng.

Mỉm cười, Hàn Phong Tuyết đi về phía kí túc, " Một đêm ta không trở về hai người kia chắc là rất lo lắng".

https://thuviensach.vn

Chương 75: Đến Được Ma Thành

Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ ở túc xá lo lắng chờ đợi một dêm, một đêm hôm qua bọn họ cũng ngủ không được thoải mái. Tuy là tin tưởng sự kiên cường của Hàn Phong Tuyết, nhưng đợi đến khi rạng sáng, Hàn Phong Tuyết vẫn chưa về, lòng tin của bọn họ bắt đầu dao động.

-Vô Nhai, Tề Vũ!

Đi vào túc xá, thấy Lãnh Vô Nhai và Tề Vũ cau mày, trên mặt hai người đều hiện rõ ràng lên nét lo âu, Hàn Phong Tuyết biết bọn họ là lo lắng cho mình, mặc dù đã đoán được, nhưng một chút cảm động vẫn dâng lên trong lòng."Đây mới là huynh đệ chân chính của mình!"

Thấy Hàn Phong Tuyết đi vào, tâm tình hai người cuối cùng cũng buông xuống, Tề Vũ như không có chuyện gì xảy ra, nói:

-Tuyết Phong, ngươi thật không nghĩa khí, chạy đi chơi bời ở đâu cũng không gọi huynh đệ ta tới!

Hàn Phong Tuyết cười cười, tuy rằng Tề Vũ giả vờ ra dáng vẻ cực kỳ bình thản, nhưng Hàn Phong Tuyết liếc mắt một cái liền nhìn thấy sầu lo chợt lóe lên trong mắt hắn.

-Yên tâm, ta không phải là không có việc gì sao, các ngươi còn sợ ta nghĩ không thông hả?

Hàn Phong Tuyết vuốt tay, lắc đầu nói. Nghe được tâm tính Hàn Phong Tuyết lại khôi phục như trước, hai người cẩn thận nhìn cậu, phát hiện ra cậu thật không có bất kỳ điều khác thường nào, ánh mắt trong veo, mặt mày

https://thuviensach.vn

thoải mái, mặc cho bọn hắn nhìn quanh nhiều lần vẫn không phát hiện ra một chút vấn đề nào, dĩ nhiên, đây cũng chính là kết quả mà bọn họ hy vọng.

-Ôi, các ngươi cứ tiếp tục bận đi, ta đi ngủ tiếp đây!

Tề Vũ duỗi tay ra vuốt vuốt thắt lưng mỏi nhừ, lại leo lên giường. Ba người không còn nhắc lại chuyện này nữa, Ngao Vân Tinh cũng không quay về túc xá cả đêm, rất nhanh, mấy người đem chuyện này xóa bỏ trong trí nhớ.

... ...

-Tiểu Nguyệt, chúng ta ngày mai xuất phát đi Lạc Nhật Sơn Mạch.

Đột phá đến kỹ vương, Hàn Phong Tuyết đối với cuộc hành trình đi Lạc Nhật Sơn Mạch lần này nắm chắc thành công thêm mấy phần.

-Thật sự phải đi sao? - Tàn Nguyệt làm bộ đáng thương nhìn Hàn Phong Tuyết, tựa như rất không tình nguyện. Gõ đầu Tàn Nguyệt một cái, Hàn Phong Tuyết cười nói:

-Tiểu nha đầu nhà muội, đừng cho là ta không biết muội nghĩ cái gì, lần này vẫn phải đi theo ta.

Hàn Phong Tuyết có chút bất đắc dĩ, Tàn Nguyệt đã mười sáu tuổi, ở trước mặt người khác tỏ ra vô cùng thành thục chín chắn, người lạ chớ gần. Mà khi đối với cậu lại luôn trưng một bộ dáng cô nương chưa trưởng thành, đơn thuần, đau khổ cảm động lòng người.

-Vậy được rồi, thì ngày mai lên đường! - Tàn Nguyệt lè lưỡi một cái, nói.

https://thuviensach.vn

Sáng sớm hôm sau, Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt ngồi trên Tiểu Điêu đi về phía Lạc Nhật Sơn Mạch. Ma thành, tòa thành thị sôi nổi nhất phương bắt của đế quốc, ra khỏi thành hơn một trăm dặm là có thể đến được Lạc Nhật Sơn Mạch. Bởi vì nguyên nhân gần kề Lạc Nhật Sơn Mạch, Ma thành chính là địa điểm người tu luyện đều muốn đến mạo hiểm bắt ma thú, mà lấy được ma hạch của ma thú và da lông trên người ma thú, đủ loại hàm răng đều có thể mua được với giá cao, đa số người ở Ma thành cũng coi đây là một hình thức kinh doanh.

Ma thành chưa bao giờ thiếu kích thích và đẫm máu, người nơi này mỗi ngày đều trải qua thử thách của tử vong, chính vì vậy, thực lực người của Ma thành cũng không tệ. Muốn trà trộn vào được, sẽ phải có khả năng giành giật so với người khác nhiều hơn, ma thú càng mạnh hơn , tranh đấu nơi này càng thêm thường xuyên, thực lực làm đầu là luật sắt (luật cố định, cứng rắn) ở Ma thành càng triệt để hơn.

Sáng sớm hai ngày sau, Tiểu Điêu đáp xuống ngoài cửa nam của Ma thành, đi vào Ma thành, Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt có cảm giác được mở rộng tầm mắt, đủ loại bọn họ chưa từng thấy qua, thậm chí ngay cả chủng tộc ma thú được coi như tọa kỵ đi tới đi lui trên đường cũng chưa từng nghe qua, nhìn ma thú nhiều như vậy, Hàn Phong Tuyết liền cho rằng chuyến đi này đã không tệ rồi. Người đi đường đối với đủ loại ma thú không chút phật lòng, hiển nhiên là đây đã là chuyện "tư không kiến quán"* ở Ma thành.

Tàn Nguyệt vô cùng hưng phấn, mắt to trong veo như nước nhìn chưng quanh, thấy nhiều ma thú như vậy, nguyện vọng muốn có ma thú tọa kỵ của riêng mình càng thêm mạnh mẽ, về phần ở trước mặt Hàn Phong Tuyết biểu hiện không tình nguyện đã sớm bị nàng quăng đến chín tầng mây.

-Thiếu gia, nhìn kìa, đó là ma thú gì, lông màu xanh, thật là đáng yêu!

https://thuviensach.vn

Tàn Nguyệt hỏi, chỉ vào phía xa xa có một con ma thú có chút giống loài sói nhưng lại có bộ lông màu lam .

-Muội hỏi ta, ta biết đi hỏi ai đây?- Hàn Phong Tuyết nhún vai, lắc đầu nói.

-Hừ, thiếu gia không nói cho ta, ta đi hỏi đại thúc cưỡi nó.

Bóng dáng nhỏ bé của Tàn Nguyệt đã hướng bên đó mà đi .

-Tiểu nha đầu này...-Hàn Phong Tuyết bất đắc dĩ đi sau lưng nàng.

-Đại thúc, ma thú ngươi đang ngồi là loại gì thế, làm sao lại có lông dài màu xanh? - Tàn Nguyệt lễ phép hỏi. Thấy bộ dáng tươi cười ngây ngô đơn thuần của Tàn Nguyệt, vị trung niên chừng ba mươi tuổi phía trên cười đáp:

-Tiểu cô nương lần đầu đến Ma thành sao, ngay cả Lam lang cũng không nhận ra?

-Dạ, nói như vậy nó cũng là Lang lạc?

-Cũng có thể nói như thế, nó là dị chủng của ma lang, nhưng so với ma lang dịu dàng hơn, dễ thuần phục hơn.-Người trung niên kiên nhẫn giải thích.

-Ta biết rồi, cảm ơn đại thúc.

-Ngao ô..

Một tiếng rít của ma thú ở nơi xa truyền đến.

-Tiểu cô nương, mau trốn đi!-Người trung niên sắc mặt đại biến, hướng về phía Tàn Nguyệt vội la lên.

-Tại sao ạ?-Tàn Nguyệt không hiểu ý của người trung niên, bối dối hỏi.

https://thuviensach.vn

-Không có thời gian giải thích với ngươi, ngươi trước tiên trốn đi, bằng không thì rất phiền toái. -Thấy Tàn Nguyệt không để ý đến mình, người trung niên lại vội vàng lặp lại.

-Ta không trốn!-Tàn Nguyệt quật cường nói.

-Ngao ô...

Lại một tiếng rít lên, chỉ thấy ngay một con Bôn lôi sư chạy như điên hướng bên này đi đến, ở trên nó là một thiếu niên có con mắt hẹp dài như gà chọi quất roi trong tay sang hai bên, dọa lui người đi đường , trong miệng còn cười ha ha.

-Không còn kịp rồi!-Người trung niên thở dài, giọng tiếc hận nói. Đồng thời, trong mắt lộ ra một tia thương xót.

-Hừm?-Thấy còn có mấy người ngăn trở giữa đường, thiếu niên mắt gà chọi có chút kinh ngạc. -Ha ha, lại là một mỹ nữ!

Nhanh như gió đi tới trước mặt, sau khi thấy rõ ràng dung mạo Tàn Nguyệt, thiếu niên kia tùy tiện cười lớn, đồng thời lệnh cho ma thú dưới chân ngừng đi về phía trước.

-Ai ya!!!

Nhìn Thiếu niên phía trên Bôn lôi sư, người trung niên có chút không cam lòng mà lui ra. Tàn Nguyệt rốt cuộc hiểu ra tại sao người trung niên lại kêu nàng trốn đi, nét mặt đột nhiên trở lên lạnh lùng vô cùng, chán ghét nhìn thiếu niên mắt tam giác, lời nói lạnh như băng trong miệng:

-Cút, tên cặn bã!

Bản thân mình chính là kỵ sỹ cấp ba, bên người còn có Hàn Phong Tuyết bảo vệ, nàng căn bản không cần phải lo lắng cái gì.

https://thuviensach.vn

-Ha ha ha...

Nghe được lời mắng chửi của Tàn Nguyệt, thiếu niên cười càng thêm phóng túng, trong miệng còn bật ra nói:

-Còn là một mỹ nữ cay độc, thiếu gia ta chỉ thích như vậy.

Nhớ đến những nữ nhân chỉ biết thuận theo ở nhà, vẻ mặt thiếu niên càng bộc phát hưng phấn.

-Nói lại lần nữa, cút đi!- Tàn Nguyệt lại một lần nữa quát lên, làm cho người trung niên đã lui về bên cạnh ngẩn người, không nghĩ tới thiếu nữ đơn thuần khả ái vừa nãy đột nhiên trở lên lạnh lùng như vậy, hoàn toàn thay đổi như thế. Lại nhìn kỹ cách ăn mặc của Tàn Nguyệt, hẳn là bộ đồ của kỵ sỹ, trong lòng không hỏi thầm nghĩ:"Chẳng lẽ là kỵ sỹ ở chỗ khác đến săn bắt tọa kỵ, thế nhưng, nhìn tuổi của nàng, dù cho tu luyện từ trong bụng mẹ cũng không thể nào địch nổi ma thú Bôn lôi sư cấp bốn kia, nàng lấy sự tự tin kia từ đâu chứ?"

-Ta sẽ không cút đâu, tiểu mỹ nữ định làm gì ta nào?

Thiếu niên từ trên lưng bôn sư đi xuống, trêu ghẹo.Tàn Nguyệt nở nụ cười, cười đến mức vô cùng xán lạng, nụ cười này của nàng, lại làm cho thiếu niên mắt tam giác trước mặt thấy có chút ngây người. Mà Hàn Phong Tuyết ở một bên lại biết, nụ cười này của Tàn Nguyệt mặc dù là đẹp đến mê người nhưng ẩn chứa nguy hiểm như thế nào.

Quả nhiên, vụt một cái tia sáng chói mắt đẹp đẽ hiện ra, một thanh trường kiếm sắc bén xuất hiện trong tay Tàn Nguyệt, thân kiếm dưới ánh mặt trời phát ra ánh sáng nhức mắt, thiếu niên kia thậm chí không thấy rõ trường kiếm kia là từ đâu xuất hiện, một tiếng ngâm khẽ của trường kiếm vang lên, hướng hắn đâm tới.

https://thuviensach.vn

Thiếu niên kia biết tiểu mỹ nữ đối diện hắn là một người khó nhằn, nhưng đó càng làm tăng thêm hứng thú của hắn, nguyên tố hệ thủy từ trong cơ thể toát ra, hắn cũng không để cho Bôn lôi sư hỗ trợ mà là tự một mình xuất thủ, hắn đặc biệt thích hưởng thụ niềm khoái cảm của việc tự tay buộc mỹ nữ hàng phục.

-Băng thuẫn!

Một mặt kính băng nhẫn bóng ngăn trở ở giữa thiếu niên kia và trường kiếm của Tàn Nguyệt.

Cũng không đâm về phía băng thuẫn, Tàn Nguyệt tay run một cái, trường kiếm trong tay uốn lại thành hình cánh cung, lại là một thanh nhuyễn kiếm. Thanh nhuyễn kiếm này là Sài lão lần đầu tiên gặp nàng đưa ra làm quà ra mắt, Tàn Nguyệt thích vô cùng, đeo vào bên hông.

Nhuyễn kiếm vòng qua băng thuẫn, kiếm vỗ vào bên cạnh băng thuẫn, mũi kiếm uốn cong hướng về bộ mặt của thiếu niên mà bổ tới, thiếu niên kia dù sao chỉ là vừa tiến vào kỹ tướng, hơn nữa còn thiếu kinh nghiệm thực chiến. Không nghĩ tới nhuyễn kiếm trong tay Tàn Nguyệt lại công kích mình xảo diệu như thế, trong lòng căng thẳng, đem hết toàn lực thối lui xang bên cạnh.

-Tê..

Mũi kiếm ở trên mặt thiếu niên khẽ điểm một cái, mũi kiếm sắc nhọn để lại trên mặt thiếu niên mội lỗ máu, cảm nhân được chất lỏng chảy xuống ở trên mặt, đưa tay lau trên mặt một cái, một dịch thể đặc chảy vào trong tay, thấy màu đỏ tươi ở trong tay, sắc mặt thiếu niên muốn bao nhiêu khó coi có bấy nhiêu khó coi.

Đại thúc trung niên ngơ ngác đứng nhìn ở bên cạnh, hắn tuyệt nhiên không ngờ sự việc sẽ thành ra thế này, nhưng lúc này hắn không có chút vui vẻ nào, chỉ là càng thêm lo lắng cho thiếu nữ đơn thuần Tàn Nguyệt này.

https://thuviensach.vn

Một tay che vết thương vẫn còn đang chảy máu, thiếu niên nhìn về phía Tàn Nguyệt, ánh mắt không còn mập mờ như lúc đầu, chỉ có vô tận băng lãnh và sát ý.

-Ngươi làm khuôn mặt ta bị thương?

Thiếu niên đến bây giờ vẫn không tin đây là thật, từ nhỏ được cưng chiều và lớn lên trong ánh mắt e sợ của người khác, làm sao nghĩ tới sẽ bị thương, thậm chí tệ hơn, vốn là bộ dáng háo sắc vui vẻ của hắn lại bị phá vỡ.

-Ta đã cho ngươi cơ hội, bảo ngươi cút đi, là ngươi tự tìm tới! - Giọng của Tàn Nguyệt vô cùng lạnh lùng đạm bạc.

-Ngươi đã muốn tìm chết, cũng không cần trách thiếu gia ta không biết thương hương tiếc ngọc!- Thiếu gia kia âm trầm cười, đồng thời trong miệng ra lệnh:

-Bôn lôi, lên!

Tuy là Bôn lôi sư chỉ là ma thú cấp bốn, còn chưa có tinh thần linh hoạt, nhưng phục tùng lâu dài, đã làm cho nó hiểu được đơn giản lời của chủ nhân.

Gầm một tiếng, hai móng trên mặt đất cào hai cái, bôn lôi sư chuyển động bôn lôi, thật nhanh đánh về phía Tàn Nguyệt, thân cao ba thước, cơ thể cực to lớn, nếu như Tàn Nguyệt chịu một trảo của nó tuyệt đối không thể may mắn tránh được, đại thúc trung niên thiếu chút nữa kêu thành tiếng.

Trong mắt thiếu niên "chọi gà" hiện ra một tia tàn nhẫn, còn pha chút tiếc hận, đáng tiếc cho một thiếu nữ xinh đẹp như hoa. Thế nhưng sau một khắc, thần sắc trên mặt hắn chuyển thành nghi hoặc tiếp đó lại chuyển sang khiếp sợ, Bôn lôi sư đánh về phía Tàn Nguyệt chỉ cách Tàn Nguyệt còn có một thước thì ngừng lại, hơn nữa nhìn bộ dáng của nó dường như vô cùng

https://thuviensach.vn

thống khổ, đang liều mạng chống cự cái gì đó, sau đó, một tiếng "Bành!", thân thể cao lớn ngã trên đất, cả cơ thể co rút run bần bật.

*Tư không kiến quán(司空见惯):Lưu Vũ Tích, tự là Mộng Đắc , người huyện Bành Thành (tỉnh Giang Tô). Trong thời Trinh Nguyên , đời Đường Đức Tông , thi đậu tiến sĩ và khoa bác học hoằng từ .Ban đầu trông coi việc thư ký cho Đỗ Hựu , sau vào làm giám quan ngự sử . Khi Vương Thúc Vân cầm quyền , ông được trọng dụng , làm chức đồn điền viên ngoại lang . Lúc Thúc vân bị bãi chức , ông bị biếm ra làm Tư mã Lang Châu . Ít lâu sau lại được triệu về ; rồi vì làm thơ chỉ trích đại thần , lại bị Đường Hiến Tông biếm ra Ba châu . Nhờ có Bùi Độ và Liễu Tông Nguyên tâu xin , mới được đổi sang Liên Châu . Sau hơn mười bốn năm ở ngoài , được về triều , làm chức chủ khách lang trung Tập hiền viện học sĩ . Rồi vì làm thơ chỉ trích triều chính , lại bị biếm ra làm chức Thứ sử Tô Châu , rồi Nhữ Châu . Sau về triều , làm chức Thái tử tân khách . Trong thời Hội Xương , đời Đường Vũ Tông , được phong kiểm hiệu Lễ bộ thượng thư rồi mất .

Trong thời gian ở Tô Châu , Lưu Vũ Tích là bạn thân của Bạch Cư Dị . Một hôm , trong bữa tiệc của quan Tư không Lý Thân , gặp một kỳ nữ nổi tiếng , ông cảm xúc làm bài thơ sau :

Cao kết vân hoàn tân dạng trang ,

Xuân phong nhất khúc Đỗ Vi Nương .

Tư không kiến quán hồn nhàn sự ,

Đoạn tận Tô Châu , thứ sử trường .

Búi tóc mây cao , mới điểm trang ,

Gíp xuân một khúc , Đỗ Vi Nương .

Tư Không quen mắt lòng thanh thản ,

https://thuviensach.vn

Thứ sử riêng ai luống đoạn trường .

Lý Thân biết ý , liền đem người danh kỹ này tặng cho Vũ Tích . Từ đó mấy chữ " Tư không kiến quán " thành ra điển cố thông dụng mang nghĩa"thông thường, thường thấy".

https://thuviensach.vn

Chương 76: Tiểu Đội Bạo Tuyết Lạp Ma

Trợn to hai mắt, thiếu niên vẫn không dám tin hết thảy trước mắt là thật.

-Là vị tiền bối nào đang trêu đùa Nhạc mỗ!

Biết rõ Bôn lôi sư không có khả năng vô duyên vô cớ ngã xuống, lý do duy nhất chính là có người âm thầm xuất thủ, một đôi mắt như gà chọi của thiếu niên nhìn khắp nơi xung quanh, lại trực tiếp bỏ qua Hàn Phong Tuyết chỉ cách Tàn Nguyệt chưa tới năm thước.

Đại thúc trung niên tâm trạng lơ lửng cũng hạ xuống, hóa ra tiểu cô nương này lại có cao thủ bảo vệ, ánh mắt cũng đánh giá xung quanh, lại phát hiện bởi vì nguyên nhân sợ ánh mắt như gà chọi của thiếu niên nên cả đám người cũng chỉ dám đứng nhìn từ xa, ánh mắt cũng mờ mịt như vậy. Nhưng bọn họ thấy Bôn lôi sư ngã xuống, trong lòng đều có chút hả hê và hứng thú.

-Phì!

Thấy dáng vẻ sợ hãi rồi lại mạnh mẽ chống đỡ của thiếu niên kia, Tàn Nguyệt không nhịn được mà bật cười, nhìn Hàn Phọng Tuyết đứng một bên nói:

-Thiếu gia, ngươi cũng không cần trêu trọc bọn chúng nữa, không thì bọn chúng coi ngươi thành lão đầu mất!

Hàn Phong Tuyết bất đắc dĩ cười cười một tiếng, để bảo đảm sự an toàn của Tàn Nguyệt, hắn cố ý đứng ở cách đó không xa, thấy thực lực của thiếu niên cũng không mạnh lắm, vừa lúc để cho Tàn Nguyệt luyện tay một chút.

https://thuviensach.vn

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý. Lời này cũng làm cho hai người bên cạnh hoảng hồn. Bất tri bất giác làm cho ma thú cấp bốn cuốn lui trên mặt đất không cách nào động đậy, thực lực như này, hai người đều cho rằng sẽ là một người đã lớn tuổi, không nghĩ tới đối phương lại còn trẻ như vậy.

-Là ngươi?

Một đôi mắt gà chọi của thiếu niên vẫn lộ ra vẻ khó có thể tin, tự khoe khoang là thiên phú rất cao, hắn thường cao ngạo với tu vi của mình, thế nhưng, người cách đó không xa so với mình còn nhỏ hơn vài tuổi, vậy mà đã đạt đến trình độ này.

-Thế nào, bộ dáng của ta không giống sao? - Hàn Phong Tuyết nhìn chính mình một chút, nói.

-Ngươi biết ta là ai không, ở Ma thành vẫn chưa có người nào dám có dũng khí động thủ với ta đâu!

Thiếu niên thấy tình hình không ổn, lập tức chuẩn bị lấy thân phận ra để đe dọa hai người Hàn Phong Tuyết.

-Ngươi là ai ta không thèm quan tâm, nhưng ngươi mở miệng vũ nhục muội muội của ta thì chuẩn bị gánh chịu hậu quả đi!

Giọng của Hàn Phong Tuyết rất bình tĩnh mà phán quyết thiếu niên kia. Nghe nói như thế, thiếu niên lui từng bước, trong miệng vẫn tiếp tục nói:

-Phụ thân ta là trưởng lão của Hội săn ma, ta không tin ngươi dám động đến ta.

-Hội săn ma?

Hàn Phong Tuyết lặp lại một câu, khẽ cười nói:

-Chưa từng nghe qua.

https://thuviensach.vn

Tiếp tục bước từng bước về phía thiếu niên. Ánh mắt thiếu niên lóe lên tia bất định, không nghĩ tới đối phương sẽ nói như vậy, giọng căm hận nói:

-Ngươi dám động đến ta, ngươi sẽ hối hận!

-Chờ một chút! - Cũng là người trung niên ở bên cạnh mở miệng gọi Hàn Phong Tuyết lại.Hàn Phong Tuyết quay đầu lại nhìn hắn, lộ ra vẻ mặt nghi vấn.

-Tiểu huynh đệ, các ngươi là từ nơi khác tới sao. Săn ma hội là thế lực mạnh nhất Ma thành, bởi vì thực lực cá nhân chưa đủ tiến vào Lạc Nhật Sơn Mạch, vô cùng dễ gặp phải nguy hiểm, cho nên rất nhiều người sẽ thành lập từng tiểu đội cùng nhau hành động. Hội săn ma chính là bởi vì đó mà thành lập, họ đem tất cả lực lượng này tụ chung một chỗ trong Ma thành, thống nhất để quản lý, đội ngũ săn ma thú có thể đến hội săn ma để đăng ký, như thế nếu có người muốn gia nhập vào một đội lại cần phải có được sự cho phép sau đó đến Hội săn ma đăng ký. Hội săn ma tồn tại đã hàng nghìn năm lịch sử, hiện nay đã là thế lực đệ nhất và cũng là duy nhất ở Ma thành, có người nói mỗi đời hội trưởng đều là do cường giả mạnh nhất ma thành đảm đương. Mà người đó chính là một người con của trưởng lão hội săn ma, nếu như tiểu huynh đệ thật làm gì hắn cho dù thực lực của ngươi mạnh mẽ nhưng cũng sẽ có rất nhiều phiền toái.

Sợ Hàn Phong Tuyết vì không biết chuyện mà gặp rắc rối, người trung niên có lòng tốt khuyên nhủ. Hàn Phong Tuyết nhíu mày một cái, mục đích lần này tới chủ yếu là vì tìm ma thú làm tọa kỵ cho Tàn Nguyệt, cho nên hắn cũng không muốn gây thêm rắc rối.

Ở bên cạnh nghe được lời nói của người trung niên, lại thấy vẻ mặt Hàn Phong Tuyết, thiếu niên cười đắc ý nói:

-Không sai, ngươi nghĩ đụng đên ta trước hết nên cân nhắc một chút, trừ phi ngươi không muốn ở lại Ma thành và ở xung quanh Ma thành nữa!

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết chính xác là không muốn bởi vì chuyện gì ảnh hưởng đến chuyện mình đi bắt ma thú, nhưng cái này cũng không đại biểu cho việc hắn sợ thiếu niên có bộ dạng ra vẻ hơn người này, hắn không thoải mái, mở miệng nói:

-Tội chết có thể miễn, nhưng dù sao cũng phải lưu lại chút vật làm "kỷ niệm".

-A

Thiếu niên hét thảm một tiếng, bưng chặt hạ thân của mình thống khổ té ngồi trên đất.

-Vì những nữ nhân vô tội đã bị bức hại, ta chỉ có thể làm như vậy. Trở về nói cho phụ thân ngươi biết, kêu hắn khôn hồn thì đừng nên chọc vào ta, bằng không hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đấy!

Hàn Phong Tuyết mang một vẻ mặt vô tội, dường như người bị hại trên đất không phải thiếu niên đang kêu rên kia mà là chính cậu vậy. Người trung niên đảo cặp mắt trắng dã, hắn không nghĩ tới Hàn Phong Tuyết biết rõ thân phận đối phương rồi vẫn còn dám làm thế, tán dương ở trong lòng:"Đủ ngoan độc, đủ quả quyết!"

Hàn Phong Tuyết mang Tàn Nguyệt đi hướng thành bắc, ở một khách điếm ở thành bắc thuê phòng cũng trả một tháng tiền đặt cọc, lại mang theo đủ lương thực và nước uống, ra khỏi cửa thành bước đi hướng Lạc Nhật Sơn Mạch.

Lạc Nhật Sơn Mạch cũng không hoàn toàn là núi, mà là tổ hợp của núi và rừng rậm. Ở trên tiểu điêu nhìn xa xa, liên miên không có điểm dừng, giữa núi non nguy nga là mênh mông một màu xanh biếc của lá cây, tràn đầy màu sắc dạt dào của sức sống.

https://thuviensach.vn

Còn cách dãy núi một đoạn thì Hàn Phong Tuyết chọn một nơi hạ xuống, tuy nói bên ngoài Lạc Nhật Sơn Mạch thường không có ma thú cường đại, nhưng khó bảo đảm vạn nhất sẽ có một con ma thú cường đại nào đi lạc ra bên ngoài, mục tiêu trên không trung quá rõ ràng, nếu như trực tiếp hạ xuống một dãy núi thì chỉ trở thành mục tiêu công kích mà thôi.

Độ cao của Lạc Nhật Sơn Mạch cũng không coi là quá cao, bên ngoài chỉ có khoảng hai ba trăm thước, từng sơn đạo(đường núi) hiện rõ ràng ở trước mắt, hiển nhiên là bình thường có người đi lại mới xuất hiện tình huống như vậy, Hàn Phong Tuyết buông lỏng, đi tới bên ngoài dãy núi, chỉ cần từng bước tiến vào khu rừng phía trước coi như đã qua bên ngoài Lạc Nhật Sơn Mạch rồi.

Trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút kích động, tuy nói mục đích tới đây chủ yếu là vì giúp Tàn Nguyệt tìm tọa kỵ, nhưng cậu còn có một ý nghĩ khác nữa là rèn luyện năng lực chiến đấu của mình và Tàn Nguyệt, năng lực thực chiến của hai người rõ ràng là không đủ, vừa vặn mượn cơ hội này nâng cao một chút.

-Tiểu Nguyệt, muội muốn ma thú nào làm tọa kỵ?-Hàn Phong Tuyết hỏi.

-Muội không biết. - Tàn Nguyệt dứt khoát nói, vốn là nàng đối với ma thú không hiểu rõ, cũng thật sự không biết mình muốn ma thú gì.

-Vậy thì cứ từ từ mà chọn thôi.

Hàn Phong Tuyết cười khổ một tiếng. Cẩn trọng nhìn lên, Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt di chuyển ở bên ngoài, cũng không vội đi sâu vào trong, nhưng vòng vo nửa ngày ngay cả một con ma thú cũng không thấy, hai người cũng dần dần không nén được tức giận.

-Không phải nói nơi này là địa bàn của ma thú sao? Tại sao lâu như vậy mà một cái bóng cũng không thấy chứ. - Tàn Nguyệt mất kiên nhẫn ai oán nói.

https://thuviensach.vn

-Ở đây xem một chút đi, nếu như không có nữa, chúng ta liền đi vào trong một chút. - Hàn Phong Tuyết trong lòng cũng có chút nóng nảy như vậy.

-Chờ một chút...có âm thanh.

Hàn Phong Tuyết dừng bước. Quả nhiên, một hồi tiếng huyên náo truyền đến, khi hắn đến bìa rừng cách đó không xa, một đám người vừa đi vừa trò chuyện.

-Lão đại, lần này chúng ta ít nhất cũng phải mang mấy con ma thú cấp ba về, không thì sẽ có lỗi với nhiều huynh đệ. - Một đại hán tay cầm búa rìu thanh âm đơn giản nói.

-Ừ, Ngu đại ca nói đúng, nếu như có thể lấy được ma thú cấp bốn thì lại càng tốt hơn - Người bên cạnh là một tiểu hán tử thấp bé nói phụ họa.

-Hừ, ma thú cấp bốn tốt như vậy mà bắt được sao, nếu như đụng phải con cường hãn một chút, chúng ta có thể không thể thoát thân , đó mới là vấn đề.

Người được bọn họ gọi là lão đại là một thiếu nữ tuổi không lớn, xem chừng tuổi tác xấp xỉ Hàn Phong Tuyết, vóc người nóng bỏng, giữa hai lông mày lộ ra một cỗ anh khí, một kiểu mỹ cảm riêng có.

Nhưng nàng vừa mở miệng, bảy tám đại hán sau lưng lại đều gật đầu liên tục, không một chút dị nghị, nét mặt còn cung kính dị thường, hiển nhiên là nàng có quyền uy tuyệt đối ở tiểu đội này.

Hai người Hàn Phong Tuyết đi tới chỗ bọn họ, Tàn Nguyệt nhảy tới trước mặt thiếu nữ, cười hỏi:

-Mỹ nhân tỷ tỷ, ở đây tại sao không thấy một con ma thú nào vậy a? - Thấy Tàn Nguyệt dáng vẻ đơn thuần, vài đại hán sau lưng thiếu nữ kia cười

https://thuviensach.vn

nhắc nhở:

-Tiểu nha đầu, ở đây nguy hiểm, không phải là chỗ ngươi nên tới, mau trở về đi thôi. - Tàn Nguyệt mân mê cái miệng nhỏ, mất hứng nói:

-Đừng gọi ta là tiểu nha đầu, vị mỹ nữ tỷ tỷ này so với ta cũng không lớn hơn bao nhiêu.

-Ha ha ha, cũng đúng, lão đại chúng ta chính xác là tuổi không lớn, nhưng thực lực của lão đại chúng ta rất mạnh mẽ.

Mấy người sang sảng cười. Hàn Phong Tuyết từ phía sau đi tới thấy lời nói của mấy người này, trong lòng nói:"Những người này cũng có chút hào khí, đúng là những đại hãn tử.". Đi lên trước, quay về mấy người nói:

-Các vị yên tâm, hai huynh muội chúng ta chỉ là đi dạo xung quanh thôi, sẽ không có nguy hiểm gì.

Nghe Hàn Phong Tuyết nói như vậy, máy người gật đầu, thiếu nữ mở miệng nói:

-Các ngươi lần đầu tiên đến đây? Ma thú nơi này đương nhiên phải ít rồi. Tuy rằng Lạc Nhật Sơn Mạch ma thú nhiều vô kể, nhưng nó phân bố trên diện tích lớn đến mức kinh ngạc, như thế tính ra ma thú đương nhiên cũng phân bố rải rác. Đừng nói một vòng ở phía ngoài cùng, kể cả đi sâu vào nghìn thước cũng rất ít ma thú.

Hàn Phong Tuyết vỗ đầu một cái, đích xác là chính mình cẩn thận quá, đạo lý dễ hiểu như vậy lại không nghĩ tới, nếu như không phải gặp được mấy người này chỉ điểm, có lẽ bọn họ còn loay hoay tìm ma thú ở đây chắc mất một tháng mất.

-Các ngươi chưa quen thuộc với nơi này thì theo chúng ta cùng đi đi, như thế chúng ta cũng có thể chiếu ứng(chăm sóc,tiếp ứng) một chút.-Thiếu

https://thuviensach.vn

nữ thiện ý nói.

-Được, có thể đi cùng tỷ tỷ ta cũng có bằng hữu rồi.

Không đợi Hàn Phong Tuyết mở miệng, Tàn Nguyệt liền cướp lời đáp ứng, Hàn Phong Tuyết chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu.

Thấy hai người đồng ý, thiếu nữ mở miệng nói:

-Tốt lắm, tiểu đội Bạo tuyết lạp ma chúng ta lại có thêm hai thành viên.

https://thuviensach.vn

Chương 77: Ma Thú Tấn Miêu

Tiểu đội Bão tuyết lạp ma tổng cộng có mười người, trong tiểu đội tuổi nhỏ nhất là thiếu nữ đội trưởng kia, gọi là Lục Tuyết.

-Tuyết tỷ tỷ, tiểu đội mọi người thường xuyên đến săn ma thú sao? Sau khi săn ma thú, mọi người dùng để làm gì?-Tàn Nguyệt nhìn Lục Tuyết hỏi.

-Ừm, chúng ta ba tháng tới một lần, một lần đại khái phải ở nơi này trên một tháng. Mà săn thú chính xác là phải bắt sống nó, chúng ta sẽ mang nó trực tiếp bán cho hội săn ma, nơi đó có thể bán được giá hợp lý. Nếu nó bị giết chết thì lại lấy những bộ phận hữu dụng của nó, hoặc chính mình dùng, có thể bán đi.

-Chính mình dùng? - Tàn Nguyệt có chút nghi hoặc. Thấy nét mặt của Tàn Nguyệt, Lục Tuyết cười cười một tiếng nói:

-Không sai, xương cốt, hàm răng của ma thú có thể dùng để chế tạo vũ khí, mà da lông thì lại có thể làm y phục, tác dụng lớn nhất là ma hạch của ma thú, giống với giáo kỹ, ma thú cũng có thuộc tính của mình, mà ma hạch của bọn chúng đối với việc tu luyện của giáo kỹ lại rất có tác dụng.

-Nga

Tàn Nguyệt chợt bừng tỉnh, vẻ mặt tỉnh ngộ, nàng chưa từng nghe qua mấy chuyện này, cảm thấy vô cùng thú vị, lại quấn quýt lấy Lục Tuyết mà hạch hỏi.

Hàn Phong Tuyết lại ở phía sau trò chuyện cùng mấy đại hán , cậu thấy những người này tuy là thực lực có thể chưa ra hình dáng gì nhưng thái độ

https://thuviensach.vn

làm người cũng không tệ, vô cùng ngay thẳng phóng khoáng, không có tâm cơ gì.

Trò chuyện một chút, một đám người đã xâm nhập và khoảng một nghìn thước trong rừng rậm rồi.

-Mọi người bắt đầu phải cẩn thận, bây giờ chúng ta lúc nào cũng có thể gặp phải tập kích của ma thú.-Lục Tuyết hướng về phía đoàn người nhắc nhở.

-Dạ. - Đều gật đầu một cái, vẻ mặt của cả đoàn cũng bắt đầu nghiêm túc, không còn nhí nhố như vừa rồi.

-Cẩn thận, chúng ta bị theo dõi!

Đi tới bên cạnh Lục Tuyết, Hàn Phong Tuyết thấp giọng nói. Kinh ngạc nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, trong mắt có chút không tin, nàng đến Lạc Nhật Sơn Mạch không phải là một hai lần, tự nhận là cảm giác vô cùng nhạy bén, lúc này xung quanh một mảnh yên tĩnh, căn bản không có bất kỳ dấu hiệu nào, bởi vậy có chút hoài nghi lời nói của Hàn Phong Tuyết, nhưng xuất phát từ sự cẩn thận, nàng vẫn truyền lệnh đến người của tiểu đội kết thành hình vòng tròn, như thế có thể phối hợp hỗ trợ lẫn nhau, hơn nữa tầm mắt cũng có thế khuếch trương lớn nhất.

Lại đi thêm một đoạn nữa, phát hiện cũng không có tình huống gì khác, Lục Tuyết nhìn Hàn Phong tuyết bất mãn nói:

-Trò đùa này, ta không thích đâu nhé

Lời còn chưa dứt, bên tai truyền đến một hồi tiếng động, xoay người nhìn, trong nháy mắt chỉ thấy một bóng đen nhanh chóng hướng nàng tấn công.

-Cẩn thận, có biến!

https://thuviensach.vn

Lục Tuyết nhắc nhở một tiếng, trong cơ thể tuôn ra nguyên tố hệ kim, cảm giác một chút nồng độ của nguyên tố, Hàn Phong Tuyết gật đầu một cái, thầm nghĩ:"Chắc là kỹ vương bảy sao, thảo nào tuổi còn trẻ có thể trở thành tiểu đội trưởng, như này so với đệ nhất thiên tài Lưu gia mạnh hơn không ít, đã là rất không tồi rồi."

Không cần nàng phải nhắc nhở, những người khác cũng biết tình hình, bởi vì cũng có ba bóng đen giống vậy vút lên đánh về phía bọn họ. Với tốc độ nhanh nhất chia làm hai đội nhỏ, kết hợp với trận địa đơn giản, cùng giằng co với ba con ma thú.

Bốn con ma thú thuộc về cùng một chủng loại, cơ thể không lớn quá, dài chưa tới một thước, cao khoảng nửa thước.

-Ngu đại ca, ngươi nói thật đúng là may mắn, cái này, vừa đúng là bốn con tấn miêu cấp ba.

Một vị đại hán thoải mái nói, nhưng trong lòng bọn họ tuyệt không chút ung dung nào, trước đây đụng phải ma thú cấp ba đều là một mình hành động, mà lần này một lúc liền đụng phải bốn con, rốt cuộc là ai đi săn còn không rõ ràng lắm.

Tấn miêu, gian xảo linh hoạt, giỏi về ẩn núp, Hàn Phong Tuyết sớm cảm giác được chúng nó một mực ở trên cây đi theo đội ngũ, động tác nhẹ nhàng linh hoạt, chưa từng phát ra một chút thanh âm nào, nếu như không phải đã đột phá đến cảnh giới kỹ vương có thần hồn lực, hắn nhất định còn chưa có thể phát hiện ra chúng.

Lục Tuyết trong lòng có chút hổ thẹn, chính mình không phát hiện được cái gì , mà người khác có lòng tốt nhắc nhở lại bị nàng coi là trò đùa. Nhưng đối thủ trước mắt, nàng cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy, nàng biết rõ với thực lực của những người khác trong tiểu đội để đối phó với hai con tấn miêu còn có chút nắm chắc, ba con đã có chút khó khăn

https://thuviensach.vn

rồi, nàng nhất định phải nhanh chóng giải quyết con trước mặt mình sau đó đi trợ giúp những người khác.

Thế nhưng Tấn miêu vốn là xưng danh xảo quyệt, cộng thêm cơ thể lại nhẹ nhàng linh hoạt, nếu muốn giải quyết lại không dễ dàng. Cảm giác được uy hiếp trên người Lục Tuyết, tấn miêu căn bản không cùng nàng cúng rắn chiến đấu, chỉ di chuyển xung quanh nàng, có cơ hội thì liền nhào tới hung hăng xuất một trảo, mà mỗi lần Lục Tuyết phóng ra kỹ năng tấn miêu cũng có thể nhẹ nhàng tránh được, Lục Tuyết vừa buồn bực vừa lo lắng.

Tình hình bên kia quả thực không sai biệt lắm so với dự đoán của Lục Tuyết, chín đại hán có giáo kỹ, có võ sỹ, nhưng tu vi cũng đều không cao, ba người giáo kỹ cũng chỉ có trình độ danh kỹ, mà sáu người khác đều không biết công pháp và vũ kỹ, chỉ cậy mạnh của võ sĩ. Chín người chỉ có thể dựa vào sự kết hợp của hai trận địa đơn giản mà tận lực chống đỡ, thậm chí có một vị đại hán không cẩn thận bị chộp một cái, máu tươi trào ra không ngừng, nhưng hắn như không có việc gì, tiếp tục dũng mãnh chiến đấu.

-Tiểu Nguyệt, muội đi giúp mọi người giải quyết một con đi.

Hàn Phong Tuyết mở miệng nói, tấn miêu vừa vặn dùng cho Tàn Nguyệt luyện tay một chút, mà với cậu, loại cấp bậc chiến đấu này không có mảy may hứng thú.

-Được!

Tàn Nguyệt vốn là nóng lòng muốn thử xem sao, nhưng nàng không biết Hàn Phong Tuyết có trách nàng bộc lộ thực lực không, cho nên mới chậm chạm không động thủ. Nghe được lời nói của Hàn Phong Tuyết, Tàn Nguyệt nhanh chóng nhảy lên phía trước, tìm ở bên eo lưng, nhuyễn kiếm xuất hiện ở trong tay.

https://thuviensach.vn

Tàn Nguyệt ngăn một con tấn miêu lại, áp lực của mấy vị đại hán được giảm bớt, sau khi liếc mắt một cái, thấy là Tàn Nguyệt đơn độc chặn đánh một con tấn miêu, một tay nhuyễn kiếm đầy mạnh mẽ, thân pháp nhẹ nhàng phóng khoáng, không thua tấn miêu chút nào, mấy người đều vô cùng hoảng hốt.

Lục Tuyết và tấn miêu vẫn đang giằng co chưa xong, trong lòng tức giận, liền quyết định lại một lần nữa chậm rãi hội tụ kim nguyên tố, tấn miêu lại đảo quanh nàng, lúc này chậm chạp không thấy Lục Tuyết phóng ra kỹ năng, đi tới sau lưng của Lục Tuyết, thấy Lục Tuyết cũng không xoay người.

-Hưu.

Tấn miêu nhanh nhẹn nhào tới, móng vuốt sắc bén duỗi về phía trước, chụp vào cổ Lục Tuyết. Nghe được kình phong(tiếng gió lớn) ở phía sau, Lục Tuyết chợt xoay người một cái, kim nguyên tố trên tay trái lộ ra, đặt ngang ở trước mặt mình.

-Phốc!

Mặc dù được kim nguyên tố che chở, nhưng móng vuốt tấn miêu ma thú cấp ba há lại có thể dễ dàng ngăn trở như vậy, móng nhọn vạch lên cánh tay, phá nát ống tay áo nhuộm đỏ thẫm máu tươi. Dường như bị thương không phải là tay của mình, tay phải Lục Tuyết theo sát mà lên, nồng đậm lực nguyên tố làm cho tấn miêu cảm nhận được khí tức nguy hiểm, nhưng lúc này đã chậm rồi, Lục Tuyết liều mạng bị thương cũng là vì thời khắc này.

-Bành!

Tay bên phải mang theo kim nguyên tố hung hăng đấm vào bụng của tấn miêu, tấn miêu bay ra ngoài mấy thước, thống khổ giãy rụa dưới đất, đã mất đi sức chiến đấu. Lục Tuyết quay đầu nhìn về phía chiến trường cách đó không xa, phát hiện Tàn Nguyệt lại đang chặn đánh một con tấn miêu, cả

https://thuviensach.vn

tâm trí đều tập trung vào cũng không phân tán tinh lực đến quan sát tình huống bên này, bởi vậy nàng mới có thể sử dụng đến chiêu ngoan độc lưỡng bại câu thương(cả hai phía đều bị thương).

Hàn Phong Tuyết vẫn đang chú ý đến sự chiến đấu của Tàn Nguyệt, nghe được thanh âm bên kia khi nhìn lại, sửng sốt trong chốc lát, không nghĩ tới Lục Tuyết lại sẽ như thế, bước lên phía trước nói:

-Tình hình bên kia không có vấn đề gì, ngươi nên dưỡng thương trước đi.

Lục Tuyết gật đầu một cái, từ trong ngực móc ra một lọ thuốc, thoa lên vị trí bị thương, sau đó để cho Hàn Phong Tuyết giúp nàng băng bó lại. Trong lúc đó trên mặt còn hiện ra một mảnh phiếm đỏ, tăng thêm một phần cảm giác mỵ hoặc.

Thấy thần sắc của Lục Tuyết, Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ:" Thiếu nữ này dù sao cũng là một cô gái trẻ, lúc đối địch ngoan độc như thế mà giờ lại xấu hổ như vậy."

Sau khi băng bó xong, hai người cũng không có mở miệng, ngẩng đầu nhìn qua bên kia, chỉ thấy Tàn Nguyệt kiếm pháp khéo kéo, làm tấn miêu bắt buộc phải chạy tán loạn bốn phía, nhưng muốn đem nó thu thập cũng không phải chuyện trong chốc lát.

Thấy Tàn Nguyệt nắm giữ kiếm pháp dần dần thuần thục, tấn miêu chỉ là một mực né tránh, Hàn Phong Tuyết biết Tấn miêu đã không có giá trị rèn luyện nữa, tâm trạng khẽ nhúc nhích, một kiếm của Tàn Nguyệt đã nhanh chóng hướng tấn miêu mà đâm tới, tấn miêu dường như giãy người một cái nhưng không thành công, trường kiếm xuyên qua cổ tấn miêu. Tàn Nguyệt ngẩn ra, lập tức hướng về phía Hàn Phong Tuyết cười một tiếng.

Tuy rằng tấn miêu chỉ là ma thú cấp ba, cũng không có thần trí , nhưng ít nhất cảm ứng vẫn phải có, làm cho hai con tấn miêu bề ngoài cảm thấy tình

https://thuviensach.vn

thế không ổn, thoát khỏi quần đấu của mấy đại hán, trốn vào trong rừng, biến mất.

Thấy Lục Tuyết bị thương, bọn đại hán vội vàng chạy tới hỏi thăm:

-Đội trưởng, ngươi không sao chứ?

Lục Tuyết cười một tiếng nói:

-Yên tâm đi, ta không sao, chúng ta cũng không tệ nha, ngày đầu tiên đã thu hoạch được ma thú cấp ba. - Lại quay đầu nhìn về phía Tàn Nguyệt - không nghĩ tới thực lực của Tiểu Nguyệt ngươi mạnh như vậy, lần này ít nhiều đã làm phiền ngươi rồi.

Nghe nói như thế, mấy người khác cũng nhìn Tàn Nguyệt, trong mắt có phần kinh ngạc, có phần hưng phấn, Ngu đại ca cầm búa lớn nói

-Chẳng lẽ thói đời thay đổi, đã là nữ nhân trong thiên hạ, vốn đội trưởng chúng ta đã rất biến thái rồi, không nghĩ tới thực lực tiểu cô nương lại không thấp hơn đội trưởng, một mình mà vẫn có thể giết chết một con tấn miêu.

-Ngu đại, ngươi nói ai biết thái?

Lục Tuyết cười ngọt ngào nhìn về phía Ngu đại ca. Lại thấy Ngu đại ca liên tục khoát tay, lắp bắp nói:

-Ta không nói gì cả, không nói gì cả.

Thấy bộ dạng khờ khạo hắn như vậy, mấy người đều lớn tiếng cười. Bỗng nhiêu, Lục Tuyết lại chuyển hướng sang Hàn Phong Tuyết hỏi:

-Ngươi làm sao biết chúng ta bị theo dõi?

https://thuviensach.vn

-Cảm ứng lực của ta trời sinh tương đối mạnh, nhưng ta chỉ biết là bị theo dõi, cụ thể chuyện gì xảy ra ta cũng không biết. - Hàn Phong Tuyết sớm đoán được nàng sẽ hỏi cái này, dựa theo suy nghĩ mà giải thích.

-Nga? - Lục Tuyết gật đầu, bán tín bán nghi nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, cũng không dây dưa ở vấn đề này nữa.

https://thuviensach.vn

Chương 78: Sắc Lang Của Lạc Nhật Sơn Mạch

Người của tiểu đội Bạo tuyết đem một con tấn miêu giao cho Tàn Nguyệt, Tàn Nguyệt không chịu nhận. Có tôn thần tài Hàn Phong Tuyết ở đây nàng căn bản không cần cái này. Không lay chuyển được sự từ chối của Tàn Nguyệt, người của tiểu đội cũng liền tiếp nhận. Theo bọn họ, Tàn Nguyệt tuổi còn trẻ mà lợi hại như vậy lại gọi Hàn Phong Tuyết là thiếu gia, dễ nhận thấy thân phận của hai người cũng không phải tầm thường, có lẽ là người trong đại gia tộc nào đó, bởi thế cũng không để tâm đến điểm này.

Đoàn người lại tiếp tục cẩn thận tìm kiếm con mồi mãi đến khi trời tối cũng không gặp ma thú cấp ba nào, chỉ bắt sống được ba con ma thú cấp một và hai con ma thú cấp hai.

-Buổi tối càng có lợi cho việc ẩn núp của ma thú, hành động vô cùng nguy hiểm cho nên chúng ta nên tìm một chỗ nghỉ ngơi thôi.

Lục Tuyết quay sang nói với hai người Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết cũng hiểu điều này. Lúc đầu vốn là định cùng với Tàn Nguyệt ngồi tiểu điêu quay về nhà trọ nghỉ ngơi nhưng nếu đã cùng đi với mọi người cũng sẽ không thể một mình rời đi.

Hai người một lớn một nhỏ không lâu sau thì dựng xong một cái lều cỏ. Nói tới gác đêm, bốn người trong tiểu đội sảng khoái nhận làm phân ra hai đội thay phiên nhau gác. Tàn Nguyệt và Lục Tuyết ở trong căn lều nhỏ, Hàn Phong Tuyết lại cùng bọn đại hán trong tiểu đội cùng nhau trò chuyện ăn ý mãi đến tận khuya đoàn người mói chìm vào giấc ngủ, Hàn Phong Tuyết nghe được đủ chuyện mới mẻ, tăng thêm không ít kiến thức.

-Tiểu Nguyệt, tối hôm qua ngủ ngon không?

https://thuviensach.vn

Sáng sớm, Hàn Phong Tuyết đi ra chỗ lều nhỏ vừa hay thấy Tàn Nguyệt thò cái đầu nhỏ dò xét qua bên này.

-Dạ ngon, thiếu gia, Tuyết tỷ tỷ và muội nói rất nhiều chuyện vui đó!

Tàn Nguyệt nhảy tưng tưng từ trong lều cỏ đi ra, đi tới bên cạnh Hàn Phong Tuyết. Người của tiểu đội Bạo tuyết cũng lần lượt đi ra, bàn bạc xem hôm nay nên đi con đường nào.

-Nếu không thì chúng ta lại đi sâu vào bên trong thêm một nghìn thước nữa đi?

Hán tử trung niên mặt hơi mập bạo dạn đề nghị, nói xong nhìn về phía mọi người, thấy đoàn người cũng lộ ra ánh mắt suy nghĩ.

-Ta đồng ý với ý kiến của mập ca, ở chỗ này ngây ngốc mấy tháng cũng không nhất định có thể có thu hoạch gì. Lần này có Tiểu Nguyệt cô nương ở đây, chúng ta liền chơi lớn hơn đi.

Tiếp theo lại có mấy người mở miệng phụ họa, ở trong lòng bọn họ Lục Tuyết có địa vị đặc biệt cao. Cũng chính bởi vì nàng, những hán tử này mới dám đi sâu vào trăm mét trong dãy núi để bắt ma thú mà thực lực của Tàn Nguyệt tuyệt đối không chút nào yếu hơn so với Lục Tuyết, niềm phấn khích và hăng hái mạo hiểm dâng lên tận ót có thể thấy cũng không thể dập được nữa.

Đoàn người ngươi một lời ta một lời, tiếp theo ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Lục Tuyết. Dù sao nàng mới là tiểu đội trưởng- người quyết định của Bạo Tuyết. Thấy ngoại trừ hai người ở bên ngoài trầm mặc ra thì bảy đại hán khác đều lên tiếng, Lục Tuyết muốn không đồng ý cũng không được. Tuy nói rằng một câu nói của nàng có thể quyết định đi hay không đi, nhưng thân là đội trưởng nàng cũng phải chú ý đến ý kiến của người trong đội.

https://thuviensach.vn

-Được rồi, nhưng mà chỉ được đi vào trong phạm vi năm nghìn thước nữa thôi, trước thử thăm dò tình hình một chút.

Thật ra ở trong lòng Lục Tuyết cũng có chút chờ mong nhưng vì an toàn của mọi người mà cân nhắc nên chỉ nói thâm nhập sâu thêm năm nghìn thước. Có trời mới biết có thể xui xẻo như hôm qua đụng phải mấy con ma thú cao cấp đến bên ngoài chơi đùa?

Hai người Hàn Phong Tuyết đương nhiên không có ý kiến gì, một đám người uy thế cuồn cuộn đi vào.

-Có biến!

Đi khoảng mấy nghìn mét, Hàn Phong Tuyết đột nhiên mở miệng nhắc nhở. Trải qua chuyện ngày hôm qua, Lục Tuyết đối với lời nói của Hàn Phong Tuyết không hoài nghi chút nào, ra lệnh cho đoàn người dừng lại, quay về phía Hàn Phong Tuyết hỏi:

-Biết có chuyện gì không? - Hàn Phong Tuyết thả lỏng thính giác, bên tai khẽ nhúc nhích, nhìn về phía Lục Tuyết cười một tiếng:

-Không có chuyện gì, giống như chúng ta, có thể là có tiểu đội khác đến săn ma thú.

Nghe nói như thế, thần sắc Lục Tuyết cũng không thả lỏng mà trái lại càng thêm cẩn thận hơn, quay về phía đoàn người nói:

-Mọi người chuẩn bị, có người!

Không chút chần chờ nào, người của tiểu đội lập tức đứng ngay ngắn tại vị trí của mình tùy thời chuẩn bị ứng biến. Thấy một phen hành động như lâm vào đại địch của mọi người, Hàn Phong Tuyết không hiểu nhìn Lục Tuyết.

https://thuviensach.vn

-Ngươi chưa từng tới Lạc Nhật Sơn Mạch nên không biết lòng người hiểm ác đáng sợ. Ở chỗ này, người có đôi khi so với ma thú càng đáng sợ hơn. Ma thú chỉ biết trực tiếp cứng đối cứng chiến đấu cùng ngươi nhưng con người lại dùng bất cứ thủ đoạn tồi tệ nào chỉ vì muốn giết chết đối phương.

Mặt tươi cười còn mang chút trịnh trọng lại nhẹ nhàng nói.

-Vì sao? Là vì lợi ích, vì ma thú của đối phương sao?

Mặc dù biết lòng người đáng sợ nhưng Hàn Phong Tuyết vẫn không tin vì một chút lợi ích mà loài người sẽ cắn giết đồng loại của mình. Lục Tuyết bất đắc dĩ gật đầu, khóe miệng hiện ra một tia cay đắng. Nàng làm sao lại muốn thấy loại tình huống như vậy, nhưng đây là kinh nghiệm sau chuyện đã xảy ra của bọn họ, hơn nữa không chỉ một lần. Lúc đầu tiểu đội của bọn họ có mười hai thành viên, mà bây giờ...mỗi lẫn nghĩ đến đây, cảm giác trong lòng như có mũi khoan đâm vào tim mình, đau nhức không yên.

Tiếng bước chân đến gần, đoàn người xuất hiện ở trong tầm mắt. Nhìn người tới, người của tiểu đội Bạo tuyết đồng thời biến sắc, một người trong đó thấp giọng nói:

-Mẹ kiếp, không xui xẻo như vậy chứ, đụng phải đám người ăn thịt người này muốn bọn chúng không gây khó dễ cho chúng ta sao?

Người đến tổng cộng có tám người toàn là thanh niên, nhìn tuổi tác ở đây cũng khoảng hai mươi tuổi. Bọn chúng rõ ràng cũng nhìn thấy người của tiểu đội Bạo tuyết, đi tới bên này, một người dẫn đầu mặc áo ngoài màu trắng, dáng vẻ cũng coi như anh tuấn, chẳng qua là cặp mắt kia của hắn lại mang chút cuồng ngạo, một bộ dáng mắt cao hơn đầu(kiêu ngạo) làm cho người ta có phần khó chịu. Đi tới bên cạnh Lục Tuyết, thanh niên mặc áo ngoài màu trắng nho nhã cười nói:

https://thuviensach.vn

-Lục Tuyết tiểu thư, không nghĩ tới Liễu Nham có thể gặp được tiểu thư ở chỗ này, thật là có duyên.

Vừa nói còn vừa lia cặp mắt gian tà đảo tới đảo lui trên người Lục Tuyết, thậm chí còn dừng lại một chút trên bộ ngực cao vút của Lục Tuyết. Trong mắt Lục Tuyết lóe lên vẻ chán ghét, cố nén tức giận trong lòng bình tĩnh cười nói:

-Liễu thiếu gia khách khí rồi, mọi người đều là tiểu đội của Hội săn ma tới đây săn ma thú vừa lúc gặp nhau, nói gì tới duyên phận hay không duyên phận đây.

-Ha ha ha

Nghe được lời nói uyển chuyển của Lục Tuyết, Liễu Nham cũng không biểu hiện gì, có ý chế diễu nói:

-Tiểu đội Bạo tuyết lạp ma của các ngươi không phải vẫn hoạt động ở vòng ngoài sao, lúc nào lá gan lại trở lên lớn như vậy rồi?

-Cái này không cần ngươi quản! - Thanh âm của Lục Tuyết có chút lạnh.

-Lục tiểu thư cái này gọi là gì? Chuyện của ngươi không phải là chuyện của ta? Ngay cả người của ngươi ta cũng đã có dự định xuống tay rồi .

Hắn có ý đối với Lục Tuyết chỉ bất quá vẫn chưa có cơ hội hạ thủ, lần này thật vất vả mới có chiếc bánh từ trên trời rơi xuống để bọn họ đụng phải ở chỗ này, Liễu Nham há lại bỏ qua cơ hội tốt như vậy. Vừa nói, mắt híp lại thành một đường thẳng, ánh mắt thẳng tắp nhìn chằm chằm vào mặt và ngực của Lục Tuyết, ngay cả thanh âm nuốt nước miếng cũng có thể nghe được. Mấy thanh niên phía sau cũng cùng cất tiếng cười to, một người quái gở nói:

https://thuviensach.vn

-Lục tiểu thư, tâm tư của Liễu thiếu gia ngươi cũng không phải không biết, hôm nay ngươi liền theo thiếu gia đi!

Nói xong lại là môt trận cười ầm ĩ. Khuôn mặt tươi cười tràn đầy anh khí của Lục Tuyết phủ đầy một tầng sương lạnh hận không thể đâm xuyên tên hỗn đản phía trước. Nhưng vì người bên cạnh, nàng lại không thể không nhịn ý muốn bạo phát lửa giận. Đối phương tuy đều là thanh niên hơn nữa số người cũng không nhiều hơn so với tiểu đội của họ, nhưng thực lực lại không phải tiểu đội bọn họ có thể đối địch được. Tám người có bảy người đều là cấp tướng của giáo kỹ, mà Liễu Nham lại là cao thủ kỹ tông. Cái này với tiểu đội bọn họ mà nói thì cơ hồ là không thể thực sự địch nổi .Cho dù ở trong Hội săn ma của ma thành, đối phương cũng là một tiểu đội đặc biệt nổi tiếng.

Lục Tuyết có thể nhịn không có nghĩa là những người khác trong tiểu đội cũng có thể nhịn. Ở trong tiểu đội Bạo tuyết, Lục Tuyết chính là người thân cận nhất của bọn họ, là nữ thần trong lòng họ. Ba năm trước Lục Tuyết đã có tu vi kỹ tướng lại không hề chê thực lực cực kỳ yếu kém của bọn họ, kiên quyết gia nhập vào tiểu đội dẫn đầu tự săn được ma thú, mà hiện giờ nữ thần trong lòng họ lại bị vũ nhục như vậy. Mặc dù biết đối phương là người bọn họ không đối địch nổi nhưng đại trượng phu thân ở trên đời không thể bảo hộ người thân của mình thì còn có ý nghĩa gì?

Ngu đại ca tính khí nóng nảy nhất nhảy ra ngoài chỉ vào mũi Liễu Nham nói:

-Tên hỗn đản nhà ngươi mà đòi ăn thịt thiên nga hả? Chỉ bằng bộ dạng lố lăng mặt người dáng chó này mà cũng đòi sánh được sao?

Những người khác cũng rối rít đứng dậy hướng về phía Liễu Nham chỉ chỏ dù cho một câu cũng không tốt đẹp gì. Trong lòng Lục Tuyết lo lắng, cũng mang theo xúc động nhẹ nhàng, mũi có chút cay cay. Vì nàng mà

https://thuviensach.vn

những hán tử đã đồng hành cùng mình hơn ba năm này lại có thể không để ý tới tất cả.

-Các ngươi sao phải khổ vậy chứ? - Lục Tuyết gượng cười quay về phía mọi người.

-Đầu có rơi xuống cũng chỉ như một vết sẹo lớn thôi, sợ gì chứ!

Liễu Nham giận quá hóa cười, trên mặt hiện lên một tia tàn nhẫn, mắt lé âm hiểm cười một tiếng:

-Rất tốt, quả nhiên nói giống nhau, bất quá sau hôm nay tiểu đội Bạo tuyết lạp ma trong Hội săn ma sẽ phải gạch tên. Nhưng Lục tiểu thư ngươi yên tâm, ta sẽ không thương tổn nữ nhân của mình.

Lục Tuyết biết hôm nay không cách nào trốn thoát, ở trong lòng đã ôm ý nghĩ hắn phải chết, chỉ vào Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt ở phía sau mọi người nói:

-Huynh muội hai người bọn họ đều không phải là người của Bạo tuyết, ta mong ngươi có thể bỏ qua cho họ.

Nhìn theo hướng Lục Tuyết chỉ, nhìn đến Hàn Phong Tuyết không có cảm giác gì, ánh mắt rơi vào trên người Tàn Nguyệt, hai mắt sáng lên. Sự chú ý của hắn phần lớn tập trung ở trên người Tàn Nguyệt mà Hàn Phong Tuyết lại bị mấy đại hán chắn phía sau nên hắn cũng không nhìn thấy. Lúc này thấy khuôn mặt xinh đẹp của Tàn Nguyệt không chút nào thua kém Lục Tuyết. Nhìn chằm chằm Tàn Nguyệt tà tà cười nói:

-Tuy là tuổi còn nhỏ một chút nhưng thanh thuần động lòng người, cũng là một loại vẻ đẹp khác biệt. - Mấy người phía sau cũng chú ý đến Tàn Nguyệt, mở miệng nói:

https://thuviensach.vn

-Liễu thiếu gia, làm người phải phúc hậu, đã có người đẹp là Lục tiểu thư đây, tiểu mỹ nữ này ngươi để lại cho mấy ca ca đi!

Liễu Nham quay đầu lại liếc mắt nhìn mấy người một cái, thấy từng đôi ánh mắt háo sắc, trong lòng thở dài một tiếng "đáng tiếc",dù sao cũng cùng một đội. Bày ra vẻ ủy khuất nói:

-Nếu các huynh đệ đã lên tiếng, Liễu Nham ta há lại là một kẻ chỉ biết tự mình hưởng thụ sao?

Mấy người lúc này mới thoải mái cười,ở trong lòngmỗi người bắt đầu có ý nghĩ háo sắc. Sắc mặt Lục Tuyết càng thêm khó coi, không nghĩ tới chính mình lại đưa tới cho huynh muội Hàn phong Tuyết tai vạ bất ngờ, nhìn hai người Hàn Phong Tuyết với ánh mắt tràn đầy áy náy. Lúc này Lục Tuyết lại bị vẻ mặt của Tàn Nguyệt làm ngẩn ra. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn kết một màn sương trắng, mà khuôn mặt Hàn Phong Tuyết lại không chút biểu tình. Người quen biết cậu thì biết rằng mỗi khi thế này thì ắt hẳn sự việc xảy ra sau đó sẽ đáng phải để tâm, ít nhất trong đám người kia cũng phải có ít nhất 1 người bỏ xác lại nơi này.

https://thuviensach.vn

Chương 79: Cầm Chấn Ma Lang

Lục Tuyết mang theo tâm tình áy náy và dứt khoát,đi tới bên cạnh Hàn Phong Tuyết:

-Chờ một chút, chúng tôi sẽ cố hết sức cầm chân bọn chúng, các ngươi nhân cơ hội đó mà chạy nhanh đi!

-Tại sao chúng tôi phải chạy? - Hai mắt Tàn Nguyệt đen như mực, đen nhánh sâu thẳm hoàn toàn không giống một thiếu nữ mười sáu tuổi nên có. Lục Tuyết vội la lên:

-Bọn họ là người của tiểu đội Giảo sát lạp ma, tuy là tất cả đều trẻ tuổi thôi nhưng thực lực không hề yếu hơn ta. Hơn nữa đối xử tàn nhẫn độc ác, ở Ma thành không ai dám chọc vào bọn hắn. Cho dù thực lực của ngươi không kém nhưng lưu lại thì không thể nghi ngờ chính là dê vào miệng cọp mà thôi!

-Yên tâm đi, chúng ta sẽ không có chuyện gì, ngược lại là bọn hắn mới nên lo cho thân mình thì hơn! - Tàn Nguyệt liếc mắt nhìn Hàn Phong Tuyết đang trầm tĩnh. Biết rõ Lục Tuyết cũng là vì hai người mình, trên mặt hiện lên một nụ cười băng lãnh quỷ dị. Lục Tuyết phát hiện rằng mình nhìn không thấu hai người đối diện này. Nàng không biết Tàn Nguyệt lấy tự tin ở đâu ra cũng như không hiểu tại sao Hàn Phong Tuyết có thể trấn định như vậy, từ đầu đến giờ lông mày cũng không hề động.

"Chẳng lẽ bọn họ thật có át chủ bài gì hay sao?" Lục Tuyết có chút hoài nghi.

https://thuviensach.vn

-Hai vị mỹ nhân, các ngươi không cần tốn công sức nghĩ ngợi làm gì, yên tâm, thiếu gia sẽ không để một người nào trong các ngươi rời khỏi đây!

Liễu Nham nhìn hai người nghiêm túc nói, có chút không nhịn được rồi. Lắc lắc đầu mang theo một phần khổ tâm, một phần bất đắc dĩ, biết khuyên hai người cũng vô dụng vậy chỉ có toàn lực đánh một trận. Cho dù nàng biết làm như vậy cũng không có hiệu quả gì vì thực lực của hai bên căn bản không phải cùng một cấp bậc. Nàng dẫn người của tiểu đội Bạo tuyết đứng ngay ngắn thành trận hình.

Liễu Nham khinh miệt nhìn thoáng qua người của tiểu đội Bạo tuyết.Ở trong mắt hắn, chỉ cần một hiệp là có thể xử lý mấy tên này rồi. Lười biếng đi sang bên cạnh nói với người phía sau:

-Nếu các huynh đệ cũng muốn nữ nhân thì tự mình bỏ ra chút công sức đi!

Nói xong nghiêng người dựa vào cây đại thụ xem náo nhiệt. Trầm thấp cười cười, bảy người cũng đồng thời phóng ra lực nguyên tố. Trong bảy người có đủ loại thuộc tính, năm loại màu sắc bất đồng đan xen nhau bảo phủ toàn bộ không gian, đặc biệt chói mắt, rực rỡ sáng lạn.

Trong lòng Hàn Phong Tuyết nhẹ chuyển một cái, dái tai khẽ run, khóe miệng Hàn Phong Tuyết lộ ra tươi cười hướng về phía mấy thanh niên của tiểu đội Giảo sát đang phóng lực nguyên tố ở phía đối diện nhắc nhở:

-Các ngươi trước không nên vội động thủ, hay là nhìn tình hình xung quanh một chút đi?!

Mấy người ngây ra một chút nhìn bốn phía xung quanh cũng không phát hiện cái gì đặc biệt, ánh mắt hung ác không ngừng lóe lên:

-Ngươi dám đùa giỡn chúng ta! Vốn muốn cho mấy người các ngươi chết một cách thống khoái, bây giờ chúng ta đổi ý rồi, chúng ta sẽ làm

https://thuviensach.vn

ngươi chết thật nhục nhã! - Một người trong đó phẫn nộ quát.

-Phải không? - Hàn Phong Tuyết cười một cách vân đạm phong khinh(cười nhạt, nhẹ)

-Ngao ô, ngao ô...

Ngay khi người của tiểu đội Giảo sát chuẩn bị động thủ thì tiếng sói tru trầm thấp truyền tới, tiếp đó bốn phía rừng rậm xuất hiện ma lang cấp ba vây xung quanh mọi người. Trên mặt không có biểu hiện gì khác, chẳng qua "chỉ" là sợ hãi một con ma lang cấp ba cũng không coi ra gì nhưng mấy trăm con đồng thời xuất hiện ở đây!!! Ma lang ở Lạc Nhật Sơn Mạch thuộc về loài sống quần cư, sự xuất hiện của bọn chúng cũng đồng nghĩa với sự hủy diệt. Nhiều ma lang như vậy đồng thời xuất hiện, tình huống này không thể nghi ngờ - vô cùng chấn động, làm cho tâm lý chiến đấu của con người hoàn toàn bị sụp đổ.

Người của tiểu đội Bạo tuyết cũng kinh hãi như thế, đổi lại là ai đụng phải tình huống này cũng sẽ không nghĩ lạc quan được.

-A Ha ha ha - Bỗng nhiên một đại hán sang sảng cười nói:

-Các huynh đệ, dù sao cũng là chết, chết trong tay đám súc sinh này dù sao vẫn tốt hơn so với chết trong tay đám người mà không bằng cầm thú kia!

Nghe thế, mấy người khác cũng cười như điên tiếp lời:

-Chính xác! Chúng ta còn có thể kéo theo lũ khốn nạn không biết xấu hổ kia làm đệm lưng!

Người của tiểu đội Giảo sát sắc mặt âm trầm. Tuy trong lòng hận đến nghiến răng nhưng bọn hắn bây giờ đã không có thời gian mà tính toán với người của tiểu đội Bạo tuyết nữa, nếu như ngay cả tính mạng cũng mất thì

https://thuviensach.vn

tất cả đều không còn ý nghĩa gì cả. Tất cả đồng loạt đưa mắt nhìn về phía Liễu Nham, ở đây chỉ có tu vi của hắn là cao nhất. Vẻ mặt của Liễu Nham nghiêm túc thẳng người lên, gương mặt mới vừa rồi còn vui tươi hớn hở(tưởng sắp được "chén" mỹ nữ đến nơi, bây giờ cũng đang suy nghĩ đường lui. Cho dù hắn là cao thủ cấp kỹ tông nhưng sơ ý một chút cũng có thể bỏ mạng ở chỗ này.

Mấy trăm đôi mắt sói trắng dã như tuyết hiện lên lãnh quang nhìn chằm chằm nhóm con mồi này, chậm rãi quây lại.

-Theo ta, cố gắng hết sức mở ra đường thoát!

Liễu Nham cực kỳ bình tĩnh quay về phía thành viên hội Giảo sát thấp giọng nói, sau cùng còn nhìn thoáng qua Lục Tuyết, trong mắt chứa một tia không cam lòng, còn nhẹ thương cảm.

-Đi!!!

Sau một tiếng gầm nhẹ, Liễu Nham không do dự nữa đánh về một phía mà đi, bảy người kia cũng phóng toàn bộ lực nguyên tố ra theo sát phía sau Liễu Nham.

-Ngao ô...

Ánh mắt hung ác của ma lang nhìn chằm chằm mấy người đang bỏ chạy. Gào to một tiếng, ma lang xung quanh hướng về phía đám Liễu Nham chạy chốn mà bám sát.

-Thổ thích!

Một người phóng ra kỹ năng đơn giản của thổ hệ, trong tay Liễu Nham ngưng tụ ra một đám gai nhọn bắn về phía trước mặt của ma lang, ma lang mau lẹ vọt sang hai bên, để lộ ra một lối đi thông thoáng.

https://thuviensach.vn

Mấy người Liễu Nham đột nhiên tăng nhanh tốc độ, toàn lực lao điên cuồng tới chỗ hổng. Đối mặt với bầy ma lang kiêng kỵ nhất chính là bị chúng bao vây, chỉ cần có thể thoát ra thì tất cả liền dễ dàng hơn nhiều.

Mấy người trong chớp mắt cũng đã vọt tới vị trí có chỗ hổng, đột nhiên móng vuốt của vài con ma lang ở phía sau đã chạy tới đạp xuống đất, thân hình vọt lên vừa vặn chộp vào ngay phía trước của Liễu Nham.

-Thổ mai!

Lại quát to một tiếng, tay phải Liễu Nham vung về phía trước. Ma lang ở trên không trung bị chôn sâu trong đất nhưng móng vuốt của nó vẫn kịp vút lên chụp vào Liễu Nham. Bất đắc dĩ Liễu Nham chỉ có thể nghiêng người tránh lé, trong một giây ngắn ngủi này ma lang đã đuổi kịp đến bênh cạnh, vây bốn phía hắn. Bảy người phía sau hắn sớm đã bị ma lang chặn lại, đang giao thủ. Các kỹ năng và lực nguyên tố ở trong khoảng không rộng rãi của rừng được kích phát rơi xuống như mưa.

Hàn Phong Tuyết ở một bên lẳng lặng nhìn nhưng Lục Tuyết ở bên cạnh hắn mồ hôi chảy ra đầy trán, trên mặt hoàn toàn là vẻ lo lắng.

Nàng cũng không có tâm tình nhìn tiểu đội Giảo sát và ma lang chiến đấu. Tuy bầy ma lang phân ra hơn một nửa đi chặn giết bọn Liễu Nham nhưng một phần ma lang khác vẫn ở xung quanh gắt gao nhìn bọn họ, cũng không vội phát động tấn công. Ma lang vô cùng lãnh tĩnh: chỉ cần các ngươi bất động thì bọn chúng có thể cùng các ngươi chờ mấy ngày liền đến khi tâm lý các ngươi không chịu nổi mà chủ động công kích hoặc chạy trốn.

-A...

Một tiếng hét thảm vọng lại từ trong rừng, một người của tiểu đội Giảo sát bị mấy con ma lang chộp chết trên mặt đất. Lúc này, Lục Tuyết không thể nhìn nổi nỗi đau của người khác nữa, cảm giác giống như một con ngựa đau cả tàu bỏ cỏ(cảm thông)

https://thuviensach.vn

-Mọi người toàn lực phóng ra kỹ năng quần công mạnh nhất có thể, bằng không toàn bộ chúng ta ắt phải lưu lại ở nơi này đó!

Thanh âm của Liễu Nham truyền ra bắt đầu run run, lực nguyên tố chứa nguyên tố thủy tinh phóng ra ngày càng ít mà ma lang chung quanh lại vẫn đang công kích như điên.

-Được!

Những người khác trong tiểu đội Giảo sát đáp lại, bọn họ cũng hiểu lúc này đã không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể liều thôi, được ăn cả ngã về không.

-Thổ bộc, băng vũ,hư không trảm...

Vào giờ khắc này, tất cả người tiểu đội Giảo sát đều bạo phát. Các kỹ năng của các hệ phát ra dữ dội như vũ bão bao chùm toàn bộ không gian, lực nguyên tố trong không khí trở nên cực kỳ cuồng ngạo.

-Ngao...

Tiếng kêu rên thê lương của ma lang không ngừng vang lên, tiểu đội Giảo sát dùng toàn lực vào một kích uy lực chưa từng có, ma lang xung quanh họ ngã xuống từng mảng làm cho đường lui hoàn toàn lộ rõ ở trước mắt.

Cặp mắt của tất cả mọi người sáng lên. Đối mặt với tuyệt cảnh con người lại càng có thể kích phát toàn bộ tiềm năng của mình ra. Giờ khắc này cho dù trong cơ thể trước nay đều trống rỗng nhưng khả năng bọn hắn bộc phát ra vẫn làm cho Hàn Phong Tuyết đổ mồ hôi. Đây tuyệt đối không phải thời điểm để ngạo mạn ra so đấu với họ, khi họ đang ở trạng thái tốt nhất.

-Ngao ô..

https://thuviensach.vn

Bầy sói tức giận rít lên, ma lang còn có thể tiếp tục chiến đấu thì đuổi theo người của tiểu đội Giảo sát, chỉ chốc lát liền biến mất trong tầm mắt.

-Thiếu gia... - Tàn Nguyệt dùng ánh mắt dò hỏi nhìn về phía Hàn Phong Tuyết.

-Yên tâm đi, để cho ta! - Hàn Phong Tuyết làm sao không biết ý nghĩ trong lòng Tàn Nguyệt? Nghĩ trong lòng:" Vậy thì lấy đám ma lang này để kiểm tra cầm kỹ của ta một chút đi!"

Chậm rãi khoanh chân ngồi xuống đất, lấy Phi tuyền độc u ra để trước người.

-Nhẫn không gian?

Ở trong lòng lóe lên sự kinh ngạc, lúc này Lục Tuyết càng lo âu và nghi hoặc nhiều hơn, quay về phía Tàn Nguyệt hỏi:

-Hắn đây là...? - Thành viên của tiểu đội Bạo Tuyết cũng mờ mịt không hiểu Hàn Phong Tuyết muốn làm gì.

-Tuyết tỷ tỷ, ngươi xem đi!

Lúc này hai mắt Tàn Nguyệt sáng lên. Nàng vẫn luôn biết Hàn Phong Tuyết đang học đàn có thể công kích nhưng không biết rõ ràng là như thế nào. Thấy động tác của Hàn Phong Tuyết, nàng lập tức hiểu rõ Hàn Phong Tuyết muốn làm gì, trong mắt thoáng hiện lên vẻ mong đợi. Quay về phía Lục Tuyết cười một tiếng nói:

-Nói trước với mọi người hãy bịt chặt tai của mình lại đi!

Tuy trong lòng thấy vô cùng khó hiểu nhưng thấy vẻ mặt tự tin của Tàn Nguyệt , hơn nữađối với thiếu niên mới tiếp xúc chưa tới một ngày này lại có bản năng tín nhiệm rất lớn: ánh mắt của hắn giống như là vĩnh viễn

https://thuviensach.vn

không biến đổi, vẫn luôn mỉm cười, mặc kệ gặp phải chuyện gì ánh mắt của hắn vẫn bình tĩnh như vậy, lãnh đạm như hết thảy đều nằm trong lòng bàn tay. Dặn dò mọi người một tiếng, chính nàng cũng lui sang một bên che hai lỗ tai lại.

Hàn Phong Tuyết thấy tất cả mọi người làm theo, hai tay bắt đầu đánh đàn. Tiếng đàn chậm rãi vang lên. Tiếng đàn không có du dương hoài cổ, cũng không êm tai dễ nghe mà chỉ có một mảnh sát khí tiêu điều.

Bầy sói căn bản không biết Hàn Phong Tuyết đang làm gì, bọn chúng không có thần trí, hết thảy hành động đều dựa vào bản năng.

Âm phù vang lên từ từ nhanh hơn. Chỉ thấy mười ngón tay Hàn Phong Tuyết như nước chảy mây trôi, lướt nhanh trên cầm huyền. Tiếng đàn càng lúc càng mãnh liệt, tiếng rít gió trầm thấp bắt đầu vang lên, bầy sói bắt đầu náo động bất an, tinh thần bọn chúng cảm thấy nguy cơ mãnh liệt. Thậm chí có vài con ma lang không khống chế được nhào về hướng Hàn Phong Tuyết, cố gắng ngăn cản tên đầu sỏ này nhưng mà vận mệnh bọn chúng lại cực kỳ giống nhau: không có chỗ nào trên không trung là không bị kình khí bắn thủng.

Tiết tấu không ngừng kéo lên cao, ngay cả mười đầu ngón tay Hàn Phong Tuyết chuyển động như thế nào cũng không nhìn thấy nổi. Tàn ảnh! Ở phía trên cầm huyền lại xuất hiện từng tàn ảnh của ngón tay. Cuối cùng, sát khí xơ xác tiêu điều đạt đến cao độ cao nhất, bầy sói không ngừng kêu thảm, bộ lông đều bị mồ hôi thấm ướt tưởng như vừa tắm qua một trận mưa. Bọn chúng muốn rời khỏi đây nhưng tinh thần suy yếu làm cho chúng không còn một tia khí lực nào.

Tiết tấu tiếng đàn rốt cục chậm lại cho đến khi ngừng hẳn. Trong rừng cây hoàn toàn yên tĩnh, bầy sói xung quanh tất cả xụi lơ co quắp trên mặt đất.

https://thuviensach.vn

Chương 80: Báo Ứng Tới Cũng Nhanh Lắm!

-Thần tích(kỳ tích thần kì), trời ạ, ta đã nhìn thấy gì thế này?!

Một vị đại hán bỏ hai tai đang che ra nhìn toàn bộ bầy sói ngã xuống mà khiếp sợ hô lên. Điều này đã hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi hiểu biết của hắn, ngoại trừ "thần tích" ra thì hắn thực sự không thể dùng từ gì khác để hình dung tâm tình của mình lúc này. Những người khác cũng lần lượt tỉnh lại từ trong nỗi khiếp sợ , mặc dù đã cố gắng che hai tai lại, ánh mắt nhìn Hàn Phong Tuyết lộ vẻ bất khả tư nghị(không tưởng tượng nổi). Đích thật là thần tích, bầy ma lang đối với bọn họ hay cho dù là tuyệt đại đa số người đi săn ma mà nói đại diện cho tai họa và hủy diệt.

Thế nhưng Hàn Phong Tuyết chỉ lẳng lặng ngồi kia, động vài cái, gảy mấy khúc cầm huyền thì bầy ma lang liền nằm bất động trên đất. Mới lúc đầu bọn họ chỉ là để ý đến yêu cầu của Hàn Phong Tuyết mới bưng kín hai tai lại, nhưng khi tiết tấu tiếng đàn bắt đầu vang lên, tinh thần của bọn họ dần sinh ra đau đớn, lúc này mới che chặt hai lỗ tai của mình. Mặc dù như thế nhưng sự đau đớn vẫn tiếp tục tồn tại, biết là khi tiếng đàn ngưng lại mới tốt hơn nhiều. Bọn họ không chút nghi ngờ rằng nếu như không che hai tai lại, kết quả cuối cùng của bọn họ tuyệt đối càng thê thảm hơn so với ma lang.

Bọn họ vẫn đánh giá thấp uy lực của cầm kỹ.Công kích tinh thần, nếu như che kín hai tai là có thể ngăn trở vậy thì cũng không có ai phải hao tổn lượng lớn tinh lực(tinh thần và sức lực) đi tu luyện nó. Nó biến thái ở chỗ có hai loại hình thức công kích cùng một lúc: một loại thông qua thanh âm truyền vào hai tai đạt được mục đích công kích, mà một loại khác lại tấn

https://thuviensach.vn

công thẳng vào tinh thần bất chấp bất kỳ loại phòng ngự nào. Đương nhiên, loại thứ hai có uy lực quan trọng hơn một chút.

Lục Tuyết khinh ngạc Nhìn Hàn Phong Tuyết, đôi mắt đẹp liên tục xuất hiện tia sáng kỳ dị. Nghe Tàn Nguyệt gọi Hàn Phong Tuyết là thiếu gia, nàng đã có chút hoài nghi quan hệ của hai người và thực lực của Hàn Phong Tuyết. Thậm chí trong lòng nàng đã có một phỏng đoán rất chắc chắn về Hàn Phong Tuyết rồi, nhưng nàng vẫn sai: Hàn Phong Tuyết đã đạt tới cảnh giới nàng không dám tưởng tượng nổi. Cứ coi như là có một cường giả kỹ vương cũng sẽ không làm tốt hơn so với hắn nữa!

Tàn Nguyệt hưng phấn nhìn Hàn Phong Tuyết:

-Thiếu gia, ngươi thật lợi hại nha! - Tất cả biểu tình của mọi người đều rơi vào trong mắt của Hàn Phong Tuyết, hẩy hẩy đầu nói:

-Có đúng thế hay không thì nên đi lấy thứ hữu dụng đi đã. - Mọi người lúc này mới phản ứng được, nhìn đầu ma lang ở xung quanh. Đây chính là tài phú cực to lớn. Hưng phấn hô lên một tiếng, bọn đại hán rối rít chạy về phía bầy sói.

-Không biết đám hỗn đản kia như thế nào rồi? - Tàn Nguyệt thầm nghĩ về bọn Liễu Nham, lạnh giọng nói.

Hàn Phong Tuyêt tự tin cười một tiếng:

-Yên tâm, bọn chúng chạy được rồi.

-Thiếu gia? - Tàn Nguyệt đưa ánh mắt dò hỏi nhìn qua.

- Ta đã dở tý trò trên người bọn chúng, chúng đi đâu sao ta không biết .- Cười một tiếng, Tàn Nguyệt ôm cánh tay Hàn Phong Tuyết nói:

-Vẫn là thiếu gia chu đáo

https://thuviensach.vn

Tâm tư của Lục Tuyết ở bên cạnh không ngừng chuyển động, tự giễu nói:"Không nghĩ tới ta vẫn một mực lo lắng thợ săn của tiểu đội Giảo sát, vậy mà trong mắt hắn ấy lại là con mồi."

Bọn đại hán trong tiểu đội Bạo Tuyết mỗi người đều xách theo một bao thật to, trên mặt hiện lên một nụ cười thật thà:

-Tuyết Phong huynh, ngươi không chỉ giải quyết những ma lang này mà còn cứu chúng ta một mạng, đến đây, những thứ này đều là của ngươi. - Hàn Phong Tuyết khoát tay áo nói:

-Nếu như các vị không chê, ta đã gọi một tiếng đại ca rồi, những thứ này đối với ta không có tác dụng gì lớn, coi như ta đưa lễ gặp mặt cho các đại ca đi?!

-Được, Tuyết Phong huynh thật sảng khoái, Ngu đại ta chỉ thích huynh đệ như vậy, ta cũng không khách sáo nữa, mấy thứ này ta sẽ giữ lại.

Ngu đại lớn tiếng nói không câu lệ tiểu tiết.Đoàn người cũng đều hiểu với thực lực của Hàn Phong Tuyết, ma thú cấp ba gì đó này với hắn mà nói chính xác là không coi vào đâu, liền sảng khoái nhận lại. Đồng thời tự đáy lòng càng thêm kính phụcđối với Hàn Phong Tuyết. Tuổi còn trẻmà thực lực đã đạt tới cảnh giới bọn họ có muốn cũng không dám nghĩ tới, làm người lại hào sảng(hào phóng, sảng khoái), không có chút kiêu ngạo nào, thậm chícòn nguyện ý gọi bọn họ -những người thực lực chẳng ra sao- là đại ca. Huynh đệ như vậy ai lại cự tuyệt chứ? Cùng nhau cười ngây ngô, thu hoạch lần này cũng đủ để bọn họ sống vài chục năm rồi.

-Người của tiểu đội Giảo sát, bây giờ cũng nên tính sổ với bọn chúng rồi! - Nhẹ bẫng nói một câu, trong mắt Hàn Phong Tuyết sát ý chợt lóe lên.

-Không sai, tên khốn Liễu Nham kia ham muốn đội trưởng chúng ta cũng không phải chỉ là một hai ngày, bình thường ở trong Ma thành luôn gây rắc rối cho đội trưởng!

https://thuviensach.vn

Một đại hán lộ ra khuôn mặt tức giân. Trên trăm con ma lang mà khi ở trong tay Hàn Phong Tuyết lại không có chút năng lực chống cự nào, điều này cho bọn họ sự tự tin mãnh liệt. Lần này nhất định phải diệt trừ nguồn tai vạ này đi mới được.

-Ta biết bọn chúng ở đâu, mọi người đi theo ta! -Nói xong đi đầu dẫn đường.

Trước khi bọn liễu Nham đi, Hàn Phong Tuyết đã để lại trên người hắn một chút linh hồn ấn. Sau khi cảm ứng được linh hồn lực thì hắn thấy linh hồn lực có chút hữu ích thiết thực. Vì phòng ngừa ma lang không vây khốn được đám người Liễu Nham, Hàn Phong Tuyết cố tình để lại hậu chiêu.

Đoàn người cũng không gấp gáp, chậm rãi mà đi. Sau vài canh giờ, người của tiểu đội giảo sát xuất hiện trong tầm mắt. Lúc này, tiểu đội Giảo sát chỉ còn lại bảy người, hơn nữa còn có mấy người bị thương nhẹ. Y phục của tất cả mọi người đều rách tả tơi, đang nhắm mắt điều tức dưới tàng cây để khôi phục lực nguyên tố.

-Những tên khốn kiếp này chạy được thật hả? Còn chạy xa như vậy!!

Một người căm hận nói. Tuy rằng đã cố gắng hạ thấp giọng nhưng vẫn dọa cho người của tiểu đội Giảo sát sợ hãi nhảy dựng lên. Bọn hắn lúc này còn chưa hoàn hồn, như chim sợ cành cong, bất luận là gió thổi cỏ lay cũng đủ làm chúng hết sức nhạy cảm.

Nhìn người tới lại là người của tiểu đội Bạo Tuyết, bọn chúng đều ngây ngẩn cả người. Không nghĩ tới đối phương vậy mà có thể cả đám lông tóc không tổn hao gì, Liễu Nham nói thầm như bị trúng tà:"Chẳng lẽ bọn chúng có vận khí tốt, gặp được một cường giả săn ma thú đúng lúc đi ngang qua sao? Đúng, nhất định là như vậy". Vừa hay giống với ý nghĩ của những người khác, không bàn mà trùng hợp ý kiến. Trừ lý do đó ra, bọn chúng

https://thuviensach.vn

thực sự nghĩ không ra bất kỳ lý do gì khác có thể lý giả cho việc y phục của bọn họ đều chỉnh tề như vậy.

Người của tiểu đội Giảo sát đồng loạt đi về phía đoàn người Hàn phong Tuyết. Liễu Nham nở nụ cười, cười đến mức vô cùng hài lòng:

-Xem ra vận khí của thiếu gia ta không quá tệ, mặc dù có chút chật vật nhưng lập tức liền có mỹ nhân đến làm bạn, cũng không tính là quá thua thiệt rồi.

-Trước để ngươi đắc ý một lúc đi, chờ chút nữa ngươi liền không cười nổi đâu! - Ánh mắt của mọi người tiểu đội Bạo Tuyết đồng thời nhìn về phía Hàn Phong Tuyết. Lúc này hắn đã thay Lục Tuyết trở thành người quyết định của cả đội.

Hàn Phong Tuyết từ trong đám người đi ra, nói với Liễu Nham rằng: chính hắn đánh mười cái bạt tai sau đó hướng về phía mọi người của tiểu đội Bạo tuyết nhận lỗi thì có thể hôm nay hắn còn một cơ hội.

-Ngươi nói cái gì? - Liễu Nham nhìn Hàn Phong Tuyết, hoài nghi mình nghe nhầm, trong mắt lộ ra vẻ không thể tin được, hỏi lại một câu.

-Một trăm cái! - Giọng của Hàn Phong Tuyết bình thản lạ thường.

-Ha ha, ha ha ha...

Liễu Nham và những người khác đều điên cuồng mà cười, tựa như được nghe chuyện cười hài hước nhất trên đời. Sắc mặt Liễu Nham trầm xuống nhìn về phía Hàn Phong Tuyết nghiến răng nghiến lợi nói:

-Ngươi cho dù gọi ta là ông nội, dập đầu với ta một nghìn một vạn lần thì hôm nay cũng nhất định phải chết!

https://thuviensach.vn

Người của tiểu đội Bạo Tuyết khinh thường nhìn tên ngu xuẩn Liễu Nham, rốt cuộc ai mới là chuyện cười? Đúng là ngu hết chỗ nói mà.

-Ngươi thử một chút đi!

Hàn Phong Tuyết dùng ánh mắt khiêu khích nhìn về phía Liễu Nham, bình thản nói. Sắc mặt càng thêm âm trầm, nhưng hắn coi thường người nhỏ hơn mình mấy tuổi nên quay về phía mấy người ở sau lưng nói:

-Giết chết chúng, tiểu mĩ nhân ở phía sau bọn chúng chính là của các ngươi!!!

Tuy là rất muốn tự mình động thủ nhưng hắn thầm nghĩ đối phương bên kia lại dám nói chuyện với hắn như vậy, có thể là thật có thực lực. Hơn nữa nhìn ánh mắt của những người tiểu đội Bạo Tuyết đang nhìn mình như nhìn người sắp chết làm cho hắn cảm thấy dường như ngửi được cái gì(chó sao cháu , vì vậy nên mới quyết định trước tiên để cho người khác thử thực lực của đối phương một chút.

Mấy người phía sau nghe được lời nói của Liễu Nham thì hai mắt sáng lên, lại nhìn về phía Tàn Nguyệt cách đó không xa một chút mà tà tà cười cợt. Trải qua mấy canh giờ điều tức, lực nguyên tố của bọn chúng cũng khôi phục sấp sỉ tám phần mười, đi xử lý mấy tên này còn không phải dễ như trở bàn tay sao?

Sáu người phóng ra lực nguyên tố đi về phía Hàn Phong Tuyết. Trong những người này không ai biết rõ ràng thực lực chân chính của Hàn Phong Tuyết là như thế nào. Hơn nữa,thấy dáng vẻ hắn dường như thực lực không tồi cho nên không hẹn mà cùng quyết định trước tiên liên thủ giải quyết tên không biết trời cao đất dày này trước.

Hàn Phong Tuyết đứng tại chỗ không nhúc nhích. Đối phó với mấy tên tu vi kỹ tướng này, chỉ có hai chữ-không khoái(没劲). Nhưng lần này cậu

https://thuviensach.vn

lại đành phải tự mình ra tay. Nếu như là một chọi một thì còn có thể để cho Tàn Nguyệt rèn luyện một chút, đáng tiếc bây giờ là quần đấu.

-Vậy hãy giải quyết nhanh chút đi!

Thân hình khẽ động, mấy người đang đi về phía Hàn Phong Tuyết sững sờ tại chỗ, ngay sau đó sợ hãi cùng cực.Lặng yên không tiếng độngđánh tới, Hàn Phong Tuyết đã đi tới bên cạnh mấy người, nhẹ nhàng tung ra vài chưởng.

-Phốc, phốc....

Không nhiều không ít, đúng sáu tiếng va chạm của chưởng lực với da thịt truyền ra. Hàn Phong Tuyết đã về lại chỗ cũ mà thân hình của sáu tên kia lại như lá thu rơi rụng, vô lực phiêu diêu trên không trung, rơi xuống đất không thể động đậy được nữa. Thu phong lạc diệp chưởng- tên gọi cũng như uy lực của nó.

Mọi người của tiểu đội Bạo Tuyết trừng lớn hai mắt. Bọn họ muốn nhìn rõ ngoại trừ đánh đàn thì thực lực chân chính của Hàn Phong Tuyết là như thế nào. Nhưng sau khi nhìn Hàn Phong Tuyết xuất thủ, bọn họ lại hơi nghi ngờ. Không có chút lực nguyên nào tố chuyển động mà khi chú ý tới có tia sáng chợt lóe lên thì sáu người đối diện đã bay lên không trung. Chẳng lẽ là võ sỹ? Không, võ sỹ đã suy tàn rồi, làm sao có năng lực đạt đến loại trình độ này chứ?

Nhìn sáu người trên mặt đất đã không còn hơi thở, sống lưng Liễu Nham lạnh toát, mồ hôi chảy ròng ròng sau lưng. Muốn cho mấy người đi dò xét Hàn Phong Tuyết một chút mà lại nhận lấy cái chết, nhìn lại Hàn Phong Tuyết vẫn thản nhiên như thường. Hồi tưởng lại ngữ khí vừa rồi của Hàn Phong Tuyết hắn mới hiểu được đối phương căn bản sẽ không để mình vào mắt.

https://thuviensach.vn

Ngay cả ý niệm trốn chạy cũng không dám có, Liễu Nham đi về phía Hàn Phong Tuyết, vừa đi vừa tự bạt tai mình. Từng dấu vết màu đỏ xuất hiện ở trên mặt, trong miệng lại lẩm bẩm cầu xin:

-Các vị đại ca tiểu đội Bạo tuyết ơi, tiểu đệ trước kia có nhiều đắc tội, xin được lượng thứ nhiều, còn vị tiểu gia này, tiểu cô nãi nãi ơi, người lớn các ngươi không nên chấp nhặt quá với kẻ tiểu nhân a, hãy tha cho ta một mạng đi?!

-"Sách sách", người này thật là độc, các ngươi nhìn trên mặt hắn xem, đây chính là gậy ông đập lưng ông đó. - Một đại hán trào phúng nói.

-Đây đã là cái gì, ngươi không thấy da mặt của hắn dày thế nào sao, mới vừa rồi còn nói thế nào, bây giờ lại nói thế nào? Sợ chết đến trình độ như thế này cũng phải cần có tài nghệ đó nha!

-Đúng, đúng... ta là thứ hèn nhát, ta da mặt dày, mong các vị đại gia tha cho ta một mạng đi. - Liễu Nham tiếp tục biểu diễn trình độ vô liêm sỉ của hắn.

-Đã cho ngươi cơ hội rồi, là chính ngươi không có nắm chắc!!!

Nói vừa xong thì nội tạng bên trong ngực và bụng Liễu Nham đã vung tung tóe, số phận giống y hệt đồng bạn của mình, thân hình bay lượn ở trên không.

https://thuviensach.vn

Chương 81: Lần Thứ Hai Khế Ước Với Băng Phách Hổ

Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt đi vào trong Lạc Nhật Sơn Mạch, Tiểu Điêu cũng ở bên cạnh, hai mắt lòe lòe phát sáng đảo xung quanh dường như đang tìm kiếm gì đó.

-Thiếu gia, đã nửa tháng rồi, chúng ta cũng thâm nhập vào hơn mấy chục vạn thước rồi nhưng sao vẫn không thu hoạch được gì?

Tàn Nguyệt nói có phần chán nản. Sau khi kết liễu đám người của tiểu đội Giảo sát, Hàn Phong Tuyết nói rõ mục đích của mình trong chuyến đi này. Người của tiểu đội Bạo tuyết cũng liền quay trở về Ma thành. Với tu vi của bọn họ mà ở cùng một chỗ với Hàn Phong Tuyết thì chỉ trở thành gánh nặng cho cậu mà thôi.

-Yên tâm đi Tiểu Nguyệt, hơn mấy chục vạn thước không được thì chúng ta liền tiếp tục đi sâu vào trong, đến khi tìm được mục tiêu mới thôi, hơn nữa chúng ta không phải đã thu hoạch rất lớn sao?

Lúc này, trên người Hàn Phong Tuyết lại thiếu đi chút ôn nhã, nhiều thêm chút sát khí làm cho người ta thấy được khí tức nguy hiểm, ngay cả Tàn Nguyệt cũng như vậy.

Những ngày qua, bọn họ một đường đi về phía trước,mặc dù không tìm được ma thú tọa kỵ phù hợp cho Tàn Nguyệt nhưng gặp được một đám ma thú tập kích. Ma thú cấp ba cho Tàn Nguyệt đối phó, mà ma thú cấp bốn lại dùng để tôi luyện võ kỹ. Trong nửa tháng, ma thú chết ở trong tay bọn họ tuyệt đối không phải con số ít. Khi họ gặp được ma thú, ma thú cấp bốn có hơn hai mươi con, Tàn Nguyệt thậm chí còn chọn trúng được vài con trong

https://thuviensach.vn

số đó nhưng lại bị Hàn Phong Tuyết cự tuyệt. Bởi vì cậu cần chính là ma thú cấp năm, như thế mới có thể nắm chắc bảo hộ an toàn cho Tàn Nguyệt.

Lại ba ngày nữa trôi qua vẫn không có đột phá lớn nào. Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt không hề buông bỏ, tiếp tục tìm kiếm ở trong rừng.

-Đại ca, có ma thú đến gần, hơn nữa còn có đẳng cấp không thấp!

Trong lòng Hàn Phong Tuyết vang lên thanh âm của Tiểu Điêu. Không lâu sau khi Hàn Phong Tuyết đột phá , Tiểu Điêu cũng tiến hóalần nữa, bây giờ đã là ma thú cấp năm, làm cho Hàn Phong Tuyết cảm thán không thôi, càng ngày càng muốn biết được Tiểu Điêu rốt cuộc là loại ma thú gì.

Tuy ma thú khế ước với chủ nhân thì có thể đột phá, bên phía nó cũng phải nhận được lợi ích tương ứng nhưng cũng tuyệt đối không thay đổi quá lớn như Tiểu Điêu vậy, nó đã"sánh bước" theo tiến độ của chủ nhân rồi. Trước khi Hàn Phong Tuyết chưa đột phá đúng là dự định giúp Tàn Nguyệt tìm ma thú tọa kỵ cấp bốn, nhưng sau khi đột phá làm cho tâm tư của cậu bắt đầu sục sôi, mà lại thêm đột phá của Tiểu Điêu nữa làm cậu quyết định tìm ma thú cấp năm. Bất luận là thị giác, thính giác hay là linh hồn lực, Tiểu Điêu đều không thua gì so với Hàn Phong Tuyết, thậm chí thị giác còn mạnh mẽ hơn cả Hàn Phong Tuyết. Đây cũng là nguyên nhân Tiểu Điêu có thể cảm giác được trước khi ma thú đến gần.

Hàn Phong Tuyết cũng toàn lực thăm dò tình hình xung quanh, quả nhiên cậu cũng phát hiện có ma thú đến gần.

-Rống...

Tiếng rít trầm thấp từ trong miệng một con ma thú phun ra, cả thân hình con hổ là một màu trắng bạc đang ở phía trước cách Hàn Phong Tuyết khoảng hơn mười mấy thước, cao lớn uy mãnh nhưng lại không thiếu đi sự ưu nhã. Con hổ màu trắng bạc này làm cho bọn Hàn Phong tuyết tán thưởng không thôi.

https://thuviensach.vn

-Băng phách hổ, ấy vậy mà lại là Băng phách hổ hiếm thấy đó!!! - Thanh âm kinh ngạc trực tiếp truyền vào trong đầu Hàn Phong Tuyết.

-Băng phách hổ lúc còn ở Ấu kỳ đã có thể đạt đến cấp năm, mà khi đến thời kỳ trưởng thành lại tự động lên cao trở thành ma thú cấp sáu, nghe nói kỳ đỉnh của nó không ai biết là như thế nào. Nhìn hình thể của nó xem, dài ba thước, cao hai thước, đây là hình thể khi ở Ấu kỳ của nó, bất quá cách kỳ trưởng thành cũng không còn xa nữa.

Tiểu Điêu tiếp tục giải thích với Hàn Phong Tuyết.

Trong lòng Hàn phong Tuyết có chút hưng phấn. Ma thú phân ra thành ấu kỳ, kỳ trưởng thành, kỳ thành thục và kỳ đỉnh. Ấu kỳ chính là cấp năm, như thế khi ở kỳ đỉnh thì không thể nào biết nó sẽ lợi hại đến thế nào nữa. Hàn Phong Tuyết biết rõ Tiểu điêu được truyền thừa ký ức nên không thể sai được, nếu như có thể khiến cho nó thành tọa kỵ của Tàn Nguyệt, như thế....

-Đại ca, ta biết người muốn cho nó trở thành tọa kỵ của Tàn Nguyệt, nhưng lần này thì không được . - Tiểu Điêu hiểu rõ tâm tư của Hàn Phong Tuyết, lập tức hắt một chậu nước lạnh vào lòng Hàn Phong Tuyết.

-Tại sao?-Hàn Phong Tuyết nghi ngờ hỏi.

-Bởi vì ta muốn người và nó ký khế ước. Băng phách hổ là ma thú hệ thủy, nó không chỉ trời sinh đẳng cấp vô cùng cao, hơn nữa còn có một đặc tính- đối với giáo kỹ mà nói thì là đặc tính vô cùng hấp dẫn. Nếu như nó chẳng qua chỉ làm tọa kỵ của một kỵ sỹ, như vậy thì chẳng khác nào dùng dao mổ trâu đi giết gà rồi. Cũng không phải ta kỳ thị gì với kỵ sỹ mà là bởi vì nếu Băng phách hổ và giáo kỹ hệ thủy ký khế ước, giáo kỹ đó có thể tăng tốc độ tu luyện lên nhanh hơn, mà bản thân Băng phách hổ lại có thể rút ngắn chu kỳ trưởng thành.

Tiểu Điêu kiên nhẫn nói, hy vọng Hàn Phong Tuyết có thể nghe lọt tai.

https://thuviensach.vn

Nghe Tiểu Điêu nói xong, Hàn Phong Tuyết rơi vào trầm tư. Biết rõ nguyên nhân làm Hàn Phong Tuyết do dự, Tiểu Điêu không thấy phiền mà tiếp tục nói:

-Đại ca, nếu như người có thể ký khế ước cùng Băng phách hổ, như thế chúng ta lại có thêm một trợ lực lớn nữa. Hơn nữa, nó đối với Lạc Nhật Sơn Mạch khẳng định là vô cùng quen thuộc, hoàn toàn có thể vì Tiểu Nguyệt mà tìm được ma thú làm tọa kỵ thích hợp hơn với nàng.

Hàn Phong Tuyết vỗ trán một cái, đúng là như thế! Như vậy hoàn toàn có thể tối đa hóa lợi ích. Nhưng cậu vẫn cần nói việc này với Tàn Nguyệt một lần, hỏi ý kiến của nàng. Tuy rằng Hàn Phong Tuyết biết rõ làm điều này là dư thừa bởi vì việc có lợi đối với cậu, Tàn Nguyệt làm sao có thể không đồng ý? Nhưng cậu cho rằng đây là thể hiện sự tôn trọng đối với Tàn Nguyệt.

Tàn Nguyệt sau khi nghe xong, lại giống như Tiểu Điêu, khuyên Hàn Phong Tuyết nên làm như vậy, làm cho Hàn Phong Tuyết buồn bực không thôi. Rốt cuộc ai là chủ ai là khách đây?

Khi bọn Hàn Phong Tuyết đang trao đổi, ánh mắt của Băng phách hổ vẫn một mực không hề rời khỏi họ nhưng cũng không tùy tiện động thủ. Tuy vẫn còn trong ấu kỳ nhưng dù sao cũng là ma thú cấp năm, chính mình có linh trí. Lúc này nó có loại tâm tình khó có thể nói ra. Người đối diện và điêu trung, với khứu giác nhạy bén, nó biết, Tiểu điêu vô cùng nguy hiểm, Hàn Phong Tuyết cũng giống vậy. Nhưng ở trên người Hàn Phong Tuyết lại còn có một loại khí tức khác làm cho nó muốn thân cận?!

Tiểu Điêu sắp xếp xong đi tới đứng đối diện Băng phách hổ, quang quác nói gì đó. Ma thú cũng giống như con người, cũng có ngôn ngữ riêng của bọn chúng. Một lát sau, Tiểu điêu quay về phía Hàn Phong Tuyết truyền âm, nói:

https://thuviensach.vn

-Đại ca, ta quả nhiên không có nói sai mà! Nó có thể cảm nhận được sự thân thiết trên người huynh, ta nói với nó mục đích của chúng ta, nó nói nếu như huynh có thể dựa vào thực lực của chính mình đánh bại nó thì nó liền nguyện ý ký khế ước với huynh. Chính là Khế Ước Bình Đẳng đó.

-Được! - Không chút do dự nào, Hàn Phong Tuyết sảng khoái đáp ứng đi về phía trước mấy bước. Tiểu điêu tự giác thối lui đi ra, còn không quên truyền âm dặn dò:

-Đại ca, thắng đẹp chút, tốt nhất là thắng trong thời gian ngắn.Cũng giống như con người vậy, ở trong bầy ma thú, thực lực càng mạnh, càng có thể có được sự xem trọng.

Hàn Phong Tuyết gật đầu cười. Bây giờ ở trong Lạc Nhật Sơn Mạch, không cần kiêng rè gì, năm hệ kỹ vương hơn nữa lại cộng thêm kỹ năng thiên phú của cậu, Hàn Phong Tuyết hoàn toàn nắm chắc: Băng phách hổ chưa kịp thăm dò thì sẽ bại bởi một kích của cậu!

-Rống...

Trong mắt Băng phách hổ cũng giống như người, thoáng hiện lên vẻ hưng phấn, đồng thời nguyên tố hệ thủy bay lên quanh người. Ma thú cấp năm- đây là một bước tiến dài. Đến giai đoạn này, ma thú không chỉ có thể mở ra linh trí mà còn có thể sử dụng thuộc tính của lực nguyên tố. Hàn Phong Tuyết tự tin cười một tiếng, giữ trường thương trong lòng bàn tay, năm hệ nguyên tố đồng thời trào về phía trường thương, màu trắng bạc kỳ dị bao trùm cây thương. Sải một bước chân, thân hình Hàn Phong Tuyết đã không thấy nữa, xuất hiện ở cự ly cách Băng phách hổ tám thước, lúc này Băng phách hổ đã vận sức chờ phát động rồi.

"Thiểm thước, vô hình thúc phược, giảo sát tinh thần!"

Trong lòng Hàn phong Tuyết đồng thời vang lên tên của của ba loại kỹ năng. Chỗ trường thương chĩa vào chính là vị trí yết hầu, chỉ cần tiến thêm

https://thuviensach.vn

một chút nữa, Băng phách hổ hẳn phải chết không thể nghi ngờ gì.

Giảo sát tinh thần là kỹ năng thiên phú sau khi Hàn Phong Tuyết đột phá đến kỹ vương mà nắm giữ được.

Thắng trong thời gian ngắn ngủi, thắng một cách hoàn mỹ. Toàn bộ quá trình chiến đấu không tới một giây, Băng phách hổ thậm chí không biết đã có chuyện gì xảy ra. Cơ thể bị kiềm hãm vô hình, tinh thần cũng bị một hồi đau đớn, chờ nó tỉnh táo lại, trường thương lạnh lẽo đã chĩa vào cổ họng của nó rồi.

Trán của Băng phách hổ đổ mồ hồi nhưng trong mắt nó lại hiện lên ánh sáng dị thường. Một tia sáng trắng lóa từ trong cơ thể băng phách hổ phát ra, ngưng tụ lại thành một pháp trận-chính là pháp trận khế ước.

Một giọt máu tươi từ trên người Hàn Phong Tuyết phóng ra, nhỏ xuống giữa pháp trận, đồng thời nguyên tố hệ thủy cũng phân ra bay vào trong đó. Cảm giác giống với lần trước, chỉ là lần này cậu mơ hồ hiểu được không có cách gì có thể cưỡng chế băng phách hổ làm bất cứ cái gì, hai bên là quan hệ bình đẳng, chính là Khế Ước Bình Đẳng và chủ yếu là sự phụ thuộc khác nhau của khế ước.

Ký khế ước xong, pháp trận biến mất trong không khí. Hàn Phong Tuyết sờ sờ đầu Băng phách hổ, nói trong lòng:"Sau này ta gọi ngươi là Tiểu Bạch nhé!"

Mắt hổ nháy nháy hai cái, đầu cà cà ở trên người Hàn Phong Tuyết, Băng phách hổ có chút hưng phấn:

-Được, ta cũng giống Điêu Điêu, gọi ngươi là đại ca!

Thanh âm vẫn hơi lộ ra vẻ non nớt, quả nhiên là ấu kỳ. Hàn Phong Tuyết ngượng ngùng gãi gãi đầu, cảm thán trong lòng :"Làm sao ta lại có cảm giác như đang lừa gạt một đứa trẻ thuần khiết thế nhỉ?"

https://thuviensach.vn

Tiếp theo, một trận đại chiến bắt đầu. Tiểu Điêu và Tiểu Bạch tranh luận không ngớt để quyết xem ai là lão Nhị. Sau khi khoe hết tất cả tư thế dáng điệu, cuộc tranh luận của hai con ma thú cũng hạ màn. Tiểu Bạch cũng thật là ngây thơ, Tiểu Điêu có ưu thế bay vượt trội, đọ kỹ năng đánh trên không với nó cũng chỉ có bị nó đánh mà thôi nhưng lại vẫn ương bướng khiêu chiến với Tiểu Điêu, kết quả thế nào cũng có thể tưởng tượng ra được: Tiểu Bạch thất bại thảm hại, ngoan ngoãn làm lão tam.

-Rống...

Một tiếng hổ gầm rung trời bỗng vang lên, bóng đen ở xa xa nhanh chóng chạy vềphía bọn Hàn Phong Tuyết. Đi tới trước mặt, Hàn Phong Tuyết có chút kinh hãi, vậy mà cũng lại là Băng phách hổ, bất quá hình thể đã gấp ba Tiểu Bạch rồi, là Băng phách hổ đang trong kỳ thành thục -ma thú băng phách hổ vương cấp bảy.

Băng phách hổ thuộc kỳ thành thục đang trò chuyện với Tiểu Bạch, chỉ thấy mắt hổ uy phong ngày càng phẫn nộ.

-Rống...

Lại rống to một tiếng, Băng phách hổ kỳ thành thục lạnh như băng nhìn Hàn Phong Tuyết, chỉ nghe Tiểu Điêu lo lắng nói:

-Đại ca, là phụ thân của Tiểu Bạch, nó cho rằng ngươi lừa gạt ký khế ước với Tiểu Bạch.

-Quả nhiên!

Trong lòng Hàn Phong Tuyết cả kinh, thình lình có áp lực vô tận bức bách trên người. Hàn Phong Tuyết chỉ cảm thấy toàn thân bị trói thật chặt không cách gì có thể nhúc nhích được, ngay cả tiết tấu hô hấp cũng trở lên không bình thường nổi, mồ hôi từ trán nhỏ xuống, vẻ mặt thống khổ giống như là chịu đựng dày vò cực lớn.

https://thuviensach.vn

Ma thú cấp bảy tương đương với cường giả kỹ hoàng của loài người, sự tức giận của nó đúng là một mình Hàn Phong Tuyết không thể chống cự được.

Thấy Hàn Phong Tuyết thống khổ giãy dụa, Tiểu Điêu phẫn nộ, toàn thân "tắm" ánh sáng vàng chói mắt, mở hai cánh bay vút lên thần tốc chạy về phía Băng phách hổ vương.

-Bành!

Cơ thể tiểu điêu bắn ngược trở về, với tu vi này của nó, ở trước mặt hổ vương còn chưa đủ để vào mắt. Bất quá điều kinh ngạc chính là, Băng phách hổ vương lại ngạc nhiên nhìn Tiểu Điêu, bắt đầu nói chuyện cùng nó. Hàn Phong Tuyết phát hiện áp lực trên người đang dần giảm bớt. Tiểu bạch cũng chạy lên phía trước, móng hổ gãi gãi trên người Băng phách hổ vương, trong miệng không ngừng nói gì đó.

https://thuviensach.vn

Chương 82: Trở Về Ma Thành

Ba con ma thú đang nói không ngừng.Lúc này, đầu óc Hàn Phong Tuyết cảm thấy rất mơ hồ nhưng cậu cũng không có biện pháp nào cả, chỉ hy vọng tình hình sẽ có chuyển biến tốt.

Cũng không biết đã qua bao lâu, Hàn Phong Tuyết phát hiện áp lực trên người đã hoàn toàn biến mất. Băng phách hổ vương quay đầu lại, mắt hổ cực lớn nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết. Không còn phẫn nộ như lúc ban đầu nữa mà là vẻ mặt nửa tin nửa ngờ làm cho Hàn Phong Tuyết nghi hoặc không thôi, ngẩn người ở đó không biết nên làm gì bây giờ.

-Đại ca, đem cả năm hệ nguyên tố của ngươi phóng ra ngoài đi.

Đúng lúc này thanh âm của Tiểu Điêu vang lên, Hàn Phong Tuyết nghe xong cũng không hỏi thêm gì, trực tiếp tập trung tinh thần giữa lực nguyên tố ngũ hành. Trong phút chốc, đủ các loại nguyên tố xuất hiện quanh người Hàn Phong Tuyết.

Ánh mắt của Băng phách hổ vương từ nửa tin nửa ngờ trở thành ngưng trọng, tiếp theo lại biến thành khiếp sợ. Bầu không khí trở nên trầm mặc, một lúc sau , ánh mắt của Băng phách hổ vương lộ ra một tia cương quyết, giống như là quyết tâm quyết định cái gì, quay lại nói gì đó với Tiểu Bạch . Hàn Phong Tuyết hoàn toàn trở thành người thừa, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Điêu.

Tiểu Điêu có chút hưng phấn nói:

-Đại ca, cửa này chúng ta coi như qua rồi, hơn nữa Hổ vương còn đồng ý để cho Tiểu Bạch đi theo ngươi.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Hàn Phong Tuyết đột nhiên sáng lên. Mới vừa rồi còn lo lắng đề phòng, không nghĩ tới phong hồi lộ chuyển(đảo ngược tình thế, thay đổi tình hình), sự việc lại phát triển sang hướng tốt , lúc này Hàn Phong Tuyết cảm giác như vừa rớt khỏi mây mù.

Hổ vương giống như là đang dặn dòTiểu Bạch cái gì đó, sau đó nhìn về phía Hàn Phong Tuyết, ánh mắt ẩn chứa mùi uy hiếp, miệng hổ khi đóng khi mở, vài tiếng của động vật phát ra, Hàn Phong Tuyết bất đắc dĩ phải cầu cứu Tiểu Điêu.

-Hổ vương nói hắn tha thứ chuyện huynh và Tiểu Bạch ký khế ước, đồng thời đồng ý để cho nó đi theo bên cạnh huynh, nhưng huynh nhất định phải đối xử tốt với nó, hơn nữa tuyệt đối không được bỏ rơi Tiểu Bạch lúc nguy hiểm.

Hàn Phong Tuyết mừng rỡ, quay về phía Tiểu Điêu truyền âm nói:

-Ngươi nói cho Hổ vương để nó yên tâm, nếu có ai dám động đến Tiểu Bạch nhất định phải bước qua xác của ta trước đã.

Hàn Phong Tuyết cũng không phải chỉ là mạnh miệng mà nói ra. Tuy rằng tiếp xúc với Tiểu Bạch chưa lâu nhưng cậu đã rất thích tính tình trẻ con ngây thơ vui vẻ của Tiểu Bạch, công nhận Tiểu Bạch là ma thú cùng nhóm của mình. Bằng không kể cả cầm đao kề trên cổ cậu cũng đừng hòng mong cậu cam kết cái gì.

Hổ vương nghe Tiểu Điêu chuyển lời lại, gật đầu một cái, ánh mắt nhìn về phía Hàn Phong Tuyết có nhiều thêm chút thiện ý.

Trao đổi một lúc thì khoảng cách giữa ba con ma thú cũng gần lại không ít, Hàn Phong Tuyết hỏi thăm Băng phách hổ vương tin tức của ma thú cấp năm, vẫn chưa tìm được tọa kỵ cho Tàn Nguyệt .

https://thuviensach.vn

Hổ vương đối với tình hình vòng ngoài cũng không quá quen thuộc, nếu như không vì Tiểu Bạch ham chơi chạy khắp nơi đi tới vòng ngoài, nó sẽ không tìm đến nơi này. Bất quá nó vẫn nói một chút tin tức của ma thú cấp năm, chỉ có điều còn phải đi sâu vào Lạc Nhật Sơn Mạch hơn mười mấy vạn thước nữa.

Theo như lời của Hổ vương, nó biết ba chỗ ở của ma thú cấp năm, ma thú theo thứ tự là độc nhãn cự mãng, thị huyết thiết ngưu và tuyết điêu. Tàn Nguyệt vừa nghe xong, trong nháy mắtđã quyết định chọn Tuyết điêu làm đồng bạn của mình.

Nhánh núi Băng Tuyết của Lạc Nhật Sơn Mạch hoa tuyết như lông vũ bay lả tả rơi xuống.Ở đây quanh năm tuyết đọng, liếc nhìn lại, khắp nơi được tuyết trắng bao phủ, may là với tu vi cấp kỹ vương của Hàn Phong Tuyết cũng chẳng cảm nhận thấy chút hàn khí nào, Tàn Nguyệt lại vì lạnh mà hơi có chút phát run, thân thể co lại, khuôn mặt nhỏ nhắn bị đông lạnh đến đỏ bừng.

Nhóm Hàn Phong Tuyết đi lại trên tuyết, tuyết đọng dày khoảng đến đầu gối, mỗi bước đi đều lưu lại dấu chân rõ ràng. Điều không ngờ chính là vì đi theo Tiểu Bạch vài ngày, hơn nữa cũng khá thuận đường nên Băng phách Hổ vương cũng ở cùng nhóm của Hàn Phong Tuyết.

Chuyện tiếp theo đơn giản hơn nhiều.Khi tìm được hang ổ của Tuyết điêu, Băng phách hổ vương uy vũ một hồi, lại gào to một tiếng làm đủ loại động vật bỏ chạy. Xung quanh mười mấy dặm loạn thành một đoàn, Tuyết điêu đành ngoan ngoãn chấp nhận số phận. Bất quá nó thấy còn có hai con ma thú cùng đẳng cấp làm bạn đồng hành với mình, vẻ cô đơn và oán hận trong mắt cũng ít đi mấy phần.

Toàn thân Tuyết điêu có bộ lông trắng như tuyết, hình thể so với Tiểu Bạch không khác biệt lớn lắm. Tàn Nguyệt vừa nhìn thấy thì yêu thích không thôi. Hàn Phong Tuyết vốn là chỉ muốn giúp nàng bắt được tọa kỵ

https://thuviensach.vn

mà không phải khế ước với ma thú nhưng Tàn Nguyệt lại quyết định ký kết Khế ước bình đẳng với Tuyết điêu, dùng một cơ hội khế ước của mình. Hàn Phong Tuyết cũng chỉ có thể gật đầu đáp ứng. Tuyết điêu có chút cảm động. Sau khi nhìn thấy Băng phách hổ vương, nó liền biết số phận mình đã bị mấy người này nắm trong tay rồi, nhưng nó không ngờ người trước mắt này vậy mà lại chọn ký khế ước bình đẳng với nó. Ánh mắt lười biếng chuyển sang có chút tinh thần, ánh mắt nhìn về phía Tàn Nguyệt nhiều hơn chút thiện ý.

Sau khi dùng pháp trận ký khế ước, Tàn Nguyệt chạy lên, vui vẻ nhảy cẫng hoan hô,gần gũi với Tuyết điêu hệt như là bằng hữu lâu ngày mới được gặp nhau mà không phải là ma thú vậy. Hổ vương gật đầu một cái, dặn dò đôi câu, tạm thời mang Tiểu Bạch tách khỏi Hàn Phong Tuyết . Tiểu Bạch còn phải ngây ngốc bên cạnh mẫu thân hai ngày nữa mới có thể cùng đi với Hàn Phong Tuyết. Hàn Phong Tuyết cũng không gấp gáp, hai người hai ma thú đi ra bên ngoài Lạc Nhật Sơn Mạch. Đã hoàn thành mục tiêu định ra từ trước thì ngây ngốc ở chỗ này đã không còn ý nghĩa gì quan trọng nữa.

Về phần Tiểu Bạch, sau khi ký khế ước, bất luận là ở đâu Hàn Phong Tuyết và nó đều có thể cảm ứng được vị trí của nhau, cũng thông qua linh hồn mà truyền âm cho nên cũng không lo Tiểu Bạch không tìm được cậu.

-Cuối cùng cũng đi ra rồi!

Ra khỏi Lạc Nhật Sơn Mạch, Hàn Phong Tuyết nặng nề phun một câu, đem áp lực và căng thẳng đè nén mấy ngày nay quét sạch. So với cậu và Tàn Nguyệt, trong mắt Tuyết điêu hiện ra một cỗ thê lương, quay đầu nhìn thoáng qua Lạc Nhật Sơn Mạch, nó biết, có lẽ nó vĩnh viễn không thể về nhà của mình được nữa.

Ma thành vẫn náo nhiệt như vậy, vì không muốn làm kinh động người khác, Hàn Phong Tuyết mang cả Tiểu Điêu và Tuyết Điêu thu vào trong

https://thuviensach.vn

nhẫn không gian.

Trở lại nhà trọ, Hàn Phong Tuyết và Tàn Nguyệt tách ra đi tắm rửa cho nhẹ nhàng khoan khoái, đổi một bộ y phục sạch sẽ. Hôm nay mới phát hiện hóa ra việc tắm rửa cũng là một loại hạnh phúc a. Làm cho ma thú chịu không nổi là Hàn Phong Tuyết lại bắt Tiểu Điêu ngâm nửa ngày trong nước, Tuyết Điêu ở một bên nhìn có chút hả hê. Nó là ma thú thuộc tính thủy, chỉ cần phun một ít nguyên tố thủy thì trên người lại trắng như tuyết ngay.

-Thùng, thùng, đông, đông..

Tiếng gõ cửa vang lên, Hàn Phong Tuyết ra mở cửa, nhìn về phía tiểu nhị vừa gõ cửa hỏi:

-Có chuyện gì sao?

-Vị thiếu gia này, phía dưới có mấy người nói là đến tìm ngài đó.

-Tìm ta?

Trong lòng Hàn Phong Tuyết thoáng nghĩ nghĩ một chút, ngay sau đó cười một tiếng. Ngoại trừ người của tiểu đội Bạo Tuyết, ở Ma thành hình như cậu cũng không quen người nào khác.

Xuống lầu, vừa nhìn thấy chỉ có ba người, hơn nữa vẻ mặt họ có chút sốt ruột, đi đi lại lại ở trong nhà trọ. Thấy Hàn Phong Tuyết đi tới, mấy người lập tức đi lên trước, đồng thời úp mở nói:

-Tuyết Phong huynh, chúng ta có thể chờ được ngươi về rồi.

-Đừng nóng vội, từ từ nói. - Thấy dáng vẻ của mấy người, trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút bất an.Ba người nhìn nhau một cái, một người trong đó nói:

https://thuviensach.vn

-Đã xảy ra chuyện rồi, đội trưởng và những huynh đệ khác đã xảy ra chuyện rồi!!!

Hán tử nói chuyện tên là Man Hoành, nói xong hắn hung hăng đấm đấm ngực mình.

-Rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra?

Hàn Phong Tuyết lo lắng hỏi, tuy là mới quen biết với người của tiểu đội Bạo tuyết không lâu nhưng cậu thật lòng kính trọng những hán tử có thiết huyết(ý chí kiên cường) và nghĩa khí này. Mặc dù thực lực của họ không mạnh nhưng khi đối mặt với lựa chọn sinh tử lại không có một người nào lựa chọn làm kẻ hèn nhát, vì bằng hữu mà sẵn sàng mất đầu đổ máu.

-Chuyện là như vậy, sau khi chúng tôi trở về, chẳng biết bị ai nhìn thấy chúng tôi từng chạm trán với tiểu đội Giảo sát ở Lạc Nhật Sơn Mạch. Mà tin tức tất cả tiểu đội Giảo sát đều bị giết cũng truyền về Ma thành. Nhất thời, ánh mắt mọi người đều hướng về phía tiểu đội Bạo tuyết chúng tôi. Lấy thực lực của chúng tôi, đương nhiên là không có khả năng có thể làm gì được tiểu đội Giảo sát, đây là chuyện mà mọi người đều biết rồi. Theo lý thì cũng sẽ không có vấn đề gì. Thế nhưng, con mẹ nó tên hỗn đản chết tiệt!! Hai tên khốn một già một trẻ của Nhạc gia không có việc gì làm, ỷ mình là trưởng lão Hội săn ma lôi chúng tôi vào việc này, giam cầm đội trưởng và những huynh đệ khác rồi cho chúng tôi mười ngày, nói là nếu như không giải thích rõ sự việc từ đầu đến cuối như thế nào thì liền thay...thay đội trưởng chúng tôi nhặt xác!

Nói xong vành mắt của đại hán tênThất Xích bắt đầu đỏ lên, lộ ra hung quang, trong lòng hận đến nghiến răng nghiến lợi.

-Bọn chúng tại sao lại làm như vậy? - Hàn Phong Tuyết không hiểu hỏi, tuy là tức giận nhưng vẫn duy trì sự bình tĩnh tỉnh táo.

https://thuviensach.vn

-Quỷ mới biết! Liễu Nham là cháu trai lão hỗn đản Nhạc gia, con mẹ nó, nghe nói mấy hôm trước con trai duy nhất của hắn bị phế phía dưới rồi(phế cái ấy ấy đấy, không có chỗ phát tiết cáu giận, vừa lúc lấy chúng ta ra làm bóng khí (Làm bóng khí: có thể tùy ý oánh đập, khi dễ). - Một người đại hán khác quát lên.

- Bị phế phía dưới? - Hàn Phong Tuyết lặp lại một câu, trong lòng vừa tức vừa buồn cười:"Lần trước phế tên thanh niên mắt gà chọi không phải là con trai trưởng lão Hội săn ma sao? Không nghĩ tới lại trùng hợp như vậy, khởi xướng tất thảy những chuyện này lại chính là mình, nếu như không phải mình phế hắn thì tiểu đội Bạo tuyết cũng không gặp phải chuyện như vậy."

-Yên tâm đi, ta sẽ cứu họ ra, bây giờ bọn họ bị nhốt ở đâu? - Hàn Phong Tuyết hỏi.

-Hai tên khốn kia nhốt huynh đệ họ ở nhà của chúng.

-Nếu toàn bộ nguyên nhân chuyện này là do ta gây ra, như vậy, để ta giải quyết đi!

Hàn Phong Tuyết lên lầu báo cho Tàn Nguyệt một tiếng, chỉ mang theo tiểu điêu đi ra ngoài. Có Tuyết Điêu ở lại bên cạnh Tàn Nguyệt, Hàn Phong Tuyết cũng có thể yên tâm hơn nhiều.

Nhạc gia, ở toàn Ma thành cũng có thể xếp là gia tộc thượng hào(đại loại là có danh tiếng). Bởi vì chuyện gia chủ đương thời Nhạc gia là trưởng lão Hội săn ma, chức vị chỉ thấp hơn hội trưởng, ngay cả đứa trẻ ba tuổi cũng biết Nhạc phủ ở đâu.

-Binh!

Thu thập mấy tên thủ vệ giữ cửa, Hàn Phong Tuyết trực tiếp mang theo mấy người xông vào trong Nhạc phủ. Đi vào trong phủ, đình đài các vũ,

https://thuviensach.vn

quỳnh lâu phi diêm, rừng cây xanh um, đúng là không hổ là gia tộc nổi danh của Ma thành, có đủ khí thế.

Tùy tiện bắt một người, Hàn Phong Tuyết hỏi ra chỗ bọn Lục Tuyết bị giam.Ở Nhạc Phủ, đó cũng không phải bí mật gì, bọn chúng không thể ngờ là sẽ có người dám đánh tới đây cứu người.

Phàm là người đến ngăn cản đều phải chết, tàn độc trị tàn độc, lúc này cậu thật sự nổi giận rồi. Lần trước bởi vì có chuyện chưa làm xong không muốn gây phiền toái, chỉ phế đi tên thanh niên mắt gà chọi. Không nghĩ tới bọn chúng lại một lần nữa chọc vào mình.

Thị vệ của Nhạc phủ không có người nào xứng làm địch thủ của Hàn Phong Tuyết, mà gia chủ vẫn còn ở Hội săn ma, Hàn Phong Tuyết đặc biệt thuận lợi, cứu toàn bộ người ra, mang về nhà trọ.

-Tuyết Phong huynh, lời cảm ơn ta không nói, nếu như sau này có việc cần đến ta thì cứ nói, dù lên núi đao xuống biển lửahuynh đệ ta cũng không chối từ. - Một đại hán khí phách nói, những người khác cũng ngươi một câu, ta một câu phụ họa theo.

-Các vị đại ca khách khí rồi, nói thật, chuyện này nguyên nhân do ta tạo lên, không phải vậy thì mọi người cũng sẽ không gặp phải khổ sở này. - Hàn Phong Tuyết mang theo một tia áy náy cười khổ nói.

-Tuyết Phong huynh sao lại nói như vậy, giết tiểu đội Giảo sát kia không phải là vì giúp chúng tôi sao, làm sao có thể trách ngươi chứ? - Hàn Phong Tuyết biết bọn họ hiểu sai ý mình, khoát tay nói:

-Ta không phải ám chỉ cái này, bất quá các ngươi sẽ sớm biết thôi, mọi người nghỉ ngơi một chút, hồi phục tinh thần, chờ một chút, nói không chừng còn phải làm một trận nữa đó!

https://thuviensach.vn

Mấy người có chút nghi hoặc, thấy Hàn Phong Tuyết chưa muốn nói, bọn họ cũng không hỏi nhiều. Hơn nữa Nhạc gia không có khả năng dễ dàng buông tha cho bọn họ như vậy, chính xác là phải hồi phục đủ sức lực, chờ ứng biến(đối phó với sự việc bất ngờ xảy đến) thôi.

https://thuviensach.vn

Chương 83: Nhạc Tần

Ma Thành, trên đường cái bụi đất mù mịt, một đội ngũ cưỡi đủ loại ma thú phi như bay, người qua đường thi nhau nhảy tránh, họ nhìn đám ma thú cùng chủ nhân trên lưng chúng với ánh mắt vô cùng sợ hãi, nhưng nếu nhìn kĩ thì bên trong còn có chút khinh bỉ, hoàn toàn có thể biết được đám người này cũng không phải tốt đẹp gì. Dẫn đầu là một trung niên mặt chữ quốc thô ráp có chút dỡ tợn. Tọa ky bên dưới lại là một con Hỏa Vân Báo ngũ cấp, sát khi mãnh liệt trong mắt nó cũng không ngần ngại tỏa ra ngoài.

- Gặp quỷ rồi, thời tiết đẹp thế này sao lại tự nhiên thấy rét. - Một người đứng trên đứng thì thầm đúng lúc trung niên đi đầu vừa gào thét phóng qua.

- Có chuyện gì xảy ra mà trưởng lão của Lạp ma hội Nhạc Tần lại thân chinh xuất mã, hơn nữa ánh mắt của hắn lại rất dữ tợn, dường như lúc nào cũng có thể nổi điên lên.

- Cũng không biết kẻ xúi quẩy nào chọc phải sát tinh này, chẳng lẽ hắn không biết Nhạc Tần nổi tiếng máu lạnh hay sao? - Một người khác mang theo chút đồng tình tiếp lời.

Một cơn gió nổi lên ở Ma Thành thành bắc nhanh chóng thổi tới toàn bộ thành khiến tất cả mọi người đều bàn luận không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Nên biết rằng, không lâu trước đây Nhạc gia đã nổi điên một lần, nghe nói là do con trai duy nhất của Nhạc Tần-gia chủ Nhạc gia bị cắt đi phần bên dưới, việc này còn khiến cả một tiểu đội Lạp ma vô tội chịu liên lụy. Đương nhiên, mọi người đều không tin là có chuyện như thế. Tại Ma Thành, bọn họ cũng không nghĩ ra nổi có kẻ nào lại to gan như vậy, nhưng

https://thuviensach.vn

giờ nhìn thấy Nhạc gia đã xuất động toàn gia, sắc mặt Nhạc Tần lại xấu như thế thì tất cả đều đã hơi tin vào tin đồn.

Nhạc Tần, Nhạc gia gia chủ, một trong ba đại trưởng lão của Lạp ma hội, là người ở Ma Thành chỉ cần dậm chân một cái là khiến cả thành rung động, vậy mà cách đây không lâu con trai bị phế, lại không tìm nổi tung tích hung thủ; sau đó, đứa cháu lại bị giết, vẫn chẳng rõ hung thủ là ai; ngay vừa rồi, Nhạc phủ lại bị người khác phá cửa, công khai cứu đi địch nhân bị giam giữ, làm cho Nhạc gia mất hết mặt mũi. Có thể hiểu được cảm giác của Nhạc Tần lúc nãy, không lập tức lên huyết áp mất đi đã là phúc lớn. Mà kẻ gây nên chuyện này, Hàn Phong Tuyết, thì lại đang ngồi cùng Bạo Tuyết tiểu đội nâng chén đối ẩm, giương cốc hát ca.

- Cạn, Tuyết Phong huynh đệ, ta dù không có tài cán gì nhưng cũng chẳng có mấy ai khiến ta kính nể cả, đội trưởng là một người, huynh đệ chính là người thứ hai, thằng ngốc này xin kinh ngươi một ly. - Nói xong hắn liền nâng chiếc cốc lớn trong tay lên rồi một hơi cạn sạch hết rượu bên trong.

- Được. - Hàn Phong Tuyết cũng vui vẻ nâng chén uống ừng ực ừng ực.

- Tốt, sảng khoái - Đám người xung quanh cũng hô lên.

- Tốt rồi, địch nhân đánh tới cửa đấy, các ngươi còn không uống ít đi - Lục Tuyết trừng mắt hạnh u oán nhìn Hàn Phong Tuyết trách.

Hàn Phong Tuyết cười khan. Lục Tuyết dùng ánh mắt đó nhìn cậu khiến hắn cảm thấy rất không tự nhiên. "Rầm rầm..." Tiếng chân chạy càng ngày càng gần làm chấn động màng tai, chén rượu trên bàn cũng không ngừng lắc lư.

- Đến đây. - Hàn Phong Tuyết nhướng mày, ánh mắt lóe sáng lập tức đứng dậy.

https://thuviensach.vn

- Đến đây - Ngươi của Bạo Tuyết tiểu đội cũng mang vẻ mặt khẩn trương đứng lên, Nhạc gia khí thế thế kia mà bọn họ còn có thể hoàn toàn bình tĩnh thì đó chắc chắn là dối lòng.

- Các vị đại ca, các vị có đi theo ta ra gặp Nhạc Tần, xem thử xem hắn có ba đầu sáu tay gì mà khiến toàn bộ Ma Thanh sợ hắn như thế không? - Hàn Phong Tuyết hét to tràn đầy hào khí.

- Được ta ra tiếp hắn - Bị hào khí của Hàn Phong Tuyết cuốn hút, nét sợ hãi của mọi người cũng bất chợt tan đi.

Đám người trong khách điếm đều nhìn họ với ánh mắt tò mò không rõ nhóm người này đang định làm gì. Ra khỏi khách điếm, bọn Hàn Phong Tuyết đứng ngay giữa đường nhìn đám bụi mịt mù nới xa đang tiến gần tới. Nhạc Tần cùng con báo của hắn đi đầu nhìn thấy đám người Hàn Phong Tuyết đứng giữa đường thì giật mình nhưng lập tức cười lạnh:

- Là ngươi cứu bọn chúng ra, thế mà con dám đứng ở đây, gan lớn đấy.

- Là ngươi.. - Thanh niên đứng bên cạnh Nhạc Tần nghiến răng dùng ánh mắt giết người đảo qua đảo lại trên mình Hàn Phong Tuyết. Đó chính là kẻ bị Hàn Phong Tuyết phế đi phần dưới, con trai của Nhạc Tần, Nhạc Lôi.

- Con biết hắn? - Nhạc Tần mang theo ý hỏi quay lại nhìn Nhạc Lôi.

- Phụ thân, của con... là bị hắn hủy.

Nhạc Lôi mang theo hai con mắt đỏ bừng như muốn chém ra ngàn vạn đao chằm chằm nhìn Hàn Phong Tuyết, và cậu lập tức đáp lại. Vì chuyện này, ánh mắt mọi người nhìn hắn đã hoàn toàn thay đổi, đó là những ánh mắt hắn chưa bao giờ thấy qua, là vui sướng khi kẻ khác gặp hoạ, là khinh bỉ hoặc khinh thường, tất cả làm hắn điên lên. Càng đau đớn hơn nữa là từ nay hắn đã không còn được hưởng niềm vui trên thân thể người đàn bà, trước đây, mỗi khi có một cô gái giãy dụa xin tha bên dưới đều là thời điểm

https://thuviensach.vn

hắn vui sướng nhất, cũng chỉ vì Hàn Phong Tuyết, vì kẻ đứng trước mặt kia, tất cả đã vĩnh viễn rời xa hắn.

- Hừ...

Hít sâu một cái, ánh mắt Nhạc Tần lại chuyển về Hàn Phong Tuyết, đôi mắt như rắn độc không ngừng quét đi từng đoạn da thịt trên người cậu. Nếu ánh mắt có thể giết người thì chỉ bằng ánh mắt của hai cha con Nhạc Tần lúc này, Hàn Phong Tuyết đã đau khổ hơn cả việc bị ngũ mã phanh thây.

- Nhìn đủ chưa? - Hàn Phong Tuyền hỏi.

Đám người chung quanh cũng xôn xao cả lên, tiếng bàn luận ồn ào phát ra.

- Hóa ra lời đồn là thật, Nhạc Lôi quả nhiên đã bị phế bên dưới, hơn nữa kẻ phế hắn đi chính là thanh niên đứng kia. Nhìn hắn mới khoảng mười bảy mười tám tuổi mà lại chẳng hề có chút sợ sệt nào giữa bầu không khí này. Chút can đảm, hào hùng này đủ khiến người khác bội phục. - Một người thấp giọng nói, người bên cạnh cũng không ngừng hùa theo.

- Hắn rốt cuộc là ai, các ngươi đã ai từng gặp chưa? - Lại có một người khác dò hỏi chung quanh.

Tất cả mọi người đều lắc đầu khiến trên người Hàn Phong Tuyết lại tăng một chút thần bí. Nhạc Tần vậy mà lại cười. Hàn Phong Tuyết lần đầu tiên nhận ra trên đời có kẻ cười độc ác như thé. Chỉ thấy Nhạc Tần giương tay, ánh mắt tập trung trên người Hàn Phong Tuyết, cũng không nói rõ với ai:

- Bắt sống hắn, ta muốn cho hắn biết cái gì gọi là sống không bằng chết.

Hàn Phong Tuyết ung dung đứng tại chỗ, cũng không có chút gợn sóng nào trong tâm vì lời nói của Nhạc Tần. Loại uy hiếp bằng lời này hắn đã

https://thuviensach.vn

nghe không ít, nhưng lần nào hắn cũng bình an trở ra. Cùng với việc ngày càng tiếp xúc nhiều hơn với thế giới, hắn dần hiểu ra được một điều:

- Bất luận kẻ nào uy hiếp đến tính mạng của mình và thân nhân bằng hữu - GIẾT

Lực nguyên tố theo tinh thần hải nhanh chóng lao ra ngoài, thực sự là cách biệt một trời một vực với trước kia. Lần này đã không giống với trước đây, xuất hiện quanh người Hàn Phong Tuyết là thủy nguyên tố, nơi này không ai biết cậu, cũng không biết cậu là giáo kỹ hệ gì, nên không sợ lộ ra điều gì. Sau khi đạt tới Kĩ Vương, nồng độ nguyên tố quanh thân đã không còn có thể so sánh với trước, cho dù cậu chỉ khống chế lực nguyên tố ở kỹ tông 9 sao thì việc sử dụng nguyên tố trong không khí cũng hoàn toàn vượt xa trước kia. Thùy nguyên tố trong không khí chậm rãi dao động, độ ấm cũng giảm xuống khiến mọi người chung quanh rùng mình, thậm chí tốc độ của ma thú ngồi bên cạnh cũng giảm đi.

- Nguyên tố đóng băng

Bốn chữ rất nhỏ đi ra từ miệng Hàn Phong Tuyết, một cảnh hùng tráng lập tức xuất hiện, đám ma thú chạy trốn lập tức đứng lại, người trước mặt hắn hoàn toàn đóng thành tượng băng.

"Hít..." Từng luồng khí lạnh tỏa ra, ai cũng không thể ngờ được Hàn Phong Tuyết còn trẻ tuổi thế kia lại có thể làm ra thế này, hơn trăm người và ma thú bị đóng thành băng, tát cả đều chỉ do một kẻ chưa đến hai mươi tuổi làm.

- Khó trách sao hắn lại dám động tới Nhạc Lôi, đúng là không đơn giản. - Rất nhiều người cảm thán trong lòng.

Nhạc Tần cũng run sợ. Chiến lực của Hàn Phong Tuyết đã vượt qua phỏng đoán của hắn, "Kỹ Tông 9 sao, Kỹ Tông 9 sao hình như không thể dùng kĩ năng mạnh như thế." Nhạc Tần phán đoán trong lòng. Có điều hắn

https://thuviensach.vn

lại lập tức cười lạnh, Kỹ Tông 9 sao cũng khó có thể thay đổi gì nhiều. Dù kỹ năng này rất không tồi nhưng tượng băng cũng chỉ có thể giam giữ những người này một lúc, không có tác dụng gì lớn. Nhạc Tần thậm chí cho rằng Hàn Phong Tuyết hoàn toàn không có kinh nghiệm thực chiến nên mới sử dụng kĩ năng vô dụng với đám đông này. Chỉ là, đây là kỹ năng vô dụng thật sao, Hàn Phong Tuyết lập tức đưa ra đáp án. Sau khi dùng thủy nguyên tố, hỏa nguyên tố dày đặc cũng theo ra, ánh lửa lập lòe hiện lên từng gương mặt kinh hãi, tất cả mọi người lúc này đều run lên,'Song hệ, là thủy hỏa song hệ.'

Vẻ mặt Lục Tuyết biến đổi liên tục, Hàn Phong Tuyết luôn làm bọn họ bất ngờ. Cha con Nhạc Tần tối sầm mặt:

- Kẻ này không thể lưu lại nếu không sẽ thành họa lớn. - Nhạc Tần lập tức nghĩ vậy trong lòng.

Dưới ánh mắt kinh ngạc pha lẫn khiếp sợ của mọi người, Hàn Phong Tuyết lại dùng một kỹ năng khác, "Hỏa diễm trảm.". Một kỹ năng đơn giản được sử dụng nhưng hiệu quả lại vô cùng đáng sợ, từng tiếng đổ ngã xuống đất vang lên, chỉ sau vài giây, tất cả tượng băng đều đổ xuống đất, có người còn chút hơi thở, có người đã vĩnh viễn ra đi.

- Đây là hiệu quả của phối hợp Thủy Hỏa sao? - Hàn Phong Tuyết nở nụ cười hài lòng. Cậu sớm đã muốn thử sau khi dùng kỹ năng hệ Thủy, dưới cái lạnh vô cùng, lại dùng tiếp kỹ năng hệ Hỏa, thì sẽ tạo ra kết quả như nào. Hôm nay đã kiểm chứng được kết quả, thậm chí còn tốt hơn cậu dự đóan không ít.

- Nhìn thấy đám người tinh nhuệ của gia tộc đã phải vất vả bồi dưỡng ra lần lượt ngã xuống trong nửa khắc khiến sắc mặt Nhạc Tần không ngừng biến đổi. Hắn vỗ vỗ xuống đầu Hỏa Vân Báo bên dưới nói: "Tiểu đệ, đã lâu không thấy máu rồi, hôm nay cho ngươi thoải mái chút."

https://thuviensach.vn

- "Gào..." - Hỏa Vân Báo gầm lên một tiếng, ánh mắt lóe ra thích thú, hiển nhiên đã động tâm

Hàn Phong Tuyết nhận thấy Hỏa Vân Báo coi minh thành con mồi, đôi mắt lớn nhìn chằm chằm vào người, chiếc mồm to còn không ngừng có nước dãi chảy ra.

"Phành phạch.." Tiểu Điêu sớm đã được biết được tình huống thông qua Hàn Phong Tuyết nên vừa xuất hiện đã trừng trừng với Hỏa Vân Báo. Đám người xem quanh dường như đã chết lặng. Thanh niên ngạo nghễ đứng giữa đường kia đã khiến họ vô cùng kinh ngạc, giờ họa chăng cậu xử lí nốt Nhạc Tần mới có thể khiến họ tiếp tục bất ngờ.

https://thuviensach.vn

Chương 84: Đại Chiến

-Ma thú cấp năm. - Nhạc Tần kêu lên, trong đáy mắt đã xuất hiện vài tia kinh ngạc không thể che đậy được, hắn tập trung tinh thần, đến giờ phút này hắn mới để ý đến Hàn Phong Tuyết. Ma thú cấp năm còn chưa đủ tư cách uy hiếp hắn hay sao?

Nhạc Tần nhanh chóng che đi sự kinh động vừa thoáng hiện trên đôi mắt.

-Ngươi dựa vào con bài này để đến Ma Thành giễu võ giương oai hay sao? - Nhạc Tần nheo mắt nhìn về phía Hàn Phong Tuyết và tiểu đội Bạo Tuyết.

Ánh mắt của Hàn Phong Tuyết ở bên này cũng đã lạnh như băng. Ý của Nhạc Tần cậu đương nhiên là hiểu rõ, dù có trốn được đi chăng nữa cũng không thể bảo vệ được tiểu đội Bạo Tuyết. Có ma thú cấp năm, nếu Hàn Phong Tuyết muốn trốn thì Nhạc Tần cũng chỉ có thể trừng mắt trông theo, chỉ có điều Hàn Phong Tuyết mà cũng cần phải trốn hay sao?

Đáp án chỉ có một, tất nhiên là không bao giờ. Cậu hất hàm nhìn Nhạc Tần đang hầm hầm sát khí.

-Ngươi còn gì muốn nói thì mau nói đi.

-Hừ . - Nhạc Tần nhíu mày, mái tóc đen không gió cũng tự bay. Hắn là trưởng lão của Liệp Ma hội ở Ma Thành này, ánh mắt của mọi người nhìn hắn ngoài sợ hãi ra thì cũng chỉ là sợ hãi mà thôi, hắn cũng đã rất quen với cảm giác này, vậy mà hôm nay, một kẻ luôn cao cao tại thượng như hắn lại bị một tên tiểu tử khiêu khích, miệt thị.

https://thuviensach.vn

- Giỏi lắm - Nhạc Tần nghiến răng nhả ra hai chữ.

"Gừm", Hỏa Vân báo cũng gầm nhẹ một tiếng, chân sau bắt đầu cào cào trên mặt đất, đôi mắt nhìm chằm chằm vào Tiểu Điêu. Sau khi Tiểu Điêu xuất hiện thì nó cũng chuyển ánh mắt từ Hàn Phong Tuyết sang Tiểu Điêu.

Nhạc Tần nhảy xuống khỏi lưng Hỏa Vân báo. Sau khi Tiểu Điêu xuất hiện, vật để cưỡi đã không còn chiếm ưu thế nữa, ngược lại còn gây vướng víu hơn. Kim nguyên tố màu trắng ngà bắt đầu tỏa ra ngoài, trong vòng mấy thước xung quanh hắn nhanh chóng ngập tràn ánh sáng màu trắng.

"Lực nguyên tố rất mạnh" , trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút kinh hãi, rõ ràng cậu cũng giống Nhạc Tần, đã đánh giá quá thấp thực lực của đối phương.

-Lực nguyên tố đã đạt đến loại này chỉ e rằng đã đạt đến kỹ vương 5 sao rồi. - Hai hàng lông mày của Hàn Phong Tuyết nhíu chặt, cậu vốn chỉ cho rằng thực lực của đối phương chỉ tầm hai sao hoặc ba sao kỹ vương. Sau khi đạt đến cấp độ kỹ vương, mỗi lần tăng thêm một sao lại vô cùng khó khắn, cũng vì thế mà chênh lệch một sao cũng trở nên vô cùng lớn.

-Ha, biết sợ rồi sao? - Ánh mắt của Hàn Phong Tuyết chỉ thoáng biến đổi một chút thế nhưng cũng không thoát được cặp mắt tinh nhanh của Nhạc Tần.

Nghe thấy lời này của Nhạc Tần, Hàn Phong Tuyết cũng chỉ cười lạnh một cái, cho dù thực lực của Nhạc Tần có vượt ra ngoài sự suy đoán của cậu đi chăng nữa thì cũng còn lâu mới khiến cho cậu sợ hãi.

-Mấy người nhiều tuổi như ngươi đều lải nhải nhiều vậy sao?

Lời này của Hàn Phong Tuyết khiến cho gương mặt của Nhạc Tần dường như lại bị phủ thêm một lớp sương lạnh, hai tay của hắn đưa lên.

https://thuviensach.vn

Không gian xung quanh Hàn Phong Tuyết bỗng rung động kịch liệt, lực ép của nguyên tố tràn lên toàn thân, quần áo cũng theo đó phất phới.

-Quả nhiên là năm sao kỹ vương, xem ra thế lực của Nhạc gia ở Ma Thành cũng do thực lực của Nhạc Tần tạo nên. - Hàn Phong Tuyết nghĩ vậy trong lòng, hành động cũng không hề chậm, lập tức khống chế lực nguyên tố của năm nguyên tố tụ lại quanh thân, vừa vặn chống lại áp lực của Nhac Tần.

Hỏa nguyên tố bập bùng, ánh bạc lóe lên, trường thương đã ở trong tay. Lúc này Hàn Phong Tuyết đã hoàn toàn chú tâm đối diện với năm sao Kỹ vương của Nhạc Tần.. Cậu như bá vương, chiến ý mãnh liệt hướng về phía Nhạc Tần, trong không khí cũng dường như có tiếng gào thét.

Những người đang quan sát trận chiến ở cách đó không xa nãy giờ đều giữ im lặng, hai mắt mở to tràn đầy hưng phấn. Thực lực của Hàn Phong Tuyết khiến cho họ sinh ra vô số kỳ vọng. Với những người thích chiến đấu như họ thì dù có phải bỏ ra cả chục năm tuổi thọ để đổi lấy một lần xem trận chiến đấu như thế này họ cũng sẵn sàng đáp ứng.

Mà hiểu hiện của Nhạc Tần lại không được tự nhiên cho lắm, từ khi mới bắt đầu đến giờ đây là lần đầu tiên nhìn thấy sự dao động trong mắt hắn.

"Ba sao kỹ vương, mới mười mấy tuổi mà đã đạt đến ba sao kỹ vương, lại còn có ma thú cấp năm làm ma thú đồng hành", trong lòng Nhạc Tần có chút lo lắng về thế lực đứng sau Hàn Phong Tuyết, loại thiên phú này hắn căn bản là nghĩ cũng không thể nào nghĩ tới được. Có điều lo lắng ấy nhanh chóng bị Nhạc Tần nén xuống, ánh mắt lại tỏa ra nét lạnh lẽo chưa từng cố. Tiềm lực và gia cảnh của Hàn Phong Tuyết, cho dù là phương diện nào đi chăng nữa thì Nhạc Tần hắn cũng không thể nào sánh được. Nếu đã đến nước không chết không thôi thì hôm nay hắn dù có mất tất cả cũng phải giữ Hàn Phong Tuyết lại.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lạnh lùng của Nhạc Tần đảo qua mọi người xung quanh, hôm nay những người ở đây đều không một ai có thể rời khỏi nơi này.

Như lời Tiểu Điêu nói thì chỉ cần Hàn Phong Tuyết ký kết khế ước với nó, cả hai sẽ nhận được lợi ích rất lớn. Sự thật đúng như thế, sau khi ký kết khế ước vơi Tiểu Bạch, Hàn Phong Tuyết cảm thấy tinh thần lực của mình được đề cao rất lớn, sau khi tu luyện tinh thần công pháp, lại trực tiếp tăng lên hai sao, từ một sao lên đến ba sao.

Trường thương trong tay Hàn Phong Tuyết rung lên, người cậu như gió lao thẳng về phía Nhạc Tần đồng thời không ngừng vung thương đâm tới, quanh người Nhạc Tần lúc này chỉ nhìn thấy ánh sáng của đầu thương loang loáng bị ánh mặt trời chiếu vào.

"Hừ". Nhạc Tần hừ lên một tiếng khinh thường. Hắn cũng không làm gì nhiều, chỉ lấy lực của kim nguyên tố áp tới mũi thương khiến cho trường thương rời khỏi quỹ đạo ban đầu

Hàn Phong Tuyết cũng khẽ cười, hai tay cầm thương cũng nhanh hơn, mũi thương như linh xà chuyển động xoay một vòng quanh kim nguyên tố. Chẳng đợi đến lúc nhìn rõ đầu thương cậu đã dùng sức đâm một nhát về phía Nhạc Tần.

Sắc mặt của Nhạc Tần phút chốc biến đổi, trong lòng có chút kinh ngạc, thật sự là hắn chưa từng thấy người nào ở phương diện giáo kỹ lại đạt được trình độ như Hàn Phong Tuyết. Tay trái nhẹ nhàng đưa lên, một bức tường màu trắng lập tức chắn trước mũi thương.

Không vì trường thương bị chặn mà đường tấn công của Hàn Phong Tuyết dừng lại, hai bàn tay cũng ngay lập tức đánh về phía Nhạc Tần.

Nhìn thì đơn giản, nhưng một chưởng này của Hàn Phong Tuyết lại khiến Nhạc Tần cảm thấy sợ hãi, hai chân hắn hơi dùng lực một chút, thân thể cũng lập tức bay về phía sau.

https://thuviensach.vn

Thu Phong Lạc Diệp Chưởng lại được sự trợ giúp của hỏa nguyên tố, Nhạc Tần lựa chọn né tránh là vô cùng thông minh. Nhưng Hàn Phong Tuyết cũng không có ý định buông tha cho hắn, kỹ năng vô hình trói buộc lập tức được phát động,Ba Lăng Bộ cũng theo đó mà triển khai làm cho tốc độ tăng lên, cả thân hình chớp mắt đã đuổi kịp Nhạc Tần. chóng đuổi theo Nhạc Tần. Lúc này trường thương đã bị thu vào Huyền Nguyệt giới, hữu chưởng phát sau mà đến trước, trước mắt đã thấy dừng trên ngực Nhạc Tần.

-Kim phụ- Nhạc Tần hét lớn, vầng sáng màu trắng như hóa thành thực chất tỏa ta một lớp giáp vàng quanh người Nhạc Tần. Hai tay nâng lên, hắn ngừng lùi mà tiến tới đánh về song chưởng của Hàn Phong Tuyết.

Song chưởng cùng đánh vào một nơi phát ra ánh sáng chói lòa khiến ánh mắt đám người vây xem đau đớn.

"Oanh." Tiếng va chạm mạnh mẽ vang lên, mặt đất dưới chân hai người cũng đua nhau nứt vỡ, Hàn Phong Tuyết và Nhạc Tần cũng đồng thời lùi lại. Nơi giao nhau cũng xuất hiện một lỗ hổng sâu hơn chục thước.

"Hít..ha.." Tiếng hít lạnh tràn lên, ánh mắt đám người đứng gần đó trở nên cuồng nhiệt, một đòn của Kỹ vương hóa ra lại khủng bố như vậy, khát vọng với sức mạnh của họ cũng theo đó mà tăng lên.

Nhạc Tần vừa tiếp một chưởng này mà lại không có chuyện gì khiến Hàn Phong Tuyết hơi bất ngờ. Cậu chẳng những là một giáo kỹ, mà còn là một võ tông, hơn nữa lại có Thu Phong Lạc Diệp chưởng ẩn chứa sức mạnh không hề nhỏ.

"Kĩ năng tăng phúc lực lượng." Hàn Phong Tuyết nói thầm một tiếng rồi nhanh chóng điều chỉnh, Thủy nguyên tố điên cuồng tỏa ra, tĩnh mạch toàn thân cũng dường như to lên một chút.

Sương trắng phiêu phù trong không khí... "Hỏa Vụ." Hàn Phong Tuyết quát lớn, gió khẽ thổi qua đẩy làn sương về phía Nhạc Tần.

https://thuviensach.vn

Còn chưa kịp kinh ngạc với chưởng lực của Hàn Phong Tuyết, sương trắng che trời đã tiến tới người hắn, hành động của Nhạc Tần cũng trở nên chậm hơn, sương cũng di động theo hành động của hắn. Hàng lông mày nhíu chặt, nhìn thấy Hàn Phong Tuyết lại tiến tới, hai tay Nhạc Tần nhanh chóng giương lên, ánh sáng trắng ngà lại tỏa ra mạnh mẽ.

"Kĩ năng thiên phú Kim hình xà phược!" Tiếng gầm như sấm rền vang lên, bốn con kim xà chui ra từ người Nhạc Tần nhanh chóng lao về phía Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết vẫn duy trì đà tiến tới, khi kim xà tiếp xúc với trường thương mới phát động kỹ năng Thiểm Thước.

Nhìn thấy Hàn phong Tuyết biến mất, gương mặt Nhạc Tần đông cứng lại, ánh mắt lập lòe ánh sáng, cơ thể cũng hơi co lại, lực nguyên tố cũng tụ lại ở sau gáy, "Kim Cương Thuẫn."

"Tinh Thần Giảo Sát." Hàn Phong Tuyết không ngờ Nhạc Tần phản ứng nhanh vậy. Nhìn thấy một thương này sắp đâm vào không khí liền lập tức sử dụng một kĩ năng thiên phú, trường thương cũng hướng xuống dưới, ánh mắt lăng lệ tỏa ra.

"Bình." Một thương rất mạnh đâm vào sau lưng Nhạc Tần, dù đã bị Kim Cương Thuẫn ngăn trở nhưng nó vẫn đâm vào trong cơ thể, thậm chí dư lực còn đẩy hắn bay đi.

"Khụ khụ.." Nhạc Tần run rẩy ngồi dậy, sắc mặt cũng tái nhợt, máu tươi theo miệng chảy ra, lệ khí trong đôi mắt oán độc khiến da đầu người ta run lên. Hắn đã rất cẩn thận, ngay khi Hàn Phong Tuyết biến mất đã lập tức phóng lực linh hồn ra, mọi thứ chunh quang đều không thể thoát khỏi mắt hắn, cũng suýt làm một thương của Hàn Phong Tuyết đánh trượt. Nhưng ngay khi thấy có thể thoát khỏi nguy hiểm thì tinh thần của hắn lại trở nên hoảng hốt, thậm chí có chút đau đớn, làm hắn không thể tránh né. Nhạc Tần

https://thuviensach.vn

đã bại. Hắn đã thực sự thua dưới tay Hàn Phong Tuyết chưa đầy hai mươi tuổi. Mọi người đều day day mắt xem mình có nhìn lầm không, đến khi xác định rồi thì âm thanh hoan hô lập tức bùng nổ.

Hai mắt Nhạc Lôi trở nên trống rỗng. Ánh mắt hắn nhìn Hàn Phong Tuyết tràn ngập hận ý nhưng cũng vô cùng sợ hãi.

Hàn Phong Tuyết nhìn phản ứng của mọi người rồi cầm trường thương đến gần Nhạc Tần. Hắn nhìn từ trên cao xuống cười lạnh nói:

- Xem ra ngươi không có nhân phẩm tốt lắm nhỉ?

- Được làm vua thua làm giặc, cho ta chết thoải mái đi, con trai ta đã bị phế, mong ngươi cho nó một đường sống. - Cảm thán một câu rồi nét hung lệ trong mắt Nhạc Tần hoàn toàn biến mất, chỉ còn sự cô liêu. Hắn hồi tưởng lại cảnh mình hoành hoành ở Ma Thành mấy chục năm, hiện giờ lại có kết cục thế này. Nhạc Lôi chơi không ít đàn bà, nhưng lại chẳng thể lưu lại đời sau, nghĩ đến đây Nhạc Tần ngửa mặt cười đầy đau khổ,, tiếng cường tràn ngập thê lương.

https://thuviensach.vn

Chương 85: Nữ Nhân

Nhìn vẻ thất thần trong mắt Nhạc Tần, Hàn Phong Tuyết cũng đành thở dài

- Sinh mệnh vẫn chỉ ngắn ngủi như thế, dù cho là cường giả kỹ vương, trước thời khắc kết thúc cũng nào có khác gì thường nhân

- Dù trong lòng có muôn vàn cảm khái nhưng Hàn Phong Tuyết cũng không có ý định nương tay - Nếu đã là kẻ địch thì chỉ có kết cục như vậy mà thôi.

Trường thương hướng thẳng, Hàn Phong Tuyết bắt đầu tích lực - Dù giờ đây Nhạc Tần có vẻ là đã không thể tái chiến thì với tu vi năm sao Kỹ vương thì khó có thể dễ dàng đoán được, vì thế Hàn Phong Tuyết cực kì cẩn thận, nhất định phải một đòn thành công. Không khí bỗng trở nên cực kì nặng nề, dường như mọi người cũng ngừng hít thở để hướng ánh mắt về mũi thương - Trưởng lão Lạp ma hội, Nhạc Tần một đời không có đối thủ cuối cùng sẽ chết như vậy sao.

Đôi mắt mất hồn của Nhạc Tần lúc này bỗng xuất hiện chút thần thái khác - Nơi sâu trong đáy mắt có một hình bóng xinh đẹp ẩn hiện, kéo theo đó là một nụ cười từ tận đáy lòng, ngay cả gương mặt tái nhợt không còn chút máu cũng tươi hẳn lên

- Một giọng nói phiêu đãng lan đi trong không khí:"Viện, ta xin lỗi." Lời vừa dứt hẳn cũng lập tức nhắm mắt lại. Hàn Phong Tuyết thật sự thấy kinh ngacjm không ngờ một người thô bạo như thế lại có thể nói ra những lời ngọt ngào như vậy - Cậu thở dài một tiếng, đúng là ai ai cũng có chuyện xưa. Mũi thương tỏa ra sóng nhiệt, Hàn Phong Tuyết chuẩn bị ra tay.

https://thuviensach.vn

- Không được -

- Hai giọng nói thê lương ẩn nét cầu xin đồng thời vang lên - Một là của Nhạc Lôi, cậu hoàn toàn phớt lờ, nhưng giọng nói còn lại lại khiến cậu bất ngờ, người nói là Lục Tuyết - Trường thương trong tay dừng lại, Hàn Phong Tuyết hương mắt về phía Lục Tuyết đứng cách đó không xa. Không chỉ có Hàn phong Tuyết mà tất cả mọi người trong tiểu đội Bạo Tuyết đều khó hiểu nhìn về phía Lục Tuyết - Chỉ thấy Lục Tuyết quỳ xuống đất, đầu không ngừng đập xuống đất, miệng cũng không ngừng nói,

- Đừng mà. Tiểu đội Bạo Tuyết bên cạnh vẫn ngây ngốc nhìn Lục Tuyết đang khóc giữa đám đông - Một đội trưởng vốn luôn kiên cường mạnh mẽ của bọn họ lại đang bi lụy, chuyện này đối với họ còn khó tin hơn cả việc Hàn Phong Tuyết đã đánh bại Nhạc Tần.

Mà Tàn Nguyệt đứng phía sau Lục Tuyết lại nhanh chóng nhìn ra vài điều, ngay khi trọng miệng Nhạc Tần thốt ra câu "Viện, ta xin lỗi" thì thân thể của Lục Tuyết cũng bắt đầu run lên, sau một hồi đắn đo cuối cùng nàng cũng không nhịn được mà đau khổ bật khóc. Hàn Phong Tuyết nhíu mày nhìn Lục Tuyết đang đau khổ khóc - Cậu nhất thời không biết nên làm thế nào, trường thương đang đâm tới cũng dừng lại trên không - Nhạc Tần mở to hai mắt nhìn Lục Tuyết, ánh sáng trong mắt cũng bắt đầu lưu chuyển, cũng vừa vặn chạm phải ánh mắt của Lục Tuyết - Nhạc Tần tự tay ra lệnh bắt cả tiểu đội Bạo Tuyết, cả quá trình hắn cũng chưa từng gặp một ai trong số họ, càng không gặp Lục Tuyết

- Ngay cả vừa rồi hắn cũng chỉ liếc qua một cái

- Giây phút bốn mắt chạm nhau, Lục Tuyết nhìn Nhạc Tần bằng ánh mắt tràn đầy băn khoăn, còn Nhạc Tần sau khi nhìn thấy ánh mắt và diện mạo của Lục Tuyết thì cả người bắt đầu run lên, hơi thở cũng trở nên nặng nề -

https://thuviensach.vn

-Viện, nàng là Viện - - Nói xong Nhạc Tần dùng hết sức đứng dậy đi về phía Lục Tuyết, mỗi bước đi khiến trái tim hắn càng đập manh hơn - Hàn Phong Tuyết cũng không ngăn cản mà chỉ lặng lẽ theo sát phía sau Nhạc Tần.

-Viện, là nàng sao?

- Hai mắt Nhạc Tần đã đỏ lên, giọng nói cũng tràn ngập yêu thương.

- Ngươi còn nhớ bà ấy sao - Ngươi lấy tư cách gì để gọi tên bà ấy chứ?

- Đôi mắt đỏ rực của Lục Tuyết nhìn Nhạc Tần vừa nói vừa khóc nức nở.

- Nàng... -

- Nhạc Tần nhỏ giọng muốn nói, sau đó ánh mắt lại hiện lên vẻ hân hoan, thân thể càng run lên mãnh liệt - Hắn khó khăn lắm mới thốt ra được một câu: -Con... - con là.. - Nhạc Tuyết. Ánh mắt Nhạc Tần dường như đã xuyên qua không gian để tìm về hồi ức

- Trong một căn nhà nhỏ có một đôi thanh niên nam nữ đang ngồi dựa sát vào nhau ngắm nhìn những bông tuyết đang bay ngoài trời, nét mặt của cô gái vẫn còn hiện lên nét hạnh phúc, một tay xoa nhẹ dưới bụng, ở đó có một sinh mệnh nhỏ bé đang lớn dần -Tần, con của chúng ta sau này sẽ đặt tên là gì? - Cô gái nhẹ nhàng hỏi. Chàng trai choàng tay sang ôm cô gái, tay cũng xoa xoa lên bụng nàng, rồi hắn nhìn cảnh tuyết bay rợp trời trước mắt chậm rãi lên tiếng: -Nếu là con trai thì gọi là Nhạc Vũ, còn con gái thì sẽ gọi là Nhạc Tuyết.

-Ta không phải Nhạc Tuyết, ta là Lục Tuyết - - Câu nói chua xót của Lục Tuyết kéo Nhạc Tần trở về thự tại - Nhìn thấy ánh mắt chứa đầy nét đau thương cùng chân thành của Lục Tuyết thì đáy mắt hắn cũng chợt hiện lên vẻ áy náy.

https://thuviensach.vn

-Con mang họ mẹ cũng tốt, ta cũng không có tư cách gì để con mang họ cha, ta thực sự xin lỗi hai mẹ con con, mẹ con, bà ấy có khỏe không? - Nói xong hai mắt Nhạc Tần tập trung hết vào Lục Tuyết tràn đầy hy vọng.

-Ông còn dám hỏi sao, mẹ ta đã không còn nữa rồi, ngay khi ta mới mười hai tuổi thì mẹ đã bỏ ta mà đi, trước khi mất người mới kể hết chuyện của ông cho ta nghe, bảo ta vào Ma Thành tìm ông

- Thật nực cười là chính ông lại ra tay bắt ta, còn muốn cái mạng này của ta nữa, ta thực sự hận mình không thể một kiếm chém chết ông, tiếc là ta vẫn không thể xuống tay, ai có thể cho ta biết ta phải làm thế nào hay không?

- Lục Tuyết đau khổ gào lên, hai tay bưng lấy mặt ngồi vật ra đất.

Nhạc Tần run rẩy đến nỗi không thể đứng vững được mà ngã lăn ra đất - Hai mắt hắn cũng ngập tràn đau khổ, miệng thì lẩm bẩm:"Viện, nàng đi thực rồi sao..." Lúc này mọi người cũng đã hiểu ra vấn đề nên đành thở dài - Hàn Phong Tuyết không ngờ rằng Lục Tuyết lại là con gái của Nhạc Tần, vậy thì sợ rằng hôm nay chỉ có thể dừng lại tại đây

- Thu trường thương lại, cậu tiến tới bên cạnh Lục Tuyết đồng thời hơi liếc Tàn Nguyệt để nàng tới an ủi Lục Tuyết. -Đây là nhân quả báo ứng sao? Vì sao ông lại không trút hết lên người ta mà lại hại người ta thương yêu nhất cơ chứ? - Nhạc Tần ngẩng đầu thét với trời, hai tay cũng giương lên, nỗi đau ngập trời khiến hắn không thể nào không thét lớn. Lục Viện là người đầu tiên mà hắn yêu thương, cũng là người duy nhất mà hắn từng yêu, từng lời thề non hẹn biển đến nay vẫn còn vang trong trí óc:'Trời dù có sập, tinh này chẳng đổi thay.!' Có điều gia tộc của hắn đã không tiếc thủ đoạn ra tay ngăn trở khiến hắn đành phải rời bỏ Lục Viện - Mười năm sau, hắn kế thừa ngôi vị gia chủ, dùng hết mọi cách để tìm kiếm Lục Viện, nhưng nàng lại như đá chìm vào đáy biển - Suốt mấy chục năm nay, hắn vẫn luôn canh cánh nỗi đau ấy trong tim - Hắn dùng mọi cách để cố gắng

https://thuviensach.vn

quên đi, nhưng có thể sao, vết thương trong lòng ấy mãi mãi chẳng thể nào lành lại. Lê lết về phía Lục Tuyết, Nhạc Tần giơ tay ra sờ về gương mặt Lục Tuyết, nhưng lại bị nàng đẩy ra

- Do dự thêm một lúc, hắn mới rút tay phải của mình về đồng thời giơ lòng bàn tay ra trước mặt, Nhạc Tần tự giễu: -Hai tay nhúng trong máu tanh này sao có thể chạm vào người con gái ta cơ chứ?

-Ta biết con sẽ không tha thứ cho ta nhưng trong người con cũng đang chảy một nửa dòng máu của ta, ta chỉ hi vọng con có thể gọi ta một tiếng cha, có được không? - Nhạc Tần nhìn Lục Tuyết đầy mong đợi. Thấy Lục Tuyết hơi lắc đầu, Nhạc Tần chỉ đành thở dài, đôi mắt lại trở nên vô thần, hắn nhỏ giọng nói:

- Con không muốn nhận người cha này cũng dễ hiểu thôi, là ta có lỗi với mẹ con con, ta chỉ hi vọng con có thể sống tốt." Nói xong Nhạc Tần giơ cao tay lên đập mạnh về phía ngực mình. "Bịch..." Một âm thanh rất nhỏ vang lên, ánh mắt Nhạc Tần hiện lên vẻ giải thoát, hắn nhìn Lục Tuyết nói: - Tuyết, con phải chăm sóc bản thân thật tốt.

- Dứt lời hắn lại nhìn lên bầu trời: - Viện, ta tới tìm nàng đây. "Aaaaaaaaa....." Biến cố bất ngờ xảy ra khiến Lục Tuyết hét lớn, gương mặt tái nhợt, ôm lấy thân thể đang đổ xuống của Nhạc Tần - Nàng vừa khóc vừa nói: -Sao ông lại khổ như vậy, mẹ trước khi chết cũng không hề trách ông một câu, ông lựa chọn gia tộc là việc nam nhân nên làm, nếu không ta sao lại tới tìm ông... Nghe được lời này của Lục Tuyết, ánh mắt đang dần tối đi của Nhạc Tần lại sáng lên một chút, hắn vui vẻ cười:

-Nàng hóa ra vẫn có thể tha thứ cho ta, nhưng ta lại không thể tha thứ cho chính bản thân mình

- Tuyết nhi, con có thể gọi ta một tiếng cha được không?

-Cha.. -

https://thuviensach.vn

- Lục Tuyết gật đầu rồi bi thương cất tiếng gọi Nhạc Tần lại cười, hôm nay là ngày hắn vui vẻ nhất mấy năm gần đây, hắn nhìn Nhạc Lôi đang tiến tới, dùng hết sức nói:

-Tha cho nó... Cánh tay đặt trên vai Lục Tuyết vô lực tuột xuống, Nhạc Tần cũng từ từ nhắm mắt lại, hắn mang theo sự vui vẻ cùng cảm giác giải thoát ra đi. -Cha.... - - Lục Tuyết đau khổ nhắm hai mắt lại, từng giọt nước mắt cũng theo đôi lông mi cong dài chậm rãi rơi xuống đất. Nhạc Lôi nhận lấy Nhạc Tần trong tay Lục Tuyết - Hắn ôm lấy thi thể đang lạnh dần quay người rời đi

- Trải qua chuyện hôm nay hắn đã không còn như trước

- Hàn Phong Tuyết cũng không hề ngăn cản vì đã coi hắn là ca ca của Lục Tuyết. Mọi người đều không ngờ được chuyện sẽ kết thúc thế này, nhưng trận chiến lúc nãy đã ghi sâu trong lòng họ, ai nấy đều mang theo sự thỏa mãn rời đi. Tiểu điêu rít lên, trước mặt nó là thi thể của Hỏa Vân báo. Mấy người Hàn Phong Tuyết thì cúi đầu im lặng đứng bên cạnh Lục Tuyết để an ủi nàng.

https://thuviensach.vn

Chương 86: Quay Về Đế Đô

Việc hết người tan, sau một lúc lâu sau Lục Tuyết mới lại ngẩng đầu, thấy đám người Hàn Phong Tuyết vẫn đứng đó thì nàng gắng gượng cười nhưng sắc mặt vẫn vô cùng tái nhợt, giọng nói cũng khàn đi:

-Yên tâm, ta không sao đâu. - Hàn Phong Tuyết thờ dài vỗ nhẹ lưng Lục Tuyết rồi ôn tồn bảo:

-Đừng tự làm khổ mình.

Nàng gật nhẹ đầu nhìn lại Hàn Phong Tuyết nói:

-Tuyết Phong, cảm ơn huynh - Dường như lại nghĩ tới điều gì khác nên sắc mặt nàng cũng tập trung hẳn lên.

-Cô và Tiểu Nguyệt mau đi đi, e là người của Lạp ma hội sẽ nhanh chóng tới đây thôi.

- Ừ - Lục Tuyết đã hoàn toàn quên mất điều này, Nhạc Tần là trưởng lão của Lạp ma hội, sợ rằng họ sẽ không chịu bỏ qua.

-Vậy cô có dự tính gì cho sau này chưa?- Hàn Phong Tuyết nhìn đôi mắt vô hồn của Lục Tuyết mới lo lắng hỏi.

Hàn Phong Tuyết vừa hỏi thì Lục Tuyết cũng chìm trong suy tư, nụ cười khổ cũng theo đó hiện lên, nàng chua sót đáp:

-Ta có thể tính được gì, đi bước nào thì hay bước nấy thôi.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt của Lục Tuyết khiến Hàn Phong Tuyết cảm thấy rất đau lòng. Sau một lúc, dường như không nghĩ ra mình nên làm gì cho phải nên cậu lắc nhẹ đầu một cái. Cậu vẫn còn nhớ rõ ngày đó bản thân cậu đã tuyệt vọng như thế nào, cậu tin rằng lúc này Lục Tuyết cũng chẳng thoải mái hơn cậu là bao. Mấy chàng trai trong tiểu đội Bạo Tuyết cũng tỏ ra lo lắng, ngay cả những người vốn dĩ luôn phóng khoáng như họ lúc này cũng không biết nên làm gì.

-Tuyết tỷ, hay là tỷ đi cùng hai người tụi muội đi. – Tàn Nguyệt đứng bên cạnh chợt nghĩ ra một chủ ý nói với Lục Tuyết.

-Hả? – Lục Tuyết ra vẻ sửng sốt, trong lòng cũng có chút dao động. Không rõ vì sao nàng lại có chút hi vọng với lời đề nghị của Tàn Nguyệt, nàng nhìn Tàn Nguyệt rồi lại quay sang nhìn Hàn Phong Tuyết.

-Haiz... – Hàn Phong Tuyết thở dài một cái, nhìn ánh mắt của nàng hướng về phía cậu đầy mọng đợi khiến cho cậu không biết làm thế nào cho phải nên liền gật đầu một cái rồi nhìn Lục Tuyết khích lệ.

Tranh đấu trong lòng một lúc, cuối cùng sự ngượng ngùng cũng chiến thắng, nàng cúi đầu ừ một tiếng rất nhỏ.

Tàn Nguyệt vui vẻ nở nụ cười, sau khi biết chuyện Viên Mộng Dao phản bội Hàn Phong Tuyết, nàng biết cậu tuy không nói ra ngoài nhưng trong lòng vẫn còn nhiều vướng mắc, nàng thực sự muốn giúp cậu gỡ bỏ đi những vướng mắc ấy. Nàng đẩy Lục Tuyết cho Hàn Phong Tuyết cũng vừa hay tiện cả đôi đường.

Hàn Phong Tuyết lại không hề biết tính toán trong lòng của Tàn Nguyệt, sau khi cậu bị Viên Mộng Dao phản bội cũng đã không còn muốn đoái hoài gì đến chuyện đó nữa, ngay cả với Lục Tuyết cậu cũng chỉ coi như một người bằng hữu.

https://thuviensach.vn

Đại hán của tiểu đội Bạo Tuyết thấy Lục Tuyết gật đầu đồng ý thì cũng hít mạnh một cái, trong mắt cũng tràn đầy lưu luyến. Mấy năm trời ngày ngày sống chung nên cũng sinh ra chút tình cảm. Lục Tuyết làm gì mà không hiểu tâm trạng của họ, nàng cũng rât quyết luyến nhìn họ rồi nhẹ nhàng nói:

-Lần này chúng ta có thu hoạch không tệ, các ngươi cũng không cần phải lập tức đi Lạc Nhật sơn mạch mạo hiểm nữa, cứ đi tìm vài cô gái vui chơi dăm ba hôm đi. Lạp ma hội cũng sẽ không tìm các ngươi để gây phiền phức đâu.

Trong tay Hàn Phong Tuyết cũng xuất hiện một sấp tiền, cậu đưa cho từng người trong tiểu đội Bạo Tuyết rồi nói:

-Nếu coi ta là huynh đệ thì nhận lấy, cứ nghe đội trưởng của các ngươi đi tìm vài cô nương vui chơi đi. Nếu có chuyện gì thì cứ đến học viện Diệu Huy ở đế đô tìm ta.

Người của Bạo Tuyết tiểu đội nhận tiền của Hàn Phong Tuyết xong đều cảm thấy vô cùng buồn bã.

-Tốt rồi, các ngươi cũng không cần như vậy, cũng không phải là không bao giờ gặp lại, không chừng một ngày nào đó ta sẽ mang đội trưởng của các ngươi quay về. - Hàn Phong Tuyết sảng khoái cười lớn rồi lần lượt ôm từng người trong tiểu đội Bạo Tuyết.

Chia tay tràn ngập cảm xúc, không lâu sau Hàn Phong Tuyết, Tàn Nguyệt, Lục Tuyết cưỡi tiểu điểu bay về Lạc Nhật sơn mạch. Vừa nãy tiểu Bạch có truyền âm cho Hàn Phong Tuyết bảo mau tới tìm nó.

Đế đô vẫn đông vui như thế, mỗi ngày lại không ngừng truyền đi vô số tin lớn nhỏ, mà tin lớn nhất chắc chắn là sinh nhật của công chúa Ngao Nguyệt của đế quốc vào ba ngày sau. Nguyệt công chúa năm nay vừa tròn

https://thuviensach.vn

hai mươi tuổi, đứa vua tuyên bố đại xá thiên hạ để chúc mừng khiến cho người khác không ngừng cảm thán về ví trí của nàng trong lòng người.

Ngoại trừ việc đó thì nghe nói Nguyệt công chúa còn muốn tổ chức một yến hội lớn để chiêu đãi tất cả những thiếu niên anh tài, thậm chí cả những người có tài mà không phải quý tộc cũng được mời. Mục đích của yến hội có vẻ không chỉ đơn giản như thế, ai cũng biết công chúa năm nay hai mươi tuổi cho nên có rất nhiều lời đồn rằng nàng tổ chức yến hội là để kén phò mã.

Vô số lời đồn truyền đi khắp đế đô. Hàn Phong Tuyết vừa quay về đây thì đã nghe được mọi người không ngừng bàn luận, rất nhiều thanh niên trẻ tuổi anh tài, nhất là những người có vẻ ngoài không tồi hoặc tu vi cao đều ra sức hoạt động mong được chú ý, nói không chừng lúc nào đó lại có thể nhận được thiếp mời của công chúa.

Các thanh niên quý tộc trong đế đô lại không ngừng cố gắng, hoặc là bổ sung tri thức, hoặc tăng cao thực lực.

Lục Tuyết còn chưa thoát được nỗi đau, suốt dọc đường nàng cũng rất ít nói, thi thoảng lắm mới cười gượng khiến người khác cũng đành chịu. Có điều sự phồn hoa của đế đô cũng làm nàng chú ý một chút.

-Tuyết tỷ, tỷ có nghĩ tới việc gặp Nguyệt công chúa trong lời đồn của mọi người không? - Nhằm làm thân nên mấy ngày nay Tàn Nguyệt không ngừng tìm trăm phương ngàn kế trêu chọc Lục Tuyết nhưng cũng chẳng thu được chút kết quả gì.

Ánh mắt hơi lóe lên, Lục Tuyết chậm rãi lắc đầu.

“Haiz...” Lại gặp trở ngại, Tàn Nguyệt đúng là hết cách.

-Vậy tỷ có biết quan hệ giữa Nguyệt công chúa và thiếu gia không? - Tàn Nguyệt không chịu bỏ cuộc tiếp tục hỏi.

https://thuviensach.vn

Lục Tuyết ngẩn người liếc Hàn Phong Tuyết, nàng nhìn Tàn Nguyệt tò mò hỏi:

-Quan hệ gì?

-Ha ha... -Cuối cùng cũng thành công khiến Tàn Nguyệt không nhịn được cười to đáp lại: - Muội cũng chỉ biết Nguyệt công chúa có quan tâm ai đó, nếu Tuyết tỷ thực sự muốn biết thì cứ hỏi người đó đi. - Tàn Nguyệt nhếch mắt về Hàn Phong Tuyết đối diện để gạ Lục Tuyết.

Hàn Phong Tuyết hơi bực mình, suốt đường Tàn Nguyệt lần lượt kể hết chuyện của cậu ra. Cậu cảm thấy lúc này mình đã chẳng còn chút bí ẩn nào với Lục Tuyết, nhưng cũng chẳng làm được gì Tàn Nguyệt cả.

Nghe vậy ánh mắt Lục Tuyết bỗng hơi dao động nhưng lập tức lại trở lại như bình thường. Cuối cùng nàng vẫn chỉ lắc đầu.

Tàn Nguyệt di di bàn chân, gương mặt cũng đỏ lên.

Hàn Phong Tuyết cũng đành cười khổ nghĩ:"Thời gian có lẽ sẽ làm vết thương phai nhạt."

Tìm một gian khách điếm sang trọng để Lục Tuyết nghỉ chân, sau đó lại đưa nàng đi dạo chơi khắp đế đô, đến tận đêm mới quay về. Hàn Phong Tuyết xếp bằng ngồi trong phòng, nguyên tố quanh thân cũng không ngừng cuộn tròn thành một cơn lốc nhỏ rồi theo toàn thân đi vào cơ thể Hàn Phong Tuyết. Trong tinh thần, năm khối thủy tinh nguyên tố cũng chậm rãi ổn định xoay tròn, không lâu sau nguyên tố thủy tinh Thủy lấp lánh một chút rồi bắt đầu tăng tốc xoay tron bằng tốc độ mắt thường cũng có thể thấy.

Hàn Phong Tuyết mở hai mắt thở dài một cái, ánh sáng ngũ sắc cũng theo miệng tràn ra rồi tan biến trong không khí. Mấy năm nay mỗi ngày Hàn Phong Tuyết đều không ngừng tu luyện, cũng chính sự kiên trì này mới

https://thuviensach.vn

khiến cậu có thể đi từng bước tới ngày hôm nay, có thể nói, mỗi phần tiến bộ đều dùng mồ hôi đổi lấy.

Thấy thực lực của mình có chút tăng tiến Hàn Phong Tuyết hài lòng cười rồi mới bắt đầu đi ngủ.

https://thuviensach.vn

Chương 87: Sinh Thần Của Nguyệt Công Chúa

Ánh hừng đông buông xuống xóa dần đi bóng đêm, Hàn Phong Tuyết đang ngủ say cũng tỉnh giấc. Cậu đi ra ngoài khách điếm hít sâu một hơi rồi vặn người, cảm thấy vô cùng thoải mái.

-Đến chỗ sư phụ trước đã – Nghĩ vậy cậu rảo bước nhanh hơn, cái bóng cũng di chuyển theo, thoáng chốc đã không còn thấy đâu nữa.

Sáng sớm ở Long Phụng Tề Vũ rất yên tĩnh, nhưng đám hạ nhân đã thức dậy và bận rộn làm việc từ rất sớm, họ thấy Hàn Phong Tuyết đến ai nấy đều nhiệt tình chào hỏi, Hàn phong Tuyết cũng vui vẻ đáp lễ.

-Sư phụ, con đã về rồi. – Còn chưa đi đến cửa, Hàn Phong Tuyết đã cất tiếng gọi.

Âm thanh kinh ngạc vang lên, Sài lão cũng chậm rãi đi từ trong phòng ra, thấy gương mặt của Hàn Phong Tuyết đã có thêm chút cương nghị và quyết đoán, Sài lão hơi hé miệng cười.

-Không tồi, thời gian đi lịch luyện (vừa đi du ngoạn vừa tu luyện) này cũng không hề lãng phí. - Sài lão gật đầu ân cần nói.

-Sư phụ, người nhìn xem – Hàn Phong Tuyết phất tay, Tiểu Bạch lập tức xuất hiện trước mắt Sài lão.

Nhìn Băng Phách hồ trắng muốt trước mắt Sài lão cũng hơi giật mình, ông quan sát một lúc rồi mới nghi ngờ hỏi:

-Đây là Băng Phách hồ?

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết gật đầu đáp:

-Sư phụ, Tiểu Bạch cũng đã ký kết khế ước với con rồi.

-Tiểu tử nhà ngươi thật là may mắn. –Sài lão lắc đầu cười: -Vận số quá tốt khiến người khác ghen tỵ, ngay cả loại ma thú quý hiếm như Băng Phách hồ cũng bị ngươi gặp được, lại còn ký kết được khế ước nữa.

Hàn Phong Tuyết gãi đầu cười ngốc. Dù cho cậu luôn tỏ ra quyết đoán ở bên ngoài thế nào thì vẫn luôn cảm thấy mình chỉ là một thằng nhóc trước mặt Sài lão. Cảm giác này không thể nói cho rõ được, cũng như đứa con bên cạnh cha mẹ trong gia đình ấm áp, mặc kệ có gì bôn ba bận rộn thì cũng để lại đằng sau, thỏa mãn hưởng thụ tình thân. Trong cảnh cha chỉ còn lại tàn hồn, mẹ thì lại không rõ tung tích thì cậu lúc này thật sự đã coi Sài lão như cha mẹ, còn mình thì mãi mãi là một đứa trẻ không chịu lớn.

-Lại đây, đàn thử một khúc xem có tiến bộ gì không. - Sài lão chỉ vào ghế nói với Hàn Phong Tuyết

- Vâng! Hàn Phong Tuyết lấy Phi Tuyền Độc U ra, hai mắt hơi khép lại để bản thân hòa dần vào trong tiết tấu.

Hàn Phong Tuyết nhớ lại những điều xảy ra trong Lạc Nhật sơn mạch, nhớ tới Nhạc Tần, nhớ tới câu chuyện cũ kia, nghĩ về quan hệ của Lục Tuyết và Nhạc Tần cùng những ân oán tình thù đan xen phức tạp. Cuối cùng cậu lại nghĩ về cha mẹ của mình.

-Hỏi thế gian tình ái là chi, mà đôi lứa thề nguyền sống chết.

Đàn hết, Hàn Phong Tuyết từ từ mở mắt ra, cũng lập tức thấy nét hân hoan trong mắt Sài lão.

-Tốt lắm, cầm nghệ của con lại có tiến bộ, xem ra con cũng không lười biếng.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết cười cười. Nếu như có thể lợi dụng tốt cầm kỹ để công kích thì tuyệt đối sẽ không thể tưởng tượng nổi, điều tốt như thế thì sao cậu có thể lười biếng được.

Nói chuyện thêm một lúc Hàn Phong Tuyết mới trở về học viện Diệu Huy. Cậu giờ đây cũng không chỉ có một sư phụ.

Hàn Phong Tuyết tới gặp viện trưởng để hỏi về những thắc mắc trong quá trình tu luyện, nhưng cậu cũng không kể về Băng Phách hồ bởi không thể giải thích nổi việc mình có thể kí kết khế ước với hai ma thú.

“Lần sau phải tìm cơ hội để nói với sư phụ vậy.” Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ vậy, dù cho cậu có cảm tình sâu đậm với Sài lão thì cũng không thể bên nặng bên nhẹ được.

Lúc đến học viện Hàn Phong Tuyết cũng dẫn Lục Tuyết theo, cậu cũng đặc cách để nàng thành một đệ tử của giáo kỹ hệ, dù sao thì với thân phận trưởng lão thì chút quyền ấy Hàn Phong Tuyết vẫn có, huống chi sau khi nói với Tiết Hằng về thực lực của Lục Tuyết thì y cũng không có ý kiến gì. Dù cho tu vi của Lục Tuyết có chênh lệch rất lớn với Hàn Phong Tuyết, nhưng làm gì có mấy người quái thai như cậu, nếu chỉ so với người thường thì trình độ của Lục Tuyết cũng không hề thấp rồi.

Giáo kỹ hệ thì không có vấn đề gì nhưng Kỵ sĩ hệ lại nổi sóng vì Tàn Nguyệt. Tuyết điêu, ma thú cấp năm, Tàn Nguyệt vốn không hề nổi bật sau một thời gian biến mất lại có một ma thú cấp năm làm vật cưỡi, điều này khiến Kỵ sĩ hệ hoàn toàn sôi trào, vô số ánh mắt hâm mộ cũng theo đó hướng về Tàn Nguyệt. Cứ vậy cũng chẳng còn mấy ai dám đụng đến Tàn Nguyệt nữa, ma thú cấp năm đấy, không thể coi thường được đâu.

Có điều cơn sóng này cũng nhanh chóng lặng đi, nguyên nhân cũng vì sinh nhật Nguyệt công chúa của đế quốc cũng đã tới. Trong học viện cũng

https://thuviensach.vn

bắt đầu ồn ào hẳn lên, có điều có vô số chàng trai thất vọng ủ rủ bởi thứ họ luôn mong đợi là thiệp mời lại mãi không thấy xuất hiện.

- Ngươi có nghe được tin gì không, hình như ba học viện khác đều có rất nhiều thiệp mời.

- Ừ, chắc chắn là có nghe rồi, có rất nhiều học viên đã nhận được thiếp của công chúa, nhưng học viện chúng ta lại hình như không hề có.

- Haiz, không có cách nào, ai bảo học viện chúng ta thấp kém, có lẽ trong mắt nhiều người cũng đã xóa tên chúng ta ra khỏi tứ đại học viện, làm gì còn để ý tới Diệu Huy này chứ.

-Ta không đồng ý với câu này, không thấy ở đây còn có ta sao, ngọc thụ lâm phong, anh tuấn tiêu sái, lại có thực lực phi phàm, không phải không có thiếp mà chỉ là chưa tới lúc mà thôi.

- Ngươi thôi đi, vênh váo như vậy thì đánh thắng ta đi rồi nói, may ra chỉ có Tuyết Phong ở giáo kỹ hệ là có cơ hội.

- Đúng, nghe nói hắn mới mười bảy nhưng đã là trưởng lão học viện rồi, người so với người đúng là tức chết mà, đời này ta có thể làm trưởng lão học viện thì cũng đủ rạng rỡ tổ tông rồi.

Hai người nhắc tới Hàn Phong Tuyết thì mặt cũng tràn đầy vẻ hâm mộ, họ vốn luôn có khát vọng với thực lực, lại rất tôn sùng cường giả. Có điều cách đó không xa có một thanh niên lắc đầu cười, chính là Hàn Phong Tuyết. Không lâu trước đây cậu đúng là có nhận được thiếp mời nhưng kẻ vốn chẳng để ý tới lễ nghi quý tộc như cậu thì cũng không hề có hứng thú gì với yến hội, chỉ là cậu có nhận ơn của Ngao Nguyệt nên nếu không đí thì có phần quá kiêu căng.

Đêm đến, một người tĩnh lặng ngồi khoanh chân dưới ánh trăng trong rừng cây để cảm ngộ lực linh hồn. Trong việc tu luyện linh hồn, cậu không

https://thuviensach.vn

hề dám lười biếng bởi nó chứa hi vọng sống lại của cha cậu. Nhưng không có phương pháp tu luyện cụ thể nên không thể nào nhanh chóng tu được thành quả, chỉ đành dựa vào sau khi tăng cấp để linh hồn từ từ tăng trưởng. Điều này cũng không khiến Hàn Phong Tuyết buông bỏ hi vọng, mỗi ngày trước khi tu luyện cậu đều cố gắng thử nâng lực linh hồn lên trước tiên, dù chưa bao giờ thu được kết quả gì thì cậu vẫn kiên trì.

Còn một điều nữa, hình như Hàn Phong Tuyết cũng đã quên mất, là việc phát triển của linh hồn cũng có liên quan tới luyện đan sau này của mình, chỉ là cậu đã sớm bỏ việc đó sang một bên nên hoặc có thể nói là cậu quá bận rộn không có thời gian để nghĩ tới bởi ngay lúc này vẫn còn rất nhiều điều cậu vẫn chưa hoàn thành.

.....

Hai ngày sau, đám quý tộc và thiên tài đều trở nên điên cuồng. Hôm nay là sinh nhật của Nguyệt công chúa nên nhất định sẽ là một ngày không hề bình thường.

Tất cả mọi người đều biết, Nguyệt công chúa vốn dĩ xinh đẹp, xuất thân lại cao quý, thiên phú trong tu luyện hay quyền mưu đều hơn hẳn đàn ông, đúng là bậc cân quắc sánh ngang hàng tu mi nam tử. Mà hôm nay nàng lại có thể lựa chọn bạn đời của mình, điều này là quá đủ để cho đế quốc trở nên hỗn loạn

https://thuviensach.vn

Chương 88: Cao Thủ Của Tam Đại Học Viện

Trời nóng như lửa, mặt trời rực rỡ treo trên cao như một lò lửa nướng khắp trời đất nhưng lòng nhiệt tình của mọi người cũng không vì thế mà bị ảnh hưởng. Trên khắp đường lớn của đế đô xe ngựa qua lại tấp nập như nêm cối. Tất cả đều chỉ hướng về một phía, đó là nơi tập trung quyền lực của cả đế đô, Hoàng cung.

Đại đội sĩ binh đươc vũ trang được điều động khắp các con đường lớn để duy trì trật tự. Dựa theo sự coi trọng của hoàng cung này thì có thể thấy được hoàng thượng quan tâm vị công chúa này thế nào.

Thấy sự đông đúc của đế đô Hàn Phong Tuyết chỉ đành thở dài.. Trời đất rộng lớn, ai không vì lợi, từ xưa đến nay làm gì có có kẻ nào thoát khỏi ham muốn truy cầu danh lợi đâu. Hàn Phong Tuyết mặc một bộ quần áo rất đơn giản đi về hoàng thành của đế quốc. Hắn cũng muốn biết hoàng thành của một trong bốn đại đế quốc rốt cuộc là như thế nào.

Tuy chưa từng tới Hoàng thành nhưng Hàn Phong Tuyết cũng biết đại khái phương hướng nên cậu cũng không hề vội vàng đi mà chỉ nhàn nhã tản bộ trên đường để thưởng thức phồn hoa của đế đô.

Hoàng thành có chu vi trăm dặm cũng không hề có một kiến trúc nao khác, toàn bộ thành đều được dùng đá xanh lát thành quảng trường vô cùng rộng lớn.

Khi còn cách mười dặm thì Hoàng thành đã xuất hiện trong mắt Hàn Phong Tuyết, dù cậu đánh giá rất cao nơi này nhưng đến khi nhìn thấy thì vẫn cảm thấy kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Quanh thành là một con sông rộng trăm trượng, trên đó có ba cây cầu treo, tiếp đó là cánh cửa thành tử kim của thanh đồng, rất nặng nề và cổ kính. Tường thành cao mấy chục trượng nhưng cũng chẳng hề che được bên trong theo kiểu cầu thang, từ gần tới xa, như những con sóng trong biển lớn, một tầng lại cao hơn một tầng.

Bên con sông bảo vệ ngoài thành có rất nhiều cung nữ đang đứng làm nhiệm vụ nghênh đón, toàn thân họ cũng mặc quần áo lộng lẫy, dung mạo cũng thuộc hàng tốt nhất, chỉ cần đưa thiệp mời ra là sẽ có người dẫn vào trong cung.

Thấy Hàn Phong Tuyết cùng mấy người khác đi tới lập tức có vài cung nữ tiến lên mỉm cười chào đón khiến người ta vô cùng thoải mái.

-Thiếu gia, mời ngài lấy thiệp mời ra. - Một cung nữ hơi cúi đầu cười hỏi với vẻ tôn trọng. Nếu so với người khác thì quần áo Hàn Phong Tuyết mặc rất bình thường nhưng cung nữ đó cũng không hề thấy có chút gì khác lạ.

Hàn Phong Tuyết cho tay vào túi lấy ra một tấm thiếp tử kim, cung nữ nhìn một chút rồi hơi mỉm cười ra động tác mời.

- Thiếu gia, mời theo tì nữ.- Dù nói là mời Hàn Phong Tuyết đi theo nhưng đến khi cậu đi nửa bước thì nàng mới bước theo.

Mấy người khác cũng hoàn thành xong thủ tục để chậm rãi tiến tới cầu treo.

-Đợi chút - Đúng lúc Hàn Phong Tuyết tiến tới cầu treo thì một giọng nói lạnh lùng vang lên ở đằng sau.

Cậu nhíu mày lại nhìn thanh niên vừa mở miệng. Đối phương mặc một bộ đồ trắng theo kiểu quý tộc, thân người thon dài, trên gương mặt không

https://thuviensach.vn

những anh tuấn còn có đôi phần xinh đẹp, khí thế quý tộc cũng như có như không khiến người khác phải xấu hổ.

-Có chuyện gì sao? - Hàn Phong Tuyết thản nhiên đáp lại.

Thanh niên bước nhanh tới bên Hàn Phong Tuyết. Hắn ngẩng cao đầu, ánh mắt hơi liếc qua Hàn Phong Tuyết tràn ngập khinh thường. Hai người phía sau tựa hồ rất e ngại thiếu niên này nên đợi đến khi hắn đi qua rồi mới dám tiếp tục cất bước.

Trong mắt lóe lên sắc lạnh, Hàn Phong Tuyết cũng hơi khó chịu. Cung nữ bên cạnh hơi áy náy nhưng cũng không làm gì.

“Cung đình nội viện quả là nơi cực kì tôn trọng đẳng cấp.” Hàn Phong Tuyết trong lòng có chút cảm khái, đồng thời những người khác cũng lần lượt đi theo thứ tự, xem ra là có rất nhiều chú ý ở bên trong.

Đi vào trong Hoàng thành thì tầm mắt cũng mở rộng hẳn lên, ánh xanh của đá lát trải rộng khắp các con đường, bốn phía cũng vô cùng thoáng đãng.

Liên tục rẽ trái ngoặt phải, Hàn Phong Tuyết cũng thấy ong cả đầu, vòng vo suốt một lúc mà vẫn chưa tới nơi cần đến.

Thêm một lúc nữa cung nữ mới đưa Hàn Phong Tuyết tới một đại viện hào hoa yên tĩnh.. Vừa tới cửa thì lập tức có một cung nữ khác đến thay thế, người vừa dẫn đường cũng quay đầu ra ngoài thành đón khách.

Trong đại viện như một thế giới khác, giả sơn nối liền, cầu nhỏ qua sông, đủ loại hoa cỏ muôn màu khiến cả đại viện như mộng như ảo.

Tiếp tục đi trên hành lang, qua mười tám lần rẽ thì cung nữ đưa Hàn Phong Tuyết tới một đại sảnh được đúc thành từ Thanh Điền ngọc đủ chứa cả vạn người. Bên trong cũng bày rất nhiều bàn với vô số các loại mỹ thực.

https://thuviensach.vn

Trong sảnh có người đang ngồi nói chuyện, lại có người khác đứng bàn tán, nhưng trên mặt tất cả họ đều có vẻ hưng phấn.

Hàn Phong Tuyết tiến vào đại sảnh thì cung nữ cũng chậm rãi lui ra. Hàn Phong Tuyết tùy ý ngồi xuống một cái ghế đồng thời lấy vài món ăn trên bàn để thưởng thức.

Nơi này hiện tại đã có mấy trăm người, Hàn Phong Tuyết có vẻ hơi khác, ngoài diện mạo anh tuấn thì quần áo lại quá bình thường, hơ nữa lại đi một mình (cậu cũng là người duy nhất ăn) nên đã thu hút rất nhiều sự chú ý, có điều trong những ánh mắt ấy đều là sự khinh miệt.

- Không biết là kẻ quê mùa nào đây, Nguyệt công chúa sao lại mời người như vậy chứ. - Một người khinh thường nói, hắn cũng không nén giọng nên trong sảnh nhất thời vang lên một tràng cười, điều này cũng tạo nên chút vui vẻ cho bầu không khí nhàm chán này.

“Lại có kẻ tự cho mình là thanh cao!” Hàn Phong Tuyết nghĩ thầm trong lòng:”Không hiểu sao Nguyệt công chúa lại mời người như thế.”

Ngày càng có nhiều người tới, nhưng tất cả đều giống nhau đi tìm người nói chuyện, cũng không hề gặp ai ở một mình như Hàn Phong Tuyết cả.

Đúng lúc này có ba người thanh niên đồng thời đi vào đại sảnh, lập tức sự ồn ào trong sảnh cũng nhỏ dần đi.

Trong lúc ba người kia xuất hiện Hàn Phong Tuyết cũng có chút cảm ứng nên kinh ngạc ngẩng đầu nhìn họ. Cậu cũng nhận ra khí tức đó là của những người cao thủ cùng cấp.

Người bên trái có vẻ rất to lớn, như một tòa núi vậy, nếu đè lên người thì khó mà đứng lên nổi.

https://thuviensach.vn

“Đó là một kỵ sĩ! Hơn nữa còn là kỵ sĩ cấp lăm.” Hàn Phong Tuyết lập tức đưa ra phán đoán.

Người đi giữa lại hơi gầy gò, như thể rất yếu đuối, nhưng nếu cẩn thận cảm giác thì hắn như một thanh kiếm sắc bén đang nằm trong vỏ.

“Là kiếm tông!” Kiếm tông là một kiểu song hành cùng Võ tông, đây là lần đầu tiên Hàn Phong Tuyết thấy một kiếm sĩ như vậy.

Còn người bên phải lại cho Hàn Phong Tuyết cảm giác quen thuộc, không nghi ngờ gì nữa, đó là một giáo kỹ, một giáo kỹ có tu vi Kỹ Vương.

Ba người đột nhiên xuất hiện lại khiến mọi người có phản ứng như thế nên Hàn Phong Tuyết lập tức đưa ra phán đoán về thân phận của họ:”Nhất định là cao thủ của ba học viện còn lại, hơn nữa còn là cao thủ đỉnh cấp.”

https://thuviensach.vn

Chương 89: Yến Hội Ở Hoàng Thành

Cảm giác được ánh mắt của Hàn Phong Tuyết nên ba người cũng đồng thời nhìn lại, nhưng cũng chỉ là lướt qua một chút rồi lại rời đi bởi vì cậu là kiêm tu giáo kỹ và võ giả, khí tức tỏa ra cũng cực kì bình thường, hơn nữa lại có ý che giấu không lộ ra ngoài, ngay cả Sài lão trước đây cũng không nhận ra được tu vi võ giả của cậu nữa là.

Mà ba người họ lại không hề ẩn giấu khí thế, cũng không ai phục ai nên vẫn ngầm đấu đầu với nhau. Ngay khi ba người này vào trong sảnh thì trong một góc cũng có một luồng khí thế cường đại dần đần tăng lên, tới khi không hơn kém là mấy mới ngừng lại. Ba người đồng thời chuyến ánh mắt về hướng đó, trong mắt cũng hiện lên vẻ khiêu khích.

Hàn Phong Tuyết cũng cảm nhận được nên quay qua nhìn. Cậu lập tức giật mình vì đó chính là người đã kêu cậu dừng lại ở cầu treo.

“Khó trách sao lại kiêu ngạo như vậy, hóa ra là cũng có chút thực lực.” Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ nhưng cũng không hề e ngại vấn đề đó, cậu chỉ kinh ngạc vì không thể nhận ra thứ đối phương tu luyện là gì. “Chẳng lẽ là... “ Hàn Phong Tuyết hơi không dám tin vào phán đoán của bản thân.

Ba người đó đều nhếch mép nhìn nhau một chút rồi phân ra ba hướng rời đi. Ở mỗi nơi họ tới đều có người tiến tới đón tiếp, có lẽ là người cùng học viện.

- Thú vị thật, Ngao Nguyệt đúng là rất có thể diện, người mời đến không phải là quý tộc giàu có mà lại là cao thủ của ba đại học viện.- Đại sảnh gần nghìn người, trừ bỏ một số ít thì không có một ai có tu vi dưới kỹ tông cả.

https://thuviensach.vn

-Nguyệt Công chúa giá đáo. - Âm thanh vang lên từ bên ngoài đại sảnh lập tức khiến nơi đây trở nên yên lặng.

Ngao Nguyệt cũng không mặc thứ gì quá sặc sỡ mà chỉ có chút đồ đơn giản là một chiếc váy xanh lam tôn lên dáng vẻ hoàn mĩ của nàng, cả người cũng toát ra vẻ vô cùng xinh đẹp. Hai bên của nàng có năm thiếu nữ cũng cực kì xuất chúng, trong đó có cả Nhạc Linh, hắn là bằng hữu của Ngao Nguyệt.

Khi Ngao Nguyệt tiến vào đại sảnh cũng dường như sáng hẳn lên bởi vô số ánh mắt rực lửa nhìn chăm chăm về nàng.

Ngao Nguyệt chậm rãi đi về chỗ chủ vị rồi khẽ mỉm cười nói:

-Các vị đã có lòng tới tham dự sinh nhật của Ngao Nguyệt này, ta rất lấy làm cảm tạ!

Mọi người cũng vội vàng đáp lễ:

“Công chúa khách khí rồi...”, “Công chúa đúng là tiên tử hạ phàm!” Đủ loại ngôn từ tâng bốc cũng liên tiếp vang lên.

Hàn Phong Tuyết cũng đứng lên mỉm cười đồng thời gật nhẹ đầu đáp lễ, động tác đơn giản này cũng không khiến người khác chú ý.

Ngao Nguyệt vỗ tay một cái lập tức có rất nhiều cung nữ đi vào thu dọn đồ ăn trên bàn, rồi lại mang trang sức đến sắp đặt ở từng góc, cuối cùng mới đem đồ ăn mới tiến vào, có điều đó đều là đồ lạnh.

Sắc màu rực rỡ của ngọc thạch, mã não khiến đại sảnh rực rỡ hẳn lên khiến nơi đây càng giống như trong mộng ảo. Trước mặt Ngao Nguyệt là vô số phỉ thúy, trân châu xếp thành bậc thang, ở trên đỉnh lại có một bông hóa tử kim thanh nhã, đó cũng là quốc hoa của Sí Nhiệt đế quốc.

https://thuviensach.vn

Ngao Nguyệt nhẹ bước lên thang châu báu rồi cầm đóa hoa tử kim lên tay, sau đó lại nở ra một nụ cười mê người bước xuống khỏi bậc thang, ngay lập tức có người tiến tới cất thang đi

“Trước có nghe nói qua nhưng không ngờ được là yến hội của hoàng tộc lại xa hoa đến mức này.” Thấy trình tự rắc rối đó Hàn Phong Tuyết có chút cảm khái trong lòng.

- Ai muốn giúp Nguyệt công chúa xinh đẹp đội hoa lên nào.- Nhạc Linh bên cạnh mỉm cười hỏi mọi người.

Lời vừa dứt thì có vô số người bước lên để đến gần Nguyệt công chúa, có điều cái này cũng cần có thực lực, bởi dù là ai muốn đạt được vinh quang này thì cũng phải đón nhận khiêu chiến của mọi người, đến khi không còn ai khiêu chiến nữa mới thôi, lúc đó mới coi như đủ tư cách làm người đội hoa lên cho công chúa.

Chính vì cái gọi là ‘Thương đả xuất đầu điểu’ nên dù ai cũng muốn tiến tới nhưng không ai dám lên tiếng cả.

Đại sảnh lớn như vậy lại đột nhiên trở nên an tĩnh.

-Ta muốn - Một thanh niên mặc đồ kỵ sĩ lên tiếng, nói xong hắn còn lại một động tác cực phù hợp với lễ nghi.

Người đó từ từ tiến lên, hắn nhìn Ngao Nguyệt kiều diễm một chút rồi quay người lại chuẩn bị đón nhận khiêu chiến.

-Ta khiêu chiến!- Một nam tử quý tộc bước lên một bước đứng song song với thanh niên kia.

Quy tắc khiêu chiến: Hai bên đấu chưởng, có thể dùng kỹ năng nhưng không được dùng binh khí, ai lùi lại nhiều hơn là thua, chết hay bị thương không được oán hận. Có điều thường thì cùng lắm là bị thương, khó có thể

https://thuviensach.vn

chết người. Không có thực lực thì ai dám lên chịu mất mặt, mà những người mạnh thì ai ai cũng biết chút ít cả.

Sở dĩ dùng một chưởng phân thắng bại là để hạn chế thương vong không cần thiết. Trên đại lục chỉ coi trọng thực lực này thì dù yến hội hay năm mới đều có đủ loại hoạt động như thế này. Thanh niên kỵ sĩ âm thầm tích lực, còn quanh người nam tử quý tộc lại có rất nhiều ánh xanh lo lửng, một lớp sương mù cũng theo đó lan tỏa.

“Bình!” Nam tử quý tộc dẫm chân tiến về phía trước, chưởng mang theo lực băng nguyên tố cũng theo đó đánh về phía kỵ sĩ.

Hừ nhẹ một cái, kỵ sĩ cũng giơ hữu chưởng không rõ thực hư lên tiếp đón.

“Uỳnh.” Một tiếng động nhỏ vang lên, chưởng được tạo từ băng tuyết vỡ vụn, nam tử quý tộc lui liền năm sáu bước mới đứng vững, còn kỵ sĩ kia thì vẫn đứng nguyên tại chỗ, thân thể chỉ hơi rung một chút, gương mặt cũng lộ vẻ thắng lợi.

Nam tử quý tộc cảm thấy vô cùng xấu hổ nên nhanh chóng lẩn vào trong đám người.

- Ai tiếp?- Kỵ sĩ quát lên đầy khí thế.

Bị thực lực và khí thế đó làm kinh ngạc nên nhất thời không có ai trong sảnh phản ứng.

Hàn Phong Tuyết lắc đầu nghĩ:”Bi kịch!” Cậu đã nhận ra người này như nỏ mạnh hết đà, căn bản là không nên cứng nữa, nhưng vì cố gắng lộ vẻ xuất chúng trước Ngao Nguyệt nên nén nội thương không lùi bước.

Quả nhiên người kế tiếp chỉ cần đánh một chưởng đã khiến hắn mang theo máu tươi trong miệng bay ra ngoài, ngay cả cơ hội tham gia yến hội

https://thuviensach.vn

cũng không còn.

Người đánh bại hắn nhìn lại bàn tay ngạc nhiên thắc mắc:”Ta mạnh như vậy sao?”

Kế tiếp thì vui rồi, người thay nhau lên, một vòng lại một vòng, người mới đánh bại người cũ, người cũ thắng người mới, dù chỉ là một chưởng đơn giản nhưng cũng không che được cái kinh hiểm trong chiến đấu.

Rất lâu sau, đã có cả trăm người khiêu chiến, Ngao Nguyệt vẫn chỉ mỉm cười nhìn, không hề có chút buồn chán nào.

- Ngươi tự lui đi!

Một giọng nói tự đại vang lên trong sảnh khiến nơi không khí nơi đây chợt lạnh đi. Chỉ thấy một thanh niên anh tuấn mặc đồ trắng từ từ tiến tơi. Hắn cao ngao ngẩng đầu khinh thường nhìn đối thủ của mình. Hắn đứng giữa sảnh như hạc giữa bầy gà, như thể cả tràng đấu này là vì hắn mới tạo nên vậy.

“Tên này thật kiêu ngạo!” Hàn Phong Tuyết nhìn thấy kẻ lên tiếng là nam tử áo trắng nên lại nhớ tới ánh mắt khinh bỉ lúc trên cầu, cậu lúc này có chút chờ đợi xem thử.

Nam tử giáo kỹ đứng đối diện có chút phẫn nộ, nhưng thấy kẻ tới thì cũng không phản bác nổi bởi với thực lực của mình thì đối phương hoàn toàn có tư cách nói vậy. Hắn mang theo sự không cam lòng lùi về phía dưới.

Người này trực tiếp nhìn về phía ba người của ba đại học viện rồi lạnh lùng nói:

-Các ngươi, ai lên?

https://thuviensach.vn

Chương 90: Cạnh Tranh

Không khí cũng nóng lên theo ánh mắt đầy khiêu khích của thanh niên áo trắng, dường như bất cứ lúc nào cũng có thể phát nổ. Nhưng thanh niên áo trắng này cũng không hề để ý tới chuyện đó, trong mắt hắn lúc này chỉ có ba người, khóe miệng hơi nhếch lên. Ba người đó là vật cản lớn nhất ngày hôm nay của hắn, cũng chỉ có bọn họ mới đủ tư cách làm đối thủ của hắn.

Ba người cũng không hề để ý tới thái độ khiêu khích đó mà thản nhiên đứng đằng xa, như thể trời sập cũng chẳng làm họ đổi sắc mặt vậy. Chỉ bằng vào thái độ này cũng ẩn chứa phong phạm của một đại tướng.

-Ta ra tay tất sẽ phải đổ máu. – Kiếm sĩ lạnh lùng nói.

Thanh niên áo trắng mỉm cười nhìn về hai người còn lại.

-Ta không có hứng.- giáo kỹ cũng rất kiêu ngạo đáp.

- Ha ha, vậy là chỉ còn lại ngươi.- Thanh niên áo trắng nhìn về phía kị sĩ, cũng là uy hiếp duy nhất còn lại.

Thân hình nặng nề tiến tới hai bước, ‘uỳnh, uỳnh’. Mặt sàn làm từ thạch ngọc rung lên cũng theo nhịp chân bước, chẳng những không chỉ khiến người khác khó chịu mà còn khiến họ nghe thấy cả tiếng tim đập rộn ràng của bản thân mình.

- Vậy để ta lãnh giáo thực lực của đệ nhất thanh niên quý tộc xem sao. - Âm thanh vang vọng như thể muốn phá tan màng nhĩ lan đi.

https://thuviensach.vn

- Không dám!- Thanh niên áo trắng khiêm tốn đáp nhưng vẻ mặt lại rất vui vẻ thừa nhận hai chữ đệ nhất của kỵ sĩ dành cho mình.

Nơi ánh mắt hai người giao nhau trong không khí như phát lửa, chúng sắc bén như dao đâm vào người đối phương. Việc này diễn ra trong chớp mắt nhưng cũng khiến không khí cũng như rít lên.

Xung quanh hai người lại không hề có gì khác lạ mà cứ y nguyên như cũ, cũng không thấy có suy suyển gì.

- Mẹ kiếp, không phải là giao lưu tình cảm chứ? - Một vài người bé gan thầm nghĩ trong lòng.

Hành động ấy cứ kéo dài không biết tới khi nào, cuối cùng kỵ sĩ đã không chịu nổi.

- Xem chiêu. - Tiếng hét lớn kéo theo một quyền hủy diệt xé tan không khí lao về thanh niên áo trắng.

“Hây.” Thanh niên áo trắng cũng không cam lòng yếu thế, trên gương mặt tuấn tú cũng hiện lên chút độc ác, khí chất nho nhã trên người cũng hoàn toàn biến mất, một quyền nhẹ nhàng đi theo luồng không khí cuộn xoáy đối nghịch với đòn đầy sức mạnh của vị kỵ sĩ kia.

- Đỡ đòn...

-Xem chiêu...

Sau hai tiếng thét thì song quyền cũng va vào nhau, không khí bị cuộn xoáy làm quần áo họ tung bay, mái tóc dài của thanh niên áo trắng cũng phất phới sau lưng. Người xem ở gần đó cũng bị luồng sức mạnh ấy ảnh hưởng, áp lực cũng ép lên toàn thân, một số người tu vi thấp còn lui lại vài bước mới đứng vững được.

https://thuviensach.vn

Càng làm người khác kinh ngạc là việc Nguyệt công chúa đứng gần họ nhất lại bình an đứng yên, cũng không thấy nàng có động tác gì nhưng luồng áp lực tiến tới gần nàng đều vô hình biến mất. Điều này cũng chứng minh được vị công chúa này cũng thâm tàng bất lộ, e rằng cũng là Kỹ tông. Nàng tươi cười nhìn hai người giữa sảnh, ánh mắt cũng hiện lên vẻ tán thưởng.

“Uỳnh...” Cơn lốc xoáy nho nhỏ trong không khí lại bùng lên, gương mặt hai người đang giao đấu cũng hơi hồng lên, nhưng không hề có vẻ muốn lùi bước. Lần này không chỉ liên quan tới việc được tiếp cận công chúa mà còn liên quan tới hai thế lực đằng sau lưng họ, Kỵ sĩ học viện cùng giới quý tộc, chỉ có thể thắng chứ không thể bại.

- Hai người coi như hòa nhau, được chứ? - Thấy hai người không phân cao thấp, Ngao Nguyệt khẽ cười đưa ý kiến.

Hai người giao đấu nhìn nhau, ánh mắt trao đổi một chút rồi đồng thời thu tay về. Cũng không còn cách nào khác, nếu cứ tiếp tục như vậy thì chỉ có một kết quả duy nhất là lưỡng bại câu thương, lúc đó ai cũng mất mặt hết.

Hai người thở ra một hơi, gương mặt cũng hồng lên, trận chiến phấn khích này đã kết thúc ngang tay.

“Hắn đúng là một võ giả!” Hàn Phong Tuyết kinh ngạc nghĩ trong lòng. Nên nhớ võ giả đã sớm suy yếu, công pháp võ kĩ cũng đã thất lạc, vậy mà hôm nay Hàn Phong Tuyết lại gặp được một Võ tông, hơn nữa nếu chỉ so về tu vi võ giả thì ngay cả cậu cũng không bằng, đối phương vậy mà đã là trung cấp võ giả.

Kết quả hòa nhau này khiến ánh mắt mọi người tập trung hết về Ngao Nguyệt với ý hỏi chẳng lẽ hai người lại mang một đóa hoa cho nàng hay sao?

https://thuviensach.vn

Ngao Nguyệt cười tươi như hoa:

-Thế này, tiếp tục một vòng phân thắng bại, còn ai muốn khiêu chiến thì mời đứng ra, người khiên chiến tiếp tục tìm ra một người mạnh khác, nếu người đó có thể đánh bại một trong hai người này thì coi như thắng, không biết mọi người nghĩ sao?

Dù như vậy có hơi quá xem trọng hai người này nhưng đành vậy, ai bảo người ta mạnh, cũng không còn lựa chọn nào khác hay làm ai không phục, có bản lĩnh thì cứ tiến lên đi.

Nhất thời trong sảnh ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi, tuy rằng vừa rồi họ đã tốn ít sức nhưng sức mạnh của họ mọi người đều biết, cũng không ai nghĩ rằng mình có tư cách khiêu chiến, không phục cũng không được, cuối cùng mọi ánh mắt đều hướng về hai người đứng đầu hai học viện còn lại.

Hai người đều lắc đầu nhìn nhau, dù cho họ họ có thể đánh bại hai người đằng kia nhưng nếu làm vậy thì quá mất mặt.

Ngay cả hai người họ cũng lắc đầu thì những người khác chỉ đành thở dài, có lẽ việc dâng hoa cho công chúa này cũng chỉ đành để cả hai người họ cùng làm, đúng là có chút buồn cười.

Ngao Nguyệt vẫn thoải mái cười, ánh mắt đảo qua mọi người một chút rồi dừng lại trên người Hàn Phong Tuyết:

-Tứ đại học viện, học viện Diệu Huy cũng có một đại diện, sao không thử một chút đi.

“Hà.” Mọi người giật mình, lời này của Ngao Nguyệt có ẩn ý, xem ra học viện Diệu Huy cũng có người nhận được thiệp mời, có điều trong lòng bọn họ đều rất khinh thường học viện Diệu Huy, cũng chỉ coi đế đô này chỉ có ba đại học viện.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết cười khổ: ”Bị bán đứng rồi.”

Ánh mắt mọi người bắt đầu truy tìm trong đoàn người, sau cùng đi theo tầm mắt của Ngao Nguyệt để phát hiện ra vị trí của Hàn Phong Tuyết.

“Hả, không thể nào!” học viện Diệu Huy tuy rằng không ra gì nhưng cũng không đến nỗi cử một kẻ quê mùa đến chứ, bọn họ thật sự không tin vào mắt mình nên cẩn thận xác nhận lại ánh mắt của Ngao Nguyệt, đến khi hoàn toàn khẳng định là Hàn Phong Tuyết thì đều cười thầm.

Có vài người còn vui vẻ chế nhạo:

- Hóa ra đây là đại diện của học viện Diệu Huy, sao ta lại có cảm giác giống như một tên ăn mày trên đường nhỉ!

Tiếp theo trong đoàn người cũng phát ra một tràng cười, ánh mắt khinh thường đều hướng về Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết lại dường như không hề để ý đứng đó nhưng thật ra trong lòng cậu đang dần khó chịu, ánh mắt của mọi người khiến ngạo khí của cậu bùng lên:

- Đã như vậy thì coi như ta đại diện cho học viện Diệu Huy đi, cũng giúp sư phụ xả giận một chút! - Hàn Phong Tuyết biết mình đã trúng kế của Ngao Nguyệt, rõ ràng là nàng đã cố ý, nhưng cậu cũng chỉ đành chấp nhận.

- Tuyết Phong, ngươi sao lại ở đây? - Nhạc Linh đằng sau Ngao Nguyệt nhíu mày nghi ngờ hỏi. Nàng từ đầu đến giờ cũng không chú ý đến Hàn Phong Tuyết đứng đằng sau mọi người.

- Nhạc Linh, muội biết hắn sao?- Một gã quý tộc lên tiếng hỏi.

-Ừ, hắn là một hỏa phu ở Long Phụng Tề Vũ của ta.- Nhạc Linh nhíu mày đáp. Nàng không nhìn thấy ánh mắt của Ngao Nguyệt nên cũng không

https://thuviensach.vn

biết người nàng nhìn chính là Hàn Phong Tuyết. Nàng cũng tưởng là vì có chút quan hệ bên ngoài nên công chúa mới để Hàn Phong Tuyết tham gia yến hội, nhưng nàng không hề biết vì sao Ngao Nguyệt lại đối xử với Hàn Phong Tuyết như vậy, trong mắt nàng, một kẻ lấy thân phận hạ nhân như hắn lại tham gia yến hội cùng nàng đúng là đang làm nhục mình, cứ như hắn có thể ngang hàng với nàng vậy.

Sắc mặt Ngao Nguyệt lần đầu tiên thay đổi. Nàng đã nhiều lần dặn Nhạc Linh không được coi Hàn Phong Tuyết là hạ nhân, nhưng không ngờ là người đã quá quen với tính cách tiểu thư quý tộc như Nhạc Linh lại hoàn toàn quên lời nàng nên đành hướng ánh mắt xin lỗi về Hàn Phong Tuyết.

Hàn Phong Tuyết thản nhiên cười. Cậu không ngờ rằng Nhạc Linh là loại người thế này, tự cho mình là thanh cao hơn người. Cậu vốn chẳng cho rằng việc làm hỏa phu là điều gì đó xấu hổ nhưng hành động này của Nhạc Linh đã khiến hình ảnh của nàng trong lòng cậu ngày càng xấu đi. Cậu từng cùng Ngao Vân Tinh gặp nàng ở Long Phụng Tề Vũ, Nhạc Linh tất nhiên biết cậu là học viên của học viện Diệu Huy, thế mà trong lòng nàng chỉ có thân phận hỏa phu kia lưu lại, rõ ràng chỉ coi cậu là hạ nhân không thể ngẩng cao đầu, điều này làm Hàn Phong Tuyết cực kì khó chịu.

Tiếng cười nhạo của mọi người lại lớn hơn.

- Ra là một hạ nhân. - Người xung quanh Hàn Phong tuyết lớn tiếng nói rồi đồng loạt giữ khoảng cách với cậu. Đứng cùng chỗ với hạ nhân khiến họ cảm thấy rất mất thân phận.

Hàn Phong Tuyết cô độc ngạo nghễ đứng đó lại tỏa ra khí chất của đóa mai không vướng bụi trần, cực kì bất phàm.

Thanh niên áo trắng cũng hưng phấn nhìn Hàn Phong Tuyết không biết kẻ ăn mặc tầm thường lại có khí chất thế này rốt cuộc có lai lịch như thế nào.

https://thuviensach.vn

Đúng lúc này một âm thanh cao vút vang lên:

- Thái tử điện hạ giá đáo, tam điện hạ giá đáo

https://thuviensach.vn

Chương 91: Nhất Chưởng Ra Uy

- Ha ha, không biết có tới chậm không?- Giọng cười hào sảng vang lên, Ngao Dương cũng nhanh chóng tiến vào đại sảnh. Bên cạnh Ngao Dương chính là Ngao Vân Tinh mang theo nụ cười trên khóe miệng, không ai nhìn ra được sự ác độc trong lòng hắn.

- Bái kiến thái tử điện hạ, tam điện hạ. -Phần lớn người trong sảnh lập tức hành lễ. Ngao Nguyệt là chủ nhân yến hội, bọn họ là khách, nhưng Ngao Dương và Ngao Vân Tinh lại hoàn toàn khác, bọn họ cũng là khách nhưng lại mang thân phận hoàng tử, Ngao Dương còn có thể là chủ nhân tương lai của đế quốc nữa.

- Hôm nay là sinh nhật của Nhị muội, mọi người cứ thoải mái đi.- Ngao Dương thoải mái cười bảo, trường bào làm từ tơ tử kim càng tôn lên vẻ cao quý của y.

Ngao Dương xin lỗi Ngao Nguyệt vì đến muộn rồi thấy Hàn Phong Tuyết đang đứng trong đại sảnh, ánh mắt lập tức sáng lên, hắn mỉm cười tiến tới ôm cậu cất tiếng nói:

-Tuyết Phong huynh đệ, đệ thật là xấu, không biết là chạy đi đâu khiến mọi người không tìm thấy.- Chuyện ám sát lần trước cũng không để lại dấu ấn gì trong lòng nên y vẫn nhiệt tình với Hàn Phong Tuyết như vậy, cũng không hề để tâm tới thân phận thái tử để xưng huynh gọi đệ.

“Xem ra Ngao Dương đại ca sợ ta có chuyện nên có ý đi tìm” Trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút cảm động nên cũng vỗ mạnh vai Ngao Dương:

https://thuviensach.vn

-Đại ca, ta đi Lạc Nhật sơn mạch.

Ngao Vân Tinh nhìn thấy bọn họ như vậy thì giật mình, ánh mắt cũng lộ ra chút ngoan độc. Lúc này hắn đã hiểu tại sao kế hoạch của mình thất bại, chỉ là hắn không hiểu, vì sao qua lần ám sát đó mà hai người vẫn không hề có khoảng cách, tất cả chỉ vì hắn không hiểu thế nào là huynh đệ.

“Hả...” Người trong sảnh đều trở nên ngây ngốc. Người đầu tiên thái tử điện hạ chào không phải là quý tộc, cũng không phải người trong tam đại học viện mà lại là kẻ bị chế nhạo lúc nãy, hạ nhân của Long Phụng Tề Vũ. Cái này vẫn chưa coi vào đâu, kì lạ là hai người họ lại xưng huynh đệ, tất cả ánh mắt bọn họ đều tràn ngập tò mò khó hiểu.

Lúc này Nhạc Linh đã thật sự kinh ngạc, môi nàng cũng run lên, gương mặt cũng trở nên mơ màng. Nàng không hiểu nổi tại sao một hạ nhân ở tửu lâu như cậu lại có vận khí tốt vậy, chẳng những được Ngao công chúa ưu ái mà ngay cả thái tử điện hạ cũng gọi là huynh đệ.

Trong sảnh lúc này chỉ còn có Ngao Nguyệt là giữ được bình tĩnh, tựa như cũng sớm biết quan hệ của hai người nên khẽ cười.

- Thái tử điện hạ, không rõ vị này là..- Thanh niên áo trắng nhìn Hàn Phong Tuyết khó hiểu hỏi.

Liếc qua người đó một chút, Ngao Dương đáp:

-Đây là huynh đệ của ta, Tuyết Phong. - Lại chỉ vào thanh niên áo trắng nói với Hàn Phong Tuyết: - Đây là đường đệ của ta, con của Tiêu Diêu vương, Ngao Khiếu Vân.

- Ngao Khiếu Vân, tiểu vương gia, hơn nữa với thực lực của mình thì đúng là tư cách để cao ngạo. - Hàn Phong Tuyết mỉm cười gật đầu khen.

https://thuviensach.vn

Tiếc là Ngao Khiếu Vân cũng không hề có chút tiếp nhận mà chỉ lạnh lùng nhìn Hàn Phong Tuyết, trong lòng cũng có chút khó chịu. Đó là do thứ tự giới thiệu của Ngao Dương, Ngao Dương lại đứng trước mặt mọi người giới thiệu Hàn Phong Tuyết cho hắn trước, hiển nhiên là coi trọng y hơn, như vậy mà sắc mặt vẫn còn tốt thì mới lạ.

- Thái tử điện hạ đến thật đúng lúc, ta còn đang muốn cho huynh xem thử tài năng của cao thủ học viện Diệu Huy, mời huynh cho mọi người mở mang tầm mắt một chút. - Nói tới mấy chữ học viện Diệu Huy hắn đặc biệt nhấn giọng, Ngao Khiếu Vân nhìn Hàn Phong Tuyết rồi nhanh chóng mở miệng khiến cậu không thể từ chối. Hôm nay phải khiến hắn mất mặt nếu không ta làm gì còn thể diện nữa.

- Sao? - Ngao Dương nhìn Hàn Phong Tuyết không nói gì, ánh mắt cũng có phần lo lắng. Dù biết lần trước Hàn Phong Tuyết đã lộ ra thực lực chín sao kỹ tông nhưng hắn cũng biết rõ thực lực của Ngao Khiếu Vân nên hơi do dự.

-Ta không có ý kiến. - Hàn Phong Tuyết mỉm cười đáp lại, trong lòng lại nghĩ: “Ngươi muốn ta đẹp mặt vậy thì chịu nhục đi”.

Ngao Dương nhìn thấy vẻ tự tin trong mắt Hàn Phong Tuyết nên cũng gật đầu.

-Vậy xin mời. - Ngao Khiếu Vân thấy âm mưu đã thành nên vội nói.

-Ngươi vừa đấu một chưởng, ta cũng không cần chút lợi này, cứ nghỉ ngơi đi. – Hàn Phong Tuyết lắc đầu cười nói.

-Không cần, đấu với ngươi vậy là đủ rồi. - Hắn nghĩ rằng Hàn Phong Tuyết chỉ là một kẻ may mắn quen được Ngao Dương, một đệ tử của học viện Diệu Huy lại còn là một hạ nhân thì có năng lực gì cơ chứ.

https://thuviensach.vn

- Ngươi đã muốn vậy thì cứ vậy đi, ta cũng không muốn bại tướng dưới tay ta có cớ để nói.

Lời nói của Hàn Phong Tuyết lại khiến cho những tiếng xì xầm khinh bỉ xung quanh lại vang lên, cũng vì giữ thể diện cho Ngao Dương nên cũng không quá to như lúc nãy.

Trong mắt Ngao Khiếu Vân lộ ra vẻ khinh miệt, Hàn Phong Tuyết trước mặt này lại chẳng hề biết điều.

- Ngươi muốn nhiều lời hay sao, Nguyệt công chúa còn đang đợi đó

Hàn Phong Tuyết nhìn qua Ngao Nguyệt, thấy nàng buông ra ánh mắt tùy ngươi thì cười đáp:

- Là ngươi tự chuộc lấy. - Nói xong cậu hướng mắt nhìn Ngao Dương, Ngao Dương cũng hiểu ý lùi lại đằng sau.

- Ta sẽ cho ngươi biết cái gì gọi là không thể nói bừa. - Tóc Ngao Khiếu Vân không gió tung bay, kình khí trong cơ thể cũng điên cuồng truyền đi, theo tứ chi bách hải tụ về lòng bàn tay, Hàn Phong Tuyết phải nằm xuống mới có thể giải mối hận này của hắn.

Quanh người Hàn Phong Tuyết cũng không hề có lực nguyên tố bốc lên, nhưng trong lòng bàn tay cậu lại có một ngọn lửa đang nhanh chóng được hình thành, sức nóng cậu không khống chế cũng thuận theo đó tỏa ra.

“Ầm àm...” Tay phải giơ cao, kình khí được tập trung khiến không khí cũng bị đốt cháy, tầm mắt mọi người cũng mờ đi, dòng khí mơ hồ cũng nhanh chóng lao về Hàn Phong Tuyết, như sư tử lao đến, như mãnh hổ nổi giận, thậm chí còn đáng sợ hơn chưởng lúc nãy đấu với kị sĩ, rõ ràng là hắn vẫn đang giữ sức.

Bước một bước, chỉ còn lại tàn ảnh như mũi tên phá trời, lưu tinh đổ bộ.

https://thuviensach.vn

Rất nhiều người biến sắc, khí thế đó mạnh hơn họ rất nhiều, mà ánh mắt ba người của ba đại học viện cũng tràn đầy chiến ý.

Hàn Phong Tuyết vẫn mỉm cười như ánh dương ấm áp, như thể cũng không thấy uy lực chưởng đó của đối phương, khóe miệng còn mang theo chút đùa cợt.

Cánh tay nhẹ nhàng nâng lên, cũng không hề có âm thanh gì to lớn, cũng không hề có khí thế khiến người ta sợ hãi, Vô Ảnh chưởng hòa cùng Thu Phong Lạc Diệp chưởng có hỏa nguyên tố được nén lại cực độ sẽ sinh ra tác dụng gì đây!

Hai chưởng cuồng bạo và ưu nhã va vào nhau. Ánh mắt mọi người nhìn Hàn phong Tuyết đều có vẻ thương hại, bọn họ nghĩ rằng Hàn Phong Tuyết là người đầu tiên chết trong yến hội của quý tộc.

“Uỳnh...” Hai chưởng va chạm cũng không hề tạo ra cảnh tượng hay âm thanh vang vọng nào, chỉ có dòng lửa đỏ theo đó ào ra, khiến cả đại sảnh trở nên nóng bỏng.

Hàn Phong Tuyết cũng không hề bay đi như trong tưởng tượng, ngược lại một bóng người như diều đứt dây, lắc lư bay trong không trung, cuối cùng đập mạnh xuống đất khiến cả đại sảnh ngây ngốc. Bóng người vừa rồi chính là Ngao Khiếu Vân. Còn về phía Hàn Phong Tuyết lại như ngọn núi bất động, mái tóc cùng bộ quần áo tầm thường cũng phất phới bay trong dòng khí còn lưu lại.

Vô số ánh mắt không thể tin nổi nhìn về Hàn Phong Tuyết, giờ phút này kẻ cực kì bình thường ấy lại trở nên rất chói mắt, hoàn toàn vượt xa người thường. Đó là một cảnh giới, đơn giản mà tiêu sái, sau khi thực lực được hiện lộ, hình ảnh một người trong mắt họ lại hoàn toàn thay đổi.

“Hạ nhân?” Ánh mắt Nhạc Linh trống rỗng, đây là hạ nhân trong tửu lâu của nàng sao? Lúc này nàng đã hiểu được mình bỉ ổi như nào, nhỏ bé như

https://thuviensach.vn

nào, thậm chí có thể nói là vô cùng ngu xuẩn. Người có thể nhận được ưu ái của công chúa và Thái Tử há có thể tầm thường, có thể chỉ là một hỏa phu hay sao? Vốn dĩ nàng đã có mối quan hệ không tệ với Hàn Phong Tuyết, vậy mà tất cả đều bị nàng hất bỏ.

"Tiểu tử này quá là đáng sợ." Ngao Dương và Ngao Nguyệt cùng nghĩ vậy, họ không thể không sợ hãi tiến bộ của Hàn Phong Tuyết, ngược lại với bọn họ, tâm tình Ngao Vân Tinh lại vô cùng phức tạp.

- Làm nhục kẻ khác thì chịu nhục đi. Loại đệ tử quý tộc mắt chó này đáng nhận được kết quả như thế.- Hàn Phong Tuyết nhìn ánh mắt vô hồn của Ngao Khiếu Vân rồi không chút hòa nhã nói. Cậu cũng không phải là người tốt, ngày càng tiếp xúc với thế giới này cậu càng hiểu rõ cái gì gọi là cường giả vi tôn.

Ngao Khiếu Vân lại nôn ra một ngụm máu tươi. Lúc này trong người hắn tràn đầy lửa nóng đang thiêu đốt nội tạng. Có vài người tiến tới mang hắn đi chữa thương, kẻ vốn dĩ là chủ của tràng diễn này lại bởi vì khinh thường Hàn Phong Tuyết mà đành phải sớm bỏ cuộc chơi.

Kẻ thắng là Hàn Phong Tuyết lại đành cười khổ đeo vòng hoa cho Ngao Nguyệt. Ngao Nguyệt tươi cười khiến cậu không được tự nhiên, còn Nhạc Linh thì hoàn toàn bị bỏ qua, cậu cũng không muốn dính dáng gì với nữ nhân này nữa.

https://thuviensach.vn

Chương 92: Thái Lão

Trận chiến giành vị trí đội hoa cho công chúa đầy kịch tính cuối cùng cũng kết thúc, lúc này yến hội mới thật sự bắt đầu.

-Các vị. -Ngao Nguyệt phất tay nói: - Ngao Nguyệt trước tiên xin cảm ơn các vị đã tới, giờ thì mời mọi người ngồi.

-Tiểu Nguyệt, sao lại không chờ bọn ta chứ.- Giọng nói trung tính vang lên, tiếp đó có sáu người đi vào đại sảnh.

Trung niên đi đầu hơi nhỏ con, người lại rất mập, đôi tai lại hơi dài. Trên gương mặt bình thường lại có đôi mắt bất phàm sâu sắc đầy trí tuệ tinh tường. Trong ánh mắt ấy không hề có chút tâm cơ mưu kế gì nhưng lại như có pháp lực thu hút người khác. Một người có diện mạo bình thường như thế lại sở hữu đôi mắt đó khiến người ta cảm thấy sợ hãi.

Ở bên cạnh hắn có một ông lão tiên phong đạo cốt râu tóc phấp phới đang khép hờ mắt, vậy mà ông lại có thể ổn định đi sát trung niên đi đầu, hơn nưa mỗi bước đi đều chậm hơn trung niên kia đúng nửa bước.

Tiếp đó là một mỹ phụ trông như hai mấy tuổi có gương mặt rất giống Ngao Nguyệt, như thể được đúc ra từ một khuôn, nhưng đôi mắt của nàng lại tràn ngập vẻ từng trải.

Ba người còn lại vừa vặn đi theo ba người kia, trong đó có một người Hàn Phong Tuyết rất quen thuộc, chính là bà chủ của cầm hàng đế đô, dì Băng. Phía trước dì Băng là một nam tử cao lớn có khí chất tương tự Ngao Dương, nhưng khí thế của quân nhân lại chiếm nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Người còn lại cũng là người thu hút ánh mắt mọi người nhất, một thiếu nữ. Làn da như mỡ đông, lông mi cong vắt, ngọc cốt băng cơ, ánh mắt trong vắt như ngọc tuyệt trần, hơn nữa lại có dáng người kiều diễm hoàn hảo, trên dưới không tìm được nửa điểm tì vết. Hàn Phong Tuyết chưa từng gặp cô gái nào như vậy, trong mắt cậu thì Ngao Nguyệt đã là người xinh đẹp nhất, vậy mà người vừa xuất hiện này lại phá tan nhận định đó của cậu.

-Phụ hoàng, mẫu hậu.

-Bệ hạ, hoàng hậu.

Tiếng hô của mọi người đã chứng minh thân phận của trung niên và mỹ phụ đi đầu, nó cũng đồng thời kéo mọi người ra khỏi giấc mộng.

Mọi người vội quỳ xuống đồng thanh hành lễ:

-Bái kiến bệ hạ, bái kiến hoàng hậu.

Trong đại sảnh ngoài ba vị điện hạ chỉ còn một người không quỳ là Hàn Phong Tuyết.

Tuệ nhãn của trung niên mập mạp lóe lên rồi lập tức biến mất, hắn bình thản nói:

-Mọi người đứng lên đi, cứ coi như ta chỉ là cha của một cô nhóc, không cần quá câu lệ.

Liếc Hàn Phong Tuyết một chút rồi hoàng đế cũng không nói thêm gì nữa, nhưng ông lão bên cạnh lại trợn trừng mắt lên, ánh mắt sắc bén cũng theo đó mang theo áp lực ngập trời hướng về Hàn Phong Tuyết, lão quát:

-Thấy bệ hạ vì sao không quỳ?

Áp lực đó như một ngọn núi lớn đè lên người Hàn Phong Tuyết. Vậy mà cậu không những không nhăn mặt còn đứng thẳng đối mắt với lão, sau đó

https://thuviensach.vn

mới hơi khom người với hoàng đế:

-Bái kiến bệ hạ, bái kiến hoàng hậu.

Nếu là trước đây thấy hoàng đế của Sí Nhiệt đế quốc thì có lẽ Hàn Phong Tuyết sẽ quỳ, nhưng từ khi nghe được Sài lão nói về sự tồn tại của Kỹ Thần sơn thì cậu cũng không còn để ý tới quyền lực thế tục nữa. Hơn nưa sau khi đạt tới Kỹ vương cậu cũng hiểu sớm muộn gì sẽ có ngày địa vị của bản thân cậu hoàn toàn hơn xa đế vương, vì thế cậu cũng không để mình quá kém cỏi nên sẽ không quỳ.

-Ta bảo ngươi quỳ xuống! – Lão nhân bị Hàn Phong Tuyết coi thường nên gia tăng áp lực.

Cảm giác được áp lực của lão, Hàn Phong Tuyết đoán rằng có lẽ người này yếu hơn viện trưởng của cậu một chút. Hắn lại trừng mắt quát to:

-Ngươi là kẻ nào dám giương oai trước mặt bệ hạ?

“Tiểu tử ngông cuồng.” Lão có phần kinh ngạc với thực lực của Hàn Phong Tuyết, nhưng lại càng phẫn nộ hơn. Ngay cả mấy người bên cạnh này cũng phải khách khí với hắn vậy mà Hàn Phong Tuyết lại dám buông lời mạt sát.

-Phụ hoàng, Tuyết Phong là huynh đệ của con! -Ngao Dương chắn trước mặt Hàn Phong Tuyết lo sợ nói.

-Phụ hoàng, Tuyết Phong là bằng hữu của con.- Ngao Nguyệt cũng tiến lên.

Hoàng đế không khỏi quay qua nhìn kỹ Hàn Phong Tuyết. Ngài biết rõ ngạo khí của Ngao Dương và Ngao Nguyệt, có thể khiến hai người họ đồng thời cầu xin thì đủ thấy kẻ này cũng không phải tầm thường, dù rằng chỉ mặc quần áo đơn giản nhưng ánh mắt lại rất xuất chúng.

https://thuviensach.vn

Dì Băng cũng tiến lên cười nói:

-Bệ hạ, ta cũng biết Tuyết Phong, hy vọng ngài có thể bỏ qua cho cậu ấy còn trẻ tuổi không hiểu chuyện.

"Tiểu tử này rốt cuộc như thế nào đây." Hoàng đế nhìn lão nhân kia nói:

-Thái lão, bỏ qua đi.

-Bệ hạ! - Thái lão hơi cúi mình:

- Hắn dám không coi trọng tôn nghiêm của ngài, phải giáo huấn hắn một chút!

Bị Thái lão cự tuyệt, Hoàng đế cũng chỉ lơ đi, ngài cũng biết tính khí của lão nên lắc đầu cười khổ:

-Thủ hạ lưu tình! - Ngài cũng chỉ có thể nói được câu đó thôi.

-Tiểu tử, ngươi quá kiêu ngạo, hôm nay ta thay trưởng bối ngươi dạy dỗ một chút vậy.

-Ta muốn hỏi ngươi một câu.- Hàn Phong Tuyết thản nhiên nói.

-Nói.

-Ngươi thấy bệ hạ thì có quỳ không?

-Không cần. - Thái lão lắc đầu, ánh mắt có phần đắc ý.

-Như vậy ta có thể nói là ngươi không coi trọng tôn nghiêm của bệ hạ không?- Hàn Phong Tuyết hỏi tiếp.

Thái lão giờ mới nhận ra đối phương đang trêu đùa mình nên tức giận nói:

https://thuviensach.vn

-Ngươi là ai mà dám đánh đồng với ta.

Cậu cười nhạt rồi nhếch mép nói:

-Ngươi đã là ai, mới từng ấy tuổi mà dám lớn tiếng thay trưởng bối dạy bảo ta, nếu ta là ngươi thì xấu hổ chết mất. Dù rằng ta giờ không bằng ngươi nhưng nếu ta bằng tuổi ngươi thì ngươi chỉ đáng xách giày cho ta mà thôi.- Thái lão dám nói thay mặt trưởng bối cậu, điều này đã vượt quá giới hạn của cậu rồi.

“Hừ.” Tiếng thở dốc vang lên, mọi người trong lòng ai nấy cũng kinh hãi: “Tiểu tử này chẳng những mạnh còn rất can đảm.”

Hoàng đế vui vẻ nhìn Hàn phong Tuyết, ánh mắt đầy vẻ thích thú.

Thái lão khó chịu, cực kì khó chịu, râu tóc dựng ngược lên, lửa giận ngập trời. Có điều lão không thể phủ nhận sự thật Hàn Phong Tuyết nói, nhưng như thế lại càng mất mặt. Lão cố gắng kiềm chế giận dữ hỏi:

-Sư phụ của ngươi là ai?

“Hóa ra ngươi cũng biết sợ.” Hàn Phong Tuyết thầm nghĩ trong lòng rồi lấy ra một tín vật ném về phía Thái lão. Tuy rằng rất khó chịu nhưng hảo hán không để ý cái thiệt trước mắt.

Thái lão vừa nhìn qua tín vật thì lập tức biến sắc ném nó lại cho Hàn Phong Tuyết: “Hóa ra là đệ tử của người đó, khó trách ngươi không biết sợ là gì.” Có điều hắn không dám động tới Hàn Phong Tuyết nữa, đúng như Hàn Phong Tuyết đoán, lão yếu hơn viện trưởng một chút, Hạc viện trưởng còn có tiếng bao che người nhà, tín vật Hàn Phong Tuyết đưa ra cũng là đồ mà Hạc viện trường đã đưa cho cậu.

-Thái lão, hắn là đệ tử của ai vậy? - Hoàng đế thờ ơ hỏi.

https://thuviensach.vn

-Hạc Tiêu.

-Là người đó sao?- Hoàng đế lắc đầu cười: - Khó trách có thể dạy ra một đồ đệ như thế.

Bốn đại học viện tự thành một đường, ngay cả đế quốc cũng không quản được họ mấy điều, dù cho học viện Diệu Huy có thực lực thua xa ba học viện còn lại thì bốn vị viện trưởng cũng không hơn kém nhau là bao.

Nghe thấy cái tên này thì tất cả đều cảm thấy khó hiểu, hoàn toàn chưa từng nghe tới. Nhưng dựa trên vẻ mặt của Thái lão và Hoàng đế thì cũng có thể biết được người này là một đại nhân vật.

Có điều Ngao Nguyệt lại rất khó hiểu. Nàng biết rõ sư phụ của hắn là Sài lão, nhưng không phải ông họ Sài sao, chẳng lẽ là thay tên đổi họ, nghĩ không được thì không nghĩ nữa, chắc chắn là Hàn Phong Tuyết có bí mật.

Tiếp theo mọi người bắt đầu ngồi vào vị trí. Hoàng đế ngồi ở chủ vị, hai bên là Hoàng hậu và Ngao Nguyệt, Thái lão ngồi cùng Ngao Vân Tinh, Ngao Dương lại ngồi cùng Hàn Phong Tuyết. Hoàng đế sau khi biết Hàn Phong Tuyết là đệ tử Hạc viện trưởng thì cũng để hai người thân cận, thân phận Hàn Phong Tuyết cũng coi như không làm nhục thái tử.

Trước tiên Hoàng đế giới thiệu nam tử bên cạnh dì Băng, Trấn quốc vương Băng Viễn Sơn, vị vương gia khác họ duy nhất của đế quốc, cũng là chồng của dì Băng. Cô gái tuyệt đẹp đi cùng là con của họ, Băng Hân Vân.

Nghi lễ cung đình bắt đầu bằng màn múa hát, vô số mỹ nữ khiến người ta mắt loạn thần mê đang uốn lượn nhảy múa, nhưng Hàn Phong Tuyết không thấy họ đẹp bởi sự có mặt của Băng Hân Vân khiến họ trở thành nền cho nàng nổi bật.

Mọi người cùng nhau ăn uống nói chuyện, bàn đến cùng lại đến chuyện thân phận của Hàn Phong Tuyết và Băng Hân Vân.

https://thuviensach.vn

Rượu được nửa tuần, một người có dòng dõi quý tộc đứng lên nói:

-Bệ hạ, nương nương, cho phép thần dâng quà cho công chúa.

https://thuviensach.vn

Chương 93: Băng Hân Vân

Buổi dạ tiệc tặng quà cho chủ nhân của bữa tiệc, chính là một trong những điểm nổi bật của giới quý tộc, Mọi người ai nấy cũng đều có chung một tâm lý đó là so sánh xem lễ vật của ai đáng giá hơn, do đó, mọi người đều tình nguyện thông qua cơ hội này thể hiện sự hào phóng của bản thân.

Hoàng đế mỉm cười nói:

- Không phải là đã nói tùy ý hay sao? Mọi người không phải đợi sự chỉ thị từ ta, cứ xem như ta đang không có mặt ở đây.

Không thể không nói, rõ ràng vị quân chủ hoàng đế cực đoan lùn béo này cũng có điểm phi phàm, thân là đế vương, lại không có một chút gì cao ngạo, biểu hiện rất dễ gần, bởi vì sự tùy ý của đế vương, đã khiến cho không khí trong hội trường không còn quá căng thẳng nữa, cũng cần nói thêm gặp mặt Hoàng Đế mà các vị quan khách đều không thể hiện sự căng thẳng là điều không thể có, thế mà vị Hoàng đế này lại thoải mái nói Tùy ý khiến cho không khí căng thẳng trong hội trường bỗng chốc tan biến.

Vị quý tộc đang nói đứng dậy, đi đến bên cạnh Nguyệt công chúa, trong tay cầm một hộp quà màu đỏ tía, mở hộp quà ra, Phụng Hoàng Cửu Thiên tung cánh bay lên hiện ra trước mắt mọi người, Phụng hoàng hoàn toàn do Thanh Ngọc thuần sắc tạo thành, màu sắc sáng lấp lánh, đường cong mềm mại tinh xảo, tuyệt đối không phải vì được chế tạo từ Ngọc mà mất đi vẻ sinh động chân thật của nó.

Nguyệt công chúa cũng giống như Phụng Hoàng đang bay, Xinh đẹp, thanh nhã, hy vọng Nguyệt công chúa sẽ thích món quà mà ta tặng. – Vị thanh niên quý tộc tán dương.

https://thuviensach.vn

Ngao Nguyệt đứng dậy, nhận lấy món quà, mỉm cười với vị thanh niên quý tộc nói:

- Ta rất thích, cảm ơn món quà của Ngươi.

- Đây là vinh hạnh của ta- Vị thanh niên quý tộc nói xong liền lùi trở lại phía sau. Trên mặt lộ rõ nụ cười chiến thắng.

Có một người dẫn đầu nên những người tiếp theo cũng lần lượt mang lên tặng Nguyệt công chúa món quà mà mình đã chuẩn bị, Ngũ hoa bát môn, các loại vật phẩm quý hiếm đều được lấy ra.

Nguyệt công chúa đây là món quà của ta, một bộ Kỹ Đao do ta tu luyện – Đao pháp cuồng chiến, do Kỵ sỹ cấp 8 sáng tạo ra, vị kị sỹ của học viện Kỵ Sỹ đưa cuốn bí kíp võ công cho Ngao Nguyệt, từ chỗ Ngao Dương có thể biết, tên hắn là Hổ Mãnh, có 2 người cùng đến tham gia buổi tiệc này với hắn, trong đó có 1 vị là người của học viện giáo kỹ tên gọi Thu Phong, một vị ở học viện kiếm sỹ tên gọi Tây Môn Tuyết.

Hắn thực sự cũng không nỡ tặng đi cuốn bí kíp võ công này. – Mọi người không hẹn mà cùng nghĩ, vì muốn lấy lòng Nguyệt công chúa mà Mãnh Hổ ngay cả cuốn công pháp do chính bản thân mình khổ công tu luyện cũng lấy ra làm quà tặng, thật không thể không thừa nhận, hắn đã rất hạ quyết tâm.

Nhìn thấy vị kỵ sỹ tặng lễ vật xong, đương nhiên 2 người đi cùng hắn không chịu lép vế, Thu Phong tặng cuốn Vương cấp kỹ năng, Tây Môn Tuyết thì tặng một bộ kiếm pháp cường đại. Các đẳng cấp của kiếm sỹ và võ sỹ cũng không có sự khác biệt nhiều, được phân thành các cấp: Kiếm sỹ, kiếm sỹ trung cấp, kiếm sỹ cao cấp, Kiếm tông, Kiếm thánh, Kiếm thần, Tây môn Tuyết là một vị cao thủ trung giới Kiếm tông.

Ngao Nguyệt nở nụ cười mãn nguyện, nhận lễ vật, thực ra với thân phận của nàng những lễ vật này cũng đã khiến nàng phải động lòng.

https://thuviensach.vn

- Tuyết Phong, đệ đã chuẩn bị lễ vật gì vậy?- Ngao Dương mỉm cười hỏi.

“ “Ây da”, Hàn Phong Tuyết đưa tay ra ngại ngùng nói:

- Đệ chẳng chuẩn bị được món lễ vật gì vì cơ bản là đệ không biết.

Ngao Dương cũng có chút bất ngờ, mỉm cười tiếp lời:

- Hay là Ngươi tặng cho nhị muội của ta một nụ hôn nhé, ta tin rằng nhị muội sẽ rất vui.

- Đại ca - Hàn Phong Tuyết nhìn Ngao Dương nói: - Yên tâm mà, mặc dù không có sự chuẩn bị từ trước nhưng lễ vật thì tiểu đệ có. Trong tay của Hàn PHong Tuyết có rất nhiều đồ quý hiếm, chỉ là rất nhiều thứ không dễ để lộ ra thôi.

- Ừ- Ngao Dương gật đầu rồi nói: - Tiểu đệ thấy Băng Hân Vân thế nào, có cần ta giới thiệu không?

Hàn Phong Tuyết có chút động lòng, tâm lý yêu chuộng cái đẹp ai cũng có, Phong Tuyết cũng không ngoại lệ, nhưng vì sự tình của Viên Mộng Dao, nên Phong Tuyết đem suy tư tình cảm đó chôn vùi trong tim, cũng là lúc đóng cửa trái tim lại. Phong Tuyết cũng biết rõ Ngao Dương là vì muốn Phong Tuyết bước ra khỏi ám ảnh mới cố ý làm như vậy, nhưng trái tim đã bị tổn thương đâu phải nói quên là có thể quên

- Đại ca, cứ để tùy duyên vậy.

Thở dài một cái, Ngao Dương hiểu rõ tâm sự của Hàn Phong Tuyết, nên không nói gì thêm nữa.

Màn tặng lễ vật vẫn tiếp tục diễn ra, nhưng xem ra chẳng có món lễ vật nào có thể vượt qua được món lễ vật của 3 người Mãnh Hổ, cho nên không

https://thuviensach.vn

khí có phần trùng xuống.

Hàn Phong Tuyết từ trong lòng bàn tay kéo ra một mảnh vải, đi đến trước mặt Ngao Nguyệt, mở miếng vải đó ra, một cây nấm linh chi long lanh xuất hiện trước mắt mọi người, cây nấm linh chi này khác biệt với các loại nấm linh chi khác ở chỗ: Nấm linh chi trong tay của Hàn Phong Tuyết có 7 cánh hoa, màu sắc rất đặc biệt, đang đua nhau khoe sắc.。

“Thất diệp linh chi” Thái Lão – một người có kiến thức rất rộng về Linh Chi kinh ngạc thốt lên.

Thất diệp linh chi- Đây đúng là thất diệp linh chi hay sao?- Nghe thấy Thái Lão nói, trong lòng mọi người đều rất kinh ngạc, mặc dù biết Hàn phong Tuyết không phải là một kẻ bủn xỉn nhưng không nghĩ rằng Phong Tuyết có thể lấy ra một thứ quý giá như vậy làm lễ vật, cần phải nhớ rằng: Linh chi là loại thần dược, có thể trị được bách bệnh, mà thất diệp linh chi lại là một trong những tuyệt phẩm, có thể cải lão hoàn đồng, tăng cường xương cốt, càng khiến người khác thèm muốn là bởi thất diệp linh chi có thể điều chế thành một loại Linh dược – đả thông kinh mạch cực tốt, không những có tác dụng tăng cường hồi phục công lực, còn có tác dụng đả thông kinh mạch, đây là loại đan dược mà vô số kẻ thèm thuồng.

Đả thông kinh mạch, khiến cho các kỹ năng hoặc kiếm pháp tiến bộ cực nhanh, cở thể linh hoạt, đối với Kỹ Vương cường giả trở lên mà nói, hiệu quả của nó thật không có gì phải nghi ngờ trong việc làm tăng thực lực.

Ngao Dương kinh ngạc ngẩn người ra một lát:

- Ôi Trời, cái này gọi là không mang theo lễ vật gì đó hả, tùy ý lấy ra một món đồ lại là thất diệp linh chi. - Ngao Dương làm sao biết được trên người Hàn Phong Tuyết còn có cả cửu diệp linh chi vẫn được nhắc đến trong truyền thuyết.

https://thuviensach.vn

- Mời Nguyệt công chúa nhận cho – Hàn Phong Tuyết mỉm cười nói, Ngao Nguyệt có công cứu mạng đối với Phong Tuyết, cho nên tặng thất diệp linh chi cũng chẳng nhằm nhò gì.

- Món lễ vật này có phải là rất quý hiếm hay không? – Ngao Nguyệt mỉm cười nói.

-Chỉ cần công chúa thích là được.

Ngao Nguyệt cẩn thận đón nhận, yêu quý và cất giữ cẩn thận, đợi sau khi buổi tiệc kết thúc còn cần xử lý chút chuyện. Món lễ vật này thật sự rất quý giá, nhìn ánh mắt tham lam của Thái Lão là biết liền.

Thái lão có chút hối hận vì hành vi nhiều chuyện của mình, Hoàng đế vần không mở lời, Hoàng đế vẫn còn suy nghĩ điều gì nữa nhỉ, sợ vụt mất cơ hội đắc tội với thần tài, dĩ nhiên Hàn Phong Tuyết có thể lấy ra 1 cây, đương nhiên cũng có thế lấy ra cây thứ 2 thậm chí cây thứ 3.

Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng quay trở về chỗ ngồi, làm như chưa từng phát sinh sự việc gì vậy.

Thời gian dùng cơm tiếp tục qua đi 3 canh giờ mới kết thúc, tự nhiên có người đem đồ vật thu dọn sạch sẽ, bao gồm tất cả các bàn ghế đều chuyển ra ngoài, hoàng đế tại hội trường nói thêm vài câu rồi đưa hoàng hậu, Thái Lão cùng Băng Viễn Sơn rời đi, trước khi rời đi Hoàng đế còn cẩn thận nhìn Hàn Phong Tuyết đầy thâm ý.

Một điều kỳ lạ là dì Băng lại không rời đi, Những người còn ở lại ngoài người mỹ phụ này ra đều là thanh thiếu niên.

Nhìn thấy dì Băng đi về phía mình, Hàn Phong Tuyết gọi một tiếng

-Dì Băng - Dì Băng gật đầu rồi mỉm cười nói với Hàn Phong Tuyết :

https://thuviensach.vn

-Tuyết Phong, cuối cùng thiên địa cũng là của thanh niên các con rồi, ta đưa Hân Vân đến là muốn Hân Vân và con thành một đội vui vẻ, con giúp ta chỉ bảo thêm cho nó. – nói xong còn tinh nghịch nháy mắt, dường như là ám hiệu ngầm cho Hàn Phong Tuyết vậy.

-Dì Băng – Hàn Phong Tuyết muốn nói điều gì đó, nhưng lại bị Dì Băng cắt ngang, - Bây giờ dì bận chút việc, nên đi trước, sau khi buổi yến tiệc kết thúc, con giúp ta đưa nha đầu này về cầm hàng, ta đợi các con ở đó, nói xong nhìn sang Ngao Dương rồi nhanh chóng rời bước.。

Hàn Phong Tuyết âm thầm cười đau khổ:

- Bản thân ta có chỗ nào tốt, vì sao dì Băng lại muốn đem người con gái hoàn mỹ nhất giao phó cho ta. –Cậu sao lại không hiểu dụng ý của dì Băng chứ.

Băng Hân Vân mới 16 tuổi, dùng đôi mắt trong veo như nước mùa thu nhìn Hàn Phong Tuyết, dường như là có tâm ý với cậu vậy, khó khăn lắm mới dám mở lời:

- Huynh biết đàn tấu ư?

Dáng vẻ ngây thơ của Băng Hân vân như thu hút linh hồn của Hàn Phong Tuyết, vừa nãy khi cha mẹ của Băng Hân Vân còn ở đây còn làm ra vẻ không để ý đến, mà bây giờ như biến thành một người hoàn toàn khác, cũng thật là biết giả bộ, định thần lại 1 lát, Hàn Phong Tuyết trả lời:

- Biết chút ít.

- Chỉ một chút thôi sao, mẹ nói huynh sẽ dạy ta đàn tấu, như thế tài nghệ của huynh nhất định đạt đến độ tuyệt diệu rồi.

- Ừ - Hàn Phong Tuyết ngẩn ra một chút, Băng Hân Vân tin tưởng như vậy, như vậy trong lĩnh vực đàn tấu chắc cũng đạt được những thành tích rất

https://thuviensach.vn

cao.

Hàn Phong Tuyết không đáp lại, Băng Hân vân tiếp lời:

- Chúng ta so tài chút nhé.

- Được thôi . – Hàn Phong Tuyết mỉm cười, Hàn Phong Tuyết có vẻ rất có thiện cảm với vị cô nương vừa xinh đẹp vừa ngây thơ này, ai cũng có thiện cảm với mỹ nhân mà.

Khi 2 người đang trờ chuyện, Ngao Dương cho phép những người đang đứng bao quanh 2 người họ lui ra để cho bọn họ có không gian riêng tư, rõ ràng là dì Băng gửi gắm, tạo cơ hội cho 2 người bọn họ, điều đó làm sao dấu được Hàn Phong Tuyết, không nhiều nhưng có vẻ Hàn Phong Tuyết cũng có chút hứng thú.

https://thuviensach.vn

Chương 94: So Tài

Tiết mục cuối cùng của yến tiệc là do mọi người tự phô diễn tài năng của mình. Thường là một ngươi chỉ cần thành thạo môn tài nghệ nào đó thì có thể đăng ký biểu diễn góp vui trong yến tiệc. Chỉ cần bạn thể hiện tốt vai diễn của mình mà nhận được sự tán thưởng của công chúa thì bạn sẽ có cơ hội được mời Nguyệt công chúa khiêu vũ cùng mình 1 điệu.

Mục đích của tiết mục ngẫu hứng này thực sự là để gia tăng thêm phần vui nhộn cho bữa tiệc, tất cả mọi người đều có thể tích cực tham gia để tăng thêm phần xuân sắc tươi trẻ cho nụ cười của hồng nhan (Nguyệt công chúa)

Mặc dù Thiên Ân đại lục là nơi coi trọng thực lực, nhưng ở một phương diện khác thì trong số những người này tài nghệ cầm kỳ thi họa đều có đủ. Hơn nữa dù cho là giáo kỹ hay người thường cũng đều có thể mang sở trường của mình ra để tranh tài như nhau.

- Nguyệt tỷ tỷ, ta và huynh ấy sẽ tặng tỷ một khúc đàn - Băng Hân Vân tiến đến gần Ngao Nguyệt. Cô nàng hiếu kỳ muốn biết rõ xem tài nghệ của Hàn Phong Tuyết thật sự là như nào.

Bầu không khí đang sôi nổi tại nơi đang diễn ra buối dạ tiệc bỗng dưng yên tĩnh hẳn. Sắc đẹp của mỹ nhân lúc nào cũng là thứ khó cưỡng lại được nhất, huống hồ với sắc đẹp nghiếng thành của Băng Hân Vân thì ai lại không chú ý cho được. Những người có thể được nghe nàng đàn thì tất nhiên là chả có gì phải ầm ỹ lên để mất đi một cơ hội được nghe tiếng đàn tuyệt diệu của mỹ nhân này rồi. Nhưng khi thấy Phong Tuyết hợp tấu với

https://thuviensach.vn

nàng, nhiều người trong lòng dâng lên sự ganh tỵ, có nhiều người còn chửi thầm trong lòng:

- À ờ, cả cái yến tiệc này giờ nhường ngươi làm nhân vật chính luôn, cho người tha hồ mà thể hiện, cứ như mình là nhân vật chính của buổi yên tiệc hôm nay không bằng. Ta không tin, thực lực của ngươi mạnh thế nhưng chắc gì ở phương diện cầm kỹ này ngươi đã có tài nghệ gì.....

Trong ánh mắt Ngao Nguyệt có gì đó biến đổi về sắc thái mà không biết lý do tại sao. Ngao Nguyệt đối với Hàn Phong Tuyết kém mình tới 2 - 3 tuổi tự dưng lại xuất hiện một thứ tình cảm gì đó khó có thể miểu tả thành lời. Cô nàng chưa từng trải qua mùi vị của tình cảm nam nữ nên không biết được mùi vị của nó thế nào và cảm giác này rốt cuộc là gì

Thấy mọi người háo hức muốn xem tài nghệ cầm kỹ của Hàn Phong Tuyết, Ngao Nguyệt cũng vậy, nàng cũng muốn thử xem tài nghệ suốt mấy năm qua Phong Tuyết theo Sài Lão học đàn ra sao? nên cũng đáp ứng ý tốt của Băng Hân Vân và Phong Tuyết

Ở giữa đại sảnh hai chiếc bàn bên trên có để một cây đàn được bày ra ngay ngắn. Băng Hân Vân lấy cây đàn cổ quý giá của mình vẫn để trong không gian giới chỉ hay mang theo bên mình ra để hợp tấu với Phong Tuyết.

Đi với phật mặc áo cà sa đi với ma mặc áo giấy, Hân Vân đã lấy cây đàn quý như kia để hợp tấu cùng cậu thì cậu đâu có thể lấy đại 1 cây đàn tầm thường ra mà đáp lễ chứ. Phong Tuyết cũng từ từ lấy ra cây Long Tuyền Độc U từ trong không gian dới chỉ ra. Băng Hân Vân liếc Phong Tuyết một cái, khóe môi hơi nhếch lên giống như là đang thách đấu với cậu.

Hàn Phong Tuyết cũng chả để ý, cứ cười cười như để giàn hòa. Đôi mắt nhắm hờ, mười đầu ngón tay chạm khẽ lên dây đàn.

https://thuviensach.vn

Người trong nghề mà ra tay là biết ngay đồ xin hay đồ dởm. Thấy Hàn Phong Tuyết thao tác nhẹ nhàng uyển chuyển, nét mặt tuyệt sắc của Hân Vân lập tức chùng xuống và trở nên nghiêm túc hơn. Động tác của hai người khá giống nhau, mắt khép hờ, mười đầu ngón tay nhẹ nhàng lướt trên dây đàn. Trước khi hợp tấu, hai người đã bàn bạc sẽ chơi khúc nào cùng nhau, đó là một câu chuyện tình yêu đẹp có tên "Điệp Ánh Nguyệt" và cũng vừa chuẩn xác do một nam một nữ hòa tấu.

Phong Tuyết nhẹ nhàng khảy đàn, tiếng dây dần bị động vang lên âm thanh "tang ....tang....." làm xoa dịu thính giác của bao nhiêu người nghe. Âm thanh nhu hòa, uyển chuyển, mỹ miều. Băng Hân Vân cũng theo đó mà xúc tấu. Mỗi lúc Hàn Phong Tuyết tạo khe hở giữa các tiếng đàn thì tiếng đàn của Hân Vân sẽ chêm thêm vào làm tăng phần êm ái, hai tiếng đàn như 1 đôi trai gái đang quấn lấy nhau trong tình yêu nồng nàn mà mãnh liệt. Tiếng đàn thấm dần vào trong tiềm thức, như những làn khói mềm mại. Hai người dần như quên đi tất cả, chỉ đắm chìm trong khúc nhạc mình đang tấu. Trong đại sảnh thật sự quá yên tĩnh, ngoài tiếng đàn ra thì không có bất cứ một thứ âm thanh nào khác nữa cả.

Tiếng đàn lúc thì cao vút lúc thì âm trầm, khi thì lắng đọng khi thì dịu dàng nhưng lại có lúc ngỗ nghịch. Những người nghe như say trong mộng ảo, như được đắm chìm vào trong một thế giới tuyệt mỹ, cứ như chính bản thân mình là một phần trong đôi trai gái kia. Do biết nhau hiểu nhau họ mới yêu nhau, cùng nhau trải qua biết bao thăng trầm cách trở, đau thương chia cách. Cuối cùng người có tình có nghĩa ắt sẽ thành đôi

Khúc nhạc say mê lòng người cuối cùng cũng kết thúc, Phong Tuyết chậm dãi mở mắt ra, hàng ngàn gương mặt đẫm nước mắt lọt vào trong tầm nhìn của cậu. Trong lòng cậu thật rất vui, có thể đạt được kết quả như này có thể nói là cầm nghệ của cậu đã đạt tới mức cao siêu rồi thì mới có thể ảnh hưởng tới tình cảm trong lòng người như thế. Nhưng cậu cũng phải công nhận tài nghệ của Hân Vân, cả hai hợp tấu chỉ làm tăng vẻ đẹp cho

https://thuviensach.vn

khúc nhạc thì có thể nói tài nghệ của Hân Vân cũng chả kém cậu là mấy nếu không thì kết quả của lần hợp tấu này dã ngược lại rồi.

Đưa ánh mắt nhìn qua Hân Vân thì thấy nàng ấy cũng đã lệ tuôn ướt hai gò má từ bao giờ. Thấy có ngời nhìn mình Băng Hân Vân rực rỡ lại ngay:

- Ta thua rồi, ngươi thật sự quá mạnh, mạnh hơn ta rất nhiều - Mặc dù nàng nói là nàng thua nhưng từ trong ánh mắt nàng lại chả ai nhận thấy điều đó, chỉ thấy nàng càng rực rỡ hơn mà thôi.

Phong Tuyết nhẹ gật đầu rồi nhìn nàng bằng ánh mắt khích lệ. Mọi người cũng dần tỉnh lại từ trong cơn mộng đẹp rồi đổ dồn ánh mắt về phía Phong Tuyết. Những người muốn nhìn thấy Hàn Phong Tuyết mất mặt thì lại tự nhận thấy tài năng của cậu quá tuyệt vời, trong lòng không khỏi cảm thấy hổ thẹn. Đúng là họ và Phong Tuyết ở hai cấp bậc cách nhau quá xa mà.

- Nguyệt công chúa, Tuyết Phong đã khiến người chê cười rồi - Phong Tuyết quay người về phía Nguyệt công chúa giờ đang vôi lau nước mắt nhoèn trên khuôn mặt khả ái của nàng.

- Tuyết Phong, nếu giờ ngươi mời ta cùng khiêu vũ với ngươi một điệu biết đâu ta lại đồng ý đấy. - Ngao Nguyệt cười nói

"Hức...hức..." - Bị nấc cục rồi, những người vừa mới rồi có cảm tình với Phong Tuyết giờ lại ghét cậu trở lại rồi. Ai cũng cho rằng Phong Tuyết là cướp, kẻ cướp đi nụ cười và thiện cảm của mỹ nữ mà bao người mến mộ. Bao người tới mời Nguyệt công chúa cùng khiêu vũ mà liên tục bị cự tuyệt thế mà Phong Tuyết lại ngược lại, Nguyệt công chúa lại ngỏ ý mời hắn cùng nhảy.

Nhưng đáng tiếc là kẻ được mời đó lại không biết ý, lại cự tuyệt ý tốt của công chúa:

https://thuviensach.vn

- Thực ra thì ta không muốn, vì căn bản ta không có biết khiêu vũ

Nghe thấy câu trả lời của Hàn Phong Tuyết cả đại sảnh lại ối người nuốt nước miếng ừng ực. Nguyệt công chúa chưa bao giờ bị ai cự tuyệt cả. Ai cũng nghĩ Phong Tuyết bị điên nên mới làm thế.

Ánh mắt Ngao Nguyệt ánh rõ lên sự thất vọng nhưng rồi lại được che giấu đi. Cứ cố gượng cười coi như không có gì, nhưng hành động đó không qua nổi đôi mắt tinh ranh của Hân Vân. Lúc Phong Tuyết cự tuyệt lời mời của Ngao Nguyệt, Hân Vân lại thấy vui thầm trong lòng giống như nút thắt trong lòng bao lâu nay đã được tháo bỏ, rất dễ chịu. Nàng cũng không biết vì sao, một cô nàng thồn minh như nàng đương nhiên ít nhiều cũng hiểu được ý của mẹ mình. Việc này rõ ràng là mẹ nàng đã sắp xếp để cho nàng thân thiết hơn với Phong tuyết.

Dì Băng cũng đã nói về Hàn Phong Tuyết cho nàng nghe, dì nói Phong Tuyết là một nam nhân ưu tú, cầm nghệ rất tài giỏi, là một người cực kỳ hoàn mỹ. Nhưng nàng ta vẫn có chút khinh thường Phong Tuyết, cho dù nàng không kiêu căng nhưng lại rất tự tin vào dung nhan của mình . Vậy mà hôm nay khi chính mắt nàng, chính tai nàng đã được thấy tài nghệ của Phong Tuyết. Kể cả lúc nào Phong Tuyết bước qua cánh cửa kia cũng đã để lại trong lòng nàng một ấn tượng khá là sâu sắc. Không hề run sợ khi đối mặt với đế vương, không hề nao núng khi đối mặt với cao thủ kỹ tôn mà vẫn cứ hiên ngang đứng thẳng. Dù không mặc những thứ đồ xa xỉ mà chỉ là những bộ y phục bình thường nhưng vẫn lộ ra khí khái bất phàm.

Từ lúc đó trở đi, Hân Vân lại rất có hứng thú với Phong Tuyết. nhưng vì người cha nghiêm khắc đang nhìn theo từng cử chỉ của nàng nên nàng không dám làm liều.

Sau đó Hàn Phong Tuyết mang cây thất điệp linh chi làm quà mừng sinh thần tặng cho công chúa. Loại cỏ quý như vậy nhưng hình như Phong Tuyết không tiếc khi tặng nó cho người khác thì phải. Nụ cười thuần túy kia, đôi

https://thuviensach.vn

mắt trong veo của cậu làm Hân Vân càng tin tưởng hơn đây không phải là cuộc thi so tài mà chỉ đơn thuần là một cuộc giao lưu tài nghệ mà thôi.

Hàn Phong Tuyết không có ý muốn tranh chấp càng làm nàng hiếu kỳ. Lúc chưa biết Phong Tuyết nàng nghĩ với tài nghệ cầm kỹ của mình thì sẽ nhanh chóng đánh bại Phong Tuyết nhưng giờ thì nàng hiểu rồi. Tài nghệ của hai người căn bản là không ở cùng một đẳng cấp. Nàng mang hết toàn lực và tài năng của mình ra để đuổi theo tiếng cầm của Phong Tuyết nhưng lại càng làm cho nó thêm lộn xộn, cố lắm mới không làm hỏng khúc nhạc.

- Hắn ta có thực sự hoàn mỹ như lời mẹ nói không? - Băng Hân Vân trong lòng thầm hỏi, hứng thú của nàng với Hàn Phong Tuyết càng ngày càng đậm, càng ngày càng muốn hiểu hết được con người của cậu. Đây quả là một mong ước xa vời với một người thiếu nữ.

Kéo Phong Tuyết qua chỗ mình vừa uống vừa nói chuyện nàng mới phát hiện Phong Tuyết nhìn nàng với ánh mắt rất khác những người khác, nó trong veo hiền hòa chứ không hèn mọn ham muốn như những kẻ khác. Thời gian dần trôi qua nhưng dường như hai người càng nói càng không hết chuyện, hứng thú của Hân Vân vẫn cứ như lúc đầu chả hụt đi tý nào mà có khi lại dâng trào cao hơn nhưng Phong Tuyết thì lại không như thế. Ngồi nói chuyện với 1 cô nương tuyệt sắc thế này thì ai mà chả có những ý nghĩ kỳ quặc cơ chứ. Thật là khốn khổ quá đi

Ngao Dương nhìn tình cảm của hai người đang dần dần tiến triển, thi thoảng lại lộ ra nụ cười đồng ý.

Ánh nắng chiều dần lệch qua 1 phía, áng mây chiều đang lững lờ trôi, yến tiệc cuối cùng cũng tàn nhưng chủ của buổi tiệc này - Ngao Nguyệt công chúa lại chả ưng ý cho mấy. Ánh mắt cứ liếc qua một phía, cả buổi tiệc chả nhận lời khiêu vũ của bất kỳ ai.

https://thuviensach.vn

Ngao Nguyệt không biểu lộ thái độ không vui của mình với ai cả, tuyên bố yến tiệc kết thúc làm cho một số người đang vui thì đứt dây đàn.

Phong Tuyết cùng Ngao Dương và Ngao Nguyệt chào tạm biệt nhau rồi Phong Tuyết dắt Băng Hân Vân đi ra ngoài. Ngao Dương cười khoái trá còn Ngao Nguyệt thì ánh mắt có chút hụt hẫng nhìn hai người rời xa.

- Nghe nói ngươi 1 chường đánh bị thương Ngao Tiếu Vân? Vậy ngươi có thực lực như thế nào?- Đi trên đường Hân Vân hỏi Phong Tuyết đủ điều

- Ngươi đoán xem - Phong Tuyết cười

- Ngao Tiếu Vân là 1 trong những thiên tài trẻ tuổi trong giới quý tộc, tự luyện tập kỹ năng võ giả đã thất truyền từ lâu. Mới chỉ là Võ tông mà đã nhận được danh hiệu đệ nhất thiên tài võ kỹ rồi. Vậy mà ngươi 1 chưởng đánh hắn bị thương, ngươi không chỉ đơ giản là kỹ vương 2 sao đâu nhỉ - Hân Vân đoán mò chờ đợi sự phản hồi của Phong Tuyết

Phong Tuyết có chút ngạc nhiên về sự thông minh của Hân Vân, cậu gật đầu thừa nhận

- Ngươi thật là còn tu luyện cái khác? - Hân Vân kinh ngạc

- Ngươi không phải là đã đoán ra rồi sao? - Phong Tuyết hơi ngẩn người ra, cậu không nghĩ Hân Vân lại phả ứng thái quá như vậy

- Ta đoán bừa thôi mà - Hân Vân thè lưỡi trêu ngươi làm Phong Tuyết rơi vào trạng thái dở khóc dở cười

Nhưng ở cạnh cô nàng này làm Phong Tuyết cảm thấy rất thoải mái, nhẹ nhàng, như tất cả mọi phiền não đều tan biến (mà thực ra ai đang đối mặt với một cô nương tuyệt sắc mà chả như vậy)

https://thuviensach.vn

Thông qua cuộc nói chuyện này, Phong Tuyết như cũng hiểu được một chút về Hân Vân. Cách đây không lâu nàng ấy vừa tròn 17 tuổi, cha nàng ấy rất nghiêm khắc trong việc dạy dỗ nàng ấy. Chỉ có lúc không có cha ở đây nàng mới biểu lộ hết tát cả ra trước mắt Phong Tuyết. Dì Bằng từ bé đã dạy nàng cầm kỹ mà bản thân nàng cũng thích đàn, thiên phú bẩm sinh của nàng ở lĩnh vực này cũng khá là tốt.

- Đến rồi. - Thấy cửa hàng đàn đế đô cách đó không xa, Hàn Phong Tuyết nhẹ giọng nhắc.

Nhìn hai người vừa nói chuyện vừa bước vào, dì Băng rất hài lòng dường như nỗi vui ấy đang nở hoa trong lòng nàng. Dì băng cứ nhìn chằm chằm hai người hồi lâu làm Phong Tuyết hơi ngại, thậm chí Hân Vân còn đỏ cả mặt.

Ở lại một lúc lâu, Hàn Phong Tuyết vẫn không nỡ rời đi. Trên đường về ký túc, Phong Tuyết cảm thấy như có gì đó hơi hụt hẫng nhưng không rõ là gì. Nhưng nghĩ lại những câu nói vô tư, nhũng hành động nghịch ngơm của Hân Vân cậu lại rộn lên tiếng cười thoải mái

https://thuviensach.vn

Chương 95: Sát Thủ

Yến tiệc chúc mừng sinh nhật Nguyệt công chúa đã kết thúc. Đến người cầm quyền của Sí nhiệt đế quốc hôm nay cũng có mặt, nhưng điều đáng tiếc nhất của hôm nay là tin tức về người mà được Nguyệt công chúa chọn làm phò mã vẫn chưa được tiết lộ. Không tránh khỏi việc làm cho những kẻ quá tự tin vào sắc đẹp đàn ông của mình than thở:

- Lẽ nào những chàng trai tham dự yến tiệc đó không có ai có thể lọt vào mắt công chúa sao? Hay là tại ta không đi tham dự?

Những người có ý đến để xem chuyện vui thì cũng có chút thất vọng vì chuyện này nhưng lại có một tin hay khác làm họ cũng không thấy nản lắm. Đó là học viên Tuyết Phong người duy nhất của học viện Diệu Huy được mời đến yến tiệc lần này chỉ dùng 1 chưởng đã đáng bị thương nam thanh niên đệ nhất cao thủ của tầng lớp quý tộc - Ngao Tiếu Vân giờ đã nổi tiếng như cồn ai cũng biết đến vốn chỉ là một hạ nhân ở tửu lâu Long Phụng Tề Vũ, nhưng hắn lại xưng hô với thái tử Ngao Dương là huynh đệ, khẩu khí của hắn lại rất kiêu ngạo, dám xung hô kiểu giang hồ với thái tử. Nhưng lý do dẫn đến chuyện đó là người đứng sau lưng hắn thực lực rất mạnh, đến cả người có thế lực nhất đế quốc cũng phải kiêng nể mười phần.

Còn nữa là ở yến tiệc hắn đã tặng cỏ thất điệp linh chi quý giá cho công chúa làm quà sinh thần. Hơn nữa lại còn tài nghệ cầm kỹ siêu phàm nên đã nhận được sự yêu mến của đệ nhất mỹ nhân của đế quốc. Mà điều gây sốc hơn hắn đó là hắn dám từ chối khiêu vũ cùng công chúa Ngao Nguyệt.

Khắp đại đế quốc đâu đâu cũng lan truyền về chuyện của Tuyết Phong, càng truyền thì càng tam sao thất bản. Cứ như vậy cho tới khi cái tên Tuyết

https://thuviensach.vn

Phong được mọi người nhắc tới tràn đầy sắc thái kỳ bí. Học viện Diệu Huy cũng nhờ nước mà thuyền lên (những vật phát triển thì những gì liên quan tới nó cũng phát triển theo.) lại một lần nữa nhận được sự coi trọng của ba học viện khác.

- Ngươi nghe gì chưa? Tuyết Phong lại một lần nữa đem vinh dự về cho trường chúng ta đấy. Cậu ta chỉ cần ra 1 chưởng nhẹ bâng mà đã khiến cho cái gì đó thanh niên đệ nhất gì gì đấy của tầng lớp quý tộc bị thương nặng, miệng phun máu tươi rồi còn sùi cả bọt mép nữa chứ.

- Cứ như chỉ mình ngươi biết ấy, tên Ngao Tiếu Vân với nhân vật thiên tài được mệnh danh là mãnh hổ của học viện kỵ sĩ còn ngang tài ngang sức nhau đấy, đánh mãi mà không phân được thắng bại. Vậy mà Tuyết Phong của chúng ta chỉ cần 1 chưởng là đánh bay hắn rồi. Có thể thấy rằng thực lực của học viện chúng ta đã vượt xa 3 học viện kia rồi.

- Ta khinh, ngươi cho rằng ngươi là Tuyết Phong thứ 2 của học viện này chắc

Góc vườn trong học viện Diệu Huy, mấy tên học trò đang sôi sục khí thế bàn tán về chuyện của Tuyết Phong. Ở cách đó k xa, một thiếu nữ có nụ cười tỏa nắng

- Thiếu gia, họ lại đang bàn tán về huynh kìa, giờ huynh là thần tương trong lòng họ rồi.

Phong Tuyết xoa hai tay vào với nhau không biết nói gì. Từ sau khi chuyện ở yến tiệc được truyền ra ngoài, ở học viện này không biết có bao nhiêu người nói về nó nữa

- Tiểu Nguyệt, muội đang trêu ghẹo hắn ta đấy à - Lục Tuyết ở trong lớp ai cũng biết nàng có quan hệ tốt với Tuyết Phong nên ngày nào cũng tới hỏi chuyện nàng. Mới đầu thì hứng nhưng càng ngày thì càng chán, họ cứ nhắc

https://thuviensach.vn

đi nhắc lại tới hai cái lỗ tai của nàng cũng chai theo luôn. Nên cứ mỗi lần nhắc tới chuyện của Phong Tuyết là nàng lại lẩn đi.

Đã đến đế quốc đc hơn 10 ngày rồi, thời gian dần trôi qua mang theo tâm trạng của Lục Tuyết cũng dần cơi mở hơn, nàng không còn chưng khuôn mặt ủ rột đó suốt ngày như hồi mới tới nữa. Bây giờ thi thaongr có thể tình cờ bắt gặp khuôn mặt tươi cười rạng rỡ của nàng.

- À đúng rồi thiếu gia, muội nghe nói dạo này huynh lại hay chạy ra ngoài hả? Có phải lại đi gặp cái cô đệ nhất đại mỹ nhân Băng Hân Vân đó không? Có phỉa là huynh nên giới thiệu cô ấy cho muội biết không nhỉ?

- Có đâu, huynh đi bái kiến sư phụ mà - Phong Tuyết nói mà chả thấy ngượng với lòng gì cả.

- Yo, ai tin được lời này của huynh chứ

- Tin hay không tùy muội nhé, giờ huynh đi gặp sư phụ đây. hai người đi ra ngoài đi dạo một chút đi. Nhớ phải gắng tu luyện cho tốt. - Nói xong Phong Tuyết quay lưng đi vội, không dám ở lại thêm chút nữa, sợ Tiểu Nguyệt lại móc ra trò gì bẫy mình.

- Thiếu gia, đi chậm thôi, mỹ nhân không chạy mất đâu mà huynh vội - Tàn Nguyệt vừa nói vừa cười

Tàn Nguyệt vô tư nói mà không để ý ánh mắt người con gái cạnh mình dường như buồn bã đi rất nhiều.

Phong Tuyết đi như chạy, đúng là cậu sợ Tàn Nguyệt chết đi được mà . Mỗi lần gặp y rằng là bị muội ấy nói móc mấy câu. Nhưng Phong Tuyết cũng không phủ nhận cái loại thâm tình yêu mến này.

Nhưng thật ra thì trong mấy ngày này cậu cũng có gặp Hân Vân 2 lần. Nhưng thời gian hàn huyên không lâu. Cậu lại được hạ nhân báo tin tới,

https://thuviensach.vn

Hân Vân mời cậu ra hồ Lạc Nguyệt tụ mặt một chút. Mặc dù có chút khó hiểu rằng sao không hẹn nhau ở tiệm đàn như những lần trước mà phải đổi địa điểm ra tận hồ Lạc Nguyệt xa tít. Nhưng cậu cũng không nghĩ nhiều. Con gái mà, khi yêu ai cũng thích lãng mạn như vậy sao?

Dù cho Phong Tuyết không muốn mở lòng với bất cứ ai nữa, nhưng cứ mỗi lần thấy vẻ ngay thơ hoạt bát, trong sáng thông minh, dung mạo tuyết thế của Hân Vân, cậu lại cảm thấy không kimd chế nổi tình cảm trong lòng mình

Lạc Nguyệt hồ nằm ở ven đô đế quốc. Nó do những công nhân đào đường vô tình tạo ra. Phong cảnh hết sức đẹp, nhất là rất phù hợp cho những đôi tình nhân. Băng Hân Vân hẹn cậu ở đây làm cậu đột nhiên có những suy nghĩ ký lạ. Nhưng xung quanh hồ giờ vẫn đang trong giai đoạn thi công, vẫn còn là những vùng đất trống

Hàn Phong Tuyết đi trên bãi đất hoang này, quay đầu nhìn lại quang cảnh của đế đô. Đúng là khác nhau một trời một vực, sao lại có sự tương phản dã man thế này chứ.

Sẽ được gặp Hân Vân,Phong Tuyết trong lòng rất hồi hộp. Đúng lúc này, Phong Tuyết hồi hộp thì xung quanh truyền tới sát khí dày đặc.

Chớp lóe, Phong Tuyết biến mất rồi xuất hiện cách đó 7 8 thước. Thân hình vừng vàng, nhưng nhát kiếm ở đâu đó vừa nãy mới xuất hiện qua thì lại đam vào không trung. Trên kiếm còn lưu lại 1 ít máu tươi. Cách 1 tấc dưới cổ họng Phong Tuyết có một vết cắt ngọt, máu tươi đang rỉ ra từ đó:

- Sát khí khá nặng, kiếm pháp ám sát cũng lợi hại - Cảm thấy nguy hiểm, Phong Tuyết lập tức dùng Thiểm Thước nhưng vẫn mém tý nữa bị đường kiếm kia cắt đứt cổ họng. Nếu như cậu không đột phá tu vi võ tông, nếu như chỉ chậm lại 1 giây,nếu như cậu không có kỹ năng Thiểm Thước thì bây giờ cậu đã nằm xuống đất kia rồi

https://thuviensach.vn

Nghĩ lại mà sợ, cậu thậm chí còn không kịp nhìn xem nhát kiếm đó xuất hiện từ đâu. Từ xa, cậu nhìn thấy một người toàn thân mặc áo đen, hình như đó là kẻ vừa dí kiếm vào cổ cậu. Phong Tuyết tập hợp tất cả các tinh thần trong cơ thể mình

Sát thủ thần bí sau khi giết hụt hắn cứ ngây ng ra 1 lúc. Chỉ cần 1 đường kiếm thì kể cả là kỹ vương 6 sao cũng phải chết. Đằng này Phong Tuyết lại dễ dàng né được, vậy chả nhẽ hắn là võ tông sao? Lần đầu ra tay hụt, kỹ năng Thiểm Thước của Phong Tuyết lại làm cho hắn thêm chút bực mình.

Cây kiếm trong tay tên sát thủ run lên nhắm thẳng phía Phong Tuyết mà lao đến. Phong Tuyết cảm thấy mỗi đường kiếm đều nhằm và tử huyệt của mình, chỉ cần phân tâm hay không chú ý một chút là có thể dẫn tới hậu quả khôn lường. Đây là bộ kiếm phá dùng để giết người, vì giết người mà được sỉnh ra.

Cơ thể của Hàn Phong Tuyết nhẹ nhàng né tránh, cứ đến thời điểm mấu chốt là tránh. Đây chính là ký năng Lăng ba vi bộ. Phong Tuyết không phản kích, cậu đang quan sát đối thủ để tìm cơ hội hạ thủ hắn. Một đòn phái giết được hắn. Tuyệt đối không thể sơ xuất mà vong mạng được.

Ánh sáng mỹ lệ của thanh kiếm khong ngừng lóe lên. Tên sát thủ công kích cũng khá lâu mà chả được gì, kể cả là đã gia tăng thêm tôc độ ra đòn. Chỉ thi thoảng lại thấy lóe cái ở phía đong, rồi tý lại nháy ở phía tây. Chỉ nam đánh bắc. Đây đúng là một võ sĩ chính tông, "kỵ sĩ võ tông trung cấp" Phong Tuyết đoán.

Lại đúng vào lúc đó, có lẽ là do sự sôi sục của khí tức mà cũng có thể là do sức lực bọ gián đoạn nên kiếm pháp của tên sát thủ để lộ một khe sơ hở,. Cơ hội của Phong Tuyết đây rồi.

- THIỂM THƯỚC, RÀNG BUỘC VÔ HÌNH, TINH THẦN GIẢO SÁT - Một loạt kỹ năng đước phóng ra, kiếm pháp của sát thủ, thân thể, đầu óc,

https://thuviensach.vn

toàn bộ đều phát hiện ra những chỗ trống. Hàn Phong Tuyết đã ngưng tụ xong hai tầng hỏa nguyên tố, kết hợp cùng chưởng THU PHONG LẠC ĐIỆP đánh tới từ phía bên phải và sau lưng hắn.

"Rắc...rắc.....Bành...."

Những âm thanh ghê rợn vang lên. Hỏa nguyên tố cuồng bạo kết hợp cùng thủy nguyên tố cùng một lúc được Hàn Phong Tuyết thi triển đẩy vào cơ thể của tên sát thủ. Tên sát thủ chỉ cảm thấy toàn thân như mê sảng, cánh tay cầm kiếm giờ đã chả còn sức mà vung lên.

" Bành.....bành.....bành.....bành"

Toàn bộ những hiệu ứng được tạo ra trong chưởng của Phong Tuyết như gió lớn, nước rồng đều tập trung dổ dồn lên tên sát thủ

"Leng keng" Thanh kiếm trong tay tên sát thủ cuối cùng cũng rơi xuống đất, tên sát thủ thì như không còn chịu đựng được thêm. Nhìn điệu bộ hắn giờ đang nửa đứng nửa ngồi trên mặt đất.

Đúng là Hàn Phong Tuyết muốn bắt sồng hắn nếu không cậu cũng chả cần tốn nhiều công sức thế để làm gì, một kỹ năng cũng đã đủ cho hắn đi tây thiên rồi. Một chân đặt lên ngực tên bại trận, Phong Tuyết cúi xuống đưa tay kéo khăn bịt mặt của hắn ra.

Hiện ra sau chiếc khăn che mặt kia là một khuôn mặt rất bình thường, một làn da ngăm đen mang theo nhiều nếp nhăn. Ngoài đôi mắt thèm khát máu kia ra thì người trung niên này cũng chả có gì gọi là khác người cả. Khóe miệng máu tươi không ngừng tuôn ra.

- Là ai phái ngươi đến - Giọng lạnh lẽo hỏi tên sát thủ. Bản thân cậu vốn không quen hắn ta, đương nhiên là không nói đến số người căm hận cậu giờ vẫn đang ở trong bóng tối. Từ kiếm pháp của đối phương có thể nhìn ra hắn

https://thuviensach.vn

vốn là một sát thủ nhà nghề. Nếu như vậy thì chắc chắn hắn được ai đó ủy thác chuyện ám sát này.

- Thắng làm vua thua làm giặc. Làm nghề này của chúng ta kiểu gì rồi cũng có ngày như thế này, chỉ là ta không nghĩ lại có thể bại dưới tay một tiểu tử hỉ mũi chưa sạch như ngươi - Tên sát thủ như chả hề quan tâm tới sự vong tồn của mình - Ngươi giết ta đi

- Nếu như ngươi nói cho ta biết ai là người đã chỉ định ngươi đến đây thì ta có thể thả ngươi đi. - Phong Tuyết có thể thông cảm cho tên sát thủ này, hắn ta thực chất cũng chỉ là làm theo lệnh thôi chứu bản thân hắn đâu có thù hằn gì với cậu. Giết hắn thì cậu cũng chả có được thứ tốt lành gì. Chỉ cần biết người nào ở đằng sau giật dây thì mới đảm bảo được an toàn từ nay về sau của bản thân.

Nhưng mãi không có tiếng trả lời. Tên sát thủ nhìn chằm chằm Hàn Phong Tuyết, đôi mắt hắn dần dần yếu đi,rời rạc hắn ra. Một dòng máu đen dần từ trong miệng hắn trào ra ngoài.

- Tự sát? - Hàn Phong Tuyết như ngây ra, cậu quá kinh ngạc trước tinh thần nhà nghề của hắn, những tên sát thủ thấy chết không sờn.

Hàn Phong Tuyết lục soát trên thân thể của tên sát thủ xem có tìm được tin tức gì không. Chợt cậu tìm thấy một chiếc lệnh bài màu bạc, bên trên còn có khắc hai chữ - Mộng Ảo. Cậu mau chóng cất giữ chiếc lệnh bài bên mình đợi khi nào có dịp sẽ hỏi sư phụ thử xem người có biết gì không?

Đứng dậy, cậu chợt cảm thấy sau lưng đã ướt thẫm mồ hôi. Đưa tay lên sờ cổ, nơi vết cắt vẫn còn đang rỉ máu. Lần này đúng là cậu đã kề cận với cái chết, tý nữa thôi là khỏi gặp lại mỹ nhân rồi.

- Nếu như ở đây có mai phục, vậy tên hạ nhân đưa tin kia cũng là giả sao? - Đây rõ ràng là một âm mưu ám toán nhằm vào cậu, âm mưu muốn lấy mạng cậu.

https://thuviensach.vn

Dù là nghĩ vậy nhưng trái tim bảo thủ chết vì gái đẹp của cậu vẫn giữ nguyên chính kiến là phải đi bằng được đến chỗ hẹn, quả nhiên là không thấy bóng dáng Băng Hân Vân đâu.

Hàn Phong Tuyết bắt đầu suy đoán xem rốt cuộc ai mới là kẻ bày ra âm mưu này, cứ nghĩ đi nghĩ lại xem ai có thù hằn gì với mình. Hơn nữa người có thể mời được sát thủ võ tông trung cấp chỉ có thể là 3 người. Âu Hạc Âu đại công tước, tam hoàng tử Ngao Vân Tinh và tiểu vương gia Ngao Tiếu Vân là có thể có khả năng đó. Nhưng trong đó có 2 người có thể loại bỏ

Nhưng lần này mới được hẳn sát thủ giang hồ võ tông đã thất truyền bao năm thì cũng đáng để nghĩ thật. Nhưng điều làm Phong Tuyết suy nghĩ là Ngao Tiếu Vân có tu vi võ tông giờ lại xuất hiện thêm một võ tông sát thủ, điều này không thể không làm câu hoài nghi rằng bên trong đó liệu còn có thêm bí mật nào nữa?

- Ngao Tiếu Vân, nếu như là ngươi làm.....thì.....ta .....nhất..... định .....sẽ .....giết..... ngươi

https://thuviensach.vn

Chương 96: Mộng Ảo Lầu

Hàn Phong Tuyết vác nguyên cái khối ưu tư nặng nề tiến thẳng tới Long Phụng Tề Vũ. Càng vào đời lâu cậu càng hiểu rõ thêm về cái thói đời bạo ngược hiểm ác. Những con người đang đeo trên mặt mình cái mặt nạ quý tộc giả tạo thì sau lưng đúng là một lũ bỉ ổi, vô lại. Thân là tam hoàng tử lại lợi dụng người con gái của mình, lợi dụng bạn bè mình vào âm mưu phản quốc. Lũ hậu bối của bá tước, tử tước cũng dơ bẩn hạ lưu như nhau. Uy hiếp, cưỡng đoạt, kể cả cái thế lực chống lưng cho bọn chúng cũng giở mọi mánh khóe để đạt được mục đích.

Tóm lại vì đạt được mục đích mà không từ bất kỳ thủ đoạn nào, hơn nữa cho phép mình nhục mạ người khác mà còn tỏ ra vẻ thanh cao. Thậm chí còn chịu không nổi nửa lời sỉ nhục, nhìn như bọn họ tự cho rằng cái mạng chó của bọn họ cao quý hơn những người khác chắc.

Cái hư vinh do cái danh tạo ra đã tạo lên một sức ép vô hình và những kẻ tự cho mình là cao quý đã viện cớ mà chèn ép dân chúng. Những con người bình thường muốn yên ổn ở đây, muốn bảo vệ bản thân mình cùng người thân thì chỉ có thể trở lên mạnh mẽ. Có trở nên mạnh mẽ thì tất cả về họ mới có thể mạnh được.

Cái áp lực của thế giới này giờ đang đè nặng lên Phong Tuyết nhưng nó chả làm cậu nhụt chí mà lại càng làm cậu hưng phấn thêm, càng xúc tiến ý chí của cậu.

Đang cáu tự dưng hình ảnh đáng yêu ngây thơ thuần khiết của Băng Hân Vân lại xuất hiện trong tâm trí cậu, đôi mắt trong treo không có chút giả dối . Có thể tồn tại ở một thế giới dơ bẩn như này mà không bị vẩn đục thì với

https://thuviensach.vn

cậu mà nói chỉ có hai người là Băng Hân Vân và mẹ của mình mà thôi. Đấy cũng là ký do tại sao Phong Tuyết lại thích và muốn ở bên cạnh họ như vậy, không hề chịu tác động củ thế giới này, cứ tự do tự tại, không phải tranh đấu với bất cứ ai

Trong lúc mãi nghĩ ngợi, Phong Tuyết đã tiến đến Long Phụng Tề Vũ từ lúc nào. Đi vào trong bỗng thấy hơi có chút không biết làm sao khi nhìn thấy Nhạc Linh ở trong quầy, coa chút gì đó lo lắng như nóng lòng chờ đợi ai đó. Nhưng Phong Tuyết nghĩ rằng làm sao cậu và nàng ta lại có sự liên quan gì ngoài mối quan hệ chủ tớ ra chứ, với cả họ còn gì để nói với nhau? Nghĩ vậy ánh mắt cậu liền dời đi nơi khác rồi đi thẳng về sau hậu viện.

- Tuyết Phong, đợi chút - Nhạc Linh thấy thái độ lạnh lùng của Tuyết Phong liền gọi

lạnh lùng nhìn Nhạc Linh một cái, giọng nói như chả có chút cảm tình nào:

- Chuyện gì?

- Tuyết Phong, chuyện hồi trước.....cho ta xin lỗi - Trầm ngâm mãi Nhạc Linh mới nói đc 4 từ cho ta xin lỗi, nói xong thì cúi đầu xuống

- Cô không có gì phải xin lỗi ta cả - Nói xong cậu không thèm để ý tới nàng ta nữa mà bước luôn về phía hậu viện

Ở cái loại người này, khi mà người ta không có thân phận không có địa vị thì chúng không có chút nào để ý tới họ nhưng khi người ta đã có chức có quyền thì chúng lại xoay mình muốn kết giao. Loại người đó Phong Tuyết không thèm để ý, Nhạc Linh làm thế chỉ làm cho Phong Tuyết thêm coi thường cô mà thôi.

Nhìn cái bóng hình dần dần khuất trước mắt mình, suy nghĩ của Nhạc Linh cứ lộn tung cả lên. Đã từng có một thời họ chơi đùa cùng nhau rất vui

https://thuviensach.vn

vẻ, nếu cứ thế tới giờ thì họ có thể đã thành một đôi bạn chí cốt. Nhưng mà xem ra bây giờ, người ta đã chả thèm để ý tới cô nữa rồi

Đúng vậy, một chưởng đánh bay Ngao Tiếu Vân, rồi lại xưng huynh đệ với thái tử, khi đối mặt với đế vương thì lại không phải quỳ. Lúc này địa vị của Phong Tuyết và Nhạc Linh đã quá khác nhau rồi

- Dường như giờ ta trong mắt hắn cũng giống như hắn ngày xưa ở trong mắt ta, chả là cái gì cả, nhỉ? - Nhạc Linh buồn bã

- Sư phụ

- Con bị thương rồi - Cái vết cắt ngọt xớt trên yết hầu của cậu là thứ đập ngay vào mắt Sài Lão khi vừa nhìn thấy cậu. Ông lão đi lại tỉ mỉ nhìn kỹ vết thương: - là vết thương do kiếm gây ra. Đã có chuyện gì?

Trong ánh mắt của Sài Lão có tia ưu tư lo lắng, trong ông lửa giận đang ngùn ngụt bốc lên. Chỉ cần nhát kiếm này cao lên một chút hay uy lực mạnh hơn một chút thì người đệ tử mà bản thân ông đã dồn hết tất cả hi vọng vào sẽ không còn nữa.

- Sư phụ, người xem cái này - Hàn Phong Tuyết đưa cái lệnh bài cậu thu được từ trên người sát thủ thần bí đưa cho Sài Lão

Ông cầm lấy xem qua rồi cứ như cái lệnh bài ấy có gì khủng khiếp lắm làm sắc mặt Sài Lão bỗng chốc thay đổi.

- Mộng ảo lầu, quả nhiên là mộng ảo lầu

- Mông ảo lầu là đâu vậy sư phụ? - Hàn Phong Tuyết thấy phản ứng của Sài Lão cậu cũng hiểu ra được ít chuyện.

- Mộng ảo lầu không phải là nơi nào mà là một tổ chức sát thủ - Sài lão lẩm bẩm - Người làm con bị thương có phải là 1 sát thủ không?

https://thuviensach.vn

Phong Tuyết gật đầu

- Vậy là đúng rồi, con gần đây có đắc tội với ai không?

Hàn Phong Tuyết mang nghi ngờ của mình nói cho Sài lão biết và mang cả những chuyện xảy ra mấy ngày hôm nay cũng kể hết cho ông biết. Sài lão nghe hết câu chuyện rồi trầm tư 1 lúc

- Chuyện này để ta điều tra đã, con từ nay cũng phải cẩn thận

Phong Tuyết biết sài lão lo mình sẽ gặp nguy hiểm nên mới lao thân vào rắc rối. Cậu hiếu kỳ hỏi

- Mộng ảo lầu là một tổ chức sát thủ như thế nào vậy sư phụ?

Khuôn mặt Sài lão giật giật mấy cái rồi cả người như chìm vào trong ký ức

- Hơn 5 trăm năm trước, Mộng ảo lầu vô thanh vô tức xuất hiện ở đại lục, đàu tiên chỉ có một số hành động ở trong quy mô nhỏ vì thế mà không được đại lục để ý tới . Rồi một ngày sát thủ của tổ chức đó đã huyết tẩy cả gia tộc của 1 vương gia ở kỵ sĩ đế quốc, cả ngàn người không có ai sống sót trong đó còn có cả những kỵ sĩ bậc cao cũng bị nhất kiếm phong hầu (một nhát kiếm đứt cổ). Chuyện đó đã kinh động cả đế quốc, nhưng khi họ điều tra thì phát hiện ra cái tổ chức đó đã tiêu biến từ lúc nào. Rồi sau đó, cứ yên 1 thời gian họ lại xuất hiện, không chỉ ám sát vương công quý tộc mà con ám sát cả hoàng đế đế quốc.

Sắc mặt Sài Lão như ánh lên sự sợ hãi tột độ, ông tiếp tục nói:

- Họ cuối cùng cũng làm được, cuối cùng cũng ám sát thành công vị hoàng đế có tới 2 vị kỵ sĩ cấp 7 thiên không bảo vệ chỉ bằng có 2 sát thủ. Kể cả hai vị kị sĩ thiên không kia cũng vong mạng, tiếp sau đó ở Thương Nguyệt đế quốc cũng xuất hiện tình trạng tương tự. Có một ngày cả đại lục

https://thuviensach.vn

chấn động, những thủ vệ thần và những người ở kỹ thần sơn đều được tham dự vào đội bảo vệ mạnh nhất đại lục, nhưng rồi khi nghe được tin đó, bọn họ lại mai danh ẩn tích thêm lần nữa. Sau đó cứ vài thế kỷ cũng có khi là chỉ mấy năm họ lại xuất hiện và làm vài vụ. Cứ thất bại là uống thuốc độc tự sát, cái tổ chức đó thật quá là đáng sợ.

- Vậy Sí Nhiệt đế quốc và Kiếm Thần đế quốc có xảy ra những chuyện như vậy không? - Phong Tuyết hỏi thêm

- Không có. Ở Sí Nhiệt đế quốc và Kiếm Thần đế quốc họ chỉ có một vài hành động nhỏ thôi. Dù cho đế quốc đã tăng cường phòng vệ nhưng lại không có xảy ra vụ việc gì lớn. Không ngờ lần này lại xảy ra với con

- Ặc, hóa ra mặt mũi con cũng gớm ra phết nhỉ? - Phong Tuyết không muốn Sài lão lo lắng thêm cậu pha trò

- Chuyện này ta sẽ làm rõ. Mong người muốn giết con không phải là Mộng Ảo lầu, nhưng trong thời gian này con phải nâng cao cảnh giác hơn nữa - Sài lão nhắc nhở thê lần nữa

Hàn Phong Tuyết gật đầu

- Mộng Ảo lầu, rôt cuộc nó là một tỏ chức như thế nào. Hàn Phong Tuyết có cảm giác như bản thân cậu và tổ chức này có một chút gì đó liên quan với nhau. Hơn nữa lại là rất sâu, cậu cũng không rõ sao mình lại có cảm giác như thế nữa.

Đêm đó, bên cạnh xác người sát thủ áo đen có thêm 3 người thần bí nữa cùng mặc áo đen như hắn.

- Thế nào? - Tên hắc y nhân đứng gần đó hỏi hai tên đang kiểm tra thi thể của tên sát thủ đã chết, âm thanh lãnh đạm vang lên giữa đêm tối.

https://thuviensach.vn

- Dạ thưa thánh chủ, bên trong thi thể có vết tích của lửa thiêu và băng đọng. Hung thủ có thể là một gã giáo kỹ hệ hỏa và giáo kỹ hệ thủy nhưng nội tạng bên trong thì lại bị phá nát hết, điều này là do kình khí tạo ra chứ vũ khí không thể nào tạo ra được, vậy nên trong đám hung thủ đó phải có một kẻ.... - Nói đến đây thì tên kia chợt dừng lại một chút

- Một kẻ gì?

- Thánh giả, nhất định có một kẻ giống chúng ta, là võ giả. Hơn nữa lại còn là đăng cấp võ tông

- ừm - Trong giọng nói của Thánh nhân có chút gì đó ngạc nhiên, nhưng khuôn mặt trong đêm tối bị hắc bào che phủ nên không nhìn ra được biểu hiện của hắn.

- Điều tra xem người hắn định ám sát là ai? Tra được thì báo cho ta, ai tự ý hành động -------- GIẾT - Sau một hồi yên tĩnh, thánh nhân mới ra chỉ lệnh

- Vâng - Hai người đáp lại

Sí Nhiệt đế quốc ai cũng không biết cơn gió lốc khởi đầu cho một trận chiến đang nổi lên. Chính các sát thủ của Mộng ảo lầu sẽ thay đổi lại trật tự của đại lục

https://thuviensach.vn

Chương 97: Đánh Tới Hoành Thành

Trong rừng cây của học viện Diệu Huy, Hàn Phong Tuyết ngồi khoanh chân ở một góc. Ở xung quanh cậu luồng khí lưu chuyển kịch liệt. Không khí xung quanh cũng có chút thay đổi.

Thiên địa nguyên khí vô sắc nhẹ nhàng trong suốt dần dần hội tụ ở xung quanh Phong Tuyết rồi thông qua các kinh mạch đã được đả thông xâm nhập vào huyệt Khí hải. Lượng lớn nguyên khí trong huyệt khí hải đang xoay tròn một cách điên cuồng rồi chuyển hóa thành tinh khí thuần chất tiếp theo là vận chuyển về phía đan điền.

Kình khí đăng yên ổn ở trong đan điền thấy có tinh khí mới, chngs say sưa tranh đấu đẻ cướp đoạt đị vị bá chủ trong đan điền. Thời gian cứ từng phút trôi qua kình khí trong đan điền ngày càng nhiều, nó dồn ứ lại thành một hàng dài.

"Phụt...." Một ngụm khí bẩn bị đào thải ra ngoài, Phong Tuyết dần mở hai mắt. Những nguyên khí được phóng ra ngoài tạo thành những tia điện nhỏ lấp láy cùng với những luồng khí đang xao động mạnh mẽ lúc Phong Tuyết luyện công giờ cũng dần dần êm lại

- Đột phá nữa rồi - Hàn Phong Tuyết mừng rỡ. Chỉ trong một thời gian ngắn cậu đã đột phá được tu vi trọng điểm của võ giả. Cuối cùng hôm nay cậu cũng đã đột phá được tới cảnh giới võ tông trung cấp rồi. Cậu không nghĩ tới mà cũng không biết rằng mình có thể đột phá nhanh tới vậy. Cần biết là sau khi đột phá cảnh giới võ tông trung cấp thì mỗi một bước đột phá lại bằng cả 1 cấp của giáo kỹ, giống như vượt qua võ tông thì sẽ ngang bằng

https://thuviensach.vn

với kỹ Vương, Nhưng như vậy, tu vi của võ giả và giáo kỹ lại là tương đương nhau rồi.

- Lại tốn mười ngày nữa rồi, không biết ở chỗ sư phụ có tin tức gì mới không?

Vì không muốn làm cho viện trưởng sư phụ lo lắng, Hàn Phong Tuyết cũng không mang chuyện Mộng ảo lầu nói lại với ông. Chỉ có thể gửi hi vọng vào Sài lão, mong Sài lão có thể tra được ra tin tức của hội này.

Nhưng không ngờ là điều tra bao lâu cũng chả điều tra ra được gì . Hình như cả ba người mà Hàn Phong Tuyết nghi ngờ đều trật lất hết cả.

.....

Long Phung Tề Vũ

Sắc mặt của Sài lão rất nghiêm túc

- Sư phụ, người điều tra ra gì rồi sao? - Hàn Phong Tuyết nóng lòng

- Ừm - Sài lão gật đầu - Nhưng con không thể ngờ được rằng ta điều tra ra người muốn giết con không phải là bất cứ ai trong ba người con đã hoài nghi

- Không phải? - Hàn Phong Tuyết có chút giật mình, cậu thật nghĩ không ra người nào muốn mạng của cậu ngoài người ấy nữa.

- Không phải. Người đó con đã gặp trong yến tiệc mừng sinh thần của Ngao Nguyệt

- Hổ Mãnh, Thu Phong, Tây Môn Sương? - Hàn Phong Tuyết lần bẩm.....nhưng cậu lại phủ định suy nghĩ đó vì ba người họ cũng chả có nguyên do gì mà giết cậu cả

https://thuviensach.vn

- Con không nhớ con đã đắc tội với ai hay sao? - Sài lão đưa ra gợi ý

- Đắc tội với ai à - Phong Tuyết suy nghĩ một hồi lâu, bỗng bất thình linh cậu rợn hết cả xương sống - Thái lão

- Đúng - Sài lão khẳng định

- Đúng là ông ta sao? - Hàn Phong Tuyết nghĩ không ra là ông ta mà cũng chả nghĩ tới ông ta. Cũng đã từng nghĩ đến ông ta nhưng cậu lại lập tức loại bỏ. Vì thứ nhất, nếu Thái lão muốn giết cậu thì việc gì phải mượn tay sát thủ, tự mình ra tay có lẽ sẽ thỏa đáng hơn. Thứ 2, một người có tới bậc tu vi kỹ tôn thì sẽ rất rộng lượng, không hẹp hòi để ý những chuyện nhỏ nhặt làm gì. Chỉ vì bị tiểu bối châm chọc 2 câu thì liền thuê ngay sat thủ để giết thì có lẽ không giống người có bậc tu vi kỹ tôn cho lắm.

- Khà.... Lão ta sẽ phải trả giá đắt cho việc này - Sài ão nói với giọng hằn học, trong mắt ông lóe lên tia thù hận

- Sư phụ, người.....

Sài lão khoát tay một cái, dứt khoát nói:

- Con không phải nói gì hết, dám động đến đệ tử của ta thì có ở hoàng thành cũng phỉa trả giá cho việc lần này.

- Nhưng ở hoàng thành không phải chỉ mình Tháo lão có tu vi kỹ tôn. - Hàn Phong Tueyets có chút lo lắng, cậu không muốn Sài lã vì cậu mà mạo hiểm.

- Đúng ta thì không chỉ có một người. nếu chỉ có mình ông ta có tu vi giáo kỹ kỹ tông 2 sao thì ta xử được ngay. Nhưng ở Hoàng thành còn có một lão bất tử khác, thực lực còn mạnh hơn ông ta nhiều, hắn ta mới là người khó chơi, nên ta cần có thêm một người giúp đỡ.

https://thuviensach.vn

- Viện trưởng sư phụ - Hàn Phong Tuyết ngạc nhiên.

- Đúng vậy, hai lão đầu ta đây chưa có cơ hội gặp nhau nên ta tin ông ta sẽ không từ chơi chuyện ta đề nghị đâu, nếu không thì ông ta chả xừng làm sư phụ con.

- Chuyện này có nên làm lớn chuyện không? Kỹ thần sơn.... - Hàn Phong Tuyết có chút chần chừ

- Yên tâm, ta hiểu bọn họ, chỉ cần không đụng chạm gì tới lợi ích của họ thì mọi chuyện sẽ không vang động cả đế quốc này đâu. Bọn họ cũng sẽ không ra tay. - Sài Lão đã tính toán từ trước.

Ngày hôm ấy, Sài lão liền tới ngay học viện Diệu Huy gặp viện trưởng, chả biết hai lão ngoan đồng ấy xì xồ gì với nhau trong phòng nhưng có lẽ chuyện hai người họ nói với nhau rất quan trọng.

Ngày thứ 2 Sài lão và Hạc lão dắt theo Phong Tuyết vào hoàng thành. Sông hộ thành (dòng sông bao quanh, bảo vệ hoàng thành) khí thế ngất trời, những hộ vệ trên sông hoảng lên khi nhìn thấy 3 người bên kia đang đi tới phía hoàng thành. Cả người mềm nhũn ra, chân tay không còn chút sức lực.

Ba người khí thế cuồn cuộn, con lốc mang theo luồng khí hủy diệt cũng theo họ mà tiến tới hoàng thành làm cho cả trời đất cũng rung chấn theo. Cả hoàng thành đều bị khí thế của ba người họ bao trùm

Trong hoàng thành, hoàng đế đang thượng triều cùng các quan đại thần bàn bạc về chuyện quốc gia đại sự. Bỗng nhiên một luồng khí mạnh ở đâu dồn tới làm cho tất cả mọi người trong triều không thể cử động nỏi, cả người như có thứ gì đó đang đè nặng lên người.

- Có chuyện gì thế này? - Hoàng đế vẫn giữ nguyên sự trấn tĩnh, hỏi thủ vệ ngoài cửa

https://thuviensach.vn

Nhưng thủ vệ ngoài thành lúc này cũng khó có thể bảo toàn cho mình, cả thân như không còn nghe theo lời chỉ bảo của họ nữa, họ mơ hồ không biết có chuyện gì đan xảy ra.

- Thái Xung, ngươi mau ra đây. Ra đây ngay Thái Xung - Âm thanh mạnh mẽ rõ ràng truyền tới tai mọi người trong hoàng thành

Trong một tòa nhà thanh nhã lịch sự ở hoàng thành, Thái lão đang chơi cờ cùng với một ông lão mặt tròn, dáng vẻ hơi mập. Hai luồng sóng khí thế khác nhai truyền tới làm hai ông lão có phần hơi bị chấn động, câu nói "Thái Xung mau ra đây" cùng một lúc lọt vào tai hai người, họ lập tức đứng dậy bay nhanh về phía hoàng thành.

- Có biết người đả động là ai không? - Ông lão mặt tròn lên tiếng

- Không biết. - Thái lão quả quyết, lão giờ cũng đang lo lắng lắm. Không biết từ lúc nào lại chọc giận phải hai vị sát tinh này, thực lực của họ thật quá khủng khiếp.

Cùng lúc đó ba lão hiệu trưởng của ba học viện giáo kỹ, kỵ sĩ và kiếm sĩ cũng vội vạ chạy tới hoàng thành.

Ở bên ngoài hoàng thành, Sài lão và Hạc lão đứng sóng hàng nhau còn Phong Tuyết thì lại đứng sau lưng hai vị sư phụ. Lúc này Thái Xung và ông lão mặt tròn cũng đã bay đến nơi, thấy Phong Tuyết ở sau lưng hai vị có thực lực mạnh kia, Thái Xung bỗng thấy lạnh xương sống. Biết chuyện đã bị bại lộ nhưng tại sao đến đây lại có tận hai người. Hơn nữa khí thế của Sài lão mạnh hơn Thái xung gấp mấy lần vốn lão cũng không có đủ dũng khí để chiến đấu với Sài lão.

- Hạc Tiêu, như này là ngươi có ý gì? - lão già mặt tròn không quen Sài lão chỉ quen Hạc lão nên hỏi thẳng.

https://thuviensach.vn

- Phong Dương, ta có ý gì à? ngươi hỏi người bên cạnh ngươi xem có chuyện gì? - Hạc lão lãnh đạm trả lời.

Hai hàng lông mày hơi ríu vào nhau, dường như sắc mặt Phong Dương cau có hơn lúc nãy. Ánh mắt lão không vui nhìn sang Thái Xung đang đứng bên cạnh. Ánh mắt như đang chờ đợi câu trả lời.

Trong lòng Thái Xung có chút khiếp đảm. Giữa 4 người lão là người có thực lực kém nhất. Đối diện với Hạc Tiêu và Sài lão rõ ràng cảm thấy có gì đó không may sắp đến. Nếu muốn giữ mạng, chỉ có thể hi vọng vào Phong Dương cứu mạng lão mà thôi. Thái lão cố trấn tĩnh nói:

- Ta không hiểu ngươi nói gì.

- Ta cũng không hiểu ngươi làm sao có thể tu luyện lên đến tu vi kỹ tôn nhỉ? Lòng dạ hẹp hòi hơn nữa lại làm mà không dám nhận - Sài lão từng câu từng chữ châm chọc không có lấy một chút khách khí nào.

- Hạc Tiêu, hắn ta giao cho ngươi, còn tên kia thì ta xử. Hôm nay hắn nhất định phải.....CHẾT

Phong Dương trong lòng ngày càng nghi ngờ, đối phương có tận 2 người đều là tu vi kỹ tôn tìm đến tận nơi này thì không thể là hiểu lầm được. Hơn nữa nhìn khí thế của Sài lão cũng không kém mình tý nào.

Đúng lúc này ba viện trưởng của ba học viện kia cũng tới. Nhìn tình thế giằng co giữa hai bên tự dưng cứ đứng nghệt ra, giọng nói có chút không vui:

- Hạc Tiêu, ngươi đang làm gì vậy?

Tuy nói tứ đại học viện thuộc địa vị siêu nhiên lại không thuộc sự cai quản của đế quốc nhưng cũng vì sao cũng là vì đế quốc mà phục vụ, đào tạo

https://thuviensach.vn

nhân tài. Vậy mà giờ này Hạc Tiêu lại ở bên ngoài hoàng thành gây sự. Tất nhiên họ sẽ không vui rồi.

- Các người đã đến rồi thì ta cũng phải nói cho rõ vụ này. Thái Xung, đường đường là một cường giả võ tôn, chỉ vì đệ tử của ta chọc ông ta có 2 câu mà ông ta lại mượn sát thủ để thủ tiêu nó. Hơn nữa trước khi ở đây lão cũng đã biết nó là đệ tử của ta, làm rồi mà không dám nhận.Các ngươi nói xem, ta có nên thay trời hành đạo không? - Hạc Tiêu nói làm 3 người kia sáng cả mắt.

Ba người trong lòng ngạc nhiên vô cùng, nếu như là họ, họ cũng sẽ giận dữ như thế thôi.

- Ngươi nói là Tuyết Phong?

- Đúng

- Ngậm máu phun người, ta không có làm. Nếu ta muốn giết đệ tử của ngươi thì hắn ta còn đứng đây được à? - Thái Xung cuống lên, cãi bằng được.

- Hừ, chính vì ngươi đánh gía thấp thực lực của đệ tử ta nên không tự ra tay mà lại thông qua cái này - Nói rồi Sài lão đem cái bạch kim lệnh bài của Mộng ảo lầu mà hôm đó Tuyết Phong đưa cho lão giơ lên.

Ánh mắt mọi người chợt trở lên chăm chú hơn nhìn kỹ cái lệnh bài trên tay Sài lão rồi đều kinh ngạc:

- Mộng ảo lầu?

Mọi ánh mắt đổ dồn lên Thái Xung, bao gồm cả Phong Dương. Nếu sự thật đúng là như vậy thì Thái Xung đã câu kết với Mộng ảo lầu, với lại Hạc Tiêu và Sài lão, hai vị kỹ tôn đánh tận tới hoàng thành chỉ để vu cáo cho Thái Xung cũng là chuyện hơi khó tin

https://thuviensach.vn

Sắc mặt của Thái Xung trắng bệch, nếu như chỉ có Hạc Tiêu thì với tính khí nóng nảy của Dương Phong cũng đã ra tay từ lâu rồi. Sai lại thêm sai, lão không nghĩ là sau lưng Phong Tuyết lại có một vị cũng quá sức lợi hại như vậy. Nếu biết có ngày hôm nay lão đã chả dại mà làm chuyện đó.

Lúc này hoàng đế cũng dắt theo 3 vị hoàng tử, công chúa ra thành. Nhìn thấy quang cảnh cung giương kiếm giơ liền hỏi

- Phong lão, Thái lão, có chuyện gì thế này - Hoàng đế kinh hãi hỏi.

Phong lão đem toàn bộ câu chuyện kể lại cho hoàng đế nghe, ánh mắt của hoàng đế ánh lên sự hoảng sợ. Hoàng đế nhìn Thái Xung như thăm dò, chờ đợi câu trả lời từ hắn. Sau lưng Thái xung, mồ hôi lanh đã tuôn ra ướt đẫm từ bao giờ, biết bản thân giờ đã rơi vào thế cô lập nhưng vẫn ngoan cố nói.

- Hắn dám coi thường sự oai nghiêm của bệ hạ, đáng chết

- Ngươi cho rằng đệ tử của hai chúng ta không mạnh bằng ngươi sao? - Trong ánh mắt của Sài lão tràn đầy sự khinh thường, quyền lực thế gian lão cũng chả để tâm tới lâu rồi.

Thái Xung không nói gì nhưng Phong Dương thì lại lên tiếng

- Hai vị có thể tha chết cho hắn không. Dù sao thì hắn cũng sẽ có lợi cho việc điều tra của hai người mà - Phong Dương có thể kệ mặc Thái Xung nhưng Thái lão này không thể chết được, việc Mộng Ảo lầu vẫn cần phải làm cho rõ. Biết đâu Mộng ảo lầu cũng có âm mưu nhắm vào Sí nhiệt đế quốc? Kỵ sĩ đế quốc và thương nguyệt đế quốc đã là một ví dụ sống khá sinh động rồi

Sài lão và Hạc lão cùng đồng ý, họ cũng muốn biết đứng sau lưng cả một tổ chức ám sát này là thế lực gì? Điều này vẫn còn là bí ẩn tỏn lòng họ. Thái Xung tại sao lại muốn giết Hàn Phong Tuyết? Nếu mà nói hắn lòng dạ

https://thuviensach.vn

hẹp hòi thì cũng không thể hẹp hòi tới mức đòi giết người ta vì vài câu châm chọc được

"Soạt...." - Cả thân hình Thái Xung mượn sức gió mà bay về sau.

Hừ lạnh một tiếng, cũng chả thấy Sài lão có động tĩnh gì là muốn đuổi theo Thái Xung cả. Bỗng nhiên, cái thân hình đang đứng trước mắt kia bỗng chốc chỉ còn là tàn ảnh. Đến lúc phát hiện ra thì Sài lão đã xuất hiện cách Thái Xung không xa. Đường lui của Thái Xung đã bị chặn lại. Trước mắt Thái lão, những ngọn lửa đỏ rực đang bay lượn tạo ra swusc nóng khủng khiếp, Thái xung hóa ra áo giáp nhũ bac để chống lại sức nóng của hỏa sắc hồng liên. Cả người Thái Xung giờ như được nhuộm kín một tầng nhũ bạc lấp lánh.

Hỏa sắc hồng liên tập kích lên Thái Xung và biến mất trên ngực lão rồi đột ngột tạo ra những màn pháo hoa rực rỡ ở trên không. Thái lão hơi loạng choạng sau đòn tấn công nên lùi về sau 2-3 bước thì khụy xuống. Lúc định đứng dậy để bỏ chạy thì mắt lão ánh lên sự kinh ngạc, hỏa sắc hồng liên xếp thành một hành dày đặc phong kín đường lui của lão. Từng đốm từng đốm bé dần, nhưng sức mạnh tàn phá trong các đốm lửa bé lại ghê gớm gấp trăm lần những đốm lớn.

Ở bên ngoài hoàng thành, những đốm lửa tạo lên những màn mưa sao quá đẹp làm những binh sĩ trong thành cứ ngẩn người ra mà ngắm nhìn cảnh đẹp hiếm có ấy, cảnh đẹp đến say mê lòng người.

"Rắc...rắc....." - Âm thanh không to lắm. Chiếc áo giáp nhũ bạc của Thái Xung cuối cùng cũng không chịu được những lần oanh tạc của hỏa sắc hồng liên. Từng khe từng khe nứt ra, sau đó cả người đều bị hỏa liên nuốt trọn

- Hóa ra giáo kỹ có thể chiến đấu như vậy - Hàn Phong Tuyết trong lòng kinh ngạc, Từ đầu đến đuôi Thái Xung bị công kích liên tục mà không có

https://thuviensach.vn

cơ hội phản kháng. Cong Sài lão thì chỉ có tấn công bằng 1 loại kỹ năng.

Phong Dương, Hạc Tiêu và 3 viện trưởng khác đều đã ý thức được. Trong những người ở đây, người mạnh nhất chính là Sài lão.

https://thuviensach.vn

Chương 98: Mời

Thái Xung đang yếu ớt nằm trên mặt đất, hơi thở như có như không, ánh mắt lờ đờ, đã từng một thời ngông cuồng tự đại, là một cao thủ kỹ tôn hô mưa gọi đó rung trời lở đất, thế mà lúc này kinh mạch toàn thân đã bi phế hết, biến thành một tên phế nhân vô dụng đến người bình thường cũng không bằng.

Ngao Vân Tinh nhìn thấy sát khí lóe lên trên người Sài lão, trong lòng càng thêm thấp thỏm lo âu, sau trận đấu này e rằng toàn thân trên dưới đều lan ra, lão tin rằng, chỉ cần Hàn Phong Tuyết nói một câu, Sài lão nhất định là dám đến trước mặt phụ hoàng hắn mang hắn ra giết chết ngay. Có điều hắn không biết là, thực sự hắn đã đi qua quỷ môn quan một lần rồi, trước đây, Sài lão cũng đã hỏi Hàn Phong Tuyết phải xử tội Ngao Vân Tinh như thế nào, lúc đó chỉ cần Hàn Phong Tuyết nói một chữ “Giết”, Ngao Vân Tinh chắc chắn phải chết không còn nghi ngờ gì nữa, thế nhưng vì Hàn Phong Tuyết nhớ đến tình xưa, nhẫn nhịn không hạ thủ.

Ngao Nguyệt lại một lần nữa hiểu rõ hơn sức mạnh của Sài lão, nàng cảm thấy mình thật may mắn khi đã lựa chọn chính xác như vậy, đồng thời nàng cũng hiểu được địa vị của Hàn Phong Tuyết trong lòng Sài lão lớn đến mức nào.

Phong Dương đến kiểm tra tình hình của Thái Xung một chút, thật khiến người khác bội phục, khả năng khống chế của Sài lão rất tốt, mặc dù kinh mạch toàn thành của Thái Xung đã đứt hết nhưng lại khiến hắn không thể chết được.

https://thuviensach.vn

Trận chiến xảy ra ngoài hoàng thành đã khiến một vị kỹ tôn cường giả trở thành một người tàn phế, ngoại trừ một vài người tận mắt nhìn thấy ra thì không có ai biết được chuyện tày trời bên ngoài thành xảy ra thế nào, tin tức bị phong tỏa rất nghiêm ngặt.

…….

Tại cầm hàng đế đô, Hàn Phong Tuyết mặc một bộ y phục màu trắng, hai mắt khẽ nhắm, trên mặt mang theo một nét dịu dàng, mười ngón tay đưa nhẹ trên dây đàn, vừa nho nhã vừa cao quý. Ở bên cạnh cậu, tuyệt sắc giai nhân Băng Hân Vân đang say mê đắm chìm trong tiếng đàn, cũng nhắm nhẹ hai mắt, ý thức phiêu diêu theo tiếng đàn, giống như một bức tranh hòa hợp.

Cách hai người không xa, dì Băng ngồi trên ghế, khuôn mặt mang theo một nét cười dịu dàng nhìn về phía hai người, tâm tư không nhịn được mà quay về lúc mình còn trẻ.

“Chấp tử chi thủ, dữ tử giai lão!” (Cùng nắm tay nhau đến lúc bạc đầu)

Tiếng đàn dừng lại, Hàn Phong Tuyết nhìn thấy vẻ mặt mê đắm của Băng Hân Vân, lộ ra một nét chân tình, mỗi lần đàu tấu xong, nhìn thấy sự say mê của Băng Hân Vân, cậu cảm thấy thanh thản hơn nhiều.

Băng Hân Vân mở mắt ra, trong mắt giống như có một làn hơi nước bao phủ, dường như vẫn còn chìm đắm trong mộng ảo mịt mờ.

-Tuyết Phong, huynh đánh đàn thật sự rất hay. – Băng Hân Vân cười ngọt ngào nói.

Hàn Phong Tuyết chỉ biết cười một cách ngốc nghếch nói:

-Hân Vân, tiếng đàn của muội cũng đã đạt đến cửa ải cuối cùng rồi, chỉ cần muội đột phá được, như vậy, muội cũng sẽ tiến vào cảnh giới nhập tủy.

https://thuviensach.vn

Những lúc như thế này, quan hệ của hai người càng trở nên gần gũi hơn,, Hàn Phong Tuyết thậm chí còn xưng hô thân mật với Băng Hân Vân.

Ánh mắt của Băng Hân Vân lấp lánh rạng rỡ mang theo nét mặt êm đềm tĩnh lặng, chăm chú nhìn Hàn Phong Tuyết, khiến cho Hàn Phong Tuyết tim đập loạn xạ.

…….

Hàn Phong Tuyết đang đi trên đường, sắc mặt vẫn còn vui vẻ, tâm tình khoan khoái dễ chịu, cậu có thể cảm nhận được tình cảm mà Băng Hân Vân đối với cậu, cậu cũng rất thích thiên chân tuyệt mỹ của Băng Hân Vân, chỉ có điều hai bên đều chưa phá bỏ được lớp màn che bên ngoài.

Lúc này, mặt trời lặn đỏ tươi như máu, sắc đỏ ánh lên chiếu rọi khắp không trung. Hàn Phong Tuyết đi đến một vùng đất trống trải mênh mông không có người ở, lúc này, sát ý như cuồng phong ập tới, Hàn Phong Tuyết dừng chân lại, ở bên cạnh cậu, ba thân ảnh bị che kín bởi một trường bào màu đen đi đến.

-Mộng Ảo Lầu! – Hàn Phong Tuyết thấp giọng nói, dùng mười hai phần tinh thần chuẩn bị chiến đấu.

Điều khiến Hàn Phong Tuyết không ngờ được là, sát ý lại như thủy triều rút xuống, lúc này ba người trước mặt cậu đều giống như ba người bình thường.

Một tia sáng lóe lên, Hàn Phong Tuyết phát hiện ra người mặc trường bào cao lớn trước mặt mình đã biến mất.

“Thiểm thước!” Hàn pHong Tuyết ngạc nhiên phát hiện ra, thiểm thước của bản thân lần đầu tiên không có tác dụng, hoặc có thể nói tại lần phát động thiểm thước trước, thân hình của cậu đã bị đối phương khống chế rồi.

https://thuviensach.vn

Đột nhiên sát khí tăng lên khiến cho Hàn Phong Tuyết cảm thấy như không còn chút sức lực nào, xuyên thẳng vào lục phủ ngũ tạng, các giác quan của cậu cũng không còn chút cảm giác nào, hai chân cậu tự nhiên mềm đi, suýt chút nữa là ngã xuống đất.

Trong vòng một giây, sát ý của kẻ địch đã biến mất trong chớp mắt, chỉ duy trì không đến một giây, sát ý cường đại như vậy lại có thể không hình không dấu mà biến mất, Hàn Phong Tuyết ngạc nhiên nhìn theo người mặc trường bào đen, sao lại có thực lực mạnh như vậy.

Mặc dù không có cách nào đoán ra được, nhưng cũng có thể biết được đối phương rất mạnh, mạnh đến mức ngay cả cậu cũng không có sức phản kháng, thậm chí còn mạnh hơn Sài lão rất nhiều.

Tay phải của người mặc trường bào đen phẩy vài lần đã xuyên thẳng đến mấy chỗ trên người Hàn Phong Tuyết, thật là kỳ lạ, mấy chỗ đó cũng không phải là yếu huyệt, cũng không phải là mạch máu, sau khi vỗ xong lập tức lại lùi về chỗ cũ, hờ hững đứng tại đó, dường như chưa hề xảy ra chuyện gì.

Hàn Phong Tuyết nghi hoặc nhìn khắp người mình, phát hiện toàn thân trên dưới hoàn toàn không có tổn hại gì, cũng không có chỗ nào không thỏa đáng, không tránh khỏi nảy sinh sự nghi hoặc.

-Đi theo ta . –Người mặc trường bào đen trầm lặng rất lâu rồi mới cất tiếng nói, ngữ khí mang theo ý nói không có gì phải nghi ngờ, nói xong liền quay người bước đi.

Hàn Phong Tuyết không biết làm sao, chỉ có thể im lặng đi theo bọn họ, nếu đối phương muốn giết cậu thì chỉ đơn giản như giết một con kiến thôi, căn bản không cần giở thủ đoạn gì, cậu chỉ có thể đi theo, càng không có lựa chọn nào khác, trong lòng cậu, chưa từng cảm thấy lo sợ trước việc gì, vẫn còn rất hiếu kỳ và nghi hoặc muốn tìm cho ra.

https://thuviensach.vn

Rẽ trái rồi rẽ phải, bốn người đi đến một khu vực hoang vu hẻo lánh không có người ở, màn đêm dần buông xuống, Hàn Phong Tuyết bị bọn họ đưa đến một vùng đất bỏ hoang khác.

Đến một cái sân nhỏ đã bỏ hoang từ lâu, gạch ngói tường đất đã không còn nguyên vẹn, đi vào trong sân, khắp nơi đều là cỏ dại, dường như đã rất lâu rồi không có người ở đây.

Lại bị đưa đi mấy vòng, mấy người cùng tiến vào trong một gian phòng lớn, khiến cho người ta cảm thấy có chút bất ngờ, nhờ vào ánh nến yếu ớt mới có thể nhìn được xung quanh, bên trong gian phòng lớn này rất yên tĩnh, sạch sẽ, mặc dù không xa hoa, nhưng bài trí rất trang nhã, thanh tịnh và đẹp mắt, gọn gàng ngăn nắp, giống như cảnh đẹp trong nhân gian.

Người mặc trường bào đen dẫn đầu tùy ý ngồi xuống một cái ghế, chỉ tay về hướng Hàn Phong Tuyết, làm động tác mời cậu ngồi, Hàn Phong Tuyết thuận theo ngồi xuống rất tự nhiên, đã đến đây rồi, còn lo gì sự an toàn của bản thân, mà hai tên mặc trường bào đen bên ngoài tự nhiên biến mất không thấy đâu.

Người mặc trường bào đen từ từ gỡ mạng che mặt màu đen xuống, để lộ ra diện mạo thật của mình, đây là một lão nhân khoảng tầm sáu bảy mươi tuổi, râu tóc của lão nhân này đều trắng như tuyết, ngay cả lông mày cũng là một màu trắng như vậy, nhưng trên mặt lại mang theo một nhé hòa khí, ôn nhu, thật khiến cho người ta cảm thấy rất ngạc nhiên, hai mắt của người đó toát lên sự hòa nhã, tĩnh lặng, khiến cho người khác rất dễ nảy sinh tình cảm thân thiết, mà trước đó không lâu vừa mới phóng ra sát ý, tuyệt nhiên là tương phản hoàn toàn với khí chất hiện tại, làm cho Hàn Phong Tuyết nhìn đến ngây ngốc.

-Rất bất ngờ đúng không? – Lão nhân nhoẻn miệng cười cất tiếng nói, âm thanh rất ấm áp, dùng bốn từ “Ôn văn nho nhã” để hình dung về ông thật là vô cùng thích hợp.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết gật đầu không nói gì.

-Cậu không cần lo lắng, ta chỉ muốn cùng cậu tâm sự một chút thôi. – Âm thanh của lão nhân tĩnh lặng nhưng nước hồ thu, khiến cho Hàn Phong Tuyết rất dễ dàng tin tưởng những lời ông nói là thật lòng.

Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết muốn mở miệng nói gì đấy, lão nhân dường như biết được tâm tư của cậu liền nói:

-Cậu cứ gọi ta là Thủy lão được rồi.

Không biết trực giác của cậu linh nghiệm hay không, nhưng khoảng thời gian trước đó cậu có cảm giác mình sẽ này sinh quan hệ với một tổ chức nào đó, thật không ngờ nhanh như vậy đã có cách chứng thực rồi.

-Thủy lão, ta rất hiếu kỳ, hình như ta và Mộng Ảo Lầu không có chút quan hệ nào, huống hồ ta còn từng giết một tên sát thủ của các người, vì cái gì….?

-Cậu cảm thấy ta không có ác ý thật sao? – Thấy Hàn Phong Tuyết gật đầu, Thủy lão tiếp tục nói:

-Hắn tự ý hành động, dù cho cậu không giết hắn, thì ta cũng đích thân ra tay, còn vì sao ta lại tìm cậu, đó là bởi vì cậu là một danh võ giả.

Trong lòng Hàn Phong Tuyết có chút kinh ngạc, xem ra suy đoán của cậu quả thực linh nghiệm, Mộng Ảo Lầu rất có thể là một bộ phận cấu thành của võ giả thất truyền, cậu không nói gì, yên lặng chờ đợi Thủy lão giải thích.

-Ta có thể nói cho cậu biết, võ giả từ lúc chưa biến mất, luôn luôn tồn tại trên đại lục, mà Mộng Ảo Lầu chính là nơi tập trung của võ giả. – Thủy lão nói đúng ý nghĩ của Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

-Cậu, nên đến chỗ mỗ vị tiền bối để lại công pháp đi. – Thủy lão nhìn Hàn Phong Tuyết, lúc này ánh mắt hòa khí của ông chớp mắt trở lên sắc bén.

-Người chắc chắn như vậy.

-Đương nhiên, ở trên đại lục này, trừ Mộng Ảo Lầu, không nơi nào có thể có công pháp võ giả cường đại như vậy, có thể khiến một tên thiếu niên 18 tuổi đạt đến cảnh giới trung cấp kỹ tông. – Trong mắt của Thủy lão toát lên sự cao ngạo không cần che đậy, - Cho nên, chỉ có một khả năng, cậu đến chỗ mỗ vị tiền bối để lại công pháp truyền thừa.

Hàn Phong Tuyết bật cười thành tiếng thật không ngờ lại đơn giản như vậy, đối phương cứ như vậy mà trực tiếp kết luận phán đoán của mình, biết không có cách nào che dấu được, cậu nhanh chóng dứt khoát gật đầu.

-Ta có thể biết là ai không?

Hàn Phong Tuyết lắc đầu không nói.

Thủy lão tùy ý cười một cái rồi lên tiếng xin lỗi:

-Là ta thất lễ rồi.

Hàn Phong Tuyết lại ngớ ra, thực lực và thân phận của đối phương như vậy mà lại đi xin lỗi cậu, đây căn bản không phải là đạo lý bình thường, ánh mắt cậu nhìn thẳng vào Thủy lão, kiên quyết hỏi:

-Tiền bối không thể tìm ta chỉ vì muốn nói chuyện thôi chứ, mục đích cuối cùng của người là gì?

-Người trẻ tuổi đúng là hay nóng vội. – Thủy lão không để ý đến cậu cất tiếng nói:

-Ta muốn hỏi cậu, cậu có đồng ý gia nhập Mộng Ảo Lầu không.

https://thuviensach.vn

-Làm một tên sát thủ. – Hàn Phong Tuyết nhíu mày, cậu trước giờ chưa từng nghĩ qua mình sẽ trở thành sát thủ.

-Cậu sai rồi, người của Mộng Ảo lầu mặc dù là giết người, nhưng không được coi là sát thủ, chúng ta từ trước đến nay không tùy ý giết người, cũng không tiếp nhận tuyển dụng, tất cả đều có nguyên tắc và mục tiêu của bản thân.

- Xin lỗi, ta không có hứng thú. – Hàn Phong Tuyết không e ngại gì thẳng thắn cự tuyệt.

-Ha ha, không sao, ta cũng không miễn cưỡng cậu, hiện tại , cậu lúc nào cũng có thể rời khỏi đây.

Hàn Phong Tuyết cũng không khách khí, quay người bước đi.

-Người trẻ tuổi, hi vọng cậu có thể cân nhắc một chút về đề nghị của ta, ngoài ra, việc ngày hôm nay, mong cậu đừng nói ra ngoài.

Nghe thấy tiếng từ đằng sau truyền tới, Hàn Phong Tuyết gật đầu đáp ứng, chỉ cần cậu không phải người có vấn đề về đầu óc, chuyện này nhất định sẽ không nói ra, kể cả Sài lão cũng không có cách nào ứng phó được người này, thì cậu có thể nói với ai được, chỉ có dẫn đến tai họa khó lường mà thôi.

Sau khi Hàn Phong Tuyết đi khỏi, thân hình của hai âm hồn xuất hiện bên cạnh Thủy lão. Thủy lão cười tự nói:

-Sẽ có một này, cậu sẽ gia nhập vào Mộng Ảo lầu, hơn nữa, còn trở thành một người hết sức quan trọng, thậm chí, còn là hi vọng của chúng ta.

Hai âm hồn ở phía sau nghe thấy Thủy lão nói vậy, thân thể có chút run rẩy.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết đi đến khi trời tối, trong đầu toàn là nghi hoặc chưa có lời giải đáp.

Vì sao cao thủ của Mộng Ảo Lầu lại xuất hiện ở đế đô nhiều như vậy, bọn họ có mục đích gì?

Vì sao Thủy lão đối với cậu lại không có chút ác ý nào, ngược lại còn rất khách khí.

Vì sao lại muốn mời cậu gia nhập Mộng Ảo Lầu, còn nữa rốt cuộc Mộng Ảo Lầu là tổ chức như thế nào?

Tất cả mọi chuyện dường như một bóng mờ che phủ khắp người Hàn Phong Tuyết.

https://thuviensach.vn

Chương 99: Cuộc Thi Đấu Cầm Nghệ Của Tứ Đại Đế Quốc

Năm nay chắc chắn sẽ là một năm không yên ổn, sinh nhật 20 tuổi của Nguyệt công chúa xảy ra phong ba còn chưa dập tắt được, một chuyện lớn gây chấn động khác lại đang bắt đầu được chuẩn bị, đó chính là cuộc thi đấu cầm nghệ 10 năm 1 lần của tứ đại đế quốc lại sắp được mở màn.

Từ lúc Sài lão biết được chuyện đó, Thái Xung đã chết, nhưng lại không để lại chút tin tức nào, Mộng hoan lâu cũng cắt đứt mọi đầu mối một cách triệt để, khoảng thời gian này ở đế đô, bầu không khí cũng trở nên căng thẳng, bất cứ lúc nào, bất cứ nơi nào cũng có thể nhìn thấy quân đội đi tuần khắp nơi, hoàng thành đưa ra tuyên bố bởi vì cuộc thi đấu cầm nghệ của tứ đại đế quốc sắp bắt đầu, đế đô cần phải bảo đảm an toàn tuyệt đối, nhưng có một số người cũng biết, chắc chắn là có dụng ý khác.

Cuộc thi đấu cầm nghệ lần này do dì Băng toàn quyền phụ trách, tứ đại đế quốc đều có 10 tuyển thủ tham gia thi đấu, trong số tuyển thủ tham gia thi đấu của Sí Nhiệt đế quốc, Hàn Phong Tuyết và Băng Hân Vân được xếp vào không cần qua tuyển chọn. Còn 8 người khác, dì Băng cũng chuẩn bị cử hành một cuộc công khai chọn lựa người tham gia thi đấu ở đế đô.

Hàn Phong Tuyết cũng có chút mong đợi đối với cuộc thi cầm nghệ này, đối với một người yêu thích cầm nghệ, có thể cùng các bậc tinh anh của các nước giao lưu, thật là một việc vô cùng hưng phấn.

Ở bên ngoài hoàng thành, có một công trình lớn cũng đang được xây dựng, ở đó, sẽ là nơi diễn ra cuộc thi cầm nghệ sắp tới, có thể thấy Đế đô đối với việc này cũng rất xem trọng, ngàn vạn lần không muốn qua một cuộc thi cầm nghệ mà đánh giá thực lực mạnh yếu của một đế quốc, từ

https://thuviensach.vn

những tố chất của những thanh niên ưu tú của đế quốc có thể nhìn ra, nhưng cầm nghệ, ở một góc độ khác mà nói, những biểu hiện của thanh niên đối với đế quốc thực ra chỉ trên phương diện thành tựu, sự phát triển của một quốc gia, phải là toàn diện.

Ngoài ra, nếu như cầm nghệ đã đạt tới đỉnh cao, sau khi đạt đến cảnh giới nhập tủy, nếu rèn luyện cầm kỹ tiếp, thành tựu cũng coi như là trước giờ chưa từng có, lực tấn công có thể so với giáo kỹ, kỵ sĩ chuyên nghiệp không thua kém chút nào.

Những cây cổ thụ ở đế đô, lá rụng bay lả tả, gió thu lướt nhẹ qua làm cho bầu không khí trở nên mát mẻ, thấm vào lòng người. Ở ngoài thành đế đô, ngày nào cũng có các loại xe ngựa xa hoa hoặc ma thú đi vào đế đô, nếu cẩn thận một chút thì sẽ nhìn thấy, trong số những người đó, có rất nhiều hộ vệ có khí chất phi phàm, có quân đội, cũng có đội quân bảo vệ gia tộc lớn, mà người mà bọn họ bảo vệ không phải ai khác mà là những thiếu niên 20 tuổi.

Đây là một cơ hội kinh doanh lớn, rất nhiều thương nhân đều nghĩ như vậy: đã đến lúc phát tài rồi, bọn gà kêu chó trộm cũng rục rịch ngóc đầu dậy; mà những quý tộc bình dân khác lại nghĩ đơn thuần hơn rất nhiều, đế đô có chuyện náo nhiệt rồi.

Người của tam đại đế quốc trải qua bao nhiêu ngày trèo đèo lội suối, vượt qua vạn dặm, qua bao nhiêu gió bụi dặm trường, cuối cũng cũng nhận được sự tiếp đãi đặc biệt đưa bọn họ đến ngoại thành đế đô, ở đó, xung quanh trăm dặm đều được xây dựng bởi bờ tường cao lớn, ở bốn góc, lại được xây dựng các loại phong cách đình đài lầu vũ, màu đỏ tươi của thảm trải nên rực rỡ cả trời đất, khu vực ở giữa, được xây cao 5, 6 mét chính là vũ đài vững chắc được dựng trên mặt đất, đặc biệt là vũ đài lới nhất ở giữa, cao đến mấy chục mét, thị lực tốt, cho dù ở cách đó trăm dặm cũng có thể nhìn thấy lá cờ đỏ tung bay trong gió, phía trên có viết tám chữ lớn “tứ đại đế quốc cầm nghệ đại trại” (Cuộc thi đấu cầm nghệ của tứ đại đế quốc).

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết bị cảnh vật trước mắt làm cho rung động, một tháng trước lúc cậu đến nơi này, khu vực này chỉ là một bãi đất trống, thế mà chỉ vẻn vẹn có một tháng, các công trình to lớn vĩ đại đã được hoàn thành, cậu không thể không cảm khái cách làm việc tập trung và hiệu quả của đế quốc.

Nhìn những người xung quanh mình, bọn họ ai cũng có chút xuất thần. Vẫn còn 3 ngày nữa cuộc thi mới chính thức bắt đầu, bản thân với tư cách là tuyển thủ tham gia cuộc thi lớn này, Hàn Phong Tuyết và Băng Hân Vân cùng 8 người được chọn đi thăm quan tìm hiểu về sân đấu.

-Các ngươi còn chưa biết quy tắc của cuộc thi đúng không? – Dì Băng dẫn đầu vừa đi vừa hỏi.

Cả nhóm cùng gật đầu.

-Trận đấu tiến hành trong ba ngày, tổng cộng có ba vòng, vòng thứ nhất là vòng chọn lọc, mỗi người sẽ đàn tấu một khúc nhạc, và sẽ do trọng tài của tứ đại đế quốc quyết định, sau đó sẽ chọn ra hai mươi người. Vòng thứ hai là vòng bốc thăm, cho các cặp đấu với nhau, rồi tiếp tục chọn ra 10 người để tiến vào vòng thi đấu cuối cùng, cùng thi đấu trên đài cao, quá trình đàn tấu không những là so tài cầm nghệ, đồng thời cũng so tài cầm kỹ, ai ra khỏi sân trước thì sẽ bị loại, người kiên trì được đến tận phút cuối cùng chính là quán quân của trận đấu. Cuối cùng cả 10 người đều có thể giành được phần thưởng tương ứng với vị trí của mình, người xếp thứ nhất được 20 phần, người xếp thứ 2 được 18 phần, lần lượt cứ giảm xuống một bậc là phần thưởng giảm đi hai phần, cuối cùng căn cứ vào số phần thưởng mà tuyển thủ của quốc gia đó tích lũy được mà quyết định nước nào sẽ đứng đầu trong bốn nước.

Mọi người đều gật đầu, quy định như vậy đúng là rất công bằng, vòng thứ nhất là kiểm tra kỹ năng cơ bản, chỉ cần cầm nghệ của ai xuất chúng, tự nhiên sẽ được đi vào vòng trong một cách dễ dàng, còn trọng tài có công bằng chính trực hay không mới là vấn đề, chuyện này vốn dĩ không cần hỏi,

https://thuviensach.vn

mọi người ai nấy mắt đều sáng như tuyết, không có ai là kẻ ngốc cả, một lỗi sai nhỏ có thể có, nhưng tuyệt đối không thể nảy sinh vấn đề gian lận hay thiên vị, làm thế chẳng phải tự tát vào mặt mình sao.

Còn vòng hai, mặc dù có phụ thuộc vào yếu tố may mắn một chút, nhưng nếu là người có thực lực thật sự, cũng sẽ không để ý đến một chút may mắn đó, trừ phi là xui xẻo cực độ, chạm phải tuyển thủ số một của các nước.

Vòng thứ ba mới chính là lúc kiểm tra bản lĩnh thực sự của tuyển thủ, mười người cuối cùng sẽ cùng nhau lên đài thi đấu, nếu như không có cách nào tập trung toàn bộ tinh thần để đàn tấu, thì căn bản là không có cách nào mà tiếp tục đàn tấu trong hoàn cảnh ầm ĩ như thế, hơn nữa cứ coi như tĩnh tâm được, cũng còn phải để phòng bọn họ sử dụng cầm kỹ để công kích, việc đọ sức chân chính chính là việc kết hợp giữa cầm nghệ và cầm kỹ.

Nhìn thấy tia hào quang đầy hưng phấn toát ra từ trong mắt mọi người, nhìn thấy bộ dạng nóng nòng muốn thử của họ, dì Băng nói:

-Nhớ cuộc thi đấu vào mười năm trước được cử hành tại Kiếm Thần đế quốc, những người tham gia trận thi đấu đó là những người mạnh nhất thời đó, người đạt đến cảnh giới nhập tủy của bốn nước tổng cộng có 8 người, riêng Kiếm Thần đế quốc đã xuất hiện 3 vị cao thủ, cuối cùng cũng vì nóng nòng muốn làm quán quân của tứ đại đế quốc mà bị một vị cầm sư đã đến cảnh giới nhập tủy của Thương Nguyệt đế quốc đoạt mất ngôi quán quân, năm đó ta có diễm phúc được tận mắt chứng kiến cuộc thi đấu đó ở Kiếm Thần đế quốc, chỉ có thể dùng bốn chữ “tàng long ngọa hổ” để hình dung mà thôi. Không những là cầm nghệ xuất chúng, mà còn có các loại cầm kỹ thần kỳ tưởng chừng như không thể tin nổi, ta từ trước đến giờ chưa từng nghĩ lại có loại cầm kỹ có thể có tác dụng lớn như vậy. –Ánh mắt dì Băng lúc này dường như đã phiêu dạt đến thời gian mười năm trước, hồi tưởng lại tình hình năm đó, dường nhưng vẫn chỉ mới trải qua trước mắt.

https://thuviensach.vn

Tám người đạt đến cảnh giới nhập tủy, đích thực là chấn động, phải biết rằng, người tham gia thi đấu đều phải là thanh niên 20 tuổi, thật là không thể tin được.

-Vậy Sí Nhiệt đế quốc chúng ta năm đó giành được mấy phần. – Có một người đột nhiên lên tiếng hỏi.

-Một phần cuối cùng – dì Băng cười khổ trả lời.

"ách" trong lòng mọi người đều có chút thất vọng, đồng thời lại nổi lên một chút hưng phấn, dệt hoa thêu gấm thì dễ, trong tuyết tặng than mới khó, lần này nhất định phải cố gắng nhiều hơn, nếu bọn họ có thể giúp đế quốc giành được thành tích vẻ vang trong lần này, như vậy cũng coi như là làm được một việc khó rồi.

-Vậy trong cuộc thi giành được một vị trí thì có phần thưởng gì không?

-Ha ha, đương nhiên là có phần thưởng, trước khi cuộc thi bắt đầu, mỗi quốc gia đều sẽ mang đến bốn loại bảo vật, để đặt cược cho cuộc thi, sau đó do người mà bốn nước đưa đến giám định giá trị của bảo vật, mỗi quốc gia đều có thể lấy lại bốn phần bảo vật, nhưng tặng thì dễ, lấy lại thì phải cần đến thực lực thật sự chứ không phải chỉ là nói miệng, người đứng thứ nhất chính là người được lựa chọn đầu tiên, cứ lần lượt mà suy ra, người đứng cuối cùng chỉ có thể giành được 4 phần bảo vật cuối cùng mà thôi. Mà sau đó lại do quốc gia đem bảo vật đến sẽ dâng lên cho người tham gia thi đấu của quốc gia mình. Ngoài ra, cuộc thi có người vào vòng ba, còn có phần thưởng rất đặc biệt. – Nói đến đây, dì Băng cười rồi không nói gì nữa khiến cho hứng thú của mọi người tụt xuống.

Quả nhiên, nghe thấy có phần thưởng rất đặc biệt, mát ai cũng phát ra ánh sáng lấp lánh nhìn dì Băng như muốn hỏi là phần thưởng gì.

Dì Băng lại mỉm cười cất tiếng nói:

https://thuviensach.vn

-Người đứng thứ nhất có thể giành được huy chương do bốn đế quốc trao tặng, đó là danh hiệu Bá tước của bốn nước; Người đứng thứ hai thì được phong tặng chức vị Tử tước (nhà quý tộc xếp cao hơn nam tước và thấp hơn bá tước) của bốn nước; người đứng thứ ba cũng sẽ được trao tặng danh hiệu Nam tước.

Một tiếng thở dài vang lên, trong mắt của những người ở đây đều chứa đựng những sắc thái rất đặc biệt, trong lòng ai cũng thầm nghĩ: “Nhất định phải lọt vào vòng ba”.

Tước vị tứ đại đế quốc, tước vị này đại biểu cho cái gì, chính là sự thừa nhận của toàn đại lục, dù ở bất cứ nơi nào trên đại lục này, đều được đối đãi như quý tộc.

“Tứ đại đế quốc dựa vào đâu mà lại dành cho những người tham gia cuộc thi sự đối đãi đặc biệt như vậy?” – Lúc này trong lòng ai cũng đang tự hỏi như vậy, Hàn Phong Tuyết lại có chút nghi hoặc về vấn đề này.

Ánh mắt của dì Băng lóe lên một tia tán thưởng, mỉm cười cất tiếng nói:

-Tuyết Phong, ba vòng của cuộc thi cầm nghệ này chỉ là tượng trưng một cách khái quát nhất cho tài năng của một người cầm sư.

Hàn Phong Tuyết ngẩn người ra một chút, rồi sau đó lại suy xét tỉ mỉ và lập tức hiểu ra ngay, đích thực, người có thể lọt vào vòng ba tuyệt đối không phải là một cầm sư đơn giản, ngoài thực lực ra cũng cần phải có trình độ rất cao, ví dụ như Hàn Phong Tuyết, nếu không phải là đã đạt được thành tựu giáo kỹ và võ sĩ như thế, cũng không thể nào đủ năng lực để vận dụng vào cầm nghệ, sử dụng cầm kỹ cường đại. Mà tuổi tác của bọn họ đều chỉ có hai mươi tuổi, đem thành tựu ra để đánh giá thì chắc chắn không thể phỏng đoán được, những nhân tài này, tất nhiên là nước nào cũng muốn lôi kéo về phía mình.

https://thuviensach.vn

Một danh hiệu quý tộc hão huyền đối với người tham gia thi đấu mà nói có thể đem đến rất nhiều cái lợi, nhưng các quốc gia lại không bị tổn thất gì cả, ngược lại còn có thể khiến cho tiềm lực của nhân tài đó phát huy một cách có hiệu quả nhất, loại mua bán này, ai cũng muốn làm.

Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết như vừa tỉnh ngộ ra, dì Băng cười nói:

-Các ngươi tự mình đi dạo đi.

-Vâng. – Mọi người gật đầu nói rồi bước đi.

Dì Băng lại nói với Hàn Phong Tuyết và Băng Hân Vân vẫn còn ở lại:

-Các con cũng đi đi, có điều, Hân Vân phải giao cho con rồi.

"Vâng", Hàn Phong Tuyết mở miệng nói, lời này của dì Băng cũng có thể nói là có ẩn ý lắm, cái gì mà đem Hân Vân giao cho con, cứ như là muốn đem khuê nữ nhà mình gả cho Hàn Phong Tuyết vậy.

Gương mặt Băng Hân Vân hiện lên vẻ xấu hổ của thiếu nữ khuê danh, hai má đỏ hồng, nhìn Hàn Phong Tuyết bên cạnh có chút si mê.

Dì Băng hiểu được thâm ý này liền cười một cách thần bí rồi quay người rời đi.

Sau khi dì Băng đi rồi, Băng Hân Vân vẫn còn cúi thấp đầu, trong đầu như có con hươu nhỏ đang chạy loạn xạ, lại càng tăng thêm phần xinh đẹp, không nghe thấy tiếng nói gì liền ngẩng đầu lên lén nhìn Hàn Phong Tuyết một cái, vừa nhìn thấy hai mắt sáng ngời của ai đó đang nhìn chằm chằm vào mình, lại vội vã cúi đầu xuống.

-Ha ha…, - Hàn Phong Tuyết trong lòng vui vẻ cười một tràng lớn.

-Huynh, huynh dám cười ta! – Băng Hân Vân đưa nắm tay nhỏ của mình đấm vào người Hàn Phong Tuyết, Hàn Phong Tuyết lại cảm thấy nàng đang

https://thuviensach.vn

giúp mình gãi ngữa, không do dự mà càng cười to hơn.

https://thuviensach.vn

Chương 100: Đấu Trường Nổi Gió

Lúc này ở bên ngoài hoàng thành nơi diễn ra cuộc thi đấu cầm nghệ của tứ đại đế quốc, khắp nơi đều có những tốp người đứng túm năm tụm ba một chỗ, hoặc là dân chúng của đế đô đến xem thi đấu,hoặc cũng là người của tam đại đế quốc đến thi đấu cùng với đoàn người tùy tùng.

Trong đó, có một đôi thanh niên nam nữ đang đứng nói cười rất vui vẻ, chàng trai thì tuấn mĩ thanh tú, khí chất phi phàm, thiếu nữ lại càng xinh đẹp yêu kiều, lúc nàng nở nụ cười, đúng là nghiêng nước nghiêng thành, những người xung quanh đều nhìn hai người bằng ánh mắt vô cùng ngưỡng mộ, trong lòng ai cũng tự nhủ: “Đúng là một đôi kim đồng ngọc nữ”.

-Tuyết Phong, huynh nói xem lần này chúng ta có thể giành được thành tích gì? – Băng Hân Vân cất tiếng hỏi.

-Ta cũng không biết nữa, cứ tận lực mà thi thôi.

-Vâng ! - Băng Hân Vân gật đầu, lại tiếp tục nói: - Ta rất tin vào thực lực của huynh, nhất định huynh sẽ tiến vào vòng ba.

Hàn Phong Tuyết cười nhẹ, không có ý kiến gì.

-Thả cha ta ra. – bỗng nhiên có một tiếng gào thét phẫn uất vang lên ở phía bên trái Hàn Phong Tuyết, mặc dù ở rất xa nhưng Hàn Phong Tuyết vẫn nghe rõ mồn một, đó chính là nơi đóng quân của người tham gia thi đấu của kỵ sĩ đế quốc.

Âm thanh này khiến cho Hàn Phong Tuyết ngây người ra, cũng không nghĩ thêm được gì, lập tức kéo Băng Hân Vân bay đến nơi phát ra âm thanh

https://thuviensach.vn

đó.

Bị bàn tay vừa lớn vừa ấm áp của Hàn Phong Tuyết nắm chặt, gương mặt Băng Hân Vân lại nhanh chóng đỏ rực lên, thật là rung động lòng người.

Nhưng Hàn Phong Tuyết lúc này lại chẳng nghĩ được nhiều như vậy, không ngừng chạy nhanh hơn nữa, khiến cho Băng Hân Vân cảm thấy có gì đó không bình thường.

-Ngươi muốn làm gì, ngươi mà dám làm gì ta sẽ hét lên. – lại có một tiếng nói truyền vào trong tai, sau đó là một tiếng kêu thảm thiết.

Một vài nhân ảnh dần dần xuất hiện trong tầm mắt của Hàn Phong Tuyết, một thanh niên mặc y phục của học viện màu xanh nhạt mang theo nét mặt tràn đầy lo lắng đang đứng ở đó, mà đứng trước mặt hắn, có đến mười mấy người, dẫn đầu cũng là một người thanh niên, trên mặt toát ra vẻ châm biếm, dưới chân hắn là một người trung niên to béo, cái bụng lớn bị chân của thanh niên đạp lên, trong mắt tràn đầy vẻ đau khổ, nhưng lại cố gắng nhẫn nhịn, trên mặt mang theo cả sự xấu hổ vô cùng, ánh mắt nhìm chằm chằm như muốn ăn tươi nuốt sống luôn người thanh niên đang giẫm lên hắn.

-Thế nào? Ngươi không phục ư? – Thanh niên nhìn thấy ánh mắt của nhóm người xung quanh, lại tăng thêm lực đạo vào chân giẫm mạnh xuống.

-Dừng tay! –Hàn Phong Tuyết hô lên một tiếng, buông tay đang dắt Băng Hân Vân ra, thân hình đột nhiên tăng tốc, tạo thành một vòng gió xoáy bao lấy đám người của thanh niên.

Nhìn thấy một tia tàn ảnh trước mắt, thanh niên dường như nhận thấy được nguy hiểm, tung người bay lùi về phía sau, sau đó hạ xuống lùi xuống phía sau nhóm người đi cùng.

https://thuviensach.vn

Hai tay của Hàn Phong Tuyết đưa ra, bay tới chỗ người đang nằm dưới đất, đỡ người đó đứng dậy, lo lắng hỏi:

-Bá phụ, người không sao chứ?

-Cha ! – Thanh niên ở bên cạnh vừa căm phẫn vừa lo lắng cất tiếng gọi, chạy đến bên cạnh cha mình, trên mặt đầy vẻ nôn nóng.

Thanh niên ấy không phải ai khác, mà chính là bạn cùng phòng của Hàn Phong Tuyết, cũng là huynh đệ tốt của cậu – Tề Vũ, mà Hàn Phong Tuyết lại cảm thấy có chút cơ duyên với cha của Tề Vũ.

Cha của Tề Vũ cười với Hàn Phong Tuyết, ánh mắt toát lên ý cảm kích, lắc đầu, rồi lập tức đưa cái nhìn lạnh lẽo đến chỗ thanh niên ở trước mặt

-Tề Vũ, chuyện này là như thế nào? – Hàn Phong Tuyết quay sang hỏi Tề Vũ.

Trên mặt Tề Vũ cũng đã tràn đầy sát khí nhìn thanh niên đối diện, nghiến răng nói:

-Hắn là loại người không bằng cầm thú, hắn chính là đường huynh của ta, cha ta chính là thúc phụ của hắn, chỉ vì cha ta gần đây ở Sí Nhiệt đế quốc làm ăn không được tốt cho lắm, hắn liền quay ra xỉ nhục hai cha con ta.

Lúc này sát khí trong mắt Hàn Phong Tuyết cũng phóng ra, đưa ánh mắt u lãnh của sát nhân nhìn về phía thanh niên đối diện, ánh mắt như ma quỷ thèm khát máu tươi. Tề Vũ là huynh đệ của cậu, cậu đã nhận người huynh đệ này, ngày hôm đó lúc Tề Vũ cùng cậu đi ám sát Ngao Dương, cậu đã đưa người huynh đệ này vào danh sách những người huynh đệ tốt của cậu, sinh tử có nhau.

https://thuviensach.vn

Mà lúc này huynh đệ của cậu bị xỉ nhục, cha của huynh đệ của cậu cũng bị tên súc sinh không bằng cầm thú này khi dễ, đây không chỉ là chuyện của Tề Vũ, mà cũng là chuyện của cậu.

Thiếu niên kia nhìn thấy ánh mắt lạnh lùng tràn đầy sát khí của Hàn Phong Tuyết đang nhìn mình, không dám nhìn thẳng Hàn Phong Tuyết, e dè cất tiếng nói:

-Ngươi là ai, hi vọng ngươi đừng nhúng tay vào chuyện của ta, bằng không….

-Bằng không thì làm sao? – Hàn Phong Tuyết từ từ đi đến chỗ thanh niên đó, không e dè gì lên tiếng hỏi.

Nhìn thấy Hàn Phong Tuyết không có ý tốt, mấy tên hộ vệ đi theo bảo vệ thanh niên kia nhanh chóng đứng chắn trước mặt hắn.

Một người trung niên có vết sẹo trên mặt nói với Hàn Phong Tuyết.

-Các hạ, đây là chuyện riêng của gia tộc chúng tôi, mong người đừng nhúng tay vào. – Sắc mặt của người trung niên đó thật âm lãnh, nhìn một cái là có thể biết đây là một người rất hung ác, hắn vốn là một tên đồ sát, từ lúc nhìn thấy tốc độ và sát khí của Hàn Phong Tuyết, hắn cảm thấy cậu có một sức uy hiếp rất đáng sợ, nên vừa rồi mới khách khí với cậu như vậy.

-Chuyện riêng, người ngươi động đến là huynh đệ của ta, động đến huynh đệ của ta thì đều phải giết. – Một chữ “Giết” phát ra, để xác minh cho lời nói của Hàn Phong Tuyết, một trận gió lạnh thổi qua, hỏa sắc nguyên tố bay nhảy cuồng loạn trong không trung.

Một thanh trường đao sáng như tuyết xuất hiện, ánh mặt trời chiếu vào, làm cho những tia hào quang rực rỡ tản ra xung quanh.

https://thuviensach.vn

-Giết ! – nam tử có vết sẹo cũng giơ cao trường đao, hô lớn một tiếng, chuyện khiến hắn không ngờ được là, không có một ai đáp lại tiếng hô của hắn, trong lòng cả kinh, nhìn trái nhìn phải, đột nhiên phát hiện ra, tất cả hộ vệ trừ hắn ra đều đã bị áp đảo nằm dưới đất, mồ hôi trên trán không ngừng chảy ra.

Nguyên tố uy phong của cường giả kỹ vương, bọn họ cũng chỉ là kỵ sĩ hai, ba cấp có thể làm được gì, uy lực cường đại như thế lại lần nữa vây quanh nam tử có vết sẹo, hắn cực lực chống cự lại áp lực của không trung, nam tử có vết sẹo hét lên:

-Nhị thiếu gia, mau chạy. –ở trước mặt Hàn Phong Tuyết, hắn căn bản không thể nào phản kháng được.

“Hỏa diệm trảm” – đem một kỹ năng phát ra, thực chất là một đao lửa dài cắt qua thành một đường cong hoàn mỹ, nam tử có vết sẹo trừng mắt lên nhìn, không có thương tích gì, nhưng lại không có bất cứ một cử động nào, mà nội tạng của hắn, đã bị thiêu cháy toàn bộ.

Nhìn thấy thanh niên đang cực lực chạy trốn, Hàn Phong Tuyết cười lạnh một tiếng, thân hình chớp cái lại triển khai tốc độ, không ngừng thu hẹp khoảng cách với thanh niên đó, chớp mắt một cái, đã đuổi tới nơi.

Thân hình của thanh niên đang chạy nhanh đột nhiên dừng lại tại chỗ, vẫn giữ nguyên thân hình ở phía trước, nhưng lại không có cách nào động đậy được, nỗi lo sợ trong lòng càng lúc càng lan rộng, trong lòng thầm nhủ: “Chết rồi, Tề Vũ sao lại có bằng hữu mạnh như vậy”. Hắn có thể cảm nhận được, đừng nói là hắn, ngay cả ca ca của hắn, một trong những thiên tài kỵ sỹ của đế quốc cũng không so được với một chút của Hàn Phong Tuyết.

Tay phải của Hàn Phong Tuyết đưa ra, nhẹ nhàng giữ lấy cổ của thanh niên đó, như muốn xách hắn đi tới đi lui.

https://thuviensach.vn

“Bành”, Hàn Phong Tuyết giận dữ đem thanh niên quăng xuống mặt đất, quay sang nói với cha của Tề Vũ:

-Bá phụ, người đến xử tội hắn đi.

Tề Vũ xông lên đánh tới tấp vào người tên thanh niên, sau khi phát tiết xong, quay sang cha mình đưa tay ra như muốn nói cha hãy xử lý đi.

Cha của Tề Vũ bắt dầu do dự, mặc dù ánh mắt của ông tràn đầy căm hận, nhưng nói thế nào đi nữa giết thanh niên này, ông vẫn có chút không hạ được quyết tâm, đây không những là cháu trai của ông,, mà còn là con trai của tộc trưởng gia tộc, hơn nữa, ông cũng biết thế lực của gia tộc lớn như thế nào, nếu giết hắn, bản thân rất có thể sẽ phải trốn chạy đến chân trời góc bể.

Tề Vũ nhìn thấy cha mình tỏ thái độ như vậy, vội vàng nói:

-Cha, bọn súc sinh này đối đãi tệ bạc với chúng ta như thế, chúng ta còn nể tình làm gì, cha cũng biết rằng, cha làm ăn không thành chính là do bọn người này hại, rồi còn nói chúng ta không đủ năng lực, năm đó cha làm ăn rất tốt, được cả gia tộc công nhận, so với hắn (đại bá) nhiều hơn rất nhiều, thế nhưng vì sao lại không cho cha kế vị tộc trưởng, còn không phải là âm mưu của hắn hay sao, hắn mua chuộc trưởng lão gia tộc, sau khi lên làm tộc trưởng lại càng muốn đuổi chúng ta đến Sí Nhiệt đế quốc làm ăn buôn bán nhỏ lẻ, không những như vậy, chúng ta cũng đã hoàn toàn rời khỏi quyết sách trung tâm của gia tộc, họ tùy tiện cho cha một địa vị như vậy có xứng đáng với công sức cha bỏ ra hay không, vốn dĩ cha nên kế thừa tộc trưởng mới phải, đây còn không phải là do bọn hỗn đản đó hại chúng ta hay sao? Được, muốn đuổi chúng ta đi cũng không sao, chúng ta thỏa hiệp rồi, muốn ở Sí Nhiệt đế quốc này yên ổn sống qua ngày, nhưng bọn lại không muốn bỏ qua cho chúng ta, chúng ta còn cần phải kiêng dè gì nữa, hôm nay chúng ta thà làm ngọc nát còn hơn ngói lành. – hai mắt của Tề Vũ đã đỏ hồng, uất hận hét lên, trong mắt hiện lên dáng vẻ không cam tâm.

https://thuviensach.vn

Hàn Phong Tuyết yên tĩnh đứng bên cạnh nghe Tề Vũ phát tiết, lộ ra dáng vẻ xúc động, trong lòng ngàn vạn lần cảm khái cha con Tề Vũ, mỗi người đều có những chuyện của riêng mình, không những chỉ có mình, thật không ngờ một người đối xử với mọi người hiền lành lương thiện, thích kết giao bằng hữu bốn phương như Tề Vũ lại cũng có chuyện cũ bi thảm đến vậy, vốn dĩ cha con bọn họ nên là người nhận được quyền lợi từ gia tộc, lại bị hãm hại thành ra thế này, dù là ai cũng không thể kìm chế được cơn thịnh nộ như thế này.

Cha của Tề Vũ cũng yên lặng đứng ở bên cạnh nghe, trong mắt lộ ra nét thống khổ không thể nói hết, hiển nhiên ông hoàn toàn hiểu rõ tất cả mọi chuyện, những gì Tề Vũ nói đều là sự thật, vốn là người một nhà, hà cớ gì mà lại khiến huynh đệ tương tàn. Thế nhưng đại ca ruột thịt của ông lại từng bước từng bước tuyệt hết đường sống của cha con ông.

Cuối cùng, trong mắt ông lóe lên một tia dứt khoát, gật đầu, đau khổ nhắm hai mắt lại.

-Nhị thúc, con là cháu trai của người đó. – Thanh niên nhìn thấy cha của Tề Vũ gật đầu hoảng hốt vội nói, lại nhìn thấy sát khí bừng bừng của Tề Vũ càng hoang mang hơn, nói: - Đường đệ, ta là nhị ca của đệ mà, đệ không thể hạ thủ với ta được.

-Vô sỉ ! – sắc mặt của Tề Vũ vô cùng kinh thường nói: -Bây giờ mới biết đó là nhị thúc của ngươi sao, vừa mới lúc nãy, không phải ngươi rất có phong độ sao, thế nào, hóa ra cũng là một con ốc sên thôi. Còn nữa, đừng nói ta là huynh đệ của ngươi nữa, ta không có loại huynh đệ vô sỉ đê tiện, không bằng loài cầm thú giống như ngươi.

Tề Vũ đưa trường thương trong tay lên, đâm xuống ngực thanh niên đó, mấy người hộ vệ đang nằm lăn lóc trên mặt đất ở gần đó chỉ biết nhắm chặt hai mắt, chủ tử của họ chết rồi, bọn họ cũng quyết không thể sống được nữa, nhưng đối diện với một đối thủ cường đại như Hàn Phong Tuyết, muốn

https://thuviensach.vn

cướp người từ trong tay cậu thì cái chết càng nhanh đến không còn nghi ngờ gì nữa.

-Dừng tay! – Âm thanh như sét đánh vang lên, chỉ thất mấy nhân ảnh đang vội vàng bay đến bên này, Tề Vũ đang muốn đâm trường thương xuống liền dừng lại, bởi vì, hắn biết rất rõ những người ở trước mắt, thực lực vô cùng cường đại, hắn mặc dù biết Hàn Phong Tuyết là cường giả kỹ vương, nhưng lại không thể chắc chắn Hàn Phong Tuyết có thắng được mấy người kia không, hắn cũng hoàn toàn không ngờ đến, lần này gia tộc lại phái ra hai vị cao thủ này.

Cha của Tề Vũ nhìn thấy người đến, sắc mặt cũng lập tức biến đổi y như Tề Vũ, ông cũng không ngờ được là gia tộc lại phái hai người đó đến, hơn nữa, ông còn không biết thực lực của Hàn Phong Tuyết như thế nào.

Một trận gió lớn mang theo tiếng gào thét trong không trung, đánh thẳng về hướng của Tề Vũ, mặt đất cuốn theo đầy bụi bặm, hạt cát hạt bụi lớn nhỏ nào cũng đều bị cuốn thành một vòng tròn, thanh thế lồng lộng.

https://thuviensach.vn